

הספריה הלאומית

S 0= 70 A 3728

סדור תפלות לחייל :

C.1

ידו

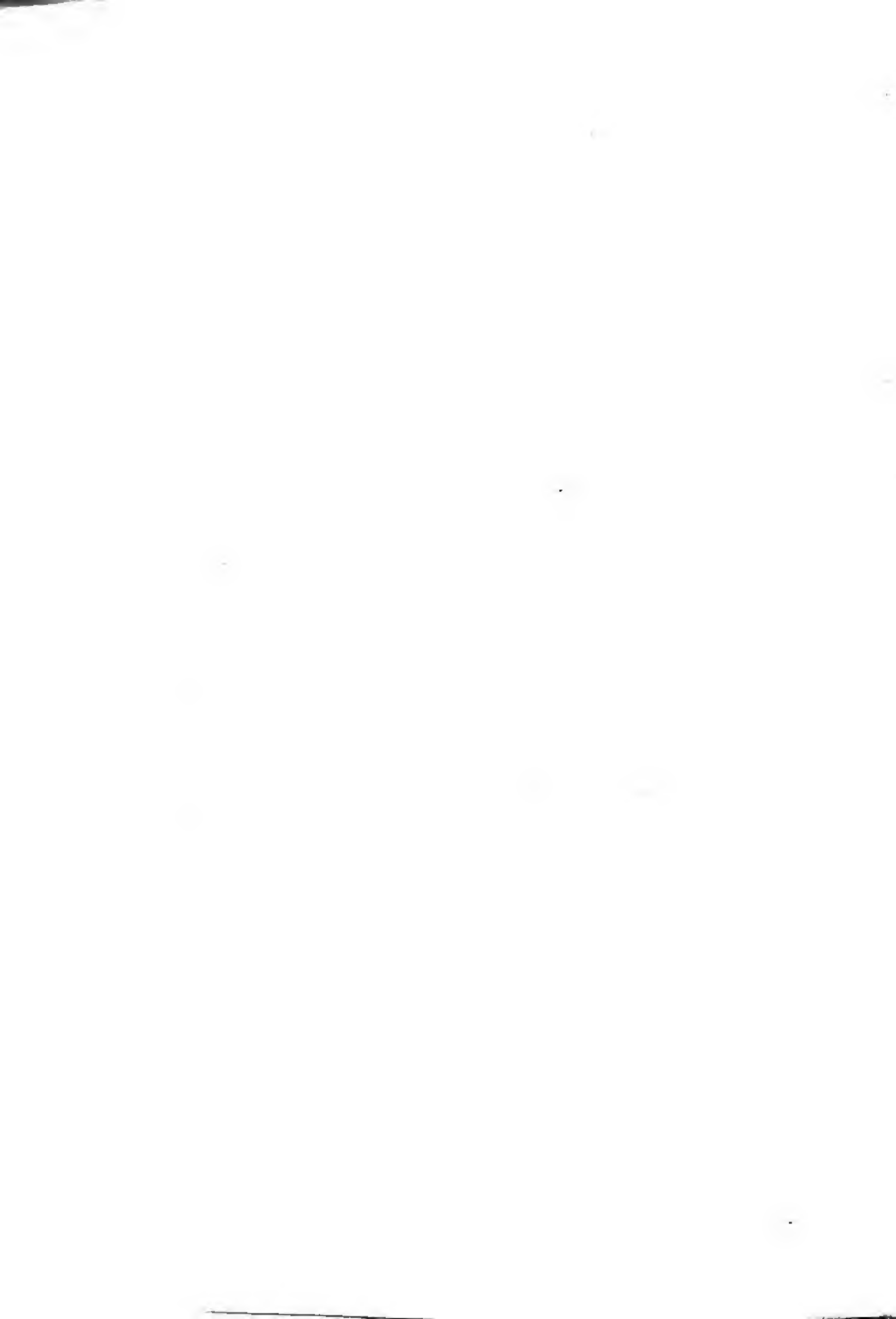

2104828-10

22G

22G

1170

10

2G

1

סדור תפלות לחייל

לכל השנה

נוסח אחיד

בצירוף דינים והלכות תפילה לחיילי צה"ל

ערוכים

בידי הרב הראשי לצה"ל

הרבנות הצבאית הראשית

ט"ו למדינת ישראל י"ז תשנ"ג

S070 A 3728
275.311.5

כל הזכויות שמורות
למדינת ישראל / משרד הבטחון
המהדיר: יצחק אלפסי

נדפס בישראל
Printed in Israel

דפוס רובינשטיין תל-אביב, העליה 48א — טל' 81412

חיילי צבא הגנה לישראל

שמרי משמרת הקודש כיבשה באויר אביס

סדר התפילות המוגש בזה, הנו המפתח
רז הרזים, לשערי השמים ולשערי הלב,
הנפתחים והולכים בהתיחד עם ישראל עם
קונו מדור דור.

צבא ישראל, מראשית דרכו, בהתקדשו
למלחמה, בצעדו אלי קרב נשא עיניו בתפילה
למרום, וכמה לבו לאל המאזרו חיל, מגינו
ומעוזו בעת צרה.

חיילי ישראל! התיצבו וראו את ישועת ה',
האמינו בה' אלהיכם ותאמנו.

משדות הקרב, מלבב ימים ורום שמים,
תעלה תפילתנו ותרקיע שחקים, ושוכן
בערבות יקשיב ויאזין לקול ענות הגבורה
בעמדנו לפניו בתפילה. אלהי המערכות יצא
בצבאותינו ויעטרנו באור הישע והנצחון.

ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.

שלמה גורן

הרב הראשי לצה"ל

תוכן הסדור:

סדר ברכות אירוסין ונשואין	180
סדר ברית מילה	181
סדר פדיון הבן	184
סדר השלחן	185
ברכת המזון	187
ברכות אחרונות	193
ברכות הנהנין	194
תפלת הדרך	197
תפלת מנחה וערבית לחול	198
קריאת שמע על המטה	217
ערובי חצרות	221
ערובי תחומין	221
ערובי תבשילין	222
הפרשת תרומות ומעשרות	222
ברכות הדלקת הנרות	224
ברכות הדלקת הנרות	224
שיר השירים	225
מנחה לערב שבת	230
קבלת שבת	231
ערבית לשבת ויו"ט	237
סדר ליל שבת	252
קידוש ליל שבת	254
זמירות ליל שבת	255
שחרית לשבת ויו"ט	258
הוצאת ספר תורה לשבת ויום טוב	297
דיני תפילה לחייל	11
טבלאות לזמני היום	67
תפלה לפני יציאה לקרב	72
תפלת הדרך לטיס	74
תפלת הדרך לצנחן	75
תפלת הדרך לצות הצוללות	76
סדר השכמת הבקר	77
סדר לבישת טלית	78
הנחת תפילין	79
תפלת השחר	79
קדיש דרבנן	99—170
פסוקי דזמרה	100
שחרית לחול	120
קריאת שמע	123
תפלת שמונה עשרה	128
אבינו מלכנו	143
תחנון	146
ברכות התורה	156
ברכת חנומל	156
אשרי ובא לציון	158
שיר של יום עלינו	164
קדיש יתום	171
שלשה עשר עקרים	167—172
תפלה קצרה לשעת חירום	172
	174

453 תשליך
 455 כפרות
 457 סדר ליל יום כפור
 458 תפלת יום כפור
 468 תפלת נעילה
 475 תפלה כשנכנסין לסוכה
 477 הושענות
 482 להושענא רבא
 487 הקפות לשמחת תורה
 490 הדלקת נר חנוכה
 491 ברכות המגילה
 492 בדיקת חמץ
 493 ספירת העומר
 496 תפילות ליום העצמאות
 497 פזמון בר יוחאי
 498 תפלת טל
 499 תפלת גשם
 500 אקדמות
 503 סליחות שני וחמשי
 512 סליחות לעשרה בטבת
 514 סליחות לתענית אסתר
 517 סליחות לייז בתמוז
 520 סדר הפרשיות
 542 קרה"ת לתענית ציבור
 543 קריאת התורה לפסח
 קריאה לשבת חוה"מ
 548 פסח וסוכות
 551 קריאה לחנוכה
 552 קריאה לפורים
 553 קריאה לראש חדש
 554 סדר יידי
 556 צידוק הדין

301 מי שברך לחיילי צה"ל
 305 סדר ברכת החודש
 תפלת אזכרה
 306 לחיילי צה"ל
 תפלת מוסף לשבת
 309 ולשבת ראש חדש
 319 שיר הכבוד
 320 קידושא רבא
 322 זמירות ליום השבת
 326 מנחה לשבת
 335 ברכי נפשי
 340 פרקי אבות
 367 זמירות לסעודה שלישית
 369 סדר מוצאי שבת
 370 ערבית למוצאי שבת
 385 ברכת הדבנה
 390 זמירות למוצאי שבת
 393 הבדלה
 398 תפלת יום כפור קטן
 406 נטילת לולב
 407 הלל
 410 מוסף לראש חדש
 415 קידוש לשלש רגלים
 416 תפלה לשלש רגלים
 421 הזכרת נשמות
 422 מוסף לשלש רגלים
 430 התרת נדרים
 432 תפלה לערב ראש השנה
 433 תפלת ראש השנה
 438 קידוש לראש השנה
 440 סדר תקיעת שופר
 442 מוסף לראש השנה

דיני תפילה לחייל

בצירוף טבלאות לזמני תפילין, קריאת שמע,
ציצית ותפילה

תוכן הדינים:

47	סדר תפילה לחנוכה	11	הלכות השכמה
49	סדר ההדלקה	15	הלכות תפילה
50	במה מדליקים	16	דיני פסוקי דזמרה
51	ומז ההדלקה	17	דיני מגין
	דיני פורים	18	דיני נוסח התפילה
52	ימי פורים	19	תפילת אבלים וקדיש
54	העובר ממקום למקום	20	דיני קריאת שמע
54	זמן קריאת מגילה	23	דיני תפילת י"ח
55	מקרא מגילה בצבור		דיני תפילה קצרה
56	סדר קריאה	28	לחיילים לשעת חרום
57	סדר היום	30	דיני נשיאת כפיים
	סעודת פורים, משלוח	30	דיני תחנון
	מנות, ומתנות	32	דיני קריאת התורה
58	לאביונים		סדר קדושה וגמר
59	תענית אסתר	35	תפילת שחרית
	דיני בין המצרים	36	זמני תפילת מנחה וערבית
60	בין המצרים	38	סדר תפילת מנחה
60	תשעת הימים		סדר תפילת מנחה
61	ערב תשעה באב	39	בתענית צבור
62	תשעה באב הצום	40	סדר תפילות ראש חודש
62	רחיצה		דיני תפילה והדלקת
63	נעילת נעלים	41	נרות בערב שבת
	שאילת שלום	43	דיני קידוש בליל שבת
63	ועשיית מלאכה		דיני תפילה וקריאת
63	סדר הלילה	44	התורה ליום השבת
64	סדר תפילה של שחרית	46	דיני מוצאי שבת
65	סדר תפילה של מנחה		
	תשעה באב שחל להיות		
66	במוצאי שבת		
67	טבלאות לזמני היום		

הלכות השכמה

א. "שויתי ה' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז ח') הוא כלל גדול בתורה, כוונת הדברים: שיראה האדם את עצמו תמיד כעומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ועל חיילי ישראל במחנה ישנו צו מיוחד לשמור על קדושת החיים וטוהר המדות ככתוב: "כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך" (דברים כ"ג ט"ו).

ב. יתגבר בבוקר כארי לקום לעבודת הבורא ובקומו יאמר מודה אני וכו', לפני נטילת ידיים.

ג. חיילי ישראל הלנים יחד באהל, או בחדרי מגורים גדולים, אחד מהם הרוצה לקום לפני שעת ההשכמה של כולם, יזהר לקום בנחת שלא לעורר את החברים העייפים מאימונים.

ד. ינעל נעל ימין תחילה ולא יקשרנה, ואח"כ ינעל נעל שמאל ויקשרנה, ויחזור ויקשור של ימין. וכשחולץ נעליו יחלוץ של שמאל תחילה.

ה. אין ללכת ארבע אמות בגלוי ראש מפני כבוד השכינה, וכבר אמרו חז"ל: תכסה ראשך כדי שתהיה עליך אימת השמים.

ו. ירחץ ידיו שלש פעמים במים ויברך "על נטילת ידיים". ויש להקפיד במדת האפשר שלא ללכת ד' אמות בחוץ ללא נטילת ידיים לאחר השכמה. יש להדר לכתחילה ליטול ידיים מכלי, ובדיעבד מותר ליטול ידיים לנטילה זו גם מברז.

ז. חיילים הנמצאים בסדרה בשדה, או במסע, וקיים אצלם מחסור תמור במים, רשאים לשפשף ידיהם בבוקר בעפר או בכותל ויברכו "על נקיות ידיים".

ח. מצות עשה מן התורה על החיילים השוכנים במחנה או על פני השדה להתקין מקום מיוחד כבית שמוש

שנאמר „ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ“
(דברים כ"ג י"ג).

ט. על החיילים להזהר שלא לעשות צרכיהם (גם בלילה) במקום מגולה אפי' מחוץ למחנה, אלא א"כ יכסם בעפר ככתוב „ושבת וכסית את צאתך“ (דברים שם י"ד).

י. מצוה על כל חייל להחזיק אתו בסדרה ובאימונים בשדה יתר או את חפירה לכיסוי הצרכים, שנאמר „ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך בחוץ וחפרת בה“ וגו'.
יא. לאחר עשיית הצרכים יטול ידיו ויברך אשר יצר וכו'. אם בית השמוש קרוב למקום השינה יש לאחר בברכת „נטילת ידיים“ שלאחר ההשכמה עד לאחר היציאה לנוחיות.

יב. יקח את הטלית קטן בידו יבדוק את הציציות אם כשרות הן, ויברך „על מצות ציצית“ תוך כדי לבישה.
יג. יברך ברכת התורה, ויש להיזהר בה מאד כי ישנן שיטות בפוסקים שהיא מצוה מן התורה.

יד. אין ללמוד בבקר לפני ברכת התורה. ואם לא ברך אבל התפלל שחרית מותר לו ללמוד לאחר התפילה, ויש אומרים שאינו צריך לברך יותר משום שברכת „אהבת עולם“ פוטרת מברכת התורה.

טו. נחלקו הפוסקים אם מותר להרהר בדברי תורה לפני ברכת התורה, לכן מוטב לברך מיד עם ההשכמה.
טז. ברכת התורה כלולה משלש ברכות. ויש אומרים שברכת „הערב נא“ היא המשך לברכה שלפניה ויש איפוא לומר „והערב נא“ ולא לענות אמן לפניה, ולפי שיטה זו כלולה ברכת התורה משתי ברכות בלבד.

יז. יש לומר פסוקי ברכת כהנים לאחר ברכת התורה. ואת המשנה „אלו דברים“ אחריה.

יח. חיילים הקמים למשמרת האחרונה של שמירה, או שיוצאים לאימונים לפני עמוד השחר, עליהם לברך ברכת

התורה ויתר ברכות השחר מיד בקומם, פרט לברכת "הנותן לשכוי בינה" שאין לאמרה לפני עמוד השחר. ויש מתירין לברך גם ברכה זו אחר חצות הלילה.

יט. לאחר ברכת התורה מברכין ברכות השחר, שהן ט"ו ברכות, וברכת "הגומל חסדים טובים" היא סיום של ברכת "המעביר שינה", ואין לענות אמן אחרי "המעביר שינה".

כ. חייל הנמצא כל הלילה בשמירה אל יברך בבוקר ברכת התורה, ולא ברכת "אלהי נשמה" ולא ברכת "המעביר שינה", גם אם נרדם קצת באופן עראי בלילה בשיבה. אבל אם ישן שינת קבע בשכיבה חייב לברך. ואם ישן ביום שלפני הלילה שינת קבע יכול למחרתו לברך כל ברכת התורה גם אם לא ישן כל הלילה.

כא. העטיפה בטלית גדולה לתפילה תלויה במנהגים, יש נוהגים שרק הגברים הנשואים מתפללים בטלית גדולה, ויש שגם רווקים מתפללים בטלית גדולה.

כב. המתעטפים בטלית גדולה פורשים את הטלית ומברכים "להתעטף בציצית", לובשים אותה ועוטפים את הראש עד שקצה העליון יגיע לפיו, ומעבירים את שתי הכנפות שלפניו לאחורי הכתף השמאלית, ועומד כך כדי הלוך ד' אמות, ומחזיר את הציציות למקומן, שתי כנפות לפניו ושתיים לאחוריו.

כג. רווק אינו עוטף ראשו בטלית, גם אם הוא נוהג להתפלל בטלית גדולה.

כד. יניח תפילין של יד ויברך "להניח תפילין". אח"כ יניח של ראש בלי ברכה. ויש נוהגים לברך גם על של ראש "על מצות תפילין". אלא שאומרים אחריה "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", כדי להוציא את עצמם מידי ספק ברכה לבטלה. מנהג ותיקין להניח של יד ושל ראש בעמידה.

כה. אין להפסיק בדבור בכל שפה שהיא בין תפילין של יד לתפילין של ראש. והשיחה ביניהן נחשבת כעבירה מיוחדת לחיילים שחוזרים עליה מערכי המלחמה. אין לרמוז בעינים או לקרוץ באצבעות, ולא יצדיע לבעל דרגא גבוהה ממנו בין תפילין של יד לשל ראש.

כו. סדר לבישת הסלית והתפילין תלוי במנהגים. יש שלובשים אותם לפני ברכות השחר, ויש לאחר ברכות השחר, ומי שלא הורגל במנהג קבוע ילבשם לפני ברכות השחר.

כז. המתפלל בביהכ"ס עם הצבור, המנהג שהשליח צבור אומר את ברכות השחר לפני התיבה והקהל עונה אמן אחריו ואלו יוצאים ידי חובת הברכות כששומעים מפי השליח ציבור.

כח. יש נוהגים לקרוא פרשת "קדש", "והיה כי יביאך" מיד לאחר הנחת תפילין, ועם קריאת הפרשיות "שמע" "והיה אם שמוע" נמצא קורא כל ארבעת הפרשיות שבתפילין.

כט. נוהגים לומר "פרשת התמיד" וסדר המערכה לפני התפילה בעמידה, והם באים במקום הקרבת קרבן התמיד בזמן שבית המקדש היה קיים. וכן שונים פרק "איזהו מקומן" וברייתא דר' ישמעאל כדי שילמד אדם בכל יום מקרא, משנה וגמרא.

ל. בשבת מזכירים בפרשת התמיד פסוק "וביום השבת" ממוסף של שבת, ובר"ח פסוקי "ובראשי חדשיכם".

לא. בצבור אומרים קדיש דרבנן לאחר ברייתנו דר' ישמעאל.

הלכות תפילה

א. מצות עשה להתפלל בכל יום שנאמר „ועבדתם את ה' אלקיכם“, מפי השמועה למדו חז"ל שהעבודה זו היא תפילה שנאמר „ולעבדו בכל לבבכם“, אמרו חכמים איוו היא עבודה שבלב זו תפלה. אבל נוסח התפילה, זמנה ומנינה קבעו אנשי כנסת הגדולה.

ב. חמשה דברים מעכבים את תפילת העמידה : טהרת ידים, כסוי הגוף, טהרת מקום תפלה, דברים המסדידים אותו וכחגת הלב.

טהרת ידים כיצד ? רוחץ ידיו במים עד פרקי האצבעות ומתפלל, חייל בסדרה בשדה שאין לו מים ליטול ידיו מקנח ידיו בעפר או בסלע ומתפלל.

כסוי הגוף כיצד ? יש להתלבש בלבוש מלא לתפלה ולא יתפלל בגופיה ותחתונים, אבל מותר לקדח בהם קריאת שמע.

טהרת טקום. לא יתפלל במקום בלתי נקי כגון ליד צואת אדם או בהמה, או אשפה, אלא אם כן מכוסים ולא במקום ריח רע.

דברים המסדידים אותו כיצד ? אם היה צריך לצאת לנקביו לא יתפלל.

כחגת הלב כיצד ? תפילה ללא כחנה אינה תפילה, ואם דעתו משובשת ולבו טרוד אל יתפלל עד שתתיישב דעתו. ואם הזמן עובר ישתדל לכוון לפחות בברכת אבות. ג. אין לאכול, לצאת לאימונים, לעשות מלאכה או לצאת לדרך, אם הגיע שעת תפילת השחר, לפני שיתפלל. ואם השעה וחוקה לו מותר לצאת לאימונים, לעשות מלאכה או לצאת לדרך לאחר ברכות השחר. והתירו לשתות תה או קפה לפני התפילה, ואפי' בשבת.

ד. סדר התפלות מתחלק לשלשה חלקי יסוד :

א. פסוקי דזמרה המתחילים מ„ברוך שומר“ ועד „ישתבח“.

ב. ברכות קריאת שמע שלפני תפילת העמידה המתחילות מברכת "יוצר אור" ועד כיום ברכת "גאל ישראל".

ג. תפילת העמידה הנקראת גם תפילת "שמונה עשרה".

דיני פסוקי דזמרה

א. תקנו לומר "פסוקי דזמרה" בכל יום שהם מ"אשרי יושבי ביתך" עד "כל הנשמה תהלל יה הללויה", כדי לסדר שבחו של מקום תחילה ואח"כ יתפלל, ועליהם תקנו ברכת "ברוך שאמר" לפניהם ו"ישתבח" לאחריהם. ונהגו להקדים "מזמור שיר חנוכת" לפני "ברוך שאמר" ולהוסיף פסוקי "הודו לה' קראו בשמו" מספר דברי הימים, ו"מזמור לתודה", לאחר "ברוך שאמר", כדי שתחול גם עליהם הברכה. והוא נוסח אשכנז, אבל לפי נוסח ספרד נהגו לומר פסוקי "הודו" ואחריהם "מזמור שיר חנוכת" לפני "ברוך שאמר".

ב. נהגו להוסיף לפני "ישתבח" פסוקים מדה"י א' כ"ט ומספר נחמיה ט', "ויברך דוד" וכו' ושירת הים, לפי שחמש עשרה לשונות של שבת הסדורות בברכת ישתבח למדום חכמים משירת הים ומפסוקי ויברך דוד. ולפי נוסח הרמב"ם קוראין שירת הים לאחר ישתבח.

ג. אין להפסיק בדבור שלא מעניני פסוקי דזמרה בין "ברוך שאמר" ל"ישתבח". ואפילו לדבר מצוה אין להפסיק.

ד. בכל מקום שאסור להפסיק אין לדבר אפילו בלשון הקודש.

ה. נהגו לעמוד בזמן אמירת "ברוך שאמר", "ויברך דוד" וב"ישתבח".

ו. מותר לענות אמן יהא שמיה רבא, ברכו וקדושה בין "ברוך שאמר" ל"ישתבח".

ז. אין לקרוא לתורה את מי שעומד בין „ברוך שאמר“ ל„ישתבח“, אלא אם כן הוא כהן או לוי ואין שם כהן ולוי אחרים.

ח. לפי מנהג קדמון לא היה הש"ץ עובר לפני התיבה לפסוקי דזמרה כי אם לישתבח, ואפשר לנהוג כן גם כיום.

ט. הנכנס לביהכנ"ס ומצא את הצבור בסוף פסוקי דזמרה יאמר „ברוך שאמר“ „תהלה לדוד“ (ללא פסוקי אשרי) ושני מזמורים מהללויה, שהם „הללו את ה' מן השמים“, ו„הללו אל בקדשו“, ו„ישתבח“, וימשיך אח"כ עם הצבור, ואם אין לו שהות גם לזה יאמר רק „ברוך שאמר“ „תהלה לדוד“ ו„ישתבח“.

י. הנכנס לביהכנ"ס ומצא צבור לאחר „יוצר אור“, ואין לו שהות לומר פסוקי דזמרה אפי' בדילוג, יתחיל „יוצר אור“ וימשיך עם הצבור, ובסוף התפילה יקרא פסוקי דזמרה ללא ברכת ברוך שאמר וישתבח.

יא. החיילים בתפקידי בטחון בתמרונים או בתרגיל, שזמנם מצומצם מאד בבוקר, רשאים לדלג על פסוקי דזמרה ולומר רק „ברוך שאמר“ „אשרי“ „ישתבח“ ו„יוצר אור“ וימשיכו כרגיל, אבל זאת רק כהוראת שעה וכיוצא מן הכלל, ולא יעשו זאת קבע, אלא חייבים לתת להם זמן מספיק לתפילה שלימה בצבור.

יב. חיילים העומדים בשמירה על הגבול או הגמצאים בסיור למטרות בטחוניות, תלוי הדבר בסוג התפקיד ובדחיפותו כפי שיתברר להלן.

דיני מנין

א. אין אומרים „קדיש“ „ברכו“ „קדושה“ וחזרת הש"ץ ואין קורין בתורה, ואין התפילה נקראת „תפילה בצבור“ בפחות מעשרה גברים יהודים, שכולם למעלה מגיל בר-מצוה והם מרוכזים במקום אחד.

ב. אם התחילו לומר קדיש, או שהתחילו חזרת הש"ץ בעשרה ויצאו מקצתם, גומרים את הקדיש ואת חזרת הש"ץ עם קדושה, ואומרים גם את הקדיש תתקבל שאחר חזרת הש"ץ ללא מגין ובלבד שישאר שם רוב מגין.

ג. אם מתפללים בבית או באהל צריכים עשדה לפחות להיות כולם בחדר אחד, או בפנים האהל. ואם היו מחולקים בשני חדרים או מקצתם מחוץ לאהל אם רואין זה את זה מצטרפין בדיעבד, אם אין רואים זה את זה אין מצטרפין. והוא הדין אם מתפללים בשדה צריכים לכתחילה להיות מרוכזים במקום אחד.

ד. מי שלא התפלל ובא לבית הכנסת ומצא שם תשעה שכבר התפללו יכול לצרף אותם למגין ולומר "קדיש" ו"ברכו", ואחרי כן תפילת העמידה בקול רם וקדושה עד "האל הקדוש" וימשיך בלחש. וזהו הנקרא: "פודם על שמע". וכן רשאי לומר במנחה חצי קדיש לאחר "אשרי" וקדושה וימשיך את תפילת י"ח בלחש. ובערבית יאמר "ברכו".

ה. אין תפילה בצבור אלא אם כן ישנם עשדה גדולים יהודים וביניהם לפחות ששה שלא התפללו, והיחד עונים "אמן" ו"ברכו", רק אז אפשר לומר חזרת הש"ץ ולקרא בתורה.

ו. העומדים מחוץ לבית הכנסת, או העובד ליד בית הכנסת ושומע "קדיש" "ברכו" ו"קדושה" יכול לענות עמם. וכן מצטרפת תפלת הצבור לכל דבר. ז. הכופר ח"ו בה אין לצדפו למנח ולא לדבר שבקדושה.

דיני נוסח התפילה

א. בצה"ל נקבע נוסח ספרד דהיינו נוסח האר"י כנוסח הקבוע לכל בתי הכנסת הצבאיים, ולכן גם חייל יחיד יכול לעכב שלא לשנות את הנוסח. ועם הדפסת הנוסח

של סדור תפילה זה, הרי הנוסח הזה של הסדור הוא הקובע ומחייב בכל בתי הכנסת בצה"ל.

ב. יש לבחור לפחות בשבתות ובחגים את המתאים ביותר מבין המתפללים להיות ש"ץ, ושיהא ירא שמים, קולו ערב ורגיל בתפילה. ואסור למישהו להתפלל בנגוד לרצון הקהל.

ג. באשר ללחן של התפלה ספרדי או אשכנזי, בית כנסת ביחידה צבאית שטרם נקבע שם הלחן האחיד של הרבנות הצבאית הראשית, הולכים שם אחר רוב המתפללים. ובאשר להברה, ההברה הספרדית היא הקבועה בכל בתי הכנסת בצה"ל, ואין לשנות ממנה.

ד. אם יש ש"ץ קבוע במקום או אבל החייב באמירת קדיש, יורד לפני התיבה, ואינו ממתין שיבקשו אותו. ה. חייל המתבקש לרדת לפני התיבה ע"י קצין, אין לו לסרב אלא יורד מיד.

ו. חייל הלובש בגדי עבודה מלוכלכים או קרועים שזרועותיו מגולות אל יעבור בהם לפני התיבה.

תפילת אבלים וקדיש

א. מנהג ישראל שהאבלים עוברים לפני התיבה בימות החול בי"א החדשים הראשונים של שנת האבלות. ומי שאבל על אביו ואמו קודם לעבור לפני התיבה למי שאבל על אחד מקרוביו האחרים. חייב האבל לומר קדיש אחר אביו ואמו, ועל שאר קרוביו כשאין קרובים הימנו, גם כשאינו עובר לפני התיבה.

ב. אבל שאינו יודע להתפלל היטב, ואינו מרוצה לקהל, או שהוא כבד פה, לא ירד לפני התיבה אלא יסתפק באמירת קדיש בלבד ויאמר "קדיש יתום" ו"קדיש דרבנן".

ג. נהגו כל ישראל לעבור לפני התיבה ביום הזכרון השנתי להורים והוא דוחה את האבל בשנתו הראשונה,

וגם את האבל תוך שלושים למות הוריו. וראוי להתחלק ביניהם בתפילה : בעל יום הזכרון יתפלל עד חזרת הש"ץ, וה"שלושים" מאשרי ובא לציון ואילך. יום הזכרון לשאר קרוביו ואבל על אביו ואמו דוחה האבל את יום הזכרון. ד. רשאים אנשי בית הכנסת לקבוע ש"ץ קבוע לכל שבתות השנה, ולמנוע ממי שיש לו יום זכרון בתוך השבוע הבא שלא יתפלל לפני התיבה.

ה. נהגו שלא מניחים לאבלים להתפלל לפני התיבה בשבתות ובמועדי ישראל, בראש חודש, בחנוכה, בפורים, ובחול-המועד. ואם האבל הוא חזן קבוע מותר לו להתפלל ברצון הקהל.

ו. מנהג א"י שכל האבלים בבית הכנסת אומרים יחד "קדיש", ואין מתחלקים ביניהם.

ז. נוהגים לקרוא למפטיר או לעלייה אחרת לתורה בשבת למי שיום הזכרון לאביו או לאמו יחול בשבוע שאחריה.

דיני קריאת-שמע

א. מצווה מן התורה לקרא קריאת שמע שחרית וערבית שנאמר "בשכבך ובקומך", ויש סוברים שרק הפסוק הראשון הוא מן התורה והיתר מדאבנן.

ב. זמן קריאת שמע של שחרית מתחיל, לכתחילה, לאחר עמוד השחר באור כזה אשר יוכל לראות את חברו הרגיל אתו קצת במרחק של ד' אמות ויכירנו. והוא תמיד מתחילת השליש השני מאורך הזמן שבין עלות השחר לגץ החמה וזמנה נמשך עד 3 שעות לאחר עמוד השחר, שהוא רבע היום. ובדיעבד אם קרא ק"ש מיד לאחר עמוד השחר יצא ידי חובתו. חשבנו וקבענו לוח מדויק לתחילת זמני קריאת שמע ולסוף זמני ק"ש ותפילה לדעת הגר"א משך כל ימות השנה, המצורף לדינים אלה.

ג. ישנם תילוקי דעות בין הפוסקים במדידת אורך היום לענין קריאת שמע ותפילה וכיוצא בזה. ה"מגן אברהם" וסיעתו סוברים שהיום מתחיל לענין הלכות אלו, מעמוד השחר עד צאת כל הכוכבים. והגר"א סובר שהיום מתחיל מנץ החמה עד שקיעתה.

ד. הלוחות של זמני קריאת שמע ותפילה בארץ, מבוססים על שיטת המגן אברהם. ומי שסומך על שיטת הגר"א רשאי להוסיף; לסוף זמן ק"ש ותפלה בבוקר על הזמן הנקוב בלוחות ברוב ימות החורף כ"4 דקה, וברוב ימות הקיץ כ"50 דקה.

ה. כל השעות הנזכרות בדינים אלו בתלמוד ובשלחן ערוך הן "שעות זמניות" כלומר יחסיות לאורך היום. ותמיד השעה חייבת להיות החלק ה"12 של אורך היום. כך, שבחורף השעות קצרות ובקיץ הן ארוכות יותר. וסוף זמן קריאת שמע הוא תמיד בגמר רבע היום.

ו. זמן אחד משותף מדברי סופרים ללבישת ציצית, להנחת תפילין, לקריאת שמע ולברכת יוצר אור, שזמנם בבוקר מתחיל משיוכל לראות את חברו הרגיל אתו קצת ברחוק ד' אמות ויכירנו, ולפני זה אין לברך עליהם.

ז. חיילים הקמים לאמונים לפנות בוקר, שלא יוכלו לאחר מכן להניח טלית ותפילין ולהתפלל, מותר להם לעשות זאת לפני הזמן "משיכיר", בתנאי שיהיה לאחר עמוד השחר. ומוטב אז ללבוש את הטלית ולהניח את התפילין בלי ברכה ולכשיגיע הזמן "משיכיר" תוך כדי התפילה ימשמש בהם ויברך. ואם לא ימשמש בהם לאחר התפילה לא יברך על הטלית והתפילין. כי לפני הזמן אסור לברך עליהם והקורא קריאת שמע לפני עמוד השחר גם בדיעבד לא יצא ידי חובתו.

ח. אם עברה כבר שעה ג' ביום שהוא סוף זמן קריאת שמע, קורא קריאת שמע בברכותיה ומתפלל עד סוף שעה ד' ביום, שהוא סוף זמן תפילה של שחרית.

ט. חיילים בתפקיד שמירה שלא יוכלו להתפנות לתפילה לפני שעה ד' ביום, רשאים לקרא קריאת שמע וברכותיה ולהתפלל עד חצות היום.

י. חיילים בתפקידי שמירה היודעים שלא יוכלו לקרוא קריאת שמע ולהתפלל בזמן, יקראו פרשה ראשונה של ק"ש על משמרתם ויוצאים בה ידי חובת ק"ש בזמנה, אבל בכל ימות החול כשקוראים שמע בברכות השחר יתכוונו שלא לצאת בה ידי חובת ק"ש כי אם לאחר שיניחו תפילין.

יא. יש לכוון לפחות בפסוק ראשון של ק"ש את פירוש המלים ולצאת ידי חובת ק"ש, שאם לא כוון לבו לא יצא ידי חובתו, וצריך לחזור לקרוא בכחונה. ויש להזהר מאד בקריאת שמע שתהא קריאה תמה שלא יבליע אותיות ולתת רוח בין תיבות המסתיימות בהברה דומה לתחילת התיבות שאחריהן. לא להדגיש את הרפה ולא ירפה את הדגוש וכיוצ"ב.

י"ב. מותר לקרא ק"ש וברכותיה מעומד, מהלך, שוכב, רוכב או יושב, אלא שיש לעמוד מהליכה בקריאת פסוק ראשון של שמע. ולא יקרא פרקדן.

י"ג. חייל המתפלל ועומד בין הפרקים של ק"ש וברכותיה לא יפסיק אלא לצורך בטחוני דחוף, ואם נשאל על כך והענין דחוף מותר להפסיק גם באמצע הפרק עצמו.

יד. חייל שלא היו לו תפילין והתחיל להתפלל בלעדס, ולאחר ברכת "יוצר אור" נזדמנו לו תפילין מותר להפסיק בין הפרקים ע"מ להניחם ולברך עליהם. אבל על עטיפת טלית שנזדמנה לו באמצע אל יברך. ובאמצע הפרק ילבש טלית ויניח תפילין אבל לא יברך עליהם, אלא ימשמש בהם בגמר הפרק ויברך על התפילין, ובגמר תפילת י"ח יברך על הטלית.

טו. חייל הקורא קריאת שמע או מתפלל ועבר לפניו

קצין פטור מלהצדיע לו, כפי ההלכה שהקורא ק"ש לא ירמוז בעיניו ולא יקרוץ בשפתיו ולא יראה באצבע.

טז. ואלו הם בין הפרקים : בין ברכת יוצר המאורות לאהבת עולם. בינה לשמע בין שמע לזהיה אם שמוע, ובינה לויאמר. אבל בין ויאמר לאמת ויציב לא יפסיק. יז. חייל בחגור מלא מותר לו לקרוא ק"ש וברכותיה אבל לא יתפלל לכתחילה תפילת י"ח אלא אם כן הוריו את החגור, ובדיעבד מותר.

יח. חייל בעת התעמלות בוקר הלבוש מכנסי התעמלות וחצי גופו ערום, אם הוא חובש כיפה לראשו מותר לו לקרוא ק"ש, כדי שלא יעבור הזמן אבל אסור לו להתפלל אלא אם כן מתלבש לגמרי כמבואר לעיל בהל' תפילה.

י"ט. יש לחזהר שלא להתפלל ולא לעמוד עם תפילין בראש במקום לא נקי משום שנאמר "והיה מחניך קדוש".

כ. אין להפסיק לשום דבר שבקדושה בין ברכת "גאל ישראל" לתפילת י"ח אפי' לא לקדושה וברכו. אבל עונין אמן אחר גאל ישראל מפי הש"ץ, וטוב לסיים יחד אתו שאז אין צורך לענות אמן. ובארץ ישראל המנהג שהש"ץ אינו מסיים את הברכה.

דיני תפילת שמונה עשרה

א. זמן תפילת שמונה עשרה בין בחול בין בשבת לכתחילה הוא משתנץ החמה, אבל בדיעבד או היוצא לדרך, או חייל באמונים ובתפקיד בטחוני אפי' לכתחילה אם התפלל משעלה עמוד השחר יצא ידי חובתו, (ולענין הנחת תפילין משיכיר את חבירו ברחוק ד' אמות כפי המבואר לעיל בהל' ק"ש), וזמנה נמשך עד סוף ארבע שעות זמניות של היום שהוא שליש היום בין בקיץ ובין בחורף ולדעת ה"מגן אברהם" מחשבים את שיעור אורך

היום מעמוד השחר עד צאת הכוכבים, ולהגר"א מנץ החמה עד השקיעה כמבואר לעיל לענין ק"ש.

ב. מי שלא התפלל בזמן עד ארבע שעות ביום, מותר לו להתפלל את כל סדר התפילה עד חצות היום. חצות היום אינו תמיד בשעה 12.00 כי אם מחלקים את אורך היום מעמוד השחר עד צאת הכוכבים לפי שיטת המג"א או מהנץ החמה עד השקיעה לפי הגר"א לשנים, וזהו חצות ובדיעבד אם התפלל שחרית עד מחצית השעה לאחר חצות היום, שהיא לפני זמן מנחה גדולה, יצא ידי חובתו.

ג. חייל על משמרתו שלא היתה לו האפשרות להתפלל עד אחר חצות או שלא התפלל מחמת אונס או טעות יתפלל מנחה תחילה ואחריה יתפלל שנית תפילת י"ח עבור שחרית, אבל לא יברך ברכות של פסוקי דזמרה ולא ברכות של ק"ש לא לפנייה ולא לאחריה אלא יקרא ק"ש בלבד לאחר מנחה ויתפלל תפילת י"ח.

ד. בשמונה דברים צריך להתפלל להזהר בעת תפלת י"ח ואלו הן: עמידה, נוכח המקדש, תקון הגוף, תקון המלבושים, תקון המקום, השוואת הקול, הכריעה, וכוונת הלב.

(א) עמידה כיצד? אין מתפללין י"ח אלא מעומד. הנוסע בעגלה, במכונית או באוירון וקשה לו לעמוד ישב במקומו ויתפלל. וכן חולה אל יטרח לעמוד אלא שוכב על צדו ומתפלל. הנוהג בעצמו במכונה אינו רשאי להתפלל תוך כדי נסיעה אלא יעמיד את המכונית בדרך ויתפלל. אבל הנוסעים האחרים שלא התפללו רשאים להתפלל תוך כדי נסיעה ואין הנהג חייב לעצור עבורם את המכונית כדי שיתפללו בעמידה.

יש להשתדל אם אפשר לעמוד קצת בתוך המכונית בזמן הכריעות כדי שיהא כורע מעומד.

חיילים במסע או בצעדה והגיע זמן התפילה, אם לא נקבעה הפסקה תוך זמני התפילה מותר להם להתפלל

תוך כדי הליכה ואפילו כשפניהם אינם מכוונים כנגד ירושלים, ואין צריכים לעכב את כל המסע עבורם. אבל אם כל החיילים או רובם מתפללים יש לעשות חגייה לצורך התפילה.

(ב) נכח המקדש כיצד ? היה עומד בחו"ל מחזיר פניו כנגד א"י. היה עומד בארץ מכוון את פניו כנגד ירושלים. היה עומד בירושלים מכוון פניו כנגד המקדש. הנוסע במכונית, באוירון, או באניה, ואינו יכול להחזיר פנים לירושלים, יכוון לבו כנגד השכינה ויתפלל.

(ג) תקון הגוף כיצד ? צריך להשוות את רגליו זו בצד זו בתפלת י"ח ומוריד עיניו למטה כאילו מביט לארץ, ולבו מופנה למעלה כאילו עמד בשמים, ומניח ידיו על לבו ידו הימנית על השמאלית ועומד כעבד לפני המלך באימה וביראה. כמו כן יש לכוון את הרגליים באמירת קדושה עם הצבור.

(ד) תקון המלבושים כיצד ? מתלבש במלבושיו המלאים, ואסור לו להתפלל בגופיה או יחף.

אין ללכת ד' אמות בגלוי ראש ואסור לומר דבר שבקדושה בגלוי ראש, והנחת יד עצמו על הראש לא נקרא כסוי. אבל ביד חברו על ראשו מותר לברך ולא נקרא גלוי ראש.

מאחר שנהגו בארץ ללכת בחוץ עם כיפה מותר גם להתפלל עם כיפה על הראש. אין להתפלל עם כפפות על היד ולא יתפלל בפיג'מה וכיוצ"ב.

לא יחזיק אדם תפילין או ספרי קדש בידו ויתפלל. ולא יחזיק כסף, ככר לחם, או קערה מלאה בזמן התפילה מפני שלבו טרוד בהם שלא יפילם מידיו. אבל מותר להחזיק סדור או מחזור.

(ה) תקון המקום כיצד ? לא יעמוד על גבי מקום גבוה ויתפלל, פרט לחזן המשמיע לצבור שמותר. מקום גבוה

נקרא כל שגבהו ג' ספחים (שהם כ"ד ס"מ) מן הארץ ואם המקום הגבוה רחב ד' אמות הרי הוא כעלייה ומותר להתפלל בו. מותר להתפלל על הבמה בביהכנ"ס אם זוקפת היא מחיצות.

חיילים באמונים או בעבודה מפסיקים את האמונים או את העבודה ומתפללים תפלת י"ח שחרית מנחה וערבית. חיילים בבסיס לא יתפללו לכתחילה בחוץ אלא יכנסו לבית, לצריף, או לאהל ויתפללו שם. אבל יחידה הנמצאת בשדה מותר לה להתפלל תחת כפת השמים. מצוה להתפלל במנין עם הצבור בבית הכנסת או במקום קבוע לתפילה.

(ו) השוואת הקול כיצד? לא יגביה קולו בתפילתו ולא יתפלל בלבו אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו בלחש. ולא ישמיע קולו אלא אם כן היה חולה או שאינו יכול לכחון את לבו עד שישמיע קולו הרי זה מותר, ובצבור אסור כדי שלא להפריע לאחרים בתפלתם. בימים נוראים נהגו להתפלל בקול אפי' בצבור.

(ז) כריעה כיצד? המתפלל י"ח כורע בברכת אבות בתחילה וסוף, ובברכת מודים תחילה וסוף. וכשגומר התפלה כורע בעושה שלום במרומיו, פוסע שלש פסיעות לאחוריו נותן שלום לשמאלו ואח"כ לימינו ומגביה ראשו. בכל הכריעות כורע בברוך אתה וזוקף ראשו בהזכירו את השם. אסור לכרוע ביתר הברכות בתחילתן או בסופן אבל באמצעיתן מותר.

(ח) כוונת הלב כיצד? המתפלל צריך שיכחון בלבו את פרוש המלים שמוציא בשפתיו, יחשוב כאילו שכינה כנגדו ויסיר מלבו כל המחשבות הזרות וכוונתו תהא זכה בתפילה.

המתפלל צריך שיכחון בכל הברכות ואם אינו יכול יכחון לפחות בברכת אבות.

ה. אין לשבת בתוך ד' אמות של המתפללים תפלה

י"ח אלא אם כן היושב מתפלל או לומד תורה. ואם יושב הוא תחילה ובא השני ועמד בתפילת י"ח על ידו אינו צריך לקום מפניו.

ו. אין לעבור כנגד המתפללים תפילת י"ח אבל לצדי המתפללים מותר.

ז. המתפלל י"ח אל יפסיק תפלתו בדבור או ברמיזה, ואפילו גשיא ישראל שואל בשלומו לא ישיבנו.

ח. המתפלל י"ח אל יזוז ממקומו, אבל המתפלל ועומד באמצע הדרך וראה מכונית מתקרבת, מותר לו לנטות מן הדרך מבלי להפסיק בתפילתו.

ט. המתפלל י"ח וראה גחש מתקרב או כל סכנה אחרת, מותר לו להפסיק ולהרוג את הנחש או את העקרב, אבל מפני גחש שאינו ארסי או רמש אחר אינו מפסיק אלא נוטה מדרכו. וכן אסור להפסיק בתפלת י"ח מפני הפסד ממון או להשקיט את התינוק שבוכה, אלא אם כן קיים חשש לבריאותו של התינוק. במה דברים אמורים בהפסקה של דיבור, אבל אם ההצלה אינה כרוכה עם דבור יש להקל.

י. המסופק אם התפלל כבר או לא, חוזר ומתפלל. ואם התחיל, נזכר שכבר התפלל, מפסיק אפילו באמצע הברכה.

יא. הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור מתפללין ; אם יש לו שהות כדי להתחיל ולגמור תפילת י"ח לפני שיגיע הש"ץ לקדושה יתפלל, ואם לאו אל יתחיל תפילת י"ח אלא ימתין לפני "צור ישראל" עד הגיע הש"ץ לקדושה, וכן לעגין קדיש לענות אמן יהא שמיה רבא וכו'.

יב. הנכנס לבית הכנסת אחר קדושה, אם יוכל לגמור תפילת י"ח לפני ברכת שומע תפילה יתחיל, ואם לאו אל יתחיל אלא לאחר מודים, ואם יגיע במודים שלו למודים של הש"ץ מותר. אפשר בשעת הצורך להתחיל

תפילת י"ח יחד עם הש"ץ ויכוון לומר עם הש"ץ קדושה, האל הקדוש, שומע תפילה ומודים.

יג. העומד בתפילת י"ח ושומע קדושה או אמן יהא שמיה רבא, אל יענה עמהם אלא ישתוק ויהרהר בלבו מה שהציבור אומרים.

יד. צבור חיילים שחייבים לצאת לתפקידי בטחון ושעתם דחוקה, יתפלל הש"ץ תפילת י"ח בקול וציבור החיילים יענה אחריו בלחש כל מילה ויענו עמו קדושה עד האל הקדוש ויגמור כל אחד תפילתו בלחש.

טו. אסור לשוחח בחזרת הש"ץ, ואם אין לפחות תשעה המכוונים לבם לתפלת הש"ץ ברכותיו של הש"ץ לבטלה.

טז. לפי נוסח תימן, קהלות ספרד והגר"א אין הציבור אומר "נקדישך" "לעומתם" "ובדברי קדשך" כי אם הש"ץ בלבד. והקהל עונה: "קדוש קדוש קדוש", "ברוך כבוד ה' ממקומו" "ימלוך ה'".

תפילה קצרה לחיילים בשעת חרום

א. חייל בשעת חרום שעומד על משמרתו ושעתו דחוקה, או חייל בתפקידי סיור שזמנו מצומצם עד מאד, או חולה, או חייל במסע בטחוני רשאי לקצר תפילתו על פי חז"ל שתקנו נוסח מקוצר לתפילת י"ח הנקראת תפילת "הביננו" והיא מחוברת מג' ברכות ראשונות של תפילת י"ח, ג' אחרונות, והביננו באמצע, שהיא ברכה אחת המורכבת מי"ג ברכות האמצעיות.

ב. נוסף על הקיצור של תפילת י"ח לפי חז"ל, אפשר להקל על חייל בשעת חרום ממש כשעוסק בפעולת לחימה או במארב ולסמוך על הדעה בשו"ע שיחיד אינו אומר סדר הקדושה שביוצר אור, ולקבוע עבורו את נוסח התפילה המקוצר של רב סעדיה גאון לפי הסדר דלהלן: מגיח תפילין, מתחיל בברכת "יוצר אור" ומסיים

דיני תפילה קצרה לחיילים בשעת חרום 29

יוצר המאורות (לפי נוסח רב סעדיה גאון) אהבת עולם, ק"ש אמת ויציב והביננו. כן אינו אומר אחרי תפילת העמידה "קדושה דסדרא" שהוא "ובא לציון" משום שלדעה זו של רב סעדיה גאון אין אומרים אותה ביחיד. ולכשיתפנה מתפקידו יוכל להשלים את התפילות שלאחר י"ח ופסוקי דזמרה אבל לא יברך על פסוקי דזמרה ולא יחזור על תפילת י"ח בשלימותה.

ג. בימות הגשמים שמתפללים "ותן טל ומטר" לא תיקנו נוסח "הביננו" ולא במוצאי שבת, מפני שצריך לומר אתה חוננתנו, לכן יתפלל בנוסח הנ"ל עד תפלת י"ח ותפלת י"ח בשלימותה.

ד. מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" בברכה שניה של תפילת העמידה ממוסף של שמיני עצרת עד תפילת שחרית של יו"ט ראשון של פסח. ואם לא הזכיר של גשם חוזר ומתפלל, ואם הזכיר של טל ולא של גשם כבימות החמה אינו חוזר. אם נזכר לפני אתה קדוש אינו חוזר אלא מזכיר מוריד הגשם במקום שעומד. ספק אם הזכיר של גשם בימות הגשמים ספק לא הזכיר מאחר ואנו מזכירים בקיץ מוריד הטל אינו חוזר על תפילתו.

ה. שואלין "ותן טל ומטר לברכה" בברכת השנים בא"י מליל ז' במרחשון עד תפילת המנחה של ערב פסח. אם לא שאל חוזר ומתפלל. אם נזכר לפני שומע תפלה מזכיר בשומע תפלה ואינו חוזר. ואם נזכר לאחר שומע תפלה, אם לא עקר עדיין את רגליו בסיום התפילה, חוזר לברכת השנים, ואם עקר רגליו חוזר לראש התפלה.

ו. אם אמר בימות החמה "מוריד הגשם" או ששאל מטר חוזר ומתפלל, ואם נזכר מיד חוזר לראש הברכה, ואם סיים כבר הברכה חוזר לראש התפלה.

ז. המסופק בימות החמה אם הזכיר מוריד הגשם, או המסופק שמא שאל על הגשמים, עד שלשים יום מאז

שהפסיקו מלהזכיר גשם בחזקת שהזכיר וחזור ומתפלג.
לאחר ל' יום בחזקת שלא הזכיר.

ח. שליח צבור שטעה דינו כיחיד לכל דבר ויחזור
לפי האמור לעיל.

דיני נשיאת כפיים

א. נוהגים הכהנים ברוב ערי ארץ־ישראל לברך ברכת
כהנים בכל יום ויום בתפילת שחרית ומוסף בצבור.
ובתענית צבור אף בתפילת מנחה. במה דברים אמורים
במנחה קטנה, אבל במנחה גדולה אין עולים לדוכן.
בצפון הארץ ובגליל נוהגים לעלות לדוכן רק במוסף
וביום הכפורים אף בתפילת נעילה.

ב. אין עולים לנשיאת כפיים בנעליים של עור ובנעלי
קרס או ממין אחר שהולכים אתם באופן תמידי ברחוב.
נהגו שלא לעלות לדוכן יחפים מפני כבוד הצבור. וביחס
לחיילים במחנה אם קשה להם לחלוץ את נעליהם
הגבוהות יכולים הרחוקים שביניהם לסמוך על הדעה בש"ע
שרחק אינו נושא כפיים, ובלבד שיצא החוצה בשעה
שהחזן אומר אלקינו ואלקי אבותינו וכו'.

ג. הכהנים נוטלים ידיהם מתוך כלי לפני עלייתם
לדוכן, והלויים יוצקים על ידיהם מכלי. אין מברכים על
נטילה זו.

ד. כהן שאינו עולה לדוכן לא ישאר בבית הכנסת
בזמן ברכת הכהנים אלא ימתין בחוץ.

דיני תחנון

א. בשחרית בחול, מיד לאחר תפילת העמידה, וכן
במנחה גופלים על פניהם ואומרים תחנון. בשני וחמישי
בשחרית אומרים פסוקי רחמים והוא רחום וכו' ואומרים
אותם מעומד.

ב. אין נפילת אפיים אלא במקום שיש בו ספר תורה. ואם אין שם ספר תורה אומרים תחנון בלי נפילה על אפיים.

ג. נהגו ליפול על אפיים בירושלים גם ללא ס"ת משום שירושלים נקראת מקדש.

ד. אין אומרים תחנון בבית האבל ולא בבית החתן כל שבעה, ובביהכ"נ שיש שם בעל-ברית או סנדק לאותו יום או תתן כל שבעה לאחר חופתו.

ה. אין נופלים על אפיים ואין אומרים תחנון בלילה. פרט ללילי סליחות משום שזמנן לפנות בקר. ואם מתפללים מנחה לאחר שקיעת החמה אם עדיין בין-השמשות דהיינו בתוך שמונה עשרה דקות לראשית שקיעת החמה אומרים תחנון. אבל המנהג שלא לאומרו כלל לאחר השקיעה.

ו. החיילים בתפקיד בטחוני שזמנם דחוק מאד, רשאים שלא לומר תחנון, ויכולים הם לסמוך על שיטת הראשונים שאמירת תחנון רשות ולא חובה. והרי הקילו גם על פועלים העושים אצל בעל הבית לקצר בתפילתם, אבל אין זו אלא כהוראת שעה בלבד ובלבד שלא יעשו קבע לעצמם שלא לומר תחנון.

ז. ואילו ימים בשנה ושאינ אומרים בהן תחנון: שבתות, חגים ומועדים, ערבי שבתות ערבי חג ומועד. ערבי ראש חודש למנחה, ראש חודש. מי"א בתשרי עד ב' במרחשון, חנוכה וערב חנוכה למנחה, ערב ט"ו בשבט למנחה, וט"ו בשבט, פורים קטן ב' ימים (י"ד וט"ו באדר ראשון בשנה מעוברת) פורים גדול ב' ימים י"ד וט"ו באדר. ובמנחה שלפניהם. כל חודש ניסן, יום העצמאות, פסח קטן בי"ד באייר, ל"ג בעומר ובמנחה שלפניו, מראש חודש סיון עד י"ב בסיון (ומתחילים ב"ג בו) ערב תשעה באב למנחה ותשעה באב.

דיני קריאת התורה

א. משה רבינו תקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת, ובשני ובחמישי, כדי שלא ישהו ג' ימים בלא תורה. ועזרא תקן שיהיו קורין כן במנחה בשבת. וקורין ממקום שהפסיק בקריאה בשבת האחרונה.

ב. בשני ובחמישי קורין ג' קרואין, אין פוחתין מג' פסוקין לכל קרוא ולא פהות מעשרה פסוקים בין כולם. אין להוסיף על מספר הקרואין פרט לשבתות שמותר להוסיף.

ג. התחילו לקרות בתורה במנין או שכבר התחיל הקרוא הראשון את הברכה דהיינו שאמר בא"י ויצאו מקצתם אם נשתייר רוב המנין גומרים את כל הקריאה בברכותיה גם בלי מנין. ובשבת גומרים את שבעת הקרואים יחד עם המפטיר. ולא יקרא למפטיר בשמיני כי אם בשביעי ואין מפטירין בברכה בלי מנין אלא קוראים את ההפטרה בלי ברכות אם לא נשתייר שם מנין.

ד. אסור לצאת מביה"כ באמצע הקריאה וחייל שנאלץ לצאת לתפקיד בטחוני יצא בין גברא לגברא.

ה. אם אין בין המתפללים מי שיודע לקרוא את התורה עם טעמי הניגון, יקראו אותה בלי טעמים, ומותר לברך על הקריאה כרגיל. ומוטב שחברו יסייע בידו מתוך חומש לקרוא בטעמים בלחש בשעת קריאה.

ו. יחידה היוצאת לסידרה לשדה והיא תחזור לפני שבת לבסיס ויש שם מנין מתפללים מותר להוציא ארון קודש ניד וספר תורה לקריאה בשני וחמישי, אף על פי שלא יקראו שם שלש פעמים, ואפילו לקריאה של פעם אחת מותר להוציא ספר תורה עם ארון קודש.

ז. הקורא בתורה צריך לעמוד ואין לו להשען על שלחן הקריאה או על כל דבר. איסור זה חל גם על הקרוא לתורה.

ח. קרא וטעה אפילו בדקדוק או בניקוד אות אחת, אם המובן של המלה משתנה ע"י כך מחזירים אותו, ואם אין שינוי במובן או שטעה בטעמים של הקריאה אין מחזירין אותו.

ט. אם אין כהן בבית הכנסת קורין ללוי או לישראל במקום כהן, ואם יש כהן ואין לוי קורין את הכהן הראשון גם במקום לוי, ולא יקראו כהן אחר במקום לוי.

י. העולה לתורה יעלה בדרך הקצרה לבמה, ולאחר הקריאה של הבא אחריו יחזור למקומו דרך הצד השני של הבמה.

יא. טעה בברכה הראשונה של הקריאה ופתח "אשר נתן לנו" במקום "אשר בחר בנו", אם נזכר לפני שהזכיר את השם של חתימת הברכה (דהיינו נותן התורה) יתחיל שוב מ"אשר בחר בנו", ואם כבר הזכיר את השם של נותן התורה יסיים ברכה זו ולאחר הקריאה יברך "אשר בחר בנו".

יב. הקורא בתורה לא יפסיק לפני פרשה אם לא נותרו ג' פסוקים עד סיומה של הפרשה, בין שהיא פתוחה או סתומה. יש לכוון להתחיל ולסיים בדבר טוב.

יג. נוהגים באר"י שהקורא בתורה עולה בעצמו ל"תוכחות" שבפרשיות "בתוקותי" ו"כי תבוא", ואין מפסיקין בהן באמצע.

יד. אם נמצא טעות שהיא פסול בס"ת כפי שיתבאר להלן, אם נתגלה הפסול בין גברא לגברא לפני שהתחיל הקרוא את הברכה, צריך להוציא ספר תורה אחר ולהתחיל במקום שהפסיקו, והקרואים הראשונים אע"פ שקראו בס"ת פסול עולים לחשבון הקרואים. אם נמצא הפסול באמצע הקריאה או לאחר שברך ואמר בא"י יקרא באותו הספר ג' פסוקים והטעות יקרא כתיקונה בעל פה. ואם

ישארו רק ב' פסוקים עד הפרשה יגמור אותם, ויברך אחרי הקריאה ויוציאו ספר תורה אחר.

טו. כל פסול או טעות שנמצא בס"ת ואין שם ס"ת אחר גומרים את כל השבעה קרואים באותו ספר ומברכים כרגיל, אלא שהמפטיר יהיה הקרוא השביעי והקדיש יאמרו אחרי ההפטורה.

טז. אם ישנו פסול בחומש אחד בס"ת, מותר בדיעבד כשנודע על הפסול באמצע הקריאה לקרוא ביתר החומשים שבס"ת שהם כשרים.

יז. נקרע התפר שבין יריעה ליריעה, אפילו אם נקרע רוב העמוד, אם נשארו חמש תפירות שלימות מותר לקרוא בו, פחות מזה יש להוציא ספר אחר.

יח. נקרע הקלף עצמו למעלה או בשוליו, אם נכנס הקרע לשני שיטין מותר לקרוא בו, יותר מזה אסור. ואם נקרע בין עמוד לעמוד או בין שיטה לשיטה ברוחב, אם לא נקרע רובו אין מוציאין ספר אחר. ואם נגע הקרע באות, פסול.

יט. אותיות שנמחקו או נטשטשו קצת ורישומן ניכר, אם תינוק בינוני היודע קרוא יכול לקרוא אותן כשר, ואם לאו אפילו על אות אחת כזו יש להוציא ספר אחר.

כ. נמצאה נגיעה בין אות לאות, אם ידוע שלאחר הכתיבה נעשתה הנגיעה ולא נשתנתה צורת האות, כשר. ואם ניכר שבתחילת הכתיבה נעשתה הנגיעה והנגיעה היא בראש האותיות או באמצעיתן, צריך להוציא ספר אחר. ואם הנגיעה היא בסוף האותיות כך שמתחילה נגמרו כתיבת האותיות ואחרי כן הנגיעה, כשר בדיעבד.

כא. אם ישנן חסירות או יתירות של אותיות בס"ת אם ישנו כתיב מעין זה לפחות פעם אחת בתנ"ך, אין להוציא ספר אחר בגללן. ואם משתנית ע"י כך הקריאה או המובן יש להוציא ספר אחר.

כב. במקום שיש בו קרי וכתוב, אם נכתב הקרי יש להוציא ספר אחר במקומו.

כג. בית כנסת צבאי במחנה או בסדרה שיש שם רק ספר תורה אחד פסול ואין בתוך התחום בית כנסת אחר, מותר לקרוא כל השבעה קרואים בספר הפסול, ולברך כרגיל. בהסתמכו בשעת הדחק על שיטת הרמב"ם המכשיר לקרוא בס"ת פסול. וביחס למפטיר ינהגו בהתאם לסעיף ט"ו הנ"ל.

כד. אומרים חצי קדיש לאחר כל קריאת תורה, פרט למנחה בשבת, ומנחה בתענית, שסומכים על הקדיש שאומרים לפני תפילת העמידה, מאחר ואין הפסקה ביניהן בשום תפילה.

כה. אומרים תפילה "אל ארך אפיים" בשני וחמישי לפני קריאת התורה ואין אומרים אותה בשבתות ומועדים, בר"ח בחנוכה בפורים קטן וגדול בשני הימים, בע"פ ערב יוה"כ ובתשעה באב ולא בבית האבל.

סדר קדושה וגמר תפילת שחרית

א. לאחר תחנון או חזרת הש"ץ, כשאין בו תחנון, או לאחר קריאת התורה בשני וחמישי אומרים אשרי, למנצח, ובא לציון הנקרא בתלמוד "סדר הקדושה". ולפי שיטת הגאונים אין אומרים ובא לציון אלא בצבור, אבל נהגו לאמרו גם ביחיד.

ב. חיילים בתפקידי חרום מיוחדים ודחופים שהתירו להם להתפלל תפילה קצרה, בהתאם לנ"ל, רשאים לסמוך על שיטת הגאונים ופטורים מלומר "ובא לציון".

ג. בכל הימים והמקומות הנ"ל שאין אומרים בהם "אל ארך אפיים" אין אומרים בהם למנצח.

ד. המתפלל בצבור לא יצא מבית הכנסת לפני סיום קדושת ובא לציון, אלא א"כ יוצא לתפקיד בטחוני דחוף.

ה. יש לומר קדיש יתום אחר תפילת עלינו גם אם אין בין המתפללים בצבור מי שחייב לומר קדיש, אבל יאמרו כי שאין לו אב או אם.

ו. חיילים הנהפזים לתפקיד בטחוני בבקר לא יאמרו בימות החול „פיטום הקטורת“ שמא ידלגו על סממני הקטורת כמבואר בשו"ע.

זמני תפילת מנחה וערבית

א. זמן מנחה גדולה מתחיל בשש שעות ומחצית השעה לפי השעות התלמודיות שהן שעות זמניות, דהיינו מחצית השעה לאחר חצות היום, עד הערב. ואין זו בשעה 12.30 לפי השעון הרגיל בארץ משלשה טעמים א. השעון שלנו מבוסס על אופק קהיר ולא על אופק מקומי.

ב. השעון האירופאי הינו לפי המהלך האמצעי ואינו זהה עם השעון השמשי לפי המהלך האמיתי. ג. חצי שעה לאחר חצות אינה קבועה אלא זמנית.

ב. זמן מנחה קטנה מתחיל בתשע שעות ומחצה ביום לפי השעות התלמודיות דהיינו, שעתים ומחצה לפני שקיעת החמה. גם שעות אלו אינן קבועות אלא זמניות וכל שעה היא חלק השתיים-עשרה מאורך היום.

ג. שעה ורבע לפני השקיעה מתחיל פרק היום הנקרא „פלג המנחה“.

ד. ישנם כמה חלוקי דינים בזמני מנחה וערבית כדלהלן :
(א) עיקר זמן מנחה הינו זמן מנחה קטנה שהוא שעתים ומחצה לפני השקיעה עד הלילה לרבנן ועד פלג המנחה לרבי יהודה.

(ב) המתפלל מנחה גדולה דהיינו ממחצית השעה לאחר חצות היום יצא ידי חובתו. המתפלל בכל ימות השנה משעה 12.30 אחרי חצות היום ואילך מנחה גדולה יצא ידי חובתו כי אין יום בשנה בו הזמן מאוחר מזה.

ג) לפי הדין אפשר לקבוע את פלג המנחה כזמן המנחה וכזמן ערבית, אבל לכתחילה המתפלל בו מנחה אל יתפלל בו ערבית. וכבר נהגו להתפלל מנחה עד שקיעת החמה וערבית מצאת הכוכבים ואילך. צאת הכוכבים האמור כאן הם שלשה כוכבים בינונים שאינם נראים ביום.

ד) המתפלל ערבית מיד לאחר שקיעת החמה לפני צאת הכוכבים יצא ידי חובת תפילה ולא ידי חובת קריאת שמע. ולא עוד אלא שבשעת הצורך יכול להתפלל מנחה ומיד לאחריה ערבית לאחר פלג המנחה גם לפני שקיעת החמה.

ה) בדיעבד מותר להתפלל מנחה עד שלש עשרה דקה לאחר שקיעת החמה, אבל לא לאחר מכן, ולא ערבית לפני פלג המנחה.

ו) ציבור המתפללים מותר להם בעת הצורך להתפלל מנחה ומיד לאחריה ערבית בתוך פלג המנחה.

ז) המתפלל ערבית בתוך פלג המנחה, או אפילו לאחר שקיעת החמה, אבל לפני צאת הכוכבים, שהוא לפחות שמונה עשרה דקה לאחר שקיעת החמה בין בצבור בין ביחיד יחזור לקרוא שתי פרשיות הראשונות של קריאת שמע לאחר צאת הכוכבים. או שיתכוון בק"ש שעל מיטתו לצאת ידי חובת ק"ש של ערבית.

ה. זמן תפילת ערבית לכתחילה עד חצות הלילה. ובדיעבד אם התפלל עד שיעלה עמוד השחר יצא. מי שהיה אנוס או חולה ולא התפלל ערבית עד עמוד השחר, רשאי להתפלל עד הנץ החמה, פרט לברכת השכיבנו שלא יאמר לאחר עמוד השחר.

ו. מי ששכח, או מחמת אונס לא התפלל מנחה בזמנה, יתפלל בערבית פעמים תפילת י"ח. בראשונה כל תפילת ערבית ואחריה יאמר אשרי ויתפלל י"ח לשם תשלומים למנחה. ואם הפך והתפלל מקודם של מנחה

לא יצא ידי חובת התשלומים ויחזור ויתפלל לשם מנחה אחר ערבית.

ז. מי שלא התפלל מנחה במזיד אין לה תשלומין בערבית, אלא אם רוצה יתפלל לאחר ערבית תפילה נוספת של י"ח בתורת גדבה.

ח. מי שלא התפלל ערבית יתפלל מיד לאחר תחנון של שחרית תפילת י"ח נוספת עבור ערבית. ויאמר לפניו „אשרי“, אבל לא יברך ברכות ק"ש של ערבית אלא בזמנו.

ט. אין תשלומין לתפילה שנשכחה אלא בתפילה שלאחריה בלבד, כגון משחרית למנחה, ממנחה לערבית ומערבית לשחרית, ולא לאחר שתי תפילות.

י. הבא לביה"כ להתפלל ערבית ומצא צבור מתחיל תפילת י"ח של ערבית. יתפלל עמהם י"ח, ולאחר מכן יאמר הברכות עם קריאת שמע של ערבית עד תפילת י"ח.

סדר תפילת מנחה

א. יש נוהגים לומר פרשת התמיד עם פיטום הקטורת לפני מנחה ובצבור אומרים: אשרי, חצי קדיש, תפילת י"ח בלחש, חזרת הש"ץ בקול רם, ותחנון (פרט לימים שאין אומרים בהם תחנון), קדיש שלם עם תתקבל, עלינו וקדיש יתום.

ב. חיילים ששעתם מוגבלת, או שהשעה מאוחרת למנחה ורוצים להתפלל בצבור, רשאים להתחיל תפילת י"ח יחד עם הש"ץ ויאמר הש"ץ בקול רם עד קדושה והצבור אתו בלחש וקדושה יאמרו יחד בקול רם ואחרי כן ברכת אתה הקדוש ע"י הש"ץ, והקהל בלחש. ומאתה חונן ואילך יאמר גם הש"ץ תפילתו בלחש. אבל כבר נהגו שמתחיל הש"ץ תפילתו בקול לפני הצבור והם אומרים

אתו קדושה בלבד, ומסיים הש"ץ האל הקדוש, והש"ץ ממשיך בלחש והצבור מתחילים וגומרים כל התפילה בלחש, הש"ץ אומר קדיש עם תתקבל, עלינו וקדיש יתום, וזהו הנקרא אצלנו „תפילת קדושה“, ולא יעשו כן בשחרית כדי לא להפסיק בין גאולה לתפילה באמירת קדושה. ומותר להתחיל בשחרית יחד עם הש"ץ כשיטה הראשונה הנ"ל.

ג. הבא לביהכ"נ ומצא את הצבור מתפללים ערבית לפני צאת הכוכבים והוא טרם התפלל מנחה, אם לא עבר עדיין זמן מנחה כגון פחות מ-13 דקות לאחר השקיעה יתפלל מנחה כשהצבור מתפלל ערבית.

סדר תפילת מנחה בתענית צבור

א. סדר תפילת מנחה בתענית צבור : אשרי, חצי קדיש, ויהי בנסוע, מוציאין ס"ת וקורין ויחל ג' קרואים, הראשון מויחל משה (שמות ל"ב י"א) עד לעשות לעמו (ל"ב, י"ד). השני מדלג ומתחיל פסול לך (שם ל"ד, א') עד ההר ההוא (ל"ד, ג'), ושלישי מפטיר, וקורא ויפסול עד עושה עמך (שם ל"ד, י'). מגביהין וגוללין הספר-תורה בלי קדיש ומפטיר „דרשו“ (ישעיהו נ"ה), מחזירין הס"ת לארון, חצי קדיש לפני התיבה, תפילת י"ח עם עגנו, חזרת הש"ץ עם עגנו בין ברכת גואל לרפאנו. במנחה גדולה אומר הש"ץ ברכת כהנים, ובמנחה קטנה עולים לדוכן הכהנים שצמו. אבינו מלכנו (פרט לתענית אסתר ובתעשה באב), תחנון, קדיש שלם, עלינו וקדיש יתום.

ב. אין לסדר קדושה ולא להתחיל עם הש"ץ ביחד בתענית צבור, לא בשחרית ולא במנחה מפני שהש"ץ צריך להוסיף ברכת עגנו בין ברכת גואל לרפאנו. אבל הצבור אינו מוסיף ברכה אלא אומר תפילת עגנו בתוך שומע תפילה ומסיים בברכת שומע תפילה.

כדר תפילות ראש חודש

א. בערבית, שחרית ומנחה מתפללים י"ח ברכות ומוסיף "יעלה ויבא" לאחר רצה. אם שכח יעלה ויבא בערבית אינו חוזר. ואפילו לא התחיל אלא ברכת ותחינה ואמר בא"י שוב אינו חוזר ליעלה ויבא.

ב. שכח יעלה ויבא בשחרית או במנחה, אם לא נזכר עד שגמר את כל התפילה חוזר לראש. אם נזכר לאחר שסיים ברכת ותחינה ולפני מודים אומר יעלה ויבא במקומו, ואח"כ מודים. ואם לא סיים ברכת ותחינה אלא שכבר הזכיר את השם יסיים למדני חוקיך ויאמר יעלה ויבא ואח"כ שוב ותחינה. ואם נזכר לאחר מודים חוזר לרצה ומשלים תפילתו. ואם נזכר לאחר מוסף שלא אמר יעלה ויבא בשחרית אל יחזור על תפילת שחרית.

ג. במקרה של ספק אם אמר יעלה ויבא בראש חודש או לא, נחלקו בזה הפוסקים אם יחזור ויתפלל ושב ואל תעשה עדיף.

ד. נהגו לקרוא הלל בר"ח לאחר תפילת שחרית בדילוג (חצי הלל) ונחלקו הפוסקים והמנהגים לענין ברכה. יש שנהגו שלא לברך על הלל של ר"ח ויש שנהגו שרק הש"ץ מברך לפניו לקרוא ולבסוף יהללוד, ולא הקהל, ויש שנהגו שבצבור גם הקהל מברך, אבל ביחיד אין מברכין. ויש שנהגו שגם היחיד מברך. ובצה"ל יברך הש"ץ לפניו ולאחריו והקהל ינהג כפי שרגיל מבית אביו.

ה. קורין את ההלל מעומד, ואין מפסיקין בהלל של ראש חודש אלא לצורך תפקיד בטחוני. אבל בימים שגומרים בהם את ההלל דין ההפסקה כדין הפסקה באמצע קריאת שמע כנ"ל בהל' ק"ש.

ו. אין אומרים הלל כשמתפללים בבית האבל, ובר"ח

אין צורך לחזור ולאומרו בבית, אבל בחנוכה המתפללים בבית האבל יגמור כל אחד אח"כ בביתו הלל השלם. ואם מתפללים בבית האבל בשבת דר"ח אומרים שם הלל.

ז. לאחר הלל אומרים קדיש תתקבל, מוציאין ס"ת וקוראים ד' קרואים בפרשת פנחס כ"ח א' — ט"ו.

ח. סדר קריאת התורה בר"ח לפי מנהג א"י הוא כשיטת הגר"א: כהן — וידבר עד עולה תמיד, (פסוקים א' — ג'), לוי — את הכבש עד ריח ניחוח לה' (פסוקים ד' — ח'), לשלישי — חוזר: עולת התמיד עד ונסכה (פסוקים ו' — י'), ורביעי ובראשי חדשיכם עד ונסכו (פסוקים י"א — ט"ו). ולפי השו"ע חוזר לוי לואמרת להם עד רביעית ההין, ושלישי מעולת תמיד עד ונסכה וכו' ובצה"ל נוהגים כשיטת השו"ע.

ט. לאחר קריאת התורה, אומרים חצי קדיש, אשרי ובא לציון (בלי למנצח), מכניסין את הס"ת לארון, ח"ק, חולצין את התפילין ועומדים להתפלל (כל הצבור ביחד) מוסף של ר"ח, חזרת הש"ץ קדיש תתקבל, מוסי' פים על שיר של יום ברכי נפשי (ולדעת הגר"א אומרים ברכי נפשי בלבד במקום שיר של יום).

י. זמן תפילת מוסף לכתחילה עד סוף ז'. שעות זמניות של היום, שהוא כשעה אחת לאחר חצות היום, ובדיעבד יכול להתפלל מוסף כל היום. ואם שכח ולא התפלל ביום אין לה תשלומין בערב אפילו אם עדין ר"ח.

דיני תפילה והדלקת נרות בערב שבת

א. הזמן הקבוע להדלקת נרות בע"ש ברוב ערי א"י הוא עשרים ושתים דקה לפני שקיעת החמה, בירושלים ובפ"ת ארבעים דקה לפני השקיעה. בא"י מתחיל זמן בין השמשות מסוף שקיעת עגול השמש עד כ-22 דקה לאחר השקיעה. ויש להזהר שלא לאחר הדלקת

הנרות לאחר הזמן הקבוע ברוב הארץ שלא להכנס בספק חלול שבת.

ב. מדליקין את האורות בביהכ"נ ומתפללין מנחה כבימות החול ואין אומרים תחנון, ויש מוסיפין לפני מנחה בע"ש מזמור ק"ו מתהלים הודו לה' וכו', ידיד נפש, פרשת התמיד וקטורת.

ג. לא הדליקו נרות של שבת בזמן או שלא נדלקו הנרות של ביהכ"נ לפני מנחה, ברוב ערי ארץ ישראל מותר עוד להדליקם עד 14 דקות לאחר זמן הדלקת נרות, ובירושלים מותר עד כ"ז דקות לאחר זמן הדלקת נרות.

ד. לאחר מנחה נהגו לומר חמשה מזמורי תהלים : לכו נרננה, שירו לה', ה' מלך תגל, מזמור שירו לה', ה' מלך ירגזו עמים (תהלים צ"ה — צ"ט) המדברים על ימות המשיח שהם יום שכולו שבת ומוסיפים מזמור לדוד הבו לה' בני אלים (תהלים כ"ט), לפי שיש בו שבעה קולות וכנגדם תקנו אנשי כנסת הגדולה ז' ברכות של תפלת העמידה בשבת. אומרים אנא בכח המורכב משם ס"ב, הוא השם של מעשה בראשית ולכה דודי וכו', לפי התלמוד (שבת קי"ט) ואח"כ מזמור שיר ליום השבת שעל ידו אנו מקבלים את השבת.

ה. מי שקבל עליו את השבת מבעוד יום באמירת מזמור שיר ליום השבת, או ע"י הדלקת נרות או באמירה בפה, אם זה היה מפלג המנחה ואילך שהוא כשעה ורבע לפני השקיעה ואילך אסור לו יותר לעשות שום מלאכה כדין שבת.

ו. מקדימין להתפלל ערבית יותר מבימות החול, ולכתחילה לא יתפללו ערבית לפני שקיעת החמה, אבל בדיעבד מותר לקבל שבת ולהתפלל ערבית מפלג המנחה ואילך, ובלילה יקרא כל אחד שוב שתי פרשיות של ק"ש.

ז. חיילים ביחידות, הרגילים לאכול בקיץ ארוחת ערב גם ביום ששי בשעה הקבועה מבעוד יום ולא תהא להם אפשרות לערך סעודתם בלילה, רשאים להדליק נרות שבת, לקבל שבת, ולהתפלל ערבית כשעה ורבע לפני שקיעת החמה (או כ־53 דקות לפני זמן הדלקת נרות ברוב ערי א"י) ולקדש על היין ולהסב לארוחת שבת, גם אם עדיין יום ובלבד שיזהרו מעשית מלאכה לאחר קבלת שבת. אבל חייבים לחזור ולקרוא בלילה שתי פרשיות של קריאת שמע כמבואר בהלכות קריאת שמע. ח. לאחר תפילת העמידה חוזר הקהל ואומר "ויכלו" בקול ומעומד. יחיד המתפלל בליל שבת אינו אומר "ויכלו" בסוף אלא אם כן יש עוד מישהו שאומר אתו. ט. לאחר "ויכלו" מברך הש"צ לבד ברכת "מעין שבע", ולפי מנהג ספרד אומר אחריו הקהל "מגן אבות" והש"צ מסיים "אלקינו ואלקי אבותינו" עד "מקדש השבת". י. אין אומרים ברכת "מעין שבע" אלא בבית כנסת קבוע, ולא במקום תפילה ארעי לשבת אחת בלבד. יא. יו"ט שחל בשבת אומרים בלילה ברכת "מעין שבע" ואין מזכירים בה של יו"ט, פרט לליל ראשון של פסח שחל בשבת שאין אומרים ברכת "מעין שבע".

דיני קידוש בליל שבת

א. מנהג א"י שלא לקדש על היין בליל שבת בבית הכנסת כי אם במקום הסעודה בלבד. ב. חיילים במחנה שלא יוכלו לקדש על היין בחדר האוכל, ויש להם יין בבית הכנסת מוטב לקדש בבית הכנסת וישתו שם כל אחד יין כשיעור רביעית ויוצאין בזה ידי קידוש. ג. אסור לטעום כלום בליל שבת לפני קידוש, ואם עבר וטעם מקדש אחרי כן. גם נשים חייבות בקידוש הלילה והיום.

ד. חיילים במחנה שאין להם יין לקידוש, יטלו ידיהם ויקדשו בליל שבת על הפת, ויברכו המוציא במקום בורא פרי הגפן. אם אין להם לחם משנה, מוטב לקדש בלילה על שתי פרוסות לחם ולא על משקה אחר. ה. לכתחילה חייב המקדש או אחר מן השומעים לטעום רוב רביעית מן היין. ובדיעבד אם טעמו רוב רביעית בין כולם יצאו.

ו. יש לקדש תמיד במקום הסעודה, ואם קידש שלא במקום הסעודה לא יצא ידי חובתו. ומחדר לחדר תחת גג אחד, אם רואה בשעת קידוש את החדר השני שם הוא יסעד, או אפילו מבית לבית ודעתו בשעת קידוש לאכול בבית השני ורואה את מקום הסעודה יכול לקדש. ז. מי שקידש כבר רשאי לקדש לאחרים שלא יצאו עדיין ידי קידוש, ואע"פ שאין המקדש סועד שם, כל שהשומעים סועדים במקום הקידוש יוצאים ידי חובה.

ח. חיילים שאכלו ארוחת ערב בימות הקיץ מבעוד יום, רשאים לקדש בלילה ולאכול מיני מזונות לאחר מיכן ויוצאים בזה ידי קידוש במקום סעודה.

ט. מצוה לבצוע בליל שבת וביום על שתי ככרות לחם, בערב בוצע על התחתונה וביום על העליונה. ואם אין לו ככרות שלמים יבצע על שתי פרוסות כסדר הנ"ל. י. חיילים האוכלים במחנה על שלחנות ללא מפה, או בשדה על שלחן חול, ישימו בשבת נייר מתחת ללחם ועל הלחם משנה בעת הקידוש.

דיני תפילה וקריאת התורה ליום השבת

א. מאחרים קצת את תפילת שחרית של שבת, משום שבתמיד של חול נאמר "בבקר" ובשבת נאמר: "וביום השבת" שהוא מאוחר. ומכל מקום יזהר להתפלל תוך זמן קריאת שמע.

ב. מוציאים ספר תורה וקורים פרשת השבוע שבעה

קרואים והשמיני למפטיר. ואם רוצים להוסיף על מנין הקרואים רשאים. וביו"ט נהגו שלא להוסיף על מנין הקרואים הקבוע.

ג. קטן לפני בר מצוה מותר לקרוא אותו למפטיר פרט למפטיר של פרשת זכור ופרה, יו"ט האחרון של פסח, שבועות, וכן בשבת שובה בהם אין קטן עולה למפטיר.

ד. חיילים בסדרה או בתפקידי בטחון, שאין להם ספר תורה, יקראו פרשת השבוע בחומש או בתנ"ך ללא ברכות וללא שבעה קרואים.

ה. חייב אדם לקרוא לעצמו בכל שבוע פרשת אותו שבוע, שנים מקרא ואחד תרגום. ומצוה שיגמור אותה לפני ארוחת יום שבת.

ו. נהגו להזכיר בשבת נשמות הקרובים שנפטרו בשבוע שאחרי השבת, ולומר "אב הרחמים". בשבת שמברכים על החודש אין אומרים בה "אב הרחמים", ואפי' בשבת שבימי הספירה ובין המצרים. אם יש חתן או בעל ברית באותה שבת בבית הכנסת אין אומרים "אב הרחמים".

ז. זמן תפילת מוסף לכתחילה עד סוף השעה השביעית ביום. גם שעות אלו הן יחסיות לאורך היום כמבואר לעיל בהלכות ראש חדש ובדיעבד זמנה כל היום כולו. ואם הגיע כבר זמן תפילת מנחה גדולה לפני שהתפלל מוסף יתפלל מקודם מנחה ואחריה תפילת מוסף. ובצבור יתפלל מוסף תחילה ואח"כ מנחה.

ח. מותר לטעום לפני תפילת מוסף, בתנאי שיקדש על היין ויטעום מזונות או ישתה רביעית כדי שיהיה הקידוש במקום סעודה.

ט. מקדשין על היין במקום סעודה בשבת ביום. ועיקר קידוש של יום הוא : ברכת "בורא פרי הגפן", והוא הנקרא "קידושא רבא". ונהגו להקדים פסוקי "ושמרו" וכו' הכל לפי המנהג.

י. מותר לקדש בשבת ביום על משקה חריף מחוץ ליין. חיילים שאין להם יין או משקה חריף אחר יקדשו

ביום על מיץ או על בירה, ואם לא, יטלו ידיהם ויברכו המוציא על הפת.

יא. אסור לטעום כלום לפני קידוש היום, אבל לפני תפילת שחרית רשאים לשתות תה וכיוצ"ב.

ב. נוהגים לשיר זמירות ותשבחות בסעודת שבת בלילה ביום.

ג. מצוה לאכול סעודה שלישית לאחר חצות היום ואפילו לפני מנחה יצא. ואם הוא שבע יאכל לפחות מזונות כשיעור ביצה או לפחות כזית. ויש אומרים שיוצאים ידי חובה אפילו בפירות.

ד. במנחה של שבת אומרים "אשרי" "ובא לציון", ובצבור יאמרו קדיש "ואני תפילתי" ומוציאין ס"ת וקוראים שלשה קרואים עשרה פסוקים לפחות, מתחילת הפרשה של השבוע הבא. מחזירין הס"ת, חצי קדיש ותפלה. לאחר חזרת הש"ץ אומרים "צדקתך צדק".

טו. אין אומרים "צדקתך צדק" בתקופות שאין אומרים בהן בימות החול תחנון כגון: ערב ר"ח, ור"ח חנוכה, כל חודש ניסן. וממחרת יום הכפורים עד סוף תשרי, ערב ל"ג בעומר, מר"ח סיון עד י"ב בו, ערב תשעה באב, ערב פורים וכיוצ"ב.

דיני מוצאי שבת

א. מאחרין תפילת ערבית במוצאי שבת כדי להוסיף מחול אל הקודש, ואין להתפלל לכתחילה ערבית במוצאי שבת אלא אם כן יסיים תפילתו בשעה שכבר מותר להדליק נרות.

ב. אומרים "אתה חוננתנו" בברכת "חונן הדעת" ואם ישכח ולא אמר וסיים ברכת "חונן הדעת", משלים תפילתו ואינו חוזר. לאחר התפילה אומרים "ויהי נועם" "אתה קדוש". ואם חל חג בשבוע הבא אין אומרים במוצאי שבת שלפניו "ויהי נועם" ו"אתה קדוש".

ג. אין לעשות מלאכה במוצאי שבת לפני שיבדיל בתפילה או שיאמר "ברוך המבדיל בין קודש לחול".

אסור לאכול ולשתות שאר משקים, פרט למים, במוצאי שבת לאחר שתחשך עד שיבדיל על הכוס. אם התחיל בסעודה מבעוד יום מותר להמשיך בסעודה לאחר שתחשך לפני הבדלה. אבל היושב ושותה מבעוד יום ללא סעודה על פת, יפסיק משתחשך. בבין השמשות אין להתחיל לאכול ולשתות.

ד. מי שלא הבדיל במוצאי שבת רשאי להבדיל עד יום ג', אבל על הנר ובשמים אינו מברך אלא במוצ"ש בלבד.

ה. סדר הבדלה: ברכת יין, בשמים נר והבדלה. ואין חובה לטרוח להשיג בשמים ונר.

ו. מי שאין לו יין במוצאי שבת, מותר להבדיל על משקאות אחרים כגון: מיץ תפוזים, בירה, חלב, קפה ותה ממותק.

סדר תפילה לחנוכה

א. כל שמונת ימי חנוכה אומרים „על הנסים“ לאחר מודים בתפלה. ולפני ברכת הארץ בברכת המזון אם שכח ולא אמר אינו חוזר על התפילה ועל ברכת המזון, ואפילו לא הזכיר אלא השם של ברכת ההודאה וברכת הארץ אינו חוזר. אבל יאמר לאחר התפילה ובברכת המזון: הרחמן יעשה לנו נסים ונפלאות כשם שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה בימי מתתיהו וכו'.

ב. כל שמונת ימי חנוכה גומרים את ההלל ואומרים ח"ק. מוציאים ס"ת וקוראין בפרשת הנשיאים (במדבר ז') שלשה קרואים, אין אומרים ח"ק לאחר הקריאה ואין בו תפילת מוסף.

ג. ביום א' דחנוכה קוראים לכהן ויהי ביום כלות משה עד לחנוכת המזבח (פסוקים א' י"א). ללוי עד מלאה קטורת. לישראל עד נחשון בן עמינדב. ביום ב' דחנוכה קורא לכהן ביום השני עד מלאה קטורת (פסוקים יח'—כ') ללוי, עד נתנאל בן צוער (פסוקים כ'—כג') ולישראל

חוזר וקורא כל הפסוקים שקרא מביום השני עד בן צוער (פסוקים יח'—כג') וכן בכל יום מימי חנוכה קורא כסדר הזה, נשיא אחד של אותו יום, לכהן ג' פסוקים ראשונים וללוי ג' פסוקים אחרונים, ולישראל חוזר על כל מה שקרא, פרט ליום האחרון של חנוכה, שקורא כהן ג' פסוקים ראשונים מיום השמיני ולוי ג' פסוקים אחרונים וישראל קורא ביום העשירי וממשיך בפרשת בהעלותך עד כן עשה את המנורה (במדבר ח' ד').

ד. ראש חודש חנוכה שחל להיות בחול מוציאין שני ספר תורה. בראשון קוראים שלשה קרואים מענין ר"ח בפרשת פנחס. לכהן עד רביעית ההין ללוי מעולת תמיד עד ונסכה. ושלישי ובראשי חדשיכם עד ונסכו. מניחין הספר השני על הבימה ומגביה את הראשון וקורא רביעי בספר השני בפרשת נשא ביום המקביל לאותו יום של חנוכה, ח"ק וכו' כמו בר"ח.

ה. אין אומרים תחנון ולא „אל ארך אפיים“ ולמנצח בכל שמונת ימי חנוכה, ומוסיפים על השיר של יום בכל שמונת ימות חנוכה, מזמור שיר חנוכת המזבח. (ולפי דעת הגר"א זה בא במקום השיר הקבוע של אותו יום).

ו. בשבת שבת חנוכה מוציאים שני ספרי תורה בראשון קורים ז' קרואים בפרשת השבוע ובשני למפטיר באותו יום של חנוכה. ר"ח שחל להיות בשבת חנוכה מוציאים ג' ספרים, בראשון קורין ששה קרואים בפרשת השבוע, ובשני קורא אחד בשל ראש חודש ומתחיל וביום השבת עד יעשה ונסכו. ובספר הג' בשל חנוכה. ומפטירין „רני ושמחי“ מענינא דחנוכה.

ז. בית כנסת צבאי שאין בו אלא ספר תורה אחד, לאחר סדר הקריאה הראשונה גוללין אותו לפרשת ר"ח ומגביהין אותו ומניחין וקורין בשל ראש חודש וכן עושים אח"כ למפטיר בשל חנוכה.

סדר ההדלקה

ח. מצווה על כל חייל וחיילת להשתתף בהדלקת נרות חנוכה כל שמונת הלילות של חנוכה.

ט. כל החיילים הנמצאים בבסיס היחידה מתאספים בזמן ההדלקה בחדר האוכל וחייל אחד מדליק את נרות החנוכה במעמד כולם.

י. בליל ראשון של חנוכה מדליקים נר אחד ומוסיפים והולכים נר אחד בכל לילה עד ליל שמיני.

יא. בכל ערב מתחילים להדליק מן הנר הנוסף ומדליקים והולכים משמאל לימין.

יב. בלילה הראשון מברכים לפני ההדלקה שלש ברכות "להדליק נר חנוכה", "שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה" וברכת "שהחיינו". בשאר הלילות מברכים רק את שתי הברכות הראשונות ואין מברכים "שהחיינו".

יג. חייל ששכח, או שמסיבה אחרת לא הדליק ולא השתתף בהדלקה בלילה אחד, ידליק בלילה שאחריו מספר נרות כמו יתר האנשים.

יד. מי שלא הדליק בלילה הראשון יברך למחרתו גם "שהחיינו".

טו. מי שאין לו אלא נר אחד בכל לילה, יוצא ידי חובתו גם בנר יחיד.

טז. חייל הנמצא בבסיס ורוצה להדר במצוות נר חנוכה, ידליק בעצמו בכל לילה נרות חנוכה בחדרו או באהלו (במדה שהאש שמורה מפני דליקה) ולא יסמוך על הדלקת שליח צבור בחדר האוכל.

יז. חיילים נשואים אשר מדליקים עבורם בתוך בתיהם ויודעים שאנשי הבית מכונים להוציא אותם ידי חובת הדלקה, פטורים מהדלקת נרות בעצמם ביחידה ומכל מקום ישתתפו בהדלקת הנרות המשותפת ליחידה.

יח. חייל שאין לו נרות חנוכה ולא השתתף בהדלקת הנרות המשותפת של היחידה אם יראה נרות חנוכה דולקים יברך ברכת „שעשה נסים“ ובלילה הראשון גם ברכת „שהחיינו“, חוץ מהחיילים הנשואים שמדליקים עבורם בביתם בהתאם לסעיף י"ז.

יט. יושבי המשלטים והעמדות הקדמיות המתייראים להדליק נרות בלילה פן יבחין בהם האויב, ידליקו נרות חנוכה במקום מוסתר, ואם גם זה לא ניתן להעשות, ידליקו חצי שעה לפני שקיעת החמה ויכבו אותם מיד לאחר השקיעה.

כ. נרות חנוכה יש להניחם לפני ההדלקה למעלה מ-24 ס"מ מן האדמה.

כא. יש להניח את מנורת החנוכה במקום מיוחד אשר אינו מיועד להעמדת המנורה בכל השנה, כדי לעשות היכר שנדלקה לשם חנוכה.

כב. צריך שיהיה בנר כדי לדלוק לפחות חצי שעה, אחרי הזמן הזה מותר לכבותו.

כג. כבו הנרות לפני גמר חצי שעה, אינו זקוק לחזור ולהדליקם. אבל אם הניחם כנגד הרוח וכבו, או שלא היה בהם מקודם כדי לבעור חצי שעה, אסור לו לברך עליהם וצריך לחזור ולהדליקם.

כד. אסור להשתמש לאור נרות חנוכה. לפיכך נוהגים להדליק בכל לילה נר נוסף הנקרא „שמש“.

במה מדליקים

כה. מדליקים נרות חנוכה בכל השמנים והפתילות ובכל הנרות בין של שעה בין של חלב ואפילו בנפט. חיילים שאין להם שמן רגיל מותר להם להדליק נרות חנוכה בשמן רובים וכיוצ"ב.

כו. חיילים שאין להם נרות של שעה או של חלב ואין להם אפשרות להתקין פתילות בשמן, ויש להם

פנס רות, יברכו עליו בכל לילה ויעמידוהו במקום שיהא ניכר שהוא דולק לשם חנוכה, ולא ישתמשו לאורו. וכדאי להעמידו על יד הדלת בכניסה בצד שמאל מול המזוזה. ואם אי-אפשר יעמידוהו על השולחן ובלבד שידליקו מגורה אחרת להשתמש לאורה. כז. אין להעמיד את הנרות בעגול כי אם בשורה ישרה.

כח. מלא קערה שמן והקיפה פתילות, אם כפה עליה כלי באמצע, כל פתילה נחשבת כנר אחד. לא כפה עליה כלי אפילו לנר אחד אין הקערה נחשבת. כט. אין להדליק נר אחד מן השני גם בזמן ההדלקה. ל. אין להדביק נרות אחדים של שעה או של חלב ביחד ולהדליקם, אלא כל נר יעמוד לחוד.

זמן ההדלקה

לא. זמן ההדלקה מתחיל משקיעת החמה, ומצוה מן המובחר להדליק בתוך חצי השעה הראשונה לאחר השקיעה או מיד לאחר צאת הכוכבים, ואם לא הדליק מדליקים והולכים כל הלילה עד שיעלה עמוד השחר. ולא ישנה אדם ממנהג אבותיו, כי יש נוהגין להדליק לפני תפלת ערבית ויש נוהגים להדליק אחריה, הכל כמנהג המשפחה.

לב. בערב שבת מקדימים להדליק נרות חנוכה לפני הדלקת נרות של שבת, וצריך שיהיה לכל הפחות בנר אחד כדי לדלוק חצי שעה אחר שקיעת החמה.

לג. גם במקום שנוהגים להדליק נרות של שבת 40 דקה לפני שקיעת החמה כגון בירושלים, בחנוכה יש לאחר את הדלקת הנרות עד 25 דקות לפני שקיעת החמה.

לד. במוצאי שבת מדליקים נרות חנוכה ואחרי כן מבדילים.

לה. צבור המתפלל מנחה לפנות ערב, בכל ימי חנוכה לפני תפלת „עלינו“ מדליק שליח צבור נרות חנוכה בצד דרום של בית כנסת, וצריך שיהיה בנר שידלוק לפחות חצי שעה אחרי שקיעת החמה.

לו. אין יוצאים ידי חובה בהדלקת הנרות של בית הכנסת כי אם במה שמדליקים בחדר האוכל או כל אחד בחדרו.

לז. גם בערב חנוכה בכ"ד כסלו אחרי מנחה, מתחילים להדליק נרות בבית הכנסת אף על פי שעדיין לפני שקיעת החמה.

לח. חייל שליח צבור המדליק את הנרות בבית הכנסת צריך לחזור להדליק ולברך בחדרו אבל לא יחזור ויברך „שהחיינו“.

לט. חייל המברך פעם שניה להוציא את ידי חובה, יכול לברך גם בפעם השניה „שהחיינו“.

מ. נוהגים להדליק בבית הכנסת נרות חנוכה גם בבוקר בלי ברכה בזמן תפילת שחרית.

מא. הנותר מן השמן והפתילות ביום השמיני של חנוכה שהוקצה לנרות חנוכה, עושה לו מדורה ושורפם בפני עצמם, שהרי הוקצו למצוה. אבל נרות שעוה מיוחדים לחנוכה מותר להניחם לשנה הבאה ורשאים להתנות מראש שהנשאר לא יוקצה למצוה.

ד י נ י פ ו ר י ם

ימי פורים

א. בכל ערי ישראל, בכפרים, בישובים, מחנות, מוצבים ומשלטים, מחוץ לאותם המפורטים להלן, פורים בשנים רגילות בי"ד אדר.

ב. בשנה מעוברת שיש בה שני חדשי אדר זמן פורים בי"ד באדר ב'.

ג. ירושלים שהיא מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, זמן פורים שלה בשנים רגילות בט"ו באדר, ובשנה מעוברת בט"ו באדר ב'.

ד. כל החיילים החונים בשטח העירוני של ירושלים חוגגים את הפורים בט"ו אדר ב'.

ה. המשלטים בסביבות ירושלים הנפרדים משטח העירוני לא פחות מ-35 מטר ומרוחקים למעלה מק"מ אחד מהעיר העתיקה של ירושלים או מהר ציון, אם העיר העתיקה או הר ציון נראים משם הרי דינם כירושלים עצמה, וזמן פורים שלהם בט"ו באדר ואם אין העיר העתיקה או הר ציון נראים משם דינם כשאר ערי ישראל, וכל דיני פורים נוהגים בהם בי"ד באדר.

ו. הישובים, המחנות, המשלטים והמוצבים הרחוקים פחות מק"מ אחד מן העיר העתיקה דינם כדין ירושלים עצמה, גם אם אין העיר העתיקה או הר ציון נראים משם וזמן פורים שלהם בט"ו באדר.

ז. הערים העתיקות שבמדינת ישראל — כמו: טבריה, עכו, צפת, לוד, יפו ובאר-שבע והנן "ספק מוקפות חומה מימות יהושע בן נון" ונהגו ברוב הערים הללו לקרוא בהן את המגילה בשני הימים בי"ד ובט"ו באדר.

ח. אבל אין מברכים ברכות המגילה ואין קורין בתורה בפרשת עמלק ואין אומרים "על הנסים" בערים המסור-פקות הנ"ל אלא בי"ד באדר בלבד.

ט. משלוח מנות ומתנות לאביונים וסעודת פורים נהגו בערים המסופקות בשני הימים גם יחד.

י. הישובים, המשלטים והבסיסים סביב הערים המסור-פקות הנ"ל גם אם הם בתחום הערים המסופקות ונראים מהם — אין חג הפורים נוהג בהן אלא בי"ד באדר בלבד. יא. בשנה מעוברת אף על פי שכל דיני פורים נוהגים רק באדר ב', מכל מקום אין אומרים "תחנון" ולא "למנצח" ואסורים בהספד ובתענית ומרבין קצת בסעודה בי"ד ובט"ו באדר א'.

העובר ממקום למקום

יב. חייל שהגיע לירושלים לפני פורים ממשלט מרוחק (סעיף ה' לעיל) או ממקום אחר, ודעתו לחזור לשם אם בשעת בואו לירושלים היה בדעתו לחזור משם לפני בקרו של ט"ו באדר — יקרא את המגילה בירושלים וינהג כל דיני פורים בי"ד באדר כדין מקומו אף אם נתעכב אחרי כן בירושלים. ואם בשעת בואו לירושלים היה בדעתו לשהות שם עד אחרי בקרו של ט"ו באדר ונשתהה בי"ד בירושלים, יקרא בט"ו בכל מקום שהוא שם, כדין ירושלים, אף אם הקדים וחזר לפני קריאת המגילה.

יג. חייל שיצא מירושלים לפני י"ד באדר ודעתו לחזור לשם אם בשעת נסיעתו היה בדעתו לחזור לירושלים לפני בקרו של י"ד באדר ינהג כל דיני פורים בט"ו בכל מקום שהוא שם, כדין ירושלים, אף אם נתעכב ולא חזר למקומו. ואם בשעת יציאתו מירושלים היה בדעתו לא לחזור לירושלים אלא אחר בקרו של י"ד באדר — אף אם הקדים וחזר לירושלים לפני בקרו של י"ד ינהג כל דיני פורים בי"ד אדר, ואם בשעת יציאתו מירושלים היה בדעתו לחזור לירושלים בליל ט"ו באדר, וכך עשה לבסוף, ינהג כל דיני פורים בשני הימים (י"ד וט"ו באדר).

יד. חייל ממשלט או מבסיס או ממקום אחר מרוחק מירושלים, שבא לירושלים בליל ט"ו אדר — נתחייב לנהוג כל דיני פורים בשני הימים (י"ד וט"ו), ואם יצא מירושלים בליל ט"ו, יקרא בט"ו בכל מקום שהוא.

זמן קריאת מגילה

טו. חייב אדם לקרוא את המגילה בליל פורים, ולקרוא אותה שנית ביום.

טז. קריאת המגילה בלילה — זמנה מצאת הכוכבים עד

עלות השחר וביום זמנה כל היום מהנץ החמה עד שקיעת החמה.

יז. חייל שלא יוכל להתפנות לקריאת המגילה בערב, מחמת תפקיד צבאי וכדומה, יוכל להקדים ולקרוא בערב פורים משעה ורבע לפני שקיעת החמה ואילך. ואם שעתו דחוקה במשך כל היום בפורים יוכל לקרוא מעמוד השחר שהוא כשעה וחצי לפני זריחת החמה בבקר ואילך.

יח. חייל שאין לו מגילה כשרה הכתובה על קלף (סעיף כ' להלן) ולא יוכל להשיגה במשך הלילה והיום יקראנה בלא ברכה מתוך מגילה מודפסת.

יט. חייל העומד לצאת למשלט או למקום מרוחק ליום הפורים, וחושש שמא לא תהיה לו מגילה בפורים — יכול להקדים לקרוא בי"ג אדר, או בי"ב בו, או בי"א בו בלא ברכה.

מקרא מגילה בצבור

כ. אין יוצאים ידי חובה אלא בקריאה מתוך מגילה כשרה, הכתובה על הקלף.

כא. צריך לקרוא את כולה מתוך הכתב ואם קראה על פה לא יצא.

כב. לכתחילה צריך שתהא כתובה כל המגילה לפניו בשלימות. אבל אם השמיט הסופר באמצע אפילו כמה תיבות וקראם הקורא על פה יצא.

כג. אם השמיט הסופר ענין שלם, המגילה פסולה, והקורא לא יצא גם אם קרא על פה את החסר.

כד. מגילה שיש בה טעויות כשרה בדיעבד, בתנאי שהטעות לא תשנה את משמעות הענין. תיבות חסרות ויתרות אינן פוסלות את המגילה כנ"ל.

כה. יש להדר לקרא את המגילה ב"מנין" ואם אין לו "מנין" ויש שם מגילה כשרה, יש להדר ולקרוא אותה לפני כולם, והוא יוציא את השומעים בברכות.

כו. במקום שאין "מניין", גם יחיד יכול לקרוא ומברך עליה.

כז. גם מי שיצא כבר ידי חובתו יכול להוציא אחרים בקריאתו. ורצוי שבמקרה כזה יברך אחד השומעים את הברכות.

כח. הקורא לפני חיילות והוא עצמו כבר יצא ידי חובתו — תברך אחת מהן: (א) "אשר קדשנו במצוותיו וצונו לשמוע מגילה"; (ב) "שעשה נסים". וברכת "שהחיינו" תאמר על ידי כל השומעות.

סדר קריאה

כט. מצוה לקרוא את המגילה כשהיא פרוסה לפני הקורא כאגרת.

ל. מותר לקרוא את המגילה בין עומד ובין יושב אבל הקורא בצבור לא יקרא לכתחילה אלא מעומד.

לא. הקורא את המגילה מברך בין בלילה ובין ביום לפני הקריאה שלש ברכות: "על מקרא מגילה" "שעשה נסים" ו"שהחיינו".

לב. כל השומעים חייבים לשמוע כל מלה ומלה מפי הקורא, ואם נשמטה מלה מלהשמע יקרא אותה מתוך המגילה המודפסת או בעל פה.

לג. נהגו שכל הקהל אומר ד' פסוקים של גאולה בקול רם: "איש יהודי" וגו' (פ"ב ה') ו"מרדכי יצא" וגו' (ח' ט"ו) "ליהודים היתה אורה וגו' (ח' ט"ז) "כי מרדכי היהודי" וגו' (י"ג) והקורא חוזר וקורא אותם מהכתב. לד. נהגו להכות ולהרעים כשמזכירים את הזמן בזמן הקריאה, וכשמזכירים את השם נבוכדנצר יש לומר "שחיק עצמות".

לה. נהגו לקרוא פעמיים את פסוק י"א שבפרק ח' בפעם הראשונה אומרים: "...להשמיד, להרוג ולאבד"

ובפעם השניה אומרים: "...להשמיד ולהרוג ולאבד", לו. כן עושים בפסוק ב' שבפרק ט' בפעם הראשונה קוראים: "ואיש לא עמד בפניהם", ובפעם השניה אומרים: "ואיש לא עמד לפניהם".

לז. עשרת בני המן, מן "חמש מאות איש" ואילך עד תיבת "עשרת" (פרק ט' פסוקים ו—י') צריך לקרוא בנשימה אחת, ובדיעבד — אם הפסיק הקורא ביניהם, יצא לח. אסור לשומעים לשוחח בשעת קריאת המגילה. אחרי הקריאה גוללים את המגילה, והקורא מברך ברכת "הרב את ריבנו".

לט. יחיד הקורא את המגילה, לדעת הרמ"א, אין לו לברך ברכת "הרב את ריבנו", ויש אומרים שיכול לברך.

סדר היום

מ. בתפילות העמידה בי"ד באדר בערי הפרזות, ובט"ו באדר בירושלים, ערבית, שחרית ומנחה אומרים על הנסים בברכת ההודאה (לפני "ועל כלם").

מא. שכח לומר "על הנסים" ולא נזכר אלא אחר שהתחיל את הברכה של "הטוב שמך" עם השם — אינו צריך לחזור.

מב. בערבית אחר תפילת העמידה בלחש אומר הש"ץ קדיש שלם עם "תתקבל" כרגיל וקוראים את המגילה.

מג. אחרי ברכת "הרב את ריבנו" שאחרי הקריאה בלילה אומר יקהל פיוט "אשר הניא" וגם "שושנת יעקב" ואחר כך אומרים "ואתה קדוש" קדיש שלם (בלא "תתקבל") ו"עלינו לשבח".

מד. בברכת המזון אומרים "על הנסים" בברכת ההודאה (לפני "ועל הכל") בערי הפרזות בי"ד באדר ובירושלים בט"ו באדר.

מה. שכח לאמרו, ולא נזכר אלא לאחר שהתחיל ברכת "ועל הכל" עם השם אינו צריך לחזור. אלא לפני הרחמן

הוא יזכנו יאמר: הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות וכו' בימי מרדכי וכו'. וכן ינהג לאחר התפילה.
מו. פורים בשהרית אין קוראים בו הלל ואין בו תחנון ונפילת אפים.

מז. בי"ד באדר בערי הפרזות ובט"ו באדר בירושלים ובנותיה אחרי חזרת הש"ץ אומרים חצי קדיש, ואין אומרים ה"ק רובץ" וקורין בתורה שלשה קרואים בפרשת "ויבוא עמלק" (שמות י"ז ח' ט"ז) אחרי קריאת התורה ח"ק, "יהללו", ומכניסים את ספר התורה לארון. וקורין שלש הברכות שלפניה — לרבות "שהחיינו".

מח. בברכת "שהחיינו" ביום יש לכון גם למצוות משלות מנות וסעודת פורים שהם נוהגים רק ביום.

מט. אחר קריאת המגילה בשחרית כורכין אותה והקורא מברך "הרב את ריבנו" והקהל אומר רק "שושנת יעקב" ואין אומרים "אשר הניא" ביום. ויש מי שסובר שיש לומר גם ביום "אשר הניא" ואומרים: "אשרי" ו"בא לציון" ואין אומרים "למנצח מזמור לדוד".

נ. שיר של יום בערי הפרזות בי"ד באדר ובירושלים בט"ו באדר לדעת הגר"א — תהלים מזמור כ"ב.

נא. גם בירושלים נהגו להרבות קצת בסעודה בי"ד באדר ואין אומרים בו "תחנון" ולא "למנצח" ואין בו תענית והספד וכן נוהגים בערי הפרזות בט"ו באדר.

סעודת פורים, משלות מנות,

ומתנות לאביונים

נב. מצוה להרבות בסעודת פורים ולעשות אותם ימי משתה ושמחה.

נג. מי שהמשיך בסעודת פורים עד צאת הערב, אומר "על הנסים" בברכת המזון, ואם חל פורים ביום ו' והמשיך את סעודת פורים לאחר כניסת השבת יפרוס

מפה ויקדש על היין ובברכת המזון יאמר „על הנסים“
ו„רצה“.

נד. כל חייל וחיילת מצווים לשלוח לפחות לרע אחד
שתי מנות הראויים לאכילה.

נה. כל חייל וחיילת מצווים לתת שתי מתנות מזון או
כסף לשני אביונים והואיל ואי אפשר לקיים מצוה זו
בצבא, יזכה כל חייל בפורים באמצעות חייל אחר צדקה
לשני עניים שהוא מכיר.

נו. הזכוי נעשה ע"י הרמת החייל השני את המתנות
ממקומם קצת ומתכון בזה להקנותם לעניים.

נז. סעודת פורים, משלוח מנות ומתנות לאביונים נוהגים
ביום ולא בלילה, אבל נוהגים להרבות קצת גם בסעודת
הלילה.

תענית אסתר

נח. מתענים בי"ג באדר „תענית אסתר“ בין בערי
הפרזות ובין בירושלים, ובשנה מעוברת מתענים בי"ג
באדר ב'.

נט. בשחרית אומרים סליחות, „אבינו מלכנו“ וש"ץ
אומר „עננו“ וקריאת „ויחל“ כמו בשאר תענית צבור.
אבל במנחה אין אומרים „אבינו מלכנו“ ולא „תחנון“
מאחר שזה ערב פורים. גשיאת כפיים כנ"ל עמ' 29.

ס. אין לאכול אחרי התענית לפני קריאת המגילה,
ומי שלבו חלש יכול לטעום משהו לפני הקריאה.

סא. נהגו לתת לפני קריאת המגילה זכר ל„מחצית השקל“
והוא — ג' חצאי מטבעות של כסף. ונהגו לזכות ב"ג'
חצאי מטבעות של כסף של בית כנסת ותמורתם נותנים
שלש מטבעות היוצאות לצדקה, ויוצאים בזה ידי חובתם.

דיני „בין המצרים“

בין המצרים

א. תקופת הימים שבין צום שבעה עשר בתמוז לצום תשעה באב נקראת „בין המצרים“ על שם הכתוב (איכה א' א') „כל רודפיה השיגוה בין המצרים“.

ב. ממעטים בשמחה ובתענוגות כל ימי „בין המצרים“.
ג. נהגו שלא לשאת אשה ולא להסתפר, לא לברך ברכת „שהחיינו“ על פרי חדש או על בגד חדש כל ימי „בין המצרים“, ובשבת מותר.

ד. החיילים המקילים בתספורת הזקן ב„בין המצרים“ יש להם להחמיר מר"ח אב או על כל פנים בשבוע שחל תשעה באב להיות בתוכו.

תשעת הימים

ה. משנכנס אב עד אחרי תשעה באב ממעטים לגמרי בשמחה ובתענוגות.

ו. נהגו שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין מראש חודש אב ועד צהרי יום י' באב מחוץ לשבתות שמותר לאכול בהן בשר ולשתות יין.

ז. חיילים בתפקיד האוכלים במחנות, בבסיסים ובמשלטים התירו להם כהוראת שעה לאכול בשר בתשעת הימים. ולא ישתו יין כל אותם הימים אם לא לסעודת מצוה.

ח. בהבדלה על היין במוצאי שבת בתשעת הימים, אם יש שם קטן גותנים לקטן לשתות את היין, ואם אין שם קטן מותר לשתות בעצמו מיין ההבדלה.

ט. אין לכבס ולגהץ מראש חודש אב עד אחרי ט' באב, ואין לובשים בגדים חדשים ולא מכובסים בתשעת הימים.

י. לשבת מותר ללבוש בגדים מכובסים. ובמדי חיילים אפשר להקל לכבס וללבוש מדים מכובסים.

יא. נהגו שלא לרחוץ כל הגוף רחיצה של תענוג בתשעת הימים אפילו במים צוננים מחוץ לערב שבת, אבל מפני הזיעה מותר. לכן חיילים החיים במחנה מותר להם להתקלח במים קרים, פרט לתשעה באב עצמו.

ערב תשעה באב

יב. ערב תשעה באב במנחה אין אומרים תחנון.
יג. בסעודה האחרונה לפני הצום, הנקראת "סעודה מפסקת", אין אוכלים שני מאכלים מבושלים.
יד. גם צלי נחשב למאכל מבושל לענין זה ומצטרף לשני.

טו. מותר לאכול פירות וירקות חיים ואפילו כמה מינים ביחד.

טז. נהגו לאכול סעודת קבע לפני מנחה, ואחרי מנחה אוכלים סעודה המפסקת כנ"ל בסעיף י"ג.

יז. החיילים האוכלים במחנה בשר בתשעת הימים עליהם להמנע מאכילת בשר לפחות בערב תשעה באב.
יח. יש להשתדל שלא יאכלו בסעודה המפסקת שלשה ביחד כדי שלא יתחייבו בזימון.

יט. במחנות ובבסיסים שהחיילים מרובים ואוכלים במשמרות קבועות ואין אפשרות לאכול לחוד, לא יברכו בזימון בסעודה המפסקת.

כ. אף על פי שאכל סעודה המפסקת אם עדיין יום מותר לחזור לאכול ולשתות אלא אם כן קבל עליו בפירוש שלא לאכול עוד היום.

כא. גם מקבלה בלב יש לחוש. על כן יש להתנות בשעת הסעודה "המפסקת" על מנת שיאכל וישתה אחרי כן.

כב. נהגו שלא ללמוד תורה בערב תשעה באב מחצות היום ואילך, כי אם בדברים המותרים בלמוד בט' באב (ראה סעיף כ"ט).

תשעה באב — הצום

כג. תשעה באב אסור באכילה ושתייה, ברחיצה וסיכה ובנעילת הסנדל.

כד. כל החיילים והחיילות הבריאים חייבים לצום בתשעה באב כמו ביום הכפורים.

כה. חולה אף על פי שאין בו סכנה מותר לו לאכול ולשתות בט' באב. אבל לא ינהג עדונים בעצמו רק כפי צרכו.

כו. חייל הנמצא בפעולת קרב מותר לו לאכול ולשתות קצת כדי שלא להחליש את כושר מלחמתו שנאמר (שמואל א' י"ד) „אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל אויביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים“.

כז. תשעה באב לילו כיומו לכל דבר ואין אוכלים ושותים אלא מבעוד יום ובין השמשות שלו אסור כיום הכפורים.

כח. בתשעה באב אסור לקרוא בתורה, בנביאים ובכ"י טובים ולשנות במשנה, במדרש ובגמרא, ובהלכות וב"אגדות משום שנאמר „פקודי ה' ישרים משמחי לב“.

כט. מותר לקרא בספר איוב ובפרקי החורבן שבירמיהו ומותר ללמוד מדרש „איכה“, פרק אלו מגלחין במסכת מועד קטן ומגילת החורבן בפרק הנזקין במסכת גיטין, וכן כיוצא בזה בסוגיות העוסקות בחורבן הבית.

ל. מותר לומר פרשת הקרבנות ומשנת איזהו מקומן וברייתא דר' ישמעאל, מאחר שזהו סדרו של יום.

ר ח י צ ה

לא. רחיצה אסורה בט' באב בין במים חמים בין במים צוננים.

לב. גם רחיצה רגילה של פניו וידיו אסורה בט' באב.

לג. אם היו פניו או ידיו ורגליו מלוכלכות בזיעה וכדומה מותר לרחצן.
לה. נטילת ידים לאחר השינה מותרת עד פרקי האצבעות, ואחרי שניגב ידיו ועדיין לחות קצת מעבירן על עיניו כדי להרטיבן ולרענן קצת את עיניו.

נעילת נעלים

לו. איסור נעילת נעלים בט' באב הוא רק בנעלי עור, אבל של גומי ושל שאר מינים מותר.
לז. נעלי גומי שסוליותיהן של עור, ונעלי עור שסוליותיהן של גומי או של קרפ אסורות.
לח. חיילים בתפקיד שאין להם נעלי גומי מותר להם לנעול נעלי עור בתפקידם.
לט. גם חיילים שלא בתפקיד והם מחוץ למחנה ואין להם נעלי גומי מותר לנעול נעלי עור בחוץ, וכשיבואו לחדרם יחלצו אותן.

שאיפת שדום ועשיית מזאכה

מ. אין שואלים בשלום חייל-חבר או בשלום קצין גבוה ממנו ולא יצדיע בתשעה באב.
מא. אם שאל חברו בשלומו יענה בשפה רפה וב-כובד ראש.
מב. נהגו שלא לעשות מלאכה בתשעה באב עד חצות היום. אבל עבודת המטבח מותרת.

סדר הלילה

מג. בליל תשעה באב קודם תפילת ערבית מורידים את הפרוכת מעל ארון הקודש וכל אחד חולץ את נעליו.
מד. ממעטים באורות ומדליקים נרות במידה הדרושה לקרוא לאורם בלבד.

מה. הופכים את השולחנות, הספסלים והכסאות בבית הכנסת ויושבים על הארץ או על מקומות ישיבה שאינם גבוהים מ־27 ס"מ.

מו. נהגו להתפלל בקול דממה דקה כמנהג האבלים. מז. אחרי תפלת שמונה-עשרה אומר השליח צבור קדיש תתקבל גם אם עוד יאמרו ואתה קדוש. כמבואר להלן בסעיף נ'.

מח. אם יש שם מנין, אחד קורא במגלת „איכה“ כשרה הכתובה על הקלף, ומברך לפניו ברכת „על מקרא מגילה“.

מט. אם אין שם מנין או שאין להם מגילת קלף כשרה יש לקרוא מגילת „איכה“ מתוך הדפוס בלי ברכה.

נ. אחרי „איכה“ אומרים פרקי הקינות הקבועים לליל ט' באב ומסיימים ואתה קדוש, קדיש בלי תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

סדר תפילה של שחרית

נא. בברכת השחר יש שנהגו שלא לברך ברכת שעשה לי כל צרכי, ועל כן יש לברכה לדעת הגר"א במוצאי תשעה באב בלילה כשנועל נעליו.

נב. תפלת שחרית מתפללים בלי טלית ובלי תפלין, וטלית קטן לובשים בלי ברכה, ואומרים מזמור לתודה.

נג. בתפלת שמונה-עשרה של שחרית אין אומרים „נחם“, ועננו אומר רק הש"ץ בין ברכת גואל לרופא.

נד. אין הכהנים עולים לדוכן בשחרית והש"ץ אינו אומר אלוקינו ואלוקי אבותינו. אין אומרים אבינו מלכנו ולא תחנון ולא אֵל ארך אפים.

נה. אחרי חזרת הש"ץ אומר הש"ץ חצי קדיש, „ויהי בנסוע“. מוציאים ס"ת וקורים שלשה קרואים בפרשת ואתחנן „כי תוליד בנים וגו'" (דברים ד').

נו. אחרי הג' קרואים אומרים חצי קדיש ומפטירין בירמיה ח' "אסוף אסיפם" בניגון "איכה". בברכת ההפטרה מסיימין "מגן דוד", "יהללו", מכניסים את ס"ת לארון ואומרים קינות.

נז. אחרי הקינות אומרים אשרי, ובא לציון, ומדלגין על הפסוק "ואני זאת בריתי". ואין אומרים "למנצח" קדיש שלם בלא תתקבל, עלינו, קדיש יתום. ואין אומרים בבקר שיר של יום ולא אין כאלקינו.

נח. בקצת קהלות נהגו לקרוא גם ביום "איכה" בלא ברכה.

סדר תפלה שז מנחה

נט. במנחה לובשים טלית ותפילין ומברכין עליהם כרגיל. אומרים שיר של יום ואין כאלוקינו.

ס. יש שנהגו לקרוא ביחידות קריאת שמע במנחה.

סא. אומרים אשרי, חצי קדיש, וקורים פרשת "ויחל" ומפטירים "דרשו ה' בהמצאו" כמו בכל תענית צבור.

סב. בתפלת שמונה-עשרה היחיד אומר "נחם" בברכת בונה ירושלים, וחותם מנחם ציון ובונה ירושלים, ותפלת "ענו" בברכת שומע תפלה, וחותם בשומע תפלה.

סג. שכח לומר "נחם" בבונה ירושלים אומרה לפני "ותחזינה" ואינו חותם מנחם ציון אלא ותחזינה עינינו. ואם לא נזכר עד שגמר תפלתו אינו צריך לחזור ולהתפלל. סד. השליח צבור אומר "ענו" בין ברכת גואל לרופא, ו"נחם" בבונה ירושלים.

סה. הכהנים נושאים כפיהם, ואין אומרים אבינו מלכנו ולא תחנון, קדיש — תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

סו. נהגו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין עד צהרי יום המחרת י' באב. אבל החיילים בתפקיד נוהגים ביחס לאכילת בשר לפי סעיף ז' לעיל.

תשעה באב שחל להיות במוצאי שבת

סו. אין אומרים "צדקתך צדק" במנחה בשבת.
 סח. זמן כעודה המפסקת מן המנחה ולמעלה, ויפסיק
 מלאכול לפני שקיעת החמה.

סט. בסעודה המפסקת שהיא מבעוד שבת, מותר לאכול
 בשר ולשתות יין.

ע. במוצאי שבת מיד כשמדליק נר או רואה נר דלוק
 עליו לברך "בורא מאורי האש" בלי בשמים ואין מבדילין
 על הכוס אבל אומרים "אתה חוננתנו" בתפילת העמידה.
 עא. אין חולצים את הנעלים במוצאי שבת, אלא לאחר
 "ברכו". אבל הש"ץ חולץ לפני "ברכו" ואומר תחילה
 "ברוך המבדיל בין קודש לחול".

עב. לאחר תפילת העמידה, אומר הש"ץ קדיש תתקבל,
 ואין אומרים "ויהי נועם" ולא "ויתן לך" ולאחר הקינות
 ו"איכה" אומרים "ואתה קדוש", קדיש שלם בלי תתקבל
 ועלינו.

עג. במוצאי הצום ביום ראשון בערב, מבדילים על
 הכוס, ואין מברכים על הנר ולא על בשמים. וביחס
 לשתיית הכוס יש לנהוג כמו במוצאי שבת בתוך תשעת
 הימים כמבואר לעיל בסעיף ח'.

עד. אין ללמוד תורה בתשעה באב שחל בשבת לאחר
 חצות אלא בדברים המותרים בתשעה באב עצמו.

עה. תשעה באב שחל להיות בשבת ונדחה ליום א', אין
 לאכול בשר, ולא לשתות יין במוצאי הצום ביום א' בלילה
 ולמחרת בבקר מותר, ואין צורך להמתין עד חצות כמו
 בשנים רגילות אבל להסתפר, להתרחץ ולכבס מותר גם
 בלילה עם סיום הצום — ולא כמו בשנים רגילות שיש
 להמתין בכל זה עד חצות היום של עשירי באב — מתוך
 תקוה ובטחון בצור ישראל וגואלו כי נחם ה' ציון נחם כל
 חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה' ששון
 ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה.

טבלאות לזמני היום

הסברים לקביעת הטבלאות

א. לוח זמנים זה, שעובד על ידינו, מבוסס על שיטת הגר"א, הקובעת את אורך היום מנץ החמה עד שקיעתה. בהתאם לשיטה זו, שלוש שעות הזמניות לקביעת סוף זמן קריאת שמע וארבע שעות הזמניות לסוף זמן תפילה, מתחילות אף הן מנץ החמה; שיטה זו היא בניגוד לשיטת ה"מגן אברהם" הקובעת את אורך היום מעמוד השחר עד צאת הכוכבים.

ב. זמן הנחת תפילין שבלוח, פירושו תחילת הזמן, והוא כולל את תחילת הזמן לעטיפה בציצית, ותחילת זמן קריאת שמע של שחרית, כי זמן שלשתן שוה לפי ההלכה, ושיעורן: "משיכיר את חברו הרגיל עמו קצת ברחוק ד' אמות".

ג. עד כה לא נדפס לוח מדויק לקביעת שיעור זה משיכיר וכו' להנחת תפילין טלית וק"ש למשך כל השנה. מקובל הוא לקבוע את תחילת הזמן כשעה אחת — לא זמנית, לפני הנץ החמה. אולם בררנו שמבחינת ההלכה אין שיטה זו נכונה מאחר והזמן חייב להיות יחסי לאורך הזמן שבין עמוד השחר לנץ החמה, המשתנה בעונות השנה השונות. לכן קבענו את זמני הנחת תפילין תמיד בסוף השליש הראשון של פרק זמן זה שבין עמוד השחר לנץ החמה.

ד. את עמוד השחר ונץ החמה לצורך קביעת לוח זה קבענו לפי הטבלאות שבספר "בין השמשות" להרב י. מ. טוקצ'ינסקי ז"ל.

דיני תפילה לחייל

סוף זמן תפילת שחרית	סוף זמן קריאת שמע	הנחת תפילין זמן	נובמבר	סוף זמן תפילת שחרית	סוף זמן קריאת שמע	הנחת תפילין זמן	אוקטובר	סוף זמן תפילת שחרית	סוף זמן קריאת שמע	הנחת תפילין זמן	ספטמבר
9.32	8.37	4.52	1	9.29	8.29	4.30	1	9.30	8.25	4.08	1
9.32	8.37	4.53	2	9.29	8.29	4.31	2	9.30	8.25	4.09	2
9.32	8.38	4.54	3	9.29	8.30	4.31	3	9.30	8.25	4.10	3
9.33	8.38	4.54	4	9.29	8.30	4.32	4	9.30	8.25	4.11	4
9.33	8.39	4.55	5	9.29	8.30	4.33	5	9.30	8.25	4.12	5
9.34	8.39	4.55	6	9.29	8.30	4.34	6	9.30	8.26	4.13	6
9.34	8.40	4.57	7	9.29	8.30	4.34	7	9.29	8.26	4.13	7
9.34	8.40	4.57	8	9.29	8.30	4.35	8	9.29	8.26	4.14	8
9.35	8.40	4.58	9	9.29	8.31	4.36	9	9.29	8.26	4.14	9
9.35	8.41	4.59	10	9.29	8.31	4.37	10	9.29	8.26	4.15	10
9.35	8.41	5.00	11	9.29	8.31	4.37	11	9.29	8.26	4.16	11
9.36	8.42	5.00	12	9.29	8.31	4.38	12	9.29	8.26	4.16	12
9.36	8.43	5.01	13	9.29	8.31	4.39	13	9.29	8.26	4.18	13
9.36	8.43	5.02	14	9.29	8.31	4.39	14	9.29	8.27	4.18	14
9.36	8.43	5.03	15	9.30	8.32	4.40	15	9.29	8.27	4.19	15
9.37	8.44	5.04	16	9.30	8.32	4.41	16	9.29	8.27	4.20	16
9.37	8.44	5.05	17	9.30	8.32	4.41	17	9.29	8.27	4.21	17
9.38	8.45	5.06	18	9.30	8.33	4.42	18	9.29	8.27	4.21	18
9.38	8.46	5.07	19	9.30	8.33	4.43	19	9.29	8.27	4.22	19
9.39	8.47	5.07	20	9.30	8.33	4.44	20	9.29	8.27	4.22	20
9.40	8.47	5.08	21	9.30	8.33	4.44	21	9.29	8.28	4.22	21
9.40	8.47	5.10	22	9.30	8.34	4.45	22	9.29	8.28	4.23	22
9.40	8.48	5.10	23	9.30	8.34	4.46	23	9.29	8.28	4.24	23
9.41	8.48	5.10	24	9.30	8.34	4.47	24	9.29	8.28	4.25	24
9.41	8.49	5.11	25	9.30	8.35	4.47	25	9.29	8.28	4.26	25
9.42	8.50	5.12	26	9.30	8.35	4.48	26	9.29	8.28	4.26	26
9.42	8.50	5.12	27	9.31	8.35	4.49	27	9.29	8.28	4.27	27
9.43	8.51	5.13	28	9.31	8.36	4.49	28	9.29	8.28	4.28	28
9.43	8.51	5.14	29	9.31	8.36	4.50	29	9.29	8.29	4.29	29
9.44	8.52	5.14	30	9.32	8.36	4.51	30	9.29	8.29	4.30	30
				9.32	8.37	4.52	31				

דצמבר	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן	ינואר	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן	פברואר	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן
1	5.15	8.52	9.44	1	5.33	9.09	10.01	1	5.29	9.11	10.05
2	5.16	8.53	9.45	2	5.33	9.10	10.01	2	5.29	9.11	10.05
3	5.17	8.54	9.46	3	5.33	9.10	10.01	3	5.28	9.10	10.05
4	5.17	8.55	9.46	4	5.33	9.10	10.01	4	5.28	9.10	10.05
5	5.18	8.55	9.46	5	5.33	9.10	10.01	5	5.27	9.10	10.05
6	5.18	8.56	9.47	6	5.34	9.10	10.02	6	5.26	9.10	10.04
7	5.19	8.57	9.47	7	5.34	9.10	10.02	7	5.25	9.09	10.04
8	5.20	8.57	9.48	8	5.34	9.11	10.02	8	5.24	9.09	10.04
9	5.21	8.58	9.48	9	5.34	9.11	10.03	9	5.24	9.09	10.04
10	5.22	8.58	9.49	10	5.34	9.12	10.03	10	5.23	9.08	10.03
11	5.23	8.59	9.50	11	5.35	9.12	10.04	11	5.22	9.08	10.03
12	5.23	8.59	9.51	12	5.35	9.12	10.04	12	5.22	9.07	10.02
13	5.24	9.00	9.51	13	5.34	9.12	10.04	13	5.21	9.07	10.02
14	5.25	9.00	9.51	14	5.35	9.12	10.04	14	5.20	9.06	10.02
15	5.25	9.01	9.52	15	5.35	9.12	10.04	15	5.19	9.06	10.02
16	5.26	9.01	9.52	16	5.35	9.12	10.05	16	5.19	9.06	10.02
17	5.26	9.02	9.53	17	5.34	9.13	10.05	17	5.18	9.05	10.01
18	5.27	9.03	9.54	18	5.34	9.13	10.05	18	5.16	9.04	10.01
19	5.28	9.03	9.54	19	5.34	9.13	10.05	19	5.16	9.04	10.01
20	5.28	9.04	9.55	20	5.34	9.13	10.05	20	5.15	9.04	10.00
21	5.29	9.04	9.55	21	5.33	9.13	10.05	21	5.14	9.03	10.00
22	5.29	9.05	9.56	22	5.33	9.13	10.05	22	5.14	9.02	9.59
23	5.30	9.05	9.56	23	5.33	9.13	10.05	23	5.13	9.02	9.59
24	5.30	9.06	9.57	24	5.33	9.13	10.06	24	5.12	9.01	9.58
25	5.31	9.06	9.57	25	5.33	9.12	10.06	25	5.11	9.01	9.58
26	5.31	9.07	9.58	26	5.32	9.12	10.06	26	5.09	8.59	9.57
27	5.31	9.07	9.58	27	5.31	9.12	10.05	27	5.08	8.59	9.56
28	5.32	9.07	9.58	28	5.31	9.12	10.05	28	5.07	8.58	9.56
29	5.32	9.08	9.59	29	5.30	9.12	10.05				
30	5.32	9.08	9.59	30	5.29	9.11	10.05				
31	5.33	9.09	10.00	31	5.29	9.11	10.05				

מירץ	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן	מאי	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן	מירץ	הנחת תפילין זמן	קריאת שמע סוף זמן	תפילת שחרית סוף זמן
1	5.05	8.58	9.56	1	4.25	8.35	9.37	1	5.05	8.58	9.56
2	5.04	8.57	9.55	2	4.23	8.34	9.36	2	5.04	8.57	9.55
3	5.03	8.57	9.55	3	4.22	8.33	9.36	3	5.03	8.57	9.55
4	5.02	8.56	9.54	4	4.21	8.32	9.35	4	5.02	8.56	9.54
5	5.01	8.56	9.54	5	4.19	8.31	9.35	5	5.01	8.56	9.54
6	5.00	8.55	9.53	6	4.18	8.30	9.34	6	5.00	8.55	9.53
7	4.59	8.54	9.53	7	4.17	8.29	9.33	7	4.59	8.54	9.53
8	4.57	8.53	9.52	8	4.16	8.29	9.33	8	4.57	8.53	9.52
9	4.56	8.53	9.52	9	4.15	8.28	9.32	9	4.56	8.53	9.52
10	4.55	8.52	9.51	10	4.13	8.28	9.32	10	4.55	8.52	9.51
11	4.53	8.51	9.50	11	4.11	8.27	9.31	11	4.53	8.51	9.50
12	4.52	8.50	9.50	12	4.09	8.26	9.30	12	4.52	8.50	9.50
13	4.51	8.49	9.49	13	4.08	8.25	9.30	13	4.51	8.49	9.49
14	4.49	8.49	9.49	14	4.07	8.25	9.29	14	4.49	8.49	9.49
15	4.48	8.48	9.48	15	4.06	8.24	9.29	15	4.48	8.48	9.48
16	4.47	8.47	9.47	16	4.04	8.23	9.28	16	4.47	8.47	9.47
17	4.45	8.46	9.47	17	4.04	8.22	9.27	17	4.45	8.46	9.47
18	4.44	8.45	9.46	18	4.02	8.22	9.27	18	4.44	8.45	9.46
19	4.42	8.44	9.45	19	4.01	8.21	9.27	19	4.42	8.44	9.45
20	4.41	8.44	9.45	20	3.59	8.20	9.26	20	4.41	8.44	9.45
21	4.40	8.43	9.44	21	3.58	8.20	9.26	21	4.40	8.43	9.44
22	4.39	8.42	9.43	22	3.57	8.19	9.25	22	4.39	8.42	9.43
23	4.37	8.41	9.42	23	3.55	8.18	9.24	23	4.37	8.41	9.42
24	4.35	8.41	9.42	24	3.53	8.17	9.24	24	4.35	8.41	9.42
25	4.34	8.40	9.41	25	3.52	8.17	9.23	25	4.34	8.40	9.41
26	4.33	8.39	9.41	26	3.51	8.16	9.23	26	4.33	8.39	9.41
27	4.32	8.38	9.40	27	3.50	8.16	9.22	27	4.32	8.38	9.40
28	4.30	8.38	9.40	28	3.49	8.15	9.22	28	4.30	8.38	9.40
29	4.29	8.37	9.39	29	3.48	8.14	9.22	29	4.29	8.37	9.39
30	4.28	8.36	9.38	30	3.47	8.14	9.21	30	4.28	8.36	9.38
31	4.27	8.35	9.38	31				31	4.27	8.35	9.38

סוף זמן	תפילת שחרית	סוף זמן	קריאת שמע	הנחת תפילין	זמן	אונסס	סוף זמן	תפילת שחרית	סוף זמן	קריאת שמע	הנחת תפילין	זמן	יוני
9.27	8.17	3.41	1	9.19	8.08	3.18	1	9.15	8.04	3.18	1		
9.27	8.18	3.42	2	9.19	8.08	3.19	2	9.15	8.04	3.18	2		
9.27	8.18	3.43	3	9.20	8.08	3.19	3	9.14	8.03	3.17	3		
9.27	8.18	3.44	4	9.20	8.08	3.20	4	9.15	8.03	3.17	4		
9.27	8.19	3.45	5	9.20	8.08	3.20	5	9.15	8.03	3.17	5		
9.27	8.19	3.46	6	9.20	8.09	3.21	6	9.15	8.03	3.16	6		
9.27	8.19	3.47	7	9.20	8.09	3.21	7	9.15	8.03	3.16	7		
9.28	8.20	3.48	8	9.21	8.10	3.22	8	9.15	8.03	3.16	8		
9.28	8.20	3.49	9	9.21	8.10	3.23	9	9.15	8.03	3.15	9		
9.28	8.20	3.50	10	9.21	8.10	3.23	10	9.15	8.03	3.15	10		
9.28	8.20	3.51	11	9.21	8.10	3.24	11	9.15	8.03	3.15	11		
9.28	8.21	3.51	12	9.22	8.11	3.25	12	9.15	8.03	3.15	12		
9.28	8.21	3.53	13	9.22	8.11	3.26	13	9.15	8.03	3.15	13		
9.29	8.21	3.54	14	9.23	8.11	3.26	14	9.15	8.04	3.15	14		
9.29	8.22	3.55	15	9.23	8.12	3.27	15	9.15	8.04	3.15	15		
9.29	8.22	3.56	16	9.23	8.12	3.27	16	9.15	8.04	3.15	16		
9.29	8.22	3.57	17	9.23	8.13	3.28	17	9.16	8.05	3.15	17		
9.29	8.22	3.57	18	9.23	8.13	3.29	18	9.16	8.05	3.15	18		
9.29	8.22	3.58	19	9.24	8.13	3.30	19	9.16	8.05	3.15	19		
9.29	8.23	3.59	20	9.24	8.14	3.31	20	9.17	8.05	3.15	20		
9.29	8.23	3.59	21	9.24	8.14	3.32	21	9.17	8.05	3.16	21		
9.29	8.23	3.59	22	9.25	8.14	3.33	22	9.17	8.05	3.16	22		
9.29	8.23	4.01	23	9.25	8.14	3.33	23	9.17	8.05	3.16	23		
9.29	8.23	4.02	24	9.25	8.15	3.34	24	9.18	8.06	3.16	24		
9.29	8.23	4.03	25	9.25	8.15	3.35	25	9.18	8.06	3.16	25		
9.29	8.24	4.04	26	9.25	8.15	3.36	26	9.18	8.06	3.17	26		
9.29	8.24	4.05	27	9.26	8.16	3.37	27	9.18	8.07	3.17	27		
9.29	8.24	4.06	28	9.26	8.16	3.38	28	9.18	8.07	3.17	28		
9.29	8.24	4.06	29	9.26	8.16	3.38	29	9.18	8.07	3.17	29		
9.29	8.24	4.06	30	9.26	8.17	3.39	30	9.19	8.08	3.18	30		
9.29	8.25	4.07	31	9.27	8.17	3.40	31						

תפלה לפני יציאה לקרב

יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב

הַכְּרוֹבִים!

אַתָּה צוֹיִתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ לֵאמֹר:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרַבִּים הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל
אֲבִיכֶם, אֶל יֵרֶךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירְאוֹ וְאֶל תַּחֲפֹזוֹ
וְאֶל תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ
עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֲבִיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם.

וְעַתָּה הִנֵּה אֲבִיךָ יְהוֹמִיץ וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ,
עַל עִמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתִּיעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ,
אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל
עוֹד.

הִיָּה נָא עִם חֵילִי צָבָא הַגָּדָה לְיִשְׂרָאֵל
 שְׁלוּחֵי עַמֶּךָ הַקְּרִבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה
 עַל אוֹיְבֵיהֶם, חֲזִקֵנוּ וְאַמְצֵנוּ, רִיבָה
 אֶת יְרִיבֵנוּ לְחֶם אֶת לַחֲמֵינוּ, הַחֲזִק
 מִגֵּן וְצָנָה וְקוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ
 לְמַעַן חֲסֶדְךָ.

אֱלֹהֵי, שִׁיתְמוּ כַּגִּלְגַּל, כְּקֶשׁ לְפָנֵי רוּחַ, כְּאֵשׁ
 תִּבְעַר יָעַר, וְכִלְהָבָה תִּלְהֶט הָרִים. כֵּן תִּרְדָּפֵם
 בַּסַּעֲרָךְ וּבַסּוּפָתְךָ תִּבְהִילֵם מִלֵּא פְנֵיהֶם קִלּוֹן
 וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְיָ יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ עַד־עַד וַיִּחָפְרוּ
 וַיֵּאבְדוּ.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה יְיָ הַצִּלְיָחָה נָא:

הָבָה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם.

בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ

תַּפְלַת הַדֶּרֶךְ לְטִיָּם

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 הַשֵּׁם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהִילָךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ
 שְׁתִּשְׁאַנוּ לְשָׁלוֹם וְתוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחוּז
 חֲפִצָּנוּ לְחַיִּים לְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף
 כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּמִרוּחוֹת שְׂאִינָן
 מִצּוּרוֹת וּמִכָּל מִיַּי תַּקְלוֹת בַּהֲמָרָאָה בְּאוֹיֵר
 וּבִנְחִיתָהּ וּמִמִּיַּי פֶּרֶעַנוּיוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא.
 הֵיךְ נָא מַצְלִיחַ דֶּרֶכֵּנוּ, חֲזִקֵנוּ וְאַמְצֵנוּ לְהִגֵּן
 בְּאַבְרַת קִדְשֶׁךָ עַל שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל וְתַעֲטִירֵנוּ בְּמִגֵּן
 יְשׁוּעָה וּבַעֲטָרַת נִצָּחוֹן, כִּי אַתָּה תִשְׁמַע מִן
 הַשָּׁמַיִם תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

תַּפִּלַּת הַדֶּרֶךְ לְצִנְחָן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּצַנִּיחֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ
לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֹז חַפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
וּפְרוֹס עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל
אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמְרוּחֹת מְצוֹיֹת וְשֹׁאֵינָן מְצוֹיֹת
וּמִכָּל מִיָּנִי תִקְלוֹת בְּאֵוִיר וּבִנְחִיתָהּ וְתַתְּנֵנוּ לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ כִּי
אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
וְרַחוּם אַתָּה וְשֹׁמֵר צִיאָתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

תַּפְלַת הַדֶּרֶךְ לְצוֹת הַצּוֹלָלוֹת

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הַגּוֹתֵן בָּיָם דֶּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נְתִיבָה
שְׁתַּצְלִילֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַעֲלֵנוּ
לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲוֹ חֲפָצֵנוּ לְחַיִּים לְשִׁמְחָה
וּלְשָׁלוֹם.

בָּאנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם, אֶפְסוֹנוּ מַיִם עַד נֶפֶשׁ, תְּהוֹם
יִסּוּבֵנוּ, כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלֵינוּ עֲבָרוּ, אֲלֵנוּ
תִּשְׁטַפּוּ שִׁבְלֵת מַיִם וְאֵל תִּבְלָעֵנוּ מְצוּלָה וְאֵל
תִּאֶטֶר עָלֵינוּ בָּאֵר פִּיהָ.

הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בְּמְצוּלוֹת יָם וּבְאֹרֵר וּמִכָּל מִיַּי תִּקְלוֹת וּמִמִּיַּי
פוֹרְעָנוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא. חֲזַקְנוּ וְאַמְצֵנוּ
לְהִגֵּן עַל נְתִיבֵי הַיָּם וּמַעֲבְרוֹתָיו, וְתַעֲטִירֵנוּ בְּמִגֵּן
יְשׁוּעָה וּבַעֲטָרַת נִצָּחוֹן וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּמַעֲשֵׂה יְיָ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחֲזֹרֶת־בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחִמְלָה. רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ:

בשחרית בסיקים ייטבתו יסול ידיו ויברך על גטילת ידים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יָדִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים וְנָקְבִים,
חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, שָׁאֵם
יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר
לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר, וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

כששובש ציצית יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
צִיצִית:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא חֲשׂוֹכָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאִלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטִיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ
וּכְנֻתֶיהָ וְתַרְגֵּם מִצְוַת הַתְּלוּם בָּהּ. אָמֵן בָּלָה:

בשעת כניסת צידיה של בליית גדול קודם כניסתו יאמר זה :

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי, יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד, הוֹד וְהָדָר
לְבִשְׁתָּ: עֹשֶׂה אֹרֶךְ כְּשִׁלְמָה, נוֹמֵה שָׁמַיִם
כְּיָרִיעָה:

קודם עשיית המליצ יברך מעומד :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַבֵּף בְּצִיצִית:

אכפת ראשו במליצ ויעמוד כך כעומק כדי ה' יודך די אמות ויאמר די פסיקים אלו :

מֶה יָקָר חֲסָדְךָ אֱלֹהִים, וּבְגֵי אָדָם בָּצַל כְּנָפֶיךָ יִחַסְיוֹן: יִרְוֶן
מִדָּשֶׁן בֵּיתְךָ וְנִחַל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקָם: כִּי עֲמִיד מְקוֹר
חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹרֶךְ: מִשּׁוֹךְ חֲסָדְךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לְיֹשְׁרֵי לֵב:

סדר הנחת תפילין.

יניח תחתיו על יד שמאל על בשר הנכות שכורוכו, וקודם הקשירת יברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין:

ותיכף יברך די בריכות על הזרוע, ואח"כ יניח תפילין של ראש וקודם שמהדק יברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין:

ותיכף יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

וּמִחֲבַמְתָּךְ אֵל עֲלִיוֹן תִּאֲצִיל עָלַי, וּמִבִּינְתָךְ תִּכְיַנֵּנִי, וּבְחֲסָדְךָ
תִּגְדִּיל עָלַי, וּבְגִבּוֹרָתְךָ תִּצְמִית אֹיְבֵי וְקָמִי.
וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תִּרִיק עַל שִׁבְעָה קָנִי הַמְּנוּחָה, לְהִשְׁפִּיעַ טוֹבָה
לְבְרִיּוֹתֶיךָ, פּוֹתֵת אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

ואחר כך יברוך שלש בריכות על האצבע האמצעי ויברוך תחתיה בריכת אחת בפרק האמצעי
ואח"כ בראש פרק התחתון, ואח"כ בסוף פרק התחתון, ויאמר פסוקים אלו :

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה,
וְיַדְעָתָ אֶת יי:

סדר הנחת תפילין יאמר פירוש פ' ו

נִדְבָר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פסד כל רחם בְּבִי יִשְׂרָאֵל
 בְּאָדָם וּבְבִהְמָה לִי הוּא: וַאֲמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זָכוּר אִתּוֹ הַיּוֹם
 כִּי הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם בְּבֵית עֲבָדִים לִי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם
 מִזֶּה, וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים, בְּחֹזֶק הָאֵבִיב: וְהָיָה כִּי
 יָבִיֵאֶה יי אֶל אֶרֶץ הַבְּנֵי עֲמֹנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִיטִי וְהַכְּנִזִּי אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע
 לְאֲבוֹתֶיךָ לֵאמֹר לָךְ אֶרֶץ זָבָת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת
 בְּחֹזֶק הַיָּד: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל כֶּצֶת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תַעֲלֶי: סִצֹּת
 יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים, וְלֹא יִרְאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא יִרְאֶה לָּךְ שְׂאֹר בְּכָל
 גִּבְעָה: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ כִּי־זֶה הַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעֶבְרָתְךָ זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
 יי בְּפִיךָ כִּי בֵּרַךְ חֲזָקָה הוֹצִיאָה יי מִמִּצְרַיִם: וְשִׁמַּדְתָּ אֶת הַחֲזָקָה הַזֹּאת
 לְמוֹעֲדָה, מִיָּמִים יְמִימָה: וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֶה יי אֶל אֶרֶץ הַבְּנֵי עֲמֹנִי כְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע
 לָּךְ וְלְאֲבוֹתֶיךָ וְנִתְּנָה לָּךְ: וְהַעֲבַדְתָּ כָּל פֶּסַח רָחֵם לִי, וְכָל פֶּסַח שֹׁנֵר בְּהֵמָה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזֹּכְרִים לִי: וְכָל פֶּסַח חֲסוֹד תִּפְדֶּה בְּשֶׁחַ וְאִם לֹא תִפְדֶּה
 נִעְרַפְתִּי, וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה: וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בֶּןְךָ מָתַי לֵאמֹר
 מָה זֶה, וְאָמַדְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָה יי מִמִּצְרַיִם בְּבֵית עֲבָדִים: וְהָיָה
 כִּי הִקְשָׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחֵנִי וַיִּהְיוּ יי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם
 וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה, עַל כֵּן אֲנִי וּזְבָח לִי כָּל פֶּסַח רָחֵם הַזֹּכְרִים וְכָל בְּכוֹר
 בְּנֵי אִמְרָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ, כִּי בְּחֹזֶק יָד
 הוֹצִיאָה יי מִמִּצְרַיִם:

תפלת השחר

כסנכנס לבית הכנסת יאמר זה:

מָה טוֹבוֹ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
 וְאֲנִי בָּרַב חֲסִדֶּךָ אָבִא בֵּיתְךָ, אֲשֶׁתַּחֲוֶה
 אֶל הַיִּכָּל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבֶּתִי מְעוֹן
 בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
 וְאֶבְרָעָה אֶבְרָכָה לְפָנֶי יי עֹשִׂי: וְאֲנִי תִפְלְתִי
 לָּךְ יי עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדֶּךָ, עֲנֵנִי
 בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרֶם
 כָּל יִצִּיר נִבְרָא: לַעֲת נַעֲשֶׂה
 בְּחִפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכָּל, לְבָדוֹ יִמְלֹךְ
 נִזְרָא. וְהוּא הָיָה, וְהוּא הוּהָ, וְהוּא
 יִהְיֶה, בְּתַפְאֲרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין
 שְׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה. כָּלִי
 רֹאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעוֹז
 וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא אֵלִי וְחִי גֹאֲלִי,
 וְצוֹר חֲבָלִי בַּעֲת צָרָה. וְהוּא נֶסֶם
 וּמִנּוֹם לִי, מִנֶּת כּוֹסִי בַּיּוֹם אֶקְרָא.
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בַּעֲת אִישָׁן
 וְאַעִּירָה. וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי, יֵי לִי
 וְלֹא אִירָא:

יְהִדְלֵ אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא, וְאֵין עֵת
 אֶל מְצִיאוֹתוֹ: אֶחָד, וְאֵין יָחִיד בִּיחודו.
 נַעֲלָם, וְגַם אֵין סוֹף לְאַהֲדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת
 הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ:
 קִדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רִאשׁוֹן וְאֵין

רֹאשִׁית לְרֹאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם, לְכָל
 נוֹצֵר. יוֹרֵה גִדְּלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שִׁפְעַנְבוֹאֲתוֹ
 נִתְּנוּ, אֵל אֲנֹשֵׁי סְגוּלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד, נָבִיא וּמַבִּיט אֶת
 תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ, אֵל, עַל יַד
 נָבִיא וְנֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יִחַלֶּיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
 דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים, לְזוּלָתוֹ: צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ,
 מַבִּיט לְסוֹף דְּבָר בְּקִדְּמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
 כְּמַפְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח
 לְקֶץ הַיָּמִין מִשִּׁיחָנוּ, לְפִדְיוֹת מִחֲבִי קֶץ
 יִשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יִחְיֶה אֵל בְּרוֹב חֶסְדּוֹ, בְּרוּךְ
 עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְעִסּוֹק
 בְּדִבְרֵי תוֹרָה:**

וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ, בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, קִלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמְךָ וְלֹאֲמֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ, בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת
 תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר,
 כַּחַת תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:

יְבָרְכְךָ יי וישמריך: יאר יי לפני
אלריך ויחנך: ישא יי לפני
אלריך, וישם לך שלום:

ושמו את שמי. על בני ישראל. ואני אברכם:
אלו דברים שאין להם שיעור. הפאה. והבזרים.
והראיון. וגמילות חסדים. ותלמוד תורה: אלו
דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה. והקרן
קיימת לו לעולם הבא. ואלו הן: כבוד אב ואם.
וגמילות חסדים. והשכמת בית המדרש שהרית
וערבית. והכנסת אורחים. ובקור חולים. והכנסת
פלה. ולוית המת. ועיון תפלה. והקאת שלום בין
אדם לחברו. ובין איש לאשתו. ותלמוד תורה
בנגד כלם:

יראה להכסיד ברכה זו לברכת אשר יציר

אלהי, נשמה שנתת בי מהורה היא. אתה
בראתה, אתה יצרתה, אתה
נפתתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה
עתיד לפלה ממני. ולתחזירה בי לעתיד
לבא, כל זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני
לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, רבון כל
המעשים ארון כל הנשמות: ברוך אתה יי.
המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.

אֲשֶׁר נָתַן לַעֲשָׂבוֹי בִּינָה, לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי עֶבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי אִשָּׁה:

(נשים אומרות ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂנִי כְרִצְוֹנוֹ):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַמְכִּין מִצְעָדֵי גִבּוֹר:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַנּוֹתֵן לִיעָקֹב כֹּחַ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר
 שָׁנָה מֵעֵינִי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי:

וְיֵין לַעֲנוֹת אִמֵּן אֱלֹהֵי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי כִּי הִכַּל בְּרָכָה אֲחַת עַד לַעֲבוֹ יִשְׂרָאֵל לֵבָן גִּבּוֹר לִמְדָּה

וְהִי רַצוֹן בְּיָמֵינוּ

וַיְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתִּרְגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לִידֵי חֲטָא, וְלֹא לִידֵי עֲבִירָה

וְעַתָּה

וְעוֹן, וְלֹא לִידֵי נִפְסִיוֹן, וְלֹא לִידֵי בִזְיוֹן, וְלֹא
 יִשְׁלֹט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע,
 וּמִחֵבֶר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בִּיצֵר הַטּוֹב, וּבְמַעֲשֵׂים
 טוֹבִים, וּבֹוֹף אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְנוּ
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ,
 וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיָנוּ, וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, מֵעֲוֵי פָנִים, וּמַעֲוֹת פָּנִים, מֵאָדָם
 רָע, מִיֵּצֶר רָע, וּמִחֵבֶר רָע, וּמִשְׁכֵּן רָע, וּמִפְּגַע רָע,
 מֵעֵין הָרָע, מִלְּשׁוֹן הָרָע, מִמַּלְשִׁינוֹת, מֵעֲדוֹת שֶׁקֶר,
 מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה, מִמִּיתָה מְשׁוּנָה, מִחֲלָיִם
 רָעִים, מִמְּקָרִים רָעִים, וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית, מִדִּין קָשָׁה,
 וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן
 בְּרִית, וּמִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֶנָּם:

תפלת השחר.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֻדֵּנוּ בְּפֻקְדוֹת
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קְדָם, וּזְכֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת
 הַקְּדוֹמִיִּם אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
 הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹרָהּם אֲבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְאֶת הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַר
 אֶת יִצְחָק בְּטַעַם עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים גָּסָה אֶת אֲבֹרָהּם,
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם, וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר, קַח
 נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֶת יִצְחָק, וְלֶךְ
 לָךְ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה עַל אֶחָד
 הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכֶּם אֲבֹרָהּם בְּבֹקֶר.

ויחביט את המורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק
 בנו. ויבקע עצי עולה. ויקם וילך אל המקום אשר
 אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את
 עיניו. וירא את המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל
 נעריו שבו לכם פה עם החמור. ואני והנער נלכה
 עד כה. ונשתחיה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את
 עצי העולה וישם על יצחק בנו. ויקח בידו את האש
 ואת המאכלת. וילכו שניהם יחדיו: ויאמר יצחק אל
 אברהם אביו ויאמר אבי. ויאמר הנני בני. ויאמר.
 הנה האש והעצים ואיה היטה לעולה: ויאמר אברהם
 אלהים יראה לו היטה לעולה בני. וילכו שניהם יחדיו:
 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים. ויבן שם
 אברהם את המזבח. ויערוך את העצים. ויעקוד את
 יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח
 אברהם את ידו. ויקח את המאכלת לשחוט את בנו:
 ויקרא אליו מלאך יי מן השמים. ויאמר אברהם.
 אברהם. ויאמר הנני: ויאמר. אל תשלח ידך אל
 הנער. ואל תעש לו מאומה. כי עתה ידעתי. כי ירא
 אלהים אתה. ולא השלכת את בנך את יחידך ממני:
 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר. נאחו
 בסבך בקרניו. וילך אברהם ויקח את האיל. ויעלהו
 לעולה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא.
 יי יראה. אשר יאמר היום. בהר יי יראה: ויקרא
 מלאך יי אל אברהם. שנית מן השמים: ויאמר. כי
 נשבעתי נאם יי. כי יען אשר עשית את הדבר הזה.
 ולא השלכת את בנך את יחידך: כי ברך אברהם.
 והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים. וכחול אשר
 על שפת הים. וירש זרעך את שער איביו: והתברכו

בִּזְרָעָךְ כָּל נְוִי הָאָרֶץ, יַעֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
וַיָּשָׁב אֲבִרָהֶם אֶל נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּיָאֵר
שָׁבַע, וַיָּשָׁב אֲבִרָהֶם בְּבֵיֶּאֱר שָׁבַע:

לְעוֹלָם, יְהִי אָדָם, יֵרָא שָׁמַיִם, בְּסִתְר
כְּבָנָלֹוי, וּמוֹדָה עַל הָאֲמִת, וְדוֹבֵר
אֲמִת בְּלָבָבו, וַיִּשָּׁבֵם וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חֲסִידֵנוּ, מָה צְדָקוֹתֵינוּ.
מָה יְשׁוּעָתֵנוּ, מָה כַּחֲנוּ, מָה גְבוּרָתֵנוּ: מָה נֹאמֶר
לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים
כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָא הִיוּ, וְחַכְמִים כְּבָלִי
מִדָּע, וְגִבּוֹרִים כְּבָלִי הַשִּׁבְל, כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תָּהוּ, וַיָּמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמֹתֵר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

(לְכֹד הַנְּשָׁמָה הַמְּהוּרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא הַבוֹדֵק.
וְכָל הַנְּשָׁמָה כָּאֵין גִּנְדָּה. שֶׁנֶּאֱמַר הֵן נִזְמִים כְּמֶר מְדָלִי, וְכִשְׁחַק מֵאֲזֻנִּים
נִחְשָׁבוּ, הֵן אֵיִם כְּדֶק יִשׁוּר)

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבִרָהֶם אֲהֲבָךְ,
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לָּו בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זָרַע יִצְחָק יַחֲדָו.
(יֵא עֲקָרָךְ) שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ
בְּבוֹרָה, שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתָּךְ
שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוֹן:

לפניך אנהנו תיבם להודות לך, ולשבחך
 ולפארה ולברך ולקדש ולתן שבת
 ויהודה לשמך: אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה
 נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו, אשרנו
 בשאנו משכנים ומעריבים בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות, ומיחדים שמך בכל יום
 תמיד, ואומרים פעמים באהבה:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

בזחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתה את יי אלהיך, בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאריך:
 והיו הודברים האלה, אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברת בם, בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך, וקשרתם לאזניך,
 והיו לטפפת בין עיניך: וכתבתם
 על מזוזת ביתך ובשעריך:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם,
 אַתָּה הוּא מִשְׁנִיבָרָא הָעוֹלָם,
 אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַיּוֹה, וְאַתָּה הוּא
 לְעוֹלָם הַבָּא. קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל
 מִקְדָּשִׁי שִׁמְךָ, וְקִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ
 בְּעוֹלָמְךָ, וְבִי שׁוּעֵתְךָ תָּרִים
 וְתִגְבִּינִי קִרְנֶיךָ לְמַעֲלָה, וְהוֹשִׁיעֵנִי
 בְּקִרְוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ, בְּרוּךְ
 הַמִּקְדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים, אֵמֶת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא
 אַחֲרוֹן, וּמִבְּלָעֲדִיךָ אֵין אֱלֹהִים, קִבֵּץ נְפֻשׁוֹת קִיָּה
 מֵאַרְבַּע פְּנֻמוֹת הָאָרֶץ, וְכִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם.
 כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת
 הָאָרֶץ, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם
 וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וְמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים,
 (וּבַתְּחִלּוֹת) אוֹ בַתְּחִלּוֹת, שִׁיאֵמַר לָךְ מֶה תַּעֲשֶׂה,
 וּמֶה תַּסְעֵר, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם (חַי וְקַיִם), עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ, וְקַיִם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶה שְׂכָתוֹב, אֶת

הַדָּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶק, כְּאִמּוֹר, בָּעֵת
הַהִיא אָבִיא אֲתָכֶם, וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתָכֶם, כִּי אִתָּן
אֲתָכֶם, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה, בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם, אָמַר יי:

וַיֹּדְבַר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּי־וַר
נָחֲשֶׁת וְכָנוּ נָחֲשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ
אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה
מַיִם: וְרָחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם
וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ
מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּ
לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לִּי: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא
יָמוּתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹו וּלְזֶרְעוֹ
לְדֹרֹתָם:

וַיֹּדְבַר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר, זֹאת תַּעֲשֶׂה
הָעוֹלָה, הִיא הָעוֹלָה עַל מִקְדָּה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר,
וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדַּר בּוֹ: וְלִבֶּשׁ הַבִּהֵן מִדֹּבָר, וּמִכְנֵסִי בֹד יִלְבֹּשׁ עַל
בָּשָׂרוֹ, וְהָרִים אֶת הָדָשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעוֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְשִׁמְךָ
אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו, וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הָדָשָׁן
אֶל מַהוֹץ לְמַחֲנֶה, אֶל מְקוֹם מִדֵּד: וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדַּר בּוֹ לֹא תִכָּבֶה,
הַבֵּיִר עָלֶיהָ הַבִּהֵן עֲצִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, וְעֶרְבָה עָלֶיהָ הָעוֹלָה, וְהַקְטִיר
עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תִּסְדַּר תִּקְדַּר עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא תִכָּבֶה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־תִּהְיֶה אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדָּנוּ, כִּמּוֹ
שֶׁתִּבָּרַךְ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
כְּאִמּוֹר:

וַיֹּדְבַר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָם
אֲלֵיהֶם

אלהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחוחי
 תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם, זה האשה
 אשר תקריבו לי, כבשים בני שנה תמימים, שנים
 ליום, עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בוקר,
 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית
 האיספה סולת למנחה, בלולה בשמן פתית רביעית
 ההין: עולת תמיד, העשיה בחר סיני, לריח ניחוח
 אשה לי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקודש
 הסך נסך שכר לי: ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים: כמנחת הבוקר ונסכו תעשה, אשה ריח
 ניחוח לי:

וַיִּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יְדֵי הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה לְפָנַי יי, וזרקו בני אהרן
 הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, שתהא אֲמִירָה זו חֲשׂוֹבָה
 וּמְקַבֶּלֶת וּמְרוֹצֶה לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמַעֲדוֹ
 וּבִמְקוֹמוֹ וּבְהִלְכָתוֹ:

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
 קִיָּם, כְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, בְּכַתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים, נָטָף,
 וְשִׁהֲלֹת, וְחִלְבֵּנָה, סַמִּים, וּלְבוֹנָה
 זָכָה, בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטֹרֶת
 רוּקָח מַעֲשֵׂה רוּקָח, מִמּוֹלָח מָהוּר קוֹדֵשׁ:
 וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הֶדֶק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי
 הָעֵדוּת בְּאַהֲלִי מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שְׂמֵחָה,

קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּתֶּנָּה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהַקְטִיר
עָלֵינוּ אֲהָרֵן קַטֹּרֶת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר,
בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרוֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֲהָרֵן
אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה, קַטֹּרֶת
תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרוֹתֵיכֶם:

הִנּוּ רַבָּנִן. פְּטוּם הַקַּטֹּרֶת בִּיצֵד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים
וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים
וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּן יָמוֹת הַחֲמָה, מִנָּה לְכָל יוֹם, פָּרֶם
בְּשַׁחֲרִית, וּפָרֶם בֵּין הָעֶרְבִים, וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְּרִים.
שִׁמְהֵם מְכֻנִּים כִּהְיוּ גָדוֹל מְלֹא חֲפָזוֹ בְּיוֹם הַבְּפוּרִים,
וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַבְּפוּרִים, וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה
יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָקָה מִן הַדָּקָה: וְאַחַד עָשָׂר סְמָמִים
הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: א הֶצֶרִי, ב וְהַצְפוּרָן, ג הַחֲלָבָנָה,
ד וְהַלְבוֹנָה, ה שֶׁשֶׁקֶל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנָּה, ה מוֹר,
ו וְקִצִּיעָה, ז שֶׁבֶלֶת גֶּרֶד, ח וְכֶרֶם מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עָשָׂר
שִׁשָּׁה עָשָׂר מִנָּה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, י וְקִלּוּפָה
שְׁלֹשָׁה, יא וְקִנְמוֹן תְּשֻׁעָה, בֹּרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשֻׁעָה
קָבִין, יב קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקָבִין תִּלְתָּא, וְאִם לֹא
מֵצָא יֵין קִפְרִיסִין מֵבִיא חֲמֵר חֲזָרָן עֲתִיק, מִלֵּחַ
סְדוּמִית רוֹבֵעַ הַקֵּב, מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שָׁהוּא, רַבִּי נָתָן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר, אֵף כִּפְתַּת הַיִּרְדֵּן כָּל שָׁהוּא, וְאִם נָתָן
בָּהּ רֹבֶשׁ פְּסָלָה, וְאִם חֲסַר אֶתֶת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הֶצֶרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׁרָף הַנוֹטָף
מֵעֵצֵי הַקֶּסֶף, בֹּרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדִי
לְיַסּוֹת בָּהּ אֶת הַצְפוּרָן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחַ, יֵין קִפְרִיסִין לָמָּה
חֹוֹא בָּא, כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְפוּרָן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה, וְהֵלֵךְ

מי רגלים יסין זה. אלא שאין מבגיסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר, כשהוא שוחק אומר. הֵדֵק
הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשִׁמִּים.
פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה, לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִּיעַ, לֹא שָׁמְעָנוּ:
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל, אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין,
וְאִם חֶסֶד אֶתָּה מִכָּל סְמִינָה חַיִּב מִיָּתָה:

תניא בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה, היתה באה
של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נתן בה קורטוב
של דבש, אין אדם יכול לעמוד ספני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש,
ספני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבש, לא תקטירו סמנו אשה ליי:
ג' יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג' יי צבאות
אלהי אדם פוטח בך: ג' יי הושיעה המלך יעגנו
ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רגי פלט תסובבני
סלה: וערבה ליי מנתת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים
קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא,
ואלפא דאבא שאול, מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטורת, ומערכה שניה של קטורת
קודמת לסדור שני גזרי עצים, וסדור שני גזרי עצים
קודם לדשון מזבח הפנימי, ודשון מזבח הפנימי,
קודם להטבת חמש גרות, והטבת חמש גרות, קודמת
לדם התמיד, ודם התמיד, קודם להטבת שתי גרות,
והטבת שתי גרות, קודמת לקטורת, וקטורת קודמת
לאברים, ואברים, למנחה, ומנחה, לחביתין, וחביתין,
לנסכין, ונסכין, למוספין, ומוספין, לבזיכין, ובזיכין,
קודמין לתמיד של בין הערבים, שנאמר, וערך עליה
העולה והקטיר עליה חלבי השלמים, עליה השלם
כל הקרנות כלם:

תפלת רבי נחמיה בן חכיה

אנא ככת גרלת יסנך תמיד צדוקה:

קבל רנת גנך שנגט מדרגנו נדא:

נא גבור דודשי יחודה ככבת שמדס:

ברכס מהרס דהמס צדקתך תמיד ככבת:

הסין קדוש ברוב כוכך גהל צדקך:

יחיד גאה לעמך פנה דוכר קדשךך:

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעבות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבונו העולמים. אתה צויתנו. להקריב קרבן התמיד
במועדו. ולהיות כהנים בעבודתם. ולוים
בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו. חרב
בית המקדש. ובטל התמיד. ואין לנו לא כהן
בעבודתו. ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו.
ואתה אמרת. ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון
מלפניך. יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיהא שיה
שפתותינו חשוב ומקובל ומרועה לפניך. כאלו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ובמקומו וכהלכתו:
שבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים. ושני
עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסבו: עולת
שבת בשבתו. על עולת התמיד ונסבה:

ריח ובראשי חדשיכם תקריבו עולה ליי. פרים בני
בקר שנים ואיל אחד. כבשים בני
שנה שבעה. תמימים: ושלושה עשרונים סולת מנחה
בלולה בשמן לפר האחד. ושני עשרונים סולת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון
סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד. עלה ריח גיחה
אשה ליי. ונספיהם חצי ההין יהיה לפר. ושלישית
ההין לאיל. ורבעית ההין לכבש יין. זאת עולת
חודש בחודשו. לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד

לחטאת

לְחַטָּאת לִי, עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
 אֲצִיָּדָהוּ מִקּוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קִדְּשִׁי
 קִדְּשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן.
 פָּר וְשַׁעִיר שֶׁל־יּוֹם הַבִּפְּזִירִים
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. וְקָבֹל דָּמָן בְּכָל־י
 שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל
 בֵּין הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרוֹכֶת, וְעַל
 מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב, מִתְּנֶה אֶחָת מֵהֶן
 מֵעַכְבָּת. שִׁירֵי הַדָּם הֵיחָה שׁוֹפֵךְ
 עַל־יְסוֹד מַעֲרַבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נָתַן לֹא־עֲבָב:
 = פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים, וְשַׁעִירִים־
 הַנְּשָׂרְפִים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן,
 וְקָבֹל דָּמָן בְּכָל־י שָׂרֵת בַּצָּפוֹן,
 וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל הַפְּרוֹכֶת, וְעַל
 מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנֶה אֶחָת מֵהֶן
 מֵעַכְבָּת, שִׁירֵי הַדָּם, הֵיחָה שׁוֹפֵךְ

עַל־יְסוֹד מַעֲרְבֵי שָׁל מוֹבַח
 הַחֵיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֲבַב,
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן:
 חֲטָאת הַצְּבוֹר וְהַיָּחִיד, אֱלֹהֵי הַן
 חֲטָאת הַצְּבוֹר: שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי
 חֲדָשִׁים, וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת. שְׁחִיטָתָן
 בַּצֶּפֶן, וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת
 בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מַתָּנוֹת
 עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת: פִּיצוּד, עֲלָה
 בַּכֶּבֶשׂ וּפָנָה לְסוּבָב, וְבָא לוֹ
 לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית
 צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית,
 מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁרֵי הַדָּם הֵיחָה
 שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין
 לְפָנִים מִן הַקֶּלְעִים, לְזִכְרֵי כֹהֲנָה,
 בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם לִלְחָה עַד חֲצוֹת:

יִהְיֶה עוֹלָה קוֹדֶשׁ קִדְשִׁים, שְׁחִיטָה בַצֶּפוֹן.
 וְקָבוֹל דָּמָה בְּכָלִי שֶׁרַת בַּצֶּפוֹן.
 וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְטָעוֹנָה
 הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּת וְכָלִיל לְאֲשִׁים:

יִזְכְּרֵנִי שְׁלָמִי צָבוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הֵן
 אֲשָׁמוֹת. אֲשֵׁם גִּזְלוֹת, אֲשֵׁם מְעִילוֹת
 אֲשֵׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה, אֲשֵׁם נָזִיר אֲשֵׁם מְצוֹרֵעַ,
 אֲשֵׁם הֶתְלוֹי. שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן, וְקָבוֹל דָּמָן
 בְּכָלִי שֶׁרַת בַּצֶּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים
 לְזִכְרִי כְּהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד
 חֲצוֹת:

יִתְזַכְּרָה וְאֵיל נָזִיר קִדְשִׁים קָלִים,
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
 בַּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר,
 לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם

וְלֵילָה, עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרָם מֵהֶם
כִּיּוֹצֵא בָהֶם, אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם
נֹאכֵל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלְבָנֵיהֶם
וְלַעֲבָדֵיהֶם:

יְשָׁלְמִים קֹדְשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל
אָדָם, בְּכָל מֵאכֹל, לְשְׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד:
הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם
נֹאכֵל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

יְהַבְכוּר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח, קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנֶה
אֶחָת, וּבְלֶבֶד שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיִּסּוּד, שְׁנֵה בְּאֵבִילָהֶן.
הַבְּכוּר נֹאכֵל לְכַהֲנִים, וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם, וְנֹאכְלִין
בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מֵאכֹל, לְשְׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד.
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא בְּלֵילָה, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא עַד
חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא לְמָנוּיָו, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא צֹלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן: * מִקֵּל וְחוֹמֶר.
בְּוִמְגִזְרָה שְׁוֵה, יִמְבָּנִין אֵב מִכַּתוּב אֶתָּה.

וּמִבְּנֵי אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. י מִכָּלָל וּפְרָט.
 ה וּמִפְּרָט וּכְלָל. וּכָלָל וּפְרָט וּכְלָל, אִי אֶתָּה
 דָּן אֵלֶּה בְּעֵין הַפְּרָט. י מִכָּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ
 לְפָרֵט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלָל. ח כָּל דָּבָר
 שֶׁהִיָּה בְּכָלָל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלָל לְלִמּוּד, לֹא לְלִמּוּד
 עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֶלָּא לְלִמּוּד עַל הַכָּלָל כִּלּוֹ
 יֵצֵא. ט כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלָל, וַיֵּצֵא לְטַעֲוֹן
 טוֹעֵן אַחֵר שֶׁהוּא כֹּעֲנִינוֹ, יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא
 לְהַחֲמִיר. י כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלָל וַיֵּצֵא לְטַעֲוֹן
 טוֹעֵן אַחֵר שֶׁלֹּא כֹּעֲנִינוֹ, יֵצֵא לְהִקָּל וְלְהַחֲמִיר.
 יא כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלָל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר
 הַיָּחִידִשׁ, אִי אֶתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלָלוֹ, עַד
 שֶׁיַּחֲזִירוּנוּ הַכֶּתוּב לְכָלָלוֹ בְּפָרוּשׁ. יב דָּבָר
 הַלָּמֵד מִעֲנִינוֹ, וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ. יג וְכֵן
 (כִּי וְכֵן) שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמִּכְתִּישִׁים זֶה
 אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֹא הַכֶּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְבָרִיעַ
 בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, וְתֵן תַּלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּעְזָרְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
 וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

קריש דוכנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ טְלָכוּתָהּ,
 וַיֵּצֵאָה פּוֹדָגָתָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּתִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאַחֲרֵי אֲמֵן:

יְהִי שְׁמִי רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא:

יְתִבְרַךְ הַשְׁמַיְתָא, הַתְּפָאָר הַתְּרוֹמָם, הַתְּעִילָא. הַתְּבָרַךְ הַתְּעִילָא הַתְּהִלָּל.
שְׁמִי דְקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא (בְּנֵי־יִת וּלְעַלְמָא מְבָל) מִן כָּל
בְּרַבְתָּא וְשִׁירָתָא הַשְׁבָּתָתָא וְהַתְּכֵתָא, דְּאִתְּרִין בְּעַלְמָא, וְאִתְּרִין אִמֵּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעִסְקִין בְּאוּרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא
תְּרִין וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְרָא. יְהִי לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא תָּנָא
וְחֶסֶדָא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא רִוִּיתִי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם
אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמֵּן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים מַדְבִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמֵּן:
עֲשֵׂה שְׁלָמָא בְּמַדְבְּרֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלָמָא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְאִמְרוּ אִמֵּן:

פסוקי דזמרה.

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירֵי לֹד,
זִמְרוּ לֹד, שִׁיחֹו בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב
מִבִּקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ, בִּבְקִשׁוֹ
פָּנֵיו תִּמְיֹד: זְכְּרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה, מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִּיהוּ: זִרְעוּ

יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
 דְּבַר צִוְּה לְאַלְפָּה דִּזֹּר: אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת אֲבֹרָהֶם, וְשָׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק:
 וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לְחָק, לִישְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן, חֵבֶל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם
 מֵתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
 וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּלְכָּה
 אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
 לְעַשְׂקָם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.
 אֶל תִּגְעוּ בַּמִּשְׁיחִי, וּבַנְּבִיאֵי אֱלֹהֵי
 תִרְעוּ: שִׁירוּ לַיי כָּל־הָאָרֶץ, בִּישְׁרוֹ
 מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בִּגְוִיִּם
 אֶת־כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים

נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמַהֲלָל מְאֹד,
וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל
אֲלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. כאן צריך להפסיק
וְיִי שָׁמַיִם עֲשֵׂה: הוֹד וְהוֹדָר לְפָנָיו,
עֹז וְחֵדוּה בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיִּי
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיִּי כְבוֹד
וְעֹז: הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ
מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲוּ לַיִּי
בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל
הָאָרֶץ, אֲף־תִּכְבֹּן תִּבֵּל בִּלְתִּמוֹט:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעוּ הַיָּם
וּמִלֵּאוֹ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר
בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר, מִלְּפָנֵי יְיָ
כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ
לַיִּי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ
 בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעָם אֱמֵן וְהִלֵּל לֵי: רוֹמְמוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוּם רַגְלֵינוּ
 קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְתֹר קְדוֹשׁ, כִּי קְדוֹשׁ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא אֲרֻחֹם יִכְפֹּר עֲוֹנוֹתָא
 יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא
 יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: אֶתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא
 בְּחַמֶּיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידְךָ וְאַמָּתְךָ
 תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ
 וְחֲסִידֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הִמָּחַ, תָּנוּ עֵז
 לְאַלְהֵים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתוֹ, וְעֵז

בשחקים: נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נותן
עוזות עצמות לעם, ברוך אלהים:
אל נקמות יי, אל נקמות הופיע:
הנשא שפט הארץ, השב גמול
על גאים: ליי הישועה, על עמך
ברכתך סלה: יי צבאות עמנו,
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי
צבאות, אשרי אדם בוטח בך:
יי הושיעה, המלך יעננו ביום
קראנו: הושיעה את עמך וברך
את נחלתך, ורעם ונשאם עד
העולם: נפשונו חבתה ליי, עזרנו
ומגנונו הוא: פי בו ישמח לבנו,
פי בשם קדשו בטחנו: יהי תמיד
יי עלינו, באשר יחלנו לך: היראנו

יי חסדך, וישעך תתן לנו: קומה
 עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך:
 אנכי יי אלהיך המעלה מארץ
 מצרים, הרחב פיך ואמלאהו:
 אשרי העם שבכה לו, אשרי העם
 שיי אלהיו: ואני בחסדך בטחתי
 יגדל לבי בישועתך, אשירה ליי
 כי גמל עלי:

י מזמור שיר הנפת הבית לדוד: ארוממה
 יי כי דליתני, ולא שמחת איבי
 לי: יי אלהי, שועתי אליך ותרפאני: יי העלית
 מן שאול נפשי, חיתתני מירדי בור: זמרו ליי
 חסדיו, ויהודו לזכר קדשו: כי רגע באפו, חיים
 ברצונו, בערב ילין בכי, ולבקר רנה: ואני
 אמרתי בשלוי, בל אמוט לעולם: יי ברצונה
 העמדתה להררי עוז, הסתרת פניך הייתי
 נבהל: אליך יי אקרא, ואל יי אתחנן: מה
 בצע בדמי ברדתני אל שחת, היודך עפר
 היגד אמתך: שמע יי ותנני, יי היה עוזר לי:
 הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני

שְׁמִיחָה: לְמַעַן יִזְמְרָה כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲדָרָה:

יי מִלָּה. יי מִלָּה, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד בֵּים: וְהִיָּה יי
לְמִלָּה עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אַחֲרֵי
וְשִׁמוֹ אַחֲרֵי:

הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֶתְךָ: בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הִלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה
תִּהְלֵל יְהִי הִלְלוּיָהּ:

בְּחוֹשְׁעֵנָא רַבָּח מוֹפְרִים כּאן לְמַנְצָח מוֹמָר לְרוֹד הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים וְגו', חֲמֵצָא בְּשִׁחּוּתֵי לִשְׁכַּח:
לְמַנְצָח בְּנִינֵי מוֹמָר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה:
לְרַעַת בְּאֶרֶץ בְּרָכָה, בְּכָל צוֹיִם יִשְׁוַעְתָּהּ: יוֹדוּ עַמִּים אֱלֹהִים,
יוֹדוּ עַמִּים כָּלָם: וְשִׁחְתֵּי וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים, כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִיִּשׁוּר, וְלְאֵמִים
בְּאֶרֶץ תִּנָּחֵם סִלָּה: יוֹדוּ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה
יְבוּלָה, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

בָּרוּךְ שְׁאֵמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ
הוּא. בָּרוּךְ אֹמֵר וַעֲשֵׂה.
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְיֵם. בָּרוּךְ עֹשֶׂה
בִּירְאֵשִׁית. בָּרוּךְ מִרְחֵם עַל הָאָרֶץ.
בָּרוּךְ מִרְחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ
חֵי לְעַד וְקָיָם לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה

וּמִצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל, אֵב
 הַר חֲמֵן הַמְהֵלֵל בְּפֶה עַמּוֹ, מְשַׁבַּח
 וּמַפְאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶךָ, נְהַלֵּלְךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת,
 וְנִגְדֵלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ,
 וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מֶלֶכֵּנוּ
 אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ
 מְשַׁבַּח וּמַפְאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ
 הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ
 מְהֵלֵל בַּתְּשֻׁבוֹת:

בשבת, יום טוב, ערב יום כפור, ערב ססח וחול המועד של ססח.
 אין אומרים מזמור לתודה.

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה, הִרְיעוּ לִי כָל הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת יי
 בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה: דָּעוּ כִּי יי הוּא
 אֱלֹהִים, הוּא עֲשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ:
 בָּאוּ שְׁעָרֵי תוֹדָה, תִּצְרוּתֵינוּ בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ
 שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, וְעַד דָּוִד וְדוֹר אֲמוֹנָתוֹ:
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי

בְּמַעֲשָׂיו: יְהי שֵׁם יי מְבֹרָךְ,
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ
עַד מְבֹאֵו, מִהַלָּל שֵׁם יי: רַם עַל
כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי
שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם, יי זְכוּרָה לְדוֹר וָדוֹר:
יי בַּשָּׁמַיִם הַכֵּין כֶּסֶף, וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵה
הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי
מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד, אֲבִדוּ גּוֹיִם
מֵאָרְצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּי־אֵל
מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם:
עֲצַת יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מִחֲשָׁבוֹת
לֵבָו לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אֵל אֱמֶת וַיְהִי,
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן,

אָוֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ
 יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִפְּשׁוּ
 יְיָ עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא
 רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמָּתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בֵּיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה סֶלָה:
 אֲשֶׁר הָעַם שָׁכָה לוֹ, אֲשֶׁר הָעַם
 שִׁי אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה לָרוֹד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי
 הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם
 אֶבְרָכְךָ, וְאִהְיֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל
 יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לָרוֹד
 יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַיָּד כְּבוֹד
 הוֹדָה, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזֹז
 נִזְרוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה: זָכַר
 רַב טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְגֵּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם
 יְיָ, אֶרֶךְ אַפִּים וְגָדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל,
 וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ

וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורותיו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור
 ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל
 הכפופים: עיני כל אליך יטברו, ואהיה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידיך,
 ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו,
 וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו,
 לכל אשר יקראו באמת: רצון יראיו יעשה,
 ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
 כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
 ועד: ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם
 הללויה:

הללויה, הללי נפשי את יי:
 אהללה יי בחיי, אומרה
 לאלהי בעודי: אל־תבטחו
 בנדיבים, בבן אדם שאין לו
 תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו,
 ביום תהוא אבדו עשתו נותניו:

אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שְׁבֵרוֹ
 עַל יי אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, הַשֹּׁמֵר
 אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
 לְעֹשִׂיקִים, נֹתֵן לָחֶם לָרְעִבִים, יי
 מַתִּיר אֲסוּרִים: יי פּוֹקֵחַ עֹוֲרִים, יי
 זֹקֵק בְּפוֹפִים, יי אֹהֵב צַדִּיקִים:
 יי שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה
 יַעֲזֹדֵד, וְדָרֵךְ רְשָׁעִים יַעֲזוֹת:
 יַמְלִיךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן,
 לְדֹוֹר וָדֹוֹר תִּלְלוּיָהּ:

תִּלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נַעֲשֶׂים
 נִאֲוָה תִּתְהַקֵּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי,
 גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב,
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים,
 לְכָלֶם שִׁמּוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ,
 לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי, מִשְׁפִּיל
 רְשָׁעִים עַד־י אֶרֶץ: עֲנֵנו לַיי בְּתוֹדָה, זָמְרוּ

לֹא־הִינוּ בְּכִנּוּרֵי־הַמִּכָּסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים, הַמִּכִּין
 לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן
 לְבִהְמָה לַחֲמָה, לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא
 בְּגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּץ, לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
 רוּצֶה יְיָ אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחֲלִים לַחֲסִדּוֹ:
 שֹׁבְתִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ הֵלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי
 חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ, בֵּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֵּׁם
 גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֶלֶב חַטִּים יִטְבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח
 אֲמַרְתּוּ אָרֶץ, עַד מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַגּוֹתֵן
 שֶׁלֵּג בְּצֶמֶר, כְּפֹר כְּאַפֵּר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קִרְתּוֹ
 כְּפֹתָיִם, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מְגִיד דְּבָרָיו
 לַיַּעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן
 לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בָּל יָדְעוּם הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם,
 הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים:
 הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל
 צְבָאָיו: הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ,
 הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אֹר: הִלְלוּהוּ
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל

הַשָּׁמַיִם: יִהְיֶה לָּנוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי
הוּא צוֹה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלָּלוּ
אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תְּנִינִים וְכָל
תְּחֹמֹת: אֲשׁוּבָרֵךְ, שְׁלֵג וְקִיטּוֹר,
רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַחֲרִים
וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פֶּרִי וְכָל אֲרָזִים:
הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר
כָּנָף: מֶלֶךְ אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים,
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲזוֹרִים
וְגַם בַּתּוֹלְדוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים:
יִהְיֶה לָּנוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ
לְבָדּוֹ, הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם
קָרֵן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו,
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבּוֹ, הִלָּלוּהָ:

הִלָּלוּהָ, שִׁיר לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בְּקִהֲלֵי
חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׁיו, בְּנֵי צִיּוֹן
יִגִּילוּ

יגילו במלככם: יהללו שמו במחול, בתוף וכנור יזמרו
 לו: כי רוצה יי בעמו, יפאר עננים בישועה: יעלו
 חסידים בכבוד, ירננו על מטבחותם: רוממות אל
 בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בנזים.
 תוכחות בלמים: לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם
 בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב, הדר הוא
 לכל חסידיו הללויה:

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו
 ברקיע עזו: הללוהו בגבורותיו,
 הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע שופר,
 הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול,
 הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע,
 הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
 יה הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך
יי מציון, שכן ירושלים,
הללויה: ברוך יי אלהים אלהי
ישראל, עשה נפלאות לבדו:
וברוך שם כבודו לעולם, וימלא
כבודו את כל הארץ, אמן ואמן:
 ויברך

יש לעמוד כשואזרים ויברך דוד

ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל, ויאמר
 דוד: ברוך אתה יי אלהי ישראל
 אבינו, מעולם ועד עולם: לך יי הגדלה,
 והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד, כי
 כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא
 לכל ראש: והעשר והכבוד מלפניך, ואתה
 מושל בכל, ובירך בתי וגבורה, ובירך לגדל
 ולחזק לכל: ועתה אלהינו, מודים אנחנו
 לך, ומהללים לך שם תפארתך: ויברכו שם
 בבורך, ומרומים על כל ברכה ותהלה: אתה
 הוא יי לברך אתה עשית את השמים, שמי
 השמים, וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה,
 הימים וכל אשר בהם, ואתה מתיה את
 כלם, וצבא השמים לך משתחוים: אתה
 הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו
 מאור כשדים, ושמת שמו אברהם, ומצאת
 את לבבו נאמן לפניך:

וברות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי
 האמורי והפריזי והיבوسی והגרגשי לתת
 לזרעו, ותקם את דברך כי צדיק אתה: ותרא את
 עני אבותינו במצרים, ואת זעקתם שמעת על ים
 סוף: ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
 עם ארצו, כי ידעת כי הזידו עליהם, ותעש לך שם

כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָם בְּקִעְתָּ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבֵרוּ בְּתוֹךְ הָיָם
בִּיבָשָׁה. וְאֵת רוּדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמַצּוֹלוֹת כָּמוֹ אֶבֶן
בְּמַיִם עֲזִיִּים:

וַיִּזְשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
כִּמְת עַל שְׂפַת הָיָם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם
אֶת יי, וַיֹּאמְרֵם בְּיָי וּבַמַּשָּׁה עֲבָדוּ:

אֲזַי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאָה גָאָה,
סוֹם וְרִכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם: עֲזִי וְזִמְרָת
יְהוָה לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְוִמְנָהוּ: יי אִישׁ
מִלְחָמָה, יי שָׁמוֹ: מִרְכָּבוֹת פָּרַעַה
וַחֲיִלּוֹ יָרָה בַּיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלִישִׁי
טָבַעוּ בַיָּם סוֹף: תְּהוֹמֹת יַבֵּיטוּ
יָרְדוּ בְּמַצּוֹלוֹת כָּמוֹ אֶבֶן: יְמִינֶךָ יי
גָאָדְרִי בַּכֶּת, יְמִינֶךָ יי תִּרְעַץ אוֹיֵב:

וְבָרַב גְּאוּנָה תִּהְיֶה קָמִיד, תִּשְׁלַח
 חֲרֹנֶה יֹאכֵל מִן בִּקְשׁוֹ: וְבָרוּךְ אַפִּיד
 נִעְרָמוֹ מִים נִצְבוֹ כִּמֹּן נֶד נִזְלִים,
 קָפְאוֹ תְּחִימוֹת בְּלָב יָם: אָמַר
 אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל,
 תִּמְלֹאמוֹ נִפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי
 תִּזְרִישְׁמוֹ יָדַי: נִשְׁפֹּת בְּרוּחֶךָ
 בְּסִמּוֹ יָם, צָלְלוּ בַּעֲזוּפָרֶת בְּמִים
 אֲדִירִים: מִי בְּמוֹכָה בְּאֵלִים יי,
 מִי בְּמוֹכָה נֶאֱדָר בִּקְוֹדֶשׁ, נוֹרָא
 תִּהְיוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: נִטִּית יְמִינֶךָ
 תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ: נִחִית בְּחִסְדֶּךָ
 עִם זֶן גְּאֻלָּת, נִהְלָת בַּעֲזֶךָ אֵל גִּוֹת
 קִדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל
 אֲחִי יֵשֶׁבִי פִלְשֶׁת: אִזְּ נִבְהִלוּ
 אֲלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מִזְאֵב יִאֲחִימוּ

רַעַד, נִמּוֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: הַפּוֹל
 עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד, בְּגִדְוֹל
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כָאֶבֶן, עַד יַעֲבוֹר
 עִמָּךְ יי עַד יַעֲבוֹר עִם זו קִנִּית:
 תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְהָר נִחְלָתְךָ,
 מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעֵלְתָּ יי, מִקְדָּשׁ
 אֲדֹנֵי כּוֹנְנֵי יְדִיד: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעַד: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא: כִּי
 בָא סוּס פָּרְעָה בָּרָכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יי
 עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבָטָה
 בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָעָה
 וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

השכחים שכינתה עד ומלכות תם יי. וסוף לאמר כנשיסת מות:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מֶלֶכְנוּ, הָאֵל,
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ,
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: כִּי לָךְ נָאֵה יי

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיר
 וְשִׁבְחָהּ הִלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֻמַּמְשָׁלָה,
 נִצַּח, גִּדְּלָה וְגִבּוֹרָה, תְּהַלֵּלָה,
 וְתַפְאֶרֶת, קִדְּשָׁה, וּמַלְכוּת.
 בִּרְכוּת, וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל,
 וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲזוֹלָם וְעֵד עוֹלָם אֶתָּה
 אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ,
 גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּה, אֵל
 הוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַגְּפִלָּאוֹת, בּוֹרֵא
 כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,
 הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּזְמִרָה, מֶלֶךְ יְחִיד
 אֵל, חַי הָעוֹלָמִים:

. בעצרת ימי תשובה קודם ברכו אופרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ יי: אֲדֹנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי,
 תְּהַיִּינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת, לְקוֹל תְּחִנּוֹתַי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁכַּח
 יי, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמַךְ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִּי
 יי קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֶתִי: נַפְשִׁי לֹאדֹנִי, מְשֻׁמְרִים לְבֹקֶר,
 שְׁמָרִים לְבֹקֶר: יִחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יי, כִּי עִם יי הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה
 עֲמוּ פְדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

החזן אובר חצי קריש

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעִגְלָא וּבּוֹמֵן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְעַשָּׂא. וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בְּעִשְׂיַת וּלְעָלָא מְכָל)
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תּוֹשַׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְּאָמְרִין בְּעִלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

שחרית לחול.

חזן **בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:**

ק"ח בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר, וּבוֹרֵא

חַשֵּׁךְ, עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת

הַכּוֹל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מְתִידֵשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד

מעשה

מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלָם
 בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ, מִלָּאָה הָאָרֶץ קִנְיֶנְךָ: הַמֶּלֶךְ
 הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מְאֹד. הַמּוֹשֵׁבָה וְהַמְּפָאֵר
 וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיָּמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
 מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשָּׁגֵב בְּעֲדָנוּ: אֵל בָּרוּךְ
 גָּדוֹל דָּעָה. הַכֵּין וּפְעַל זִמְרֵי תְהִמָּה. טוֹב יֵצֵר
 כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת
 צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי. תְּמִיד מְסַפְּרִים,
 כְּבוֹד אֵל וְקֹדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שָׁבַח
 מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל מְאֻרֵי אֹר שִׁיצֶרֶת הַתְּהִמָּה
 יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְנֶאֱלָנוּ בּוֹרָא קְדוֹשִׁים.
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי. יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
 וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִיו כָּלָם. עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יִחָד בְּקוֹל, דְּבִרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם.
 כָּלָם אֱהוּבִים, כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם גְּבוּרִים, כָּלָם קְדוֹשִׁים.
 וְכָלָם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם. וְכָלָם פּוֹתֵחִים
 אֶת פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁ וּבִמְהִירָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה.
 וּמְבָרְכִין וּמִשְׁבְּחִין. וּמְפָאֲרִין וּמְעֲרִיצִין. וּמְקַדִּישִׁין
 וּמְמַלִּיכִין:

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל

מלכות שמים זה מזה. ונותנים באהבה
 רשות זה לזה, להקדיש ליוצרם בנחת רוח.
 בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כלם כאחד
 עונים באימה ואומרים ביראה:

**קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות,
 מלא כל הארץ כבודו:**

**והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
 מתנשאים לעמת שרפים.
 לעמתם משבחים ואומרים:**

ברוך כבוד יי ממקומו:

לא ל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים
 ומירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי
 הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות, עשה
 הדשות. בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח
 ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון
 הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית. כאמור לעשה אורים
 גדולים, כי לעולם חסדו: ודתקין מאורות
 משמה עולמו אשר ברא: (אור חדש על ציון
 תאיר, ונזכה כלנו במהרה לאורו): ברוך
 אתה יי יוצר המאורות:

אֲהַבֶּתָּ עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֲמִלָה גְדוֹלָה
 וַיִּתֶּרָה חֲמִלָתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ, וְתִלְמִידֵם
 חֲקִי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
 וְתִלְמִידֵנוּ: אָבִינוּ אֲבֵי הַרְחֻמֵּן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן
 בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמוּעַ לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד,
 לְשִׁמּוּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא
 גִּבּוֹשׁ, וְלֹא נִכְלָם, וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם
 קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
 בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים אֵל
 יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח סֵלָה וָעֶד: מִיָּהָר וְהָבֹא עָלֵינוּ בְּרָכָה
 וְשָׁלוֹם מְהֵרָה, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ: וְשִׁבוֹר
 עָלֵינוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
 כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשְׁוִעוֹת אֲתָה, וּבָנוּ בְּחִרְתָּ מִכָּל עַם
 וְלִשׁוֹן, וְקִרְבַּתְנוּ מִלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת
 בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה, וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹתֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

ברחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל־לֵבְךָ
 וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנִי
 מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ: וְשָׁנָתָם
 לְבָנִיךָ וְדַבָּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ, וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ,
 וְהָיוּ לְטָטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתְבָתָם
 עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאֶהְבָה אֶת
 יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלֵּקוֹט, וְאִסַּפְתִּי דִגְלֶיךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְדָּקְךָ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבִהְמֹתְךָ וְאִבְלָת
 וְשִׁבְעָתָה: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם,
 וְסָרְתֶם וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם

וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ,
וְאֲבִדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יי
נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבַר י אֱלֹה עַל לִבְבְּכֶם
וְעַל גִּפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרֶתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָשָׁבַע יי לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּי־יֵי הַשָּׁמַיִם
עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מַשָּׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֱלֹהֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִית
הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם
אֶת כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם.
וְלֹא תִתְּנוּ אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאֲחֵרֵי

עֲנִיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל
 מִצְוֹתֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא לְהִיכֶם:
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

^{וַיִּצְרֶף אֱלֹהִים לְאַמֶּת}

הש"ץ חוזר ואומר בקול רם: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת

אֱמֶת, וַיִּצִיב, וְנָכוֹן וְקִים, וַיִּשְׂר וְנֶאֱמָן, וְאֶהוֹב
 וְהַבִּיב, וְנֶהְמַר וְנָעִים, וְנֹרָא וְאֶדִיר,
 וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל, וְטוֹב וְיָפָה, הַדְּבָרָה זֶה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלָכֵנוּ, צוֹר
 יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים, וְשֵׁמוֹ
 קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעֶד
 קִימָת. וְדְבָרֵי הַיִּים וְקִימִים, נֶאֱמָנִים וְנֶהְמָדִים
 לְעֶד יִשְׁק הַצִּיצִית וַיִּסֶּדֶם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל
 אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל
 כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִים לְעוֹלָם
 וָעֶד. אֱמֶת וְאַמוּנָה חֹזֵק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת.
 שְׂאֵמָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלָכֵנוּ מֶלֶךְ
 אֲבוֹתֵינוּ

אבותינו. גאלנו גאל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו.
פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד
אלהים זולתך סלה:

**עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מן
ומושיע לדם ולבניהם אחריהם בכל**

דור ודור: ברום עולם מושבך. ומשפטיך
וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי איש
שישמע למצותיך, ותורתך ודברך ישים על
לבו: אמת, אתה הוא ארון לעמך, ומלך גבור
לריב ריבם לאבות ובנים: אמת, אתה הוא
ראשון, ואתה הוא אחרון, ומב לעד אין לנו
מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו
י אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו: כל
בכוריהם הרגת, ובכורך ישראל גאלת, ויום
סוף לדם בקעת, וזדים טבעת. וידידים
עברו ים, ויכסו מים צריהם, אתה
מהם לאגות: על זאת שבחו אהובים ורוממו
לא, ונתנו ידידים ומירות שירות ותשבחות,
ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם וגשא
גדול וגורא, משפיל גאים ערי ארץ, ומגביה
שפלים עדי מרום, מוציא אסירים ופודה
ענוים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישראל ביעת
שועם אליו: תהלות לא עליון גואלם, ברוך

הוא ומבורך, משה ובני ישראל לך ענו שירה,
בשמתה רבה ואמרו כלם:

מי כמזכה באלם יי, מי כמזכה
נאדר בקודש, נזרא תהלות
עשה פלא:

שירה חדשה שבת גאולים לשמך הגדול
על שפת הים, יחד כלם הודו
והמליכו ואמרו:

יי ימלוד לעולם ועד:

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל: ופדה
בנאמך יהודה וישראל: ונאמר, גאלנו
יי צבאות שמו, קדוש ישראל: ברוך אתה
יי, גאל ישראל:

אחת ובשיאמר השם יוקף כנחת ראשו תהיה
ואח"כ גוש דרך ונבעה: (ב) וכן או תורה
ואינו יכול לשנות עד שיתקט החליות כיון
שהרבין ראשו דין האיל ובבר עליו.
(זכ"ס):

(א) כשאמר ברוך (של תהיה חשיע, וכן
של סגן ונכרתם, ושל המוכ
שאך בר) יכרע בברכיו פעם ובשיאמר אתה
ישתנות עד שיתקט כל חליות שנכררה
וגם ראשו יכוף באמון. ויכרע במהירות בפעם

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו, אלהי אברהם,

אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
בַּעֲשִׂיַּת זְכָרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָסֵד בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

(א) בַּעֲשִׂיַּת יוֹם תְּשׁוּבָה וּמִסִּים וּזְכוּת כִּי. חוֹד. אֵל אִם נֹכַח קוֹדֶם שֶׁאִמְרָה הַזֶּה, אֵל
וְאֵל שֶׁכָּח וְלֹא אִמְרָה וּזְכוּת שֶׁאִמְרָה בְּרוּךְ אַתָּה. אִמְרָה וּזְכוּת כִּי מֶלֶךְ עוֹלָם
מִנּוּחֵי לַחֲדָשׁ שֶׁכָּבֹד אִמְרָה בְּרוּךְ אַתָּה וְזֶה

בְּסֵפֶר:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ
אַתָּה יי, מַגֵּן אֲבֹרָתָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּקִי מוֹרִיד הַטֶּל: בְּהוֹדֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלֵּל לְחַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים, מוֹמֵךְ

נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַחְיֶה

אֲסוּרִים, וּמִקְנֵי אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרָיִם, מִי כַמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי
 דּוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֵה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בַּעֲשִׂית מִי כַמוֹךְ אֲבִי הַרְחֵמֶן. זֹכֵר יַצְוָיו לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אֶתְּהִי לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, מַחְיֵה הַמֵּתִים:

בְּחִירַת רִשְׁיָן אוֹסִיִּים בְּאֵן קְרוֹשָׁה יוֹ:

אַתָּה קָדוֹשׁ שׁוֹשְׁמֵךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים
 בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה, כִּי
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

בְּרִיךְ

יְיָ קְרוֹשָׁה לִישְׁיָן בַּחֲנוּת הַחֲזִירָה

יְיָ וְקָדִישׁךְ וְנֶעְרִיצְךָ כְּנוֹעַם שִׁיחַ כּוֹד שְׂרָפִי קוֹדֵשׁ, הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ
 קְדֻשָּׁה. כְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיְאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קִיֵּם קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ. יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ חַיֵּן לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים: קִיֵּם בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. חַיֵּן וּבִדְבָרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב
 לֵאמֹר: קִיֵּם יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּהָ:

ברוך אתה ייִהוָה ^(בעשרית הַמִּלֵּךְ) הַקָּדוֹשׁ:

(א) אם פעה ומיים האר הקדוש בעשרת ימי חסוכה. אם תוך כדי דיבור גובר ואמר המלך הקדוש יצא אכל אם שהה לאחר (זכ"ס):

אתה חונן לְאָדָם הָעֵת, וּמְלִמֵּךְ לְאֹנֶשׁ
בִּינָה:

חֲנֻנֵנוּ מֵאֲתֶךָ הַכֶּמֶה בִּינָה וְדַעַת: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, חֲנֻן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְעֵבֹדְךָ,

וְחַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֵה בְּתִשְׁבָּה:

סֵלָה לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי הִטָּאֵנוּ, מְחַלֵּלֵי

לָנוּ מִלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ, כִּי אֵל

טוֹב וְסֵלָה אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

חֲנֻן, הַמְרַבֵּה לְסֵלֹת:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבֵנוּ,

וְגַאֲלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהָרָה

לְמַעַן שִׂמְךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק

אתה: ברוך אתה יי, גואל ישראל: בתענית צבור אומר כאן הש"ץ ענו (*).

ענו ורמנו: (ג) אבל אם לא נזכר עד לאחרי שומר את השם. נזכר הברכה וישא חולי קבו ישראל. ואמר ענו בתוך ברכת שומר חפלה. וחזק שומר חפלה. כמו יחיד: (ד) ואם שבו גם שם ואמר "אחרי סיום חפלה ב"א תחילת. (ט"ז סיין קי"ט):

(א) בתענית צבור כשיש בבית הכנסת קהלה שבתונים וכפ"ישים אושר הש"ץ בחרת התפלה בחרית ובמנחה קנו קודם רמנו. וחזק ברוך אתה ה' הקונה בעת צרה: (ב) אם שבת ולא אכרו. אם נזכר קודם שומר את השם סן הברכה ופא חולי חור ואיך

רפאינו יי ונרפא הושיענו ונושעה
בי תהלתנו אתה, וזה עלה
ארובה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מבאובינו, רפואה שלמה
לכל מבותינו (*): בי אל מלך

רמנו

בתענית צבור כשיש קהלה שבתונים וכפ"ישים. אומר הש"ץ בחורח התפלה כאן ענו:
ענו יי ענו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה
אנחנו, אל תפן אל רשענו, ואל תסתר פניך
ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו, יהיה נא קרוב
לשועתינו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך
ענו, בדבר שנאמר, והיה טרם יקראו ואני אענה.
עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אתה יי, העונה
בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך
אתה יי, העונה לעמו ישראל בעת צרה:

י"י כי שרונה להתפלל בעד התפלה יאמר כאן החנה א:

יחי רצון מלפניך יי אלחי ואלחי אבותי שתשלח מנהגה רפואה שלמה
מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה (כ"ט) בתוך טאר
חולי ישראל:

רוּפֵא נֶאֱמַן וְרִחַמֵּן אֶתָּה: בָּרוּךְ
 אַתָּה יי, רוּפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בָּרַךְ עַלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ

לְטוֹבָה, וְתֵן ^(בִּקֵּץ בְּרָכָה) (בְּחוּרָף מַל וּמָטָר

^{בְּרָכָה} עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ
 מִטוֹבָה, וּבָרַךְ שְׁנָתָנוּ בִּשְׁנֵים
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל טוֹב
 זִמְטִיב אֶתָּה זִמְבָּרַךְ הַשָּׁנִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתָנוּ, וְשִׁאֲנִם לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יִתְד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ
 גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה
 וַיִּזְעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר
 מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, זִמְדוּךְ עַלֵינוּ

מִהֲרָה אֶתָּה יְיָ לְבָדֶךָ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצִדִּיק—
 וּבִמְשָׁפֹט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
 אֱלֹהֵי בְּצִדִּיק וּמְשָׁפֹט: (בעשיית המלך המשפט):

שבת לומר המלך המשפט בעשיית ולא נזכר חזק כדי דבור אין צריך לחזור
 וְלִמְלָאֲשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכֹל הַמִּינִים
 כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכֹל אִיבֵיךָ
 מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר
 וְתִמָּגֵר וְתִכָּלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שֶׁבֵר אִיבִים וּמִכְנִיעַ
 זָרִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זַקְנֵי
 (שְׂאֵרִית) עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת
 (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלֵּינוּ, יְהוּמוֹ
 נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
 הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
 וְלָעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטְחָנוּ, וְעַל חֲסִדֶּךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת וּבִתְמִים נִשְׁעָנֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ, מַשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירֵשָׁלָיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תֵּשׁוּב
 וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה אֹתָהּ
בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם, וְכַסָּא
דְּדוֹר עֲבִידְךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבִּין:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָּיִם:

אֶת צִמְח דְּדוֹר עֲבִידְךָ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ, וְקֶרְנוֹ
תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
כָּל הַיּוֹם, וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

אֲבִי הַרְחֵמֵן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חַוֶּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפִּלָּתֵנוּ, כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה,
וּמִלִּפְנֵיךָ מִלֵּכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ
תַּחֲנוּנוֹ וְעֲנֵנוּ וְשַׁמַּע תַּפִּלָּתֵנוּ:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ
 אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם,
 וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר
 בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבֹּל. בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש ובחגים אחרים כאן יעלה ויבא *

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בָצָרָה גְּיוּלוֹתָה
 אֲנַחְנוּ, אֵל תִּפֶּן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ
 מִכֵּנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ,
 יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, כְּדָבָר
 שֶׁנֶּאֱמַר, וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם
 מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע, כִּי אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה,
 פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וּכְרִי

או בביתו. וכן אם שבת יקלה ויבא בחיל
הסודר בשחרית או בפנחת או במערוב, ולא
נזכר עד שאמר "ברוך אתה יי ייסיים, תפחיד
שביטנו לציון". ואומר יקלה ויבא ב"י, ויח"כ
אומר סודים כ"י:

(א) אם שבת לומר יקלה ויבא בראש
הודש במערוב. ו"א נזכר עד שאמר
ברוך אתה יי שוב אינו חוזר לאחור. ו"א
מסיים מהחזיר שביטנו לציון ונזכר תפחיד:
(ב) ואם שבת יקלה ויבא בראש חודש בשחרית

וּתְחַיֶּנָּה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה

המחזיר

(*) בראש חודש ובחור המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבְאֵנוּ וְיִגְיַע.
וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ,
וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידֶךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַּיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

לחול המועד סוכות

לחול המועד פסח

לראש חודש

רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ { תַּג הַמִּצּוֹת } תַּג הַסִּבּוֹת
הַזֶּה: זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדּוֹתֵנוּ
בּוֹ לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים,
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַסִּים וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל
מֶלֶךְ, תַּנּוֹן וְרַחֲמִים אַתָּה:

יְיָ הַמְחִיזֵנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן:

סוּרִים דּוֹבֵקִים
מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהָיִיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ, בֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ,
וְתִאֲסֹף גְּדִיּוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת
קֹדֶשְׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב בְּשִׁלֵּם,
עַל שֶׁאֲנִיחֵנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ
אַתָּה הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ,
שְׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד,
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן
יְשׁוּעָנוּ, אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לָךְ,
וְנִסְפֹּר תְהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ

הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב
וּבִקֵּר וְצִהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
וְהִפְרִיחָם כִּי לֹא תִתֵּמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם
קִיַּיְנוּ לָךְ:

(על)

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הגסים י:

(*) בחנוכה ובפורים אם שבת לומר על הגסים אין מחזירין, אם גובר קורם שאמר יי חפז
שכך אומר, ומתחיל וכל החיים, ואם בכר אמר יי, אין צריך לחזור:

וְעַל הַגָּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרֹת
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַגְּפִלְאוֹת, וְעַל
הַנְּחָמוֹת, וְעַל הַמִּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ,
בְּיָמֵם הָהֵם, בְּזֶמֶן הַזֶּה:

וְעַל־כָּל־כֶּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם
וַיִּתְנַשֵּׂא, שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ
הַמִּיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וכתוב

למזמור

בִּימֵי מֶלֶךְכִּי וְאַחֲרָיִם בְּשׁוֹשׁוֹן
הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם
הַמֶּלֶךְ הַרְשָׁע, בִּקְשָׁה לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
מִנְעַר וְעַד זֶקֶן, טַף וְנָשִׁים,
בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא הָיָה
אֲדָר, וְשִׁלְשָׁם לָבוֹז: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת
עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ:
(וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה): וְעַל כּוֹלֵם וְכֹרֵם

לחנניה

בִּימֵי מַתְתִּיָּהוּ, בֶּן יוֹחָנָן,
כִּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי
וּבָנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַת־ךָ
וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבֵּת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת
דִּינָם, נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם,
מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וּרְבִים בְּיַד מַעֲטִים,
וּמַמְאִים בְּיַד מַהוּרִים,
וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ,
וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלָעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֲרַיִךְ
בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהֲרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ
שִׁמּוֹנָת יָמֵי חַנּוּכָה אֵלֶינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל: וְעַל כּוֹלֵם וְכֹרֵם

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את
שמוך הגדול באמת לעולם כי טוב,
האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב:
ברוך אתה יי, הטוב שמוך, ולך נא להודות:

בחורח התפלה יאמר הש"ץ כגון אלהים יי:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו באחד יחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורת
חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים,
וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך, לברכנו
ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:

בעשיית בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסת טובה, וגזרות
טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לסניך,
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום:

ברוך

(*) בת"צ אמרים אלהינו ואלהי אבותינו גם כנחח

דש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה הסלשית בתורה, הכתובה
על ידי משה עבדך, הקצורה מפי אהרן ובניו, כהנים
עם קדושיך באמור:

יברכה יי יחיה פניו גבר והיכל וישלחך גבר ימינו
יאר יי פניו גבר והיכל אליה וידנה גבר שמואל
ישא יי פניו גבר והיכל אליה גבר ימינו:
וישם לך גבר שמואלו שלום גבר ימינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוּיִּי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה. וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תִדּוּם. וְנַפְשֵׁי כָּעֶפֶר לְכָל
תַּהֲיִיה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי וְכָל הַבְּקָמִים וְהַחֹשְׁבִים עָלַי לָרָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתָם. וְקַלֵּל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי : יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֵי
פִּי. וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי

קודם ברוכן אומרים זה ובהגות והללם בלחש

יהי רצון סלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה תלאת
(והגות שגזיתנו) ויהי שצורת) לברך את עמך ישראל. ברכה שלמה
ולא יהיה בזה שום מבשר ושרן. בעתה ועד עולם:

בהגות כבדנים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּקִדּוּשְׁתּוֹ שֶׁל אֶהְרֶן, וְצִוָּנוּ
לְבָרֵךְ אֶת עַמּוּיִּי יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּנּוּ: יֵשָׁא
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׁם קֶדֶךָ שְׁלוֹם:

אמר חובלן אומרים הקהל זה:

אמר חובלן אומרים הבהנים זה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. עֲשֵׂינוּ מַתָּה } אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה
שְׁגֻרָתָ עָלֵינוּ אַתָּה אַתָּה } שְׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שְׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. } שְׁשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ מִן } יִשְׂרָאֵל. חַיִּים וְבִרְכָה לְכַשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם
הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל. וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּת
לָנוּ. בְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲדִין וְבֵת חָלָב וְדָבֶשׁ:

יהי רצון ספניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיפנה בית המקדש במהרה
בימינו, ותן חלקו בתורתך. ויש געבורה ביראה, בימי עולם ובשנים
קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות:

אלו הימים שא"מ בהם תחנון. ר"ח. פורים קטן ב' ימים. פורים גדול ב' ימים. חנוכה.
ב' באב. ט"ו באב ט"ו בשבט. כל חרש גיסן. ספת שני ב' ימים. ל"ג בעומר. מ"ח
סיון עד אחר אחרו חג של שבועות. והמנהג שלא לומר תחנון עד אחר י"ב סיון.
ערב ראש השנה. ופסח יום כפור עד אחר אחרו חג של פסח.

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לסניך תפלתנו, ואל תתעלם
מתחנונו. שאין אנו, עיי פנים וקשי עורף, לומר לסניך
יי אלהינו, ואלהי אבותינו, צדקים אנחנו, ולא חטאנו, אכל
אנחנו ואבותינו, חטאנו:

אשמנו. בנחנו. גולנו. דברנו. דופי:
העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו.
טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו
עורף: רשענו. שחרתנו. תעבנו. תעינו.
תעתענו:

סדנו סמצותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה
צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אל אלה אפים אתה ובעל הרחמים. נקראת, ודרך
תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה, תזכור
היום ובכל יום לזרע ידיריה. תפן אלינו ברחמים, כי
אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם
בהודעת לענו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך
כתוב. ובצל פניך נחסה ונתלונן, כיום וירד יי בענן
תעבור על פשע, ותמחה אשם, כיום ויתיצב עמו
שם. תאזין שועתנו, ותקשיב קולנו מאמר, כיום ויקרא
בשם יי: ושם נאמר:

הַתַּפִּיל בִּיחִידוֹת אֵינוּ יִשְׁאִי לִזְכֹּר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת דֶּרֶךְ תַּפִּילָה וּבִקְשָׁה דַּאִין אוֹמְרִים נִתְּ
בִּיחִידוֹת אֵלֶּה כַּצִּבּוֹר אִכְלֵ אִם וְאִם אוֹתָם דֶּרֶךְ קְרִיאַת כְּתוּרָה בְּיִגְנוֹן וּבִמְעֻמִּים מוֹתֵר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

**יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב-
חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא
עֵינַי וּפָשַׁע וְהַטָּאָה וְנִקְּהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ
וְלַהַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:**

**סִלַּח לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ, כִּי הִטָּאֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי
אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיד:**

לַתַּעֲנִית צִבּוֹר וּלְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה.

אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, הִטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ, אֵלֶּה אַתָּה:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, עָשִׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךְ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, בִּרְךְ (בְּשֵׁיית חֲדָשׁ) עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, בְּטִל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, בְּטִל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּלָּה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, סָתַם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵנוּ וּמִקְטָרֵינוּ:
**אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּלָּה דְּבַר וְחָרָב וְרָעַב וְשָׁבִי
וּמִשְׁחִית וְעוֹן, מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:**
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, מִנַּע מִגָּפָה מִנִּחְלָתְךָ:
אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
**אֲבוֹתֵינוּ מִלִּבֵּנוּ, מִחַה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ וְהַטָּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:**

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, בְּחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כָּל
 שְׁטָרֵי הַחַיִּים
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הַחַיִּים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְחֹלֵי
 עַמֶּךָ
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ

<p>לתענית צבור</p> <p>אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ לְנֶאֱלָה וְיִשׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ לְפָרְנָסָה וּכְלָלָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ לְזִכְיוֹת: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכַרְנוּ לְסְלִיחָה וּמַחִילָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הַצְמִיחַ לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הָרַם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הָרַם קָרֵן מִשִּׁיחָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מֵלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע</p>	<p>לדעת ימי תשובה</p> <p>אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר נֶאֱלָה וְיִשׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר פָּרְנָסָה וּכְלָלָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר זִכְיוֹת: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הַצְמִיחַ לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הָרַם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הָרַם קָרֵן מִשִּׁיחָה: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מֵלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע</p>
--	--

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
 תַּפִּלָּתֵנוּ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זְכוֹר כִּי עָפָר אָנֹחֵנוּ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, נָא אֵל הַתְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, חַמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפִּינֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן טַבוּחִים עַל יְחוּדְךָ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאִי בָּאֵשׁ וּבַמָּוֶה עַל
 קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ, חַנּוּן וְעֵינָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי עֲרֵלִי מְאֹד. נִשְׁלַחֲנָה
בְּיָדֵינוּ פִּירֵיבִים רַחֲמֵינוּ וּבִיד אָדָם אֱלֹהֵינוּ:

רַחֲמֵם וְחַנּוּן הַטָּאֲתִי לְפָנֶיךָ. יְיָ מֶלֶךְ
רַחֲמִים. רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי:

(תהלים ו.)

יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹכִיחֵנִי. וְאַל־בְּחִמָּתְךָ
תִּשְׁפֹּרֵנִי: חַנּוּן יְיָ כִּי־אֶמְלֹל אֲנִי. רַחֵםֵנִי יְיָ
כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי: וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד.
וְאַתָּה יְיָ עֲדֵמָתִי: שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי
הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן הַסֵּדֶק: כִּי אֵין בַּמָּוֶת
זְכָרְךָ. בִּשְׂאוֹל מִי וְיִדְוֶה־לָּךְ: יִגְעֲתִי
בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁקֵּחַ בְּכָל־לַיְלָה מִטָּתִי.
בְּדַמְעָתִי עָרְשִׁי אֶמְסָה: עָשָׂשָׁה מִבָּעַם
עֵינֵי. עֲתִיקָה בְּכָל־צוּרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־
פִּעְלֵי אֵוֶן. כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי: שָׁמַע
יְיָ תַּחֲנֻנָּתִי. יְיָ תִפְקֹתִי יִקָּח: יִבְשׁוּ וְיִבְהָלוּ
מְאֹד כָּל־אֹיְבֵי. יִשָּׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעִי:

שני וחסידי תם יבי רצון יביבים בהם תחנונים ואחרים והוא רחום. וצריך לאומרו סעודה

וזהו רחום יכפר עון ולא ישתית,
והרבה להשיב אפן, ולא
יעיר כל חמתו: אתה יי לא--
תכלא רחמך ממנו, חסדך
ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יי
אלהינו, וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
אם עונות תשקר יה, אדני מי
יעמוד: כי עמך הסליחה, למען
תזרח: לא בחטאינו תעשה לנו,
ולא בעונותינו תגמול עלינו: אם
עונינו ענו בנו, יי עשה למען שמך:
זכר רחמך יי ורחמך, כי מעולם
חמת: יענו יי ביום צרה, ישלחנו
שם אלהי יעקב: יי הושיעה,

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: אֲבִינוּ
מִלְכֵנוּ, חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים, עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב
רַחֲמִים וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ, וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
וְעַתָּה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת עַמְּךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּיַד
חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד הַזֶּה,
חַטָּאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנֵי כָכָה—
צַדִּיקוּתֶיךָ, יֵשֶׁב נָא אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ,
מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קֹדֶשְׁךָ, כִּי
בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲזוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ,
יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ, לְחַרְפָּה לְכָל

סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה, שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ,
 אֵל תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ, וְאֵל תַּחֲנוּנָיו,
 וְהֵאָר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם,
 לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַמָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמֶךָ, פָּקַח עֵינֶיךָ, וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֶיךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי
 שְׁמַעְהָ, אֲדֹנָי סִלְּהָה, אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה
 אֵל תֹּאחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל
 עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ. אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן, הִרְאֵנוּ
 אוֹת לְטוֹבָה וְקֶבֶץ נְפּוּצוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת
 הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר
 וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ. הוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ.
 חוֹסֶה יְיָ עַל עַמְּךָ, וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרֶפָה
 לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ נָא
 אֱלֹהֵיהֶם. יִדְעֵנוּ יְיָ כִּי חָטְאֵנוּ, וְאִין מִי יַעֲמוֹד
 בְּעֵדָנוּ, אֵלָּא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת
 צָרָה. יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים, צְדָקָה עָשִׂה

עֲמָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. בְּרַחֲמֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן
תִּרְחֹם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. חֲמוּל
עַל עַמֶּךָ, רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, הוֹסֶה נָא בְּרוֹב
רַחֲמֶיךָ, חַנּוּנוֹ מִלְּכֵנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי לָךְ יְיָ הַצַּדִּיקָה.
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת:

**הִבֵּט נָא, רַחֵם נָא, וְהוֹשִׁיעָה נָא
צֵאן מִרְעִיתְךָ. וְאֵל יִמְשַׁל**

**בָּנוּ קֶצֶף, כִּי לָךְ יְיָ הַיְשׁוּעָה, בָּךְ
תִּזְחַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. אָנָּה,
סְלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסְלַח אַתָּה:**

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, זְכוּר וְהִבֵּט לְבָרִית
בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדַּת
יְחִיד: וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ
אֲבִינוּ וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ מִלְּכֵנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ
יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂשׁ עֲמָנוּ כְּלָה בְּגִלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ
אֲפִים. וְ בַּחֲסֵד וְאֶמֶת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. מַרְעֵשׁ וּמְרוֹנוֹ הַצִּילָנוּ, זְכוּר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאֵל
רָשָׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ. שׁוּב מִתְרוֹן אִפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה

הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמּוֹת, כִּי רַחוּם
 אַתָּה, כִּי בֶן הַרְפָּךְ, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חָנּוּם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
 חוֹסֶה יי עַל עַמֶּךָ, וְהִצִּילָנוּ מִזֶּעֱמֶךָ, וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מִכַּת
 הַמִּגָּפָה, וַגִּזְרָה קָשָׁה, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ
 אֲדֹנָי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים: מַה גָּתְאוּנָן, וּמַה
 נֹאמַר, מַה נִּדְבָּר, וּמַה נִּצְטַדֵּק, נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ
 וְנַחֲקוֹרָה, וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְיָנֶךָ פִּשְׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׁבִים: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה יי הַצְלִיחָה נָא: אָנָּה
 יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ: לָךְ יי חֲכִינוּ, לָךְ יי קִוִּינוּ, לָךְ יי
 גִּיחַל, אֵל תַּחֲשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ, כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם, אֲבָדָה
 תִּקְוָתָם, כָּל בָּרֶךְ לָךְ הַכֹּרֶעַ, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ,
 לָךְ לִבֵּד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
 וְחַטָּאִים, גְּבִהְלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב
 עֲצָבוֹנָנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצָּח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנִיחָנוּ עִמָּךְ
 בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל, הַבִּיטָה דֵּל כְּבוֹדְנוּ בַּגּוֹיִם
 וְשַׁקְצוֹנוּ כְּטָמְאֹת הַגְּדָה, עַד כּוֹתֵי עֶזְךָ בַּשָּׁבִי,
 וְתַפְאֲרֶתְךָ בְּיַד צָר, עוֹרְרָה גְבוּרֶתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שִׁמְךָ: אֵל יִמְעֹטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ,
 מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ, לֹא
 לְמַעַנְנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פֶּעַל, וְאֵל תִּשְׁחִית אֶת
 זִכְרֵךְ שְׂאִרֵּיתָנוּ, כִּי לָךְ מִיחֲלֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכוֹר עֲדוּתָנוּ בְּכָל

יום תמיד אומרים פעמים באהבה, שמע
ישראל יי אלהינו יי אחד:

כשומרים והוא רהום ומרים יי אלהי ישראל ובר:

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך,
והנחתם על הרעה לעמך:

הבט משמים וראה, כי היינו לעג וקלס בנים,
נחשבנו כצאן לטבח יובל, להרוג ולאבד
ולמכה ולחרפה:

ובכל זאת שמך לא שכחנו, נא אל תשכחנו:
זרים אומרים אין תחלת ותקוה, חון אום לשמך
מקוה, טהור ישועתנו קרבה, יגענו ולא הונח
לנו, רחמך יבבשו את פעםך מעלינו:

אנא שוב מחרונך, ורחם סגלה אשר בחרת:
חוסה יי עלינו ברחמך, ואל תתננו בידי אכזרים,
למה יאמרו הגוים, איה נא אלהיהם, למענה
עשה עמנו הסד, ואל תאחר:

אנא שוב מחרונך, ורחם סגלה אשר בחרת:
קולנו תשמע ותחון, ואל תטשנו ביד אויבינו,
למחות את שמנו, זכור אשר נשבעת
לאבותינו, ככוכבי השמים ארבה את זרעכם, ועתה
נשארו מעט מהרבה:

ובכל זאת שמך לא שכחנו, נא אל תשכחנו:
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך:

יי אלהי ישראל, שוב מחרון אפך, והנחתם על הרעה
לעמך:

שומר ישראל. שומר שארית ישראל.
ואל יאבד ישראל. האומרים שמע
ישראל:

שומר גוי אחד. שומר שארית עם אחד.
ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך
יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שומר שארית עם קדוש.
ואל יאבד גוי קדוש. המעשלים
בשלהם קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים,
התרצה והתפייס לדור עני כי
אין עוֹזר: אבינו מלכנו, חננו ועננו כי אין
בנו מעשים, עשה עמנו צדקה וחסד
והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי
עליך עינינו: זכר רחמך
יי וחסדיך, כי מעולם הַמָּה: יהי
חסדך יי עלינו, כַּאֲשֶׁר יחַלְנוּ לך:
אל תזכר לנו עונות ראשונים,
מהר יקדמונו רחמך, כי דלוננו

מֵאֵד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: חַנּוּנוּ יי חַנּוּנוּ, כִּי רַב טַבַּעְנוּ
בּוֹז: בְּרוּךְוּ רַחֵם תִּזְכּוֹר. בְּרוּךְו
עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר. בְּרוּךְו תְּמִימוֹת
תִּזְכּוֹר. יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיֹזם קָרָאנוּ: כִּי הוּא יָדַע יַצְרֵנוּ,
זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ,
וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן

שְׁמֶךָ: החן אומר הצי קריש

בשני ובחמישי אומרים זה

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְטָלָא רַחֲמִים, אֵל תַּסְתֵּר
פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ: חוֹסֶה יי עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְהַצִּילָנוּ מִכָּל
רָע: חֲטָאנוּ לָךְ אֲדוֹן, סִלֵּת נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, אֵל:

בשבתחין ארון הקודש מוברים זה.

וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה,
קוּמָה יי, וַיַּפְּצוּ אֵיבֶיךָ, וַיִּגְסוּ

טשנאיד

משנאִיךְ מִפְּנֵיךְ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבַּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שִׁנְתָן תוֹרָה לְעַמּוּ--יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמָרָא עֲלֵמָא. בְּרִיךְ כְּתִירָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא
רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפּוֹרְקֵן יְמִינָךְ
אֲחֻזֵּי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹא מִטּוֹי לָנָא מִטּוֹב נְהוֹרָךְ.
וְלִקְבֹּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעּוּא קֳדָמְךָ דְּתוֹרִיךְ
לֵן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֵהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא.
לְמַרְחָם עָלֵי וְלְמַנְטֵר יְתִי, וְיֵת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלָא. וּמִפְּרָגִם לְכָלָא. אַנְתָּ
הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא. אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא.
וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אָנָּא עֲבָדָא דְּקוּדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּסִגְיָדָנָא קָמָה. וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֵן וְעֵדֵן.
לָא עַל אָנָּשׁ רַחֲיִצָנָא. וְלָא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא.
אֱלֹא בְּאַלְהָא דְּשָׁמַיָא. דְּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט. וְאַוִּרִיתָהּ
קָשׁוּט. וְנְבִיאָוּהִי קָשׁוּט. וּמַסְנֵי לְמַעַבְד טַבּוֹן וְקָשׁוּט.
בֵּה אָנָּא רַחֲמִין. וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא אָנָּא אֱמֵר
תּוֹשְׁבָחוֹן. יְהֵא רַעּוּא קֳדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבָאִי בְּאַוִּרִיתָא
וְתַטְלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבָּאִי. וְלִבָּא דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל.
לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁלָם:

חַי וְנֶגְדְּלוֹ לִי אֱתִי, וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יִתְדּוֹ:

וְהַקְהֵל עֲנִין לָךְ יְיָ הַגְדֵּל וְהַגְבוֹרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצַח וְתַהוֹד.
כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן: לָךְ יְיָ תִּפְסְלָקָה
וְהַשְׁתַּנְשָׂא

וְהִמָּחֵטָא דְּכֹל דְּרֵאשׁ: רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדוֹם
בְּגִלּוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶי קֹדֶשׁ.
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אֲב הַרְחִימֵנוּ, הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּכֵינוּ, וְיִזְכֹּר בְּרִית אִיתָנוּם, וְיִזְכֹּר
נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִנָּסֵר בְּיָצֵר הָרַע מִן הַגְּשׁוּאִים, וְיִתֵּן
אוֹתָנוּ לְפִלֵּסְתָּ עוֹלָמִים, וְיִפְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מְבֹרָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בְּהִנֵּיעַ הַשֶּׁמֶךְ עַל חֲבִיטָה מְבִיטָה חֹסֶפֶת תּוֹרָה עַל הַשְׁלָחַן וּפְתוּחַ וְאוֹמֵר:
וְתִגְלָה וְתִרְאָה מִיָּבוֹתָ עָלֵינוּ בְּזִמְנֵי קָדוֹב, וְיִתֵּן פְּלִמְתָּנוּ וּפְלִמְתָּ עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְהַסֵּד לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַפֶּל הָבֹה
גִּדְלֵי לְאֱלֹהֵינוּ וְחַטֵּי כְבוֹד לְתוֹרָה, בְּלֵן קָדֹב יַעֲמִיד (וּבְיָ) הַבִּלְעֵן, בְּרוּךְ
שְׁנֵתֵן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. קָדִי וְאַתָּה הַדְּבָקִים בְּיָ אֱלֹהֵינוּם,
חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

הַשְׁלָה מְבֹרָךְ בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

וְעוֹנֵן הַקֹּהֶל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
תַּעֲמִים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן תּוֹרָה:

וְאַחֵר הַקְּרִיאָה יִבְרַךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָה
אֶמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן
תּוֹרָה:

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל.

וְעוֹנֵן הַקֹּהֶל לְחֹדְרוֹת, יוֹרֵד הַיָּם, הוֹלֵכֵי מִדְּבָרִיּוֹת, חוֹלֵת וְנִתְרַמָּא וְכִי שְׂחִיָּה חֲבוּשׁ וְיִצְחָק
מִכֵּית הָאֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת,
שְׁנֵמְלֵנִי כָּל טוֹב:

וְעוֹנֵן הַקֹּהֶל אַחֲרָיו כִּי שְׁנֵמְלֵךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלֵךְ כָּל טוֹב סְלָה:

מִי שֶׁבָּנוּ הַגִּיעַ לְהִיּוֹת בֶּר מִצְוָה דְּהֵיִינוּ בֶן י"ג שָׁנָה יוֹם אֶחָד
אוֹמֵר בְּרַכָּה זוֹ אַחֲרֵי שֶׁבָּנוּ עָלָה בְּסַעַם הָרֹאשׁוֹנָה לְקִרְיַת הַתּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם שְׁפָטָרְנִי
מִעוֹנֵשׁוֹ שְׁלָוָה:

בשמינין תפילת לחירות הכתב לעם. כל אדם ישתדל לקרב עצמו לבימה כדי שיזבל לקרוא
סח זכרון כספר דתורה בעת הזאתה ויאמר זה :

**וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על
פי יי ביד משה :**

התורה צוה לנו משה. מורשה קהלת יעקב : עץ חיים היא לפתוחים
בה. ותומכה מאשר : דרכיה דרכי נועם. וכל נתיבותיה שלום :
אורה ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד : יי חסד למען צדק ויגדל
תורה ויגדיר :

בשני ובחמישי בשבתות תחנן קודם שמבגין תפילת לחירות יאמר תחנן זה :
יהי רצון מלפני אבינו ששמים לבונן את בית חיינו ולהשיב את שבינו
בתוכנו. במהרה בימינו. ונאמר אמן :
יהי רצון מלפני אבינו ששמים. לרחם עלינו ועל פליטתנו. ולקנוע
משחית ומנפח מעלינו. ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר אמן :
יהי רצון מלפני אבינו ששמים. לקיים בנו חכמי ישראל. הם וגו' ונשיהם
ובניהם ובנותיהם. ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם. בכל מקומות
מושבותיהם. ונאמר אמן :

יהי רצון מלפני אבינו ששמים. שנשמע ונתפטר בשורות טובות ישועות
ונחמות. ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. ונאמר אמן :
אחינו כל בית ישראל. התונים בצרה ובשביה. העומדים בין פנים ובין
ביבשה. המקום ירחם עליהם. ויוציאם מצרה לרנחה. ומאפלה
לאורה. ומשעבד לגאולה. השתא בעגלא ובזמן קדיב. ונאמר אמן :

בשמינין תפילת לחירות יאמר תחנן זה :

חן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו :

וחקרי עונו יהודו על ארץ ושמים. ויהם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
ישראל עם קרובו תלוציה :

בחול וכראש חודש וכיום טוב ובשבת כפנתה אומרים זה :

לדוד מזמור. ליי הארץ ומלואה. תבל ויושבי בה : כי הוא על ימים
יסרה. ועל גהרות יבונה : מי יעלה בדר יי. ומי יקום במקום
קדשו : גקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא נפשי. ולא נשבע
למרה : ישא ברכה מאת יי. וצדקה מאליה ישעו : זה דוד דודשו.
מבקשי פניה יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם. והגשאו פתחי עולם.
ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד. יי עוזו וגבור. יי גבור מלחמה :
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה
מלך הכבוד. יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ובנחת

בשעת החזרת ספר התורה לתוך ארון הקודש אומרים:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילכו צדק וחסידיך
ירגו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים
בה וחומכת מאשר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:
השיבנו יי אליך ונשובה חרש ימינו בקרם:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה: אשרי העם
שכבה לו, אשרי העם שיי אלהיו: תהללה
לדוד, ארוממה אלהי המלך, ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יי ומהלל מאד, ולנדלתו אין תקר: הור לדוד
ישבת מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך, אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו
וגדלתך אספרנה: וקר רב טובך יביעו, וצדקתך
ירגו: חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד: טוב יי
לכל, ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך,
וחסידיך יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך
ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו, וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך
בכל דור ודור: סומך יי לכל הנופלים, וזוקק לכל
הכפופים: עיני כל אליך ישגרו, ואתה נותן להם
את אכלם בעתו: פותח את ידך, ומשביע לכל חי
רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב
יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהללת יי ידבר
פי, ויברך כל פשר לשם קדשו לעולם ועד: ואנחנו
נברך יה, מעתה ועד עולם תללוה:

אִי לֹמְנָח לֹא בָרִיחַ וְלֹא בַתְנוּכָה. וְלֹא כַפּוּרִים קָמָן בִּי יָמִים. וְלֹא כַפּוּרִים גְּדוּל
בִּי יָמִים. וְלֹא כַעֲרִים וְלֹא בַתְשֻׁעָה בָּאֵב. וְלֹא כַעֲרֹב יוֹם כַּסּוּר. וְלֹא כַחֲזָהִים. אֲבֵל
כַּאֲסוּרוֹ חַג וְכַעֲרִיהָ וְלֹא כַעֲסוּר וְשִׁלְשָׁה יְהִי הַגְּבִיָּה וּבִטְלוֹ כָּאֵב וּבִטְלוֹ כַּשֶּׁבֶט אֲמוּרִים :

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶךָ
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ,
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכּוֹר כָּל מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה
סִלָּה: יִתֵּן לָךְ כָּל־כִּבְיָךְ, וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גִּרְנָה
בִּישׁוּעָתְךָ, וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ גְּדוּל, יִמְלֵא יי כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ,
יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יָמֵינוּ: אֱלֹהֵי בָרֶכֶב
וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה
כָּרְעוּ וְנָפְלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קָמָנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאֵנוּ:

בַּתְשֻׁעָה בָּאֵב, וּבְבֵית הָאֵבֶל, אֵין אֲמוּרִים סָפּוֹק וְאֵין זֹאת בְּרִיתִי, וְסִתְחִילִין וְאֵתָה קְרוֹשׁ:

וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְלִשְׁבִי פֶשַׁע
בִּיעֲקֹב, נָאֵם יי: וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ, וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ,
לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעךָ, וּמִפִּי
זֶרַע זֶרַעךָ, אָמַר יי, מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם: וְאֵתָה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר,
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת,

מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין
דין מן דין, ואמרין קדיש, בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה,
קדיש על ארעא עובד גבורתה,
קדיש לעלם ולעלמי עלמא, יי
צבאות מליא כל ארעא ויוקרה:
זה שאני רות, ואשמע אחרי קול
רעש גדול, ברוך כבוד יי
ממקומו: ונטלתני רותא, ושמעת
בתרי קל זיע סגיא, דמשבחין
ואמרין, בריך יקרא דיי מאתר
בית שכינתה: יי מלוך לעולם
ועד: יי מלכותה קאם לעולם
ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו, שמרה
ואת לעולם, ליצר מתשובות לבב

עֲמִידָה, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהִים: וְהוּא
 רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
 וְסֶלָה, וְרַב חֶסֶד, לְכָל קוֹרְאֶיךָ:
 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
 אֱמֶת: תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 מִיְּמֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם יוֹם
 יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה:
 יִצְבְּאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יִצְבְּאוֹת, אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטָּח בָּךְ: יִי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא)
 אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבָרָאנוּ לְכַבּוֹדוֹ,
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ

תִּזְכְּרוּ אֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִמְטֵעַ
 בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ
 וְיִשֶּׁם בְּלִבֵּנוּ אֶהְבָּתוֹ וְיִרְאָתוֹ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבֵּב
 שָׁלֵם, לִמְעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא
 נִלָּד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ,
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁנַשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְנִזְכֶּה וְנַחֲתִיה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ מִטּוֹבָה
 וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁית,
 וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לִמְעַן יִזְמַרְךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יִדּוֹם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
 אֲוֶדְךָ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח
 בִּי, וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בִּי
 עַד עַד, כִּי בֵּיתָ יי צוּר עוֹלָמִים:
 וְיִבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ, כִּי לֹא

עֲזֹבֶתִּי הַזֶּשֶׁת יְיָ יִי חֶפֶץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: קִדִּישׁ שְׁלֵם

יְיָ אֱדוּגֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל הַיִּחְלִים לִי:
וְעַתָּה יִגְדֵּל גַּם כַּח אֲדִנִּי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֶר: זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ
כִּי בַעֲלֹם הָמָּה:

קִדִּישׁ שְׁלֵם

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ
וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וַאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֶה דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (נַעֲשִׂיחַ וּלְעָלְמָא מְכָל)
מִן כָּל בְּרַקְתָּא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן:
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא
וַאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַאֲמָרוּ
אָמֵן:

שיר של יום.

בכל יום אחד התפלה אמרים שיר של יום:

ימים ראשון חיים, יום ראשון בזה שנה היו כללים אמרים בבית הספר:
 לדור מוסר, ליי הארץ ומלואה, תכל ויחשבי בה: כי הוא על ימים
 יסרה, ועל נהרות יבונה: כי יעלה ביד יי וי יקום בנקם
 קדש: יקי כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפש, ולא גשבע
 למרבה: ילא ברכה מאת יי, וצדקה באלהי יסע: זה וזה וזה וזה.
 מבקש פניו יעקב סלה: שא שערם ראשכם, והשוא פתחי עולם,
 ויבא כלה דבדוד: כי זה מלה דבדוד, יי עוז ונבד, יי גבור סלחם:
 שא שערם ראשכם ושא פתחי עולם, ויבא מלה דבדוד: כי הוא זה
 כלה דבדוד יי צבאות היא מלה דבדוד סלה:

והשבע יי אליהם ומקדש מן בגדים ליהדות לשם קדש, להשתבח בתהלה:
 קדש יי אלתי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר קל ראם וסן
 כלותה: קדש יי סצין עכו ידועים כלותה: קדש יי אלהים אלתי ישראל.
 ששה ופלאות לבדו וברך שם כבודו לעולם, והשלא בידו וזה כל הארץ.
 וסן ראם: יי

ימים שני חיים, יום שני בזה שנה היו כללים אמרים בבית הספר:

שיר מוסר לבד קדש: קדש יי ומלה סאד בעיר אלהים זה קדש:
 יפה עף שש כל הארץ זה ציון, ירפתי צפון קדש מלה רב:
 אלהים בארמנותיה טרע למשגב: כי הגה דמלכים סערו, עברו יחור:
 תסה ראו בן תסה, גבולו נהפז: קדש אחרתם שם, חיל גיולה:
 ברות קדש, תשבר אצות תרשיש: כאשר שבע בן ראש בעיר יי
 צבאות, בעיר אלהים, אלהים יבונה עד עולם סלה: וסן אלהים
 תסה, בקרב דבקה: כשקה אלהים בן תהלה על קדש ארץ צדק
 סלאת יסנה: ישמח זה ציון תגלה בנות יהודה למען ששמה: סבו
 ציון ותקוטה, ספרו סגדליה: שיתו לבכם לחילה ססט ארמנותיה, למען
 תספרו לחור אחרת: כי זה אלהים אלהים עולם ועד, הוא ינהג על
 כית: וסילט ובר

ימים שלישי חיים, יום שלישי בזה שנה היו כללים אמרים בבית הספר:
 מוסר לאסח, אלהים נצב בערת אל, בקרב אלהים שפוט: עד סתי
 תשפטו עול, וסני רשעים תשא סלה: שפטו כל ותוס, עני
 גרש תהיכו: פסכו כל ואכיון סיר רשעים תצילו: לא ידעו ולא יביעו
 בתשקה ותהלכו, ימטו כל מוסרי ארץ: אני אכרתי אלהים אתם, ובר
 סליון בלכם: אכן פאדם תמהנן, וכאתר השרים תפולו: קוסה אלהים
 שפטה הארץ, כי אתה תגחל בכל דגוים: וסילט ובר

יום רביעי היום. יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אוסרים בניה הסקדש:
 אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב נמל על
 גאים: עד סתי רשעים יי. עד סתי רשעים יעלוו: יביעו ידברו
 עתק. יתאמרו כל פועלי און: עסקה יי ידבאו. ונחלתה יענו: אלכנה ונר
 יהרנו. ויתוסים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלחי יעקב: כינו
 בוערים בעם. ובסילים סתי תשכילו: הנמטע און הלא ישמע. אם יוצר
 עין הלא יביט: היום נזים הלא יוכית. המלמר אדם דעת: יי יודע
 סחשבות אדם. כי הטה הבל: אשרי הנבר אשר תיסרנו יה. וסתרקה
 תלמדנו: להשקים לו מימי רע. עד יכרה לרשע שחת: כי לא יפשו יי
 עמו. ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט. ואחריו כל ישרי לב:
 כי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און: לולי יי עזרתה לי.
 פסעם שכנה דומה נפשי: אם אמדתי מטה רגלי: חסדך יי יסעדי:
 ברחב שרעפי בקרבי תגועסך ישעשעו נפשי: היתברך בסא הוזה. יוצר
 עמל עלי חוק: ינהו על נפש צדיק ודם נקי ירשעו: ויהי יי לי למשגב
 ואלחי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם. וברשתם יצמיתם. יצמיתם
 יי אלהינו: לכו נרגעה ליי. נריעה לצור ישענו: נקדטה פניו בתורה.
 בומרות נרע לו: כי אל גדול יי. ומלך גדול על כל אלהים: תשיענו וכו'

יום חמישי היום. יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אוסרים בניה הסקדש:
 למנצח על הנחית לאסוף: הרגיע לאלהים עוזנו הריעו לאלחי יעקב:
 שאו זמרה ותנו תוף. פנור נעים עם נבל: תקעו בתורש שופר.
 בפסח ליום חגנו: כי חוק לישראל הוא. משפט לאלחי יעקב: עדות
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי אשקע: הסירתי
 סמכלי שקמו. בפיו מהוד תעבורטה: בצדה קראת ואחלצה אענה בסתר
 רעם. אבחנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעדה בק. ישראל אם
 תשמע לי: לא יהיה בק אל ער. ולא תשתתנה לאל נבר: אלכי יי אלהיך
 המעלה מארץ מצרים תרחב פיה ואסלאדו: ולא שמע עמי לקולי.
 ישראל לא אבה לי: ואשליחה בשרירות לבם. ילכו במעצותיהם: לו
 עמי שומע לי ישראל בדרך יתלכו: כמעט אויביהם אבניע. ועל צריהם
 אשוב ירי: משנאי יי יכחשו לו. ויהי עתם לעולם: ויאכילה מחלב חטה.
 ומצור דבש אשביעה: תשיענו וכו'

יום ששי היום. יום ששי בשבת שבו היו הלויים אוסרים בניה הסקדש:
 יי מלך גאות לבש. לבש יי. עוז התאזר. אף תפון תבל כל תמוט: נבון
 כסאך מאז. מעולם אתה: נשאו נדחות יי נשאו נדחות קולם. ישאו
 נדחות דכים: סקולות סים רבים אדירים טשברי ים. אדיר במרום יי:
 עדותיה נאמנו סאר לביתה נאזה קדש. יי לארה ימים: תשיענו וכו'

סן ר"ח אלול עד חמ"ט שמיני עצרת בביתך ובקרב בני יום אחר התפילה אמרים וזו הכוונה:
 לְדוֹר, יי אירי וישעי מסי אירא, יי סעוו חיי מסי אשחר:
 בקרוב עלי סרעים לאכול את בשרי צרי ואיבי לי,
 המה כלטו ונפלו: אם תחנה עלי סחנה לא יירא לבי, אם
 תקום עלי סלחמה, בואת אני בוטח: אחת שאלתי מאת
 יי איתה אבקש, שבתתי בבית יי כל ימי חיי, להוות בניעם
 יי ולבקר בהיכלו: כי יצפני בבטן ביום רעת יסתירני בסתר
 אהלו, בצור ירוסקני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
 ואובחה באהלו זבחי תרועת, אשירה ואומרה ליי: שמע
 יי קלי אקרא, וחסני וענני: לך אמר לבי, בקשו פני, את
 פניך יי אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
 עזרתי היות, אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
 ואמי עזבוני, ויי יאסני: הורני יי דרכך ונחני בארץ מישור,
 למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי, כי קמו בי עדי שקר
 ויפת חסם: לולא האמנתי לראית בסוב יי בארץ חיים: קנה
 אל יי חוק ויאמץ לבך, וקנה אל יי:

בבית האכל בבוקר ובקרב אחר שיר של יום אימים זה:
 למנצח לבני קרח בזמור: שבעו זאת כל העמים, האוינו כל ישרי ח"ד:
 גם בני אדם, גם בני איש, יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמה,
 ודעות לבי תבונות: אטה לכישל אוני, אפתח בבגד הירתי: למה אירא
 בימי רע, שון עקבי יסבני: הבוטחים על הילים, ובקרב עשרם יתהללו: את לא
 סרה יפדה איש, לא יתן לאלהים כפרו: ויגר פדיון נפשים, ויחרל לעולם: ויחי
 עוד לנצח, לא יראה הישתת: כי יראה חכמים ימיתו, יתר פסיל ובשר
 יאברז, ועזבו לאחרים חילים: קרבם בתיבו לעולם, סעבנותם לדוד ודוד,
 קראו בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר כל ילין, נכשל כבהמות נדמו:
 זה דרפם פסל למו, ואחרידם בפיהם ירצו סלה: פצאן לישאל שתו סות
 ירעם ויחדו בס ישרים לבוקר, וצידם לבלות שאל סאבל לו: אך אלהים
 יפדה נפש סיד שאול, פי יקתעי סלה: אל תירא פי יעשר איש, כי
 ירפה פבוד ביהו: כי לא במדתו יקח דפל, לא יחד אחריו פבודו: כי
 נמשך פחיו ויבה ויורה פי חסיב לך: תכוא עד דוד אבותיו עד נצח
 לא יראו איר: אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פּוֹדָקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְתַיִי דְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעוֹלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרומֶם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בְּעִשְׂיָת וּלְעָלָא מְכָל)
מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְּאָמִירִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן

יְהֵא שְׁלָמוֹא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְתַיִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ
אָמֵן:

קוּמָה אֵל יי. מִן הָאֵסֶן לְבָרָךְ. וְקוּמָה אֵל יי: אֵין קוֹדֶשׁ כִּי. כִּי אֵין בְּלִתָּהּ.
וְאֵין צוּר בְּאֵלְהֵינוּ: כִּי מִי אֵלֹהִים מְבַלְעֵדִי יי. וְמִי צוּר וּלְתִי אֵלְהֵינוּ:

אֵין בְּאֵלְהֵינוּ, אֵין בְּאֵדוֹנֵינוּ, אֵין
בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
בְּאֵלְהֵינוּ, מִי בְּאֵדוֹנֵינוּ, מִי
בְּמַלְכֵנוּ, מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
לְאֵלְהֵינוּ, נוֹדָה לְאֵדוֹנֵינוּ, נוֹדָה

לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ
 מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה
 הוּא מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחֹם
 צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד:

פסוקים הַקְטוֹרֶת, הַצָּרִי, וְהַצְפוּרָן, הַחֲלָבָנָה,
 וְהַלְבוּנָה, מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים
 מָנָה. מוֹר, וְקָצִיעָה, שְׁבֹלֶת נֶרְדִּי, וְכַרְכּוֹם
 מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט
 שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקַנְמוֹן תִּשְׁעָה.
 בִּרְיֵית כֶּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סָאִין
 תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קִפְרִיסִין
 מִבֵּיא תִּמְרֵי חוּרִין עֶתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רִבְעֵי
 הֶקֶל, מִעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׂדֵיָא. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי
 אֹמֵר אֵף כִּפְתֵי תִרְדֵּן כָּל שְׂדֵיָא, וְאִם נָתַן בְּוֶן
 דְּבִשׁ פְּסִלָה, וְאִם חִסָּר אֶתֶת מִכָּל סִמְנֵיהִי תִּיב
 מִיָּתָה:

רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שֶׁרָחַץ
הַנוֹטֶף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה בְּדִי לַיָּפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן בְּדִי שֶׁתְּהֵא נָאָה.
יֵין לְכַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא בְּדִי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן
בְּדִי שֶׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ. אֵלָּא שֶׁאֵין
מִכְנִיסִין מִי רִגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תֵּנִיָּא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הֵדֵק הֵיטֵב.
הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹדֵשׁ יָפָה לְבָשִׁמִּים, פִּטְמָה
לְחֻצְאִין כְּשֶׁרָחַץ. לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שִׁמְעֵנוּ: אָמַר רַבִּי
יְהוֹרֵה זֶה הַכָּדָל, אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָחַץ לְחֻצְאִין, וְאִם חֹסֶר
אֶתָּת מִכָּל סִטְנִיָּה חֵיב מִיָּתָהּ:

תֵּנִיָּא בַר קַפְרָא אוֹמֵר אֶתָּת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאִין, וְעוֹד
תֵּנִי בַר קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דָּבֶשׁ
אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ וְלָמָּה אֵין מַעֲרֹבִין
בָּהּ דָּבֶשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דָּבֶשׁ
לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֵשֶׁה לִּי:

גִּי' צִבְאוֹת עָמְנוּ מִטָּנֹב לֵנוּ אֵלֵינוּ יַעֲקֹב סִלָּה: גִּי' צִבְאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בּוֹטֵחַ בָּהּ: גִּי' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: אֶתָּה
סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַגִּי פִלֵּט הַסּוֹכְכֵנִי סִלָּה: וְעֲרֹבָה לִי מַנְחֵת יְהוֹרֵה
יְרוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹת:

תֵּנִיָּא רַבִּי אֵלִיהוּ כָּל הַשָּׁנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן עוֹלָם הֵבֵא שְׁנָאֵמֵר הַלְכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֵל תִּקְרִי
הַלְכוֹת אֵלָּא הַלְכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תִּלְמִידֵי הַבָּמִים מְדַבְּרִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם,
שְׁנָאֵמֵר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי גִי', וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ, אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ.
אֵלָּא בְּנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵילֶךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנֵיךְ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי, אֲדַבְּרָה גֵּא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן
בֵּית גִּי' אֵלֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טִיב לָךְ: גִּי' עוֹד לְעַבְדֵי יִתָּן, גִּי' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם: מִיִּישׁ דִּיכֵּן

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִזְמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְעַשֶּׂא, וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בַּעֲשִׂיתָ וּלְעָלָא מְכָל)
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תּוֹשַׁבְחָתָא תְּחַמְתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל
כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא קוּדְשָׁא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין
וּמְזוּנָא וְרוּחֵי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

ביום שאין בו קריאת התורה אומרים

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

קהל וחנו בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גִּדְלָה ליוצר בראשית,
 שלא עשנו כגוי הארצות, ולא שמנו כמשפחות
 האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו בכל המונים.
 שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא ישיע
 ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים, לפני מלך, מלכי
 המלכים, הקדוש, ברוך הוא, שהוא נוטל שמים
 ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים במעל, ושכינת עזו
 בגבהי מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו,
 אפס זולתו, בפתוב בתורתו: וידעת היום והשבות
 אל לבך, כי יי הוא האלהים בשמים במעל, ועל
 הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת
 עזך להעביר גְּלוּלִים מן הארץ, והאלילים פרות
 ופרתון, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
 יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. ובידו
 וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך תשבע
 כל לשון, לפניך יי אלהינו יברעו ויפולו, ולכבוד
 שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלוך
 עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא,
 ולעולמי עד תמלוך בכבוד, בפתוב בתורתך, יי ימלוך
 לעולם ועד. ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ,
 ביום שהוא יהיה, יי אחד ושמו אחד: קיי

אף תירא ספחד סתאם, ומשאת רשעים כי הבא: עזו עצה וחקר, וברו דבר
 ולא יקום, כי עשנו אל: נער זקנה אלי הוא, נער שיבה אני אסכול, אני
 עשיתי ואני עשא, ואני אקבול ואסלט:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתָהּ וְהִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב כְּשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְזַמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעִנְיָא וּבְזִמְנִין קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְעַשָּׂא, וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה
וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בְּעִיִּית וּלְעָלָא מְכָל)
לֵן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַחְתָּא תְּחִמְתָּא, דְאָמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים.

א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.
הוּא בּוֹרֵא וּמַגְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבָדוּ
עֲשֵׂה, וְעוֹשֶׂה, וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
הוּא יְחִיד, וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם פָּנִים,
וְהוּא לְבָדוּ אֱלֹהֵינוּ הֵיחָד הוּא וַיְהִי:

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יִשְׁגּוּהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ
שׁוֹם דְּמִיּוֹן כְּלָל:

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
לו לבדו ראוי להתפלל, ואין לוילתו ראוי
להתפלל:

ו אני מאמין באמונה שלמה, שכל דברי נביאים
אמת:

ז אני מאמין באמונה שלמה, שנבואת משה רבינו
עליו השלום היתה אמתית, ושהוא היה אב
לנביאים, לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה, שכל התורה המצויה
עתה בידינו, היא הנתונה למשה רבינו עליו
השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה, שזאת התורה לא
תהא מחלפת, ולא תהא תורה אחרת מאת
הבורא יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם,
שנאמר היצר יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
נומל טוב לשומרי מצותיו, ומעניש למי
שיעבור על מצותיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה, בביאת המשיח, ואף
על פי שיתבהבה, עם כל זה, אחכה לו בכל
יום שיבא:

יג אני מאמין באמונה שלמה, שתהיה תחית המתים.
בעת שתעלה רצון מאת הבורא יתברך
שמו, ויתעלה זכרו לעד, ולנצח נצחים:

לשונות קניתי " לישונות " קניתי " לישונות קניתי
לשונות קניתי " ספרית " לשונות " ספרית

תפלה קצרה לשעת חירום

ראה בדינים עמוד 28

**ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, יוצר
אור ובורא חשך, עשה שלום, ובורא את הכל:**

**המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, ובטובו מהרש בכל
יום תמיד מעשה בראשית:**

ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו, חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור
שמוך הגדול, ובעבור אבותינו שבטחו בך, ותלמדנו
חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, כן תחננו
ותלמדנו. אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו,
ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע ולמוד
וללמד, לשמור ולעשות, ולקיים את כל דברי
תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך
ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבנו לאהבה וליראה
את שמך, למען לא גבוש ולא נכלם ולא נכשל
לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא
במחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. ורחמך יי אלהינו
וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד. מהר והבא
עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ,
ושבור עולנו מעל צוארגו ותוליקנו מהרה קוממיות
לארצנו, כי אל פועל ישועות אתה, ובנו בחרת סכל
עם ולשון. וקרבתנו מלפניו לשמך הגדול סלה באמת
באהבה

בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה, וּלְאַהֲבָה אֶת
שִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

כלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְבְךָ, וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לֵבְבְךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבָרָתָם בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדְךָ. וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֶּה
אִתְּכֶם הַיּוֹם. לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל לֵבְבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטָּר אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמֹלְקוֹשׁ. וְאֶסְפֹּת דִּגְגֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׁדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ. וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
הִשְׁמָרוּ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתָּם וְעַבַּדְתָּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם
וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ. וְאַבְדֶּתֶם מִתְרָה. מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְיָ נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לֵבְבְכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדַּתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם.

בשבתך

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם,
כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני
בגדיהם לדורותם, ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלית:
והיה לכם לציצת, וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות
יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים. אני יי אלהיכם:

אמת, ויציב, ונכון, וקים, וישר, ונאמן, ואהוב, וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל, וטוב וחסד
הדבר הזה עלינו, לעולם ועד. אמת, אלהי עולם מלכא, צור
יעקב סגן ישענו, לדור ודור הוא קים, ושמו קים, וכסאו
נכון, ומלכותו ואמונתו, לעד קנסת, ודבריו, חיים וקיימים,
נאמנים ונחמדים, לעד ולעולמי עולמים. על אבותינו, ועלינו,
על בנינו, ועל דורותינו, ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:
על תראשונים, ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד.
אמת ואמונה, חוק ולא יעבור. אמת, שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו, מלכנו מלך אבותינו, גאלנו גאל אבותינו,
יוצאנו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין
לנו עוד אלהים וזאתך סלח:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע להם
ולבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם

מושבך. ומשפטיך וצדקתך. עד אפסי ארץ: אמת.
 אשרי איש שישמע למצותיך. ותורתך ודברך ישים
 על לבו: אמת. אתה הוא אדון לעמך. ומלך גבור
 גריב ריבם לאבות ובנים: אמת. אתה הוא ראשון.
 ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
 ומושיע: אמת. ממצרים גאלתנו יי אלהינו. ומבית
 עבדים פדיתנו: כל בכוריהם הרגת. ובכורך ישראל
 גאלת ויום סוף להם בקעת. וזרים טבעת. וידידים
 עברו ים. ויכפו מים צריהם אחד מהם לא
 נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל. ונתנו
 ידידים ומירות שירות ותשבחות. ברכות והודאות.
 למלך אל חי וקים: רם וגשא. גדול ונורא. משפיר
 גאים עדי ארץ. ומגביה שפלים עדי מרום. מוציא
 אסירים. ופודה ענוים. ועוזר דלים. ועונה לעמו ישראל
 בעת שועם אליו: תהלות לא עליון גואלם. ברוך
 הוא ומבורך. משה ובני ישראל לך ענו שירה. בשמחה
 רבה. ואמרו כלם:

**מי כמוכה באלים יי. מי כמוכה נאדר
 בקדש נורא תהלות עשה פלא:**

**שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת
 הים. יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:**

יי מלוך לעולם ועד:

**צור ישראל. קומה בעזרת ישראל: ופדה כנאמה
 יהודה וישראל: ונאמר גאלנו יי צבאות שמו
 קדוש ישראל: ברוך אתה יי גאל ישראל:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַתָּה יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשיית וברצו לחיים, מלך חַסֵּד בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים יְחִים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אֲבֹתֵינוּ:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּחַיֵּי שְׂשִׁיב הָרוּחַ וּמִרְדֵּי הַתְּשׁוּבָה: כִּי מִדֵּיד הַמֵּלֶךְ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מַלְּטָה וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשיית מי כמך אב רַחֲמִים, וְזִכֵּר יַצְוָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל
יוֹם יִתְלַלֶּךְ שִׁלְתָּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשיית הַמֶּלֶךְ)
הַקָּדוֹשׁ:

ה' ב' יג' יי אלהינו לְדַעַת דְּרָכֶיךָ. וּמִוֹל אֶת
 לְבָבֵנו לִירְאָתְךָ. וְתַסְלֵחַ לָנוּ לְהִיּוֹת גְּאוּלִּים
 וְרַחֲמֵנוּ מִמַּכָּאוֹב. וְדַשְׁנֵנוּ בְּנֹאוֹת אֶרֶץְךָ.
 וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע תְּקַבֵּץ. וְהַתּוֹעִים עַל דַּעְתְּךָ
 יִשְׁפֹּטוּ. וְעַל הָרָשָׁעִים תִּגְיֹף יְדֶךָ. וְיִשְׁמַח
 צְדִיקִים בְּבִנְיַן עִירְךָ. וּבַתְּקוֹן הַיְכָלְךָ. וּבַצְּמִיחַת
 קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ. וּבַעֲרִיכַת גֵּר לְבֶן יִשְׂרָאֵל
 מִשִּׁיחָךָ. טָרֵם וְקָרָא אֶתְּהָ תַעֲנֶה: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רַצָּה יי אלהינו. בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׁעָה.
 וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
 וְתַפִּלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
 תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי. הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוְרִים אֲנֵחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הִיא יי אלהינו וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 צוּרֵנוּ צוּר חַיִּיגֵנוּ מִן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הִיא לְרוֹר וְרוֹר נִזְרָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתְךָ: עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַבְּקִיּוֹת לָךְ. וְעַל
 גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עָרֵב וְבוֹקֵר
 וְצֹהֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלָה רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תֵמַע הַסְּדִיךָ. כִּי
 מְעוֹלָם קָרִינוּ לָךְ:

כַּחֲנוּכַת וּבִסּוּרִים. אֲוִטִּים כֹּחַן עַל דִּסּוּט א."

וְעַל כָּלָם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹטֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד:

בַּעֲשִׂית וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים. כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ: וְכֵל

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב,
הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲמָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלֹם שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן } שְׁלֹם רַב עַל
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל } יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוּ כַּאֲחָד } עִמָּךְ תְּשִׁים
 יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ } לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאִדְבַּת חֶסֶד, } הוּא מִלְּךָ אֲדוֹן
 וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם. } לְכָל הַשְּׁלֹם,
 וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלֹמֶךָ, (לְמַנָּה בְּרוּב
 עוֹן וְשְׁלֹם): בְּסֵפֶר בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

בְּשֵׁם בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרִכָּה וְשְׁלֹם, וּפְתֻחַת טוֹבָה, וְנוֹרָת מוֹנֵה,
 יְשׁוּעוֹת וְנִחְמֻסוֹת, גִּזְרֵי וְנִבְטָב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:
 יְהוּ לְרַצוֹן אֱמִרֵי יי וְהַיִּין לִי לְפָנֶיךָ, יי צִירִי וְנִלְאִי:

סדר ברכות אירוסין וגשואין.

המסור קירוסין כבוד על כוס יין בורא פרי הגפן, ואת"כ ברכת אירוסין

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם: בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
 וְצִוָּנוּ עַל הַעֲרִיזוֹת, וְאָכַר לָנוּ אֶת הָאֲרוֹמוֹת, וְהַתִּיר לָנוּ

את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין. ברוך אתה יי, מקדש
עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

זה חתן והכיר שותין תהבוס, ואח"כ מקדש החתן את הכלה בטבעת, לפני עדים בשמים, ואומר:
הרי את מקדשת לי, בטבעת זו, ברת משה וישראל:
החתן שובר את הכנס ברובל הימנית
וקורין תהבוסה, ולאחר הקריאת מוסרין הבטבעת להכלה, ואחר כך מברכין על בוס שני ואמר
אלו שבע ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהכל ברא לכבודו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את
האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין
לו ממנו בנים עדי עד. ברוך אתה יי, יוצר האדם:
שש תשים ותגד העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
ברוך אתה יי, ששמת ציון בבניה:
ששמת תשמת רעים תאהובים, בשמחה יצירה בגן עדן מקדם.
ברוך אתה יי, ששמת חתן וכלה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון
ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה, היצה וחדוה,
אהבה ואחוה, ושלום ורעות, מהרה יי אלהינו ישמע
בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון, וקול
שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים
מחפתם, ונערים ממשחה נגינתם. ברוך אתה יי,
ששמת חתן עם הכלה:

(ובברכת הסוּן אחר במרום ולמדו וכו' אומר הברכות תחלה ואח"כ מברך על הכנס):

סדר ברית כילה.

בשמימים החינוך לסול אומר הקהל:

ברוך הבא:

והאב אומר אשרי תביתך ותקרב ישובי חצריך:

והעומדים שם אומרים נְשַׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ:

יָנִיחַ אֱת הַחֵטֶק עַל הַכֶּסֶּא שֶׁל מַלְכוּתוֹ, וַיֹּאמֶר:
זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא וְזֶה לְטוֹב:
חַם הָאֵל מֵעַד:

לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי יְיָ: שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ, וּמַצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי.
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַבְּרִית, הִנֵּה שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ, עֲמִיד עַל
יְמִינִי וּמִסְבְּנִי. שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ.
כְּמוֹצֵא שְׁלַל רָב. שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין לְמוֹסְכֵי שׁוֹר.
אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכּוֹן חֲצִירֶיךָ, נְשַׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ.
קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ:

בְּשִׁעָה שְׁהִמּוּחַל מִכּוֹן לְמוֹל, יֹאמֶר הָאֵל:

הִנֵּה מִכּוֹן וּמִזִּמְנָן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁצוֹנֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ לְמוֹל אֶת בְּרִי:
וְהַמּוֹחֵל קוֹדֵם שְׁמִל יֹאמֶר:

אִמֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִבְרָהָם אֲבִינוּ: הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים. הִנֵּה
מִכּוֹן וּמִזִּמְנָן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁצוֹנֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ לְמוֹל (וְאִם הָאֵל
בְּעַמּוּ מִל יֹאמֶר. שְׁצוֹנֵי לְמוֹל אֶת בְּרִי): וְיִכּוֹן שִׁקְבֵל הַחֵטֶק מֵאִלְיָהוּ וְלֵךְ

וְיִקַּח אֶת הַנֶּזֶק וְיִנְיַחְהוּ עַל כְּרִכֵּי הַסֵּנֶק, וְהַמּוֹחֵל מִכּוֹן הַבְּרִית בְּקוֹל רַם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

וְאִם כִּי יִחְתֹּךְ הָעוֹלָם וְאִם יִבֵּן מִכּוֹן, וְאִם אִין לוֹ אֵם מִכּוֹן וְהַמּוֹחֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִכָּנִס בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרָהָם
אֲבִינוּ:

וְחִקְחֵל עוֹנֵת:

בְּשֵׁם שְׁנַכְנֵם לְבְרִית, בֵּן יִכָּנֵם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:
וְכַעֲשׂוֹתוֹ תַחֲתֹךְ יִמְרֵי מַעַד הַמִּרְעָה וְהַמִּצְוָה, וְיִשֵּׁם הָעוֹלָם בְּחֹל אוֹ בְּעַד חֲנוּךְ כִּי יִשָּׁל
הַמּוֹחֵל אֶת יָדוֹ כְּדֵי שִׁיבִיר עַל הַכּוֹס בְּנִקְיוֹת, וְיִבְרַךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדִיד מִבְּטָן.
וְחֹזֵק בְּשִׁאֲרוֹ שָׁם, וְצִאֲצֵאוֹ חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ.
עַל בֵּן בְּשִׁכְרָה זֹאת, אֵל חַי חֲלָקֵנוּ צוּרֵנוּ, צוֹת לְהַצִּיל יְדִידוֹת
שִׁאֲרֵנוּ מִשְׁתַּת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׁלָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ בּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵם אֶת הַיָּלָד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וְיִקְרָא שְׁמוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל (פירוני בר מדוני) * יְשַׁמַּח הָאָב

אם האב בעצמו מכיר, יאמר:
(*) יהי רצון שישמח ביוצא
חלציו: ליתום מהלל
ואמר כמוכל ישמח האב בגן עדן
ביוצא חלציו: ליתום מהלל ואמר
ישמח האב ביוצא חלציו וחגל
אמו בגן עדן בפרי בשנת זכר:

בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו, וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בְטָנָהּ. בְּכַתּוּב,
יְשַׁמַּח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶיךָ. וְנֹאמַר, וְאֶעֱבֹר
עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת בְּרַמְיָךְ, וְאֹמַר לָךְ בְּרַמְיָךְ
חַי, וְאֹמַר לָךְ בְּרַמְיָךְ חַי. וְנֹאמַר, זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דּוּר. אֲשֶׁר בָּרַת אֶת

אֲבִירָהּם וְשִׁבּוּעֵתוֹ לְיִשְׁחָק וְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם.
וְנֹאמַר, וַיְסַל אֲבִירָהּם אֶת יַחֲזָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמוֹנֶת יָמִים, כִּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:
הוֹדוּ לִי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ הוֹדוּ. (פירוני יוכיז שם הילד) וְזֶה
חֲקִטּוֹן גְּדוֹל יִהְיֶה, כְּשֶׁשָּׁנִים לְבְרִיתוֹ, בֶּן יָפְנִים לְחֹרֶת וּלְחִפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים:

ישתח הסנדק מכוס של ברכה, ונס יתן לחתימק הנימול סעט מכוס של ברכה, כמו שעשה כשאמר
ברמך חיי, (ואת"כ יעמוד הסוהל ויתפלל תפלה זו) ונס האב יתפלל תפלה זו תיכף אחר המילה:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יהי רצון מלפניך, שיהא חשוב ומרוצה ומקובל לפניך, כאילו
הקרבתו לפני כסא כבודך, ואתה ברחמך הרבים, שלח על ידו מלאכך
הקדושים נשמה קרושה וטהורה (דפכ"ט) (האב אומר לבני הגמול עתה לשמך הגדול,
ושיהיה לבו פתוח כפתחו של אולם בתורתך הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות:

גאולה לברית מילה.

יוֹם לִבְשָׁה נִהְפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית.
רָגְלֵי בֵּת עֲנֻמִּית. וּפְעָמֵי שׁוֹלְמִית. יָפוּ בְּנִעְוָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים:
וְכָל רוֹאֵי יִשְׁרוּן. בְּבֵית הוֹדֵי יִשְׁרוּן. אֵין כְּאֵל יִשְׁרוּן. וְאֵין בִּינוּ
פְּלִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: רָגְלֵי בֶּן תָּרִים. עַל הַנְּשָׁאָרִים. וְתִלְקַט
נִפְזָרִים. כְּמִלְקַט שִׁבְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: הִבָּאִים עִמָּךְ בְּבְרִית
חֻתְמָךְ. וּמִכְּטָן לְשִׁמְךָ. הִמָּה גְּמוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: הִרְאָה
אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כְּנִפֵּי כְּסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְּרִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה
שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: לְמִי זֹאת גְּרִשְׁמַת. הִכָּר נָא דָּבָר אֱמֶת. לְמִי הַחֻתְמָת. וְלְמִי
הַפְּתִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקַדְשָׁה. וְאֵל תִּסְיָךְ לְגִדְשָׁה.
וְהַעֲלֶה אוֹר שְׁמֶשָׁה. וְנִסּוּ הַצִּלְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: יְדִידִים רוֹמְמוֹךְ.
בְּשִׁירָה קְרִמּוֹךְ. מִי כְמוֹךְ. יֵי בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים: בְּגִלְל
אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתִבְיָא גְּאוּלִּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם:

המל את הסדים מכרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְמַעַן אֶת
הַגְּדִים וּלְהַטִּיף מֵהֶם דָּם בְּרִית שְׁאֵל מִלָּא דָם הַבְּרִית לֹא גִתְקִימוּ שְׁמִים
וְאֶרֶץ שְׁנֹאמַר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹסֵם וְלִילָה חֲקוֹת שְׁמִים וְאֶרֶץ לֹא שְׁמִיתִי.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:

(א) מצות דעה על כל איש מישראל שיהיה
מבין את בנו שהוא בכור לאמו
הישראלית בתוכה פלעס: (ב) שיעור המכס
במטבעות שלם עין כחול סוסי של רחם
וכסודו היחיד והמכסיל כלל קל: (ג) יכיר
לפדות בגלים או חסנים שיהיו שריס תכנה

פלעס. אמר לא שיקנות זה שפדות.
(ד) אם האשה הישראלית
בסודם. צריך לעשות שאלה: (ה) אין פדיון
את הבכור עד שיעברו עליו שלשים יום.
וכיוצא באלה ואחר יארוהו פיר י"א יהצרות
את הכנות. ואם חל בשבת יפדנו ביום א'.

סדר פדיון הבן.

האב פניו חלד לפני הכהן ואמר האב זה
בני ובר:

זה בני בכורי והוא פטר
רחם לאמי תישראלית.
והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו, ופדויו סבן חודש
תפדה בערקה בסוף חמשת שקלים בשקל הקודש עשרים
גרה הוא. ונאמר, קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה, לי הוא:

שאל הכהן את האב, מה בלית פדי ברי:
מה בעית פדי לימן לי בנה בבורה שדא פטר רחם לאמי. או בעית
לפדותו בער תמש סלעים ברכהלת מהאורייתא:

האב משיב לכהן ואמר:

תמצ אני לפדות את בני והלך דמי פדיון ברכהלתי מהאורייתא:
יכוין האב לקיים מצות עשה שבתורה, ובעוד שהוא מחזיק
את המטבעות או החפצים בידו קודם שיתנם לכהן מברך
ברכות אלו:
ברוך אתה יי אלהינו סלק העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על פדיון הבן:
ברוך אתה יי אלהינו סלק תעולם, שהחיתנו וקיימנו והגישנו.
לזמן הזה:

ונתן פיר את המטבעות או החפצים לכהן. והכהן נותן את ידו על ראש הבן וצורפו.
ואמר ישימך אלהים כאפרים וכמנשה. יברכה ה' וישמרה ונר. ה' ישמרה סכל
דע ישמור את נפשה. כי אורה ימים ושנות חיים ושלום יסופו לה. ושאר חילד לאביו:
והכהן מברך על הבוס ברוך אתה יי אלהינו סלק העולם בורא פרי הגפן:
נותן לעשות פועה, האב יש עם יין עשה הפדיון כעך הפועה וזה המצוה. ומברך
הכהן על חיון פיר וזה הפדיון. האב אין עם יין עשה הפדיון קודם הפועה ומברך הכול
על שני מצקים הפועה היא פועה פועה:

אתרי נטילת ידים לסעודה מבורך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים:

כשבוזע הפת מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, המוציא
לחם מן הארץ:

סדר ברכת המזון

בחול קודם ברכת המזון אומרים זה:
על גהרות בבל שם ישבנו גם בבינו,
בזכרנו את ציון: על ערבים
בתוכה, תלינו בנורוהינו: כי שם,
שאנוג שובנו דברי שיר, ותולדנו
שמחה, שירו לנו משיר ציון: איה
נשיר את שיר יי, על אדמת גבר:
אם אשכחה ירושלים, תשכח ימיני:
תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרי,
אם לא אעלה את ירושלים, על ראש
שמתתי: וכו' יי לבני אדם, את יום
ירושלים, האומרים ערו ערו עד היסוד ביה: בבל השודדה אשרי
ששלים לה, את גמולך, שצמחת לה: אשרי שיאחו ונפץ את עוללה,
אל המלע:

בשבת ויום טוב שא"א תחנן אומרים זה:
שיר המעלות, בשוב יי, את שיבת
ציון, היינו פתולקים: אז יפלא
שחוק פינו ולשונו, רנה, אז יאמרו
בנים, הגדיל יי לעשות עם אלה:
הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שלמים:
שובה יי את שביתנו, באפיקים בנגב:
הזורעים בדמעה ברנה יקצורו: הלוך
ילך ובכה נושא משה הזרע, באיבא
ברנה, נושא אלמותיו:

קודם שיברך יאמר:

כוס יסופות אשא ובשם יי אקרא,

הגני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון.
שנאמר, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך, על
הארץ הטובה, אשר נתן לך:

אם מברכין בזימון אומר המברך רבותי וברך:

וענין המסובין יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

המברך אומר בברכות מרנן ורבותי וברך שאכלנו משלנו:

וענין המסובין ברוך שאכלנו משלנו ובטובו חיינו:

ומי שלא אכל עמהם פונה ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד:

ואם הם עשרה אומר המברך בברכות מרנן ורבותי וברך:

אלהינו שאכלנו משלנו:

וענין המסובין ברוך אלהינו שאכלנו משלנו ובטובו חיינו:

ומי שלא אכל עמהם פונה ברוך אלהינו ומברך שמו תמיד לעולם ועד:

(*) המנהג בכמה קהלות שכתבתי בזה קודם ברכת המזון:

ברכת המזון לברית מילה:

גזירה לשמך ברוך אמוני, ברוכים
אתם ליי: בברשות אל איום

ועקרא, משגב לעתות בצרה, אל
נאזר בגבורה, אדיר בקרוב יי. מזה:

ברשות התורה הקדושה, מבורה היא
וגם פרושה, צוה לנו מרשה, משה

עבד יי. מזה: בברשות הבונים והלויים,
אקרא לאלי העבדיים, אהודע בכל

ברכת המזון לנשיאין:

דני הסר וגם חרון, ואז אלם בשיר
ירון, נחנו במעגלי צדק, שעה

ברכת בני ישראל, בני אהרן: בברשות
מרנן ורבותי וברכות אלהינו

שהשקחה במעונו, ושאכלנו משלנו:

וענין המסובין:

ברוך אלהינו שהשקחה במעונו,
ושאכלנו משלנו ובטובו חיינו:

יחיד אינו אומר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, הַזֵּן אֶת הָעוֹלָם
כָּלֹ, בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בֶּשָׂר בִּי
לְעוֹלָם תָּסֵדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יִחְסַר
לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד. בִּעֲבוּר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, בִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיֵם
לְכָל וּמַטִּיב לְכָל, וּמַכִּין מִזֶּן לְכָל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּאִמּוֹר:
פּוֹתֵת אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי

רצון

ברכת המזון לנשואין

והמברך חור:

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁהַשְׁמַתָּה בְּסֻעֲוֵנוּ,
וּשְׁאַבְּלָנוּ מִשְׁלֵי וּבְטוֹבוֹ תִּינֵנִי:

ואחר כפרוס ילמדו זכרי בברכת המזון סתחיל
שהכל ברא לכונו ואמר כל הברכות. ואח"כ
גמר ברכת המזון ואמר הרחמן הוא יכנו
זכרי. ומברך על תבוס:

ברכת המזון לברית מילה

אִיִּם, אֲבָרְכָה אֶת יי. נוֹחַ: בְּרִשּׁוֹת
אָדָם וְרַבֵּן וְרַבּוֹתֵי, אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר
פִּי וּשְׁפָתִי, וְתִאֲמַרְנָה עֲצֻמּוֹתֵי, בְּרוּךְ
הַבָּא בְּשֵׁם יי. עֲדָה:

ברשות פרנץ ורבנן ורבנן נכרך זכרי. ומברך
ברכת המזון:

רְצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יי, הוֹן אֶת הַבָּל:
 נוֹרָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁנִּחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ
 חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּשְׁדִיתָנוּ, מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ
 שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁכִּוְדְתָנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
 שֶׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעַל חַיִּים הֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת
 מֶזֶן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרֵנִם אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

(*) בַּחֲנוּכָה וּבְיָמֵי יָמֵי כָּאֵן עַל הַנְּסִים וְאֵם שֶׁכָּא מוֹי כַּזְאִיעַ לְרַחֲמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ יֵאֵמַר
 דְּרַחֲמֵן הִיא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים כְּכֹי שַׁעֲשֶׂה לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הוּא (כִּימֵי וְכוּ):

בַּחֲנוּכָה וּבְיָמֵי יָמֵי כָּאֵן:

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל
הַנִּחְמוֹת, וְעַל הַמִּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ,
בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

יָמֵי

לַחֲנוּכָה

בְּיָמֵי מִרְדְּכִי וְאַחֲתֵר, בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֵד עֲלֵיהֶם
 הַמֶּן הַרְשָׁע, בְּקֵשׁ לְהַשְׁחִיד
 לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד, אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
 מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן, מִטַּף וְנָשִׁים בָּיִם
 אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר,
 וְשִׁלְשָׁם לְכוּז, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, הַפַּרְתָּ אֶת עַצְתּוֹ,
 וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁכַּחְתָּ
 לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ:

בְּיָמֵי מַתְתִּיהוּ בֶּן יוֹחָנָן
 כְּהֵן גָּדוֹל, חֲשִׁמוֹנָאִי
 וּבָנָיו, כִּשְׁעֵמֻדָּה מַלְכוֹת יוֹן
 הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ,
 וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
 רַבָּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת
 דִּינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם,
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים.

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל
 חַיֵּת מִיֵּד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּכְתוּב, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ,
 וּבִרְכַּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:
 רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּבְנָה שְׁמֶךָ
 עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אֲבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְגֵנוּ, פְּרִנְסֵנוּ, וְכִלְכַּלְנוּ.
 וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְנוּחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֶרָה מְכֹל צָרוֹתֵינוּ,
 וְנָא, אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִידֵי מַתָּנָה בְּשָׁר וָדָם,
 וְלֹא לִידֵי הִלּוּאָתָם. כִּי אִם לִידֵי הַמְלָאָה, הַפְּתוּחָה,
 הַקָּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה, שֶׁלֹּא גִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:
 לַשַּׁבָּת רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי
 הַשֹּׁפֵט הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ

לחנכה

וְרַבִּים בְּיָד מַעֲשִׂים, וּמַסָּאִים בְּיָד מַהוֹרִים.
 וְרַשְׁעִים בְּיָד צַדִּיקִים, וְזוּרִים בְּיָד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ.
 וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפֶרֶקֶן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֵר כָּךְ
 בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְמָהְרוּ אֶת
 מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בַּחֲצֹצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ
 שְׁמוֹנֶת יָמֵי תַנְכָּה אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל:

הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך.
וברצונך הניח לנו יי אלהינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום
סנוחתנו. והראנו יי אלהינו ברחמם ציון עירך, ובבנין ירושלים
עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש ויום טוב ותול המועד וראש השנה ואמרים כאן יעלה ויבא יי:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
ברוך אתה יי בונה ברחמיו ירושלים.
אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. האל אבינו.
מלכנו. אדירנו בוראנו, גואלנו, יוצרנו.
קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך
הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטוב, הוא
מטיב, הוא יטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא
יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרחמי הנהיגה והצלחה
ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים,
וחיים ושלוש, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:
הרחמן, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא
יהברך

י: בראש חודש ויום טוב ותול המועד וראש השנה ואמרים כאן יעלה ויבא יי:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויניע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד
ויזכר ויכוננו ויפקדוננו, ויזכרון אבותינו, ויזכרון משיח בן דוד
עבדך, ויזכרון ירושלים עיר קדשך, ויזכרון כל עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה למנוחה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלוש, ביום

ראש חודש	לשבת	לשבת	לסוכות
ראש השנה	לשבת	לשבת	לסוכות
ראש השנה	לשבת	לשבת	לסוכות
ראש השנה	לשבת	לשבת	לסוכות

השמיני חג העצרת } הזכרון } ימים האוכלים ביום כפור, יאמר
הזה, וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה, ופקדנו בו לברכה, והשיעני בו
לחיים, טובים וברכה וישועה ורחמים, חסד וחסד, ורחם עלינו והשיעני, כי
אלהיך עינינו, כי אל מלך חסד ורחמים אלהיך:

יְתַבְרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
 דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנִצָּח נִצְחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ
 לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֵמֵן. הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.
 הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ. מֵעַל צוּאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמָמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ. הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְרָכָה
 מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עֲלֵיו. הַרְחֵמֵן.
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר
 לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. בָּנִים שְׂסוּמִים עַל
 שְׁלַחַן הַדֹּרִים יֹאמְרוּ. הַרְחֵמֵן. הוּא יְבָרֶךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי)
 בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת (אָמִי מוֹרֵתִי) בְּעַלֹּת הַבֵּית הַזֶּה,
 וְאִם הוּא סִמּוֹר עַל שְׁלַחַן עֲצֵי יֹאמֵר. (הַרְחֵמֵן, הוּא יְבָרֶךְ אוֹתִי וְאָבִי וְאָמִי)
 וְאֶשְׁתִּי וְזָרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי). כַּשֶּׁהוּא סִסֵּב עַל שְׁלַחַן אֲתוֹרִים יֹאמֵר: (הַרְחֵמֵן
 הוּא יְבָרֶךְ אֶת הָרֵב בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת אֶשְׁתִּי בְּעַלֹּת הַבֵּית הַזֶּה). אוֹתָם
 וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זָרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרְהָם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב: בְּכָל. מִכָּל. כָּל. כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד.
 בְּבָרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

**בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עַלֵיהֶם וְעַלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתִּהְיֶה
 לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה
 מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשֶׁכֶל
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם*):**

הַרְחֵמֵן

(*) לְכוֹרֵת מִידָה אַחֵר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם יֹאמֵר זֶה:

הַרְחֵמֵן. הוּא יְבָרֶךְ אָבִי הַיָּלֵד וְאָמִי, וַיִּזְכּוּ לְנִדְלוֹ וּלְחִנּוּכִי וּלְחִפּוּמִי, מִיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי וְהַלָּאָה יִרְצָה דָּמִי, וְיֵדֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ:

הַרְחֵמֵן. הוּא יְבָרֶךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צִדְקַת בְּנִיָּלָה,
 וַיִּשְׁלַם פְּעֻלּוֹ וּמִשְׁבָּרָתוֹ בְּמִילָה, וַיִּתְּנֵנוּ לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה:

הַרְחֵמֵן

רשבת תרחמן, הוא יגחילנו יום שכלו שבת ומנוחת לחיי העולמים:
 מריה תרחמן, הוא יחדלש עלינו את החולש הזה לסוכת ולברכת:
 יום טוב תרחמן, הוא יגחילנו יום שכלו טוב:
 מריה תרחמן, הוא יחדלש עלינו את השנה הזאת לסוכה ולברכה:
 מנוחת תרחמן, הוא יקים לנו את סבת דוד הצופית:
 תרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.
 בחל כנגדיל (בשבת וביום ובמנוחה וברח אומר
 מנהול) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו לךוד
 ולזרעו עד עולם: עשה שלום בברוכיו, הוא יעשה
 שלום, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
 יראו את יי קדושי, כי אין מחסור ליראיו: פסירים גשו
 ורעבו, ודורשי יי לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב,
 כי לעולם חסדו: פותח את ידו, ומשביע לכל חיי רצון:
 ברוך הגבר אשר יבטח ביי, ותיה יי סבטתו: גשר חיייתי גם
 נקנתי ולא ראיתי צדיק נעו, וזרעו סבקש להם: יי עוז לעמו
 ימן, יי יברך את עמו בשלום:

תרחמן, הוא יברך בך תפול לשמחה, ויהיו ידיו ולבו לאל אמצות,
 ויזכה לראות פני השכינה, שלש פעמים בשנה:
 תרחמן, הוא יברך בכל אשר תעלה: ופרע וסעז דמי תסילה, איש
 תורא ורף תלבב עבודתו פסילה, אם שלש אלה לא יעשה לה:
 תרחמן, הוא ישלח לנו משיח דוד המלך, בנכות תתן לפירות דמים:
 לבשר בשורות טובות ונחמים, לעם אנוס סמך וספוד
 בין העמים:
 תרחמן, הוא ישלח לנו בנע צדק אשר לקח לעולם, עד הזמן בסמך
 בשמש ויהלום, וילם פניו באדמתו ויהלום, בריתי תיקת אנו
 תחיים ויהלום: ויהי ויהי יזנו לימות המשיח ובר

סדר ברכות אחרונות

ברוך אתה יי אלוקינו מלך העולם על

אל סין פרי
הגפן :אל סין פרי
הגפן :אל סין פרי
הגפן :אל סין פרי
הגפן :

הגפן על פרי העץ ועל פרי המדנה ועל הפלפלה ועל	הגפן על פרי המדנה ועל הפלפלה	הגפן על פרי העץ	הגפן על פרי המדנה
--	------------------------------	-----------------	-------------------

ועל תעבת השדה ועל ארץ חסדה טובה ורחבה שרצית והתקלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע משובה רחם (עא) יי אלוקינו על
ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן בונך ועל מזבחה
ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלה
לתוכה ושמחת בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע משובה תברכה
עליה בקרשה ובמנהגה : שם ורצה ותחליצנו ביום השבת נחם :
עמך ויחברנו ביום ראש השנה ויחברנו ביום תג (טו) נחם :
עמך ויחברנו לשוב ביום חזרת נחם : כי אתה יי שוב ומשיב לכל
ותודה לך על הארץ

ועל פרי הגפן : ועל הפרות :	ועל המדנה : ועל המדנה ועל פרי	ברוך אתה יי ברוך אתה יי	ברוך אתה יי ברוך אתה יי
על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :
על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי הגפן :

שם יין ואל מלכות כבוד

על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ : ויחם על הארץ
ועל הגפן ועל הפרות : ברוך אתה יי על הארץ ועל הגפן ועל
הפרות :

ולפירות שגדלו בא"י : ועל פירותיה : וכן לין א"י : ועל פרי גפנה

על מיני מזונות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזוֹנוֹת:

על פרי העץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:

על פרי הגפן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:

על פרי האדמה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

על בשר, דגים, ביצה, גבינה, ספריות וכדומה. וכן על הדשקין שלא מין מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדַבָּרוֹ:

אחרי אכילת אוכל שאינו מחמשת מיני דגן ואחרי אכילת פרי שאינו מחמשת מיני פיר
ואחר כל פרי אדמה ודשקין חוץ מין אומרים ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחִסְרוֹתָם עַל כִּי

מֵהַשָּׂבָרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חַי בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

על פירות ומלבושים וכלים חדשים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּי וְקִיָּמֵנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה

הקובע מזחה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַבֵּל

מזחה:

הלבוש מלבוש חדש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ עֲרוּמִים:

כשאירע לאיש טובה אשר גם לאחר חלק בה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּטִיב:

כששומעין בשורה רעה וכן הקורע על מתו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֵמֶת:

על עצי בשמים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בִשְׁמִים:

על עשבי בשמים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲשָׂבֵי בִשְׁמִים:

על מיני בשמים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בִשְׁמִים:

כשרואה בריה משונה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת:

הרואה אילנות בעת פריחתם בחודש ניסן מברך:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר וּבָרָא בּוֹ יְיִוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבִים לְהֵנוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:

הרואה אילנות טובים ובריות נאות מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכָּכָה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ:

הרואה ים האוקיינוס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה אֶת־הַיָּם הַגָּדוֹל:

על ברכים, רעידת אדמה ורוחות זעם מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עָשָׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

כששומעין קול רעמים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכָּחַז וּגְבוּרָתוֹ מְלֵא עוֹלָם:

כשרואה הקשת בענן:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ וְקָם וְאָמַר:

השוחט בהמה חיה או עוף מברך תחילה:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל זַחֲיָטָה:

המכסה דם חיה או עוף אחרי ששחטם מברך תחילה:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּסוּיִם:

העושה מעקה לגנו מברך:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת עֲקָה:

המטביל כלי מתכת או כלי זכוכית מברך:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל טְבִילַת לֵי (כְּלִים):

אשה הטובלת טבילת מצוה וכן גר שמתגייר וטובל מברך:

יְיָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל טְבִילָה:

המשיריש חלה מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם להסריש חלה מן העסה:

על ריח פיי טיב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ריח טוב בפרות:

על שמן אפרסמון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

כל ברכית הראיה איני מברך אלא בשלשים לשלשים יום:

הרואה ביום שנעשה לו נס מברך:

ברוך אתה יי א-מ-ה ש-ע-ש-ה לי נס במקום הזה:

ואם הוא נקום שנעשה נס לאבותינו איכר שעשה נס לאבותינו במקום הזה.
ואם יעשה נס לאבותיו איכר לאבותי ולרנו איכר לרבי.

הרואה חכם בחכמת התורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו:

הרואה נשיא ישראל במסדר חיילים מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מכבודו ליראיו:

הרואה ת"ר אלף יהודים מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם חכם הרזים:

הרואה חכם בחכמת העולם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם:

הרואה מלך: מכלכי אימות העולם מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכבודו לבשר ודם:

הרואה בתי כנסיות בהירבון מברך דיין האמת ובשוכן מברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה:

הרואה את חבירו החביב לו לאחר לי יום מברך שהחיינו, ואחר י"ב חדשים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחיה מתים:

הרואה את חבירו שנתרפא מחליץ יברך:

ברוך רחמנא מלכא דעלמא די יהבך לן ולא יהבך לעפרא:

תפלת הדרך

אין אומרים אלא פעם אחת ביום

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתעריכנו לשלום ותצדיקנו לשלום ותדריכנו
לשלום ותגיענו לכח וז חפצנו לחיים ולשמחה
ולשלום ותצילנו מכף כל אויב ואזרב ולסטים וחיות
רעות בדרך ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות
לעולקם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו ותתגנו דחן
ולחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותשמע
קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה;
ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

ואמר ג' ויעקב הקד לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר
יעקב באשר ראם מחנה אלהים ות ויקרא שם המקום ההוא
מחנים:

י' וברכה יהוה וישמרה: יא' יהוה פניו אליך ויחנה: ישא
יהוה פניו אליך וישם דך לשלום:

שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבא עזרי:
עזרי מעם יי, עשה שמים וארץ: אל יתן למוט
רגלך, אל יגום שמך: הגה לא יגום, ולא יישן, שומר
ישראל: יי שמך, יי צלך, על יד ימינה: יומם השמש
לא יכבה, וירח בלילה: יי שמך מכל רע, ישמור
את נפשיך: יי ישמור צאתך ובואך, מעתה ועד
עולם:

תפלת מנחה לחור.

מנחה הספרדים לומר קודם מנחת מריפת התמיד והקטורת

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה סֶלָה: אֲשֶׁר הָעַם
שָׁכְחָה לוֹ, אֲשֶׁר הָעַם שָׁח אֱלֹהָיו: תִּהְיֶה
לָדוֹד

תפלת ערבית לחור

שִׁיר בְּמַעֲלוֹת הָגָה בָּרְנוּ אֶת יְיָ כֹּל עַבְדֵי יְיָ הַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ בְּלֵילוֹת:
שֹׁא יִרְיָם קוֹדֵשׁ וּבָרְנוּ אֶת יְיָ: וְבִרְכֶּךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

גִּם יְיָ צָבָאוֹת עֲמָנוּ מְטָנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: גִּם יְיָ צָבָאוֹת
אֲשֶׁר אָדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: גִּם יְיָ חוֹשֵׁעַת הַמִּלָּה יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

חֹשֵׁעַת אֶת עַמֶּךָ וּבִרְכֶּךָ אֶת גְּחֻלְתְּךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם: מִי יִמֵן
מִצִּיּוֹן יִשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְיָ אֶת שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל: בְּשָׁלוֹם יִחְדְּוּ אֲשֶׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אֶתָּה יְיָ לְבָרֵךְ לְבִטָּחַת חֹשֵׁיבֵנִי:

יוֹמָם יֵצֵה יְיָ תִּסְדֹּד וּבְלַיְלָה שִׁירָה עָמִי תִּפְלֹחַ לֹאֵל חַיִּי: וְתִשְׁוֹעַת צַדִּיקִים
כִּי מַעֲוֹם בָּשַׁת צָרָה וּבַעֲזָרָם יְיָ וְיַפְלִסֵם וְיַפְלִסֵם מִרָשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם
כִּי תָמוּ בּוֹ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעֲוִיתִיה, וְיִסְלִיךְ מַלְכוּתִיה,
וְיַצִּיחַ פּוֹרְקָנֵיהּ וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיבוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְתִי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוֹדֵשא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בְּעִשִּׂית וְלְעָלְמָא מְבָרַךְ) מִן כָּל בְּרַכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תּוֹשְׁבֵיתָא וְנִחְמָתָא, בְּאַמְרוֹן בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

לְרוֹד, אֲרוּמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמָהּ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָהּ שְׁמָהּ לְעוֹלָם וְעַד:
גדול

תפלת ערבית לחול

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ

מַעֲרִיב עֲרֵבִים, בְּחֻכְמָה פִּזְתָּה

שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים,

וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסִּיד אֶת

הַכִּכְבִּים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בִּרְקִיעַ

בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל

אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ, וְהַשֶּׁשׁ מִפְּנֵי אוֹר.

וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל

בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת

גדול יי ומהלל מאד. ולנדלתו את חקר: דור לדור
ישבח סעטיה וגבורתיה יגידו: קדר כבוד הודך ודברי
נאמריך

תפלת ערבית לחול

שמו. אל חי וקים, תמיד ימלוך
עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יי
המעריב ערבים:

אהבת עולם, בית ישראל, עמך אהבת, תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על
כן יי אלהינו, בשכבנו ובקומנו נשית בחקיה, וגשמת
בדברי תלמוד תורתך ובמצותיה לעולם ועד. כי
הם חיינו וארץ ימינו, ובהם נהנה יוסם ולילה, ואהבתך
אל תסיר ממנו לעולם כים. ברוך אתה יי, אוהב עמו
ישראל:

יחיד אומד אל סדך נאמן:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

בדחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
בם: בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ידך. והיו למטפת בין עיניך:
וכתבתם על מחזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו

נפלאותיה, אשיחה: ועוזו נוראותיה יאמרו ונדלתה
אספרנה: זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירגנו: חנון
ורחום

תפלת ערבית לחול

בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש, ואספת דגנה ותירשך ויצהרה:
ונתתי עשב בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יי בכם
ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה, ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר
יי נתן לכם: ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם,
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם,
כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בגדי
בגדיהם לדרתם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת, וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות
יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי
אלהיכם

וְרַחֲמֵי יי. אֲרֹךְ אַפַּיִם וְגֹדֶל חֶסֶד: טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמֵי
עַל כָּל מַעֲשֵׂיו: יוֹדֶה יי. כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחַסִּידֶיךָ יְבָרְכֻכָּה: ^{בבד}

תפלת ערבית לחול

אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֶמֶת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת, וְקָיָם

עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ

וְאֵין זוּלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.

הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מִלִּבְנוֹ

הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרִיצִים. הָאֵל

הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם

בְּמוֹל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הָעֹשֶׂה

גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נַסִּים

וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַיֵּשֶׁם

נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט

דָּגְלָנוּ, הַמְדַּרִּיכֵנוּ עַל בְּמוֹת

אוֹיְבֵנוּ, וַיָּרֶם קִרְנֵנוּ, עַל כָּל

כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורותיו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות

בל

תפלת ערבית לחול

שונאינו, העשה לנו נסים ונקמה
בפרעה, אותות ומופתים
באדמת בני חם. המכה בעברתו
כל בכורי מצרים, ויצא את עמו
ישראל מהזכם, לחרות עולם.
המעביר בניו בין גזרי ים סוף,
את רודפיהם ואת שונאיהם,
בתהומות טבע, וראו בניו
גבורתו. שבתו והודו לשמו.
ומלכותו ברצון קבלו עליהם,
משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה רבה, ואמרו כלם:
מי כמכה באלים, מי כמכה נאדר בקדש,
נורא תהלות, עשה פלא: מלכותך ראו

בניד

כָּל עוֹלָמִים. וּמִשְׁלָתְךָ בְּכָל הָיָר וְדוֹר: מוֹמֶךְ יי
לְכָל יַעֲזוּבִים, וְזוֹכֶךָ לְכָל הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם. אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת
יָדְךָ

תפלת ערבית לחול

בְּנִיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשְׁהָ, זֶה אֱלֹהֵי עַנּוֹ וְאֶמְרוּ:
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֹאמַר: כִּי פָדָה יי אֶת
יַעֲקֹב, וְנֹאמְרוּ מִיד חֹזֶק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם,
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ---

לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ
עַלֵּינוּ סִבָּת שְׁלוֹמָךְ, וְתַקֵּנֵנוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ,
וְהַסֵּר מֵעַלֵּינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב וְיָגוֹן, וְהַסֵּר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵנוּ, וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תַּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמֵרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי

יְהוָה. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צְדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו: קָרוֹב יי לְכָל קְרָאָיו, לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי. אֵת כָּל אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יי, יְדַבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם
קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

הַשִּׁין אוֹמֵר חֲזִי קְדִישׁ.

תפלת ערבית לחול

אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשָׂמוֹר
צָאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם,
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

יְתַנַּחֵל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיף מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרומֶם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בָּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בַּעֲשִׂית וּלְעָלָא מְכָל)
מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

[illegible]

אֲדֹנָי, שְׁמַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל,
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וְמַבִּיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
בַּעֲשִׂית זְכוּתֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים, לְטַעֲנָהּ אֱלֹהִים חַיִּים:

(א) בעשרת ימי תשובה אמרום וכדנ כר.
ואם שבת ולא אמר זכרנו
סנוכר לאתר שכנר אמר ברוך אתה ה' אינו
והור. אבל אם נוכר קורם שאמר השם. אף
שאמר ברוך אתה. איכר זכרנו כו' פירך עור
בסדר :

מִלֵּךְ עֶזְרָא וּמֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אֶתְּהָ גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אֶתְּהָ,
רַב לַחֲשִׁיעַ:

בקץ מוריד הטל : בזרח משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מַמְיִת וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 בְּנִשְׁיָיָה מִי כְמוֹךָ אֵב עֲרֻחִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

**וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, מַחְיֶה הַמֵּתִים:**

בחורת הש"ץ מוסיף כאן קדושה (*):

**אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל
 יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. כִּי אֵל. מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בְּעִשְׂיָה הַמֶּלֶךְ)
 הַקְּדוֹשׁ:**

**אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת וּמַלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנוּ
 מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדָעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 חוֹנֵן הַדָּעַת:**

ה'שיבנו

(*) קדושה ישי"ץ בחורת התורה:

חיו וְקִדְּשָׁךְ וְנִעְרִיצָךְ פְּנוּעִים שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ, הַמְשִׁלְשִׁים לָךְ
 קְדוּשָׁה. כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קוֹחַ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ. יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ חיו לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים: קוֹחַ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. חיו וּבִדְבָרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב
 לֵאמֹר: קוֹחַ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם. אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּהָ:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקִרְבָּנוּ מִלִּבֵּנוּ
לְעִבּוּדְךָ. וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשּׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֶה
בְּתִשּׁוּבָה:

סֵלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאֵנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי אֵל טוֹב וְסֵלָה אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי. חֲנּוּן.
הַמְרַבֶּה לְסִלּוּחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וּרְיֵבָה רִיבָנוּ. וּנְאַלְנוּ נְאֻלָּה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמִיךְ. כִּי אֵל נְאֻלָּה חֲזָק אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי. נְאֻלָּה יִשְׂרָאֵל:

בְּחֻצוֹת צְבוֹר וְיִמֵּי הַשָּׁמַיִם כִּי עֲנֵנוּ יי:

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי
תִהְלָתֵנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה
וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ,
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ
רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
רוֹפֵא הוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

טִרְ

י) בְּחֻצוֹת צְבוֹר כְּשֶׁשׁ עֶשְׂרֵה עֲמֻתָּנִים וְסַעֲלִימִים אֲנֹכִי הַשָּׁמַיִם בְּחֻצוֹת הַתַּמְּלָה כִּי עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֵל תִּפְּנֵן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנָתֵנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב
לְשׁוֹעָתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ
עֲנֵנוּ, בְּדִבְרֵי שְׁנֵאמַר, וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה,
עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע, כִּי אַתָּה יי, הָעוֹנֶה
בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה: רַפָּא טִרְ.

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ. אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל
 מִיָּנִי תַבּוֹאֶתָהּ לְטוֹבָה. וְהֵן (בְּקִץ בְּרָכָה) (בְּחֹדֶף טָל
 וּמָטָר לְבָרְכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה.
 וּבָרַךְ שְׁנָתָנוּ כִּשְׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָה. כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי. מְבָרַךְ
 הַשְּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדֹל לְחִירוֹתָנוּ. וְשִׂאֲנִים לְקַבֵּץ נִלְוֵיתֵינוּ.
 וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
 לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי. מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה.
 וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה
 אַתָּה יי לְבָרַךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּצְדִיקָנוּ בְּצִדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט:
 (בְּיָמֶיךָ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה. וְכֹל הַרְשָׁעָה כִּרְגַע
 תֵּאָבֵד. וְכֹל אִיבִיךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזִּידִים
 מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר. וְתִכְלֶם וְתִשְׁפִּילֶם
 וְתִכְנִיעֶם כַּמִּהֲרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי. שֹׁבֵר אִיבִים
 וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׂאֵרִית עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי
 הַצִּדֵּק וְעֲלֵינוּ. יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְהֵן שֹׁבֵר
 טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלָקָנוּ
 עִמָּהֶם וְלַעֲוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטְחָנוּ. וְעַל חֲסִידֶיךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי. מִשְׁעָן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

וְלִירֵדוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב.
 וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשׁוֹר

דְּבָרָתְךָ, וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנִין עוֹלָם,
וּכְסֵא דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. (בתשעה
באב למנחה אומרים כאן נחם יי) בָּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצְפִּים
לִישׁוּעָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
אב הַרְחֵמֵן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, חוֹם
וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תַּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת וְתַהֲנוּגֵי
אַתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ.
חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַתַּתֵּנוּ:

בתענית זכור ומצרים באן עננו יי

בתשעה באב במנחה ומצרים חז:

(י) נַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם,
וְאֶת תַּעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה, וְהַבּוּזָה, וְהַשׁוֹמֵמָה,
הָאֲבֵלָת סְבִלֵי בָנֶיהָ, וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹתֶיהָ, וְהַבּוּזָה מִכְּבוֹדָהּ,
וְהַשׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת, וְרֹאשָׁה חֲסוּי, כְּאִשָּׁה
עֲקָרָה שֶׁלֹּא יִלְדָה, וְיִבְלָעוּהָ דְגֵיתוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים,
וַיַּטִּילוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן,
עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ, לִבִּי לִבִּי
עַל חֲלָלֵיהֶם, מַעַי מַעַי עַל חֲלָלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יי כְּאִשָּׁה הִצַּתָּהּ,
וּכְאִשָּׁה אַתָּה עָתִיד לְבַנּוֹתָהּ, כְּאִמּוֹר, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאִם יי
חֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם: אֵת צֶמַח כו'.

בתענית זכור במנחה ומצרים חז:

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בַּצָּרָה גְדוֹלָה

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׂעָה.
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל.
וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש וחור המועד אומרים כאן יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ, וְיִזְכֹּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכֹּר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבִידְךָ, וְיִזְכֹּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וְיִזְכֹּר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, כּוּיֹם

לחודשים טובות

רחמים פסח

ראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש תחדש

הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוּ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ כּוּ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנו כּוּ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל כְּלֶךְ הַנֵּץ וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְחַזְּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבנן

מִוְדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
מִוְדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵלֵינוּ לְךָ קָשָׁר.
יוֹצֵר, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, קָדוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל יְשַׁהֲוִימָנוּ
וְקִימָנוּ

אֲנִיחֵנוּ, אֵל תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ
מִפָּנֵינוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעָתֵנוּ.
יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדַבַּר
שְׁאֵמַר, וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם
מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֵּעַ, כִּי אַתָּה יְיָ, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה,
פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְטָרֵם

וְקִבְּלֵנוּ, בֶּן תַּחֲנִינֵי וְתַקִּימָה, וְתַאֲסִיף
 וְלִינֵנוּ לְחַדְוִיחַ קִדְשָׁהּ, לְשִׁמּוֹר וְקִדְשָׁהּ,
 וְלִשְׁלוֹת רְצוּנָהּ, וְלִשְׁבֹּרָהּ וְלִבְּרָהּ שְׁלָם,
 עַל שְׁאֵנֵנוּ מִיָּדָיו לָהּ, קִרְיָה אֵל הַיְּהוּדִים:
 הַפְּקוּדוֹת לָהּ, וְעַל נִסְיָהּ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִסְלֵאֲתֶיהָ
 וְטוֹבוֹתֶיהָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וְבוֹקֵר וְצִהְרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיהָ, וְהַמְרִיחַם כִּי לֹא תָמוּ תַּסְדֵּיהָ, כִּי טַעֲוִלָּם קִיַּנּוּ לָהּ:

בַּחֲנוּכָה וּבְפֻרִים אֲמִירִים כֹּהֵן עַל הַנְּסִים י:

**וְעַל כָּלָם יתְבָרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמָהּ
 מִלְּכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:**

בְּיָמֶיהָ וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כִּי בְּנֵי בְרִיתָהּ:

וכל

בַּחֲנוּכָה וּבְפֻרִים אֲמִירִים וְהַיָּוֵם י:

**וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
 וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל
 הַנִּחְמוֹת, וְעַל הַמִּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ,
 בְּיָמֵי הַיָּם בְּזֶמֶן הַזֶּה:**

לפני

לחנכה

בְּיָמֵי מַתְתִּיהוּ בֶּן יוֹחָנָן
 בְּהִנָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי
 וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן
 הָרָשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתָּהּ,
 וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנָהּ,
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
 רַבָּת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת
 דִּינָם, נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם,
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
 בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר, בְּשֹׁשֶׁן
 הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם
 הַמֶּן הָרָשָׁע, בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד
 לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד, אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
 מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
 אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 שְׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר,
 וּשְׁלָלָם לָבוֹז, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ,
 וּקְלַקְלַתְּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבוֹתָ
 לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ: (וְעָשִׂיתָ

עִמָּהּ

**וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב,
הָאֵל. יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:**

**יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, בְּתוֹבָה
עַל יְדֵי מִשְׁה עֲבָדֶיךָ, הַמַּעֲשֶׂה לְפִי אֱדָלָן וּבְנוֹ, בְּדָגִים
עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר:**

כַּסֵּה־צֶן חֹמֶר חָלוּ הַזְכוּתִים

וְבִרְכָּה יְיָ יִתִּיחַ בְּנוֹ הַחֲכִיכַל וַיִּשְׁתַּבַּח בְּנוֹ יִסְנוֹ:

יִסְנוֹ יְיָ קִנְיוֹ בְּנוֹ הַחֲכִיכַל אֱלֹהֵי וַיְהַגֵּךְ בְּנוֹ שְׁמֵנוּ

יִסְנוֹ יְיָ קִנְיוֹ בְּנוֹ הַחֲכִיכַל אֱלֹהֵי בְנוֹ יִסְנוֹ:

יִסְנוֹ יְיָ בְּנוֹ שְׁמֵנוּ שְׁלֹם בְּנוֹ יִסְנוֹ:

לְמַעַן שְׁלֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלֹם, וְסוֹב	לְמַנְחָה שְׁלֹם שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים הֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כָּל־נוֹכְחֵי יָחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם.
--	--

לְמַעַן

לְמַנְחָה

עֲמָהֶם גַּם וְסֵלָה וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ { וְרַב־יָם בְּיָד מַעֲשִׂים,
חַגְדוֹל סֶלָה } { וְטַמָּאִים בְּיָד מַהוֹרִים,
וְרַשְׁעִים בְּיָד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיָד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ,
וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלִעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפִרְקָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֲרַיִךְ
בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וּפָגְעוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וּמָהֲרָנוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בְּחֲצֹרוֹת קְדוּשָׁה, וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנֶת יְמֵי תַעֲבָה אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְטוֹב יְהוָה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, בְּכָל יְמֵי וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ, (וּמַנְחָה בְּרֹב
עֹז וְשָׁלוֹם): בִּסְעֵר בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

בַּעֲשִׂית בְּסֶפֶר חַיִּים: בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרֻנָּסָה מִזְבָּה, וּגְזֵרוֹת
טוֹבוֹת, יִשְׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, גִּזְרֵי וְנִבְתֵּי לְפָנֶיךָ.
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם:

יְהי רָצוֹן אֵלֵינוּ כִּי וְהַיִּין לָבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁלַפְתִּי מִדְּבַר מַרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל
תְּהִיָּה, פֶּתַח לָבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לָרָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר
עֲצָתָם, וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ, לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי: יְהי רָצוֹן אֵלֵינוּ
כִּי, וְהַיִּין לָבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוּקָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ,
וְסֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּדֻלָּתְךָ בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּרַמְיָנוֹת: נִשְׁרָבָת
לִי מִנְחָת יְהוָה וְיִחַשְׁלֵם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּרַמְיָנוֹת:

לְמַנְחָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵינוּ תָּבוֹא וְכֹי, וּבְחַקְנוֹת צִדּוֹר אֲבִינוּ סִלְכֵנוּ תִּפְגַּח וְעַל
בְּתִלְת שְׁחִית אֲחֵר שְׂמִיךְ, וּבְיוֹם שְׂמִיךְ תִּתֵּן מִפְּנֵי קִדְשׁ שְׂמִיךְ.

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא וּבְזִמְנָן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בַּעֲשִׂית וּלְעָלָא מְכָל)
כִּין כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תּוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָכָא רַבָּא כִּין שְׁמֵיָא וְחַיִּים כּוּזְבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְבָּרֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלָא עָשִׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלָא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם,
וְנִזְרַלְנוּ כְּכָל הַמּוֹתָם: שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא
יֹשִׁיעַ, וְאֶנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְכַנֵּי מַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים,
הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וּשְׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מְלִכְנוּ,
אֵפֶס זִוְלָתוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹתָ אֶל לִבְבֶּךָ כִּי
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ. לְרֹאשׁ מַהֲרָה בְּתַסְמָאֲרַת
 עוֹד. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת
 יִבְרָתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר
 יִבְרָאוּ בְשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ
 וַיֵּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ. תִּשְׁבַּע
 כָּל לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
 יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתַמְלוּךְ
 עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא.
 וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךְ בְּכָבוֹד: בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ. יי
 יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱכָר, וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד, וְשֵׁמוֹ אֶחָד: קיי

אל תדא ספחד פחאם, וספאח רשעים כי חבא: עזו עצה וקשר. דברו דבר
 ודא יקום, כי עקט אל: וער וקנה אני הוא, נער שיבה אני אסכול. אני
 עשימי ואני אשא, ואני אקבול ואסלם:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּתִיכֹן וּבִיּוֹמִיכֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
 וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֶה דְקוֹדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בַּעֲשֵׂיתָהּ וּלְעָלָא מְכָל)
 מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
 אָמֵן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי.
 המאיר לאישון בת עין. יהי רצון מלפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי שתשביבני לשלום
 ותעמידני לחיים טובים ולשלום, ותן חלקי
 בתורתך, ותרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני
 לדבר עברה ואל תביאני לידי חטא ולא לידי
 גסיון ולא לידי בזיון, וישלום בי יצר טוב ולא
 ישלום בי יצר הרע, ותצילני משטן ומפגע
 רע ומחללים רעים. ואל יבהלונני רעיוני וחלומות
 רעים והרהורים רעים ותהי מטתי שלמה
 לפניה ויהא עיני פן אישן המות. ברוך אתה
 יי, המאיר לעולם כלו בכבודו:

אל מלך נאמן:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

בשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך
 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
 בהם: בשבתך בביהך ובליכתך בקרך ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על ידך. והיו לטמטת בין עיניך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

יֹשֵׁב בַּסֵּתֶר עֲלִיּוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר
לִי מַחְסִי וּמְצֻדָּתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם בּוֹ:
כִּי הוּא יְצִילֵךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הַזֹּת:
בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לָךְ, וְתַחַת בְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה, צָנָה
וּסוֹתֶרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּתַח לֵילָה, מִחֵץ
יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיוּךָ, מִקָּטָב יִשׁוּד
צָהָרִים: יְפוּל מִצִּדְךָ אֱלֹף וּרְבָבָה מִיְּמִינְךָ,
אֱלִיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עֲלִיּוֹן שְׁמֹת
מַעֲוֹנְךָ: לֹא תֵאָנֶה אֱלִיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב
בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָךְ, לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאֹנֶךָ, פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן
וּגְלֶיךָ: עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוּךְ, תִּרְמוֹס כַּפִּיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁבְּהוּ כִּי
יֵדַע שָׁמַי: יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה,
אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ,
וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אִידֵךְ יָמִים וְכִי.

יְיָ כֹה רַבּוֹ צָרִי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֹמְרִים
לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בָּאֱלֹהִים סֵלָה: וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן
בְּעָדִי. כְּבוֹדִי וּמִרְיָם רָאִשִׁי: קוֹלִי אֵל יְיָ אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי
כֹּהֵר קֹדֶשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה, הִקְיָצוּתִי. כִּי
יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם, אִישׁר סָבִיב שְׁתִּי
עָלַי: קוֹמָה יְיָ, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי. כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי
רָחִי, שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לִי הִישׁוּעָה, עַל עֲמָךְ
בִּרְכָתְךָ סֵלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשֵׁלֹם,

וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶינוּ—

לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשֵׁלֹם, וּפְרוּשׁ

עָלֵינוּ סִכָּת שְׁלֹמָה, וְתַקְנֵנוּ

בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ

מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ,

וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרָב,

וְרָעָב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ

וּמֵאַחֲרֵנוּ, וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיֶּרֵנוּ.

כִּי אֵל שׁוֹמֵרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי

אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר

צִאתָנוּ וּבִוְאָנוּ, לְחַיִּים וּלְשֵׁלֹם,

מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בַּשְּׁכֵבָנוּ.
בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ. כִּי בִידֶךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים

וְהַמָּתִים

והמתים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש.
בדרך אפקיד רוחי, פדיתה אותי יי אל אמת. אלהינו
שבטמים, יחד שמך, וקיים מלכותך תמיד, ומלך
עלינו לעולם ועד:

יְרֵאֵנוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ.
בישועתך באמת, באמור לציון מלך
אלהינו. יי מלך, יי מלך, יי מלך לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד
תמלך בכבוד, כי אין לנו מלך אלא אתה:
המלאך הגואל אותי מכל רע,
יברך את הנערים,
ויקרא בהם שמי ושם אבותי,
אברהם ויצחק ויגו לרוב
בקרב הארץ:

ויאמר, אם שמוע תשמע לקול יי אלהינו, והישר
בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו, ושמרת כל
חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים, לא אשים
עליך. כי אני יי רופאך: ויאמר יי אל השטן, יגער יי בך
השטן, ויגער יי בך, הבוחר בירושלים, הלא זה אוד
מצל מאש: הנה מטתו של שלמה, ששים גבורים סביב
לה, מגבורי ישראל: כלם אחי חרב, מלמדי מלחמה,
איש חרב על ירכו, מפחד בלילות: גם יברכה יי
ישמך

וַיִּשְׁכַּח: יָאֵר יי, פָּנָיו אֵלַיָּהּ, וַיִּחַנֶּה: יִשְׂאֵל יי, פָּנָיו
 אֵלַיָּהּ, וַיִּשָּׁם לָהּ שְׁלוֹם: גַּם הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: גַּם לִישׁוּעָתָהּ קִוִּיתִי יי, קִוִּיתִי יי
 לִישׁוּעָתָהּ, יי לִישׁוּעָתָהּ קִוִּיתִי: גַּם בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 מִיָּמֵינוּ מִיָּכָאֵל, וּמִשְׁמָאֵלֵי גְבֻרֵיָּאֵל, וּמִלִּפְנֵי אוֹרֵיָּאֵל,
 וּמֵאַחֲרֵי רַפָּאֵל, וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר כָּל יָרֵא יי, הַהוּלֵךְ בְּדַרְכָּיו יֵצֵעַ בְּפִיקָה כִּי תֵאֵבֵר,
 אֲשֶׁרֶה וּמִיָּב לָהּ: אֲשֶׁתָּהּ כְּנָפֶן פֹּדֶה בְּיָדָהּ בֵּיתָהּ, בְּנִיָּהּ בִּשְׂתֵּיָּי
 צִיִּים כְּבִיב לְשִׁחָה: הִנֵּה, כִּי כֵן יְבוֹרֵךְ גְּבֻרָה יָרֵא יי: יְבָרְכֶהּ יי בְּצִיּוֹן,
 וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כֹּל יְמֵי חַיָּיהָ: וְרָאָה בָנִים לְבָנֶיהָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:
 גַּם רָגְזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ, אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם, עַל מִשְׁבָּכְכֶם,
 וְדוֹמּוּ סֵלָה: אֲדוֹן עוֹלָם כֵּר.

סדר עירובי חצירות.

בחדר שורים בו כמה דיירים אסור להוציא ולהכניס בשבת עד שעושה עירוב

כְּרוֹךְ אִמָּה יי אֶלְהֵנָּה סֵלָה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
 מִצְוֹת עִירוּב:

בְּהַדִּין עִירוּבָא, יֵהֵא שְׂדָא לָנָא, לְאַפְּנָקִי וּלְעִיּוּלֵי, מִבֵּית לְבֵית, וּמִחֲצָר
 לְחֲצָר, מִנֵּה לְנֵה, מִכַּתִּים לְחֲצָר, מִחֲצָר לְכַתִּים, כֹּל מֵאֵי דְחֲצִיָּה
 לָן, בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה, וְיָסִים מוֹבִים, לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַדָּרִים
 בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר עירובי תחומין.

אסור לצאת בשבת או ביום טוב מחוץ לעיר יותר מאלפים אמה ואם הוא יצטרך
 לצאת יותר מאלפים אמה לצד אחד יניח עירוב בערב שבת או בערב יום טוב
 קודם ביו השמשות ויכרך:

כְּרוֹךְ אִמָּה יי אֶלְהֵנָּה סֵלָה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
 מִצְוֹת עִירוּב:

כָּזָה הָעִירוּב, יֵהֵא סָתֵר לִי (או דַּמְדְּמוֹ וּפְדְּמוֹ וּדְבִנִּי מְקוֹם סִיּוּנִי) לִילָהּ מִמְּקוֹם
 זֶה אֶלְפִים אִמָּה לְכָל רוּחַ, בְּשַׁבָּת (יָיִים בְּיוֹם טוֹב) (בְּיוֹם הַבְּטוּרִים בְּיוֹם
 בְּפֹרִי) זֶה:

סדר עירובי תבשילין לצהיל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוּב:

בְּעִירוּב זֶה יֵהֵא מוֹתָר לֶט לֶאֱסוֹת, לְבִשָּׁל, לְהַסְמִין וּלְהַדְלִיק גֵּרֵז
לְתֵקֵן וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרִיכָתוֹ מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת, לֶט וּלְכָל הַחֵיל
שִׁימְצָאוּ בָּחֵג בְּמַחֲנוֹת, בְּמִשְׁלָטִים וּבְבִסְיֵי צָבָא הַגָּדוֹל לְיִשְׂרָאֵל.

כל אחד בביתו יאמר:

בְּהָדִין עִירוּבָא יֵהֵא שְׂרָא לֵנָא לְמִיטָא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַסְמִנָא וּלְאַדְלָק
שְׂרָגָא וּלְמַעֲבָד כָּל־צִרְכָּנָא מִיּוֹמָא טַבָּא לְשַׁבָּתָא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת.

סדר הפרשת תרומות ומעשרות בארץ ישראל

נוטל מן הפירות מעט יותר מאחד ממאה ומבדילו מן השאר ואומר
יותר מאחד ממאה שיש כאן הרי היא תרומה גדולה בצד צפוני (*), אוה
אחד ממאה חולין שיש כאן ועוד תשעה חלקים כמותו בצד צפון הפירות
הרי הוא מעשר ראשון. אותו אחד ממאה שעשיתיו מעשר ראשון עשו
תרומת מעשר (*) מעשר שני יהא בצד דרום הפירות ומחולין
הוא וחומשו על פרוטה במטבע שיחדתיה לסדיון מעשר שני. אם הפירות
רבעי יהא מחולל הוא וחומשו על פרוטה במטבע שיחדתיה לחילוף
מעשר שני ורבעי.

(*) אם מעשר מינים הרבה צריך להסיף: כל מין של מינה.

נוסח הפרשת תרומות ומעשרות בצה"ל

תוספת להפרשות הנערבות בשוקים ע"י הרבנות הצבאית הראשית

א. אחד ממאה מן הפירות והירקות שברשות בסיס המזון הזה ושברשות היחידות המושכות מזון מן הבסיס הזה מכל מין ומין על מינו, מזה שעתיד להתקלקל ויפסד אחרי כן, בצד צפון של אותו המין יהיה זולין. ומה שיותר מאחד ממאה מהחולין שעל ידו מכל מין ומין על זינו אלפית ממה שעתיד להתקלקל ויפסד יהיה תרומה גדולה בתוך זה שעתיד להתקלקל ויפסד. אותו האחד ממאה החולין ועוד תשעה צמאה שעל ידו הטבולין למעשרות מכל מין ומין על מינו יהיה מעשר ראשון על הכל. אותו האחד ממאה הנ"ל מן המעשר הראשון. ממה שצומד להתקלקל ויפסד אחרי-כן יהיה תרומת מעשר על המעשר הראשון.

ב. עשרה ממאה לצד דרום מן הפירות והירקות שברשות בסיס המזון הזה ושברשות היחידות המושכות מזון מן הבסיס הזה מכל מין ומין גל מינו יהיה מעשר שני על הכל. והמעשר שני יהיה מחולל על שוה גרומה בעשרים וחמש אגרות שיש לי בבית.

זעירות

א. יש להגות מטבע של 25 אגרות במקום משומר שיהיה מיוחד לסדיון מעשר שני ויכול להפריש עליו 24 פעמים, ואז יאמר: כל המעשר שני שבמטבע זו יהא מחולל על האגרה שנשארה חולין ויוכל לחזור להפריש 24 פעמים, ואחרי כן יש לאבד את המטבע, לשחקה ולזרותה לרוח או להטילה לים.

ב. בשנה השלישית והששית של שמיטה כל מין ומין לפי שנת עישורו, אומרים במקום סעיף ב' כדלהלן:

עשרה ממאה לצד דרום מן הפירות והירקות מכל מין ומין על מינו, יהיה מעשר שני על הכל.

ג. אם ישנו ספק אם הפירות והירקות חייבים במעשר שני או במעשר גני יפרישו מעשר שני ויפדו אותם ואחר כך יפרישו אותם כמעשר שני.

ד. פירות התרומה שהופרשו אין לאבדם דרך בזיון אלא יש לקבור אותם.

הפודה כרם רבעי שלו מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סִדּוּן כָּרֶם רִבְעִי

לפני שמפריש תרומות ומעשרות מסבל ודאי מברך: (מספיק פבל יפריש גלי ברכה)
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ תְּרֻמֹּת וּמַעֲשֵׂרוֹת.

לפני סדיון מעשר שני (במעשר שני ודאי) מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סִדּוּן מַעֲשֵׂר שֵׁנִי.

ברכות הדלקת הנרות

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל

שַׁבָּת: | יוֹם טוֹב: | שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם טוֹב:
יוֹם הַכַּפּוּרִים: | שַׁבָּת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים:

עין תפריש שהחיינו בשריב שבת ובעשרי של שבת

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

שיר השירים אשר לשלמה : ישכני מנשיקות פיהו כי
 טובים דדיך מיין : לרית שמניך טובים שמן תורק
 שמה על כן עלמות אהבוק : משכני אתריך גרועה הביאני
 המלך דודי נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיך מיין מישרים
 אהבוק : שתורה אני ונאות בנות ירושלים כאהלי קדר
 כיריעות שלמה : אל-הראני שאני שתררת שזפתני
 השמש בגי אמי נחרובי שמני נטרה את-הכרמים פרטי
 שלי לא נטרתי : הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
 תרביץ בצתרים שלמה אהיה פעמיה על עדרי חבריה :
 אם-לא תדעי לה היפה בגשים צאילך בעקבי הצאן ורעי
 את-גדיתך על משכנות הרעים : לססתי ברכבי פרעה
 ומיתך רעיתי : נאז לחיך בתורים צוארך בתרוזים : תורי
 זהב נעשה-לך עם נקדות הכסף : עד-שהמלך במסכו נרדי
 נתן ריתו : צרור המרדודי לי בין שרי ילין : אשכל הכפר
 דודי לי בכרמי עין גדי : הגד יפה רעיתי הגד יפה עיניך יונים :
 הגד יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה : קרות בתינו
 ארזים רהיטנו רחמנו ברותים :

ב אני חבצלת השרון שושנת העמקים : פשושנה בין
 החוחים פן רעיתי בין הבנות : פתפוח בעצי היער
 פן דודי בין הבנים בצלו המדתי וישבתי ופריו מתום
 להבי : הביאני אל-בית היין ודגלו עלי אהבה : סמכוני
 באשישות רפרוני בתפוחים כי-חולת אהבה אני : שמאלו
 תחת לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות
 ירושלם בצבאות או באילות השדה אב-תעירו ואם-תעוררו
 את-האהבה עד שהתפץ : קול דודי הנה-זה בא מדלג על-
 ההרים מקפץ על-הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנה-זה עומד אתר כתלנו משגיה מן-החלונות מציץ
 מן-החרבים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי
 לך : כי-הנה הסתיו הסתיו כ עבר הגשם חלק חלק לו :

הנצנים נראו בארץ קת הזמיר הגיע וקול התור נשמע
 בארצנו: התאנה הנטה פניה והגפנים סבדר נתנו ריח קוסי
 לך יכי כרעיתי יפתי ולבי לך: יזנתי בתגוי הסלע בסתר
 המדרגה הראיני את־מראך השמיעני את־קולך כי־קולך
 ערב ומראך יחי נא זה: אחוז־לנו שעלים שעלים קמנים
 כחבלים כרמים וברמינו סבדר: דודי לי ואני לו הרעה
 בשושנים: עד שיפנה היום וגסו הצללים סב דמה־לך דודי
 לצבי או לעפר האילים על־הרי בתר:

ג על־משכבי בלילות בקשתי את־אהבה נפשי בקשתה
 ולא מצאתיו: אקמה נא ואשובבה בעד בשוקים
 וברחבות אבקשה את־אהבה נפשי בקשתה ולא מצאתה:
 מצאוני השמרים הסבבים בעיר את־אהבה נפשי ראיתם:
 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את־אהבה נפשי אחזתני
 ולא ארפנו עד־שהביאתי אל־בית אמי ואל־חדר הורתי:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
 אס־תעירו ואס־תעוררו את־האהבה עד שתתפז: מי זאת
 עלה מן־המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל
 אבקת רובר: הנה מבתו של־שלמה ששים גברים סביב לה
 מגברי ישראל: כלם אחי־חלב מלמדי מלחמה איש חרב
 עדי־ירכו מ־פחד בפילות: אפריון עשה לו המלך שלמה
 מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארנמן
 הובו רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאנה וראינה בנות ציון
 במלך שלמה בעטרה שעטרה־לו אמו ביום חתנתו וביום
 שמחת לבו:

ד הנה יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבשר לצמתך
 שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: שנהך כעדר
 הקצובות שעלו מן־הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אח
 בהם: כחוט השני שפתותיך ומדברך נאזה כפלה הרמון
 רקתך מבשר לצמתך: כסגול דוד צוארך בנך לתלפיות

אֶדָּף הַמִּגֶּן תְּלִי עָלַי כָּל שְׁלֹמֵי הַגְּבוּרִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךְ בְּשְׁנֵי
 עֲפָרִים תֹּאמְרֵי צְבִיָּה הָרָעִים בְּשׁוֹשָׁנִים : עַד שִׁיפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצִּלְדִּים אֲקֶד לִי אֶל־יָדֶיךָ הַמּוֹר וְאֶל־זַכְּכֶת הַלְּבוֹנָה : כִּלְךָ
 יִפֹּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵץ בָּךְ : אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן
 תִּבּוֹאִי תִשׁוּרִי מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְהַרְמוֹן מִמְּעֵנוֹת
 אֲרִיזוֹת מִהַרְרֵי נֹמְרִים : לִבְבֹּתַי אֲחֹתִי כָלָה לִבְבֹּתַי בְּאֶחָת
 בְּאֶחָד כִּי מַעֲיִנֶיךָ בְּאַחַר עֵנֶק מִצּוֹרְנֶיךָ : מִה־יָפוֹ דְּרִיךְ אֲחֹתִי
 כָּלָה מִח־טִבּוֹ דְּרִיךְ מִיַּין וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים : נִפְתַּח
 תִּמְפֶּנָּה שְׁפָתוֹתֶיךָ כָּלָה דְּבֹשׁ וְחֹלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ
 שְׁלִמְתֶּיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן : גֵּן נָעוּל אֲחֹתִי כָלָה גֵּל נָעוּל מִעֵין
 חֲתָמִים : שְׁלַחֶיךָ פָּרֶס רְמוֹזִים עִם פְּרִי מַגִּידִים בְּפָרִים עִם־
 נִרְדִּים : נִרְדִּי וְכֹרֶפֶס קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֵצִי לְבוֹנָה מִר
 וְאַהֲלֹזֹת עִם פְּרִדְרָאשִׁי בְּשָׂמִים : מִעֵין גִּלִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים
 וְגִזְלִים מִן־לְבָנוֹן : עוֹרִי צִפּוֹן וּבּוֹאִי תִימֵן הַפִּיחִי גִנִּי יִלּוּ
 בְּשָׂמִיו יִבֹּא דוֹרִי לִגְנוֹ וַיֹּאבֵד פְּרִי מִגְדִּיו :

ה בָּאתִי לִגְנִי אֲחֹתִי כָלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אֲבִרְתִּי
 יַעֲרִי עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֶלְבִי אֲכִלּוּ רֵעִים
 שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים : אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַד קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק
 פֶּתַח־לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי יִשְׂרָאֵשִׁי הִיא בְּהֵמָּה נִמְלֶאֱשׁ
 טל קוֹצוֹתִי רְסִיסֵי לַיְלָה : פִּשְׁטָתִי אֶת־כִּתְנֹתַי אֵיכָבֶה אֶל־בְּשִׁמְנָה
 רַחֲצֹתִי אֶת־רַגְלִי אֵיכָבֶה אֲשַׁנֵּם : דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן־
 הַחֹר וּמַעַי הָמוּ עָלָיו : קָמָתִי אֲנִי לִפְתָּח קְדוּרִי וַיְדִי נִטְפוֹ־מּוֹר
 וְאַצְבָּעֹתַי מוֹר עָבַר עַל פִּפּוֹת הַמִּנְעוֹז : פִּתַּחֲתִי אֲנִי לְדוֹדִי
 וְדוֹדִי חִמֵּק עָבַר נִפְשִׁי יֵצֵאה בְּדַבָּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצֵּאתִיהוּ
 קָרָאתִיו וְלֹא עָנֵנִי : מִצֵּאתִי הַשְׁמָרִים הַכִּבְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנִי
 פָּצַעֵנִי נִשְׁאוּ אֶת־רִדְדֵי מַעְלִי טִמְרֵי הַחֲמוֹת : הִשְׁבַּעְתִּי
 אֲתָכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אֲם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי מִה־תִּגִּידוּ לוֹ
 שְׁחֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי : מִה־דוֹדֶךָ מִלּוֹד הִיפָּה בְנָשִׁים מִה־דוֹדֶךָ
 מִלּוֹד שְׁכָבָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ : דוֹדִי צֵחַ וְאֵדוֹם דָּגוּל מִרְבָּבָה :

ראש פתם פו קוצותיו תלתלים שחרות בעורב : עיני פזנים
 עלי אפיקי מים רהצות בהלב ישובות עלי מלאות : לחי
 בערונת הבשם מנדלות מרקחים שפתותיו שושנים נמפות
 מור עבר : ידי גלילי זהב מלאים בתרשים מעי עשת
 שן מעלפת ספירים : שוקיו עמודי שש מיהדים על אדני
 פו מראהו כלבנון כחור פארוזים : חבו סמתיים וכלו סחמדים
 זה דודי זה רעי בנות ירושלם :

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו
 עמך : דודי ירד לנו לערנות הבשם לדעות פנים
 וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים :
 יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדנלות :
 הסבי עיניך מנגדי שהם דהיבני שערך כערר הערים
 שנלשו בן דגלעד : שניך כערר הרחלים שערך כן תרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם : כפלה דמון רקתך
 מבעד לצמתך : ששים הפה בלכות ושמנים פילגשים
 ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה
 ברה היא לולדתה ראוה בנות ואשרוה בלכות ופילגשים
 והלכות : מי זאת העשקפה כמור שחר יפה כלבנה ברה
 כחמה אימה כנדנלות : אלגנת אנו ירדתי לדאות באבי
 הנחל לדאות הפרחה הגפן הנצו דרמנים : לא ידעתי נפשי
 שמתני מרכבות עמי נדיב :

ו שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מהתחול
 בשולמית כמתחת המזנים : מה יפוי פעמך
 כנעלים כח נדיב חסדי דכך כמו חלמים מעשה ידי אמן :
 שדרך אגן הסוד אל יחסר המזג בסניך ערמת חמים סוגה
 בשושנים : שני שדרך כשני עפרים תאמי צביה : צואה
 כמגדל השן עיניך ברכות כחשבון על יסער בת דבים אפק
 כמגדל הלבנון צופה פני דמשק : ראשך עליך כפרמל ודלת
 ראשך פארזמן מלך אסור ברחמים : מה ימית ומה נעמית
 אובה.

אהבה פתענונים : זאת קומתך דמתה לתמו ושדיך
 לאשכלות : אחרתי אעלה בתוך אהזה בסנסניו ויהיונא
 שדיך באשכלות הגפן ורית אפק פתפוחים : וחכך כיון הטוב
 הולך לדודי לבושרים דובב שפתי יטנים : אני לדודי ועלי
 תשוקתו : לכה דודי נצא השדה גלינה בפפרים : נשפיה
 לכרמים נראה אם פרהה הגפן פתח הסמך הגנו
 הרמונים שם אהן את דודי קך : הדודאים נתנו דית ועל
 פתחינו כל מגדים חדשים גמ יטנים דודי צפנתי קך :
 ח מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקה
 גם לא יבוז לי : אנהגך אביאך אר בית אמי תלמדני
 אשקה מיין תרקת מעסים רמני : שמאלו תחת ראשי ומינו
 תחבמני : השבעתי אתכם בנות ירושלם מהתעירו ומה
 תעוררו את האהבה עד שתחפין : מי זאת עלה מן המדבר
 מתרפקת על יודה תחת התפוח עורתיך שמה חבלתך
 אמה שמה חבלה ילדתך : שימני בחותם על לבך בחותם
 ער ורועה פיעזה כמות אהבה קשה כשאר קנאה רשפיה
 רשפי אש שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את
 האהבה ונהרות לא יטפוח אס יתן איש את כדוהן ביתו
 באהבה בוז יבוז לו : אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה
 נעשה לאחותנו ביום שידבר בה : אם תומה היא נבנה עליה
 טירת כסף ואם ידלת היא נצור עליה לוח ארז : אני חומה
 ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שדום : פרס הית
 לשלמה בבעל המון נתן את הפרס לנטרים איש יבא פפריו
 אלה כסף : פרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים
 לנטרים את פריה : היושבת בגנים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני : ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר
 האילים על הרי בשמים :

היו לוי כי טיב כי לעולם כבודו: יאמרו נאלי יי אשר נאלם כיד צר:
 ויאמרוהו קבצם כדורח ודמיהם כעצין ומים: תעו כדדבר כי שימין דוד עיר מושב
 לא כצאו: העבים גם צבאים נפשים בהם התגשסו: וישקו אל יי בצר להם
 כמצוקותיהם יציהם: ודריהם כידך ישקה ללכת אל עיר מושב: יהיו לוי ככד
 וגלגליתיו לבני אדם: כי השביע נפש ישקה ונפש רעבה כרא טוב: וישבי היד
 וגלגלית אסירי עני וברול: כי הדור אסירי אל נעצת גרין נאנו: וגנוע כעקל להם
 כשלו ואין עיר: וישקו אל יי בצר להם כמצוקותיהם יציהם: יוציאם כהשך
 וגלגלית ומוקדותיהם יתקן: יהיו לוי ככד וגלגליתיו לבני אדם: כי שבר בלתי
 נדשת ובריהו כרול גרש: אולים כדך כששם ושינתייהם יתגנו: כל אקל התגב
 נפשים וגנו ער שטרי בית: וישקו אל יי בצר להם כמצוקותיהם יציהם: יטלח
 דברו וירפאם ויפלט כשהותיהם: יהיו לוי ככד וגלגליתיו לבני אדם: וינקהו וקחי
 תודת ויכפיו כששיו כדנה: יודחי בהם כאנית עשי כראפת בהים ובים: הדנה ראו
 כששיו יי וגלגליתיו כמינלה: ויאמר וישכר דים כדנה ותרומם נקיו: ויגלו שמים
 יהיו תהומות נפשים כדנה תהומות: יהיו ויגנו כששור וקל כדנהם התכדע:
 וישקו אל יי בצר להם ומוקדותיהם יציאם: יקם כדנה ודדנה וירשו נהיהם:
 ויששחו כי ישקו ויגדס אל כהנו כפצם: יהיו לוי ככד וגלגליתיו לבני אדם:
 וירוססוהו כקהל עם וכבושם וקנים יחללוהו: יקם כדנות לכדבר וכצאי כים
 לצפאון: ארץ פרי לכלה כדעת וישבי בה: יקם כדבר לאגם כים ואקין ענה
 כצאי כים: וישב שם העבים ויבנו עיר מושב: וידעו שדות וישעו כדמים וישעו
 פרי תביאה: ויכרם ויכרו כארד וכדסהם לא ימעיט: וישעו וישעו כעצד דעה ויגון:
 ששך כוז על גדיבים ויתעם כהנו לא דרך: וישגב אביון כעני וישם כצאן כשפחית:
 יראו ישרים וישעו וקל עולה כפצת פיה: מי הים וישכר אלה ויתבוננו ככדי יי:

ו דוד נפיש אב הרחמן, מ'שוק עברה אל רצונה, ירוץ עברה כמי איל,
 ישפחה אל מול הדרך, יערב לו ידוהיה, כנפח צוף וכל מעם:
 ה דוד נאה ויו העולם, נפשי תולת אהבה, אגא אל גא רפא נא לה,
 כתראות לה גועם ונה. אז תתחזק ותתרפא, ותיתח לה שפחת עולם:
 ו תיק יתמו נא רחמיה, והיכה נא על בן אהובה, כי זה כפח נכסיה נכספתי
 לראות כתפארת עזה, אלה המדה לבי והיכה נא ואל התעלים:
 ה נלה נא ופרוס תביבי עלי את ספת ששוקה, תאיר ארץ ככבורה,
 גילה וישפחה בה, כתר אהוב פי כוז מיעד והקנו כימי עולם:

יום טוב וחול המועד שחל בשבת אין אומרים
לכו גרננה אלא מתחילים מזמור לדוד, לכה דודי
שמור, לקראת, ימין, ובואי.

לְכוּ גִרְנָנָה לֵי, גְרִיעָה לְצֹר
יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה,
בְּזִמְרֹת גְרִיעָה לֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יי,
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
בִּידוֹ מַחְקֵר אָרֶץ, וְתוֹעֲפּוֹת
הָרִים לֹ: אֲשֶׁר לֹהֲתִים וְהוּא עֹשֶׂהוּ
וַיַּבְשֵׁת יָדָיו יָצְרוּ: בָּאוּ גִשְׁתָּחוּהָ
וְנִכְרְעָה, גְּבֻרָתָהּ לִפְנֵי יי עֲשֵׂנוּ:
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם
מַרְעִיתוֹ וְצִאֲנוּ יָדוֹ, הַיּוֹם אִם בְּקוֹלֹ
תִשְׁמָעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם
בְּמִרְיָתָהּ, כִּיּוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר:
אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֲנוּנֵי גַם
רָאוּ פָעֲלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּט
בְּדוֹר וְאֶמַר עִם תֵּעִי לְבַבְהֶם, וְהֵם
לֹא יָדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

בְּאִפִּי, אִם יִבְאֹן אֶל מְנוּחָתִי:

שִׁירוֹ לִי שִׁיר תְּדַשׁ, שִׁירוֹ לִי כָּל הָאָרֶץ:
 שִׁירוֹ לִי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בִּשְׁלוֹ מִיּוֹם לְיוֹם
 יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים
 גִּפְּלֵאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמַהֲלָל מְאֹד, נוֹרָא הוּא
 עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים
 וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדוּ וְהִדְרֵם לִפְנָיו, עֲזֹזוּ וְתַפְאֶרֶת
 בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לִי
 כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לִי כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבֵאוּ לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהִדְרַת קִדְשׁ.
 חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ
 אֶתְתַּכּוֹן תִּבְלֵ בְּלֹתָמוֹט, יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֹם הַיָּם וּמִלְאוּ:
 יַעֲלוּ שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר:
 לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט
 תִּבְלֵ בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ:

יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים: עָנֵן וְעָרַפֶּל
 סָבִיבוֹ, צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כֶּכּוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְהָה,
 וְתִלְהָה סָבִיב צָרִיו: הָאִירוּ בָּרְקָיו תִּבְלֵ, רֵאֲתָה וְתִחַל
 הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל
 הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ, וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 יִבְשׁוּ כָּל עוֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים, הִשְׁתַּחֲווּ
 לֹו כָּל אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן, וְתִגְלָנָה בְּנוֹת
 יִירוּשָׁלַיִם

יהודה, למען משפטיה יי: כי אתה יי עליון על כל הארץ, מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יי שנאו רע, שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק, ולְישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביי, והודו לזכר קדשו:

מזמור, שירו ליי שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו, לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר הסוד ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ, את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ, פצחו ורגנו וזמרו: זמרו ליי בכנור, בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר, הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלאו, תבל וישבי בה: נהרות ימהאו כף, יחד הרים ירגנו: לפני יי כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק, ועמים במישרים:

יי מלך ירגנו עמים, ישב פרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול, ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא, קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב, אתה פוננת מישרים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יי אלהינו והשתחו ליהרם רגליו, קדוש הוא: משה ואהרן בכהנו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל יי והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם, שמרו עדותיו וחק נתן למו: יי אלהינו אתה עניתם, אל נשא

היית להם. ונוקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו
והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יי אלהינו:

בואו ונצא לקראת בלה, לקראת שבת סלקתא :

מזמור לדוד, הבו ליי בני אלים, הבו ליי
כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו,
השתחוו ליי בהדרת קדש: קול יי על המים,
אל הכבוד הרעים, יי על מים רבים: קול יי
בפח, קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים,
וישבר יי את ארזי הקנן: וירקידם כמו עגל,
לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יי חוצב
להבות אש: קול יי יחיל מדבר, יחיל יי מדבר
קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יערות,
ובהיכלו, כלו אמר כבוד: יי למבול ישב,
וישב יי מלך לעולם: יי עוז לעמו יתן, יי יברך
את עמו בשלום:

אנא בלח גרלת ימינה, תתיר צדורה: קבל רגת עמה, שגבנו, מחרנו,
נורא. נא גבור, דורשי יחודה, פבכת שמרם, פרבם, מחרם, בחמי
צדקתה תמיד נמלים. חסין קדוש, ברוב טובה נהל עדתה. יחיד, נאה,
לעמה פנה, וזכרי קדשתה. שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

לכה דודי לקראת בלה, פני
שבת נקבלה:
לכה
על מור וזכור בדבור אחד, השמיענו אל

המיוחד, יי אחד ושמו אחד, לשם
ולתפארת ולתהלה:
לכה

ל

קראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור
הברכה, מראש מקדם נסובה, סוף
מעשה במחשבה תחלה:
לכה

מ

קדש מלך עיר מלובה, קומי צאי מתוך
ההפכה, רב לך שלבת בעמקהבא, והוא
יהמול עליך תמלה:
לכה

ה

תנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך
עמי, על יד בן ישי בית הלחמי, קרבה
אל נפשי גאלה:
לכה

ה

תעוררי התעוררי, כי בא אורך קומי אורי,
עורי עורי שיר דברי, כבוד יי עליך
נגלה:
לכה

ר

אתבשי ולא תפלמי, מה תשתוחי ומה
תהמי, בך יחסי עניי עמי, ונבנחה עיר
על תלה:
לכה

ו

היו למשסה שאסיד, ורחקו כל מבצעיה,
ישיש עליך אליהך, במשוש התן על
כלה:
לכה

י

מין ושמאל תפרוצי, ואת יי תעריצי, על
יד איש בן פרצי, ונשמתה ונגילה:
לכה

בואי בשלום עמרת בעלה, גם ברנה
 (ביום בשמחה) ובצלה. הוך אמוני
 עם סגלה. בואי כלה, בואי כלה, בואי כלה
 שבת מלכתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לך, ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבוקר חסדך, ואמירתך
 בפריות: עלי עשור ועלי גבל, עלי העיון בכבוד: כי
 שמחתני יי בפעלה, במעשי ידיך ארנן: מה גדלו
 כועשיך יי. מאוד עמקו מחשבותיך: איש בער לא
 ידע, וכסיל לא יבין את זאת: בפרות רשעים פנו
 עשב, ויציצו כל פועלי און, להשמדם עדי עד:
 ואתה מרום לעולם יי: כי הגה איביך יי, כי הגה
 איביך, יאבדו יתפרדו כל פועלי און: והרם פראים
 קרני, בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי, בקמים
 עלי מרעים, תשמענה אזני: צדיק פתח יפוח.
 פארז בלבנון ישנה: שתולים בבית יי, פתצרות
 אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה, השנים ורעננים
 יהיו: להגיד כי ישר יי, צורי ולא עולתה עליה כי בו:

יי מלך גאות לבש, לבש יי עוז התאזר, אף תבון תכל
 כל תמוט: נכון פסאף מאו, מעולם אלה: נשאו נהרות
 יי נשאו נהרות קולם, ינשאו נהרות דכים: מקולות מים רבים
 אדירים משברי ים, אדיר במרום יי: עדותיך נאמנו מאוד.
 לביתך נאנה קודש, יי לארץ ימים: קיש יתם

כַּגִּוּנָא דַּאֲנוּן מְתִיחֵדִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוּף הָכִי אִיהִי
אֶתִיחֵדֶת לְתַתָּא בְּרֹזָא דַּאֲחַד לְמַהוּי עֲמַהוּן
לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחַד, לְעֵלָא
לָא יְתִיב עַל פּוּרְסִיָּא דִּיקְרִיָּה עַד דַּאֲתַעֲבִידֶת אִיהִי
בְּרֹזָא דַּאֲחַד כַּגִּוּנָא דִּילִיָּה לְמַהוּי אַחַד בְּאַחַד, וְהָא
אוּקִימָנָא רֹזָא דִּי אַחַד וְשְׁמוּ אַחַד:

רֹזָא דְשַׁבַּת אִיהִי שַׁבַּת דַּאֲתַחֲדֶת בְּרֹזָא דַּאֲחַד
לְמַשְׁרֵי עָלָה רֹזָא דַּאֲחַד, צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבַּתָּא
דִּהָא אֶתִיחֵדֶת פּוּרְסִיָּא יְקִירָא קְדִישָׁא בְּרֹזָא דַּאֲחַד,
וְאֶתִתְקַנַּת לְמַשְׁרֵי עָלָה מְלָכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, כֹּד
עִיל שַׁבַּתָּא אִיהִי אֶתִיחֵדֶת וְאֶתִפְרֶשֶׁת מִסְטָרָא אַחֲרָא,
וְכָל דִּינִין מִתַּעֲבָרִין מִנָּה וְאִיהִי אֶשְׁתַּאֲרֶת בִּיחֻדָּא
דְּנִהִירוֹ קְדִישָׁא וְאֶתִעֲטֶרֶת בְּכַמָּה עֲטָרִין לְגַבֵּי מְלָכָא
קְדִישָׁא, וְכָל שׁוּלְטָנֵי רוּגְזִין וּמַאֲרֵי דְדִינָא כְּלָהוּ עֶרְקִין
וְאֶתִעֲבָרוּ מִנָּה, וְלִית שׁוּלְטָנָא עֲלָאָה אַחֲרָא בְּכָלָהוּ
עֲלָמִין (כֹּד מִנָּה), וְאֶנְפַּקָּהּ נִהִירִין בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה
וְאֶתִעֲטֶרֶת לְתַתָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא, וְכָלָהוּן מִתַּעֲטָרִין
בְּנִשְׁמַתִּין חֲדָתִין, כִּדִּין שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא לְבִרְכָּא לָהּ
בְּחֻדּוֹת בְּנִהִירוֹ דַּאֲנַפִּין: וְלוֹמַר בְּרַכּוּ בִּי (*)

חיו ברכו את יי המבורך:

קהל וחיו ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך

(*) אם מתפלל ביחידות יאמר זה אחר בנהירו דאנפין:

וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת יֵי הַמְּבֹרָךְ, אֶת דִּיקָא דַּא שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא בְּרוּךְ
יֵי הַמְּבֹרָךְ, דַּא אֶפִּיקוּ דְּבִרְכָּאן מִמְּקוֹרָא דְחַיִּי וְאַתָּה דְּנַפִּיק מִגִּיה
כֹּף שְׁקִיף לְאֶשְׁקָאָה לְכוּלָּא, וּבְגִין דַּאֲיֵדֶּה מְקוֹרָא בְּרֹזָא דַּאֲתַת קְדִישָׁא קְרִינָן
לִיה הַמְּבֹרָךְ אִיהֵד מְבוֹעֵא דְבִירָא וְכִיוֹן דְּמִטָּאן דְּתָם הָא כְּלָהוּ לְעוֹלָם
וְעַד, וְדַא אִיהֵד בְּרוּךְ יֵי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה וְכוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עֲרָבִים, בְּחִכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֲתִים, וּמַחְלִיף
אֶת הַזְּמָנִים, וּמַסְדֵּר אֶת הַבּוֹכָבִים,
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ, וְהַשֶּׁשׁ מִפְּנֵי אוֹר,
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּה. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבֵּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי
תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאֵרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲהַבְתָּךְ אֵל
תָּסִיר מִכָּנוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד:

ב'חש ב'רוך שם כבוד מלכותו ל'עולם ועד:

וְאֲהַבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְבְּךָ, וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לֵבְבְּךָ:
 ושננתם

וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָה וּרְבֵרֶת בָּם. בְּשַׁבָּתָהּ בְּבֵיתָהּ
וּבְלִכְתָּהּ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ: וּקְשַׁרְתֶּם
לְאוֹת עַל יָדָהּ. וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיהָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ:

וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה
אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאַסַּפְתִּי דָגָה וְתִירֹשָׁה וַיִּצְהַרְךָ:
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבִהְמֹתָהּ, וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
הִשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אָף יְיָ בָּכֶם
וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ, וְאַבַּדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְיָ נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבַרִי אֱלֹהָהּ עַל לְבַבְכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם,
בְּשַׁבָּתָהּ בְּבֵיתָהּ וּבְלִכְתָּהּ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ:
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָשַׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם,
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֹרוֹתָם, וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכִּנֹּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת

יַעֲשִׂיתֶם אִתָּם. וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי. וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אֶמֶת וְאֱמוּנָה כָּל זֹאת. וְקִים עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זִולָתוֹ. וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִּים. מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנּוֹפֵר עָלֵנוּ מִצְרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם נִמּוֹל לְכָל אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ
הַעֲשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין
מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלֵנוּ
הַמְדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אִיבֵינוּ. וַיֵּרֶם קִרְנֵנוּ. עַל כָּל
שֹׁנְאֵינוּ: הַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם.
הַמְעַבִּיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם. בְּתֵהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ: שִׁבְחוּ
וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ בָלֵם:
מִי כְמוֹכָה בָּאֱלֹהִים יְיָ, מִי כְמוֹכָה

נֶאֱדָר בִּקְדוֹשׁ, נוֹרָא תְהִלּוֹת,
עֲשֶׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֶיךָ,
בּוֹקֵעִים לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֱלֹהֵי עָנֹד
וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַנֹּאמֶר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב,
וַנֹּאדָּו מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם,
וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָךְ, וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִדֶּהֳרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ,
וְהַגֵּן בְּעַרְנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב וְיָגוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ,
וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תִּסְתָּיֶרֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ הַגּוֹן וְרַחוּם אַתָּה, וְשֹׁמֵר
צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם:

שֶׁנֶּת וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בִּינִי וּבִין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הַיָּא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

שְׁשֶׁת יָמִים	לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה	לְיוֹם כְּסֻד
וַיְרַבֵּר מִשָּׁה	תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר	כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר
אֶת מוֹעֲדֵי	בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ:	כִּי עָלֵיכֶם לְפָתֵר אֶתְכֶם,
יְיָ אֵל בְּנֵי	חֹק לְיִשְׂרָאֵל תּוֹא מְשַׁפֵּס	מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לְפָנֵי יְיָ
יִשְׂרָאֵל: חִ"ק	לְאַלְתֵי יַעֲקֹב: חִ"ק	תִּטְהָרוּ: חִ"ק

חֲסִידֵי שְׁשֶׁת יָמִים וְחֲסִידֵי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּסֻד תִּפְתָּח וְחֲסִידֵי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּסֻד תִּפְתָּח וְחֲסִידֵי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּסֻד תִּפְתָּח

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן.
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
אֲבוֹת, וְקוֹבֵא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

וְכִרְגוֹ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכֹהֵבֵנִי בַסֵּפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֲלֹהִים חַיִּים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִגֵּן אֲבֹרָהִם:
 אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַיִּים.

בְּחַיֵּי מִשִּׁיב הַרוּחַ וּמִדֵּיד הַגֶּשֶׁם: כִּסֵּי מִדֵּיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל נְבוֹרוֹת.
 וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בְּחַיֵּי מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים, וְזֶכֶר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ
 סֶלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הָאֵל (בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדְשָׁתָּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְשִׁמְךָ, תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבִרְכָּתוֹ מְכַל

הַיָּמִים, וְקִדְשָׁתוֹ מִכָּל הַיּוֹמִים.
וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלֵּן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַלֵּן
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה, וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשֵׁהוּ, כִּי בּו שְׁבֹת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹונָג, עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כָּל־שֶׁם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ,
וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ כּוּ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמֹדֵת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתָהּ,
זִכָּר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא
בְּמִנּוּחֶתְנוּ, בְּקִדְשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת, וְהִנְחֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְשְׁךָ,

וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךָ.
וַיְנַחֲמוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִקִּדְשֵׁי
הַשַּׁבָּת:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׁעָה,
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיהֶךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתַפִּלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ:

כַּשֶּׁבַח רִאשׁ חוֹדֶשׁ וְחֹל הַמִּוֶּלֶד אֵיבִיִּים כִּאֵן יַעֲלֶה וַיֵּבֵא: (י)

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יי, הַמַּחְזִיר טְכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן
יִשְׁעֵנו, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ וְעַל

בְּיָמֵינוּ

(י) בְּרִאשׁ חוֹדֶשׁ וְחֹל הַמִּוֶּלֶד מַשְׁחִים וְהֵ:

אֱלֹהֵינוּ (נֹאֲלֵה אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיֵּבֵא רַבִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִצְמַע, וְיַפְקֵד
וְיַזְכֵּר וְיַזְכֹּר וְיַפְקִד וְיַפְקִד וְיַזְכֵּר וְיַזְכֹּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּר מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ, וְיַזְכֵּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וְיַזְכֵּר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָנֶיךָ לְמוֹכָה, לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים וְלִשְׁלֹמִים, כִּי־

לְחַיִּים וְשִׁלֻּם	לְחַיִּים פֶּסַח	לְחַיִּים סוּכּוֹת
רִאשׁ חוֹדֶשׁ	חַג הַמַּצּוֹת	חַג הַסֻּכּוֹת

הָיָה. וְזָכַרְנִי יי אֱלֹהֵינוּ כִּי לְמוֹכָה, וּפְקִדָּה בִּי לְבָרְכָהּ, וְהַשְׁמִיעַ בִּי
לְחַיִּים טוֹבִים, וְזָכַרְנִי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַסֵּד וְחַנּוּן, וְרַחֲמֵי עַלְיִי וְהַשְׁמִיעַ, כִּי
אֲלִיךָ עֵינֵי, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה:

גפלאותיה ומובותיה, שפכל עת, ערב ובוקר וצהרים,
הטוב כי לא כלו רחמיה, והמרחם כי לא תמו חסדיה.
כי מעולם קוינו לך:

בשבת חנוכה ובפורים משולש בירושלים אומרים כאן על הגסים :

**ועל פלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמה
מלכנו תמיד לעולם ועד:**

בעשיית וכתוב לחיים טובים, כל בני ברייתך:

וכל החיים יזרוק סלה, ויהללו ויברכו את שמה הגדול באמת
לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב,
ברוך אתה יי, הטוב שמה ולך נאה להודות:

שלוש רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה דוא סלה
אזון לכל השלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בסמי ברוך אתה יי המברך את
עמי ישראל בשלום:

בש"ת בספר חיים ברכת ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות גזכר ונכתב לפניך, אגהנו וכל עמך בית ישראל,
לחיים טובים ושלום, ברוך אתה יי, המברך את עמי ישראל בשלום:

יהיו

(*) בשבת חנוכה אומרים זה:

**ועל הגסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל
התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה:**
בימי מתתיהו, בן יוחנן, כהן גדול, חשמונאי ובניו, בשעמדה סלכות
יוון הרשעה, על עמך ישראל, להשפיהם תורתך, ולהעבירם מחקי
רצונה, ואתה ברחמיה דרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את
ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מכרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, ומטאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים וזרים
ביד עוסקי תורתך, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך
ישראל, עשית תשועה גדולה, ופודקן פהיום הזה, ואתר פך באו בגינה,
לדביר ביתך, ופנו את היכלך, ומדברו את מקדשך, והדליקו גרות,
במחצות קדשך, וקבעו שמונת ימי תעבה אליו, להודות ולהלל לשמה
הגדול: ועי' בולם וכו'

יהי רצון ממך יי ויהיין לבי לפניך, יי צורי ונאלי:
אלהי, נצור לשוני מדע, ושלפתי מדבר מרטה, ולמקללי, ופשי תהום.
ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי, וכל הקמים והיושבים עלי רעה מהרה הֵרַר עצתם וקלקל מחשבתם.
עשה למען שמך, עשה למען ימנה, עשה למען תודתך, עשה למען
קדשתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימנה ועני, יהי רצון ממך יי
ויהיין לבי לפניך, יי צורי ונאלי. עשה שלום במחציו, הוא יעשה שלום
עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש, במהרה בימינו.
ומן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה, בימי עולם וקשנים קדמוניות: וערבית
לוי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וקשנים קדמוניות:

חשיך והקהל אומרים ויכלו ואח"כ אומר חשיך ברכה מעין שבע. וא"א עתה בריל ראשון
של סמך אמר חל בשבת:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבות ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

חזן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו,
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב, הואל הגדול הגבור והנורא אל עליון,
קונה שמים וארץ:

קו"ח מגן אבות בדבר ברוך מתיה מתים
במאמרו, האל (בש"ח תמקד)

הקדוש שאין כמותו המניה לעמו
ביום שבת קדשו, כי בם רצה
להנניח להם, לפניו נעבוד ביראה

וּפֶתַח וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
 מֵעֵין הַבְּרָכּוֹת, אֵל הַחוּדָאוֹת,
 אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מִקֵּדֶשׁ הַשָּׁבָת
 וּמִבְרַךְ שְׁבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ,
 לְעַם מִדְּשֵׁנִי עֹנֵג, זָכָר לְמַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בְּמִנוּחֵינוּ. בְּקִדְשֵׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ
 וְשִׁמְחַנּוּ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת,
 וְהִנְחֵילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שָׁבָת קִדְשָׁהּ.
 וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךָ. וְיִגְוָחוּ בְּהַ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקֵּדֶשׁ שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִקֵּדֶשׁ הַשָּׁבָת:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעוֹתָהּ וְיִסְלִיךְ מִלְכוּתָהּ.
 וְיַצְמַח פִּירְקָתָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכֹן וּבְיוֹמִיכֹן וּבְחַיֵּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאַחֲרֵי אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא:
 יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר וְיִתְהַלָּל. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְקַדֵּד וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל.
 שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא (בְּדִשְׁיָא וְלְעֵלְמָא מְבָל) מִן דְּלִי
 בְּרַבְתָּא וְשִׁדְתָּא הַיְשָׁבְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְּאַסִּידֵן בְּעֵלְמָא. וְאַחֲרֵי אָמֵן:
 תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהּ וּבְעוֹתָהּ דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַחֲרֵי אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַחֲרֵי אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדּוּסֵי הַיָּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַחֲרֵי אָמֵן:

מִזְמוֹר לְדָוִד. יי רַחֵם לֹא אֶחָד: בְּנֵי אֱלֹהִים יִרְבִּיצוּ, עַל מִי מְנוּחָתָם
יִהְיֶה: יִשְׁכְּבוּ וְיִשְׁכְּבוּ. יִתְחַיֵּי בְּמַעֲנֵי צֶדֶק לְטַעַן שְׁמוֹ: וְגַם כִּי אֵלֶיךָ
בָּנִי אֶלְכָּה לֹא אֵרָא רַע, כִּי אֶתָּה עִמָּדִי. שְׁבִיטְךָ וּבִשְׁעֶיךָ הִסָּה
יִתְחַמְדִּי: הַעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרִי. דַּשְׁנָה בִּשְׁכֵּן רֹאשִׁי, כּוֹס רְוֵיָהּ:
אֵךְ מִיָּד וְהִסֵּד יִרְדְּפוּ כָּל יֵשׁ חַיִּי, וְשִׁבְהִי בְּבֵית יי לְאֶרֶץ יִסִּים:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא בְרַעוּתִיהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ,
וְיַצְלֵחַ פּוֹדָתָהּ וְיִקְדֹּב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹסִיטוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (נִשְׁמִיָּה וְלְעָלְמָא מְבָרַךְ) מִן כָּל צִדְקָתָא
וְשִׁנְתָּא. תּוֹשַׁבְתָּא וְנִחְמָתָא רַחֲמֵינוּ בְּעֶלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

חַיֵּינוּ בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:
סֵד וְחַיֵּינוּ בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלְיָנוּ לְשַׁבַּח לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלֹא עָשׂוּ
כְּנִיִּי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְעוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה. שְׁלֹא שָׁם הִלְכְּנוּ כָהֵם,
וְנִתְּלֵנוּ כָּכָל הַמוֹנָם: שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא
יֹשִׁיעַ, וְאֵנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֵמֶת מְלֻכְנוּ,
אָמֵס וּזְלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֵל לְבָבְךָ כִּי
יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם-מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֲרֹת
 עֲזֶךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
 יִבְרֶתוֹן. לְהַקְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר
 יִבְרָאוּ בְשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֶלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ
 וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה, תִּשְׁבַּע
 כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
 יִקָּר יִתְגַּד. וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתָךְ. וְתִמְלֹךְ
 עַל־יָהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא.
 וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: כְּכֹתוֹב בְּתוֹרָתָךְ. יְיָ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד: קִי

אֵל תִּירָא סִפְחָר סִתְמָס, וְסִשְׂאֵת רִשְׁעִים כִּי תָבֹא: עֲצוּ עֲזָה וְהִקְרָ, נִכְרוּ נִכְרוּ
 וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲסֻטוֹ אֵל: וְעַד זְקֻנָּה אָנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבּוּל. אָנִי
 עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲעָשֶׂה, וְאָנִי אֶקְבֹּל וְאֶכְלֹס:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּתִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
 וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֶה דְקוֹדֶשָׁא, בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (נַעֲשִׂית וּלְעָלָא מְכָל)
 מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תּוֹשְׁבַתְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
 אָמֵן:

אֶדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרֶם
 כֹּל יִצִּיר נִבְרָא: לָעֵת נַעֲשֶׂה
 בְּחִפְצוֹ כֹּל, אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל, לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ
 נִזְרָא. וְהוּא הָיָה, וְהוּא הוּזָה, וְהוּא
 יִהְיֶה, בְּתַפְאֲרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין
 שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַתְבַּיְרָה. בְּלִי
 רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעוֹז
 וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא אֵלֵי וְהִי גֵאֲלִי,
 וְצוֹר חֶבְלֵי בָעֵת צָרָה. וְהוּא נֶסֶם
 וּמְנוֹם לִי, מִנֶּת כּוֹסֵי בִיּוֹם אֶקְרָא.
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בָּעֵת אֵישָׁן
 וְאַעִירָא. וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי, יֵי לִי
 וְלֹא אֵירָא:

בְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל לְכַרֵּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּלִילֵי שַׁבַּת כְּשֶׁנִּבְרָא מִבֵּית הַבּוֹסֶת:

יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאַמְרֵיךָ וְכַמְעֲשֶׂה: יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים בְּשִׁרְהַרְבָּקָה, רַחֵם וְלֹאֲתָה.
 יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּנָּה. יִשְׂאֵל יְיָ פָּנָיו
 אֵלֶיךָ. וְיִשָּׂם לְךָ שְׁלוֹם:

א בָּמָה מְדַלִּיקִין וּבָמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְלִבָּשׁ וְלֹא בְחָסֵן
 וְלֹא בְכֶלֶךְ וְלֹא בְפִתִּילַת הָאֵידֶן וְלֹא בְפִתִּילַת הַכֶּדֶדֶר וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי
 הַמָּסִים: לֹא בְנֹפֶת וְלֹא בְשִׁנְיָה וְלֹא בְשִׁשָּׁן קִיק וְלֹא בְשִׁשָּׁן שְׂרָפָה וְלֹא בְאַלְיָה
 וְלֹא בְחֶלֶב. נְחוּם הַקָּדִי אָמַר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מִבְּשָׁל וְהַמָּסִים אוֹכְרִים אֶחָד
 מִבְּשָׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: ב אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמֵן שְׂרָפָה בְיוֹם
 טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶכְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְהַמָּסִים
 מְתִירִין בְּכָל הַשָּׁמַיִם בְּשִׁשָּׁן שְׁשִׁשָּׁיִין בְּשִׁשָּׁן אֲטוּזִים בְּשִׁשָּׁן צְנוּנוֹת בְּשִׁשָּׁן דָּגִים
 בְּשִׁשָּׁן פִּקְעוֹת בְּעֶטְרִין וּבְגִפְטִים. רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר אֵין מְדַלִּיקִין אֵלֶּא בְשִׁשָּׁן וְזֵת
 בְּלֶבֶד: ג כָּל הַיּוֹצֵא כֵן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֵלֶּא פִּשְׁתָּן וְכָל הַיּוֹצֵא כֵן הָעֵץ
 אֵינוֹ מְטַהֵר מִטְּמֵאת אֱהֻלִּים אֵלֶּא פִּשְׁתָּן: פִּתִּילַת הַבֶּגֶד שְׂקָפָלָה וְלֹא הַבְּהֵמָה
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר מְטַהֵר הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר מְטַהֵר
 הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: ד לֹא יָקוּב אָדָם שְׂפּוֹפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שִׁשָּׁן וַיִּתְּנָהּ
 עַל פִּי הַגֵּר בְּשִׁבִּיל שְׁתֵּהָא כְּנֻפֶּסֶת וְאֶפִּילוֹ הִיא שֶׁל חֵרֶם. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר.
 אֲבָל אִם חֲבֵרָה הַיּוֹצֵר מְטַהֵלָה כְּהֵר כְּפָנֵי שְׂדוּאָה קָלִי אֶחָד: לֹא יִטְלֵא אָדָם
 קֶלְעָה שִׁשָּׁן וַיִּתְּנָהּ בְּצֶד הַגֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפִּתִּילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִּיל שְׁתֵּהָא שְׂדוּאָה
 וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר: ה הַמְכַבֶּה אֶת הַגֵּר כְּפָנֵי שְׂדוּאָה מְטַהֵר סָבְנֵי גוֹיִם כְּפָנֵי
 לְסָטִים כְּפָנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בְּשִׁבִּיל הַתּוֹלָה שְׂאִישָׁן פְּטוֹר. כָּהֵם עַל הַגֵּר כָּהֵם
 עַל הַשִּׁמֵן כָּהֵם עַל הַפִּתִּילָה חֵיב. רַבִּי יוֹסִי פּוֹכֵד בְּכָלֵן חוּץ מִן הַפִּתִּילָה מְטַהֵר
 שְׂדוּאָה עֲשֹׂה כָּהֵם: ו עַל שְׁלֹשׁ עֶבְרוֹת נָשִׁים מֵרֹחַת בְּשִׁמֵן לְדָהֵן עַל שְׂאִיִּן
 וְחִירוֹחַ בְּגָדָה בְּחֵלֶה וּבְהַדְלָקַת הַגֵּר: ז שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ
 בֵּיתוֹ עָרֵב שָׁכֵן עִם חֲשִׁכָה עֲשִׂרְתָּם עֲרֵבְתָּם הַדְּלִיקוּ אֶת הַגֵּר: סָפֵק חֲשִׁכָה
 סָפֵק אֵינָה חֲשִׁכָה אֵין מַעֲשִׂרִין אֶת הַיּוֹדֵאִי וְאֵין מְטַבִּילִין אֶת הַכֹּהֵלִים וְאֵין מְדַלִּיקִין
 אֶת הַגֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשִׂרִין אֶת הַדָּמָאִי. וּמַעֲרָבִין. וְטוֹמְנִין אֶת הַהֶסֶן:

חֲנִיָּא אָמַר רַבִּי חֲנִינָא חֵיִיב אָדָם לִמְשַׁמֵּשׁ בַּגְדֵּיו
 בְּעֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשִׁיכָה שִׁמְאָה יִשְׁכַּח וַיֵּצֵא. אָמַר רַבִּי
 יוֹסֵף הַלְכָתָא רַבְתָּא לְשַׁבְתָּא:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלָסְתִּירי חֲבָטִים מִרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם
 שְׂנֵאמַר. וְכָל בְּנֵיהָ לְמוֹרֵי יי. וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיהָ אֵל תִּקְרִי בְּנֵיהָ
 אֵלֶּא בּוֹנֵיהָ: שְׁלוֹם רַב לְאֶהֱבֵי חוֹרְתָהּ. וְאֵין לָמֵד מִבְּשׁוּל: יְהִי שְׁלוֹם
 בְּחִילָה שְׁלוֹהַּ כְּאַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי. אֲרַבְרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן
 בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ. אֲבָקְשָׁה טוֹב לָךְ: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתָּן. יי יִבְרַךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: קִישׁ דּוֹכֵן

כשנא פניא דכנסת לביתא יאמר לה:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן מֶמְלֶכֶךְ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
 הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יי:
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן מֶמְלֶכֶךְ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
 הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יי:
 בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן מֶמְלֶכֶךְ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
 הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יי:
 צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן מֶמְלֶכֶךְ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
 הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יי:

כי מלך אביו יצוה לה. לשמרה בכל הדבירה:
 יי ישמר צאתה ובואה. מעתה ועד עולם:

אֶשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא. וְרוּחוֹק מִפְּנֵינִים מְכַרָּה: כְּטַח בָּהּ לֵב
 בַּעֲלָהּ. וְשֹׁלֵל לֹא יִחָסֵר: גְּמֻלָּתָהּ טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל
 יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרֹשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וְתַעֲשֶׂל בְּחֶפֶץ בִּפְיָהּ: הֵיחָתָה
 כְּאֻנוּת סוּתָר, מִמְּרוֹחַק תָּבִיא לַחֲמָה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לֵילָהּ,
 וְתִתֵּן מֶרֶק לְבִיתָהּ, וְחוֹק לְגִנְעוּתֶיהָ: זִמְמָה שָׂרָה וְתִקְחָהּ.
 מִסְּרֵי כִפִּיָּה נִטְעָה בָּרֵם: חֲנֻרָה בָּעוֹז מְחַנֶּיָּה, וְתֹאמִין זְרוּעוֹתֶיהָ:
 טַעֲמָה בִּי טוֹב סְתָרָה, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָהּ גִּרָה: יָדֶיהָ שְׁלָחָה
 בְּבִישׁוֹר, וּכְפִיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כֹּפֶה פֶּרֶשָׁה לָעֵנִי, וַיְדִיָּה שְׁלָחָה
 לְאֲבִיוֹן: לֹא תִירָא לְבִיתָהּ מִשְׁלָג, כִּי כֹל בֵּיתָהּ לְבוֹשׁ שְׁנִים:
 מְרַבְּרִים עֲשָׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשִׁעָרִים
 בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ: כֹּדִין עֲשָׂתָה וְתִמְכּוֹר, וְחֲנוּר
 נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עוֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֲתֵרוֹן: פִּיָּה
 פִּתְחָה בְּחֻכְמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה: צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ,
 וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ:
 רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאַתָּה עֲלִית עַל בְּלָגָה: שֶׁקֶר נִתַּן וְהִבֵּל
 הַיּוֹסִי, אֲשֶׁר יֵרָאֵת יְיָ חַיָּא תִתְּהַלֵּל: תָּגוּ לָהּ מִסְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ
 בְּשִׁעָרִים מְעֻשִׂיָּה:

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא. שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
 דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא.
 דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְחֻקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין, וְזַעִיר אֲנַפִּין.
 וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, אֶתִּין לְסַעֲדָא בְּהַדְרָה:

<p>א זָמַר בְּשִׁבְחִין, לְמִיַּעַל נִי פִתְחִין, ב דְּבִחְקֵל תְּפוּחִין, דְּאֵינוּן קַדִּישִׁין: ג זָסִין לָהּ תְּשֻׁבָּה, בְּפִתּוּרָא תְּדָתָא, ד וּבְמַעֲרָתָא מִבְּתָא, דְּנִגְדָּא עַל ה רִישִׁין: ו מִנָּה וּשְׁמָאֵלָא, וּבִינְיָה כְּלָהּ, ז בְּקַשׁוּמִין אֲזִלָּא, וּמֵאִין וּלְבוּשִׁין: ח יִתְבַּק לָהּ בַּעֲלָהּ, וּבִימִירָא דִּילָהּ.</p>	<p>זַעֲבִיד בְּחָא לָהּ, יְהֵא בְּתִישׁ בְּתִישִׁין: צ וְחִין אִף עֲקָתִין בְּמִלִּין וּשְׁבִיתִין. ח בָּרֵם אֲנַפִּין תְּרִיתִין, וְדוּחִין עִם גִּנְשִׁין: ט דוּ סְנִי יִתֵּי, וְעַל תְּדָא תְּרִיתִי. י גִּזְרָא לָהּ יִסְמִי, יִבְרַכְּאֵן דִּינִישִׁין:</p>
---	---

<p>א סדר לדרומא מנהא דסתימא. ושלחן עם גבא, בצמחא ארשין:</p> <p>ב חמרא נוי בםא ומדאני אמא. לארנס וארוקא, להתקלא הלשין:</p> <p>ג עמר לון פתרון, בסלון יקרין. בשבעין עטורין, דעל גבי חסשין:</p> <p>ד כהקא תתעמר, בשית גהבי לסמר, בוין התקמר, וזיגין דבשין:</p> <p>ה ביתין ושביקין, כסאבין דרחיקין. חבילין דסציקין, וכל זיג חבושין:</p>	<p>ק רבו ששביעין, עבירי הקינין. לאפשא זיגין, וטנין עם רחשין: סעבר גששתין ורוחין תרתין. בתרתין ותלתין, ובתלתא שבשין:</p> <p>ז עמורין שבשין לה, וסלכא דלעלא, דתעמר כולא, בקריש קרישין:</p> <p>ח שסין וסתימין, בנז כל עלמין. ברם עתיק יסין, הלא כטיש בטישין:</p> <p>ט הא רעוא קהה, דישר על עמה. דיתענג לשמה, בסתיקין ורובשין:</p>
--	--

— • • • —

קידוש ליל שבת.

עומר וסמכר בנרות ואומרי ביהמ:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינהו ברחילו ורחיכו וריני מוכן ומסמן לקיים
מצות עשה לקדש על היין, כדכתיב זכור ושמור, זכורו על היין:

ביהמ ויהי ערב ויהי בקר:

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי:

השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל
מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות:

על חיינו סברי קדונו ונבואה: } על המלך ברשות קדונו ונבואה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך } ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
העולם בורא פרי הנפץ: } המוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו ורצה בנו, ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו, ופרון
למעשה בראשית. (פי דא יום) **תהלה למקראי**
קדש זכר ליציאת מצרים, (פי בעי בתרת ואתה קדש
מלך העולם). **ושבת קדשך, באהבה וברצון**
הנחלתנו: ברוך אתה יי, מקדש השבת:

זמירות ליל שבת

ואם כחוד פיוסד פון מרח מי וכללס פל יי א"ב וסמלך כרביעי פול פסק למד ונחמך כחמין מלכי פנומטו אל כחמין
חמס סמו כרם סמית אל ג' חלץ כחמך סכס סקדש שומד דגנס ר"ס סשה:

כל מקדש שביעי בראוי לו • כל שומר שבת כדת מחללו • שקרו הרבה
קאוד על פי פלעל • איש על מחגרו ואיש על דגלו • אוהבי יי הסחבים כבגן
אריאל • ביום השבת שישו ושלמו כמבבלי מתן נחליאל • גם שאו ידיכם
קודש ואמרו לאל • ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל • הורטי יי זרע
אברהם אוהבו • המאחרים לצאת מן השבת ומסמרים לבא • שמחים לשמרו
ולערוב ערובי • זה היום יי נגילה ונשמחה בו • זכרו תורת משה במצות
שבת זריקה • תורתה ליום השביעי כבלה בין בעוניה קשקשה • מדורים
יירשנה

יִדְּשֶׁהָ רִבְדָּשָׁה בְּמִאֲמָר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה • וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכָתוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹרָא וְעַד צֵאתוֹ • כָּל יוֹרֵעַ יַעֲקֹב יִכְבָּדוּהוּ בְּדַבַּר
 הַכֶּלֶה וְדָתוֹ • לָנוּחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוֹת בְּתַעֲנוּג אֲבוֹל וְשֵׁתוֹ • כָּל צִדָּת יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה
 אֹתוֹ: מִשְׁחָה חֲסִדָּה לִיזְרָעִיהָ אֵל קָנָא וְנִקָּם • נִסְתָּר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכוֹר וְשִׁמּוֹר
 לְדָבָר • שִׁמְחָה בְּבִגְד שָׁלֵם בָּאֹר פְּגִיה תְּבַהֲלֵקֶם • יִחְיֶיךָ מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנִחַל
 עֲתִידָה תִשְׁקֶם: גִּזְרֵי לְשׁוֹבְתִים בְּשָׁבִיעִי • בְּחָרִישׁ וּבְקָצִיר עוֹלָמִים • פּוֹסְעִים
 בּוֹ פִּסְעָה קִפְעָה סִמְעָדִים בּוֹ לְבָרָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים • צִדְקָתָם תִּזְהַר בָּאֹר שְׁבִיעִת
 חֲמִישִׁים • יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צִדְקַת חֲמִישִׁים • יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁבֹּעַת עוֹלָמִים:

אז יאמר כל המאמר כשהוא נאמר בליל שבת כשהוא נאמר בליל שבת:

מִנְחָה וְשִׁמְחָה אֹר לְיִדְּשֶׁהָ • יוֹם שְׁבִיעִי יוֹם מְחִקָּדִים • שְׁמִירָה וְחֻקָּרִי
 תִּסְתָּה מְעִידִים • כִּי לְשִׁמְחָה כָּל בְּרֹאִים וְעוֹשִׁים: שְׁמִי שְׁמִים אֶרֶץ נִקְמִים • כָּל
 צָבָא מְרוֹם גְּבוּרִים וְנִקְמִים • תִּנּוֹן וְאֵדָם וְחִית וְצִדָּה • כִּי בָּהּ יְיָ צוֹר עוֹלָמִים:
 הוּא אֲשֶׁר דָּבָר לָעַם מְגִלָּתוֹ • שְׁמִירָה לְקִדְשׁוֹ מְבֹרָא וְעַד צֵאתוֹ • שְׁבִיעִת קִדְשׁ יוֹם
 סְמִירָתוֹ • כִּי בּוֹ שְׁבִיעִת מְכַל מְלָאכָתוֹ: בְּמִצְוֹת שְׁבִיעִת אֵל יִחְלִיצֶהָ • קוֹם קְרָא אֱלֹהֵי
 חַיִּים לְאִפְסָה • נִשְׁמַת כָּל יוֹם וְגַם גְּעִירָה • אֲבוֹר בְּשִׁמְחָה כִּי בְּכָר רָצָה •
 בְּמִשְׁנַח לְיוֹם וְקִדְשׁ רַבָּה • בְּחֹב מְעַמִּים וְיוֹם נְרִיבָה • יִזְכּוּ לְרַב מִצְב
 הַשְּׁתַּעֲנִים בָּהּ • בְּבִיאת נִחַל לְחַי עוֹלָם הָבָא:

אז יאמר כל המאמר כשהוא נאמר בליל שבת כשהוא נאמר בליל שבת:

כִּי יִדְּשֶׁהָ מְעִידָה • אֵת שְׁבִיעִת הַמִּלְכָּה • בְּכַן נִדְּשֶׁהָ לְקִרְאָתָהּ • בּוֹאֵי בְּלָה
 גְּמִירָה לְבוֹשׁ בְּגָדֵי חֲמוּמָה • לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָּה • וְתַכֵּל כָּל הַעֲבוּחֹת • לֹא
 תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: לְהַתְּעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים • בְּרִבּוֹדִים וּשְׁלִי וְדָגִים: מְעַרְבֵי מְזִינִים •
 כָּל מִצְוֵי מְעַמִּים • מְבֹרָא יוֹם מְבֹרָא • תִּרְגְּלִים מְפֻשְׁמִים • וְלַעֲרוֹךְ בְּמִסָּה
 מִינִים • שְׁתוֹת יִיטֹת מְבֻשְׁמִים • וְתַפְנִיק מְעַנִּים • כָּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: לְחַמֵּם
 גְּמִלָּת יַעֲקֹב יִדְּשֶׁהָ • בְּדִי מְצָרִים גְּמִלָּה • וּיְכַבְּדוּהָ עֲשִׂיר נִדְּשֶׁהָ • וְתוֹכֵה לְגִלָּה •
 יוֹם שְׁבִיעִת אִם תִּשְׁמְרוּ • יִהְיֶיתֶם לִי מְגִלָּה • שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבוּדוּ • וּבְשָׁבִיעִי
 גְּמִלָּה: לְחַמֵּם תַּפְנִיק אֲמִירִים • וְגַם לְחַשׁוֹב תַּשְׁבּוּת • תִּדְּוִרִים מְבֹרָאִים •
 וְלַעֲרוֹךְ דְּבָרוֹת • וְתוֹכֵה לְלִמְדָה מְבֹרָא • לְמִנְחָה בְּגִיטָה • וְלַעֲרוֹךְ בְּאִמְרֵי שְׁפָר •
 בְּכָל פְּנוֹת וּמִחְנוֹת: לְחַמֵּם דְּמוּכָה תִּהְיֶה בְּגִיטָה • עוֹתָה קְרָא לְשִׁבְתָּה • וְהַשְׁמַת
 מְשִׁבְתָּה • פִּדְתָּ גִפְשׁ מְשִׁבְתָּה • בְּכַן נִפְשִׁי לָהּ עֲרִיבָה • וְלָנוּחַ בְּהַפֵּת • בְּשׁוֹשְׁנִים
 מִנְחָה • בּוֹ יִנְחוּ בֵּן וּבִת: לְחַמֵּם מִעֵין הָעוֹלָם הָבָא • יוֹם שְׁבִיעִת מְעִידָה • כָּל
 תַּשְׁתַּעֲנִים בָּהּ • יִזְכּוּ לְרַב שְׁמִיחָה • מְחִבְלֵי מְשִׁיחָה לְרִנְתָּה יְפֻדְתִּי תַּשְׁמִיחַ
 תָּם יִנּוֹן וְנִחְמָה: לְחַמֵּם

זח תופר סימנו ישראל והסימן סתהיל בראשי התורות יה שבחין רבובין אלהא למקדש.
 וחזו די ישראל בר משה חלוי נאמרה שר ידודה אריה די מדינתא אפי עליו דא קפ
 בישראל בישראל :

י ה רבון עלם ועלמא, אנת הוא מלכא מלך מלכא.
 עובד גבורתך ותסתא, שפר קדמך להחויא: יה רבן
 א בחין אסדר צפרא ורמשא, לך אלהא קדישא, די
 ברא כל נפשא, עירין קדישין ובני אנשא, חיות
 ברא ועופי שמיא: יה רבן

ר ברבין עובדך ותקפין, מכיה רמא ונקיף כפיפין,
 לו יחיה גבר שגין אלפין, לא ייעול גבורתך
 בחושבניא: יה רבן

א להא די לה יקר ורבותא, פרוק ית ענה מפום
 אריותא, ואפיק ית עמה מנו גלותא, עמה די
 בחרת מכל אפיא: יה רבן

ג מקדשך תוב ולקדש קדשין, אתר די בה יחרון
 רוחין ונפשין, ויזכרון לך שירין ורחשין, בירושלם
 קרתא דשופריא: יה רבן

צור משלו אכלנו, ברכו אמוני, שבצענו והותרנו כדבר
 יי. הון את עולמו, רוענו אבינו, אכלנו את
 לחמו, ויינו שתינו, על פן נודה לשמו, ונהללו בפינו,
 אמרנו וענינו, אין קדוש כיי, צור: בשיר וקול תודה
 גברך לאלהינו, על ארץ חמדה טובה שהנחיל
 לאבותינו, מזון וצדה השביע לנפשנו, חסדו גבר
 עלינו, ואמת יי. צור: פתם בחסדך, על עמך צורנו, על
 ציון משכן כבודך, זבול בית תפארתנו, בן דוד
 עבדך, יבא ויגאלנו, רוח אפינו משיח יי. צור: יבנה
 המקדש, עיר ציון תמלא, ושם נשיר שיר חדש,
 וברננה נעלה, הרחמן הנקדש יתברך ויתעלה, על
 כום יין מלא, כבדפת יי. צור:

שחרית לשבת ויום טוב.

פזמון: הן מה טובו גד הורו ומה טוב פריה זה :

הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו זמרו לו, שיחו בכל
נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו, ישמח לב
מבקשי יי: דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה, מופתיו ומשפטי
פיהו: זרע ישראל עבדו, בני יעקב בחיריו:
הוא יי אלהינו, בכל הארץ משפטיו: זכרו
לעולם בריתו, דבר צוה לאלה דור: אשר
פרת את אברהם, ושבועתו ליצחק: ויעמידה
ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: לאמר
לך אתן ארץ כנען, הכל נחלתכם: בהיותכם
מתי מספר, כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי
אל גוי, וממלכה אל עם אחר: לא הנחת
לאיש לעשקם, ויזכה עליהם מלכים: אל התגעו
במשיחי, ובנביאי אל התרעו: שירו ליי כל
הארץ, בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו
בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו, כי

גָּדוֹל יי וּמְהֵלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל
 אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּי,
 שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עוֹז וְחֵדוּה
 בְּמִקְוָמוֹ: הָבּוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבּוּ לַיי
 כְּבוֹד וְעוֹז: הָבּוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוֹ
 מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ, אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בִּלְתִּמוּט:
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יי מֶלֶךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ, יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה וְכָל
 אֲשֶׁר בּוֹ: אֹה יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר, מִלְּפָנֵי יי כִּי
 בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי
 לָעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעַם אֲמֵן וְהֵלֵל לַיי: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
 לְהַדּוֹם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
 וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה יי לֹא
 תִּבְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, תִּסְדֹּךָ וְאַמְתִּךָ תִּמְיֹד
 יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְהִסְדִּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם

הָמָּה: תָּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרָתוֹ.
וְעֹז בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ, אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בְּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
הַנֶּשֶׁא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הַיּוֹשֵׁב גִּמּוּל עַל גִּבּוֹרָתוֹ: לֵי
הַיְשׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יי צְבָאוֹת
עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ
אֶת נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִפְתָּה לֵי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנֵּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
לִבֵּנוּ, כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי חֲסִדְךָ יי
עֲלֵינוּ, כִּי אֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֲסִדְךָ,
וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְּנוּ
לְמַעַן חֲסִדְךָ: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאנוּ: אֲשֶׁר־י הָעָם
שִׁבְּכָה לוֹ, אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁי אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי בְּחִסְדְּךָ
בְּטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ, אֲשִׁירָה לֵי כִּי
גִּמּוּל עָלִי:

י **מִזְמוֹר** שִׁיר תְּנַכְתִּי הַבֵּית לְדָוִד: אֲרוֹמְנֶךָ
יי כִּי דִלִיתָנִי, וְלֹא שִׁמְחָתָה אִיבִי
לִי: יי אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וְהִתְרַפֵּאֵנִי: יי הַעֲלִיתָ

מִן שְׂאוֹל נִפְשִׁי, חִיתָנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר: זְמִירוֹ לִי
 חֲסִידִיו, וְהוֹדוּ לְזִכְרְךָ שׁוֹ: כִּי רָנַע בְּאִפּוֹ, חַיִּים
 בְּרָצוֹנוֹ, בְּעֶרְבַּ יְלִין בְּכִי, וְלִבְּךָ רָנָה: וְאֲנִי
 אֶמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי, בֶּל אֲמוֹט לְעוֹלָם: יי בְּרָצוֹנְךָ
 הֶעֱמִדְתָּה לְהִרְרֵי עוֹז, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵיטֵי
 נִבְהָל: אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא, וְאֵל אֲדֹנִי אֶתְחַנֵּן: מֵה
 בָּצַע בְּרָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפְר
 הַיָּגִיד אֶמְתֶּךָ: שָׁמַע יי וְחֲנָנִי, יי הִיָּה עוֹזֵר לִי:
 הַפִּכְתָּ מִסְפְּרִי לְכַחֹל לִי, פָּתַחְתָּ שִׁקְיוֹ וְתֹאזְרֵנִי
 שְׁמִיחָה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה, יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אוֹרְךָ:

יי מִלֶּךְ יי מִלֶּךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בִּים: וְהִנֵּה יי לְמִלֶּךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ. בִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְנִקְצֹעַ מִן הַצֹּמִים לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ
 בְּתִהְלִיכְךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 וְאֵסֵר כָּל הָעָם אִמָּן, הַלְלוּיָהּ: פֶּלַח הַשְׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ:

לְמִנְצָת מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשְּׁמַיִם
 מִסְפָּרִים כְּבוֹד יְהוָה,
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הִרְקִיעַ: יוֹם
 לַיּוֹם יִבְיַע אֶמֶר, וְלַיְלָה לְלִילָה
 יִתְהַדְּעַת: אֵין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים,

בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבְלֵ מַלְיָהֶם,
לִשְׁמֹשׁ שָׁם אֶהְיֶה בָּהֶם: וְהוּא
בְּחֶתְנִי יוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ, יֵשִׁיעַ בְּגִבּוֹר
לְרוּץ אֲזִרָתוֹ: מִקְצָה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ, וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם,
וְאֵין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ: תִּזְרֹת יי
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי
נִאֲמָנָה מִחֲכִימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יי
יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב, מַצִּוֹת יי בְּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יי טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לְעַד, מִשְׁפָּטֵי יי אֱמֶת,
צֶדֶקוֹ יִתְדוֹ: הַנְּחַמְדִּים מוֹהֵב
וּמִפְּזוֹ רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֶפֶת
צוּפִים: גַּם עֲבֹדֶךָ נִזְהָר בָּהֶם,

בְּשׁוּמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי
 יָבִין, מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי: גַּם מִזִּידִים
 חֲשׂוֹךְ עֲבֹדָה, אֵל יִמְשְׁלוּ בִי, אֲנִי
 אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ
 לְרִצּוֹן אֱמִירֵי פִי, וְהִגִּינוּ לְבִי
 לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רָנְנוּ צְדִיקִים בִּי. לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיְיָ
 בְּכָבוֹד. בְּנִבְלָה עָשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ. הִיטִיבוּ גִגֵּן בְּתִרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְיָ, וְכָל
 מַעֲשָׂיו בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֲסֹד יְיָ מִלְּאֵה
 הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבָרוּחַ פִּיו כָּל צָבָאִם:
 כּוֹנֵם כֶּנֶד מִי הַיָּם. נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי
 כָּל הָאָרֶץ. מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אֵמֵר
 וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְיָ הַפִּיר עֲצַת נֹוִים, הֵנִיא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מִחֲשָׁבוֹת
 לָבוֹ, לְדוֹר וָדוֹר: אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו, הָעַם
 בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי
 הָאָדָם: מִמְּכֹון שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ, אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 הַיּוֹצֵר יַחַד לֵבָם. הַמִּבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶכֶה
 נוֹשֵׁעַ בָּרֶב חֵיל. גָּבוֹר לֹא יִנָּצֵל בָּרֶב כַּחַ: שֹׁקֵר הַסּוֹם
 לַתְּשׁוּעָה, וּבְרוֹב חֵילוֹ, לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֵל
 יִרְאִיו, לְמִיחָלִים לְתַסְּהוּ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם

בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בָּנוּ
 יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי חֲסִידְךָ יי
 עֲלֵינוּ, כְּאִשֶּׁר יִחְלָנוּ לָךְ:

לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת מַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ,
 וַיִּגְרָשׁוּהוּ וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכָל
 עֵת, תָּמִיד תִּהְיֶה לָּהּ בְּפִי: בְּיִי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי,
 יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְּלוּ לִי אֱתִי, וְנִרְמָמָה
 שְׁמוֹ יִהְיֶה: דַּרְשֵׁתִי אֶת יי וְעֲנֵנִי, וּמִכָּל מְגֻרּוֹתַי
 הִצִּילָנִי: הִבֵּיטוּ אֵלָיו וְנִהְיֶה, וּפְנִיָהֶם אֶל יִחְפָּרוּ:
 זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ:
 חֲתֹמָה מִלְּאֶךָ יי, סְבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלָצֵם: מַעֲמוֹ
 וִירְאוֹ כִּי טוֹב יי, אֲשֶׁרִי הִגִּבֵּר יִחְסֶה בּוֹ: יִרְאֵה
 אֶת יי קְדוֹשִׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים
 רָשׁוּ וָרַעֲבוּ, וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא יִחְסְרוּ כֹל טוֹב:
 לָכוּ בָּנִים שִׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יי אֶלְמֹדֶכֶם: מִי
 הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים, אֲהַב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מֶרֶע, וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מֶרְמָה:
 סוֹר מֶרֶע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפֵהוּ:
 עֵינֵי יי אֶל צְדִיקִים, וְאֲזִנֹּיו אֶל שׁוֹעֲתִים: פָּנֵי יי
 בְּעוֹשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם: צַעֲקוּ וַיִּישָׁע
 שְׁמֵעַ, וּמִכָּל צָרוֹתֵם הִצִּילָם: קְרֹב יי לְנִשְׁכָּרֵי
 לֵב, וְאֶת דְּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק,
 וּמִכָּלֵם יִצִּילָנוּ יי: שׁוּמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו, אֲחֵת

מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאִי
צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ: פֹּדֶה יִי נֶפֶשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא
יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

תִּפְלֶה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים,
אֲדָנִי מֵעֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָנוּ, בְּדוֹר וָדוֹר: בְּטָרֶם הָרִים
יִלְדוּ וְתַחֲזֹלֵל אֶרֶץ וְתַבְּלָה, וּמֵעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשָׁב אֲנוֹשׁ
עַד דָּבָא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:
כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּי־
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹד, וְאִשְׁמוּרָה
בְּלִילָה: זָרְמַתֶּם, שָׁנָה יְהִי, בַּבֶּקֶר
כְּחֹצִיר יִחַלֶּף: בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֹלֶף,
לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלִינוּ
בְּאֶפֶס, וּבְחִמְתָּךְ־נִבְהֵלָנוּ:
שִׁתָּה שֶׁכֶׁ עֲזַנּוּתֵינוּ לְנִגְדָךְ, עַל־מִנּוּ

לְמֵאֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתְךָ, כָּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ:
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה,
 וְאֵם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
 וְרֵהַבָּם עָמַל וְאוֹן, כִּי גֹז חֵישׁ
 וְנִעְפָּה: מִי־יֹדֵעַ עוֹז אִפְּךָ,
 וּבִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ
 כֵּן הוֹדֵעַ, וְנָבִיא לִבִּב חֲכָמָה:
 שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עָלַי
 עֲבֹדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבֹקֶר חֲסִדֶּךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ:
 שְׂמֵחֵנוּ בִּימֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֶל עֲבֹדֶיךָ
 פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וְיֵהִי
 גֹעֶם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה

יְדִינֵנוּ בִּזְנוּנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ בִּזְנוּנָהוּ:

יִשְׁכַּב בְּסִתְר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שָׁדִי יִתְלַוֵּנוּ: אָמַר
לִי מַחְסִי וּמִצֹּדֶתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ:
כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יִקְוֶשׁ, מִדְּבַר הַזֹּת:
בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה, צָנָה
וּסוּחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּתַח לֵילָה, מִחַץ
יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיֶה, מִקָּטָב יִשׁוּד
צְהָרִים: יִפּוֹל מִצִּדְּךָ אֱלֹהֶךָ וּרְבָבָה מִיְמִינֶךָ,
אֱלֹהֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲהִי יי מַחְסִי, עֲלִיוֹן שְׁמֹת
מַעֲוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה אֱלֹהֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב
בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן
רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ, תִּרְמוֹס כְּפִיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חֵשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁבֵּהוּ כִּי
יָדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עִמּוֹ אֲנֹכִי בַצָּרָה,
אֲחַלְצֶהוּ וְאֲבַבְדֶּהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ,
וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אוֹרֵךְ יָמִים וְכוּ'.

מִזְמוֹר, שִׁיר לַיִי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, וְהִשְׁעָה לִּי יְמִינוֹ וְזָרוּעַ
קִדְשׁוֹ: וְהִרְעֵי יי יִשְׁעָתוֹ, לְעֵינַי הַצִּיִּים צִדְקָתוֹ: זָכַר תְּסוּד
וְאֲמִנָּתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶפְסִי אֶדְּרֹךְ, אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעֵנוּ לַיִי

כִּי הָאָרֶץ. פָּצוּ וְחָנְנוּ וְחָסְדוֹ: וְאָמַר לֵי בְּכֹנֹד, בְּכֹנֹד וְקוֹל וְמִלְחָה:
בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הִרְעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: יָרַעַם הָיָם וּמִלְאוּ, תִּבְלֵ
וְיֹשְׁבֵי כָה: גְּהֻרֹת יִמְחָאוּ כָּף. יִתֵּר הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יי כִּי בָא לְשִׁפּוֹם
הָאָרֶץ. יִשְׁפּוֹם תִּבְלֵ בְּצֹדֶק, וְעַמִּים בְּמִשְׁרִים:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת. אָשָׁא עֵינֵי אֵל הָרִים. מֵאֵין יָבֹוא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי.
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹם רִגְלִי. אֵל יַעֲמֵם שִׁמְרִי: רִגְהָ לֹא
יָנִים וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שׁוֹמֵר. יי צִלָּה עַל יַד יְמִינִי: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ
לֹא יִכָּבֵה, וְרַחַם בְּלִילָה: יי יִשְׁמְרֶנּוּ מִכָּל רָע. יִשְׁכַּר אֶת נִפְעָה: יי יִשְׁכַּר
צֹאתָה וּבֹאָה, מַעֲרָה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שִׁבְחִי בְּאֵמָרִים לֵי. בֵּית יי גִּלְגָּל: עֹמְדוֹת הָיוּ
רִגְלָיו. בְּשִׁמְרִי יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, כְּעִיר שֶׁחֲבֵרָה לָהּ יִתְרוֹ:
שִׁשִּׁים עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמָּה
יִשְׁבּוּ כְּכֹאוֹת לְמִשְׁפָּם, כְּכֹאוֹת לְבֵית דָּוִד: שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, יִשְׁלִי
אֶהְיֶיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ, שְׁלוֹם בְּאַרְמְזוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבֵּרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֶלֶיךָ נִשְׁאָהִי אֵת עֵינֵי, הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים
אֵל יַד אֲרוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שֹׁפְתָה אֵל יַד גְּבֻרָתָהּ. כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יי
אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחַנְנוּ: חָנְנוּ יי חָנְנוּ, כִּי רַב שָׁבְעֵנוּ בּוֹ: רַבָּת שְׂבָעָה לָהּ
נִפְשָׁנוּ הִלָּעַם הַשָּׂאֲנִים, הִבּוֹ לְנָאִי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לֹאֲלֵי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: לֹאֲלֵי יי שְׁהִיָּה
לָנוּ, בְּקוֹם עֵינֵינוּ אֲדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלָעוֹנִי, בְּחִירוֹת אִפְסָם בָּנוּ, אֲנִי
רַמִּים שִׁמְפוֹנִי, גִּחְלָה עָבַר עַל נִפְשָׁנוּ: אֲנִי עָבַר עַל נִפְשָׁנוּ, רַמִּים הַיְּרוּשָׁנִים:
בְּרוּךְ יי, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר גְּמֻלָּה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים
דִּפְחַת נִשְׁכָּר, וְאִנְתָּנוּ גְּמֻלָּה: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יי, הִלְלוּ עַבְדֵי יי: שְׁעוֹמְדִים
בְּבֵית יי בְּחִצּוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הִלְלוּיָהּ כִּי
טוֹב יי, זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יִהְיֶה,
יִשְׂרָאֵל לְמִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יי, וְאֲדוֹנֵינוּ
מִכָּל אֱלֹהִים: כִּי אֲשֶׁר חִפֵּץ יי עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בִּימֵים וְכֹל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלָה גִשָּׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ,
גִּרְמִים

בְּרָקִים לְמִטֶּר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מְאֻצְרוֹתָיו: שְׁהִכָּה
 בְּכוּרֵי מִצְרַיִם. מְאָדָם עַד בְּהֵמָה: שְׁלַח אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם. בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו:
 שְׁהִכָּה גוֹיִם רַבִּים. וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלָעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְלָכָל מַמְלָכוֹת
 כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יי.
 שְׁמָה לְעוֹלָם. יי. זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יֵדִין יי עַמּוֹ.
 וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כְּסָף וָזָהָב. מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
 אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ: אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם. כָּל אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם: בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יי. בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת יי: בֵּית
 הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת יי. יִרְאֵי יי בָּרְכוּ אֶת יי: בָּרוּךְ יי
 מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 הוֹדוּ לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 לַעֲשֹׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 לַעֲשֹׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלַת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמִמְשָׁלַת בַּלַּיְלָה, כָּל־ח:
 לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוּרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וַיֹּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם,
 בִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה,
 לְגֹזֵר יָם סוּף לְגִזְרִים,
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ,
 וַנַּעַר פִּרְעֹה וַחֲיָלוֹ בַּיָּם סוּף,
 לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר,
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים,
 וַיַּהֲרוֹג מַלְכִים אֲדִירִים,
 לְסִיתוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי,
 וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן,
 וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה,
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ,
 שָׁב שִׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ,
 וַיַּפְּרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ,
 נֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּעִיר,
 הוֹדוּ לָאֵל הַשָּׁמַיִם.

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְחַי עוֹלָמִים:	הַיְחָד וְהַיְחָדָה,	לְחַי עוֹלָמִים:	הָאֲדָרֶת וְהָאֱמוּנָה,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַכֶּתֶר וְהַכְּבוֹד,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַלֵּקֶת וְהַלְּבוֹב,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַנְּאֻמָּה וְהַנְּדָלָה,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַדָּעָה וְהַדְּבֹר,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַצִּי וְהַצָּח,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַדֹּר וְהַדָּר,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַסְּגוּי וְהַשְׁגָּב,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַנֶּעַר וְהַנְּתִיקוֹת,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַעֲזָז וְהַעֲנָה,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַתָּקָה וְהַחֲזָקָה,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַפְּרוּת וְהַפֶּאֶר,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַחֲזָקָה וְהַחֲזָקָה,
לְחַי עוֹלָמִים:	הַצָּבִי וְהַצָּדֵק,	לְחַי עוֹלָמִים:	הַפֶּסֶח וְהַמִּטָּה,

הַבְּרִיאָה וְהַקְדוּשָׁה. לְחַי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשְׁבָּח. לְחַי עוֹלָמִים:
הַדִּין וְהַדּוּמָּה. לְחַי עוֹלָמִים: הַתְהַלָּה וְהַתְפָּאֶרֶת. לְחַי עוֹלָמִים:

הַרְיָנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי. לְשֵׁם
יְחִוּד. קוֹדֵשׁא בְּרִיקָה הוּא, וְשִׁכְיָתִיָּה עַל יְדֵי הַהוּא
מְסִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ שָׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ
הוּא, בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה,
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בִּרְאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ,
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בָּרוּךְ
חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח, בָּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שֶׁמוֹ. בָּרוּךְ אֲתָה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָב
הַרְחֵמֵן הַמְהִלָּל בְּכָפָה עֲמוֹ, מְשַׁבֵּחַ
וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו,
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, גְּהִלָּלְךָ יְיָ

אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת,
 וְנִגְדָּלָךְ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ,
 וְנִמְדִּיכָךְ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ
 מְשַׁבַּח וּמִפְאָר עַדִּי עַד שְׁמוֹ
 הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ
 מְהֻלָּל בַּתְּשִׁבְחוֹת:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי. ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבוקר חסדך. ואמונתך
 בפירות: עלי עשור ועלי גבל. עלי הגיון בכנור: כי
 שמחתני יי בפעלך. במעשי ידיך ארנן: מה גדלו
 מעשיך יי. מאד עמקו מחשבותיך. איש בער לא
 ידע. וכסיל לא יבין את זאת: בפרוח רשעים כמו
 עשב. ויציצו כל פועלי און. להשמידם עדי עד:
 ואתה מרום לעולם יי: כי הגה איביך יי. כי הגה
 איביך. יאבדו יתפרדו כל פועלי און: ותרים פראים
 קרני. בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי. בקמים
 עלי מרעים. תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח.
 כארו כלבנון ישגה: שתולים בבית יי. בחצרות
 אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה. השנים ורעננים

יְהִיוּ: לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל, צוּרֵי וְלֹא עֲלֻתָּה עִלְיָה כִּי בּוֹ:
 יִי מֶלֶךְ צִאֲוֹת לְבַשׁ, לְבַשׁ יִי, עוֹז הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלֵ בְּלִ
 תְּמוֹט: נִכּוֹן בְּכֹאֵף מָאֹז, מְעוֹלָם אֲתָה: גִּשְׁאוֹ נְהָרוֹת יִי
 גִּשְׁאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ נְהָרוֹת דְּכֵיִם: מְקוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים
 אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי: עֲרוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד
 לְבִיתְךָ נֶאֱמָה קוֹדֶשׁ, יִי לְאֶרֶץ יִמִּים:

יְהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יִי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי
 שֵׁם יִי מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזִרְת
 שְׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵאוֹ, מִהַלֵּל שֵׁם יִי: רַם עַל כָּל
 גּוֹיִם יִי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ, יִי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם,
 יִי זְכוּרָה לְדוֹר וָדוֹר, יִי בְּשָׁמַיִם הַכִּין כְּסֵאוֹ,
 וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגִּל
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יִי מֶלֶךְ, יִי מֶלֶךְ, יִי
 מֶלֶךְ, יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יִי מֶלֶךְ עוֹלָם
 וָעֶד, אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ, יִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם,
 הִגִּיא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים, רַבּוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב
 אִישׁ, וְעֲצַת יִי הִיא תִקּוּם, עֲצַת יִי לְעוֹלָם
 תִּעֲמֹד, מַחְשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר, כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד, כִּי בָחַר יִי בְּצִיּוֹן,
 אֲוָה לְמוֹשֶׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְלָתוֹ, כִּי לֹא יִמּוֹשׁ יִי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוֹב, וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ.

יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ:

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־הָעָם
שָׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁר־הָעָם שָׁיִי אֱלֹהִיו: תִּהְיֶה
לְדוֹד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וָעַד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
גָּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדְּלוֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיְעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ
יִרְצֵנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אֲפִים וְגָדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ
לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרְתֶךָ
יִדְבִּירוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרוֹתָיו, וְכְבוֹד הֵדָר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנוֹפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב
יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן יִרְאֶיו
יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת
כָּל אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְיָ יֹדְבֵר
פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד: וְאַנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלֵי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אַהֲלִלָה יְיָ
בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי:

אֵל תִּבְמָתוֹ בְּגִדֵּיבִים, בְּבֶן אָדָם שָׂאִין לוֹ

תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם
הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב
בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, הַשְׁמַר
אֲמַת לְעוֹלָם: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נוֹתֵן
לֶחֶם לָרַעֲבִים, יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פּוֹקֵחַ
עוֹרִים, יְיָ זוֹקֵף כְּפופִים, יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ
שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדֵד, וְדַרְךְ
רָשָׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן,
לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ. כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי גָעִים נֶאֱוָה תְּהִלָּה:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם:
הַרּוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר
לְכוֹכְבִּים, לְכֹלֵם שָׁמַיִם יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ,
לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מַעֲזֹדֵד עֲנוּיִם יְיָ, מַשְׁפִּיל רָשָׁעִים
עַד־אָרֶץ: עֲנֵנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה, וְזַמְּרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ
הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֶמְהָ, לְבִנְי עוֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּץ, לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶדוֹ:
שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ, הִלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: כִּי חֹזֵק
בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ, בֵּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּרָתְךָ
שָׁלוֹם, חֲלָב חַמְטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אָרֶץ,
עַד מִהֲרָה יִרוּץ הַדָּבָר: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג בְּצֶמֶר, כְּפוֹר
כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ קָרָחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי

יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבַר וְיִמָּסֵם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם:
מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה כֵן לְכָל נָוִי. וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם. הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ, הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהָ בְּמִרוֹמִים:
הִלְלוּהָ כָּל סֵלָאֲכִי. הִלְלוּהָ כָּל צְבָאוֹת: הִלְלוּהָ
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הִלְלוּהָ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הִלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם.
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי רַחֵם צֹהַר
וַתִּבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם. חֶסֶד נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד: הִלְלוּ
אֶת יי מִן הָאָרֶץ. תַּנְיִינִים וְכָל הַהוֹמֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֹּג
וְקִיטּוֹר. רוּחַ סַעֲרָת עוֹשֶׂה דְּבָרָיו: הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ
פֶּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּתֵמָה, רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי
אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל שְׁפָמֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם
בְּתוּלוֹת, וְקָנִים עִם גָּעֲרִים: יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ
לְכָדוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּהְלֶה לְכָל
תְּסִידִיו. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ. הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ, שִׁירוֹ לַיי שִׁיר תְּדָשׁ, תִּהְלָתוֹ
בִּבְקֵהֶל תְּסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעַשְׂיוֹ, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם: יִהְלְלוּ שִׁמּוֹ
בְּמַחֲוֵל, בְּתַנְּפוֹכְנוֹר יִזְמְרוּלוֹ: כִּי רֹצֵה יי בְּעַמּוֹ,
יִפְאַר עֲנֻיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלֹז תְּסִידִים בְּכָבוֹד,
יִרְנְנוּ עַל מַשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם,
וַחֲרַב פִּיפִיּוֹת בִּידָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם,
תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאִסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים,
וְנִבְכְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹזֵל: לַעֲשׂוֹת בָּדָם מִשְׁפָּט
כְּתוֹב, הֵדָר הוּא לְכָל תְּסִידִיו, הִלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ, הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב נִדְרוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתוֹף וּמָחֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְרֵי
שִׁמְעַ. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְרֵי הַרְוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל
יְהוָה. הַלְלוּהָ. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּהָ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ
יְיָ מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם.
הַלְלוּהָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא
כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ הַיּוֹד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כֹּל הַקֹּהֵל. וַיֹּאמֶר הַיּוֹד,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מְעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם. לָךְ יְיָ הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה, וְהַתְפָּאֶרֶת, וְהַנְּצָחַת,
וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יְיָ הַמְּמֻלָּה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא, לְכֹל לְרָאשׁ, וְהַעוֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד מְלִפְנֵיךְ.
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל, וּבִידֶךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבִידֶךָ לְגִדֵּל
וּלְחַזֵּק לְכֹל, וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמְהֻלָּלִים
לְשֵׁם תְּפָאֲרֶתְךָ, וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ, וּמְרוֹמָם עַל כָּל
בְּרִכָּה וְתִהְלֶה. אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדּוֹךָ, אַתָּה עֹשֶׂית אֶת
הַשְּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשְּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר

עֲלֶיהָ. הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּלֶם.
וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרְךָ בְּאַבְרָם. וְהוֹצֵאתוּ מֵאוּר כַּשְׁדִּים. וְשִׁמְתָה
שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצֵאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית, לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנָעַנִי,
הַחִתִּי, הָאֲמֹרִי, וְהַפְּרִזִּי, וְהַיְבוֹסִי,
וְהַגְּרָזִשִׁי, לָתֵת לְזֶרְעוֹ. וְתָקַם אֶת דְּבָרֶיךָ,
כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְתָרָא אֶת עָנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
וְתַתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפָרְעֹה, וּבְכָל עַבְדָּיו,
וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ, כִּי יִדְעֶתָ כִּי הוֹיְדוּ עֲלֵיהֶם,
וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם, כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָה בְּקִעְתָּ
לְפָנֶיךָ, וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה, וְאֶת
רוּדְפֵיהֶם, הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת, כְּמוֹ אֶבֶן, בְּמַיִם
עֲזִיִּים:

**וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת מִצְרַיִם, מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם:
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם, וַיֵּרָאוּ**

הָעַם אֶת יְיָ, וַיֹּאמְרֵנוּ בֵּי יְיָ וּבַמֶּלֶכָּה עֲבָדוּ:

אִזּוּ יִשִּׁיר מִלְּשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ.
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לַיְיָ, כִּי גָאָה גָאָה, סוֹם
וּרְכָבוֹ, רָמָה בָּיִם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה,
יְיָ שִׁמּוֹ: מִרְכָּבוֹת פָּרְעָה וַחֲיִלּוֹ, יָרָה בָּיִם, וּמִבְּחַר
שְׁלָשִׁיו, טָבְעוּ בָיִם סוּף: תְּהוֹמוֹת יִכְסִּימוּ, יִרְדּוּ
בְּמִצּוֹלוֹת כָּמוֹ אֲבִן: יְמִינָהּ יְיָ נֶאֱדָרִי בְּכֶתֶר, יְמִינָהּ יְיָ
תִרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרוּב גְּאוּנָהּ תִּתְּרוֹם קִמְיָהּ, תִּשְׁלַח
חֲרוּנָהּ יֹאכֶלְמוּ כִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אִפְיָהּ נִעְרְמוּ מַיִם, נִצְבוּ
כָּמוֹ גֵּד נוֹזְלִים, קָפְאוּ תְּהוֹמוֹת בִּלְבַּיִם: אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדּוּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל, תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי, אֶרִיק
חֲרָבִי תוֹרִישִׁמוּ יָדַי: נִשְׁפָּת בְּרוּחָהּ כְּסָמוּ יָם, צִלְלוּ
כַּעֲוִפֹת בְּמַיִם, אֶדִירֵם: מִי כְּמוֹכָה בָּאֱלֹהִים יְיָ, מִי
כְּמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה פִּלָּא:
נְטִיית יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית בְּחִסְדָּהּ עִם זֶה
גְּאֻלָּתָהּ, נְהַלֵּת בְּעֶזֶה אֵל גִּוָּה קֹדֶשׁ: שְׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגְּזוּן, חִיג אֲחִזּוּ יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אִזּוּ גְּבַהֲלוּ אֱלֹהֵי אֲדוּם,
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזִמוּ רָעַד, גְּמוּגוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפּוֹל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶחַד, בְּגִדוֹל זְרוּעָהּ יִדְמוּ כְּאֲבִן, עַד
יַעֲבוֹר עִמָּהּ יְיָ, עַד יַעֲבוֹר עִם זֶה קְנִייתָ: תִּבְאָמוּ
וְתִטְעֶמוּ בְּהַר נְחֻלָּתָהּ, מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ פְּעֻלָּתָהּ יְיָ, מִקֶּדֶשׁ
אֲדָנִי, כּוֹנֵן יְדִידָהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעַלְמִים וּלְעַלְמֵי עֲלָמִיא:
כִּי בָּא סוֹם פָּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיִם, וַיָּשָׁב יְיָ
עֲלֵיהֶם

עליהם את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בדרך
הים: כי ליי המלוכה. ומושל בגוים: ועלו מושיעים
בהר ציון. לשפוט את הר עשו. והיתה ליי המלוכה:
והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמך יי
אלהינו, ורוח כל בשר
תפאר ותרום זכרך מלכנו
תמיד, מן העולם ועד העולם
אתה אל, ומבלי עדיך אין לנו
מלך גואל ומושיע. פודה ומציל
ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר
וסומך אלא---אתה. אלהי
הראשונים והאחרונים. אלוה
כל בריות, אדון כל תולדות,
המהלל בכל (ברוב) התשבחות

הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים. וַיִּי עַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים,
וְהַמְקִיץ נֹרְדָּמִים, (מַחְיֶה מֵתִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף
בְּפוֹפִים), הַמְשִׁיחַ אֱלֹדָמִים, וְמַתִּיר
אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
בְּפוֹפִים, וְהַמַּפְעִיחַ נַעֲלָמִים. וְלֵךְ
לְבִדְדֶךָ אֶנְחֵנוּ מוֹדִים, וְאֵלֵינוּ פִּינוּ
מִלֵּא שִׁירָה בָּיִם, וְלִשְׁנָנוּ רִנָּה
בְּחֶמּוֹן גִּלְיֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח
בְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
בְּשֶׁמֶשׁ וּבִיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת
בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת
בְּאַיָּלוֹת. אֵין אֶנְחֵנוּ מִסְפִּיקִים

לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
 אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ
 מִלְּפָנֵינוּ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי
 אֲלָפֵי אֲלָפִים, וְרַבֵּי רַבּוֹת
 פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נַפְשִׁים וְנַפְלָאוֹת
 שְׁעֵשִׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ, וְעִמָּנוּ.
 מִלְּפָנִים מִמַּצָּרִים גְּאֻלָּתָנוּ, יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
 בָּרָעַב וְנָתָנוּ, וּבְשֹׁבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ,
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלְּטָתָנוּ,
 וּמִחֲלָיִם רָעִים, וְרַבִּים וְנֶאֱמָנִים
 הִלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ,
 וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵל
 תַּשְׁשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְנֶצַח. עַל כֵּן,
 אֲבָרִים שֹׁפְלִיגָת בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה

שֶׁנִּפְתַּח בְּאִפְיָנוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַת בְּפִינוּ. הֵן הֵם, יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ,
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיִּרְזָמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדֵּי־שׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת
שִׁמְךָ מֶלֶכְנוּ תָמִיד. כִּי כָל־פֶּה, לָךְ
יוֹדָה. וְכָל־לִשׁוֹן, לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל־
עֵין לָךְ תִּצְפֶּה. וְכָל־בֶּרֶד, לָךְ
תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה, לִפְנֶיךָ
תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־הַלְבָבוֹת יִירָאוּךָ.
וְכָל־קָרֵב וְכָל־יֹזֵם יֹאמְרוּ לְשִׁמְךָ.
כִּדְבַר שְׂפָתוֹב, כָּל־עַצְמוֹתַי
תִּלְמַדְנָה, יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עַנִּי
מִחֲזֹק מִמֶּנּוּ, וְעַנִּי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ.
שׁוּעַת עַנִּיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת
הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ. מִי יִדְמֶה

לָךְ, וּמִי יִשְׁוּהָ לָךְ, וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ.
הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ,
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם
קִדְשֶׁךָ. כְּאֶמּוֹר, לְדוֹד, בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת יי, וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

כיום שבת יצאן החתן והאל בתעצומות:

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲיֹךְ, הַגָּדוֹל
בְּגִבּוֹר שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר
לְנִצָּחַת, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ:

בראש השנה ויום כפור יצאן החתן והאל:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲרָם וְנִשְׂא:

בשבת מתחיל החתן שובן עד:

שׁוֹבֵן עַד, מְרוֹם וְקִדְוֶה שְׁמוֹ, וְכַתוּב, רָנּוּ
צְדִיקִים בַּיּי, לְיִשְׂרָאֵל נִאֻוָּה תְהִלָּה,
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם, וּבְשִׁפְתֵי צְדִיקִים
תִּתְבָּרֵךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ. וּבְקֶרֶב
קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מְלִכֵנוּ בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֹת
נֵי

כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ:
לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר,
וּלְנַצֵּחַ, לְבָרֵךְ, לְעֲלֹת וּלְקַלֵּם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת
וְתַשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמְךָ לְעַד מְלָכְנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ,
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיר
וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עוֹז וּמְמַשְׁלָה, נִצָּח,
גִּדְלָה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה
וּמְלָכוּת; בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ וּמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל, בְּרוּךְ
אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתַּשְׁבָּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל
הַבְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹהֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה, מֶלֶךְ יְחִיד אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים: ^{ה"ק}

כַּשֶּׁנָּה חֲזוּבָה קוּדֶשׁ חֲצִי קְרִישׁ אֲוִיִּים שִׁיר הַמַּעֲלֹת סַמְעֲמִקִּים וְכוּ' (מַחֲלִים קִל) 1

ה"ח בְּרָכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:

ק"ח בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר

אור ובורא חשך, עשה שלום, ובורא את הכל:

בשחר יום טוב בנחל נחמיה כגון המאיר לארץ י:

הכל יודוך. והכל ישבחוך. והכל יאמרו. אין קדוש
כִּי. הכל ירוממוך סלה. יוצר הכל: הארץ,
הפזתה בכל יום ולתות. שערי מזרח. ובוקע חלונני
רקיע. מוציא חמה ממקומה. ולבנה ממכון שבתה.
ומאיר לעולם כלו וליושביו. שברא במדת הרחמים:
המאיר לארץ ולדירים עליה. ברחמים. ובטובו מחדש
בכל יום תמיד. מעשה בראשית: מה רבו מעשיך
י. כלם בחכמה עשית. מלאה הארץ קניינה: המלה.
המרוקם לבהו מאו. המשבח. והמפאד. והמתנשא
מימות עולם: אלהי עולם. ברחמיה הרבים רחם
עלינו. ארון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו. משגב
בעדנו: אין ערוך לך ואין זולתך. אפס בלתיך. ומי
דומה לך: אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה. ואין
זולתך מלפניו לחיי העולם הבא. אפס בלתיך נואלנו
לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו. לתחית
המתים:

אל ארון על כל המעשים. ברוך ומבורך
בפי כל הנשמה. גדלו וטובו מלא עולם.
דעת ותבונה סובבים הודו: המתנאה על
חיות הקודש ונהדר בכבוד על המרכבה.

זכות

(*) ליום טוב בשחר בנחל

המאיר לארץ ולדירים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי
כלם

זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנַי כְּסֵאוֹ, חֶסֶד וּרְחֻמִּים מְלֵא
כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת שֶׁכָּרָא אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם
בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכָּל. כִּתּוּב בּוֹרָה נָתַן בָּהֶם,
לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תִּבְלִי: מְלָאִים זֵיו
וּמְפִיקִים נוֹגֶה נֶאֱחָה זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׁמַחִים
בְּצֵאתָם וְשֹׁשִׁים בְּבֹאֶם, עֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן
קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתָנִים לְשִׁמּוֹ, צְהִלָּה
וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹר,
רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נֹתָנִים לוֹ
כָּל צָבָא מְרוֹם, תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה, שְׁרָפִים
וְחַיִּוֹת וְאוֹפָנֵי הַקֶּדֶשׁ:

לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁבַת מְכָל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עֲטָה
לַיּוֹם הַמְנוּחָה. עֹנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁיר שָׁבַת
שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מְכָל מְלָאכָתוֹ. וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת,
טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי. לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לֵאלֹהֵי כָּל
יְצוּרָיו, שָׁבַח יָקָר וְגִדְלָה וְכְבוֹד, יִתְנוּ לֵאלֹהֵי מֶלֶךְ יוֹצֵר
כֹּה

ליום טוב כשחל בחול

כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: חֲסִלְךָ הַפְּרוּסָם
לְבָדוּ מֵאוֹ, הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׁא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוֹר מְשַׁבְּבֵנוּ,
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מְשַׁנֵּב בְּעֶרְגֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה, הַכִּין וּפָעַל
זִמְרֵי חֲמָה. טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֹדוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָווֹ.
פְּנוֹת

כל. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשותו ביום
שבת קודש. שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרה מלכנו
יתפאר. בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. תתברך
מושיענו על כל שבת מעשה ידך. ועל מאורי אור
שיצרת המה יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים. ישתבח
שמך לעד מלכנו. יוצר משרתים. ואשר משרתיו
כלם. עומדים ברום עולם. ומשמיעים ביראת יחד בקול.
דברי אלמים חיים ומקדק עולם. כלם אהובים. כלם ברוכים.
כלם גבורים. כלם קדושים. וכלם עשים באימה וביראה
לצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה. בשירה
ובזמרה. ובזמירין ומשבחין. ומסאריין ומעריצין. ומקדישין.
וממליכין:

את שם. האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים
זה מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה. להקדיש
ליוצרים בנחת רוח. בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
כלם כאחד. עונים באימה ואומרים ביראה:
קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל
הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקודש פרעש גדול מתנשאים לעומת
שרצים. לעמתם משבחים ואומרים.

ברוך

יום טוב כשהל כחול

פנות צבאיו קדושים. רוממי שרי. תמיד מספרים כבוד אל
וקדשותו: תתברך יי אלהינו. בשמים ממעל. ועל הארץ
מתחת. על כל שבת מעשה ידך. ועל מאורי אור שיצרת
המה יפארוך סלה: תתברך לנצח וכו'

ברוך כבוד יי מִמְקוֹמוֹ:

לֹא בָרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְּנוּ, לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת
 יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ, מָרוֹם
 וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מַלְחָמוֹת,
 זֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא
 תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם תִּסְהוּ, וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ
 אֲשֶׁר בָּרָא: (אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר, וְנִזְכָּה כְלָנוּ
 יַחַד בְּמִהְרָה לְאוֹרוֹ) בָּרוּךְ אַתָּה יי, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְדוֹלָה
 וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתְ עָלֵינוּ, אָבִינוּ מְלַכְנוּ, בַּעֲבוּר
 שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל, וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שִׁכְמָחוּ בְךָ, וְתִלְמִדָם
 חֲקִי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּנוּ שְׁלָם, כֵּן תַּחֲנֹנֵנוּ
 וְתִלְמִדָנוּ, אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ,
 וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוֹד
 וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תִּלְמִד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
 אֶת שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל
 לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 בְּמַחֲנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ, וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וָעֶד, מִהֵר וְהִבֵּא
 עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מִהֵרָה מְאֹרֶבַע כְּנָפוֹת כָּל הָאָרֶץ,
 וְשִׁבּוֹר עוֹלָנוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְסִיּוֹת
 לְאֶרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבָנוּ בְּחִירָתְךָ מִכָּל
 עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה כְּאִמְתָּ

בְּאַהֲבָה. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה, וּלְאַהֲבָה אֶת
שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אחד:

ברחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָן וּדְבַרְתָּ בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדְךָ. וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה
אִתְּכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּטֹלֵקוֹשׁ, וְאֶסַּפְתִּי דֶגְגֶיךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
וְנָתַתִּי עֶשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִהְמֹתֶךָ, וְאָכְלָתָּ וְשַׂבַּעְתָּ:
הִשְׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יי בָּכֶם
וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטַּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יי נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּגִיכֶם לְדַבֵּר בָּם.

בשבת

בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך :
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה
 אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם,
 כימי השמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי
 בגדיהם לדורותם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת :
 והיה לכם לציצת, וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
 יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
 עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם :
 אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם :

אמת, ויציב, ונכון, וקים, וישר, ונאמן, ואהוב, וחביב
 ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל, וטוב ויפה
 חרבך תזה עלינו, לעולם ועד, אמת, אלהי עולם מלפני, צור
 יעקב סגן ישענו, לדור ודור הוא קים, ושמו קים, וכסאו
 נכון, ומלכותו ואמונתו, לעד קימת, ודבריו, חיים וקים, ו
 נאמנים ונחמדים, לעד ולעולמי עולמים, על אבותינו, ועלינו,
 על בנינו, ועל דורותינו, ועל כל דורות ובע ישראל עבדיך :
 על תראשונים, ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד,
 אמת ואמונה, חוק ולא יעבור, אמת, שאמה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו, מלפני מלך אבותינו, גאלנו גאל אבותינו,
 יוצרנו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין
 לנו עוד אלהים וזאתך סלח :

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם, מנן ומושיע להם
 ולבניהם אחריהם בכל דור ודור : ברום עולם

מושבה. ומשפטיה וצדקתה. עד אפסי ארץ: אמת.
 אשרי איש שישמע למצותיה. ותורתה ודברה ישים
 על לבו: אמת. אלה הוא ארון לעמך. ומלך גבור
 גריב ריבם לאבות ובנים: אמת. אלה הוא ראשון.
 ואלה הוא אחרון. ומבלעדיה אין לנו מלך נאמן
 ומושיע: אמת. ממערים גאלתנו יי אלהינו. ומבית
 עבדים סדיתנו: כל בכוריהם הרגת. ובכורה ישראל
 גאלת וים סוף להם בקעת. וזדים טבעת. וידידים
 העברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא
 נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל. ונתנו
 ידידים ומירות שירות ותשבחות. ברכות והודאות.
 למלך אל חי וקים: רם וגשא. גדול ונורא. משפיר
 גאים עדי ארץ. ומגביה שפלים עדי קרום. מוציא
 אסירים. ופודה עניים. ועוזר דלים. ועונה לעמו ישראל
 בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון נאמלם. ברוך
 הוא ומבורך. משה ובני ישראל לך ענו שירה. בשמחה
 רבה. ואמרו כלם:

**מי כמזכה באלים יי. מי כמזכה נאדר
 בקדש נורא תהלות עשה פלא:**

**שירה חדשה שבתו גאולים לשמך הגדול על שלפת
 הים. יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:
 יי מלוך לעולם ועד:**

**צור ישראל. קומה בעזרת ישראל: ופדה כנאמה
 יהודה וישראל: ונאמר גאלנו יי צבאות שמו
 קדוש ישראל: ברוך אלה יי גאל ישראל:**

האלת שלש רגלים ותלה ראש השנה ויום כיפור המצא להין את המלה מיסוד של ראש וזרע

אֱלֹהֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן,
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת, וְנֹבֵיא גִּיּוֹרָא לְבָנָי בְּנִידָם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

בְּשֵׁחַ זְכָרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַסֵּד בְּחַיִּים, וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיָה מַתִּים אַתָּה רַב לְחַיִּים.
 בְּחַיִּים מְשִׁיב הַרוּחַ, וּמַרְרֵד הַגִּשְׁמִים: בְּכִיז מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ נֹסְפִים, וְהוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בֹּעֵל גְּבוּרוֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלַךְ מַמְלִיכָה וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 בְּשֵׁחַ מִי כְמוֹךָ אֵל הַחַיִּים, זֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִצְחָנוּ אַתָּה לְתַחֲיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה לְחַיִּים:
 בְּחַיִּים הַשֵּׁן אֲנִיכִים בְּכִיז קְדוֹשָׁה יי. אַתָּה

(*) קְדוֹשָׁה לְשֵׁן בְּחַיִּים הַחַיִּים:

וְקַדְיִשְׁךָ וְנִשְׁרִיטְךָ. כְּנֻעִים שִׁיחַ מִדֹּד שְׁרָפִי קִדְשׁ הַמְּשַׁלְשִׁים לָּךְ קְדוֹשָׁה.
 בְּפִתּוּב עַל יְדֵי גְבִיּוֹת וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: שִׁיחַ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ,
 קְדוֹשׁ יי אֲבֹת, מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹד. יי אֵל, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר
 וְחֹזֶק, מְשַׁמְעִים קוֹל, מַתְנַשְׁאִים לְעַמֹּת שְׂרָפִים, לְעַמֹּת מְשַׁבְּחִים וְאֹמְרִים:
 שִׁיחַ בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמֻקָּם. יי מְמֻקָּם מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלִיךְ עֲלֵינוּ,
 כִּי מַחֲבִים אֲנִיכֵנוּ לָּךְ: מַתִּי תַמְלִיךְ בְּצִיּוֹן, בְּקִרְבֵּי בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן,
 תַּתְּנֵנוּ וְתַתְּקֵנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. לְדוֹד וְלִדּוֹד וְלִנְצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ
 תִּרְאִינָה מְלִכּוּתְךָ, בְּדָבָר הָאֵמֶר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה, עַל יְדֵי דוֹד מְשִׁיחַ צְדָקָה:
 יִשְׁלֹחַ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָד, הַלְלִינָה: אַתָּה קְדוֹשׁ וְכוּ'

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
 אתה יי האל (בשית המלך) הקדוש:

ישמח משה במתנת הללך, כי עבד נאמן
 קראת לו. כליל תפארת בראשו
 נתת לו בעמרו לפניך על הר סיני, ושני לחות
 אבנים הוריד בידו, וכתוב בהם שמירת שבת
 וכן כתוב בתורתך:

ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת
 לדורותם. ברית עולם: ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה יי את השמים
 ואת הארץ, וביום השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות, ולא
 הנחתו מלכנו לעובדי פסילים, וגם
 במנוחתו לא ישכנו ערלים, כי לישראל עמך
 נתתו באהבה, לזרע יעקב, אשר בם בחרת:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי
 שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית
 בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, ובר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קדשנו
 במצוהך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך
 ושמח נפשנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך.
 וישמחו בך ישראל אהבי שמוך, וינוחו בו כל ישראל
 מקדשי שמוך. ברוך אתה יי, מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב את
העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם, מהרת
באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד, עבודת ישראל עמך:

בשבת ראש חודש ושבת חול המועד אומרים באן יעלה ויבא:

ותהינה עינינו בשובך לציון ברחמים, ברוך אתה
יי, המחזיר שכינתו לציון:

מורים דוכנן

מורים אנחנו לך, שאמרת הוא יי אלהינו,
ואלתי אבותינו, ואלתי אבותינו, אלתי כל קשר,
יוצר, יוצר בראשית, ברכות והודאות
לשם הגדול והקדוש, על שהחיינונו
וקיימנו, בן תמינו ותקיימנו, ותאסוף
גלותנו למצרות קדשה, לשמור חקיה,
ולעלות רצונה, ולעבדך בלבב שלם,
על שאנחנו מורים לך, ברוך אל ההודאות:

הפקודות לך, ועל נסיה ששכל יום עמנו, ועל נסלאותיה
וטובותיה, ששכל עת, ערב ובוקר וצהריים, הטוב כי לא כלו
רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קנינו לך:

בשבת חנוכה ובמורים משולש בירושלים אומרים כאן על הגנים:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך
מלכנו תמיד לעולם ועד:

בש"ח וכתוב לתים טובים כל פני ברייתך:

וכל

(*) בראש חודש ושבת חול המועד אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד
ויזכר ויזכרנו ויפקדוננו, ויזכרנו אבותינו, ויזכרנו משיח בן דוד
עבדך, ויזכרנו ירושלים עיר קדשה, ויזכרנו כל עמך בית ישראל לפניך,
לפליטה למנוחה, לחן ולחסד ולרחמים, לתים ולשלום, ביום

לחודש סוכות

חג הסוכות

לחודש פסח

חג המצות

לראש חודש

ראש תהדש

הזה, וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה, ויפקדנו בו לברכה, ויחשינו בו
לתים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חסד וחסד, ורחם עלינו ויחשינו כי
אלהי עינינו, כי אל כלך חנון ורחמים אתה:

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶה סָלַח, וַיִּתְּלֵנוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמִּתּוֹת
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סָלַח, הָאֵל הַטוֹב,
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת:
 נִסִּין אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, דְּבִתְנוּבָה
 עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ, הַאֲמִירָה כְּפִי אֲדֹנָי וְקָדוֹ, עֲבָדִים
 עִם קְרוֹשִׁיךָ בְּאֶמֶר:

וְבִרְכָּךָ יי יְהִי נֶגֶד הַיָּד הַיְּמָנִית וְיִשְׁמְרְךָ נֶגֶד יְמִינוֹ:
 וְאֵל יי קָדוֹ וְהַיָּד הַיְּמָנִית אֵלֶיךָ וַיְהַנֶּךְ נֶגֶד שְׂמֹאלוֹ:
 וְאֵל יי קָדוֹ וְהַיָּד הַיְּמָנִית אֵלֶיךָ נֶגֶד יְמִינוֹ:
 וְיִשָּׁם לְךָ נֶגֶד שְׂמֹאלוֹ שְׁלֹשׁ נֶגֶד יְמִינוֹ:

שָׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלִנּוּ
 בְּאַחֵר יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ,
 לְבָרַכְנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ בְּרֹב עוֹז וְשָׁלֹם: בִּסְמֵךְ

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלֹם:
 בִּסְמֵךְ חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלֹם וּפְרֻקָּה טוֹבָה, וְגִזְרֹת טוֹבוֹת יִשְׁוּעוֹת
 וְנִחְמֻסוֹת גִּזְרֵי וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנִיחֵנוּ וְכָל עַמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי סִי וְנִגְיוֹן לְדִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי תְּאֵלִי:
 אֱלֹהֵי, גִּזְרֵי לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתֵי מִרְבֵּר מִדְּמָה, וְלִמְקַלְלִי, גִּפְשֵׁי תַדּוּם,
 וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ
 גִּפְשֵׁי, וְכָל הַקְּסִים וְהַתְּשֻׁבִּים עָלַי רָעָה מִתְּהִיָּה תִּפְרַע עֲצָתָם וְהִלְקֵל מִתְּשֻׁבָּתָם,
 עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
 קִדְשִׁתְךָ, לִמְעַן יִתְּלֶנּוּ יוֹדֶיךָ דּוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנִי, יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי סִי
 וְנִגְיוֹן לְדִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְנִתְּלֵי, עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹסוֹ, דּוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹם
 עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי אָמֵן:

יְהוָה רָצוֹן סִלְפָּנִיָּהּ. יי אֵיכָהוּ וְאֵלֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ. שִׁינָהּ בַּיּוֹם הַמִּקְדָּשׁ. נִסְתַּרְהָ בְּיָמֵינוּ.
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ: וְשֵׁם נִשְׁכַּדָּהּ בְּיָרְאָהּ. בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹתֶיהָ: וְעֲרֵכָהּ
לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹתֶיהָ:
חֲשִׁיךְ חוֹר הַתְּמִלָּה. וְאוֹמֵר קִדִּישׁ שֶׁלֶם. וְאוֹמֵר כֵּן אוֹמְרִים שִׁיר שֶׁל יוֹם:

הַיּוֹם יוֹם שֶׁכָּח קוֹדֶשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹכְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹרֹת לֵי. וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד
בְּבוֹקֶר הַמִּסְכָּה. וְאַמְנִתָּהּ בְּלִילוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֶל. עָלֵי
הַצִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנִי בְּפַעֲלָהּ. בְּמַעַשֵׁי יְדֶיךָ אֲרִגּוֹ: מִה נִדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ
י. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ: אִישׁ בָּעֵד לֹא יָדַע. וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת
בְּפִירוֹת רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב. וַיִּצְצוּ כָּל פְּוַעֲלֵי אָוֶן. לְהַשְׁמִיד עֲרֵי עֵד: וְאַתָּה
מִרוֹם לְעוֹלָם יי: כִּי הִגֵּה אֵיבֶיךָ יי. כִּי הִגֵּה אֵיבֶיךָ. יִאֲבְדּוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּוַעֲלֵי
אָוֶן: וְתָרַם בְּרָאִים קִדְּנֵי. בְּלִוְתֵי בְּשָׁטָן רָעָן: וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי. בְּקִטְמִים
עָלֵי מִרְעִים. תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כְּהִמָּר יִפְתָּח. כְּאֶחָ בְּלִבָּנוֹן יִשְׁנָה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יי. בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִעֲבֹד בְּשִׁיבָה. הַשָּׁנִים
וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי. צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ עֲלֵהּ כִּי בּוֹ: קי

אַתָּה הָרָאָתָּ לְדַעַת. כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ:
אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנֵי. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים. וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. יי מֶלֶךְ. יי מֶלֶךְ. יי מֶלֶךְ. יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
אֲב הַרְחֵמִים. הִיטִיבָהּ בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם.
כִּי בָּךְ לָבֵד בְּטַחְנוּ. מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשְׂאָ. אֲדוֹן עוֹלָמִים:

כְּשֶׁפִּתְחֵן אֶרֶן הַקֹּדֶשׁ אוֹמְרִים זח:

וַיְהִי בְּנִסְוֵעַ הָאֶרֶז וַיֹּאמֶר מֶשֶׁה. קוֹמָה וַיִּי
וַיִּפְצוּ אֵיבֶיךָ. וַיָּנֶסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפָּנֶיךָ:
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלָּיִם:
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ:

(*) כִּיּוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּמוֹד וּבְחֻשְׁעֵנָה רַבָּה אוֹמְרִים כֵּן יִגְמִל מִדּוֹת וּרְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם:
בִּיר

(*) כִּיּוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּמוֹד וּבְחֻשְׁעֵנָה רַבָּה אוֹמְרִים זח:

ויי. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אֲפַיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת.
נוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂאָ עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה: גיפ
רבונו

בְּרִידֶךָ שְׁמִיָּה דְמָרָא עֲלָטָא. בְּרִידֶךָ בְּתִרְךָ וְאַתְרֶךָ. יְהֵא
רְעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפְרָקֵן יְמִינְךָ
אֲחִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ. וְלֹא מְטוּיָא לָנָא מְטוּב נְהוּרָךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵין יְהֵא רְעוּא קֳדָמְךָ דְתוּרִיךָ לֵן
חֵיין בְּטִיבוּתָא. וְלֵהוּיָא אָנָּא פְקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא. לְמַרְתָּם

לראש חשונה ויום כפור והוי' עמנו רבא :
רְבוּנוּ שֵׁי עוֹלָם, מַלְא מְשָׁאוֹתֵי
לְטוֹבָה, וְהִפֵּק רְצוֹנֵי וְהֵן
שְׂאֵלְתִי, וְתַחֲמֹל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי
וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אֲנִישֵׁי בֵיתִי, מַחֲלֵה
בְּחֶסֶד, מַחֲלֵה בְּרַחֲמִים, וְטַהֲרֵנִי
מִחַטָּאִי וּמַעֲוֹנִי וּכְפָשְׁעֵי חֻבְרָנִי בְּזִכְרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקַדְנִי בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים, וְזַכְּרֵנִי לְחַיִּים אֲרוּכִים, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה וְכִלְכֻּלָּה
וְיָחַם לֶאֱכוֹל, וּבְגָד לְלָבוֹשׁ, וְעוֹשֶׁר
וְקִבּוּד וְאַרְיֵכַת יָמִים, לְהַגִּית בְּתוֹרָתְךָ
וְיִגְמִים מִצּוֹתֶיךָ, וְיִשְׁכַּל וּבִינָה לְהִבִּין
וְיִהְיֶה שְׂבִיל עִמְּךָ סִדּוּרִיָּה וְהִפֵּק רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ, וְתַבְרַךְ אֶת
כָּל כְּעִשָּׂה יְדֵינוּ, וְגִזּוֹר עֲלֵינוּ גִזְרוֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, וּבְטַל כְּעֲלֵינוּ
כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וְהֵן בְּלִב
טְלָכוֹת הוֹעֲצִיו וְשָׂרוּ עֲלֵינוּ לְטוֹבָה,
אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן :

לשש וגלים ולשמי צדק :
רְבוּנוּ שֵׁי עוֹלָם, מַלְא מְשָׁאוֹתֵי לְפִי
לְטוֹבָה, וְהִפֵּק רְצוֹנֵי וְהֵן
שְׂאֵלְתִי וְזָכַר לִי וְאֵשֶׁתִּי וּבְנֵי
וּבָנֵי וְכָל בְּנֵי בֵיתִי לְעֵשֶׂת רְצוֹנְךָ
בְּרַחֲמֵי שְׁלָם, וּבְטָמֵעַ לֵן יֵצֵר הָרָע,
וְהֵן חֲלִיקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְחַפְּנוּ טְוִי
שְׂחִיטָה שְׂבִינְתָּה עֲלֵינוּ, וְהַגִּיעַ
עֲלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, וְיִהְיֶה
בָּנוּ מְקָרָא שְׂכָתוֹב, וְנַחֲהָ עֲלֵינוּ רוּחַ
יְיָ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה
וְגִבּוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ, וּבְכֵן יִהְיֶה
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁהִזְבֵּנוּ לְעֵשֶׂת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעִנְיָה
וְלִלְכַת בְּזִרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וְקִדְשָׁנוּ
בְּקִדְשָׁתְךָ, בְּדִי שְׂנוּכָה לְחַיִּים טוֹבִים
וְאֲרוּכִים, וְלִחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא וְתַשְׁמְרֵנוּ
מִכְּעֵשִׂים רָעִים וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
דְּבִתְרַנְשׁוֹת לְכָל עוֹלָם, וְהַבּוֹסֵם
בְּיָד הַסֵּד יִסְבְּבֵנוּ, אָמֵן :

יהי רצון ממך יי וקניין לבי לפניך, יי צורי וגואלי :

גִּיב וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן. אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי
בְּאַמַּת יְשׁוּעָה : בְּרִיד שְׂפִיָּה וְכוּ'.

עָלֵי וּלְמִנִּטְר יָתִי, וַיֵּת כָּל־דֵּי לִי וְדֵי לַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל:
אַתָּה הוּא וְאֵין לְכוֹלָא, וּמִפְרָגִים לְכוֹלָא, אַתָּה הוּא שְׁלֵיט
עַל כּוֹלָא, אַתָּה הוּא דִּישְׁלֵט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ
הִיא, אֲנָא עֲבָדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיָדְנָא קָמָה,
וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֵן וְעֵדֵן, לֹא עַל אֲנָשׁ
רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֲלֹא בְּאֵלֶּהָא
דְּשִׁמְיָא, דִּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט, וְאֲוִרִיתָהּ קָשׁוּט, וּנְבִיאֹהִי
קָשׁוּט, וּמְסִגָּא לְמַעַבְד טַבּוֹן וְקָשׁוּט, בֵּה אֲנָא רְחִיץ,
וְלִשְׁמָה קְרִישָׁא יְקִירָא, אֲנָא אֵמַר תּוֹשְׁבָחִין, יְהֵא
רַעוּא קְרִמָּה, דְּתַפְתַּח לְבָאִי בְּאֲוִרִיתָא, וְתַשְׁלִים
מִשְׁאֲלִין וְלָבָאִי, וְלָבָא דְּכָל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל, לְטַב וּלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

חֵיק שְׁכֹמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אַחֵר:
חֵיק אַחֵר הוּא אֱלֹהֵינוּ גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קְדוֹשׁ
(וּבְרַאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוֹר וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְנוֹרָא) שְׁמוּ:
חַיִּין גְּדֻלּוֹ לִי אֵתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוּ יַחְדָּו:

קָהַל לָךְ יִי הַגְּדֻלָּה וְהַפְּכוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי לָךְ יִי הַמְּסַלְּכִת וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל דָּרָאשׁ:
רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדוֹם רַגְלֵי, קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יִי אֱלֹהֵינוּ, וְתַשְׁתַּחֲוּוּ לְתַר קְדֻשָּׁה, כִּי קְדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ:
עַל הַזֶּל, יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שְׁלֵ
מִלָּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא, בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו, וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, צוּר הָעוֹלָמִים,
אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלֹהֵה כָּל הַנְּפֻשׁוֹת, הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם, הַשּׁוֹבֵן בְּשָׁמַי
שְׁמֵי קֳדָם, קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת, וְקְדֻשָּׁתוֹ עַל כָּל הַמַּאֲבֹר, וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ
שְׁמֵךְ בְּנֵי יִי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנֶיךָ שִׁיר תְּהִלָּה, בְּכַתוּב: שִׁיר
לְאֱלֹהִים, וְמָרוּ שְׁמוֹ, מִלֹּד לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ, וְעָלֹד לְפָנֶיךָ, וְנִרְאֶה
עֵין בְּעֵין, בְּשׁוּבוֹ אֶל נִדְחֵי, בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאֶה בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן:
וְנֹאמַר, וְנִגְלֶה כְּבוֹד יִי, וְנִרְאֶה כָּל בְּשָׁר יַחְדָּו, כִּי פִי יִי דִּבֶּר:

אֵב הַרְחִיקִים, הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים, וְיִחַזֵּק בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן
הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִגְעַר בְּנֶזֶק רָע מִן הַנְּשׁוּאִים, וְיַחֲוֶן אֵיתָנוּ לְפָלְסַת עוֹלָמִים,
וְיִסְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּסִכְרָה מוֹכָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהפתח ספר התורה לקריאה. פותח הקורא לתורה:

וַיַּעֲזֹר וַיִּגְן וַיִּשְׁיַע לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבּוֹ גָּדֹל לֵאלֹהֵינוּ
וְתֵנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שָׁנְתָן
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

קַהֵּל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה כבדך:
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ
אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
אחר הקריאה:

ברכת הגומר.

ארבעה צריכין לתורות, חרדי חיים, הולכי מבריות, תולה ונלפא, ופי שחיה חנוש ויצא
מבית האסורים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת,
שְׁנַמְלֵנִי כָּל טוֹב:

וענין הקהל אחיו כי שְׁנַמְלֵךְ כָּל טוֹב, הוא יְגַמְלֵךְ כָּל טוֹב סְלָה:

מי שבנו הגיע להיות בר מצוה דהיינו בן י"ג שנה ויום אחד
אומר ברכה זו אחרי שבנו עלה בפעם הראשונה לקריאת התורה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שִׁפְטָרְנִי
בְּעוֹנָשׁוֹ שְׁלָוָה:

מי שברך לחיילי צה"ל

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא
יְבָרֶךְ אֶת חֵילִי צָבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל
הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְבַּר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד
לְבוֹא הָעֲרָבָה, בִּיבְשָׁה, בְּאֵוִיר וּבֵיָם. יְהִן יי אֶת
אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נֶגְפִים לְפָנֵיהֶם: הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וַיִּצִּיל חֵילֵינוּ מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם. יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחֲתֵיהֶם
וַיַּעֲטֵרם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבַעֲטֹרֶת נִצָּחוֹן, וַיִּקֶּם
בָּהֶם הַכָּתוּב - כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם תְּהוֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם-
וְנֹאמַר אָמֵן.

מי שברך לעולה לתורה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
 (פב"פ), בעבוד שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה (ליו"ט):
 לכבוד הרגל (לר"ה וליו"כ: לכבוד יום הדין) ובשכר זה
 הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה,
 וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (ליו"ט): ויזכה
 לעלות לרגל (לר"ה וליו"כ: ויכתבו ויחתמהו לחיים טובים
 ביום הדין הזה) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן.

לזכר מי שברך לילדות לנקבה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב והוא יברך את האשה היולדת (מל"כ) ואת בתה הנויד לת במזל טוב, בעבור שבעלה נזר לצדקה בעדה, בשכר זה יגורלו לחורה ולתופת ולמעשים טובים, ונאמר אמן:

לזכר מי שברך לחלה לנקבה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולנית (מל"כ), בעבור (מל"כ) נזר מתנה בעבור, בשכר זה הקב"ה יפלא רחמים קליו להחליט ולרפאות ולחיות ולחיות, וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים לרפ"ח אבריו ושכ"ח גיריו בתוך שאר חולי ישראל רפואה הנפש ורפואה חנוף (כעת שבת הוא מלוקק ורפואה קרובה לבא) - (כז"ט י"ם הוא מלוקק ורפואה קרובה לבא), השתא בעגלא ובוסן קריב, ונאמר אמן:

כשנביהין הכפר חורה אופרים זה:

וואת התורה אשר שם משה, לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה:

עץ חיים היא למחזיקים בה, ותומכיה מאשר, דרכיה דרכי נעים, וכל גתיבותיה שלום, ארץ ימים בימינה, בשמאלה עישר וקבור, יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת ההסכרה אחר שנוצר הנולד יברך המפזיר ברכת זו:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנביאים טובים, ורצה בדבריהם הנאמרים באמת: ברוך אתה יי, הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובאשראל עמו ובנביאי האמת וצדק: ומפזיר בנביא

לאחר שבסיים ההסכרה יאמר המפזיר אלו די ברכות:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, צור כל העולמים צדיק בכל הדורות, האל הנאמן האמר ועשה, המדבר ומקיים, שכל דבריו אמת וצדק: נאמן, אתה הוא יי אלהינו, ונאמנים דבריה, ודבר אחר מדבריה אחר לא ישוב ריקם, כי אל מלך נאמן ורחמן אתה, ברוך אתה יי, האל הנאמן בכל דבריו:

רחם, על ציון כי היא בית חיינו, ולעלובה נפש תושבע במהרה ביימינו
ברוך אתה יי, מַשְׁמֵחַ צִיּוֹן בְּבִגְדֶיהָ:

שְׁמַחְנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ, בְּמַהְרָה
יָבֹא וְיַגְלֵל לָבְנוּ, עַל כְּסֹאוֹ לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנָּחֲלוּ עִיר אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ.
דַּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ, שֶׁלֹּא יִבְכּוּ נָרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ דָּוִד:
עַד כֵּאֵן בַּחֲקִינִית זָכוֹר וְנִסְמַנְתָּ יוֹם בַּשָּׁבִיעַ:

בְּכֹד שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה נִסְּבַח חוֹל הַמוֹעֵד סַמַּח אוֹמְרִים זֶה:
עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שְׁנַתְּךָ
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָהּ, לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֳרָתָהּ:

עַל הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְפָּרֶךְ שִׁמְךָ בְּכִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לְזֵכֶר וְנִסִּים וְנִסְבַּח חוֹהֲמִים סוֹכּוֹת אוֹמְרִים זֶה:
עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם
מִגְדַּל הַמִּצּוֹת הַזֶּה: | מִגְדַּל הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה: | מִגְדַּל הַמִּצּוֹת הַזֶּה: | מִגְדַּל הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה: |
שְׁנַתְּךָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָהּ לְשִׁשְׁיוֹן וְלִשְׁמִינָה, לְכָבוֹד
וְלִתְפָּאֳרָתָהּ, עַל הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְפָּרֶךְ

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא, חֲנָא וְחֲסֵדָא, וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רוּיְחֵי, וְסִיעָתָא
דְּשָׁמַיָא, וּבִרְיוֹת גּוֹפָא, וְנִהוּרָא מַעֲלִיא, וְרַעָא
חַיָא וְקִימָא, וְרַעָא דִּי לֹא יִפְסוֹק וְדִי לֹא
יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אוֹרִיתָא, לְמַרְגָּן וְרַבָּנָן

חבורתא קדישתא, די בארעא דישראל
 ודי בכל ארעא גלותגא. לרישי
 מתיבתא, ולדיני דבבא. לכל
 תלמידהון ולכל תלמידי תלמידהון ולכל
 מאן דעסקין באורייתא. מלכא דעלמא, יברך
 יתהון, ופיש חיהון, ויסגי יומיהון. ויתן
 ארכא לשניהון. ויתפרקון וישתזבון מן כל
 עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמיא
 יהא בסעדהון כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

יחד התפלל כחיתו מינו וספר יקים פורקן זה ולא סי שברה:

יקום פורקן מן שמיא, חנא וחסדא, ורחמי וחי אריכי,
 ומוזגי רוחי, וסיעתא דשמיא, ובריות גופא
 ונהורא מעליא. ורעא חיא וקיימא, ורעא די לא יפסוק
 ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. לכל קהלא קדישא
 הדין, דברביא עם זעריא, טפלא וגשיא. מלכא
 דעלמא, יברך יתכון, ופיש חייכון, ויסגא יומיכון.
 ויתן ארכא לשניהון, ויתפרקון וישתזבון, מן כל
 עקא, ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמיא, יהא
 בסעדהון, כל זמן ועדן, ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו, אברהם ויצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל
 הקודש הזה, עם כל קהלות הקדש, דם וגושיהם וגביהם וכוונותיהם,
 וכל אשר להם. ומי שגיתרים בתי כנסיות לתפלה, ומי שבאים בתוכם
 להתפלל. ומי שנותנים נד לאור, ויין לקדוש ולהתבדלה, ופת לאורחים
 וצדקה לעניים, וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה, הקדוש ברוך הוא
 ישלם שכרם, ויסיר מהם כל מחלה. וירפא לכל נפש, ויסלח לכל עונם,
 וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, עם כל ישראל אחיהם, ונאמר אמן:

סדר ברכת החודש.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ
עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה, וְתִתֵּן
לָנוּ חַיִּים אָרוּכִים, חַיִּים שְׁלֵשׁ שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה,
חַיִּים שֶׁל בָּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻסָּה, חַיִּים שֶׁל חֵלּוּץ
עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׁשֵׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֶת שְׁמֶיךָ וְיֵרָאֶת חֲסֵדָה,
חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד,
חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָנוּ אֲהָבַת תּוֹרָה וְיֵרָאֶת שְׁמֶיךָ, חַיִּים
שֶׁיִּמְלְאוּ מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה, בְּזָכוֹת תְּפִלַּת רַבִּים,
אָמֵן סֵלָה:

נִתֵּן לַדָּעַת זְמַן חֲמוּלָה קֹדֶם שְׁמִיכִין חֲמוּדֵי שָׁלוֹם

חֲשִׁין לֹקֶת חֲסִית וְחֹמֶר:

מִי שֶׁעָשָׂה נַפְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל אוֹתָם
מִעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, הוּא יִגְאֵל אוֹתָנוּ
בְּקֶרֶב, וַיִּקְבֹּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

ראש חודש (מדיני) יהיה ביום (מדיני) הבא עלינו לטובה ועל כל ישראל לטובה:

יְחַדְּשֵׁנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנִחְמָה, לְפְרֻסָּה טוֹבָה וּלְכִלְכָּלָה,
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת, וּלְבִשּׁוּרֵי
טוֹבוֹת, וּלְגִשְׁמִים בָּעֵתָם, וּלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וּלְגִאוּלָּה
קְרוֹבָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

אל

מֶלֶא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בַּמְרוֹמִים, הַמַּצֵּא
מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה
בַּמַּעֲלוֹת קְדוֹשִׁים טְהוֹרִים וְגִבּוֹרִים
כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְזֹהֲרִים, לְנִשְׁמוֹת
חַיֵּי צָבָא הַגָּדוֹל לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְּלוּ
בַּמִּלְחָמָה הַשְּׁחָרוּר, בַּפְּעֻלוֹת הַגָּדוֹל
וּבַמַּעֲרָכוֹת סִינִי, וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל
קִדְשֵׁי הַשֵּׁם, הָעַם וְהָאָרֶץ. בַּעֲבוּר
שָׁאוֹנוֹ מִתְפַּלְּלִים לְעַלְוֵי נִשְׁמָתָם, לָכֵן
בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירֵם בְּסֶתֶר כְּנָפָיו
לְעוֹלָמִים, וַיַּצְרוֹר בְּצָרוֹר הַחַיִּים
אֶת נִשְׁמָתָם יְיָ הוּא נִחַלְתָּם, בְּגֵן עֵדֶן
תִּהְיֶה מְנוּחָתָם, וַיְנוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל
מִשְׁכָּבָם, וַיַּעֲמֵדוּ לְגוֹרָלָם לְקֹץ
הַיָּמִין, וְנֹאמַר: אָמֵן.

קִדְּיִם רֵאשִׁי : אֲשֵׁי וּבִר

קִדְּיִם רֵאשִׁי : אֲשֵׁי וּבִר

אב בְּרִחְמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים • בְּרִחְמֵי הַעֲצוּמִים • הוּא יִפְקֹד
בְּרִחְמִים • הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים • כְּהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׂמֻחָדוֹ
גִּפְּטָם עַל קִדְשׁ הַשֵּׁם • הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם
לֹא גִבְּרָדוֹ • כְּנִשְׁרִים קְלוּמֵאֲרִיּוֹת גִּבְּרָדוֹ לְעֵשׂוֹת רָצוֹן קוֹתָם וְחַפֵּץ
צִוְּתָם • יוֹפְרָם אֱלֹהֵינוּ לְמוֹבָה עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם • וַיִּנְקֹם גְּקֻמַּת
דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפִיף • בְּכַתוּב בְּרַחֲמֵי מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים • הַרְגִּינוּ
גֹּזִים עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם • וְנָקָם יֵשִׁיב לְצָרָיו וּבִכָּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ •
וַעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לְתוֹב לֵאמֹר • וְנִקְיֵי דָבָר לֹא נִקְיֵי •
מִי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן • וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמֵר • לָכֵה יֹאמְרוּ הַגֹּזִים אֵיזָה
אֱלֹהֵיהֶם • יִדְרַע בְּגֹזִים לְעִינֵינוּ גְּקֻמַּת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפִיף • וְאֹמֵר
כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אַתָּה זָכָר לֹא שָׁכַח צְעֻקַת יְעִזִּים • וְאֹמֵר יִדְרֵן בְּגֹזִים
מִלֵּא גִוִּיּוֹת כְּחֹץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה • מִנְּהַל בְּהָרֶךְ יִשְׁתַּה עַל-בֶּן
יָדִים רֹאשׁ • אֲשֵׁי וְכוּ

אשר יטבי ביתך עוד יהללה פלה : אשרי העם שככה
 לו אשרי העם שני אלהי :

כה יהלה קדוד אחמקה אלהי הבלך ואברכה שמך לעולם
 ועד : בכל יום אברכה ויהלה שמך לעולם ועד : גודל ומהלל
 מאד וקדולתו אין הקר : דוד לודר יטבת מעשיך וגבורתך יגידו :
 הוד כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועוז נדאתך יאמר
 וגדלותך אספרנה : וגר רב טובה יביע וצדקתך ידגש : הצן
 ויהם יי ארץ אפים וגדלותך : שוב יי לכל ויהפוך על כל
 מעשי : יודך יי כל מעשיך והסדך יברכה : כבוד מלכותך
 יאמר וגבורתך ידבר : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
 הוד מלכותו : מלכותך מלכות כל עלמים וממשיך בך הוד
 וד : סמך יי לכל הצפלים וחזקה לכהכפופים : עיני כל אליך
 ישגרו ואפה נתן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע
 לקדשי רצון : צדיק יי בכל ידרכו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי
 לכל קדאי לכל אשר יקראה באמת : רצון ידאי יעשה ואת
 שועתם ישמע וישעם : שומר יי את קדאביו ואת כל
 הרשעים ישמיד : תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד : ואמנו וברך יי מעתה ועד עולם יהללה :

בשבתות ויום טוב

יו יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו :
 וקהל אומרים הודו על ארץ ושמים . וירם קרן קדשו יהלה לכל
 חסידיו לבני ישראל עם קרובו יהללה :

ויהי

בשבתות ויום טוב

מי שברך אבותיו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה,
 ורא יברך אח כל מי שיקבל עליו להתענות שני חמישי ושני בשב
 זה הקדוש . ברוך הגא ישמרו ויצילו מכל צרה וצוקה , ומכל גע
 ומחלה , וישלח ברכת והצלחה בכל מעשה ידיו , ויקבל תפלותיהם
 ויאזין שעותיהם , עם כל ישראל אחדים , ויאמר אמן :

כחול וכרית וכיריט וכשנת במנחה.

לְרֹדֶד מִזְמֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמִלֹּאֲהָ, תִּבְלֶה
וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָם
יִכְרְדָה, וְעַל נְהַרֹת יִכְוֹנֶנָה: מִי יַעֲלֶה
בָּהָר יי, וּמִי יִקֹּם בְּמָקוֹם קָדְשׁ: גָּקִי
כַּפִּים וְכֹר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִישׁוּא
נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: וְשֹׂא בִרְכָה
מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר
דֹּרְשׁוֹ מִבְּקֵשִׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב מְלֶכֶה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וְבֹא מְלֶכֶה הַכְּבוֹד: מִי זֶה מְלֶכֶה הַכְּבוֹד יי
עֲזֹז וְנִגְבֹּד יי נִגְבֹּד מְלֹחֶמֶת: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם, וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְבֹא מְלֶכֶה
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מְלֶכֶה הַכְּבוֹד יי
צְבֹאֲת, הוּא מְלֶכֶה הַכְּבוֹד מְלֶכֶה:

בשעת חבנטת פני תורה להיכל אומרים זה:

וּבִנְחָת יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יי לְמַנְחָתָהּ אֶתָּה
וְאַרְזֹן עֲנָה: בְּהִנֵּה יִלְכֶּשׁוּ צֶדֶק נְחִסְדֶּיךָ יִנְעוּ: בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדָה
אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מַשִּׁיחָה: כִּי לָקַח מִלֵּךְ נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֹעַם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם: הִשְׁיִבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוּבָה תַּעֲשֶׂה יְמֵנוּ בְּקֶדֶם:

חשיך אומר חצי קריש:

תפלת מוסף לשבת ולשבת ראש חודש.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ נִדְרִי לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אֲבֹרָדָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן,
גּוֹמֵל חֲסָדִים מְרֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

בש"ה זכרנו לתיים. מלך חפץ בתיים, וכתבנו בספר בתיים. לשענה אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי. מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מתיה מתים אתה רב להשיע.

בתיים משיב הרוח. ומריר העשם: גיז מריר הטיף:

מכלכל חיים בחסד. מתיה מתים ברחמים רבים.
סומך גופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים.
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמותך בעל גבורות.
ומי דומה לך. מלך מסית ומתיה. ומצמיח ישועה:

בש"ה מי כמותך אב הרחמים. וזכר יצדקו לתיים ברחמים:

ונאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

בחזרת הש"ץ ומרים כאן קרושה *.

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי האל (בש"ה המלך) הקדוש:

חזרה

(*) קרושה לש"ץ בחזרת התפלה:

ביתר יתנו לך יי אליהנו מלאכים המוני מעלה, עם עמך ישראל קבוצי
מטה: יתר בלם קדשה לך ישלשו. בדרך האמור על יד גביאה
ונקרא זה אל זה ואמר: ש"ה קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל
הארץ כבוד: יח כבוד מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה, איזה מקום
כבוד להעריצו, לעמדתם משבחים ואוכרים: ש"ה ברוך כבוד יי מקובל:
היו מקדמו הוא יפן ברחסו לעמו, ויהיו עם נסיתדים שמו ערב ובוקר
בכל יום תמיד, פעמים באהבה שמע אמרים: ש"ה שמע ישראל יי
אליהנו, יי אתה: חיו הוא אליהנו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא משיענו
והוא יושענו, וינאלנו שנית, וישמיענו ברחסו שנית לעיני כל חי לאמר,
הן גאלתי אתכם אחרית בראשית להיות לכם לאלהים: ש"ה אני יי אלהיכם:
היו וברברי קדשה כתוב לאמר: ש"ה ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה:

היו לדור נגיד נלה, ולגזח נצחים קדושה נקדש, ושבחה אליהנו, משיע
לא ימוש, לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי.
האל בש"ה נבדל נקדוש:

לשבת ראש חודש אדר בן אלה יצרת *

הַתְּכַנֵּת שַׁבַּת רְצִית קִרְבָּנוֹתֶיךָ, צוֹיֵת
פְּרוּשֵׁיךָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיךָ. מְעַנֶּיךָ
לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחֵלֵנוּ, מוֹעֲמֶיךָ חַיִּים זָכוּ, וְגַם
הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיךָ גִּדְּלָה בְּחָרוֹ, אֲזוּ מִפִּי
נִצְטָו (עֲלֶיךָ). צוּי פִּעְלֶיךָ כָּרְאוּ. וְהַצִּוְנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ, לְהַקְרִיב בְּהַקְרָבֵן מוֹסֵף שַׁבַּת כָּרְאוּ.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְּעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ.

ויש

(*) לשבת ראש חודש

אֶתְּהָ יִצְרָת עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם, כְּלִית מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, בְּחִירָת בָּנוּ מִכָּל עַם, אֲהַבָת אוֹתָנוּ,
וְרְצִית בָּנוּ, וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוּדֶיךָ, וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה, וְלִפִּי
שִׂחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ, חֲרָבָה עִירָנוּ וְשָׂמִים
בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְגִדְּלָה יִקְרָנוּ, וְנִטֵּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ,
וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶיךָ,
בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׂמְךָ עָלָיו, מִפִּי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְּעֵנוּ
בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם, וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשֵׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב

לפניך

וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ.
 תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֵת
 מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמְּנוּחַ) הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מְנוּחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת
 שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ, עַל עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

יְשַׁחזֹר

לשבת ראש חדש

לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:
 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מְנוּחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ, עַל עֹלֹת הַתְּמִיד
 וְנִסְכָּה: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת, וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאָמֹר:
 וּבָרְאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לֵי, פָּרִים בְּנֵי
 בָּקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
 שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמְנוּחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּסִדְרָם שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרֹנִים לְפָר, וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר
 לְכֶסֶר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

יְשַׁמְחֶה בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי, בָּלֵם
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּתְּעַנּוּ מְשׁוּבָה, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, תִּמְחַד
 יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתוֹ, זָכַר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמְנוּחָתָנוּ, וְתַדְשׁ
 עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה לְיִשְׂרָאֵל וּלְנַחֲמָה.

לפנינו

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶנּוּ. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי, כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךָ, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ, וְהִמְדַּת יָמִים
אוֹתוֹ קִרְאתָ. זָכֹר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ, קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ
וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת,
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ,
וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהָבֵי שְׁמֶךָ, וְיִנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם, מִהֲרַח
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתִתְחַוֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, הַמְחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים ורננו

מורים אֱנַחֲנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר,
יִצְרָנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיֵּינוּ
וְקִיַּמְנוּ, בֶּן חֲסִידֵינוּ וְתַקְוֵנוּ, וְהַאֲסוּף
לְצִיּוֹנָנוּ לְחַצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ,
וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שְׁלֵמָה,
עַל שְׂאֵתָהּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדֵאנוּ:
הַמְּקוֹרֵת

מוֹדִים אֱנַחֲנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ
וְנִסְפָּר, תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ

לשבת ראש חדש

לְפָרְנֶסָה וּלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים מְזֻבִּים וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲיִלַת
חַטָּא וּלְסִלַּחַת עוֹן, (בִּשְׁנַת הָעֹבֵר וּלְכַפֶּרֶת פֶּשַׁע), וִיְהִי
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וְרֵאשִׁית לְפִדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ, כִּי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת, וְשַׁבְתוֹת
לָהֶם הוֹדַעְתָּ, וְחִקִּי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים:

רצה ומורים וכו'

הפקידות לך, ועל גמילת שבתך יום עמנו, ועל גמילתך
 וטובותיך, שבתך עת, ערב ובוקר וצהרים, הטוב כי לא כלו
 רחמיך, ורחמים כי לא תמו חסדיך, מעולם כי קנינו לך:
 בשבת תנוכה ובפורים משולש בירושלים אמרים כן על הגסים

**ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך
 מלכנו תמיד לעולם ועד:**

כזה וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:
 וכל החיים יודוך סלה, ויתלדו ויברכו את שמך הגדול באמת
 לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב,
 ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

ישן אלהינו נאלי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת בתורה, תפלתך
 על ידי משה עבדך, האמנה כפי צדקו וקניו, בנשים
 עם קדושתך באמור:

וברכה יי יהיה פניו נגד החיכל וישקך נגד ימינו:
 ישר יי קניו נגד החיכל עליך ויהנה נגד שמאלו:
 ישר יי קניו נגד החיכל עליך נגד ימינו:
 וישם לך נגד שמאלו שלום נגד ימינו:

**שנים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
 ברכנו אבינו כלנו באחד יחד באור פניך.
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורת
 חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים,
 וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך, לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל
 שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:**

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:
 בש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
 ונחמות גזבר ונפתח לפניך, אגהנו וכל עמך בית ישראל,
 לחיים טובים ושלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:
 יהי רצון אפרי סי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי:
 אלתי, גזור לשוני מרע, ושפתי מדבר סרמה, ולמקללי, נפשי תדום,
 ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרוץ
 נפשי, וכל הקמים והתושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם,
 עשה למען שמך, עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען
 מדשתיך. למען יתלצון ידריךך העשירה ימינה ושמיי, יהי רצון אפרי סי
 והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי. עשה שלום במוסדו, הוא יעשה שלום
 עלינו, ועל כל ישראל, ואמר אמן:
 יהי רצון מלפניך, יי אלטיט ואלטי אבותינו, שיבנה בית המקדש, כמנהג בטיט,
 וסן חלקנו בתורה: ושם נעבדה ביראה, בימי עולם ובשנים קרסונות: ונרבה
 ליי סנתת יהודה נירושלים, בימי עולם ובשנים קרסונות:

קודם הדוכן אומרים ות הכהנים והעם בלחש.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת
 (הכהנים שצניתנו) (יחיד שצנית) לברך את עמך ישראל, בברכה שלמה
 ולא יהיה בה שום מכשול ופון, משתה ועד עולם:
 הכהנים סוכים:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
 קדשנו בקדושתו של אהרן, וצונו
 לברך את עמו ישראל באהבה:**
**יברכה יי וישמרה. יאר יי פניו אליך ויהנה. ישא יי פניו
 אליך, וישם לך שלום:**

אמר הדוכן אומרים ות הכהנים:	} אמר הדוכן אומרים ות הכהנים:
אמר הדוכן אומרים ות הכהנים:	
רבונו של עולם, עשינו כה	} רבונו של עולם, עשינו כה
שגזרת עלינו את אהבה	
עשה עמנו כמה שהבטחתנו.	} עשה עמנו כמה שהבטחתנו.
חשקיסה ממעון קדשך מן	
השמים וברך את עמך את ישראל, ואת האדמה אשר נתתה	} השמים וברך את עמך את ישראל, ואת האדמה אשר נתתה
לנו, באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:	

כונה אל יי. חזק ראשון לכה. וקנה אל יי. אין קדוש ביי. כי אין בלתי.
ואין צור באלהיט. כי מי אלהי מבלי עדי יי. ומי צור וולתי אלהיט:

**אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין
במושיענו: מי באלהינו. מי באדונינו. מי
במלכנו. מי במושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו.
נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך
אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא
אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה
הוא מושיענו: אתה הוא. שהקטירו אבותינו לפניך.
את קטורת הסמים:**

ביום הקטורת. הצרי. והצפורן. והלכנה. משקל שבבים
שבבים מנה. מור וקליעה. שכולת גרד. וכרפום. משקל ששה
עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנטון תשעה.
בורית ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין. סאין תלתא וקבין תלתא.
ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סודמית רובע הקב.
סעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר. את פפת הירדן כל שהוא. ואם
נתן בה רבש פסלה. ואם חמר אחת מקל סמניה. חייב מיתה:

**רבין שמעון בן גמליאל אומר. הצרי. אינו אלא שרף חנוטה
מעצי הקטף. בורית ברשינה. ששפין בה את הצפורן
ברי שתהא נאה. יין קפריסין. ששורין בו את הצפורן כדי
שתהא עזה. והלא מי רגלים יסין לה. אלא שאין מכניסין
מי רגלים בעזרה ספגי הכבוד:**

השיר שהלחם היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים.
לי הארץ וכלוצאה. תבל ויושבי בה. בישני היו אומרים. גדול
יי ומדאל קאר. בעיר אלהיט דר קדשו. בשלישי היו אומרים. אלהים
נצב בעדת אל. בקרב אלהים ישפוט. ברביעי היו אומרים. אל נקמות
יי. אל נקמות הופיע. בחמישי היו אומרים. דרניט לאלהים עזגו. דרניט
לאלהי יעקב. בששי היו אומרים. יי מלך נאות לבש. לבש יי עוז
וחתאור. את תבון תבל כל תמוט. בשבת היו אומרים. מןמור שיר ליום
השבת. מןמור שיר לעתה לבא. ליום שכלו שבת וקנוחה לחיי העולמים:
תנא רבי אליהו כל השנה הלכו דברי יום סבסח לו שהוא בן עולם הבא.
שאמר. עליבות עולם לו. אל תקרי עליבות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מדברים שלום בעולם
(שנאמר. וכל בנה למוציא יי, ורב שלום בנה אל תקרי בנה /
אלא בנה: שלום רב לאהבי תורתך, ואין לבו כבישול: יהי שלום
בתיך שלה בארמונותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך: למען
בית יי אלהיך, אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן. יי יברך את
עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה ומליך מלכותה
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה, בתיכון ובזמיכון ובחיי דכל בית
ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם, ויתנשא, ויתגדל ויתעלה
ויתהלל, שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשיית ולעלא מכל)
מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא תהמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון. ועל
כל מאן דעסקין באורייתא. די באתרא קדישא הדין ודי בכל אתר
ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חסדא ורחמין ותיין אריכות
ומזונא רייתי ופורקנא מן קדם אבותהון דבשמא וארעא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן:

עשה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליצר בראשית. שלא עשונו
 כגוי הארצות, ולא כמעו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם,
 ונרלט ככל המותם: שהם משתחרים להכל וריק ומתפללים אל אל לא
 יושע, ואנחנו כודעים ומשתחרים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים,
 הקדוש, ברוך הוא. שהוא נוטה שמים, ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים
 ממעל ושכינת עמו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפניו,
 אפס זולתו, ככתוב בתורתו, וידעת היום והשבות אל לבבך כי
 יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל בן נקודה לך יי אלהינו, לראות מהרה בהפארת ענה להעביר נולדים
 מן הארץ, והאילים כרות יפרהו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל
 בני בשר יקראו בשמחה, להפנות אליה כל רשעי ארץ, יכירו וידעו כל
 יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך השבע כל לשון. לפניך יי אלהינו
 יכרעו ויפולו, ולקבד שכה יקר יהוה, ויקבלו כלם את עול מלכותך.
 ותמלוק עליהם מהרה לעולם ועד: כי המלכות שלך היא, ולעולמי
 עד תמלוק בקבור, כפתוב בתורתך, יי ימלוק לעולם ועד. ונאמר ויהיה
 יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה, יי אחד ושמו אחד: מי
 אל חידא סתור סתאם, ומשאת רשעים כי תבא: עשו עצה וחסד, וברו דבר
 ולא יקום, כי עשנו אל: ועד נקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבול, אני
 עשיתי ואני אשא, ואני אסבול ואסבל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה ומליך מלכותה.
 ויצמח סורקנה ויקרב משיחה, בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
 ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם, ויתעשא, ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא לעלא (כעשיית ולעלא מכל)
 מן כל ברכתא ושירתא תושבתתא ותחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן,

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיך הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו

אמן:

שיר הכבוד.

פזמון הארץ

•	כי אליך נפשי תערוג	•	אנעים וביירות ושירים אערוג
•	לדעת כל חס סודך	•	נפשי תקדש בצל ידך
•	הומה לבני אל הודך	•	בני דברי בכבודך
•	ושקה אכסר בשירי ידך	•	על בן אכסר בך נקדוה
•	אדמה אבנה ולא ידעתך	•	אספרה כבודך ולא ראיתך
•	דכית דוד כבוד הודך	•	בד נבאיה כבוד עבדך
•	כנו להתקף פעולהך	•	גדולהך וגבורהך
•	ויסוה לפי פגשך	•	דכו איהך ולא קפי ישה
•	הנה אהר בכל דמיונות	•	המשילות ברוב חזיונות
•	ושגד ראיה בשדה ופחדות	•	במה בך וקה וקברות
•	באש מלהמות ידיו לו רב	•	זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב
•	השיטה לו ימיט ורוע קדש	•	חבש פובע ושושה בראשו
•	קוצותיו רסיסי לילה	•	טללי אורות ראשו גמלא
•	והוא יקה לי לגדחת צמי	•	יהפאר בי בי הפז בי
•	ותק על כצח כבוד שם קדשו	•	כהם כהור פו דמות ראשו
•	אברה לו עשרה גטרה	•	להן ולקבור ולצפירת הפארה
•	קוצותיו תלולים שחורות	•	בהקפית ראשו בבימי בחרות
•	גלה נא על ראש שפחה	•	גוה הצדק צבי הפארה
•	וצניף מלוכה צבי הפארה	•	כגלתו התי נא בידו עטרת
•	באשר ידיו בדיני בדים	•	עבדים נשאים עברת עדים
•	וקרוב אלי בקראי אליו	•	פארו עלי ופארי עליו
•	פורה בדרט כבואו בארם	•	עיתאדם לכבוש ארם
•	חמונת יי לגנר עיניו	•	קשר תפילין הראה לעניו
•	יחב תהלות גם להפארה	•	רוצה גמט גנים יפארה
•	דור ודור עם דור שנה כרוש	•	ראש דברך אמת קורא מראש
•	תנתי תהב אליה	•	שית גמט שירי נא עליה
•	והפלת תבון קטורת	•	תהלתי התי לראשה עטרת
•	כשיר זשיר על פרקיה	•	היגר שבת רש בעינה
•	מחולל ומליד צדיק כביר	•	ברבתי תעלה לראש משביר
•	חארה קח לה בדישים ראש	•	ובכרתי תענה לי ראש
•	כי נפשי תערוג אליך	•	תעב נא שיתי עליך

פזמון הארץ

קריש יתום. ארון טולס.

אתקינו סעודתא דמתימנותא, שלימתא חדותא דמלכא
 קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
 דעתיקא קדישא, וחקל תפוחין קדישין. וזעיר אנפין, אתיק
 לסערא בהדיה:

א	סוד לסעודתא. בדקרא השנתא ואוסין	ח	דו חזרי מקלא. ברבור וקקלא ומללי
ב	בה השתא עתיקא קדישא	ט	סלה. סהיקא ברובשא
ג	הארא יצרי בה. בקרושא רבא. וקחמרא	י	דס רבין צלסין. דסלין סתימין. תגלוד
ד	סבא. רבה תחבי נקשא	יא	סהנסין. וסיטרין חרושא
ה	שור לן שופרה. ונחני ביקרה. תחני	יב	צמר שתורא. דרוא יקירא. צמיקא
ו	לן סתרה. דאתאמר דלתישא	יג	וססירא. ולא סלהא צישא
ז	נלה לן טעמי. דבתריסר נהסי. דאיתון	יד	אלין סליא. יהון לרביצא. וסמן סאר
ח	את בשמה. בפילא וקלישא	טו	שניא. דלא בהוא שקשא
ט	דורא ולעלא. רבה סי כלא. ויתרבי	טז	בו יתיד יסני. לעלא סן דרנה. ויסכ
י	סילא. וחסק עד בישא	יז	בת ענה. דבנת פרישא

זה חזרי שם' הסתבר חיים יצחק:

א	י וברוק צורי. כיו ההחלל נפשי	ח	ישועות אשא קני סגת בואי רנית
ב	כיו יי יאיר גרי. בהלו גרו עלי ראשי	ט	סאה נפשי אל יי. יסלא שובע אקסי
ג	רועי לא אחסר. על מי מנוחות ינהלני	י	אל סהרים אשא עמי. בהלל ולא
ד	נמן לחם לכל בשר. לחם חקי הסריפני	יא	כשמי
ה	סי רצון סלפניה. אתה אלסי קרושי	יב	דנת יסימ ופנות עולמים. עולה כבורי
ו	סערוה לפני שלחנה. הרשן כשסן ראשי	יג	עורה. ועל ראשי יקח. ססים. גר
ז	ימן סנוחתי. לפני ארון השלום	יד	סצנה ואיר תורה
ח	והיתה שלטת מסתי. החיים והשלום	טו	וקה יי לקטותתי. אתה נארון צא. קח
ט	שלח סלאכו לפני. ללוחי לוייה. בכום	טז	גא אל את ברדתי וססוק סגן חנה

מזמור לדוד. יי רועי לא אחסר: בנאות דשא
 ירביצני. על מי מנוחות ינהלני: נפשי
 ישוב. ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה
 בגיא צלמות לא אירא רע. כי אתה עמדי. שבתך
 ומשענתך היתה ינחמני: תעריך לפני שלחן נגד צררי.
 השנת בשמן ראשי. כוסי רנית: אה טוב וחסד ירדפוני
 כל ימי חיי. ושבתי בבית יי לארך ימים:

אם תשיב משה בנלך. עשית חפצה ביום קדשי, וקראת לשבת עיגל לקדוש יי
 סקד, וכברתו מעשית דרכיה סמיוא חפצה ודבר דבר: או תתענג על יי
 והרבתיך על גמלי ארץ, והאכלתיך גחלת בעקב אביך, כי פי יי דבר:

**וַשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
 לְדֹרוֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:**

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים מעבוד ועשית כל סלאכתה. ויום
 השביעי שבת ליי אלהיה, לא מעשה כל סלאכה: אתה וכוה וכוה עבדך
 ואמחה ובהמחה, וגר אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
 הארץ, את הים ואת כל אשר נם, ונתת ביום השביעי.

עַל בֶּן בְּרַךְ יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

על היין סבדי קדו ורבוי: } על המה ברשות קדו ורבוי:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, } בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן: } הַמּוֹצֵא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

ויסוד ידיו וקודם שינגבם יברך על גמלת ידים וקודם שיכנול כל שני כבוד, יאמר זה:
 לְמַבְצֵעַ עַל דָּפְתָא. כְּזִתָּא וּכְבִּיעָתָא. תְּרִין יוֹדִין נִקְבָּא. כְּתִימִין וּפְרִישִׁין
 מִשָּׁח זִיתָא וְכָא. דְּמִתְרִין רִיתָא וְעִירִין גַּחְלִיא. בְּנִיָּה בְּלִישִׁין:
 דָּלָא גִיכָא רִין. וּמְלִין דְּגִידִין. דְּלִיתְהוֹן מִתְחִין. מִסִּירִין וּכְבִּישִׁין אֶתְעִירָא
 בָּלָא. בְּרִין דְּלִיעִלָא. בְּנִי הָאִי הָלֹלָא. דְּעִירִין קְדִישִׁין:

ואמר בר יבד כוכה המוציא ויבצע על שני כבוד:

זה הוסיף שם הסובר שמעין בר יצחק והוא רבינו שםעון הגדול אשר עשה כמה וכמה
 פיוסים וחתם שכן בראשי החרוזות כהרזו הכני תחתיהל לשבטי יה . כה יקר . עולם
 שם . נצטיר . נסגרתו בכואו . ראיתו . ואחר כך עשה תרוו אחר הכתהיל יצוה צור חסדו
 בקילותיו ראשי חכמת יצחק והוא יסדו לתת שיר וזבח להשי על שהוציאנו מצרים
 והכילו משונאי ה' :

ברוך אדני יום יום, יעמם לנו ישע ופדיום, ובשמו
 נגיל כל היום, ובישועתו נרים ראש עליון.
 כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון. שבטי יה לישׁראל
 עדות, בצרתם לו צר, בסבלות ובעבדות, בלבנת
 הספיר הראם עוז ידידות, ונגלה להעלותם מעומק
 בור ודות, כי עם יי החסד והרבה עמו פדות. מה
 יקר חסדו בצלו לגונגמו, בגלות בבלה שלח למעגמו,
 להוריד פריחים נטנה בינימו, ויתנם לרחמים לפני
 שובימו, כי לא יטשי את עמו, בעבור הגדול שמו.
 עולם שם פסאו להציל ידידיו, להעביר משם מעוני
 מורדיו, מעבור בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו
 ירים תהלה לכל חסידיו, כי אם הוגה ורחם פרחמיו
 וכרוב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצומיו, וגם חזות
 ארבע עלו למרומיו, ובלבם דמו להשחית את רחומיו,
 על ידי כהציו מגר מתקוממיו, חסדי יי כי לא תמנו
 כי לא כלו רחמיו. נסגרתו לאדום ביד רעי מדני,
 שבכל יום ויום ממלאים כרסם מעדני, עזרתו עמי
 לסמוך את אדני ולא נטשתני כל ימי עדני, כי לא
 חנת לעולם אדני. בבואו מאדום חמוץ בגדים, וזבח
 לו בבצרה וטבח לו בבוגדים, ויו נצתם מלבושיו
 להאדים, בכחו הגדול יבצור רוח נגידים, הנה ברוחו
 הקשה ביום קדים, ראיתו כי כן אדומי העוצר,
 יחשוב לו בבצרה תקלוט כבצר, ומלאה פאדם
 בתוכה ינצר, ומזיד כשונג במקלט יעצר, אהבו את

יי כל חסידיו אמונים נוצר. יצוה צור תמיד קהלותיו
 לקבץ. מארבע רוחות עדיו להקבץ. ובהר-מרום
 הרים אותנו להרבץ. ואתנו ישוב גרחים קובץ. ישיב
 לא נאמר כי אם ושב וקבץ. ברוך הוא אלהינו אשר
 טוב גמלנו. ברחמינו וברוב חסדיו. הגדיל לנו. אלה
 וכאלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא
 שנקרא עלינו. ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו.
 להללו ולשבחו ולספר הודו. מכל אום גבר עלינו
 חסדו. לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו. גמלינו
 וניחדו. שהשלום שלו ישים עלינו ברכה ושלום.
 משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך
 את עמו בשלום. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים
 בתורה ובמצות על ישראל שלום. יועץ אל גבור
 אבי עד שר שלום:

זה הנתיב שם המכנה ברוך חזק וחתום שמו בראשי התורות ביום. לזכר. ואשרי. כל.
 דעות. זכור. קורש:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשינו פדיום מלשאת ואנוחה. והוא
 ידרוש לציון. עיר הנדחתה. עד אנה תניזין. נפש נאנוחה: השומר
 שבת הבן עם הבת. לא ירצו כמנוחה על מחבת: רוכב בערבבות. מלך
 עולמים את עמו לשבות. און בנעמים. במאכלי ערבבות. בטיני מטעמים.
 במלבושי כבוד זבח משפחה. חסיד: ואשרי כל תוכה. לתלומדי בפה.
 מאת כל מוכה שוכן בערפל. נתלה לו יזכה. בדהובשפף. נחלה ומנוחה.
 פשפש לו זרחת חסיד: כל שומר שבת. פדת מחללו. הן הכשר חבת
 קדש נורא ואם יצא תובת היום אשרי לו. אל אל ארון מחוללו. מנוחה
 היא שלוחת חסיד: חמדת תמים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם
 יהיה נצור פתח תלומים. על ראשם יצור. צור העולמים. רוחו בם
 נחה. חסיד: זכור את יום השבת לקדשו. קרעו פי גבחה גור על ראשו.
 על כן יתן האדם לנפשו. ענג וגם שמחה בדם למשחה. חסיד: קדש היא
 לכם. שבת המלכה. אל תוך בתיכם. להניח ברכה. בכל מושבותיכם.
 לא תעשו מלאכה. בתיכם ובנותיכם. עבד וגם שפחה. חסיד:

יָמֵי שֶׁבַח הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַחֵם שֶׁכָּמוֹ בְּרֹאשׁ הַתְּחִלּוֹת. יוֹם שֶׁשָּׁה. דְּאֵתָן. אֲבִיר. לֵאמֹר
 יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שָׁבַת צוּר עוֹלָמִים.
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתָהּ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 רָאִהֶיךָ. שָׁבַת לֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה. כִּי כָל עֲשֵׂה
 שֵׁשֶׁת יָמִים. יֵשׁ ה': רָאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ. יוֹם
 שְׁבָתוֹן יוֹם שָׁבַת קוֹדֶשׁ. עַל כֵּן כָּל אִישׁ בֵּינֵנו יִקְהֶשׁ.
 עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ תַמִּימִים. יֵשׁ ה': אֲכֹל מִשְׁמָנִים
 שְׁתֵּה מִמֵּתָקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְּבָקִים. בְּגֹד
 לְלִבּוֹ שׁוֹלֵחַ חֲקִים. בְּשֹׁר וְדָגִים וְכָל מִטְעָמִים. יֵשׁ ה':
 לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאִכְלָתָּ וְשִׁבְעָתָּ. וּבִרְכָּתָּ אֶת יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבָּתָּ. כִּי בִרְכָּהּ מְכַל הָעָמִים. יֵשׁ ה':
 הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֶסֶד
 רְאוּ כִּי כָל אֵלֶּה עֲשֵׂתָה יְדוּ כִּי הוּא הַצּוּר פֶּעֶל
 תַּמִּים. יוֹם ה'.

זֶה הַיּוֹם שֶׁבַח הַמֶּלֶךְ יִתְיַדֵּה וְהַחֵם שֶׁכָּמוֹ בְּרֹאשׁ הַתְּחִלּוֹת. יוֹם. דְּהוּם. וְנִטְע. דְּבִי. הַעֵם:
 יוֹם שְׁבָתוֹן אֵין לְשָׁבוֹת. וְכָרוּ כְּרִית הַנִּיחָח: יוֹנָח מְצָאָה בּוֹ מְנוּחָה.
 וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגִּיעֵי כֹחַ: הַיּוֹם נִכְבֵּד לְבָנֵי אֲמוֹנִים. זְהִירִים
 לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת וּבָנִים. חֲקוֹק בְּשָׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים. סְרוּב אוֹנִים
 וְאִמִּיץ כֹּחַ. יִנְה: וְכָאוּ כָלָם בְּבָרִית יְחִיד. גַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרוֹ
 בְּאֶחָד. וּפְתַחוּ נֶעֱט יְיָ אֶחָד. בְּרוּךְ הַגּוֹתֵן לִיעֹקֵף כֹּחַ. יִנְה: דְּבִר
 בְּקֹדֶשׁוֹ בְּתֵר הַפּוֹר. יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. וְכָל פְּקוּדֵי יְחִיד
 לְגִמּוֹר. חֲזֹק סְתָנִים וְאִמִּץ כֹּחַ. יִנְה: הָעֵם אֲשֶׁר נֶעַ כְּצֹאן מְעֵה.
 יוֹפּוֹר לְפִקְדוֹ בְּרִית וְשִׁבוּעָה. לְכָל יַעֲבֹר בָּם סִקְרֵי נֶעֱה.
 בְּאֶשֶׁר גִּשְׁבְּעָתָּ עַל מִי נַח. יִנְה:

זֶה הַיּוֹם שֶׁבַח הַמֶּלֶךְ וְהַחֵם שֶׁכָּמוֹ אֲבִירֵם בְּרֹאשׁ הַתְּחִלּוֹת מִדֵּוֹת חֲסִידֵי סִילֵד אֲמָרוֹ
 בּוֹ. רִשָּׁם. דְּהוּם. מְחֵל:

כִּי אֲשִׁמְרָה שָׁבַת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אֶת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד צִיֵּי וּבִינִי: אֲמָרוֹ
 מְצָא חֲפֵץ עֲשׂוֹת דְּרָבִים. גַּם מְלִדְבָר בּוֹ דְּבָרֵי צְדָקִים. דְּבָרֵי סְתוּרָה
 אֶף דְּבָרֵי מְלָכִים. אֲדַבֵּר בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַבְּלֵנִי. אֵת וְהָא: בּוֹ אֲמָצָא תַמִּיד
 טַפֵּשׁ לְנַפְשִׁי. דְּגַת לְרוֹד רָאשׁוֹן גֵּתֵן קְדוֹשׁ מִפֶּת. בְּתֵת לָהֶם מְשֻׁנָּה בְּשִׁשׁ.
 כֹּכַב

בָּכָה בְּכָל שָׁשׁ יָכְפִּיל מִזְדִּי. וְהָיָה חֹק אֶל קִנְיֹו. בּוֹ
לְעֲרוֹךְ לָתֵם פָּנִים בְּפָנָיו. עַל כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי גְבוּרָתוֹ אֲסוּר. לְדַבֵּר
יוֹם כְּפֹד עֲוֹנִי. וְהָיָה חֹק: דֹּעָא יוֹם מְכַבֵּד דֹּעָא יוֹם תַּעֲנֻגִים. לָתֵם וְיִין מִדֹּב
בְּשֵׁל וְרָגִים. הַמְתַּאֲבָלִים בּוֹ אֶחָד גְּמוּגִים. כִּי יוֹם שְׁמִתוֹת דֹּעָא וְהַשְׁמִתָּנִי. וְהָיָה חֹק:
מִחַל מְלָאכָה בּוֹ מִפְּנֵי לְהַבְרִית. עַל כֵּן אֲכַבֵּם בּוֹ לְכִי בְּבוֹרִית. וְאֶתְפַּלְלָה
אֶל אֵל עֲרֵבִית וְשִׁתְרִית. מִסֵּף וְגַם מִנְחָה דֹּעָא יַעֲנֵנִי. וְהָיָה חֹק:

וְהָיָה חֹק שֶׁמִּתְבַּר שְׁלֵמֹת חֹק וְחֹק שֶׁמִּתְבַּר שְׁלֵמֹת שְׁמִירָה. לְעַל. מִתְבַּר. דֹּעָא חֹק:
שְׁמִירָה שְׁמִתוֹתִי. לְכַעַן תִּינָקוּ וְשִׁבְעָתָם. מִזִּין בְּרִכּוֹתִי. אֶל הַמְּנִיחָה כִּי
בָאתֶם. וְלוֹו עָלֶי בְּנִי. וְעָרַע מִעֲדָנִי. שְׁבֶת הַיּוֹם לִי: לְעַמְלֵי קִרְאוֹ
דְּדָר. וְנִתְתִּי אֶת בְּרִכְתִּי. אֲשֶׁה אֶל אֲתוֹתָהּ לְצִדּוֹר. לְגִלּוֹת עַל יוֹם
שְׁמִתוֹתִי. בְּגָרִי שֵׁשׁ עִם שְׁנֵי. וְהִתְבּוֹנֵנִי מִזְּמִנִי. שְׁבֶת הַיּוֹם לִי. וְיוֹ: מִתְבַּר
אֶת הַמְּנִיחָה. לְעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֲסִיּוֹר. וְחֲשַׁבּוּ עִם הַקִּנְיָה. לְשֵׁלִים אֲכוּל
וְהוֹתֵר. בְּמִתְבַּר בִּי אֲמִינִי וְשִׁתְּנִי בִּין מִשְׁמִנִי. שְׁבֶת הַיּוֹם לִי. וְיוֹ: הִגָּה יוֹם
גְּאֻלָּה. יוֹם שְׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיָּתֶם לִי סְגֻלָּה. לֵינִי וְאֶחָד תִּשְׁבְּרוּ.
וְאִז תִּחְיוּ לְפָנֵי. וְתִמְלָא צְפוּנִי. שְׁבֶת הַיּוֹם לִי. וְיוֹ. חֹק קִרְתִּי אֶל אֱלֹהִים
עֲלִיוֹן. וְהִשָּׁב אֶת גִּוְרִי. בְּשִׁמְחָה וּבְהִלָּה. וְאִז יִשְׁוֹדְרוּ שֵׁם רַנְנִי. לְוִי וְכִנְיָ:
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ. שְׁבֶת הַיּוֹם לִי. וְיוֹ:

וְהָיָה חֹק שֶׁמִּתְבַּר דִּנְיָ וְחֹק שֶׁמִּתְבַּר בְּתוֹלָה דִּי הַלְכִי חֲתוּרָה כְּמוֹ בְּתוּרָה וְאִשּׁוֹן. דְּיוֹר.
וְיִמְצִיכֶם. גְּעִים. שְׁבֶת:

דְּרֹר יִקְרָא לְבִן עִם בֵּת. וְיִנְצְרְכֶם כְּמוֹ בְּבֵת. גְּעִים
שְׁמִיכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת. שְׁבֶת וְנִחְוֹ בְּיוֹם שְׁבֶת:
דְּרוֹש גְּוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשְׁעַ עֲשֵׂה עָמִי. גְּמַע שׁוֹרֵק
בְּתוֹךְ כְּרָמִי. שְׁעָה שׁוֹעֵת בְּנִי עָמִי: דְּרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ
בְּצֻרָה. וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר גְּבֻרָה. גְּתוֹץ צָרִי בְּאֵף וְעִבְרָה.
שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֲקָרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר הָר.
הָדָם שְׁמַח בְּרוֹשׁ תִּדְקֹר. וְלִמְזוֹהִיר וְלִנְזָהֵר. שְׁלֹמִים
תֵּן כְּמִי נְהָר: הָדוֹךְ קָמִי אֶל קִנְיָ. בְּמוֹג לְבָב וּבְמִגָּה.
וְנִרְחִיב פֶּה וְגִמְלָאָה. לְשׁוֹנֵנוּ לָךְ רָנָה: דְּעָה חֲכָמָה
לְגַפְשָׁךְ. וְהִיא בְּתֵר לְרֵאשָׁךְ. גְּצוֹר מְצוֹת קְדוּשָׁךְ.
שְׁמִירָה שְׁבֶת קְדוּשָׁךְ:

עם הזאת שם החבר שש"א יתחם שם בראשי התרועות שבת . מעבור . ואם . אכיל . לערוך .
 ישבת היום ליי . מאד צהלו ברנוני . וגם הרבו מעדני .
 אותו לטמור במצות יי . שבת היום ליי : מעבור דרך
 וגבולים . מעשות היום פעלים . לאכול ולשתות בהלולים זה
 היום עשה יי . שבת היום ליי : ואם תשמרנו . יה ינצרך ברכת .
 אתה ובנה וגם הבת . וקראת עונג לשבת . אז תתענג על
 יי . שבת היום ליי : אכול משמנים ומעדנים . ומטעמים הרבה
 מינים . אנוני פרך ורמונים . ואכלת ושבעת וברכת את
 יי . שבת היום ליי : לערוך בשלחן לחם חמדות . לעשות היום
 שלש סעודות . את השם הנכבד לברך ולהודות . שקרו
 ושמרו ועשו בני . שבת היום ליי : יה רבון . צור שלנו . תכצא לעי .

קורם ברכת הסוון של כל סעודות שבת יסול ידיו בפיס אחדונים ויאמר זה :

יְי אֱמִי אָנָּה . לְנִפְי חַד כָּנָא . לְסִמְרָא תוֹרִינָא . קָלִית בְּה סְמִשָּׁא . אֲזִמְן
 בְּתִלְתָּא . בְּכִסָּא דְּבִרְכָתָא . לְעִלָּת עֲלִתָא . עֲתִיקָא קִדִּישָׁא :

סדר מנחה לשבת.

אשרים קרבנות ואחר כך מאירים זה :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ . עוֹד יִהְיֶה לְךָ מִלָּה : אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְנָה לוֹ . אֲשֶׁרִי
 הָעַם שֶׁיִּי אֶלְהוּ : תִּהְיֶה לְדוֹר , אֲרוֹמָסְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ , וְאֲבִרְכָּה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : כָּכָל יוֹם אֲבִרְכָּךְ . וְאִתְּלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יי
 וּמִהֲלֹל מֵאֹד , וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁכַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ :
 דִּדְר כְּבוֹד הוֹדָה וְדִבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה : וְעֻזּוֹ נִרְאִיתָ יֹאמְרוּ וְנִגְדִלְתָּ
 אִם פָּרְגָה : זָכַר רַב מוֹבָה יִכְיֶשׁ , וְצִדִּיקְתָּ יִרְגֵּנִי : תַּנּוֹן וְרַחוּם יי , אֲדָה אִפִּים
 וְנִגְדִל . חֶסֶד : מוֹב יי לְכָל , וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ .
 נִחְסִידֶיךָ יִבְרַכּוּךָ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ . וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹרִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ . וְכְבוֹד הַדָּד מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ סִלְכוֹת כָּל עוֹלָמִים .
 וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר נִדוֹר : סוּמָה יי לְכָל הַנּוֹפְלִים , וְחֻקְךָ לְכָל
 הַכּוֹפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ
 אֶת יָדְךָ , וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צִדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו , וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו :
 קְרוֹב יי לְכָל קֹדְאִיו , לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת : רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה , וְאַתָּה
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם : שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו . וְאַתָּה כָּל הַדְּשִׁים יִשְׁמִיר :

תהלת

הַהֵלֵךְ יְיָ גִדְּרָה דִּי. וַיִּבְרָךְ בְּיָד בִּשְׂרָר שֵׁם קָדְשׁוֹ. לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְתּוּ גִבְרָה
יְהי. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן נוֹעַל וּלְשִׁבִי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב. נָאִם יְיָ. וְאַנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְיָ: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ.
וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ. לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ. אָמַר יְיָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה
קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מִלֹּא כָל הָאָרֶץ כְּבֹנְדוֹ.
וּמִקְבְּלֵי־יָדָיו מִן הַיָּם. וְאֹמְרִין קִדְּיֵשׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא
עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה. קִדְּיֵשׁ עַל אֶרֶץ עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה.
קִדְּיֵשׁ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עֲלָמִיא. יְיָ צְבָאוֹת. מִלֵּיא כָל
אֶרֶץ זֵיו יִקְרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ. וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי. קוֹל
רַעַשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלָתְנִי רוּחָא
וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קוֹל זֵיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאֹמְרִין: בְּרִיךְ
יִקְרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּה. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.
יְיָ מִלְּכוּתָהּ קָאִם לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עֲלָמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ. שְׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם.
לִיצֹר מַחֲשָׁבוֹת לֵבָב עַמָּךְ. וְהִכֵּן לִבְכֶּם אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא
רַחוּם. יִכְפֹּר. עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ.
וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח. וְרַב
חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם
יַעֲמֹם לָנוּ. דָּאֵל יִשׁוּעָתְנוּ סִלָּה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ.
מִשְׁגֵּב לָנוּ. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה. יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְהוָה
בּוֹטַח בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ.
בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן

התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו.
הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו.
ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא גיגע
לריק, ולא גלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו. ששמוך חקיקה בעולם הזה, ונזכה
ונחיה ונראה. ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח
ולחי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא יהום. יי
אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי.
והיה יי מבטחו. בטחו ביי עדי עד, כי ביה יי צור
עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת הורשיך
יי: יי הפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

הפץ מצי קריש. ואח"כ מפורש יאני תפילתי ובמקום שאין ס'ח לקרות. ומפורש
ואני תפילתי חזק אנו יבא לציון. ואחר כך מפורש תפילתי קריש

ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך:

באמתת ארון הקודש מפורש חז:

ויהי בנסוע הארון, ויאמר משה: קומה יי ויפצו
איביך, וינסו משנאיך מפניך. כי מציון תצא
תורה, ודבר יי מירושלים. ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל בקדשך:

ברוך שמה רמזא עלמא. ברוך פתחך ואתך. יהא רעותך עם עמך
ישראל לעלם, ופרקן ימנה אחי לעמך בבית סקדשך, ולאממתי
לגא משוב גורך, ילקבל צלותא ברחמין. יהא רמזא קדמך דתורה לן
חיון בטיבותא, ולחיי אנו פקידא בנו צדיקא, למדתם עלי ולמנמרתי.
יית כל די יי ודי לעמך ישראל: אנה הוא זן לכולא, ומפרגם לכולא,
אנה הוא שליט על כולא. אנה הוא דשליט על מלכיא, ומלכותא דיקה
היא, אנה עבדא רקורשא ברוך הוא, דמנידנא קמיה, ומקמא דיקר אודיתא
בכל ערן וערן, לא על אגש רהיצנא, ולא על בר אלהין סמיכנא, אלא
באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשום, ואינתיח קשום, וגיבאיה קשום,

וּמִסְנָא לְמַעַבְר מִבֵּן זְקֻשָׁם, בֵּה אָגָא רְחִין, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא, אָגָא
אִמְר הַשְׁבָּתוֹן, יְהִי רַעְיָא קְדָמָךְ, דְּתַפְתַּח לְבָאִי בְּאוֹרֵיתָא, וְהִתְהַב לִי בְּגִין
דְּכָרִין דְּעֵבְרִין דְּעוֹתָךְ, וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלָבָאִי, וְלָבָא דְכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל.
לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

חזן נִדְרָו לִי אֲתִי וְנִרְוֹמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וּחֲקֹד שִׁנֵּי לָךְ יִי הַנְדְּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַיְצָח וְהַדוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצָן: לָךְ יִי הַמְּלִכָה וְהַמְּתַנַּשָּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: דְּחִמְּו יִי
אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֵי לְהַדוֹם רַגְלֵינוּ, קְדוֹשׁ הוּא: דְּחִמְּו יִי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֵי
לְהַר קְדֻשָׁה, כִּי קְדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ:

אֲב הַרְחִמִים, הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים, הַזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים, וְהַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ
מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִגְשֶׁר בְּיָצָר כָּדַע מִן הַנְּשׁוּאִים, וְיִתּוֹן אוֹתָנוּ
לְפָלִיטַת עוֹלָמִים, וְיַמְלִא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:
וְשׁוֹרִין לִי גְבוּרִי בְּמִרְשָׁת שְׂכָרִי תָבֵא וְאִפְּלוּ יוֹם מוֹב שְׁחַר בְּשַׁנָּה וְאִין אֹמְרִים קְרִישׁ אֲנִי
קְרִיאַת הַתּוֹרָה:

כְּשֶׁמִּנְבִּיחִין הַסֵּפֶר הַזֶּה אֹמְרִים זֶה:

**וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל
פִּי יִי בְּיַד מֹשֶׁה:**

תּוֹרַת צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ.
וְתוֹמְכִיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרַכִּיהָ דְּרַכִּי עוֹסֵם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אֲרָה
יָסִים בְּיָמֶיהָ, בְּשִׁמְלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד: יִי חַפֵּץ לְחַפֵּץ צְדָקָה יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרְאֵה אֶת יִי, בְּמִצְוֹתָיו חַפֵּץ מְאֹד: גְּבוּרָה
בְּאַרְצָן יְהִיָּה וְרַעְיוֹ, הוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרָךְ:
הוֹן וְעֶשֶׂד בְּבֵיתוֹ, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת
לְעַד: זֶרַח בְּחֻשָּׁה אֹר לְיִשְׂרָאֵל, חַנוּן
וְרַחוּם וְצַדִּיק: מוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה,
יְכַלֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא
יִמּוֹת, לְזִכָּר עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק: מִשְׁמֹעַת
רַעְיָה לֹא יִירָא, נָכוֹן לְכּוֹ בְּמִתָּה בְּיִי:
סְמוּךְ לְכּוֹ לֹא יִירָא, עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה
בְּצַדִּיו: כְּפֹד נָתַן לְאַבְרָהָם, צִדְקָתוֹ
עוֹמֶדֶת לְעַד, קָדַע תְּרוּם בְּכָבוֹד:
כִּשְׁעֵי יִרְאֶה וְכַעַס, שְׁנִי יִתְרוֹק וְנָס,
מִתְּנוֹת דְּשָׁעִים תִּאֲבֹד:
יִהְיֶה
אֲוֶדָה יִי בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד
יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי
יִי, קְדוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: הוֹד וְהַדָּר
פְּעִל, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: זִכָּר עֲשֵׂה
לְנַפְלָאֲתֵינוּ, חַנוּן וְרַחוּם יִי: מִרְיָה נָתַן
לְיִרְאָיו, יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: בָּח
מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתֵת לָהֶם נְחִלַת
בָּנִים: מַעֲשֵׂי יְדִיו אֲמִתָּה וּמִשְׁפָּט,
נִאֲמָרִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד
לְעוֹלָם, עֲשׂוּם בְּאֲמִתָּה וְיִשָּׁר: פְּדוּת
שְׁלַח לְעַמּוֹ, צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
קְדוֹשׁ וְנִרְאָ שְׁמוֹ: רִאשִׁית חֲבִיבָה
יִרְאֵה יִי, שְׁכָל מוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תְּהַלְלוּ עוֹמֶדֶת לְעַד:

יִהְיֶה

כשחזירין הס"ת להיכל אמרים זה:

חזן יהללו את שם יי, כי נשגב שמו לבדו:

והקהל אמרים חזרו על ארץ ושמים, וידם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו.
לבני ישראל עם קדוה, הלהויה:

לדוד מזמור, לוי הארץ ומלואה, תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה.
ועל גרזת יבונה: מי יעלה בית יי, ומי יקום במקום קדשו: וקי
כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפש, ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
סאת יי, וצדקה מאלה ישעו: זה דוד הורשו, מבקש פנה יעקב סלה: שא
שערים ראשיכם, ותשאו פתחי עולם, הבוא מלך הכבוד: כי זה מלך
הכבוד, יי עוז וגבור, יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם, ושא פתח
עולם, הבוא מלך הכבוד: כי הוא זה מלך הכבוד, יי צבאות, הוא מלך
הכבוד סלה:

כשכניסין הס"ת להיכל אמרים זה:

ובגדה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למערתה אתה וארון
עזתך: כדצוה יי לבשו צדק וחסידיה ירגעו: בעבור דוד עבדך אל
תשב פני משיחה: כי לקח טוב נתתי לכם חרותי אל תעוהו: עץ חיים
היא למחיוקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום:
השיבנו יי אליה ונשובה חדש ימינו בפרים:
הש"ץ אמר חצי קדיש:

תפלת מנחה לשבת.

כי שם יי אקרא הבו נרד לאלהינו:
אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, הלא הגדול הגבור
והנורא אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל,
וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

כשי"ז זכרנו לחיים, מלך, תפוז בחיים, וכתבנו בכתבי חיים, למענה אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה

אתה גבור לעולם אלני, מתיה מתים אתה רב להושיע:

בהורף משיב הרוח ומריר הגשם: בעיז טריר המל:

מכלל חיים בהסד, מתיה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים.

ומקים אמונתו לישיני עמר, מי כמות בעל גבורות

ומי דומה לך, מלך מבית ומתיה ומצמית ישועת:

מזיזי כמות אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה יי מתיה

החיים:

בהורף המזין אביזים כאן קדושה יי.

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך

סלה, פי אל מלך גדול וקדוש אתה, ברוך

אתה יי האל, מלך המלך הקדוש:

אתה אחר ושמך אחר, ומי בעמך ישראל

גוי אחר בארץ, תפארת גדלה ועטרת

ישועה, יום מנוחה וקדשה לעמך נתת.

אברהם יגל, יצחק ירגן, יעקב ובניו ינוחו

בו, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת

ואמונה, מנוחת שלום ושלחה וזה שקט וקטנה,

מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, יכירו בניה

יירע:

י קדושה בהורף התפלה

נקדישך ונעריצך, בנעם שית סוד שרפי קדש, המשלים לך קדשה.

כפתוב על יד נביאה, וקרא זה אל זה ואמר: חיי קדוש, קדוש.

קדוש, יי צבאות מלא כל הארץ כבוד: חיו לעמכם משפחים ואמרים:

חיי ברוך כבוד יי ממקומו: חיו וקדברי קדשה כתוב לאמר: חיי מלך

י לעולם אלהיך ציון ידור ודור הלהיה:

וידעו. כי מאתך היא מנוחתם, ועל מנוחתם
יקרישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו. קרשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
בטובך. ושלמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קרשך. וישמחו בך ישראל אהבי שמך. וינוחו בם כל
ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי. מקדש השבת:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה.
והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון
תמיד. עבודת ישראל עמך:

בשבת ר"ח ובשבת תה"ס אומרים כאן יעלה ויבא יי:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי. המחזיר שכינתו לציון:

מורים אגחנו לך. שאתה } מורים אגחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו.
הוא יי אלהינו. ואלהי } ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר.
אבותינו. לעולם ועד. צורנו } יוצרנו. יוצר ברואות. גרבות והולאות
צור חיינו. מגן ישענו. אתה } לשםך בגדול ונקדוש. על שהחייטנו
וקיימנו. בן תמיט ותקייטנו. ותקייטנו } גליותינו

(בשבת ר"ח ובשבת תה"ס אומרים חו)

אלהינו נאלץ אבותינו. יעלה ויבא ויגיע. ויראה ברכה וישמע. ויפקד
ויוכר זכרנו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה למזבח. לתן ולחסד ולרחמים. לתת ולשלום. ביום
זאת ראש החודש הזה. לזוה"מ ספח תע המצות הזה. לזוה"מ פנות תע המצות
הזה. וזכרנו יי אלהינו בו למזבח. ופקדנו בו לברכה. וזכרנו בו
לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים. חיים וחסד. ורחמים עלינו וזכרנו. כי
אלוהי עינינו. כי אל מלך חסד ורחמים אתה: וזוה"מ וכו'

גליטנו למצרות קרשך, לשמור חקך, } הוא לדור ודור, נורה לך
ולעשות רצונך, ולצדקך כלב שלם, } ונספר תהלתך, על חיינו
על שאנחנו סורים לך, ברוך אל הבורא:

המסורים בידך, ועל נשמותינו
המקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך
וטובותיך, שבכל עת ערב ובוקר וצהרים, הטוב כי לא כלו
רחמיך, ותרחתם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קנינו לך:

בשבת הנחה וטובים כאן על הנסים:

ועל כלם יתברך ויתרוסם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם
ועד:

בשבת יתוב לחיים טובים, כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויתלדו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב,
ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

אלים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים.
עלינו, ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו כלנו
באחד יחד באור פניך, כי באור פניך, נהיה לנו יי

אלהינו

(*) בשבת הנחה וטובים זה:

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל
התשועות, ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי סתתיה, בן יחנן, בן נחל, תשמנאי ובניו, כשעמדה מלכות
בן הרשעה, על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מהבן
רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם,
נתת את ריגם, נקמת את נקמתם, סמדת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
חלשים, וסמאים ביד מהירים, ורשעים ביד צדיקים ונזירים ביד עומקי
תורתך, וזה עשית לשם גדל וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל, עשית תשועה
גדלת, ומורקן כהיום הזה, ואמר בך באי בניה, לדביר ביתך, ופגז את
היכלך, ומדדו את מקדשך, והדליקו נרות, בחדרות קדשך, וקבעו שמירה
ימי תעבה אליו, להודות ולהלל לשמך הגדול: יי כוים וכו'.

אֱלֹהֵינוּ, תִּזְכֶּנּוּ חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ בָּרוּךְ עוֹז וְשָׁלוֹם: בְּסֵפֶר בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

בְּשֵׁית בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרֻחָה מִזָּבָה, וְגִזְרוֹת מִזִּבְחֵי, יִשְׁעוֹת
וְנִחְמֻזִּים, נִזְכָּר וְנִזְכָּב לְפָנֶיךָ, אֲנִיחֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִּים מִזָּבִים וְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי סִי וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צִירִי וְנִאֲרִי:
אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי, וְשִׁפְתֵי כַדְבָּר מְרָכָה, וְלִמְקַלְלֵי, וְנָפְשֵׁי תִדְרוֹם,
וְנָפְשֵׁי פִּעְפֻּעַר לִבִּי הַהִיָּה, פֶּתַח לִבִּי כְּתוּרָתְךָ, וְאַתְרֵי סְנוּתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
וְנָפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחֲשׁוּבִים עָלַי לְרָעָה כְּהִדָּה הָרָע עֲצָתָם וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם,
עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
כְּדֻשָּׁתְךָ, לִמְעַן יִתְלַצֵּן יְדִידֶיךָ וְדֹשִׁיעֶיךָ וְכִינֶיךָ וְנִאֲרֵי, יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי סִי
וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צִירִי וְנִאֲרִי, עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הִנֵּה עֲשֵׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַבְרָם אֲמִן:

יְהִי לְרָצוֹן סִלְפִּינִי, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּנִסִּי
וְסֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ כְּנִדָּה, בִּימֵי עוֹלָם וּבְנֵימֵי קְדוּשָׁתְךָ: וְשֵׁם
לִי סִנְחַת וְהוֹדָה וִירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עוֹלָם וּבְנֵימֵי קְדוּשָׁתְךָ:

בִּימֵי שָׁאֵן אִימֵרִים תִּתֵּן בְּיָדִי אֵין אִימֵרִים צַדִּיק צַדִּיק בְּשֵׁת:
: צַדִּיקָתְךָ צַדִּיק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
: וְצַדִּיקָתְךָ אֱלֹהִים, עַד מְרוֹם
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדוּלוֹת, אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ:
: צַדִּיקָתְךָ כְּהִרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה,
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי: קְדִישׁ שָׁלוֹם

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדְנִי הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֵא עָשִׂנוּ
כְּגוֹי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמַע כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֵא שָׁם חֲלָקֵנוּ כָּהֵם,

וְעָרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם: שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִהַפְלִלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ, וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינָת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אִמֵּת מַלְכֵנוּ, אִפְס וּלְתוֹ, כְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹתָ אֶל לִבְבֶּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת כְּהִדָּה בְּהַפְאָרָת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים פְּרוֹת וּפְרִתֵּן, לְחַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְעוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ, וּפִירוֹ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹ יִתְעַ, וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, יִתְסַלֶּךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת לְפָנֶיךָ הִיא, וְלְעוֹלָם עֶד תִּסְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּפָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יי יִסְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְפָנֶיךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה יי אֶתְּךָ וְשִׁמְךָ אֶתְּךָ: כִּי

אֵל תִּירָא סַפְתָּר פְּהֵאס, וּשְׂמִיתָ רָשָׁעִים כִּי הֵכֵא: עֲזוֹ עֲזָה וְהִקְרִ, וְכָרוּ דָבָר וְלֹא יָקֻם, כִּי עָסָנוּ אֵל: וְעַד זִקְנָה אָנִי הִיא, וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבִּיל, אָנִי צִיִּיתִי, וְאָנִי אֶפְא, וְאָנִי אֶסְבִּיל, וְאֶסְבִּיל:

בַּשַּׁבָּת אַחֲרֵי מִנְחָת הַתְּחִילִין לִזְמַן בְּרַבִּי נַפְשֵׁי וְאִימְרִים עַד שַׁבַּת הַגָּדוֹל, וּבַשַּׁבָּת יֵאָחַז הַפֶּסַח מִתְחִילִין לִזְמַן פֶּרֶק אֲבוֹת וְאִימְרִים עַד הַשַּׁבָּת שְׁלֹפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּרַבִּי נַפְשֵׁי אֶת יי, יי אֱלֹהֵי, גְּדֻלַּת מַאֲד, הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּה: עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלֶמָה, נוֹטָה יְטָמִים כִּירִיעָה: הַמְקָרָה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו, הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ, הַמְהִיךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עוֹשָׂה מְלֶאכִיּוֹת רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יֹסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ, בֵּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם בְּקִבוּשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מִים: מִן נַעֲרָתֶךָ יְנוֹסוּן, מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִתְפַּזּוּן: יַעֲלוּ

הָרִים, יִרְדּוּ בִקְעוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם:
גְּבוּל שְׁמֹת בָּל יַעֲבֹרוּן, בָּל יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת
הָאָרֶץ: הַמִּשְׁלַח מֵעֵינִים בְּנִהְלִים, בֵּין הָרִים
יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
צִמָּאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁבּוּן, מִבֵּין
עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה דָּרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו,
מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצִּמִּית חֲצִיר
לְבִהְמָה, וְעֵשֶׂב לְעֹבְדֵת הָאָדָם, לְהוֹצִיא
לָהֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמֹחַ לֵבָב אָנוּשׁ,
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן, וּלְהֵם לֵבָב אָנוּשׁ יִסְעֹד:
יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יֵי, אֲרֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר
שֵׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה:
הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים, סִלְעִים מִחֶסֶד לְשִׁפְנִים:
עָשָׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים, שָׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּח
חֲטָף וַיְהִי לִילָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:
הַבִּפְּיִרִים שְׂאֵנִים לְטָרְף, וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם:
הַתּוֹרַח הַשָּׁמַיִשׁ יֵאֱסָפוֹן, וְאֵל מְעוֹנוֹתָם יִרְבְּצוֹן:
יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ, וּלְעֹבְדוֹתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מָה
רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ יֵי, כָּלָם בְּהַכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלְּאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שָׁם
רָמַשׁ וַאֲיֵן מִכְפָּר, חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת:
שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּן, לְוִיתָן זֶה, יִצְרָתָ לְשִׁחַק
בּוֹ: כָּלָם אֱלֹיֶיךָ יִשְׁבְּרוּן, לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:

תתן להם ילקוטין, תפתח ידך ישבעון טוב:
 תסתיר פניך יבהלון, תוסף רוחם יגועון.
 ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון,
 ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם,
 ישמח יי במעשיו: המביט לארץ ותדער,
 יגע בדרים ויעשנו: אשירה ליי בתי, אומרה
 לאלהי בעודי: יערב עליו שיתי, אנכי
 אשמח ביי: יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים
 עוד אינם, ברכו נפשי את יי, הלהיה:

שיר המעלות. אל יי בצרתה לי, קראתי ויענני: יי הצילה
 נפשי משפת שקר, מדשון רמיה: מח יתן לך ומה
 יוסף לך, לשון רמיה: חצי גבור שנונים, עם גחלי רתמים:
 אויה לי, כי גרתי משה, שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה
 לה נפשי, עם שונא שלום: אני שלום, וכי אדבר, תמה
 למלחמה:

שיר למעלות, נשא עיני אל נהדרים, מאין יבוא עזרי: עזרי מעם יי,
 עלח שמים וארץ: אל יתן למות נגלה, אל ינום שמרה: הנה לא
 ינום ולא יישן שומר ישראל: שמרה, יי צלה על יד ימינה: יוכם השמש
 לא יפכה, ויהם בלילה: יי שמרה מכל רע, ישמור את נפשה: יי ישמר
 צאתה ובאה, מעתה ועד עולם:

שיר המעלות קדור, שמתתי באומרים לי, בית יי גלה: עומדות היו
 נגלינו, בשעריה ירושלים: ירושלים תבועיה, פער שחברה לה יחדו:
 ששם עלו שבבים, שבמי יה, עדות לישאל, להודות לשם יי: כי שמה
 ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, שליו
 אהבה: יהי שלום בחילה, שלנה בארמנותיה: למען אחי ורעי, אדברה
 נא שלום בק: למען בית יי אליהו, אבקשה טוב לך:

שיר המעלות, אליה נשאתי את עיני, היושבי בשמים: הנה כעיני עבדים
 אל יד אדומים, כעיני שפחה אל יד גברתה, פן עינינו אל יי
 אלהינו

אֵלֶיךָ. עַד שִׁיחַנּוּ: חֲנּוּ יי חֲנּוּ, כִּי רַב שְׂבָעֵי יְבוּ: רַבַּת שְׂבָעָה לָּהּ
נִפְשָׁהּ הַלָּעַד הַשָּׁמַיִם, הַבּוֹא לְנָאִי יְדִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִזְרִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר נָא
יִשְׂרָאֵל: לִזְרִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם:
אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ, אֲזִי הַמַּיִם שְׂטָפוֹנוּ,
נִחַלָּה עָבַר עַל גַּפְשָׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל גַּפְשָׁנוּ: הַמַּיִם
הַזֵּירוּנִים: בְּרוּךְ יי, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מָרָק לְשִׁנֵּיהֶם: גַּפְשָׁנוּ
בְּצַפּוֹר גְּמֻלָּה מִפֶּת יוֹקֵשִׁים, הִפַּח גִּשְׁכָּר, וְאַנְחָנוּ
גְּמֻלָּתָנוּ: עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יי, עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הַבּוֹמְחִים בַּיַּי. בְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמָּס לְעוֹלָם יִשָּׁב: יְרוּשָׁלַיִם
נָדִים סָבִיב לָהּ, בַּיַּי סָבִיב לְעַמּוֹ, מִמֶּנָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִנָּח
שָׁבָם הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים, לְמַעַן לֹא יִשְׁלַח הַצְּדִיקִים בְּעִלְתוֹת
יְדֵיהֶם: הַמִּיָּבָה יי לְמַדְבִּים, וְלִישָׁרִים בְּלִבָּתָם: וְהַמַּיִם עֲקָלְקוֹתָם,
יִזְכְּרוּ יי אֶת פְּרִיעֵי הָאָדָם, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יי אֶת שִׁבְת צִיּוֹן, הָיִינוּ בְּחִלָּסִים, אֲזִי יִמָּלֵא שְׂחוֹק
פִּינוּ, וְלִשְׁוֹנֵי רָגַח, אֲזִי יֹאמְרוּ בְּנֵי, הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי:
הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ, בְּאַפִּיקִים
בְּגִבָּה: הַזֹּרְעִים בְּרִמְסָה, בְּרָגָה יִקְצֹחַ: הַלּוֹךְ יִלֵּךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשְׁקָה
הַזֶּרַע, בּוֹ יָבֹא בְרָפָה, מִשָּׂא אֱלֹמֶתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה, אִם יי לֹא יִבְנֶה בַּיִת, שָׁנָא עָמְלוֹ בּוֹיָו בּוֹ: אִם יי
לֹא יִשְׁכַּח עִיר, שָׁנָא שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שָׁנָא לָכֶם מִשְׁכָּנֵי קוֹם, מֵאַחֲרֵי
שָׁבָת, אֲכִלִי לָחֶם חֲמֻצִּים, בֶּן יִמֵּן לִדְוִד שִׁנָּה: הִנֵּה נִחַלְת יי בָּנִים,
שָׂכַר עָרֵי הַבָּטָן, כְּהָצִים בֶּיֶד גִּבּוֹר, בֶּן בְּנֵי הַעֲוֹדִים: אֲשֶׁר־הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר־
מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתוֹ מָדָם, לֹא יִבָּשׁ כִּי יִדְבֹּר אֶת אֲוִיבִים בְּשָׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאָה יי, הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָיו:
יִגִּיעַ כַּפִּיקָה כִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁר־יָךְ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁת־יָךְ
כַּנָּפֶן פּוֹרִיָּה בִירְכָתִי בֵיתֶךָ, בְּגִיָּה כַּשְׁתָּלִי זִיתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִּי בֶן יְבוֹרֵךְ גִּבּוֹר, יִרְאָה יי: יְבָרְכֶךָ יי
מִצִּיּוֹן, וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה
בָּנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צְדָקוֹתֵי מַעֲדֵר, יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְדָקוֹתֵי
מַעֲדֵר גַּם לֹא יִכְלוּ לִי: עַל גְּבִי תִרְשַׁי תִּרְשָׁם, הַאֲרִיכוּ לְמַעֲנֵתָם:

יְיָ צְדִיק, קִצֹּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסּוּנוּ אֲחֹר, כֹּל שֹׁנְאֵי צִיּוֹן: יְהִי
כְּתוּצִיר גְּבוּלָה, שֶׁקֶדֶמְתָּ שָׁלֵף יְבֵשׁ: יִשָּׂא חֵלָא כְּפֹל קוֹצֵר, וְהִצֵּעַ מַעֲמֹד:
וְלֹא אָמְרוּ הָעוֹבְרִים: בְּרָבָת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, בִּרְכֵנוּ אֲתָכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּמַעֲמָקִים קָרְאֶהָ יְיָ: אֲדֹנִי שְׁמֶעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ
בְּשׁוֹבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: אִם עֲשֹׂתָ הַיִּשְׁכָּר יְהִי אֲדֹנִי, מִי יַעֲמֹד: כִּי
עָמָה הַפְּלִיטָה לְמַעַן תִּזְכָּר: קָוִיתִי יְיָ קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הִתְחַלֵּתִי: נַפְשִׁי
לְאֲדֹנִי, מְשׁוֹמְרִים לְבֹקֶר, שׁוֹמְרִים לְבֹקֶר: יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, כִּי עִם יְיָ
הַתְּהַסֵּד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי
וְלֹא הִלְכֹתִי בַגְּדוֹלוֹת וּבִגְפִלּוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא
שׁוֹיִתִּי וְדוֹמַמֹּתִי, נַפְשִׁי כִּגְמֹל עָלֵי אִמּוֹ, כִּגְמֹל עָלֵי
נַפְשִׁי: יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, זְכוֹר יְיָ לְדָוִד, אֵת כָּל עֲשׂוֹתָיו: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵאמֹר, גִּיד לְאָבִיר
יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֵהָל בֵּיתִי, אִם אֶעֱלֶה עַל עֲרֹשׁ יְצוּעֵי: אִם אֶחָן
יִשְׁתָּה לְעֵינַי, לְעַפְעָפִי הַנוֹמָה: עַד אֶמְצֵא מָקוֹם לֵי, מְשַׁבֵּת לְאָבִיר
יַעֲקֹב: הִנֵּה שִׁמְעוֹנָה בְּאַפְרָתָה, מִצְאֶנָּה בְּשֹׁרֵי יַעֲר: גְּבוּלָה לְמִשְׁכְּנֹתָיו,
גִּישְׁתַּחֲוָה לְהַדּוֹם רִגְלָיו: קוֹמָה יְיָ לְמַעַתָּה, אֲתָה וְאַרְוֹן עֲזָךְ: בְּרַחֲמֶיךָ
יִלְבָּשׁ צֶדֶק, וְחִסְדֶּיךָ יִרְנָט: בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדֶךָ, אֵל תָּשׁב פָּנַי מִשִּׁיחָה:
גִּישְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֶמֶת, לֹא יָשׁוּב מִכְּנָה, מִפָּרִי בִטְנָה אִשִּׁית לְכֶסֶף לָךְ: אִם
יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ בְּרִיתִי וְעֲדוּתִי זֶה אֶלְמָרָם, נָם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד, יִשְׁכְּנוּ לְכֶסֶף
לָךְ: כִּי בֵּית יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: זֹאת מִנְחָתִי עָדִי עַד, פַּה אֲשַׁב
כִּי אֹתִיָּה: צִדָּה בְּרָךְ אֲבָרָךְ, אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לָחֶם: וְכִהְיֶינָה אֲלֵבִישׁ
יִשַׁע, וְחִסְדֶּיךָ רַגְלֵי יִרְנָט: שֵׁם אֲצַמִּית קָרוֹן לְדָוִד, עֲרֹכֶתִי גֵר לְמִשִּׁיחִ:
אוֹיְבָיו אֲלֵבִישׁ בִּשְׁת, וְעָלִיו יֵצִיץ גִּידוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מָה מִזֵּב וּמָה נָעִים, שִׁבְתָּ אֱלֹהִים
נָם יַחַד: כְּשֶׁמֶן הַמִּזֵּב עַל הָרָאשׁ, יוֹרֵד עַל הַזָּקָן וְזָמֵן
אֶתְרוֹן, שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו, כְּמֹל תְּרִמָּוֶן שִׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי
צִיּוֹן, כִּי שֵׁם צִוָּת יְיָ אֵת הַבְּרָכָה, חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ,
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֶשׁ,
וּבָרְכוּ אֶת יְיָ, יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

א מִשָּׁה קָבַל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסֵּדֶרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְיִהוֹשֻׁעַ לְזִמְנִים
זִמְנִים לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מִסֵּדֶרָה לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת
הַגְּדוּלָּה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין וְהַעֲמִידוֹ
תַּלְמִידִים הִרְבֵּה וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה: ב שִׁמְעוֹן הַצִּדִּיק הָיָה
מִשִּׁירֵי כְנֶסֶת הַגְּדוּלָּה. הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים
הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל תּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חַסְדִּים:
ג אֲנִינְנוּם אִישׁ סוֹכֵי קָבַל מִשִּׁמְעוֹן הַצִּדִּיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר
אֵל תְּהִיוּ פֹעֲבָדִים הַמְּשַׁשֵּׁן אֶת הָרֵב עַד מִנֵּת לְקַבֵּל פָּרֶם
אֵל

פי' גרמא

א משה קבל בו : שנאמר (ויקרא כ"ז) אלה החקים והמשפטים והעדות בר' ברא פניו ביד משה.
ומדי' ובתי' פ' זו אשר צוה ה' את משה ברא פניו כו' לה' לרבות את כולם שכולם
נאמר כללותיהם ודקדקיהם מסיני. ובר' פ' ברא פני ענין שמיטה ואל' ה' פניו כו' אלא מה
שמיטה כו' מסיני אף כולם כו' ודקדקיהם מסיני. ובפ' בתקוה שם ברא פני ביד משה מלמד שגיתגה
התורה הלכותיה ודקדוקיה ופירושה ע"י משה מסיני ודיו' שם אלה החקים אלו המדרשות כו'
ע"ש. ושם. אלה המצות כו' שכולם נסמך למשה מסיני ובירושלמי פ"ב ראשית ריב"ל אמר עליהם
ועליהם כל ככל דבריו הדברים מקרא קשנה תלמוד הגנה אפילו מה שתלמוד נחלק עתה לחזרות
לפני רבו. כבר נאמר למשה מסיני כו' יש דבר ראוי זה נדע וגו' מסיני תבין המעמד לו כבר
היו לעולמים ע"ש. זנג' פ"א דברכות (ה' א') מאי דכתיב ואתה אפילו מה שתלמוד נחלק עתה לחזרות
כו' מסיני ובפ"ב רמב"ל (ר"פ ב') מאי דכתיב ועליהם ככל הדברים כו' : ומזה ליהושע. שנאמר
(במדב' כז) ואתה מהודך עליו למען ישמעו כל עמך בני ישראל. ונתאזרה (פ"ז א') בשעה שנאמר
מה' רבינו לז"ע כו' א"ל רבי כלום תתחזק שעה א' וחלכתי כו' לא כך, כתבת כו' (שמות ל"ג)
וכסדתו יהושע כו' לא יביש כו' : ויהושע לוקניה. שנאמר (שופטים ב') ויעברו העם את ה' כל ימי
יהושע וכל ימי חקניה אשר האריכו ימים אשר יהושע אשר ראו את כל מעשה ה' וגו'. ומדי' :
חקנים לנביאים. שנאמר (ירמ' ז') ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים וס' השכם ושלחת שם.
ותיכף אתה יהושע בתיב (שופטים א') ויעל סלאך ה' כן הגלגל וגו' : ונביאים כו' לאשר כתיב.
שחם היו בימי נביאים האחרונים : הם כו' כמ"ש בסנהדרין (ז' ב') דרש בר קפרא מנא חא
מלתא כו' הוא סתונים כו' דכתיב ולא העלה במעלות וסמך ליה אלה המעשרים. ובספרי ואצות את
משפטי שחיו סתונים בדין כו' : והעמידו כו'. כמ"ש ביבמות (ס"ב ב') היו לו תלמידים בילדותו.
היו לו תלמידים בזקנותו שנאמר בבב' דר' ארעך וגו' : ועש פליג כו' כדרך שעשתה התורה ספ'
לדבריה אמתו סייג. שעשתה תורה. לדבריה תי' אמר (ויקרא י"ח) ואל' אשה בערה כוסמתה לא
תקרב וגו' דר' הוא אומר (שם) איש איש אל סאר בשחו לא תקרבו כו' לדבר המביא כו' ובספרי
פ' גשם ק"פ כ' ביד יעשה אדם סייג לדבריו כדרך כו' וכיה אומר וכל בסדרת ענבים לא ישינה מכל
אשר כו' ע"ש : ב' על התורה. שנאמר (ירמיה ל"ג) אם לא בריתי וסמך ולילח כו' וכמ"ש ספ' פ"ב
מדי' ופ"ו דפסחים : ועל העבודה. כמ"ש בסוף מגילה (נ"א ב') כהנים א"ר אכזי אלמלי מעמדות
לא נתקיימו שמים וארץ שנא' (שם) אם לא בריתי כו' : ועל גית. שנאמר (תהי' פ"ט) כי אגרת
עולם חסד יבנה וגו' וכי' באר"ג וכתוב (הושע'ו) חסד הפצתי ולא זכתי הדעת מלקים מעולות
ששניהם תביכים מעבודה. ובירושלמי (סביל) פ"ג ושלשום בפ' א' (ישעיי' נ"א) ואשים דברי בספ' זי'
ת"ת ובצל פי כפיתך לז"ג' לנמע שמים וליסוד ארץ אלו הקרבנות : ב' אל תהיו כו'. כמ"ש בנדרים

אֵלֶּא הוּוּ כְּעֹבְדִים הַשְׁמִיטִין אֶת הָרֶב שְׁלֹא עַד מָנָת לְסַבֵּל
 פָּרִם וְיֵהי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם: וְיֹסִי בֶן יוֹעָזִר אִישׁ צִדְקָה
 וְיֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם. יֹסִי בֶן יוֹעָזִר אִישׁ צִדְקָה
 אָמַר יְהי בֵּיתְךָ בֵּית וָעֵר לְחַכְמִים וְהוּי מִתְאַבֵּס בְּעֶפְרֹ רַגְלֵיהֶם
 וְהוּי שׁוֹתֵה בְצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם: ה' יֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
 אָמַר יְהי בֵּיתְךָ פֶּתוּחַ לְרוּחַת וְיֵהוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְךָ. וְאֵל
 תִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קָל וְחֵמֶר בְּאִשָּׁה חֲבֵרוֹ.
 מִבָּאֵן אָמְרוּ חַכְמִים כָּל הַמִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה גֹּרֶם רָעָה
 לְעַצְמוֹ וּבֹטֵחַ מִדְּבָרֵי תוֹרָה וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנָּם: וְיִתְשַׁע בֶּן
 פְּרַחְיָה וְנִתְאִי הָאֲרֵבִלִי סָבְלוּ מֵהֶם. יִתְשַׁע בֶּן פְּרַחְיָה אָמַר
 עֲשֵׂה לָךְ רֵב וְקִנְיָה לָךְ חֵבֶר וְהוּי דָּן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:
 וְנִתְאִי הָאֲרֵבִלִי אָמַר הָרַחֵק מִשְׁכָּן רָע וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע
 וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ מִן הַפְּרַעְנוּת: ה' יְהוּדָה בֶּן מִבְּאִי וְשִׁמְעוֹן בֶּן
 שִׁטְחַת קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן מִבְּאִי אָמַר אֵל תַּעֲשֵׂשׁ עֲצָמְךָ

דעורכי

פ' דגריא

(ס"ב א') תָּקִיָא לְאַתְבָּח בּוֹי שְׁלֹא יֹאמֵר אֲנִי אֶקְרָא בּוֹי לְמַד מֵאַתְבָּח וְסוּף בּוֹי: וְיֵהי בּוֹי כְּמִישׁ
 (דְּבָרִים י"ג) וְהוּוּ תֵּרָאוּ וְעֵינִן בְּשִׁכְתָּ (ל"א א'): דָּ יְהי בֵּיתְךָ בּוֹי שְׁטֹמֵר (דְּבָרִים י"א) וְלִדְבָקָה בּוֹ
 וְאִמְרוּ בְּסוּרֵי וְכִי אִפְשָׁר לְדַבֵּק בְּתִי אֵלֶּא תְּדַבֵּק בְּחַכְמִים בּוֹי: וְהוּי מִתְאַבֵּק בּוֹי: רִיל שְׁתַּלַּךְ תְּמִיד
 אַחֲרֵיהֶם כְּמִישׁ (מִשְׁלִי י"ג) וְהוּלָךְ אֶת חַכְמִים יוֹחֵם וְסוֹשְׁלוֹ לְחַנּוּתִי סוֹכֵר בְּשָׁמַיִם שְׁנֵשֶׁאֵר הַמִּבְּקֵי בּוֹי
 וּבְאַרְיֵג פִּי שְׁרִיל שְׁתַּסֵּב לִפְנֵיהֶם עַל תִּנְיָן וְהָרֵץ וְהַקֶּבֶל דְּבָרֵיהֶם בְּאִימָה בִּירְמָה וְיֵהי בִּרְדָּה שְׁקִבְלוֹ
 אֲבוּתֵינוּ מִתֵּר פִּינֵי בְּאִימָה בּוֹי וְכְּמִישׁ בְּפִיג דְּבִרְכוּת (כ"א ב') וְהוּדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְגו': וְהוּי שׁוֹתֵה בּוֹי
 כְּמִישׁ (יִסְעִי נִית) תּוֹי כָּל צִמָּא בּוֹי: דָּ יְהי בֵּיתְךָ פֶּתוּחַ בּוֹי. כְּמוֹ מִבְּרַחֵם אֲבִינוּ שְׁנֵשֶׁאֵר (כְּרֵאשִׁית
 כ"א) וְיִסַּע אֶשֶׁל בּוֹי וְיִקְרָא שֵׁם בּוֹי וְאִמְרוּ (אֲדָרִיג) בֵּיתוֹ שֶׁל אֲבִיהֶם אֲבִינוּ מְפֹלֵשׁ בּוֹי וְכָל תִּבְנָא
 אֲכַל וְשִׁתָּה וּבִירְךָ לְשָׁמַיִם וְכָל שְׁתַּפַּח שְׁוֹאֵל מִצּוֹי כָּרִי: וְיִהְיֶה עֲנִיִּים בּוֹי. כְּמִישׁ (אִיּוֹב ל"א) וְאֲכַל פֶּתוּ
 לְבָרִי וְלֹא אֲכַל יְתוֹם מִמֶּנָּה בּוֹי. וְעִי בְּאַדְרִיג: וְאֵל תִּרְבֶּה בּוֹי. שְׁמֹחַ נִמְרֵד קָרָה כְּמִישׁ בְּרִכַּת חִישׁ
 מִכָּאֵן אִמְרוּ בּוֹי: וְ עֲשֵׂת לָךְ רֵב. כְּמִישׁ (כְּמַכִּילָתָא פ' בא) דְּבָרֵי בּוֹי שֶׁהִיָּה מִשָּׁח אֹמֵר לְאַהֲרֹן
 לְמִדְּנִי וְאַהֲרֹן לְמִשָּׁח וְהִיָּה וְהִרְבּוֹר יִצְחָק מִבֵּין שְׁנֵיהֶם: וְקִנְיָה לָךְ חֵבֶר כְּמִישׁ (קִחְלָת ר') יֵשׁ אֲחִיר וְאִין
 בּוֹי מוֹבִיָּם הַשְּׁנִיִּים בּוֹי וְנִתְאִי (מִלֵּאכִי ג') אֵל דְּבָרֵי בּוֹי וְכְּמִישׁ (בְּרִכּוֹת ס"ג ב') מֵאִי דְּכַתִּיב תִּרְבֶּה
 אֵל חֲבָרִים בּוֹי וְלֹא עוֹד אֵלֶּא שְׁמִינִי שְׁתַּבִּיר מְעִיִּיד עַל הָאֵמֶת כְּמִישׁ בְּפִיג דְּמַלְיָה (ה' ב')
 קָדִי עֲלִית מוֹבִיָּם הַשְּׁנִיִּים וְהוּי חִישׁ קִנְיָה כְּמִישׁ (מִשְׁלִי כ"ג) אִמְתָּ קִנְיָה וְהוּי וְכְּמִישׁ (מִכּוֹז י' א')
 וְהַחֲבִירִי יוֹתֵר מֵהֶם: וְהוּי דָּן בּוֹי. כְּמִישׁ בְּרִיגָה הַעֲדָתָה (שְׁבֻעוֹת ל' א') בְּצִדֵּק חֲשָׁפוֹס עֲמִיתְךָ תּוֹי
 דָּן בּוֹי: וְ תִרְחַק בּוֹי. כְּמִישׁ בְּתִיב פ' מְצוּרָה וְכְּמִתְנִי סוּף פִּיג דְּנִגְעִי וְהִלְצוּ מִלְּמַד שְׁשִׁנִּיהֶם וְהִלְצִין
 בּוֹי מִכָּאֵן אִמְרוּ אֲנִי לְרָשָׁע אֲנִי לְשֹׁכֵן. וְכְּרִבָּה יִתְרָה וְיִשְׁשָׁכָר חֲבֹלָת שְׁכִינִים שֶׁל מִשָּׁח וְאַהֲרֹן נִתְאִי
 וְהוּדָה מִחֻקֵּי וּמִבְּנֵי וְשִׁשְׁכָר יוֹדְעֵי בֵּיתָה לְעֵתִים וְהַחֲבֹלָת מוֹשֶׁכָּה בְּשֶׁמֶס סוֹפֵר וְרֵאשִׁיב שְׁכִינֵי שֶׁל קָרָה
 נִשְׁתַּחֲוִי עִמּוֹ: וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע. כְּמִישׁ (ר"ח ב' ב') בְּהַתְחַבֵּר עִם אֲחִירָתוֹ בּוֹי וְגו': כֵּן בְּהַתְחַבֵּר
 אִמְנָן לְיוֹנָדָב יְהוֹשֻׁפָּט עִם אֲחָב. אֲדָרִיג: וְאֵל תִּתְאַשׁ בּוֹי. כְּמִישׁ בְּפִי הַגּוֹקֵן (גִּיטִין ג' ב') מֵאִי
 דְּכַתִּיב אֲשֶׁרִי אֲנִי סִמְחָה תְּמִיד בּוֹי: וְ אֵל הַעֲשֵׂה פִיג בְּפִי תוֹלֵן (קִלְיָא א') שְׁתַּחֲוִיכֶם דְּבָרוֹ שְׁקֵר
 אֵלֶּא

בְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין וּבִשְׂיָהוּ בַּעֲרֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיהָ יְהִי בִּיעִינָהּ
 בְּרִשְׁעִים וּבְשֹׁנְפִטִּים מִלְּפָנֶיהָ יְהִי בִּיעִינָהּ כְּאִין כְּשֶׁקֶבֶל
 עָלֵיהֶם אֵת הַדִּין: **ס** שְׁמַעוֹן בֶּן שִׁשַׁח אָמַר הָיָה מְרֻבָּה לְחַקֹּר
 אֶת הָעֲדִים וְהָיָה זֶהִיר בְּדַבָּרֶיהָ שֶׁמָּא מֵתוֹכָם יִלְמְדוּ לְשִׁכָּר:
 י שְׁמַעִיה וְאַבְטָלִיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעִיה אָמַר אֲהֵב אֶת
 הַמְּלָאכָה וּשְׁנֵא אֶת הַרְבֵּנוֹת וְאַל תִּתְּוֹדַע לְרָשָׁא: **יא** אַבְטָלִיוֹן
 אָמַר חֲכָמִים הִזְהִירוּ בְּדַבָּרֵיכֶם שֶׁמָּא תִּחְוָבוּ תוֹבֵת גְּלוּת וְתִגְלוּ
 לְמָקוֹם מֵיַם הָרַעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיִמְוָתוּ
 וְנִמְצָא שֵׁם שְׁמִים מִתְחַלֵּל: **יב** הֵלֵל וְשִׁמְאִי קִבְּלוּ מֵהֶם. הֵלֵל
 אָמַר הָיָה מִתְּלַמִּידָיו שֶׁל אֲדָרָן אֲהֵב שְׁלוֹם וְדוֹדָהּ שְׁלוֹם אֲהֵב
 אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִכְרֵבָן לְתוֹרָה: **יג** הוּא הָיָה אָמַר גִּיד שֶׁמָּא
 אֲבָד שְׁמָה וְדָלָא מוֹסִיף יֶסֶף וְדָלָא יִלְיָף קָמְלָא חֵיב וְדָא שְׁתַּמְשֵׁ
 בְּתַגָּא חֵלָף: **יד** הוּא הָיָה אָמַר אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּבִשְׂאֵנִי
 לַעֲצֵמִי

פ' דגריא

אלו עורכי הדינים וכשיהיו בערי הדין עומדים בפניה יהיו בעיניה
 בשכילתא אבין בסנות שתוא רשע וזחשוב שורא מדבר שקר ועם תביריו האמת: וכשנפטרם כמסיל
 בצדק חשפום כו: **ס** הוה כו: כמ"ש (רברים י"ג ס"ו) ודרשת כו: וקדאודייתא אתר דיני כו:
 והוה חזיר כו: שנאמר (שמות כ"ג) מדבר שקר תרחק מן הגורם: **י** אהוב את כו: כשם שהתורה
 ניתנת בבית כו: שנאמר (שמות כ"ג) ששת ימים העבוד ועשית כו: אוריג. ואמר (ו"ת בראי
 רף ה') כנו קרמך יצרך שגא ויכל אלהי וגו: האמרינן בפ"א רקידושין (ל' ב') ראת חיים עם כו:
 חייב ללמדו ושמענו כו: האמרינן (כ"ט ל' ב') והודעת אמתם זה בית חיהם: ושנאמי כו: כמ"ש
 (פסחים פ"ז ב') אז לרבנות שמקברת כו: ולמדו סיוסף ואמר באגדה נחא אשת חמר לב זה חמקבל
 הרבנות: חאל כו: כמ"ש (משלי כ"ח) לעלוקת שתי כו: זה הסינות והרשות האמרי: חרחק סעליה
 כו: ועיין בפ"ק דע"ז (י"ז א'): **יא** חכמים הוהו כו: כמו שנוהרת התורה בדברי: כמ"ש (סנהדרין
 ל"ח ב') כל מקום שסקת הסנים חזונתן בדין כו: **יב** הוה מלמדיו של אדון. כמ"ש (מלאכי
 ג') בריתי חיהת אמו תחיים והשלום: אהב כו: כמ"ש (תהלים ל"ד) בקש שלום וירדפו בקשתו
 סמקוסך כו: וכמ"ש במשה רבינו (במדבר י"ד) וילך אל דתן ואבירם ואמר (סנהדרין ק"א א')
 מכאן כו: וישלח מלאכי כו: כח"י סיתן כו: ואע"פ שאמר לו הקב"ה להלחם עמו: אהב שלום ודודף
 שלום. בידעלס פ"ב דפא בקש שלום וירדפו בקשתו סמקוסך וירדפו בסקום אתר וכמ"ש (ויקרא
 י"ט) ואהבת לרעך כמוך זה כלל גזל בתורת: וסקרבן לתורה. כמ"ש (בראשית י"ב) ואת הגנסי
 (סנהדרין צ"ט): **יג** נגר כו: באוריג שלא יצא לו שם במלכות ונחביי בו עייה והודנים וגוסלים
 סמונעבסם בסטיא אל תתודע לרשות כו: ונמלו כל סמנו ע"ז באמר מברך רעהו כו: וכן אמרו
 בנמרא: ודלא מוסיף יסף, אמרו בסוף העניית מן הלילה על היום. תקבירה אמית. לפי שנאמר
 (יזמית ל"ג) אם לא בריתי יוסם ולילה כו: שמים וארץ כו: ושמים נגר יום וארץ נגר לילה והיא
 אמו כמ"ש (שירים א') בני אמי כו: (איוב א') ערום יצאתי כו: אשוב שמה: ודלא ילף. כמ"ש:
 (דברים ד') השמר לך ושמוך נפשך כו: מלה"ר כו: והאשתמש בני: כמ"ש בנזדים ס"ב וכת
 בלשנו כו: **יד** אם יפין כו: כמ"ש (תהלים ס"ט) את לא פחד כו: וכשאני כו: כמ"ש (איוב ס')
 ומה ידק אנש ואן כו: אנש כו: וזיתא הרבה: ואם לא כו: כמ"ש (קהלת ב' י') כל אשר תמצא

דַּעֲצֵמִי מָה אֲנִי וְאֵם לֹא עָבִיזוּ אִימָתִי: מִי שֶׁמָּאִי אֹמֵר עֲשֵׂה
תּוֹרָתְךָ קִבֵּעַ אִמּוֹר מַעַם וְעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהָיִי מְקַבֵּל אֶת כָּל
הָאָדָם בְּסִבְר פָּנִים יְפוֹת: מִי רָבֵן גְּמִלְיָאֵל הָיָה אֹמֵר עֲשֵׂה כִּי
רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֵּפֶס וְאֵל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמִדּוֹת: יוֹ שֶׁמַּעֲזֵן
בְּנוֹ אֹמֵר כָּל יְמֵי גִדְלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצָּאתִי לְנוֹף מִזֵּב
מִשְׁתִּיקָה. וְלֹא הִמְדִּירֵשׁ עֵקֶר אֶפֶס הַמַּעֲשֵׂה. וְכֵן הַמַּרְבֵּה
דְּבָרִים מִבֵּיא חֵטָא: יוֹ רָבֵן שֶׁמַּעֲזֵן בֶּן גְּמִלְיָאֵל אֹמֵר עַל
שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם קִיָּם עַל הָאֵמֶת וְעַל הַדִּין וְעַל הַשְׁרֹם
שֶׁנֶּאֱמַר אֵמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁרֹם שֶׁמֶסוּ בִּשְׁעָרֵיכֶם:
רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקִשָּׁיָא אֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל
לְפִיכֵךְ הַרְבֵּה לָקָם תּוֹרָה וּבִצּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יוֹ תִּפֶּן לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֵּאדָּר: עֲלִינוּ קִרְיָ יְהוֹם

פרק שני

כר ישראל וכו'

א רַבִּי אֹמֵר אִיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׁיבוֹר לוֹ הָאָדָם כָּל שֶׁהִיא
תַּפְאֶרֶת לַעֲשֵׂה וְתַפְאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וְהָיִי זֶהִיר
בְּמִצְוֹת קִלָּה כְּבִחְמוּרָה שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ מִתֵּן שֶׁכֶּרֶן שֶׁל מִצְוֹת.
וְהָיִי מִתְשַׁבֵּב הַפֶּסֶד מִצְוֹת כְּנֶגֶד שְׂכָרָה וְשֶׁכֶר עֲבֵרָה כְּנֶגֶד
הַפֶּסֶד. הִסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאִין אֶתָּה בָּא לְיָדִי עֲבֵרָה.
דַּע

פ"י דבריא

כּוֹי כִּי אִין מַעֲשֵׂה כּוֹי וְחִסְרִין בְּפִיב רִשְׁתָּה וְקִאֲמִי שְׁלֵמָה כִּי לִכְלֹכ הָיִי כּוֹי: כֵּן עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ
קִבֵּעַ. כְּמִישׁ בְּפִיב רִשְׁתָּה וְחִסְרִין. בֵּל עֲשֵׂה וְחִסְרִין קִבֵּעַ חָל כּוֹי: וְזִמְלִיתְךָ עֲוֹנִי. כְּמִישׁ בְּפִיב דְּכִרְכּוֹת
(לִיח כִּי) וְחִסְרִין דְּנֶגֶד כּוֹי: וְאִמּוֹר כּוֹי כְּמִישׁ בְּכִיִּם (פִּיז אִי) כְּתִיב וְשָׁקַתָּ לִפְנֵי כּוֹי וְאֵל תִּבְקֹר כּוֹי
מִכָּאֵן לְצִדִּיקִים שְׂאֵמִרִים מַעַם כּוֹי: וְהָיִי כּוֹי. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי מִיז פִּיז) מִיז כּוֹי: מִיז רִיב אֹמֵר עֲשֵׂה
כּוֹי. פִּירִישׁ הַרְסָבִים שֶׁחָבֵל וְכֵן אֶתְּךָ שִׁיעֲשֵׂה לוֹ רַב כּוֹי. לְהִסְתַּלַּק כּוֹי. וְכֵן אֵל תִּרְבֶּה כּוֹי מִפְּנֵי וְחִסְרִין.
וְכְּמִישׁ (וִיקְרָא יִיז). וְלֹא יִדַּע וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ עַיִן יִחוּ כָּל תַּחֲוִיָּם: יֵן וְלֹא מִצָּאתִי כּוֹי. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי יִיז)
גַּם אֹיִל מִחֲרִישׁ כּוֹי. וְעִי סוּף פִּיִּם דְּמַחֲסִים וְנִאֲמַר (מִשְׁלִי יִי) וְחִסְרִין שֶׁחֲחִין מִשְׁכִּיל: וְלֹא תִמְדֹּשׁ
כּוֹי כְּמִישׁ בְּפִיב דְּכִרְכּוֹת (יִיז אִי) שֶׁכֶּל מִזֵּב לִכְלֹ עֲוֹנֵיהֶם לְלִמְדֵיהֶם לֹא נִאֲמַר אֵלֵם לְעוֹשֵׂיהֶם
לְעוֹשִׂים כּוֹי: וְכֵל הַמַּחֲבֵה כּוֹי. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי יִי רִים) כְּרוֹכ דְּבָרִים לֵא דִּחַל פֶּשַׁע:
פֶּרֶק ב' א' כָּל שֶׁחֵא כּוֹי. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי גִי דִי) וְנִשְׂא חֵן וְשֶׁכֶל כּוֹי אֱלֻקִּים וְאָדָם: וְהָיִי כּוֹי כְּמִישׁ
(מִשְׁלִי זִי) אֹרֶחַ חַיִּים מִן תַּפְלִס נִעֲזוּ מַעֲלָלִית לֹא תִרַע וְעִי דְשִׁי שֶׁם וּבִילְקוּם דִּים
עֵקֶב יִוְהִי מִחֲשֵׁב כּוֹי. כְּמִישׁ (שֶׁס דִּי) פִּלִּם מַעֲנֵל רִגְלִיךָ וְכֵל דְּרִיכִךְ יִכּוֹט וּבִמְדִישׁ מִזְקוֹתִי
חִשְׁבִּיתִי דְרִיבִי אֲשִׁיבֵה רִגְלִי כִי הַשְׁבִּיתִי הַפֶּסֶד מִצְוֹת כּוֹי וּבְפִיב דְּבִיב (עִיז) בִּאֵן חֲשִׁבְתִּי אֵלֵם שֶׁחֲשִׁבִין
כּוֹי וְחִסְתָּכֵל כּוֹי. כְּמִישׁ בִּיחֹת פֶּרֶק בִּי רַעֲדִים וּבְעֵבֹר תַּחֲתִי יִרְאֵהוּ עַל פְּנִיכֶם לְכִלְתִּי תַחֲמָאוּ וְזוֹ הַבוֹשָׁה

דע מה למעלה ממך עין רואה ואין שומעת וכל מעשיך
בספר נכתבים: ג' רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא
אמר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם
משפחת עון. וכך תורה שאין עמה מלאכה סופה במלח
וגוררת עון. וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם
לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד
ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה באלו עשייתם: ג' הו
זהרין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן.
נראין באוהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת
דחקו: ד' הוא הוה אמר עשה רצונו פרצונה כדי שיעשה
רצונה פרצונו. במל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון
אחרים מפני רצונה: ה' הלל אמר אל תפרוש מן הצבור ואל
תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע
למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שמוסו להשמע
ואל תאמר לבשאפנה אשנה שמא לא תפנה: ו' הוא היה
אומר אין בור ירא חמא ולא עם הארץ חסיד ולא הביישן למד
ולא הקפדן למד ולא כל המרבה בסתירה מחכים ובמקום

שאין

פ"י הנריא

כו': דע כו' עין כו' כמיש (איוב ל"א) כי עיני על כל דרכי איש וכל דעה יספור. (יומא ל"ב)
אשר עיניך פקחות על כל דרכי כו' (משלי ח') כי נבט עיני ח' דרכי איש כו'. ועיי' בילקוט וכוונת
הרבה: וחקן כו'. כמיש (חילים ל"ד) הנסע וחקן חלא ישמע כו': וכל מעשיך כו'. כמיש (איוב ל"ז)
וכיד כל אדם יתחנן לדעת כל אנשי מעשיהו: ג' יפת תחת כו'. כמיש (קהלת ו') סובח חכמה עם
נחלח ועיין ולקום שם: וכל תורה כו'. כמיש ברפיו דברכות תיר חכמה ונגד כו'. תדקתו עומדת
לעד. כמיש (ברכות ל"ב) חאבי לא משכתך זה מעשה סיני חן על כל כמים הקחיד. (תענית א') ג'
ואתם כו'. פיי תרמבים שאף שימניע עשיית סעודה כו' וכמיש בפיא דברכות ופי' דשבת (סיג) שאי
ולחשבי שמו כו' (סנהדרין ח') וכמיש עיש שנים כו' אם כך עניש הכתוב לנפול כו' קיו לעושי כו':
ג' חזו כו' כמישיל פיא: ד' חזו חיה כו' עשה כו'. כמיש (שמואל ב' כ"ג) מושל באדם צדיק
מושל ביראת אלקים וכמיש בפיג דסיק: במל כו'. כמיש בפיא דמסן (ד') חס לח' כו' השכם
כו': אל תחרוש. כמיש (שמות ל"ז) ויקעו אבן וישימו תחתיו ועיין בפיא דתענית: ד' חל תאמין כו'.
כמיש (יחזקאל ל"ג) וכשוב צדיק מצדקתו כו' וכמיש בפי' דברכות: חל תדין כו'. כמיש (בראשית
ו') תגפילום כו': חל תאמר כו'. פיי שלא תאמר דבר בסתר ותאמר איני חושש שאי אפשר להתגלות
חזר חזו וכמיש (קהלת י') ובתור משכבך כו' כי עוף השמים כו' ועיי' פיא דב"ב: חל תאמר
לכשאפנה אשנה כו'. כמיש (משלי כ"ז) אל תחלל ביום סתר כו': ו' חל הביישן למד כמיש
(משלי ל') אם נבלת בהתבצח חס זמזו כו': חזן חקפדן מלמד. כמיש בפי' דברות ודבר ח' חל
משת פנים כו' כסם שאני חסברתי כו' חרב ככעס כו': חל כל כו'. כמיש בפי' דעיהבין

שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הַשְׁתַּדֵּל לְהִיטֵב אִישׁ: וְאִם הָיָה רָאָה גִלְגָּלִית אֶתֶּת
 שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם אָמַר קָה עַל דְּאִמְסַת אֲטָפוֹק וְסוֹף
 כְּמִיפִיךְ יִמּוּפּוֹן: הָ הָיָה אִם אֹמֵר מְרַבָּה בְּשָׁר מְרַבָּה
 רְמָה. מְרַבָּה נִכְסִים מְרַבָּה דְּאִנָּה. מְרַבָּה נְשִׁים מְרַבָּה כְּשָׁפִים.
 מְרַבָּה שְׁפָחוֹת מְרַבָּה זְמָה. מְרַבָּה עֲבָדִים מְרַבָּה גִּזְלָה. מְרַבָּה
 תּוֹרָה מְרַבָּה חַיִּים. מְרַבָּה יְשִׁיבָה מְרַבָּה חֲכָמָה. מְרַבָּה עֲצָה
 מְרַבָּה תְּבוּנָה. מְרַבָּה צְדָקָה מְרַבָּה שְׁלוֹם קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה
 לְעַצְמוֹ. קָנָה לוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה קָנָה לוֹ חַיִּי הָעוֹלָם תָּבֵא:
 ט רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי קָבֵל מִהִלֵּל וּמִשְׁמַאי. הוּא הָיָה אֹמֵר אִם
 לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבָּה אֵל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמָךְ כִּי לְכָךְ נִצְרָתָ:
 י חֲמִשָּׁה תְּלִמִּידִים הָיוּ לוֹ לְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי וְאֵלֶּיזָר הֵן רַבִּי
 אֲדִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן תַּנְיָא רַבִּי יוֹסִי הַבִּלְוִי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ: יא הוּא הָיָה מוֹנֶה
 שְׁכֵחִים. (רַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בּוֹר סוֹר שְׁאִינוּ מֵאֲבָד טַפָּה
 (רַבִּי) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן תַּנְיָא אֲשֶׁרִי יוֹדְתָו. (רַבִּי) יוֹסִי הַבִּלְוִי חָסִיד.
 (רַבִּי) שְׁמַעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל יָדָא חֲטָא. (רַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ
 כְּמַעֲיֵן הַמִּתְגַּבֵּר: יב הוּא הָיָה אֹמֵר אִם יִהְיֶה כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָף מַאֲזִינִים וְאֲדִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בְּכָף שְׁנִיָּה מְכַרִּיעַ אֶת
 כָּלָם: אָבָא שְׂאוֹל אֹמֵר מִשְׁמוֹ אִם יִהְיֶה כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָף

מאונים

מִי הִנְיָא

(ג'יח א') ולא מעבר לים הוא לא תמצא לא במתני כ"י: ז' על ראשי כ"י. כמ"ש (שמות כ"א)
 והאלהים ונה ליה מרשעים יתא רשע כ"י וכמ"ש (מכות י' ב') שמונן לפונדק אחד כ"י: ח' מרבה
 בשור כ"י. כמ"ש (איוב י"ד) אך בשדו עליו ינאב: מרבה נכסים כ"י. כמ"ש (קהלת ב') כי כל יסיו
 כ"י גם בלילה כ"י. מרבה נשים כ"י. כמ"ש (יחזקאל י"ג) חספתות כ"י וכן אמר מבשפת בלשון
 גקיבה: מרבה שפחות כ"י. כמ"ש בעזרא (י') ואיל צאן ואמר שכולת שפתח חרופת בסלו כמ"ש
 קדקד שער מתהלך באשמת על אשם שפתח חרופת כמ"ש והיא שכחא חילא: מרבה עבדים כ"י.
 כמ"ש ששה דברים נוח כנען את בניו אהבו את תגול וכמ"ש כנען ביה מאוני מרבה: מרבה תורה
 כ"י. כמ"ש (משלי ג') כי ארך ימים חסות חיים ושלום יוסיפו לך ואמר (משלי ס') כי כי ידכו יסוך:
 מרבה ישיבה כ"י. כמ"ש בפי' החזקוני (ו' א') מאי דכתיב ברוך ברוך יהוה ואיש כ"י והיינו דאמר
 ר' יוחנן תרבת כ"י: מרבה עצה כ"י. כמ"ש (משלי י"ב) שומע לעצה חכם. (ישע' ס') את מי נועץ
 ויביט: מרבה צדקה כ"י. כמ"ש (ישע' כ"ז) או יחזיק בם עוזי יעשה שלום כ"י: קנה שם כ"י.
 כמ"ש (משלי כ"ג) גבתי שם כ"י (קהלת ז') טוב שם מסטן טוב וכמ"ש במדש שם: קנה לו דברי
 תורה כ"י. כמ"ש (דברים ל') כי הוא חיד ומוך ימך וכמ"ש במס' דקידושין (מ' א') ה' כי לכך
 גזרת כמ"ש (איוב ח') כי אדם לעסל ילד ואמריק בפרק חלק (צ"ט ב') אינו יורע אם לעסל מת
 כ"י

מֵאֲנִים וְאֶלֶּיֶּעֶזֶר בֶּן הוֹרְכָנוֹס אָבִי עֲמָהֶם וְאֶלֶּעֶזֶר בֶּן עֶרְךָ בְּכֶרֶם
שְׁנִיָּה מִכְרִיעַ אֶת כָּלֶם: יֹאמַר לָהֶם צֵאוּ וְרֵאוּ אִיזוֹ הִיא הָרֶקֶת
טוֹבָה לְיִדְבֶּק בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֶלֶּיֶּעֶזֶר אָמַר עֵין טוֹבָה לְרַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אָמַר חֵבֶר טוֹב לְרַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁכֵן טוֹב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר תְּרוּאָה אֶת הַנּוֹלֵךְ רַבִּי אֶלֶּעֶזֶר אָמַר לֵב טוֹב. אָמַר לָהֶם
חֲזָאֵה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֶלֶּעֶזֶר בֶּן עֶרְךָ מִדְּבָרֵיכֶם שֶׁבְּכָלֵל דְּבָרֵי
דְּבָרֵיכֶם: יֹאמַר לָהֶם צֵאוּ וְרֵאוּ אִיזוֹ הִיא הָרֶקֶת רַעָה לְשִׁיתְרַחֵק
מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֶלֶּיֶּעֶזֶר אָמַר עֵין רַעָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר
חֵבֶר רַע לְרַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁכֵן רַע לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַלּוּחַ וְאִינוּ
מְשַׁלֵּם אֶחָד הַלּוּחַ מִן הָאָדָם כָּלֹחַ מִן הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר לוֹחַ
רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֹם וְצָדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן רַבִּי אֶלֶּעֶזֶר אָמַר לֵב רַע.
אָמַר לָהֶם רִוְאָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֶלֶּעֶזֶר בֶּן עֶרְךָ מִדְּבָרֵיכֶם
שֶׁבְּכָלֵל דְּבָרֵי דְּבָרֵיכֶם: טוֹ הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשֶׁת דְּבָרִים. רַבִּי
אֶלֶּיֶּעֶזֶר אָמַר יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ וְאַל תְּהִי
נֹחַ לְכַעֲסוֹ וְשׁוֹב יוֹם אַחֵר לִפְנֵי מִיתָתְךָ וְהוּא מִתְחַמֵּם כְּנֹגֵר
אֶרֶץ שֶׁל חֲכָמִים וְהוּא זֹהִיר בְּגִתְּךָ שֶׁלֹּא תִכּוֹה שְׁנֵיכֶתָן
נְשִׁיכָת שׁוֹעֵר וְעִקְצָתָן עִקְצָת עֶקְרָב וְלִחְיֹשָׁתָן לִחְיֹשֶׁת שָׂרָף
וְכֵן דְּבָרֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: טוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר עֵין הָרַע וְיִצְרָה
הָרַע

פִּי הַנְּרִיא

כּוֹ כִשְׁתּוּא אָמַר כִּי אֵכָה כּוֹ וְעֵדִין כּוֹ כִשְׁתּוּא אָמַר לֹא יִמִּישׁ כּוֹ: יֵךְ עֵין טוֹבָה. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי
בִי) טוֹב עֵין תּוֹא יִכְרֹד: חֵבֶר טוֹב. כְּמִישׁ (שֶׁם גִּי) לִלְצִים כּוֹ וְלַעֲנִיִּים יִתֵּן חֵן וְעֵין יִמָּא (לִיחַ בִּי):
שְׁכֵן טוֹב. כְּגִיל בְּסִיָּא מִדְּגַל יִתְחַזַּק שְׁנֵי מִדְּבָרֵי כּוֹ: תְּרוּאָה אֶת הַנּוֹלֵךְ. כְּמִישׁ (קַחֲלֹת גִּי)
תְּחַכֵּם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ כּוֹ וְאִמְרוּ (מִיר) שֶׁם וִירושָׁלַיִם טוֹבָה (חִי) בְּרֹאשִׁיתוֹ רַחֲמֵי כּוֹ: לֵב טוֹב כְּמִישׁ
(מִשְׁלִי טוֹ) וְטוֹב לֵב כּוֹ וְהִרְבֵּת סְקִירָא בַּח: שְׁבַלֵּל כּוֹ. כְּמִישׁ בִּירושָׁלַיִם (בְּרִית פִּיָּא עִישׁ)
תַּחַת בְּנֵי לֵבֶךְ לִי כּוֹ אֵין יִהְיֶה לֵבֶךְ לִי אֵנָּה יִדְעָה רַחֲמֵי כָּלֵל רִילִי: יֵךְ עֵין רַעָה. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי יֵא)
וְסוֹנֵעַ בֵּר כּוֹ: חֵבֶר רַע. כְּמִישׁ (שֶׁם גִּי) אֵם לִלְצִים כּוֹ: שְׁכֵן רַע כְּמִשְׁלִי בְּסִיָּא: לֵב רַע. כְּמִישׁ
(בְּסִדְרֵי טוֹ) וְלֹא תִתְּרוּ כּוֹ וְאִמְרוּ (מִיר שֶׁם) עֵינָא וְלִבָּא תְּרִי סְרִטְרִי כּוֹ הָעֵין הַלֵּךְ אִתְּרֵי הַלֵּב כּוֹ
וְעֵין בִּילְקוּם סִיָּפִי שֶׁלַח חִישׁ רִוְאָה כּוֹ שֶׁבְּכָלֵל דְּבָרֵי כּוֹ: מִן הָאֵל תְּהִי כּוֹ. כְּמִישׁ (קַחֲלֹת זִי) אֵל
תִּבְחַל כּוֹ כִּי כַּעַת כּוֹ וְאִמְרוּ (שְׁבַת קִיחַ בִּי) לֹא יִהְיֶה בֶךְ אֵל זֶר כּוֹ: וְשׁוֹב כּוֹ. כְּמִישׁ בְּסִפְכִּי
רַשְׁבָּת שְׁנֵי מִיָּה עַת יִחִיז בְּגִידֵי לְבָנִים כּוֹ: וְהוּא מִתְחַמֵּם כּוֹ. כְּמִישׁ (יִשְׁעִיחַ בִּי) לֵב וְנִלְכַח
בְּאוֹר חֵי וְכְמִישׁ (בְּרֹאשִׁית יֵיג) וְגַם לִלְוֹת הַהֵלֶךְ כּוֹ טוֹ גִּרָם הַלִּיכְתוֹ עִם אֲבֵרָהֶם וְלִמְדֵי מִמֶּעֶשֶׂי
וְיִפְצֹר בֶּם מֵאֵר כּוֹ: וְהוּא זֹהִיר כּוֹ. כְּמִישׁ (מִלְכִּים בִּי הִי) וְצִדְקָה נִעְמָן כּוֹ וְעֵין בְּסִיָּא תְּרַמְּבִים
[וְבִאֲרַח הַפֶּרֶד גַּם מִעֲלֵי וִישׁ וְהוּא זֹהִיר בְּגִתְּךָ כּוֹ שְׁנֵי לֹא פִרְיִית עוֹלָם רִיל שְׁנֵי מִיָּה (דְּבָרִים כִּיג)
לֹא יִכָּא כּוֹ]: מִן עֵין הָרַע כּוֹ. שְׁכֹלֶם הִיוּ בְּבִלְעָם וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם וְכְמִישׁ בְּסִיָּא:
מִתְחַקֵּן יֵי

הָרַע וְשָׁנְאָת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאֲנָאָת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם : י' רַבִּי יוֹסִי אָמַר יְהִי מָמוֹן חֲבֵרָה חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ וְהִתְקֵן עֲצֻמָּה לְלַמּוֹד תּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָךְ וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם : י"ח רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הָיִי זֶהִיר בְּקִרְיָאָת שְׁמִיעַ וּבִתְפִּלָּה וּבְשִׂאֲתָהּ מִתְפַּלֵּל אֵל תַּעֲשֵׂה תַפְּלָתְךָ קָבֵעַ אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי תִנּוֹן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנָתַם עַל הָרַעָת. וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנֶי עֲצֻמָּה: יס' רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הָיִי שְׂסוּד לְלַמּוֹד תּוֹרָה וְדַע מַה שֶׁתִּשָּׁב לֵאפִיקוֹרוֹס וְדַע לִפְנֵי מִי אֲתָה עֹמֵד וּמִי הוּא בָּעַל מְלָאכְתְּךָ שִׁישְׁלָם לָךְ שָׂכָר פְּעֻלָּתְךָ : כ' רַבִּי מִרְפּוֹן אָמַר הַיּוֹם קָצָר וְהַמְּלָאכָה מְרַבָּה וְהַפּוֹעָלִים עֲצֻלִּים וְהַשָּׂכָר הָרַבָּה וּבָעַל הַבֵּית דּוֹחֵק: כא הוּא הִיָּה אָמַר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמּוֹר וְלֹא אֲתָה בֶן חוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה אִם לְמַדָּת תּוֹרָה הָרַבָּה גּוֹתְנִין לָךְ שָׂכָר הָרַבָּה וְנֶאֱמָן הוּא בָּעַל מְלָאכְתְּךָ שִׁישְׁלָם לָךְ שָׂכָר פְּעֻלָּתְךָ וְדַע שִׁמְתָן שְׂכָרָן שֶׁל צְדִיקִים לָעֵתִיד לָבֹא :

רבי חנניא וכו'

פרק שלישי

כל ישראל וכו'

א עֲקֵבִיָּא בֶן מִהְדְּלָאֵל אָמַר הִסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאֵין אֲתָה בָּא לְיַדִּי עֲבִירָה. דַּע מַאֲן בָּאתָ וּלְמַן אֲתָה הוֹלֵךְ

פי' הגר'א

י' וְהִתְקֵן כו'. כְּמִישׁ (מִיר שִׁי פִּנְטֵט) יִשְׁקֹד אֱלֹהֵי הַרְחוּת כו'. קַח לָךְ אֵת כו'. אֵיל הַקְּבִיָּח בְּנִיד יִהְיֶה יוֹשֵׁבִין וְיִתְשַׁע כו'. וְאִמְרוּ (יוֹסֵא עֵיב בִּי) שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים חֵן וְזֶה אֶרֶץ כו'. כָּחַר תּוֹרָה עֲרִיךְ כו' : וְכָל מַעֲשֶׂיךָ. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי גִי) בְּכָל דְּרִכֶּיךָ דַּעַת כו'. וְאִמְרוּ אִיזָה שְׂרִשָׁה קִסְנָה כו'. וְעִי סוֹף בְּרִכּוֹת (סִ'ג א') : י' וְהוּא שְׁקֹד כו'. כְּמִישׁ (מִשְׁלִי חִי) לִשְׁקֹד עַל דְּלִתּוֹתֵי חַם חַם כו' : וְדַע לִפְנֵי כו'. כְּנִיל בְּכָל דְּרִכֶּיךָ דַּעַת : וְנֶאֱמָן כו'. כְּמִישׁ בְּתִיב שְׂרִשָׁה אִיִּם אִנִּי חִי נֶאֱמָן לְשֹׁלֵם שָׂכָר וְכְמִישׁ בְּפִיד רְסִנְחוֹת (מִיד א') : ב' חִיִּם קָצָר. כְּמִישׁ (אִיוֹב חִי) כִּי צֹל יִמְיֵנו כו'. וְכִיתָא : וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה. כְּמִישׁ (שֵׁם יא) אֶרֶץ מִדָּה וְרַחוּת כו' : וְהַשָּׂכָר הָרַבָּה כְּמִישׁ (מִשְׁלִי חִי) וְכָל חַפְצִים לֹא יִשּׁוּ בָּהּ וְכִיתָא : וְכָל תְּבִית דּוֹחֵק. כְּמִישׁ (לְדוֹשֵׁעַ אִי) לֹא יִמִּישׁ כו'. (דְּבָרִים דִּי) וְסֵן יִסּוּרוֹ כו' : כֹּאֵל לֹא עֲלִיד כו'. וְלֹא כו'. כְּמִישׁ (דְּבָרִים יא) אֲשֶׁר אֲבִי מִצַּח אֲתָכֶם הַיּוֹם שְׁלֹא תֵאֱמַר כו'. אֶרֶץ מִדָּה כו'. שְׂכִיר יוֹם אֲתָה עַתָּה יִרְצָה כְּשִׂכְרִי יוֹם וְעִכְתָּ וְכְמִישׁ : וְדַע כו'. כְּמִישׁ (סִפָּה חוֹלִין) לִמְעַן יִרְבּוּ יִסִּיד בְּעוֹלָם שְׂכָלוֹ אֶרֶץ וְלִמְעַן יִיטֵב כו'. וְכְמִישׁ (מִשְׁלִי לֹא) וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרָן עֵיִשׁ (גִּיל עֵמִישׁ) :

פרק ג' א' הִסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה כו'. כְּמִישׁ (קִהֵּלֵת יב) וְחִכּוֹר אֵת בּוֹרָאךְ כו'. וְדַע רַע (מִיד ס' מִצְוָה) בּוֹרָא יֵה לִיזֵת מִרְחַת בּוֹרָא יֵה רִיטָה וְתוֹלַעַת בּוֹרָא יֵה מִמִּיָּה הַקְּבִיָּח וְעֵיִשׁ.

הולך ודפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באה מטפת
 לרוחה. ולכן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעת. ודפני
 מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: ב רבי חנינא סגן הכהנים אומר הרי
 מתפלל בשכומה שר מלכות שאדמלא מוראה איש את רעהו
 חיים בלעו: ב רבי חנינא בן תרדיון אומר שנים שישבין
 ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים שנאמר ובמושב
 לצים לא ישב. אבל שנים שישבין ויש ביניהם דברי תורה
 שכינה שרויח ביניהם שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל
 רעהו וישב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו כיראי יי
 ודתו שבי שמו. אין לי אלא שנים מנין אפילו אחד שישב
 ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר שנאמר ישב
 בדרך ויהום כי נטר עריו: ב רבי שמעון אומר שלשה שאכלו
 עד שלחן אחד ולא אמרו עריו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי
 מתים שנאמר כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בדי מקום.
 אבל שלשה שאכלו עד שלחן אחד ואמרו עריו דברי תורה
 כאילו אכלו משלחנו שר מקום. שנאמר וידבר אלי זה השלחן
 אשר לפני יהוה: ה רבי חנינא בן תכנינאי אומר הנעור
 בפילה והמהלך בדרך יחידי ומפנה לבו לבטלה הרי זה
 מתחייב בגפשו: ו רבי נתנאל בן הקנה אומר כל המקבל
 עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ
 וכל

פי' דבריא

ואמרו בסופו כתב ועפר ומים מים וזה מאין באה ועפר לאן אתה הולך ובתב ולפני מי כמיש
 (איוב ל"ז) וביד כל אדם יחתום כו': מאין באה כו'. כמיש (תחלים ג"א) וק. בעק. תוללתי כו'.
 (איוב י"ג) מי יתן מהור מממא כו': ולאן כו'. כמיש (בראשית ג') כי עפר אתה כו' (קהלת יב)
 וישב העפר כו' ובתיב (איוב כ"ה) אגוש רמה וכן אדם תולעה כו' ולפני מי כו'. כמיש (קהלת יא)
 חע' כי על כל כו' (קהלת יב) כי את כל מעשה האלקים יבא כו': ב הרי מתפלל כו'. כמיש
 (חבקוק א') ותעשה אדם כתי חים כו' ואמרו בפ"ק דע"ז סח דגים שבים כל תגול כו' והיינו
 דתנן ר"ח ס"ח כו': שנאמר ובמחשב לצים כו' ר"ל שטמא בסיפא דקרא כי אם קתודתה' כו' ועיי'
 ברמב"ם וכמיש (ישעיי כ"ח) וגם אלה ביק שנו ובשטר סעו בהן ונביא כו' כי כל כו' את מי יודת
 דעת כו': ה ר"ח כו' ומפנה כו'. כמיש (דברים ד') וסן יסודו, מלבב כו' ובתיב (שם) ושמו
 נטש כו': ו כל המקבל כו'. עול מלכות כמיש במ"ה דעירובין תרות על הלואה חירות ממלכות
 ואמרו בפ"ק דבבא בתרא ויחלו מעט מממא מלך כו' ע"ש: ועול ר"א. כמיש בס"ל כרכות ולא

וְכֵן הַפּוֹרֵק מִפָּנָיו עוֹל תּוֹרָה נִתְּנָן עָלָיו עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ : רַבִּי חֲלֵפְתָּא בֶּן הוֹסָא אִישׁ כָּפַר חֲנִינְיָא אוֹמֵר עֲשֶׂה שְׂיוֹשְׁבֵין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם שְׁנֵאמַר אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֶל. וּמִנֵּין אִפִּילוֹ חֲמִשָּׁה שְׁנֵאמַר וְאִגְדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה. וּמִנֵּין אִפִּילוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁנֵאמַר כָּרַב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנֵּין אִפִּילוֹ שְׁנַיִם שְׁנֵאמַר אִזְנֵי דְּבִרּוֹ יִרְאִי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע. וּמִנֵּין אִפִּילוֹ אֶחָד שְׁנֵאמַר בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֹפִיד אֶת שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ : ח רַבִּי אֲלֵעָזָר אִישׁ בְּרִיתוֹתָא אוֹמֵר תָּן לוֹ מַשְׁלוֹ שְׂאֵתָהּ וְשִׁלָּהּ שְׁלוֹ וְכֵן בְּדוֹד הוּא אוֹמֵר כִּי מִמֶּנּוּ הֵבֵל וּמִיָּדָה נִתְּנוּ קָדָּה : ט רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הַמֶּהֱלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ וְאוֹמֵר מָה נָּאֵה אֵינָן זֶה מָה נָּאֵה גִיד זֶה מַעֲקָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלּוּ מִתְחַיֵּיב בְּנִפְשׁוֹ : י רַבִּי הוֹסְתָאִי בֶר יֵצְאִי מִשּׁוֹם רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ מַעֲקָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלּוּ מִתְחַיֵּיב בְּנִפְשׁוֹ שְׁנֵאמַר רַק הַשֹּׁמֵר קָדָּה וְשֹׁמֵר נִפְשָׁהּ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיהָ. יְכוֹל אִפִּילוֹ תִּקְפָּה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ תִּקְמוֹד לוֹמֵר וּפֶן יִסּוֹרוּ מִלְּבַבָּהּ כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ דָּא אֵינוּ מִתְחַיֵּיב בְּנִפְשׁוֹ עַד שִׁישֵׁב וַיִּסְרֹם מִלְּבוֹ : יא רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן הוֹסָא אוֹמֵר כָּל שִׂירָאֵת תִּטָּא קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקִימָתָא. וְכָל שְׂחֻכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת

ליראת

פ' תצרא

עוד אלא שאחרים כו' שנאמר ועמדו זרים כו' בזמן שישראל עושים כו' שנאמר ועמדו זרים כו' : וכל הפורק כו'. כמ"ש וכזמן שאין עושים שנאמר האספת רגלך ולא עוד אלא כו' שנאמר ועכרת כו' ר"ל כמ"ש ותת אשר כו' ועכרת חרי עול מלכות ועול דא ועכרת האספת בגיל : יב ושונת. כמ"ש בפ"ב דחגיגה כל הפוסק כו' שנאמר הקוסמים כו' ובפ"ה דביב כל הפורש מד"ת כו' שנאמר מתאש יצא כו' : יא כל שיראת כו' כמ"ש (תהלים קי"א) ראשית חכמת יראת ה' כו' : כל שמעשיו כו'. כמ"ש בפ"ב דשבת (ל"א א') מאי דכתיב והיה אמונת עתיך כו' האפ"ת אי יראת ה' כו' ושם ואמר לאדם הן יראת ד' כו' ועתה כו' : יג כל שרחו כו' כמ"ש (משלי ב') וסגא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם : שינת של שתרית כמ"ש (משלי ב') חדלת חסוב על ציורא ועצל כו'. אהר"ן : יד של צהרים. כמ"ש (קהל"ח י') אשריך ארץ כו' בגבוהה ולא בשתי ועין אהר"ן. ושיתח חילדים : שמבמלך מדינת ואדם נמשך אחריהם ונאמר לא ימוש כו'. שם ע"ש. ושיבת כו' כמ"ש אשרי האיש כו' כי אם כו' : יט הכחלל כו'. כמ"ש (יהזקאל כ"ב) קרשי בזית כו' (שמאל א' ב') למת תבעשו בזבחי כו'. והמבזה כו'. כמ"ש כל המבזה את כו' שנאמר אלקי מסכת כו' חג המצות כו' והמלכין כו' כמ"ש בספ"ו דברכות גח כו' שנאמר היא מצאת כו' : והספר כו' והבגלה כו'. כמ"ש בפ' חלק י"א כו' רבר ה' בוח זח המגלה פנים בתורה ואת מצותו הפך זה הספר ברית כשר תכרת כעודו

לִידָאָת חֲסָאוֹ אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת : י הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל
 שִׁמְעֵשׂוֹ מִרְבִּין מִחֲכָמָתוֹ חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכֹל שִׁחֲכָמָתוֹ
 מִרְבָּה מִמֵּעֲשׂוֹ אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת : י הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל
 שֶׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימָנוּ רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימָנוּ וְכֹל שֶׁאֵין
 רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימָנוּ אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימָנוּ : י רַבִּי
 דוֹסָא בֶּן הֶרְפִּיָּס אוֹמֵר שָׁנָה שֶׁל שְׁחִירִית וַיֵּין שֶׁל צִהְרִים
 וְשִׁיתֵת הַיָּלָדִים וְלִשְׁיבֵת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁל עַמִּי הָאָרֶץ מוֹצִיאֵן
 אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם : י רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדֵעַ אוֹמֵר הַמַּחֲלֵל
 אֶת הַקִּדְּשִׁים וְהַמְּבֹזֵה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת וְהַמְּלַבֵּן פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים
 וְהַמִּפְרֵי בְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִיהֶם אֲבִינוּ וְהַמְּגַדֵּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא
 כֹּהֲלָכָה אָף עַל פִּי שֵׁשׁ בִּידוֹ תּוֹרָה וּמִעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ
 חֵלֶק דְּעוֹלָם הַבָּא : י רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל אוֹמֵר הוּי מִלִּדְרָאשׁ וְנוֹחַ
 דְּתַשְׁתּוֹרֶת וְהוּי מַקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׂמְחָה : י רַבִּי עֲקִיבָא
 אוֹמֵר שְׁתוּק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַגְלִין אֶת הָאָדָם לַעֲרוּהָ. מִסּוֹרֶת
 סִיג דְּתּוֹרָה מַעֲשָׂרוֹת סִיג לַעֲשֹׂר נִדְרִים סִיג לַפְּרִישוֹת. סִיג
 דְּחֲכָמָה שְׁתִּימָה : י הוּא הָיָה אוֹמֵר תָּבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצַלֵּם.

חבת

פִּי הַנֶּרִיא

תכרת בעותיב מכאן אריא חסדעי כו' : ין סמדת כו' כמ"ש במגילה (ג' א') ונדרים. ויבינו במקרא
 כו'. מעשרות כו' כמ"ש בפ"ק דחגיגה ע"ר בשביל שתתקשר כו' ובתנאי נא כו'. נדרים פ"ג כו'.
 כמ"ש (תהלי' ק"ט) ואקיימח כו' וכמ"ש בפ"ק דנדרים לזרתי עצמו ונא' ה' שכו' כו' ואמרו
 ליצרו ושבע כו'. פ"ג כו'. כמ"ש (משלי י') וחשך שפתיו ססביל וכן (שם י"ז) חשך אכריו יודע
 דעת כו' (משלי י"ז) אומם שפתיו נבון : ין שכו' נברא העולם. כמ"ש (משלי ג') ה' כחכמה יסר
 ארץ וכו' כונן שמים וכו' ואמרו בראשית ברא ארץ ראשית אלא תורה שנאמר ראשית חכמה :
 ין חכל צפוי כמ"ש (ידמיה ל"ב) חסמני יפלא כל דבר וכיצא בזה : ותרשות כו'. כמ"ש (דברים
 ל"א) חנן נתתי לפניך כו' ובחירת כו' ואמרו חכל בידי שמים חן מ"ש שנאמר ועתה סת כו' :
 ובסוג כו'. כמ"ש (תהלים ס"ב) ולך ה' חסד כו' כו' וכמ"ש בפ"ק דר"ה (י"ז א') בתחלת האמת ואח"כ
 ירב חסד : כ' חכל כו'. כמ"ש (שם) כי אחת השלם כו'. כמ"ש (איוב י"ח) ועל שבכח יתהלך :
 יהי כו'. כמ"ש (איוב ל"ז) ובד כל אדם יתחם : והכל מתוקן כמ"ש (איוב ס') יכרו עליו חברים
 וכמ"ש בס"ח דכ"ב : כ' אס אן חכמה כו'. כמ"ש (תהלים ק"א) שם מוזב כו' וגאמר (משלי כ')
 אס לבינה חקרא כו' אז תבין ידעת ה' : אס אן ידעה כו' כמ"ש (תלים שם) ראשית חכמה ידעת
 כו' : אס אן בינה כו'. כמ"ש (משלי מ"ו) לב נכון יבקש דעת וגאמר (משלי כ') אס לבינה חקרא
 כו' אז כו' ודעת אלקים תמצא : וגאמר (משלי ט') תחלה חכמה ידעת ה' דעת קדושים בינה והקשיב
 לדעת בינה : אס אן קמת כמ"ש בפ"ו דברכות ואמסת רגיד הנה כו' אס אן תורה כו' כמ"ש
 (נדרים כ"ח) תחת אשר לא עבדת כו' בעידום וברעב כו' וגאמר (ויקרא כ"ו) אס באלה כו' בשכרי
 לכם ססת לחם כו' : כ' קינת ופתחי נדה הן הן גופי הלכות פ"י אף שלכאורה דינ חקיקין וחנ"י
 כל פרמיה הוא לפי כללי וחשבתן כמ"ש במס' קנין כמס' דברים ע"פ חשבון וכן בנה יסי הויכח.

מנודי

חֲבֵה יִתְּרָה נֹדַעַת לֹא שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם שֵׁנֶאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת הָאָדָם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לְמָקוֹם. חֲבֵה
יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לְמָקוֹם שֵׁנֶאֱמַר בָּנִים אַתֶּם
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנָּתַן לָהֶם כִּלֵּי חֲמִידָה חֲבֵה
יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנָּתַן לָהֶם כִּלֵּי חֲמִידָה שֵׁנֶאֱמַר כִּי לֵכָח טוֹב
נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל תַּעֲזֹבוּ: יֵשׁ הַכֹּל צָפוּי וְהַרְשוּת נְתוּנָה
וּבְטוֹב הָעוֹלָם נָדוֹן וְהַכֹּל לְפִי רֹב הַמַּעֲשֶׂה: כִּי הוּא הִיָּה אוֹמֵר
הַכֹּל נָתַן בְּעֶרְבוֹן וּמִצֻּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים הַחַנּוּת פְּתוּחָה
וְהַחֲנוּגִי מְקִיף וְהַפְּנִקָם פְּתוּחִים וְהַיָּד פּוֹתֶבֶת וְכָל הָרוּצָה לָלוֹת
יָבֹא וְיֵלֶכֶת וְהַגָּבָאִים מַחֲזִירִין הַיָּדִיר בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם
מִדַּעְתּוֹ וְשֵׁלָא מִדַּעְתּוֹ וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה שֵׁיִסְמוּכוּ וְהַדִּין דִּין אֱמֶת
וְהַכֹּל מִתְקַן לְסַעֲוָדָה: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין
תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חֲכָמָה
אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין
בִּינָה אֵין דַּעַת אִם אֵין קָמָח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמָח:
כִּי הוּא הִיָּה אוֹמֵר כָּל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו לָמָּה הוּא דוֹמָה
לְאִיֶּזֶן שֶׁעֲנַפִּי מִרְבִּין וְשִׁרְשֵׁי מוֹעֲטִין וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ
וְהוֹפְכָתוֹ עַל פָּנָיו שֵׁנֶאֱמַר וְהָיָה כְּעָרְעָר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאָה כִּי
יָבֹא טוֹב וְשָׁכֵן תִּרְדִּים בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִדְחָה וְלֹא תִשָּׁב. אֲבָל כָּל
שֶׁמַּעֲשָׂיו מִרְבִּין מִחֲכָמָתוֹ לָמָּה הוּא דוֹמָה לְאִיֶּזֶן שֶׁעֲנַפִּי מוֹעֲטִין
וְשִׁרְשֵׁי מִרְבִּין שֶׁאֵפִידוֹ כָּל הַדְּרוֹתוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת
בּוֹ אֵין מוֹיִזִּין אֹתוֹ מִמָּקוֹמוֹ שֵׁנֶאֱמַר וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹךְ עַל מַיִם
וְעַד יוֹבֵל יִשְׁלַח שִׁרְשָׁיו וְלֹא יִרְאָה כִּי יָבֹא הֵם וְהָיָה עֲקֻהוּ רַעְנָן
וּבְשָׁנָה בִּצְרָתָהּ לֹא יִדָּאֵן וְלֹא יִמִּישׁ מַעֲשֵׂיו פְּרִי: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר
(בֶּן) חֲסִמָּא אוֹמֵר מִנֵּין וּפְתָחִי נִדְּהָ הֵן הֵן גּוֹפִי הַלְכּוֹת. תְּקוּפוֹת
וְגַמְמָרִיאוֹת פִּרְפְּרָאוֹת לְחֲכָמָה: רַבִּי חֲגַיָּא זָטִי

בן

פ"ה הגריא

חמדי והמענות היא שלא תוצרך להם בתחלה רק הכללי כל הפרטים נעשו ע"י בללי החשבון לח
אמר קנין כ"י. הן הן גופי הלכות ו"ל שניהנו מסכי א"כ היא החשבון חקושת גממריאנות ג"כ גופי
הלכות ל"א חקושת כ"י פרמראות לחכמה חקושת כ"י כ"ש כפ"י דשנת שסנדר כ"י היא חכמת כ"י:

פרק רביעי

כל ישראל וכו'

א בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל
מלמדי השכלתי (פי ערותך שיתנה לי) : איזהו גבור הכובש
את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומלשל ברוח מלכר
עיר : איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא :
איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבד אכבד
ובני יקלו : ב בן עזאי אומר הוי רץ למצוה סלה ובורח מן
העברה שמצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה ששכר
מצוה מצוה ושכר עברה עברה : ג הוא היה אומר א תהי בז לכל
אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה
ואין לך דבר שאין לו מקום : י רבי חימם איש יבנה אומר
מאד מאד הוי שפל רוח שתקנות אנש רמה : ה רבי יוחנן בן
ברוקא אומר כל המתפלל שם שמים בסתר נפרעין מפניו בגדי
אחר שונג ואחר מזיד בתלול חשם : י רבי ישמעאל בר רבי
יסי אומר הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד
והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד ולעשות

ולעשות

פי הגריא

פרק ד ב הוי רץ למצוה קלה כזו בירושלמי פא דמנחם ארח חיים פן תבלט נעו מעללתי לא
תדע. מלמל חקביה מתן שכר של עשי מצות כזי שיהיו עושין אותם באמנה ושם כתיב
מכל משמר גבור לכך כי מסגן תצאנה חיים מכל שיש לך בתורה חסד שאין אמת ידע מאיזה מתן
יצא לך חיים השנה הכתוב מצות קלה שבקלות לחסורא שבתמורה קלה שבקלות זה שילוח הקן
ומצות חסורא שבתמורה זה כבוד אב ואם ובשתיית כתיב ותארכת ימים ובספרי פי ראה כל תרבי
אשר נאכי מצות כזי שתאז חביבת עליך מצות קלה כחבורת ושם לשמר כל המצות כזי שתאז כזי ושם
ולשמו ולעשות את כל המצות כזי שתאז כזי וכמיש (הכריס ד') אז יבדל כזי (מצות י' א') ואמל
ידע הית משח שאינן קוללות כזי ראה כמז רץ על חצי מצות שלא הציע ומנח : ובורח כזי. כמיש
(משלי ד') מכל משמר גבור כזי כי מסגי כזי : שמצות כזי שנאמר אם בחקתי חלכו כזי אם לא
תשמעו כזי. ועכירה גוררת כזי. ספרי פרשת ראה כי יהיה איש שונא לרעה חרב לו מכאן אמרו
עבר אדם על עכירה קלה טוטו לעבוד על עכירה חסרה עבר על מצוה ואתנה לרעה כמז כזי
חיים ובורח מן כזי : ששכר מצות כזי כמיש בפ' דביב כזי דכתיב רחוק צדקה כזי חקריה ממציא
לו כזי : ושכר כזי. כמיש (יחזקאל ג') ונתתי ממשול לפני כזי : ד' כזי כזי. כמיש (ידמות יג')
החיותו ואל תגבה. ורס לכבד : ושבת כזי לכלתי רוס לבבו הרבה כזי. וניין בפ' רשופה :
ו הלומד עים כזי. כמיש מן התורה מן הגבאים מן הכתובים בדרך שאדם רוצה ליתן בעליבת
שונה כזי ואל העשה עשה כזי. כמיש במידים (ס' א') חתבת את כזי שלא יאמר אקרא כזי
שיקראוני וכי כזי : ולא קרואו כזי. כמיש בפ' א : ח כל המכבד כזי. כמיש מכבד אבד כזי. אדריג

וְלַעֲשׂוֹת: וְרַבִּי צְדוֹק אָמַר אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצָּבָר וְאֵל תַּעֲשֶׂה
 עֲצֻמָּה בְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲטֵרָה לְהַתְנַדֵּל בָּהּ וְלֹא
 מַרְדּוּם לְחַפֵּר בָּהּ. וְכֵן הָיָה הַלֵּל אָמַר וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַגָּא חֲקָה
 הָא לַמַּדָּת כָּל הַנֶּהֱגָה מִדְּבַרֵי תוֹרָה נוֹטֵל חַיּוֹ מִן הָעוֹלָם:
 ה רַבִּי יוֹסִי אָמַר כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד עַל
 הַבְּרִיּוֹת וְכֹל הַמַּחְלֵל אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מַחְלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת:
 ס רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנִי אָמַר הַחֲשֵׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ
 אֵיבָה וְגִזּוֹ וְשָׁבוּעַת שׁוֹא וְהִגָּם לְבָבוֹ בְּתוֹרָאָה שׁוֹמֵה רָשָׁע וְגַם
 רוּחַ: הוּא הָיָה אָמַר אֵל תְּהִי דֵן יְחִידִי שְׂאִין דֵּן יְחִידִי אֵלָּא
 אַחֵר. וְאֵל תֹּאמַר קִבְּלוּ דַעְתִּי שֶׁהֵן רִשְׁאִין וְלֹא אַתָּה: י רַבִּי
 יוֹנָתָן אָמַר כָּל הַמְּקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעַנִי סוֹפּוֹ לְקִימָה מֵעֲשֹׂר
 וְכֹל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲשֹׂר סוֹפּוֹ לְבִטּוּלָה מֵעַנִי: יב רַבִּי
 מֵאִיר אָמַר הוּי מִמַּעַט בְּעַסֵּק וְעַסוּק בְּתוֹרָה וְהוּי שְׂפֵל רוּחַ
 בְּפָנָי כֹּל אָדָם וְאִם בְּטָרַת מִן הַתּוֹרָה יֵשׁ דָּךְ בְּטָרִים תִּרְבֶּה
 כְּנֻגָּךְ וְאִם עִמְלָת בְּתוֹרָה יֵשׁ לוֹ שֹׁכֵר תִּרְבֶּה דָתָן דָּךְ: יג רַבִּי
 אֶלְעִזָּר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרָקְדִיט
 אַחֵר וְהָעוֹבֵר עֲבָרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קִמְצוֹר אַחֵר תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים
 מוֹבִיִּים בְּתָרִים בְּפָנָי הַפּוֹרְעָנוֹת: יד רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדֵּלָר אָמַר
 כֹּךְ כְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם סוֹפָה לְדַתְּקִים וְשֶׁהִיא לְשֵׁם
 שְׁמַיִם אֵין סוֹפָה לְדַתְּקִים: טו רַבִּי אֶלְעִזָּר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר יְהִי

כְּבוֹד

פִּי דַגְרִיא

י שְׂאִין דֵּן כוּי. לְמִישׁ (אִיזֵכ כִּיג) וְחַת כְּאֵד כוּי: יב הֵן מַמַּעַם כוּי. כְּמִישׁ וְדַבְרָת כֵּס כוּי:
 יג הָעוֹשֶׂה מִצְוָה כוּי. כְּמִישׁ אִם יֵשׁ עָלָיו מִלָּךְ מִלִּין אִי כוּי. חֲמַרְזוֹ אִיזָה פְּרָקְלִיסִין שֶׁל אָדָם כוּי:
 וְהָעוֹבֵר כוּי. כְּמִישׁ (אִיזֵכ ח) אִם בְּגִיד חֲמָא כוּי. וְיִשְׁלַחַם כוּי: חֲשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים כוּי. כְּמִישׁ (מַלְכִים
 אִי כִּיֵּא) יַעֲן כִּי נִכְבַּע אַחֲבָב מִפְּנֵי כוּי. וְנִאֲמַר (יִחְזַקְאֵל נִי) וְכֹאמְרִי לְרַשָּׁע כֹּחַ וְחַמּוֹת וְשֵׁב כוּי. חִיִּית
 יחִיִּית כוּי: יד כֹּל כְּנִסְיָה כוּי. כְּמִישׁ וְחִקְרָבָן אֵלֵי כוּלָּכֶם בַּעֲדֻכְתִּימָא וְלִהְלֵן הוּא אֲמַר וְחִקְרָבָן אֵלֵי כֹל
 רֹאשֵׁי סְבִיבִים וְלִדִּים מְכַבְּרִין כוּי. קוֹיכֹחַ לְשִׁישׁ וְעִישׁ: טו הֵן כְּבוֹד כוּי. כְּמִישׁ (סְמוֹת יִיז) בְּחֹר
 לֵנוּ אֲנִישִׁים וְכְבוֹד כוּי. כְּמִישׁ בְּמַדְבְּרֵי יִיב) וְיֹאמְרִי אֲדֹרָן אֵל מִשַּׁח בִּי אֲדַנִּי: וְסוֹדָא כוּי. כְּמִישׁ וְיֹאמַר
 אֲדֹנִי מִשַּׁח כִּלְאֵם שׁוֹקְלוֹ נִגְדַּ שְׂכִינָה וְעִדְיָנָא פְּכִיז וְכִגְמִי פִּיב וְסְפִיחִים עַד שְׂבָא רִיעַ וְדִישׁ וְעַל חִי
 אֶלְקִיד חִידָא לְרַבּוֹת תִּיחַ וְעִינִי וְעִסִּי שֵׁם: יז שְׁלֵשֶׁת בְּתָרִים כוּי. כְּמִישׁ בְּפִיז דִּיכֹמָא שְׁלֵשֶׁת וִירִים הֵן
 וְנִגְדַּ שֵׁם טוֹב הוּא הַמְּגִדָה שְׁנֵאמַר (קְהֵלֶת ז') טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב: יח שְׁתַּבְּרִיד כוּי. כְּמִישׁ בְּפִי
 וְחֻקְנִיז מֵאִי דְכָתִיב כְּרוֹל כְּבִרְזֵל יוֹדֵר כוּי. וְהִיטֵב וְאִיִּיחַ כוּי: וְאֵל בִּינְתָךְ כוּי. פְּסוּק הוּא בְּמִשְׁלֵי ג':
 כ וְהִי מְקִדִּי כוּי. כְּמִישׁ (תִּלְיִים לִיד) בְּקֶשׁ שְׁלֹת כוּי: וְחִי כוּי. כְּמִישׁ (סִיר פִּי לך) בְּחֹר וְכֹאמְרֵי הָרֹאֵפֶ

כָּלֵב

בבור תלמידך חביב עליך כשליך וכבוד חברך כמורא רבך
 ומורא רבך כמורא שמים: **י** רבי יהודה אומר הוי זהיר
 בתלמוד ששגגת תלמוד עולה זדון: **י** רבי שמעון אומר
 שלשה כתרים הן פתח תורה וכתר כהנה וכתר מלכות וכתר
 שם טוב עולה על גביהן: **י** רבי גהוראי אומר הוי גולה
 למקום תורה ואם תאמר שהיא תבוא אחריך שתבריק יקמוה
 בידך ואל בינתך אל תשען: **י** רבי ינאי אומר אין בידינו
 לא משלות הרשעים ואף לא מיכורי הצדיקים: **כ** רבי מתאי
 בן חרש אומר הוי מקדים בשלום כד אדם ויהי זנב לאריות
 ואל תהי ראש לשעלים: **כ** רבי יעקב אומר העולם הזה
 דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור
 כדי שתפנס לטרקלין: **כ** הוא היה אומר יפה שעה אחת
 בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל הוי העולם הבא
 ויפה שעה אחת שד קורת רוח בעולם הבא מכל הוי העולם
 הזה: **כ** רבי שמעון בן אפור אומר לא תרצה את חברך בשעת
 פעסו ולא תנחמהו בשעה שמתו מוטל לפניו ולא תשאל לו בשעת
 גדרו ולא תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: **כ** שמואל הקטן אומר
 בגפל אויבך אל תשמה ובכשלו אל יגל לבך פן יראה יי ורע

בעיניו

פי הגריא

כלב כו: **כ** יפה כו כמיש בפ"ב דשבת (ל' א') דקאמר כי לכלב החי כו: **כ** אל תרצה כו
 כמיש בפ"ק דברכות מנין שאין מרצין כו שנאמר פני ילכו: **כ** אל כו: **כ** כמיש (ישעיי כ"ב) אל
 תאיעו לנחמני ואל תשאל כו כמיש ואתחנן אל ה' בעת והיא ולא בשעת הכבועה כמיש בסדרש
 ע"ש ואל תשתדל כו: **כ** כמיש באדם ויקחו עלה תאנה כו: **כ** אחיב ויקרא ה' אלקי אל האדם כו:
כ הלומד ילד כו: **כ** כמיש בארדיג פ"ג הלומד ילד לכהיד לעגלה כו: **כ** שנאמר אפרים עגלה כו
 והלומד בזקנותו דומה לפרה שנאמר בפרה כו: **כ** ונאמר כהנים ביד גבור כן בני הנעורים כו: **כ** הלומד
 מן הקטנים כו: **כ** כמיש בספרי סי' עקב כי טובים כו: **כ** מה יין כל זמן שסבתין בקנקן משכיה כו
 שנאמר ביושעים חכמה זה שאמר רבי אל תסתכל אלא על היין עצמו שיש קטן שלמר מקן כמיש אכרתי
 ימים ידברו אכן רוח כו: **כ** הקנאה כן הנחש וקין וכיוצא: **כ** התאות מן בלעם: **כ** והכבר מן קרח
 וכולם היו בבלעם כמיש בפ"ה ונאמר (כסלי י"ד) רקב עצמות קנאה (שם כ"א) תאות עצל תמיתנו
 ולפני שבר גאון: **כ** הילודים כו: **כ** כמיש (בראשית ג') כי סעפר כו: **כ** (שכנאל א') כי מות נמות
 ונמות כו: **כ** והסתים כו: **כ** כמיש (תהלים ע"ב) ויציצו בעיר כו: **כ** שהוא הוא היוצר הוא הבורא: **כ** כמיש
 (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים ובורא רוח כו: **כ** הי צבאות שמו: **כ** הוא המבין: **כ** כמיש (תהלים ל"ג) היוצר
 יחד לבם המבין כו: **כ** הוא הדיין: **כ** כמיש (איוב כ"א) הלא כו: **כ** והוא רמים ישפוט וכיוצא: **כ** הוא עז הוא
 בעיד: **כ** כמיש (מלאכי ג') וקרבותי אליכם למשפט והייתי עד כו: **כ** ועי' בפ"ק דחגיגה: **כ** לא עולה: **כ** כמיש
 (דברים ל"ב) כי כל רכיו כו: **כ** ואין עול (תהלים צ"ב) ולא עולתה כו: **כ** (איוב ח') האל יכוח כו: **כ**

ולא

כל יחזקאל
א בפעולא שבת
חמאת יחזקאל
(דברים ה') א
(דברים ו') ושמך
חל יבסידך
א עז ח' כמי
שם שלם כופ"ק ח' א כמי
חמ

בְּעֵינָיו וְהָשִׁיב מַעֲקָיו אָמַר: כֹּה אֵלִישָׁע בֶּן אֲבוּיָה אֹמֵר הִלּוּמִיד
 יָדָה לְמָה הוּא דוֹמָה לְדָיו כְּתוּבָה עַל נִיר חֲדָשׁ וְהִלּוּמִיד זָקֵן
 לְמָה הוּא דוֹמָה לְדָיו כְּתוּבָה עַל נִיר מְחֻק: כִּי רַבִּי יוֹסִי בֶר
 יְהוּדָה אִישׁ כָּפַר הַבְּבִלִי אֹמֵר הִלּוּמִיד מִן הַקְּטָנִים לְמָה הוּא
 דוֹמָה לְאֹכֵל עֲנָבִים קָהוּת וְשׁוֹתָה יֵין מִגְתּוֹ וְהִלּוּמִיד מִן הַזְּקֵנִים
 לְמָה הוּא דוֹמָה לְאֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָה יֵין יָשָׁן: כִּי רַבִּי
 מֵאִיר אֹמֵר אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְקֵן אֶלָּא בְּמָה שֵׁישׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְקֵן
 חֲדָשׁ מִלֵּא יָשָׁן וְיָשָׁן שֶׁאֵפִילוֹ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ: כֹּה רַבִּי אֶדְעִיזִר
 הַקָּפַר אֹמֵר הַקִּנְיָה וְהַתְּאֻת וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן
 הָעוֹלָם: כֹּס הוּא הָיָה אֹמֵר הַיְלָוִדִים לָמוּת וְהַמָּתִים לְחַיִּים
 וְהַחַיִּים לְדוֹן לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדֵעַ שֶׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא
 הַבּוֹרָא הוּא הַמְּבִין הוּא הַדִּין הוּא הָעֵד הוּא בֹּעֵד דִּין הוּא
 עֵתִיד קְדוֹן. בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂכָתָה וְלֹא
 מַשְׁוֹא פָּנִים וְלֹא מִקְחָ שְׂחָד. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן. וְאֵל
 יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁתִּשְׁאֹל בֵּית מְנוּס קֵךְ שֶׁעַל כְּרִתְךָ אֶתָּה נּוֹצֵר
 וְעַל כְּרִתְךָ אֶתָּה נּוֹלָד וְעַל כְּרִתְךָ אֶתָּה חַי וְעַל כְּרִתְךָ אֶתָּה מֵת
 וְעַל כְּרִתְךָ אֶתָּה עֵתִיד לָתֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנָי מִקֵּד מִלְכִּי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רבי חנניא וכו'

פרק חמישי

א ^{כל ישראל וכו'} בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִּלְמוּד לֹמֵר וְהִלָּא
 בְּמֵאֲמָר אֶחָד יָכוֹל לְהִבְרָאוֹת אֶלָּא לְהַפְרֵעַ מִן

הרשעים

פ"ה הנריא

וְלֹא שְׂכָתָה. כְּמִישׁ (יִשְׁעִי סִים) וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזָבָה חֵי כֹי הַחֲסִכָה כֹי וְכֵן לְחִסְפָּךְ נֹאמַר (עֲרֵמִי יִזֵּן)
 חֲטָאת יִחוּדָה כֹי: וְלֹא מַשְׁוֹא פָּנִים. כְּמִישׁ (אֵיזֵכ לִיד) אֲשֶׁר לֹא נִסָּא פְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא נִבְרָ כֹי. וְנֹאמַר
 (דְּבָרִים י) אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שָׂחָד: שֶׁחָכַל שְׁלֹו כְּמִישׁ (חֲנִי בִי) כִּי לִי הַכֶּסֶף כֹי. וְנֹאמַר
 (דָּחִיָּא) וְסִמְךָ הַכֹּל כֹי: וְדַע כֹי. כְּמִישׁ (קָהֵלֶת חֵי) כִּי אֵת כֹּל מַעֲשֶׂה כֹי עַל כֹּל נַעֲלָם: כְּמִישׁ
 וְאֵל יִבְטִיחֶךָ כֹי שֶׁלֹא תֹאמַר כְּמִישׁ (אִיּוֹב ג') כִּי עָתָה שְׂכָכְתִּי וְאֲשַׁקּוּס יִשְׁנָתִי אֵח כֹי עִם כֹי וְעֵיכ
 אֵזֶת חֵי כְּמִישׁ (אִיּוֹב ג') לְמָה יִתֵּן כֹי וְחַיִּים כֹי הַמִּחְכִּים כֹי: וְעֵיכ כֹי. כְּמִישׁ (קָהֵלֶת י) אֵין
 אָדָם שְׁלִים בְּרוּחַ כֹי וְאֵין שְׁלֵטֵן בְּיוֹם כֹי (תִּילִים סִים) וְיִקַּד סְרִיזָן נִשְׁשָׁם וְחֹדֶל כֹי. וְעֵיכ כֹי
 כְּמִישׁ (קָהֵלֶת חֵי) וְדַע כִּי עַל כֹּל אֵלֹה כֹי:

פֶּרֶק ח א בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת כֹי. וְאֵלֶּה הֵם בְּרֹאשִׁית. וְיֹאמַר אֲלֵקִים יְהִי אֶחָד. וְיֹאמַר אֲלֵקִים יְהִי רִקְיָע.
 וְיֹאמַר אֲלֵקִים יִקּוֹן. וְיֹאמַר אֲלֵקִים תְּרֻשָׁא. יְהִי מֵאֲרֵת. יִשְׂרָאֵל הַמִּים. תּוֹצֵא הָאָרֶץ. גַּעֲזָא

הַשָּׁמַיִם שֶׁמֶלֶכֶּה אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֶשְׂרֵה מֵאוֹת וְלִתְּנָה
 שָׁכַר מִזֶּבֶד לְצַדִּיקִים שֶׁמִּמִּיָּסִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֶשְׂרֵה
 מֵאוֹת לִב עֶשְׂרֵה דוֹרוֹת מֵאֲדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ כְּמִה אֶרֶץ
 אֲפִים לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין וּבֹאִין עַד שֶׁהָבִיא
 עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַמַּבּוּל : י עֶשְׂרֵה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם
 לְהוֹדִיעַ כְּמִה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין
 וּבֹאִין עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְקִבֵּל שָׁכַר כָּלָם : י עֶשְׂרֵה
 נְסִיוֹנוֹת גִּתְנָסָה אַבְרָהָם אָבִינוּ וְעַמֵּד בְּכָלָם לְהוֹדִיעַ כְּמִה חֲבָתוֹ
 שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ : י עֶשְׂרֵה גִּמְסִים נִעְשׂוּ לְאַבְרָהָם בְּמִצְרַיִם
 וְעֶשְׂרֵה עַל הַיָּם : י עֶשְׂרֵה מִכּוֹת הָבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל
 הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם וְעֶשְׂרֵה עַל הַיָּם : י עֶשְׂרֵה נְסִיוֹנוֹת נִסּוּ אַבְרָהָם
 אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנָּסוּ אֹתִי זֶה עֶשְׂרֵה

פסמים

פי הגריא

אדם. חנה נתתי. ושרי טרבו הוא צדיק. וזכרתיך עשרה נסיונות. בפרקי ריש פי כ"א. מ' בשנילד
 אברהם אבינו ביקשו כל נחלי המלכות לחרנו ונתבא מתחת לארץ י"ג שנה שלא ראה שמש וחדל
 ואח"כ יצא מתחת לארץ מדבר בלתיק מאם אפרים ושקן פסלים ובסת. ביצח. ב' בבשן האש.
 ג' לך לך. ד' דעב ח' ותלקת שרת. ו' בחלחמו במלכים. ו' דבר ח' אל אברהם בנצחית. ח' סילת.
 ט' גירוש הגר וישמעאל. י' העקידה עיש ובאדינ. (חוא לפי ג' הרמב"ם באדינ שם) וברמב"ם
 חמה טנזיים כך: א' לך לך מארצה. ב' וחי העב בארץ. ג' ותלקת שרת כ"י ד' בחלחמו במלכים
 ח' לקחת הגר לאשת. ו' סילת. ו' לקחת שרת לאביסלך. ח' גירוש הגר. ט' גירוש ישמעאל.
 י' העקידה: ד' עשרה נסים כ"י. שניעלו מעשר סבות וכולם כח"כ לכ"י טנזיים. בדם. ולא יכלו
 סצרים לשמות. ובצפרדעים. ובסה ובקסד. ובערוב. והפלות כ"י ושמי פחות. ובזכר. והפלות ח' כ"י
 ויסלח פרעה כ"י ובשחן. כ"י חית חשחן בחרסוסים וכלל מדרים. בברד רק בארץ גשן כ"י ובאריבת.
 ומלאו בתך ובתי. ובחשך ולכל בגי חית וזר כ"י ובבטוחה ולכל בגי כ"י למען תרעון ורחמי את
 היום ופסחתי עליכם כ"י וכוונת. ועשרה על חים באדינ. א' געשת נקבים כמ"ש נקבה במסין
 ראש פריו. הב' שנעשה בקעת. שנאמר בקע חים ועבדים כבדמה בבקעת חרד. וע' שנעשה נזרים
 שנאמר לגור ים סוף לגוריי. ח' שנעשה חומה שנאמר וירבה בים מוסך ומוסר סיס רבים. וחי
 שנעשה מדבר שנאמר ויוליכם בתחוסות כמדבר. ח' שנעשה פירורים שנאמר אתה פורדת בעד ים.
 ח' שנעשה סלעים שנאמר שברת ראשי תנינים על הים ואין משתברין אלא על הסלעים. וחי שנעשה
 יבשה שנאמר וכגי ישראל חלכו ביבשה כוונך חים ונאמר חפך ים ליבשה חס' שנעשה חומות
 שנאמר והמים לחם תומת כ"י העשירי שנעשה נאחזת שנאמר נצבו כמו נר נחלים חזי יוצאין לחם
 סים מתוקים כמ"ש ונחלים סן לכנות. ועשרה על חים באדינ חא' שחרעים עליהם בקולו נפלאות
 שנאמר (תחלים י"ח) וידעם בשמים ח' ועליהן יתן קולו כ"י וידעו אפיקי סים כ"י. חב' שנלח
 בקסת שנאמר ערית העור קשתך. חג' בחיצים שנאמר וישלח חיציו ויפיעם. ח' בחרבות ורמחים
 שנאמר ברק וידעם ואין ברק אלא חרב שנאמר חרב כ"י למען חית לח ברק כ"י. ח' ח' במגן
 וצנה שנאמר תחזק מגן וצנה וקוסי לעזרת. ח' בחצית שנאמר לצנה ברק חניתך חס' וי' בברד
 ותחלי אש שנאמר סבנה נגד עכ"ז עכ"ז ברד ותחלי אש חוא כמקום אבנים וקלעים: עשרה נסיונות
 כ"י כמ"ש בערכך (ס' א') שנים בים א' בירידה תכבלי אין קברים כ"י ח' בעליה ויסרו על ים כ"י
 ונאמר וידע ישראל כ"י וימנינו. שנים במים כמרה וברפדים שנים כמן שנים בשלח בראשון ובשני

כשבתים

פְּעָמִים וְלֹא שָׁכְעוּ בְּקוֹלֵי : וְעָשְׂרָה נַפְשִׁים נַעֲשׂוּ לְאַבּוֹתֵינוּ
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אֱשֶׁה מִרִּיחַ בְּשַׁר הַקֹּדֶשׁ וְלֹא
 הִסְרִיחַ בְּשַׁר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים
 וְלֹא אִירַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בַּיּוֹם הַכֹּפָרִים וְלֹא כָּבוּ הַגִּשְׁמִים
 אֶשׁ שֶׁר עָצִי הַמַּעֲרֵכָה וְלֹא נִצְתָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשֶׂן וְלֹא
 נִמְצָא פָסוּל בְּעֹמֶד וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבִלְחֵם הַפָּנִים. עוֹמְדִים
 צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רוּחִים. וְלֹא הָיִיק נֶחֱשׁ וְעֶקְרָב בִּירוּשָׁקִים
 מֵעוֹלָם וְלֹא אָמַר אָדָם לְחֵבְרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלֵין בִּידוּשָׁלִים :
 ח עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן.
 פִּי הָאָרֶץ פִּי הַבָּאָר פִּי הָאֶתְרוֹן הַפֶּלֶשֶׁת וְהַמֶּן וְהַמִּטָּה וְהַשְּׁמִיר
 הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב וְהַחֲתוּת וַיֵּשׁ אֲמֹרִים אֶף הַמְּזִימִין וְקִבְרָתוֹ
 שֶׁל מֹשֶׁה וְאֵילּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ וַיֵּשׁ אֲמֹרִים אֶף צֶבֶת
 בְּצֶבֶת עֲשׂוּיָה : ט שְׁבַע דְּבָרִים בָּגְלָם וְשֶׁבַע בְּחָכְמָם. חָכָם
 אֵינוֹ מְדַבֵּר קִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בַּחֲכָמָה וּבַמִּנִּין וְאֵינוֹ גִּבֹּר
 קְתוֹךְ דְּבָרֵי חֵבְרוֹ וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהִשָּׁיב שׂוֹאֵל פְּעֻנִין וּמִשִּׁיב
 בַּהֲלָכָה וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מֶה
 שֶׁלֹּא שָׁמַע אֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי וּמוֹדָה עַד הָאֵמֶת וְחִלּוּפֵיהֶן
 בָּגְלָם : י שְׁבַע מִינֵי פִרְעָנִיּוֹת בָּאִין לְעוֹלָם עַד שְׁבַע גּוֹפֵי
 עִבְרָה. מִקְצָתָן מַעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מַעֲשָׂרִין רָעַב שֶׁל בְּצֻרָת
 בָּא מִקְצָתָן רָעִים וּמִקְצָתָן שְׁבָעִים. נִמְרוֹ שֶׁלֹּא קָעַשׂ רָעַב
 שֶׁל

פִּי הַגִּירָא

בְּלִבְתָּנוּ עַל סִיר כּוֹי וְהַאֲסֻמוֹף כּוֹי בַּעֲגָל וּבְמִרְגָּלִים : ז וְלֹא חִזִּיק כּוֹי וְלֹא אָמַר כּוֹי. שְׁנֵאמַר
 (אֵיכָה בִי) כִּלְיִי יוֹסִי מִסּוֹס כּוֹי וְאִמְרוּ בְּמִיר אֵיכָה וְסוֹף פִּקּוּדֵי כֶּסֶף שֶׁל חֲשׁוֹנוֹת : ח עֲשֶׂרָה דְּבָרִים
 נִבְרָאוּ כּוֹי. כְּמִישׁ וְאֵין כָּל הָרֶשׁ וְנֵאמַר (שְׁמוֹת יִיד) לְאֵיתָנוּ וְאִמְרוּ לִגְאוּ וְהַכֹּל חֵיהּ בֵּין חֲשֵׁמִשׁוֹת
 כְּמִישׁ וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם חֲשֵׁבִיעִי וְהַקֶּשֶׁוּ וְהָאָה בְּאִמְרוּ וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם חֲשֵׁבִיעִי אֵלֶּא בְּחִישׁ וְאִמְרוּ אִדָּם
 שְׂאִינוּ יוֹדַע כּוֹי חִישׁ בִּי בּוֹ שֶׁבֶת סָכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת רִיל לְאַחַר זְמַן לַעֲשׂוֹתָם
 עֲכָשִׁיו בְּרָא בְּכִנְיֹסֶת הַשֶּׁבֶת : ט חָכָם אֵינוֹ מְרַבֵּר. כְּמִישׁ (בְּמִדְבָּר לִיא) וַיִּקְצוּף עַל אֲלֵעוֹר וְאִיתְמַר כּוֹי
 וַיְדַבֵּר אַחֲרָן כּוֹי : וְאֵינוֹ גִּבֹּר כּוֹי. כְּמִישׁ בְּבִנֵי רְאוּבֵן שֶׁאֵמַר לָהֶם מִשָּׁח כַּח עֲשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם כּוֹי וְחִמְתִּינוּ
 עַד שְׁסִיִּים וְכֵן בְּחִבְרֵי אֵיזֵב וַיַּעַן אֱלִישָׁו וַיַּעַן כּוֹי. וְאֵינוֹ כּוֹי. כְּמִישׁ בְּאֵלֵיהֶו (אֵיזֵב לִיב) הֵן הוֹחֵלְתִי
 לְדַבְּרִיכֶם אֲזִין כּוֹי. שׂוֹאֵל כְּעֻנָּן. בְּנֹת צִלְפָּחָד. וּמִשִּׁיב כַּחֲלֹכַת יְהוּדָה : וְאוֹמֵר כּוֹי רִבְקָה בַת בְּחוּאֵל
 אֲנִכִי כּוֹי. וְעַל מֶה שֶׁלֹּא כּוֹי. וְסוֹדָה כּוֹי. מִשָּׁה רַבִּינוּ שְׁנֵאמַר לְמַח גִּנְרַע וְחִשְׁיָבִין אֵין קִרְשִׁים קִרְבִּים
 בְּטוֹמָאָה וְאִמְרוּ חִדּוֹק כּוֹי. וְהִשִּׁיב לֹא שָׁמַעְתִּי עַמְּזוֹ וְאִשְׁמַעְתִּי כּוֹי : וּמוֹדָה כּוֹי. כְּמִישׁ וַיִּשְׁמַע מִשָּׁח
 וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו הוֹדָה וְלֹא בֹשׁ : * מִקְצָתָן כּוֹי. כְּמִישׁ (עֲמוּס דִי) וְחִמְתִּיתִי עַל עִיר כּוֹי : גִּמְרוּ כּוֹי.
 כְּמִישׁ כְּמִישׁ דְּשֶׁבֶת (לִיא שְׁנֵאמַר לִיח גַּם חוּס יִגְלוּ כּוֹי : וְשֶׁלֹּא לִיסוּל כּוֹי. כְּמִישׁ שֶׁם וְחִמְתִּיתִי
 עֲלֵיכֶם

שֶׁר מֵהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרֶת בָּא. וְשֶׁלָּא לָטוֹל אֶת הַחֲלָה רָעַב שֶׁל כְּדִיהָ בָּא: י' דָּבָר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמִזּוֹת בְּתוֹרָה שֶׁלָּא גִמְסוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית: חָרֵב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנֹי הַדִּין וְעַל עֲזוֹת הַדִּין וְעַל הַמִּזְרִים בְּתוֹרָה שֶׁלָּא כִּהְלָכָה: חֵיהָ רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבוּעַת שְׁוֹא וְעַל חֲלוֹל הַיָּסֵם: גְּזוֹת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲבוֹרֹת כּוֹכָבִים וְעַל גִּלּוֹי עֲרִיּוֹת וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִמַּת הָאָרֶץ: י"ב פְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים הֵדְבָר מִתְרַבֵּה בְּרַבִּיעִית וּבְשִׁבְעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבִכּוֹר שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרַבִּיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂא עֲנִי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂא עֲנִי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי שְׂבִיעִית. בְּשִׁבְעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂא עֲנִי שְׂבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי פְרוֹת שְׂבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבִכּוֹר שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גִזְלֵי מִתְנֻנֹּת עֲנִיִּים: י"ג אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם: הָאֶחָד שְׁלֵי וְשְׁלֵי וְשְׁלֵי שְׁלֵי ז' כִּדָּה בִּינוּנִית וְיֵשׁ אֲמֵרִים ז' מִדַּת סְדוּם. שְׁלֵי שְׁלֵי וְשְׁלֵי שְׁלֵי עִם הָאָרֶץ. שְׁלֵי. שְׁלֵי וְשְׁלֵי שְׁלֵי חֲסִיד. שְׁלֵי שְׁלֵי וְשְׁלֵי שְׁלֵי רָשָׁע: י"ד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּרָעוֹת. נוֹחַ לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרָצוֹת יֵצֵא הַסֵּדוֹ בְּשִׁכְרוֹ. קָשָׁה לְכַעוֹם וְקָשָׁה לְרָצוֹת יֵצֵא שִׁכְרוֹ בְּהַפְסְרוֹ. קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרָצוֹת חֲסִיד. נוֹחַ לְכַעוֹם וְקָשָׁה לְרָצוֹת רָשָׁע: ט"ו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַקְמִידִים. מֵהִיר לְשִׁמּוֹעַ וּמֵהִיר לֵאבֹד יֵצֵא שִׁכְרוֹ בְּהַפְסְרוֹ. קָשָׁה לְשִׁמּוֹעַ וְקָשָׁה לֵאבֹד יֵצֵא הַפְסְרוֹ בְּשִׁכְרוֹ. מֵהִיר לְשִׁמּוֹעַ וְקָשָׁה לֵאבֹד זֶה חֵלֶק טוֹב.

קשה

פ"ה הנרי"א

עֲלִיכֶם כּו': רַבִּי כּו'. כְּמִשְׁכֵּשׁ אַעֲיִם שֶׁרִי מִיִּצוֹת כּו' הִדָּב כּו' כְּמִשְׁכֵּשׁ שְׁנֵאסֵר וְהִנֵּאֵתִי עֲלִיכֶם חֲרִיב כּו' יַעֲן כְּמִשְׁכֵּשׁ שְׁנֵאסֵר: י"א הִיֵּת כּו'. כְּמִשְׁכֵּשׁ שֶׁם חָאֵם בְּאֵלָה אֵל תִּקְרִי בְּאֵלָה אֵלָא כּו' וְכַתִּיב וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חֵית הַשָּׂדֶה כּו' וְכַתִּיב וְהִלָּלְתָּ וּבְחִילוֹל הַשֵּׁם כְּתִיב לֹא תִחַלְלוּ כּו': גִּלּוֹת כּו'. כְּמִשְׁכֵּשׁ כְּתִיב וְנִתְּתִי אֶת כּו' וְאֶחָדָם כּו' כְּנִיץ כְּתִיב כִּי אֶת כָּל כּו' וְלֹא תִקָּא בְּשִׁיד כְּתִיב וְלֹא תִחַנֵּיטוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ כּו' בְּהַשְׁמַטַּי הָאָרֶץ כְּתִיב אִי הַרְצָה הָאָרֶץ כּו' עֵינִי בְּפִיבָה. וְאֲסִיר שִׁבְעָה כּו'. וְכָלִל כָּל הָעַן חֲסִידָה כְּמִשְׁכֵּשׁ כְּמִשְׁכֵּשׁ פִּי עֶקֶב וְחִרְקֵי אֵף כּו' וְאֲסִיר שֶׁכֶּךְ חִרְקֵי אֵפוֹ מֵחַ לְהֵלֵךְ חִרְקֵי מִחִת רַעוֹת וְדִבְרֵי אֵף כּו' וְסִיחַ כִּי אֵין עֲצִיר גִּשְׁמִים וְגִלּוֹת כּו' אֵף כּו' גִּשְׁמִי לְמִידִי כָּל סְקוּם שְׁנֵאסֵר חִרְקֵי אֵף חִי מִיִּנִים כּו' עֵינִי: בְּאַרְבַּע פְּרָקִים. בְּשִׁנְיָהֵן בְּמִיִּצוֹת שְׂבִיעִית וּבְמִתְנַבֵּת עֲנִיִּים גִּזְלֵי הַקְּנִיִּים כְּמִשְׁכֵּשׁ בְּשִׁבְעִית (בְּמִדְבָּר) וְאֶבְלָו אֲבִיזְנִי עֶסֶד וְכַתִּיב (סִפְרִי כ"ב) אֵל תִּצְוֹל וְלֹא כּו' וְקִבֵּץ אֶת כּו': י"ג שְׁלֵי שְׁלֵי וְשְׁלֵי שְׁלֵי חֲסִיד כְּמִשְׁכֵּשׁ (אֵיזֵב א') וְסִר מִרַע וְתִרֵן בְּמִטְוֵה הִיֵּת כּו' שֶׁהִיֵּת כּו': י"ד שְׁלֵי וְשְׁלֵי כּו' שֶׁכָּל אֲחָדָם בְּעַל נִקְרָא רָשָׁע כְּמִשְׁכֵּשׁ (אֵיזֵב ג') וְחָסִד רָשָׁעִים חִלְּלוּ רַגְזוֹ כּו' אֵלּוּ וְחִיּוּפִרִים אֲחֵרֵי הַבְּעִי וְכְמִשְׁכֵּשׁ (קְהֵלָה כִּי כָּל יִמֵּי מַכְאוּבִים וְכַעַם עֲנִיִּים גִּם כּו'. וְיֵאָד כּו' כְּמִשְׁכֵּשׁ בְּחֵלֶק צִיָּה א') בְּאֵל וְשִׁבְעָה כּו' שְׁנֵאסֵר פִּרְקֵי גִזְלֵי כּו': י"ד קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ ט' כְּמִשְׁכֵּשׁ אֲרִיךְ אֲפִים וְדִבְ חֲסִיד. לֹא תִחַרְקֵי לְעִיר אֲסִיר

קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק רע: טו ארבע מדות
 בנותני צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל
 אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו. יתן ויתנו
 אחרים חסיד. לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: יא ארבע מדות
 בהולכי בית המדרש. הולך ואינו עושה שלב הליכה
 בידו. עושה ואינו הולך שלב מעשה בידו. הולך
 ועושה חסיד. לא הולך ולא עושה רשע: יב ארבע
 מדות ביושבים לפני תכמים. ספוג ומשפך משמרת ונפה.
 ספוג שהוא סופג את הכל. ומשפך שמכניס ביו ומוציא ביו
 משמרת שמוציאה את היין וקלטת את השמרים. ונפה
 שמוציאה את הקמח וקלטת את הסלת: יג כל אהבה שהיא
 תלויה בדבר בטל דבר במטה אהבה. ושאינה תלויה בדבר
 אינה במטה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו
 אהבת אהנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד
 ויהונתן: כ כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים
 ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת
 שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמואי. ושאינה לשם שמים
 זו מחלקת קרח וכר עדתו: כא כל המזכה את הרבים אין חטא
 בא על ידו וכל המהטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות
 תשובה. משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תקוי בו

שנאמר

פי' דנר"א

כי חפץ חסד הוא תרי ששניהם ססות החסד ונאמר (ירמ' ג) חסיד אני לא אפיל פני בכם ולא
 אסור לעולם: נוח כו'. כמ"ש (סיסת) כל הנועם אפילו שכינת בר שנאמר רשע בגובי אפס כו' חר'
 שנקרא רשע ונאמר (עמוס א') עברתי שמוע נצח: כב יתן ויתנו כו'. כמ"ש גדול המעשה כו'
 שנאמר חיה מעשה חצוקת שלום וכמ"ש (תושע י) ורעו לכם לצדקת קצרו לפי חסד. צדקת
 תרומם כו' וחסד כו' ועיין בפ"ק דביב: לא יתן כו'. כמ"ש (ביב) גל המעלים כו' שנאמר עם לבבך
 בליעל כו': ין תולד כו'. ר"ל הליטת והמעשה הם שני דברים וכמ"ש בספרי פ' עקב כי אם
 שמו' כו' לעשותת למד אדם מורח הרי ביח מצות למד ועשה אין למעלה חימנו וכן עשה ולא למד
 לא למד ולא עשה כמ"ש בסוף בתוכות אר"א ע"ה אינן חיים שנאמר כי של אור' מצאתי לחן
 תקנה כחית ואחם תרביקים כיוצא בזה: יז ספג כו'. כמ"ש (משלי כז) נפש שבעת זהו ספוג נוסח
 זהו גפה כמ"ש בספרי פ' עקב. וגם רעיונת זהו משפך כל מר' מתוק זהו בשמרת כמ"ש (ישעי'
 ח') שמים מר למתוק: כז מהלוקת הלל ושמואי. כמ"ש במדבר ל"א את והב בסופה כו': כא כל
 המזכה כו'. כמ"ש סוף יומא שנאמר (תהלים יא) כי לא תעווב כו': וכל כו' שנאמר אדם כו':
 כג עין סוכה כו' שנאמר (בראשית יד) אם אקח כו' ונאמר (שם) חגת גא ידעתי כו' וכמ"ש בפ"ק

שנאמר צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל: כג ידבעם בן
 נבט הטא והחטיא את הרבים הטא הרבים הלוי בן שנאמר
 עלחטא ות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל:
 כג כל מי שיש בו שלשה דברים הלכו הוא מתלמידיו של
 אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של
 בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה תלמידיו
 של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבורה ונפש רחבה תלמידיו
 של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו
 לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו
 אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להגחיל
 אהבי יש ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע
 יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר ואחת אלהים
 תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני
 אבטח בקי: כי יהודה בן תיטא אומר הוי עז כנמר וסל כנשר
 רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביו שכלשמים, כה הוא
 היה אומר עז פנים לגיהנם ובושת פנים לנן עין: יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש

למנו

פי דגרא

דביב ונאמר (ראשיל יח) מנבי עמר חסר: ושלשה כו. כמיש (במדבר כד) וישא בלעם את עיניו
 וירא את ישראל שוכן כו. ונאמר (שם) סק הי לחת להלך עמכם ונאמר (שם) אם יתן לי בלק כו.
 ועין רשוי שם: להגחיל כו. כמיש (רית) ודע אברהם אבותי. (שופטים ו) והחביו כזאת חסד
 כו. תעלובין ואינן כו: אנשי דמים כו. כמיש (במדבר ל"א) וכן חזת חז בדבר בלעם כו: לא יחצו
 כו. כמיש בפי חלק עיש: כך הוי עז כו. כמיש (תתלים קי"ט) האברהם בעזחתיך נגל מלכים ולא
 מבוס ועין מושיע אית סימן. וקל כו. כמיש (שמואל ב') מנשרי קלו ומאריח גברו: ורץ
 כעני כו. כמיש (תתלים שם) חסדי לא תתחמחמי כו. חסדי וד ילכו כעריה כו. ונאמר
 (הושע ו) בלעך נדמה כו. חסדי ודכי מושיבת תלי כו: עז פנים כו. כמיש (ישעיה ג') והכרת
 פניהם כו. אר"נ: וכרעת פנים כו. כמיש (שמות כ') נבעבוד תתית ידאנו על פניהם כו. וכל
 שאין כו. גי סימנים באומה כו. בייסנים כו: יהי רצון כו. כמיש כען תיל בסוף הפרק כמיש
 למסות: כו. בן עמר כו. בן פרו כו. כמיש כפיך וחליל (כי מ') ומבן חסד ועשרים כו. בן ייב
 כו. ראש כתיב בעזשין ובכמת מצות ולא קסן ויז נקרא אית שנאמר ויקחו (ראשית ל"ד) שמעון
 ולח אית וייב שנה שחי יעקב אצל לבן וחד הגשוחין בא גי עיבורין שכל אי סו' תרשים גבר וח
 שנת חיי תרשים בדרך כמיש בספיק ומנלח: בן כו. כמיש (במדבר מ') מבן עשרים ולמעלה
 כל יוצא צבא כו: שלשי כמיש בלויס (שם) סבן שלשים: בן סי כו. זכר לזכר אים: לבית
 הקדש: בן גי כו. כמיש בסיב וחגיגת סר ומשים כו: בן ששים כו. כמיש (שמואל א') ולא
 קצח זקן כו. חיינו. מותה סס. כמיש בסוף סיק חבא בכלח כו. בעלות גרים בעתו אלכא בן סי.
 חזא בעתו. בן שבעים כו. כמיש בדרך (מלכים) ויסת בשיבת אבות וכמיש (שמואל) בן שלשים שנה

במהרה בימינו ויתן הדקנו בתורתך : ט הוא תהא אומר בן
חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה
למצות בן חמש עשרה למקרא בן שמונה עשרה לחפה בן
עשרים לרדוף בן שלשים לבת בן ארבעים לפינה בן חמשים
לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגמורה
בן תשעים לשות בן מאה פאלו מת ועבר ובטל מן העולם :
כו בן בג בג אומר הפך בה והפך בה דכא בה ובה תחוי
וסיב ובה בה ומנה לא תזוע שאין לך מדה טובה הימנה :
בן הא הא אומר לפום צערא אנרא :

רבי חניא וכו'

פרק ששי

כל ישראל וכו'

שנו חכמים בקשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם :
א רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים
הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו נקרא
רע אהוב אהב את המלום אהב את הפירות משמח את
הממום משמח את הפירות ומלבשם ענוה ויראה ומכשרתו
להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן ההטא ומקרבתו
לירי זכות ונהנין ממנו עצה ותושיה פינה וגבורה שנאמר כי
עצה

פי הנרא

דוד. במלכו וארבעים שנה מלך כו' : בן שנים כו' כמ"ש (תהלים ד') ואם בגבורות שנים שנה
בן חששים כו' דעריכ הוא בגבורות ולא יותר וכמ"ש (קהל י"ב) כיום שזועו שומרי הבית וחתעונו
אנשי החיל וכמ"ש בספרי דשבת : כן מאה כו' כמ"ש (ישעי ס"ה) חנער בן מאה שנה כו' לברכה
כו חסר בת. כמ"ש (משלי ג') סלסלה כו' וכמ"ש בפ"ב דמגילה לא ידעי רבנן כו' : והסוד בת.
כמ"ש (שם ד"ה ירוך וכמ"ש בפ"ב דעירובין מה חרד הוא כו' : זבת תחוי כמ"ש (שם) ותורה אור
וכמ"ש בפ"ג דסוטה (כ"א א') ועין רשי שם ד"ה הגיע כו' : וסיב כו' כמ"ש בסוף קידושין
בזקנא סחו אומר עוד יגובן בשיבה כו' : ובלה בת. כמ"ש בפ"ט דשבת אדם כי ימות באהל כו' :
ומינה כו' כמ"ש אל ילחו סעיניך נצור כו' : שאן כו' כמ"ש (משלי י"ד) כל חסדים לא יסוו בת
ואמר אסילו כצות ומע"ם : לפום כו' כמ"ש (שם) בכל עצב יהיה מותר וכאן ציל י"ד שיבנה כו'
וכן בסוף תמיד וכאן לפי שהוא כלל התורה כשה קיבל כו' ואין תורה בלא כה"ס כמ"ש (איכה א')
כלכה ושריה בגים אין תורה אסר י"ד שיבנה כו' ותן כו' כמ"ש (ישעי י"א) ומלאה הארץ
דעת את ה' :

פרק ששי ו' גזלח תורה יותר מן הכתובה ומן הכלכות שהמלכות גקנית בשלשים מעלות וזכהונת
בכ"ר הנה חשלים מעלות של המלכות ספורשים בקרא (שמואל א' ח') ואלו הן א.
אשר ימלוך עליכם : ב. את בניכם יקח : ג. ושם לו במרכבתו : ד. ושריו : ה. ולקצור קצירו : ו. ולעשות
ר. ולשום לו שרי אלים : ז. ושרי חמשים : ח. ולחרוש חרישו : ט. ולקצור קצירו : י. ולעשות
מלי

עצה והושיה אני בינה לי גבורה ונותנת לו מלכות וממשיכה
וחקור דין ומגלין לו רוי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכנהר
שאינו פוסק והוא צנוע וארך רוח ומוחק על עלבוננו ומגדלתו
ומרוממתו על כל המעשים: ב אמר רבי יהושע בן לוי בכל
יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אי להם
לבריות מעלבונה שר תורה ששכר מי שאינו עוסק בתורה
נקרא גזוף שנאמר גזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם.
ואמר והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת. אל תקרא חרות אלא חרות שאין קד בן
תורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד
תורה הרי זה מתעלה שנאמר ומפתנה גחליאק ומנחליאל
במות: ג הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק
אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד
שכן מצינו בדרוד מכה ישראל שלא למד מאחיתופל אלא
שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו שנאמר ואתה
אנוש בערכי אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחמר ומה דוד
מכה ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד
קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה
אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת ער
אחת פמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה

שנאמר

פי הגר"א

כלי מלחמה. י"א. וכלי רכבו: י"ב. ואת בנוחיתכם יקח: י"ג. לרקחות: י"ד. ולמכחות: ט"ו. ולאפות:
ט"ז. ואת שוחתיכם: י"ז. ואת כרמיכם: י"ח. וליחיכם הסוכים: י"ט. ונתן לעבדים: כ. ודעכם:
כ"א. וכרמיכם יעשיר: כ"ב. ונתן לסריסיו: כ"ג. ולעבדיו: כ"ד. ואת עבדיכם: כ"ה. ואת שפחותיכם:
כ"ו. ואת בתוריכם הסוכים: כ"ז. את חמוריכם יקח: כ"ח. ועשה לסלאכתו: כ"ט. צאנכם יעשיר:
ל. ואתם תתנו לו לעבדים: וכן נהגו הם לי. בעלות במלך המעורשין במצינו דפ"ב דסנהדרין חלו הן
א. המלך לא דן: ב. ולא דגין אותו: ג. ולא סעיד: ד. ולא סעידן אותו: ה. לא חולץ: ו. ולא
חולדין לאשתו: ז. לא מייבם: ח. ולא מיבמים לאשתו: ט. ואין נושאין אלמנותו: י. מה לו
מה אינו יוצא בו: י"א. וכשמכדין אותו כל כ" והוא מיסב על הדגש: י"ב. ובתוהו למלחמת
הרשות ע"פ ביר של ע"א: י"ג. ואורץ לעשות לו דרך בו: י"ד. דרך המלך אין לו שיעור: ט"ו. וכל
העם בחזין ונוחנין לפניו: ט"ז. והוא נוטל חלק בראש: י"ז. לא ירכה לו נשים בו:

י"ח. לא ירבה לו סוכים: י"ט. וכסף זהב לא ירבה לו: כ. וכותב לו פיה לשמו:
כ"א. ויוצא למלחמה סודיאה עמו: כ"ב. נכנס סכניסה עמו: כ"ג. יושב ברין היא עמו: כ"ד. מיסב
היש כנגדו: כ"ה. אין רוכבין על סוסו: כ"ז. ואין יושבין על כסאו: כ"ח. ואין משחמשיק בשדבימו:

כ"ח

שנאמר כבוד חכמים ינחלו ותמימים ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר כי דקה טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו :
 ו כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן ותִּי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא : ה' אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד יותר מלמודך עשה ואל תתאוה לשלחנך של שרים לשלחנך גדול משלחנך וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא בעד מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך : י גדולה תורה יותר מן הפהנה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והפהנה נקנית בפעלרים וארבעה ותורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן. בתלמוד בשמיעת האזן בפעריכת שפתים בבניית הלב באימה ביראה בענוה בשמחה במהרה בשמוש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים בשוב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב באמונת חכמים בהפלת היסורין המכיר את מקומו והשמת בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מהזיק טובה לעצמו אהב אוהב את המקום אוהב את הפירות אוהב את הצדקות אוהב את המישרים אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים

לכ

פי' דגריא

כ"ח ואין רואין אותו כשהוא נסתתר : כ"ט ולא כשהוא ערום : ל"א ולא בבית המרחץ הרי שלשים מעלות של המלך ועיין בערוך. והנהגות בכ"ד כולם מסורשים בקרא בפי קורח והם י"ב במקרא וי"ב בגמולין וסימנין וזו יהיה לך בר ושם מסורשים קרשי מקדש ואח"כ חת לך תרומת מתנם כ"ו שם מסורשים שבגמולין. ואלו הן י"ב שבקדשי מקדש א"י. מקדש הקרשים. זה זבחי שלמי צבור שאין בכל השלמים ק"ק אלא אלו : ב' מן האש. זה עור העולת שהיא כלולה כליל לאישים ב' ד. כל קרבנם זה שחי חללים ולחם חפנים שאין בקריבן מהם כלום אלא הם בעצמם קרבנם : ד' ו' לכל מנחם ו' שירי מנחם ושירי מנחם חנוכה : ז' ח' ולכל חסאתם אלו בשר של חסאת בהמת וחמאת העוף ואין לחובת אלא רמת : ט' י' ולכל אשכס אשכס ואשכס חלוי : י"א אשר ישיבו לו זה גול הגר שחמו המושב לה' : י"ב יקדש קרשים זה לוב שבין של מצורע ונקרא קדש. קרשים לפי שם מצורע בא לסנים : חת לך תרומת מתנם כ"ו אלו י"ב שבגמולין א' החז ושוק אף שהן במקדש סים נחשבים לקדשי תגבול לפי שנאכלין בכל העיר : ב' תרומת : ג' תרומת מעשרה ד' ראשית הגז : ה' חלה : ו' הוא מתנות הזרוע והלחיים והקיבה : ז' ביכורים : ח' שחה אמתות קורח חרם : י' כבוד אדם : י"א כבוד בתם מהורח : י"ב כבוד בהמת סמאה. וכל אלו מרומזים :

במסוקים

רבו בתלמודו ואינו שלמה בתורה נחמד בעור עם חברו
 ומכריעו לכה זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום
 ומתישב רבו בתלמודו שואל ומשיב שומע ומוסיף הלומד
 על מנת לקדם והלומד על מנת לעשות הפתחים את רבו
 והמכון את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הוא למדת כל
 האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר והאמר
 אסתר למקד בשם מרדכי: ונרולה תורה שהיא נותנת חיים
 לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם
 למוצאיהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות תהי לשרה
 ושקוי לעצמותיך: ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה
 ותמכיה מאשר: ואומר כי לויית הן הם לראשה ועננים
 לגרתיך: ואומר תתן לראשה לויית הן עטרת תפארת
 תמנה: ואומר כי בי ירבו ימיה ויסיפו קה שנות חיים:
 ואומר ארך ימים בימינה בשמאורה עשר וכבוד: ואומר כי
 ארך ימים ושנות חיים ושלום יסיפו קה: ואומר דרכיה דרכי
 נעם וכל נתיבותיה שלום: מרבי שמעון בן יהודה משום רבי
 שמעון בן יוחאי אומר הנני והפח והעשר והכבוד וההכמה
 והזקנה והשיבה והפנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר
 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר עטרת
 זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: ואומר תפארת
 בחורים כחם נהדר זקנים שיבה: ואומר והפלה הקבנה
 ובושה החמה כי מקד י צבאות בחר ציון זבירושלים ונגד
 זקניו כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אומר אלו שבע מדות

שמו

פירוש

במסוקים. לכל תרומת מתגם לכל תנופת כר אלו חזק ושוק שצדיק תנופת. כל חלב יצור זו תרומת
 וכל חלב חירוש זה תרומת מעשר. אשר יחנן זו מתנות זרוע ותלחיים וקטבת וראשית חנו. לה' זו
 חלת שאסור באכילה עד שיארישנה אבל תרומת אפילו פירש עדיין אינו ראוי לאכילה. בכורי גל.
 זה ביכורים. אשר בארצם זה שדה אחרת. כל תרם זה שדה דרם. כל פמי כני ופוזיו כני אך בגד
 שור כני וכנגדן יש כיד מעלות צביג. ואלו הן א'. אינו חייב על הנדמה אמיב תורה לבסל מקצתו
 ולקיים מקצתו. ב' אינו חייב על פומאנת מקדש: ג' אינו חייב על פומאנת קדש: ד' שמביא פיר על
 חטא: ה' שמביא פיר ביהיכ. ו שמביא עשירית האופת: ו' שאין עבודת יחייב כשר מלא בנ.
 ח' מצוות על התולת: פ' ופוזר על האלטנת שלא ישאנה: י' שאינו ממשא בקרוביו: יא לא

פירוש

שָׁמְנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים כָּל־מִנְיָן בְּרַבִּי זְבִידִי : מִחֲמִשָּׁה
 קִנְיָנִים קָנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלֹהֵי הָעוֹלָם קִנְיָן
 אֶחָד. שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד. אֲבֹרָהֶם מִנְיָן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל
 קִנְיָן אֶחָד. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד : תּוֹרָה מִנְיָן דְּכִתִּיב יי
 מִנִּי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קִדְּשׁ מִפְּעֻלֵּי מַאֵד : שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנְיָן דְּכִתִּיב
 כֹּה אָמַר יי הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הָדָם רִגְלֵי אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר
 תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מִנְחָתִי : וְאָמַר מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיהָ יי כָּל־
 בְּחִכְמָהּ עָשִׂיתָ מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה : אֲבֹרָהֶם מִנְיָן דְּכִתִּיב
 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֵאמֹר עָלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 יִשְׂרָאֵל מִנְיָן דְּכִתִּיב עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָנָה :
 וְאָמַר לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַפֶּתַח וְאֲדִירֵי כָל חֲפָצֵי בָם : בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ מִנְיָן דְּכִתִּיב מִכּוֹן לְשַׁבְתָּךְ פָּעֻלָתְךָ יי מִקְדָּשׁ אֲדִנִּי
 כּוֹנֵנִי יְדִידָה : וְאָמַר וַיָּבִיֵּא־אֶל גְּבּוּל קִדְּשׁוֹ הֵרָא זֶה קִנְיָנָה יִמִּינוּ :
 אֲכִל רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְסָא פָּעַם אֶתְתּ הָיִיתִי מְהֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע
 בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שְׁלוֹם וְהַתּוֹרָתִי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר לִי רַבִּי
 מֵאִיזָה מָקוֹם אָתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מַעֲד גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל
 סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי רַבִּי רִצּוֹנָה שְׁתַּדְּדָה עִמָּנוּ בְּמִקְוָמָנוּ וְאֲנִי
 אֶתֵּן לָךְ אֶקֶף אֶלְפִים דָּנָרִי זָהָב וְאֲבָנִים מְזֻבּוֹת וּמִרְגָּלִיּוֹת.
 אָמַרְתִּי לוֹ. אִם אָתָּה נּוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים מְזֻבּוֹת
 וּמִרְגָּלִיּוֹת שֶׁפְּעוּלָם אֵינִי דָר אֵלָּא בְּמִסְתָּם תּוֹרָה וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר
 תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מִיֵּד לִי תּוֹרָתְךָ פִּיק מֵאֲלֹפֵי
 זָהָב וְכֶסֶף : וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁבִשְׁעַת פְּמִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין

מלח

פי' הגר"א

פוע ייב ולא מורם. ייב כחוד את חרצת : ייב מקריב אונן : מין מין קורם לפי העצת : מין אינו
 חייב אלא על העלם דבר : ייב אין דין אותו אלא כביר של עיני : יית אינו יוצא אתר חסמת : יים
 כשמתם אחרים כוי עיין פי' דסנהדרין : כ' כשהוא מתנתם כוי. שם. כ'יא וכשמברין אותו כוי. שם.
 כ'ב נוטל חלק בראש : כ'ב ומקריב חלק בראש : כ'ד ומשמש בשמנת בגדים : וכמורשים כ'ב בתרא
 וחוריות ברייתא ומבוארים במתני' ג'כ ייא שם ב'י בפ'א דיומא ג' בפ'א דהוריות חרי מין א' במתני'
 פ'א דסנהדרין ר' בספ'כ שם וחשאר בברייתא דהוריות שם ועיין בתוריות ס' א' : ו' ותוכניה פאוסר
 גאוסר אורח ימים בימינה בר : כ'ית הגידסא בברייתא דתנא רבי אליעזר. חשיב בז' דרגין הראשון
 סנא אשה סנא כוי ולכל בשרו כוי. שני ביסוד. שלישי ותוסבת בגיית רביעי ארך ימים כוי
 בתעיג. ו' כ' לית תן כ' ת'ת ובינה חמסססס ג' ו' תתן כ' עשרת כוי בינה וכתר בסוד אקית
 פסר אקית ד כ' ארך כוי. בחכמה : ו' תווי כוי. ותחכמה לא גרסינן כ' בזה לא שייך גמח כ' אין

מִכֵּינִן לוֹ אָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת
 אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבּוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה
 אִתְּךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ. בְּהִתְהַלֵּכְךָ
 תִּנְחָה אִתְּךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּקִבְרְךָ. וְהִסִּיצוֹת
 הִיא תְּשִׁיחָךָ לְעוֹלָם הַבָּא: וְאָמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֶאֱמַר יִי
 צְבֹאוֹת: כֹּל מִה שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָא
 אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בָּרָאתִי
 יִצְרָתִי אֶף עָשִׂיתִי: וְאָמַר יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבִּי תַנְיָא בֶן עֲקִישָׁא אָמַר רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל
 לְעִיכָה הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִי חֲסֵן לְפָנָיו צִדְקוֹ יִגְדִּיל
 הַתּוֹרָה וַיֵּאדָּר: ע"ע. קריש דרבנן

פ"י דגריא

בֹּר יֵדָא חֲטָא וְכַסּוּ שְׁלֵם חֲשִׁיב מַעֲשִׂים טוֹבִים וְכֵן לֹא מְבִיט פְּסוּק עֵינָיו: שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מִבִּיט רֵאיוֹ
 לְשִׁיבָת וּלְהֵלֵךְ נֶאֱמַר עֲמִידַת תַּמְנִיגָה כְּמִישׁ בְּמִתְנִיתִן הַקְדָּם וְאָמַר עֲמִידַת כִּי רֵאיוֹ לְבָנִים וּלְהֵלֵךְ
 נֶאֱמַר עֲמִידַת כְּנִיל וְכֵן לֵכַת שֶׁנֶּאֱמַר תַּמְנִיגָה כִּי וְחִשְׁבָּת אֵינָה הוֹקֶנֶת אֶלָּא חֲשִׁיבָת עֲצָמוֹ וּמִבִּיט רֵאיוֹ
 עַל הַחֲקִנָּה שֶׁנֶּאֱמַר תִּגְדֵּל זְקִנּוֹ כְּבוֹד וּלְהֵלֵךְ נֶאֱמַר בְּשִׁמְלָתוֹ עֵשֶׂר וְכַבֵּד כְּנִיל וְאֶרְבַּע שְׁמִינִיּוֹת יוֹסֵף
 גִּיב נֶאֱמַר שֶׁם פִּים הוֹקֶנֶת עֲצָמָה שְׁחָה וְחֵד לֹא נֶאֱמַר אֲבָל חֲנּוּי וְחֵדוֹשׁ וְחֵבְדוֹ מִפְּרִישׁ בְּמִתְנִי
 חֲנִיל בְּשִׁמְלָתוֹ כִּי חֵתֵן לְרֹאשׁוֹ כִּי: כֵּן חֲסִידָת קִנְיָנִי כִּי: צִיל אֶרְבַּעַת כְּמִישׁ בְּמִכִּילָתָא וּבְגָמִי
 שְׁמִים וְאֶרְבַּע פִּנִּין שֶׁנֶּאֱמַר בְּרוּךְ אַבְרָם כִּי כְנִיל. וְכֵל תִּישׁוּכִים שֶׁכְּתוּב חֲמִישִׁים הֵן רְחוּקִים
 נִחְלִים וְהָאֵת יוֹדָה דְּרַבִּי:

פ"י רש"י

לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל: כְּדִי שִׁיְהוּ מִקְבִּלִין שְׂכָר בְּמֵה
 שְׁמוֹנְעִין עֲצָמָן מִן הָעֲבִירוֹת. לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶן:
 שֶׁלֹּא הִיָּה צָרִיךְ לְצוּת כְּמֵה מִצּוֹת וְכְמֵה אֲזֵהרוֹת
 עַל שְׁקִצִּים וּנְבִילוֹת שֶׁאֵין לָךְ אָדָם שֶׁאֵינוֹ קֵץ בֵּהֵן
 אֶלָּא כְּדִי שִׁקְבְּלוּ שְׂכָר עַל שְׁפִירְשֵׁין מֵהֵן.

אֶת־קִינוֹ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא: אֶת־קִינוֹ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא.

דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין, וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא,
וְחֻקְלָא תַפּוּחִין קְדִישִׁין, אֶתִּין לְסַעְדָּא בְּהַדְרָה:

בְּ גִי חֵיכָלָא, דְּכַסִּיפִין, לְמַחְזִי וְיוֹ דְּזַעִיר אַנְפִּין:

יְהוֹן תְּכָא, בְּחַאי תְּכָא, דְּבַה מְלָכָא בְּגִלוּפִין:

צְבוֹ לְחֻדָּא, בְּחַאי וְעָדָא, בְּגוֹ עִירִין וְכָל גִּדְפִין:

חֲדוֹ הַשְׁתָּא, בְּחַאי שְׁעָתָא, דְּבַה רַעְוָא וְלִית וְעַסִּין:

קְרִיבּוֹ לִי, חֲזוֹ חִילִי, דְּלִית דִּינִין דְּהַקִּיפִין.

לְ בֵר נְטִלִין, וְלָא עָאֲלִין, הֲגִי פִלְבִין דְּהַצִּיפִין.

וְהָא אֲזַמִּין, עַתִּיק יוֹמִין, לְמַנְחָה (לְמַצְחָא) עֲזִי יְהוֹן חֲלָסִין:

דְּ עוֹ דִּילָה, דְּגִלְזִי לָהּ, לְבַטְלָא בְּכָל קְלִיפִין:

יְשׁוּי דוֹן, בְּנוֹקְבִיהוֹן, וַיִּטְמְרוֹן בְּגוֹ כְּפִין:

אֶרֶי חַשְׁתָּא, בְּמַנְחָתָא, בְּחֲדוּתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין:

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְיָ רֹעִי לֹא אֲחָסֵר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא

יִרְבִּיצֵנִי, עַל מִי מְנוּחֹת יִגְהַלֵּנִי: נַפְשִׁי

יִשׁוּבֵב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶּךְ

בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רָע, כִּי אַתָּה עִמָּדִי, שְׁבַטְךָ

וּמַשְׁעֲנִיתְךָ הִמָּה יִנְחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחָן נֶגֶד צַרְרִי,

דְּשִׁנְתָּ בְּשִׁמְן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רְוִיָּה: אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי

כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם, כִּי שִׁבְתָּ הַיּוֹם לִי, הַיּוֹם לֹא

תִּמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: רָאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשָּׁבֶת, עַל כֵּן

הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים, שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתֵינוּ אֶל

יְצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁכְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשָּׁבֶת, וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סְגִי מִרְזוֹ וּמִרְזוֹ: פְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֶלְהֵינֵנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפְנוֹ:

קודם אכילה יאמר זה:

הִנֵּה אֲנִי בָּא לָקִים מִצּוֹת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שָׁבֶת, נֶגֶד יַעֲקֹב אֲבִי שֶׁל
הַסּוּן

רַבִּין שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, בְּזִכְרוֹתָי גִּבּוֹרֹת מְלָכִים נָתַן וּמִטָּה, וְקָרָם בְּנֵי
כִּהְיָה שְׁבַעִים, וְהָאֲבִיחָה נִחַלֶּת יַעֲקֹב אֲבִיהָ, נִחַלָּה בְּלִי מִצָּרִים, וּבְנֵי
בִּבְחַת בְּנִלּוֹת שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אֵלֶּי, יִתְּנָן פְּנִימִי בְּסְעוּדוֹת הַלְשׁוֹת, וּמִאֲבִיחָת
אֲמִידוֹת: יְיָ נֹשֵׂא וְסִי.

י רִיד נֶפֶשׁ אֵב רִחֲמֶיךָ, מִשֶּׁהָ עֲבָדָה אֶל רְצוֹנָה, יִדּוֹן עֲבָדָה בְּכִי אֶל,
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מֶלֶךְ הַדָּרָה, יַעֲרֹב לִי דִדְחִיךָ, מְנוּפֶת צוּף וְכָל מַעַם:
ה דוֹר נָאָה דוֹ הָעוֹלָם, נֶפֶשׁ וְחַלֶּת אֲהַבְתָּהּ, אֲנִי אֶל נָא רָפָא נָא לָהּ,
בְּהִרְאוֹת לָהּ נִעַם דָּרָה, אִזּוֹ תִתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא, וְהִתְחַלֵּל לָהּ שְׁמִית עוֹלָם:
ו חֵיק יִהְיֶה נָא רִחֲמֶיךָ, וְחֻסָּהּ נָא עַל בֶּן אֲדָבָה, כִּי זֶה בָּטָה וְכִסּוּף וְכִסְפִּי
לְרִאוֹת בְּתַפְאֲרֹת עֲזִיךָ, אֵלֶּה חֲסִידָה לְכִי וְחֻסָּהּ נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:
ז נִלָּה נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִפְתִּי לְלוֹמְדָהּ, תֵּאֵד אֶרֶץ מִבְּרָהּ,
נִלָּה וְנִשְׁמַחָה בָּהּ, מִיָּד אֲדָב כִּי בָא מַעֲד וְחֻסָּהּ בִּימֵי עוֹלָם:

א לִּי מִסְתַּחֵר בְּשִׁעְרֵי חֲבִיוֹן,
הַשֹּׁכֵל הַנֶּעֱלָם מִכָּל רְעִיוֹן,
עֲלֵת הָעֲלִיּוֹת, מוֹכֵת בְּכֵתֵר
עֲדִיוֹן, כֹּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יי:
ב רֵאשִׁית תּוֹרָתְךָ תִּקְדּוּמָה,
רְשׁוּמָת חֲכָמְתְּךָ תִּסְתּוּמָה,
מֵאִין תִּסְצֵא וְהִיא נִעְלָמָה,
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי:
ג חוֹבוֹת הַנֶּהָר נִחַלִּי אֲמוֹנָה,
מִים עֲמוּקִים יִדְלֵם אִישׁ
תְּבוּנָה, תּוֹצֵאתִי חֲסִידִים
שְׁעָרֵי בִינָה, אֲמוּנִים נִצְרִי יי:
ד אֶל הַגָּדוֹל עֵינִי כֹל נִגְדָה,
רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל תְּשׁוּמִים
תִּסְדָּה, אֵלֵּי אֲבִרְתָּם זְכוֹר
לְעֲבָדָה, חֲסִידֵי יי אֲזַכִּיר
תְּהִלּוֹת יי:
ה מִרוֹם נֶאֱדָר בְּכֹחַ וּגְבוּרָה,
מוֹצִיא אוֹרָה מֵאִין תְּמוּדָה.

פ פֶּחַד יִצְחָק מִשְׁפָּטֵנוּ הָאִירָה,
אֲתָה גְבוּר גְּבוּר לְעוֹלָם יי:
ס אֶל כְּמוֹת עוֹשֶׂה גְדוּלּוֹתֵי,
אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא תְּהִלּוֹת,
תִּסְאֲרֵת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלּוֹת, כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל
אֲבִיזִים יי:
ז הַזְכוּת אֲבוֹת יִגְנוּ עָלֵינוּ, נִצַּח
יִשְׂרָאֵל מִצָּרוֹתֵינוּ נֶאֱלָנוּ,
וּמִבּוֹר גְּדוּלָּת דָּלָנוּ וְחֻסָּהּ,
לְנִצַּח עַל מְלָאכַת בֵּית יי:
ח יִמִּין וּמִשְׁמָלֵי יִנִּיקָת
הַנְּבִיאִים, נִצַּח וְהוֹד מֵהֶם
נִסְצֵאִים, יָכִין וּבִעוֹ בְּשֵׁם
נִקְרָאִים, וְכָל בְּנֵיהֶם לְמוֹדֵי יי:
ט סוֹד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נֶעֱלָם,
אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם, מִעַן
הַבְּרָכָה צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם,
צְדִיק אֲתָה יי:

אֶהְיֶה מְלָכָה דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. } חֶזֶק מִיָּחַד בְּאַחַד עֶשֶׂר
 בַּעֲטָרָה שְׁעִטָּה לֹא אָמוּ. } סְפִירוֹת. וּמִסְפִּיד אֱלֹהִים לֹא
 בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל כִּלְהָ קְרוּאָה. } יִרְאֶה מְאֹדוֹת. סְפִיר גְּזֻרָתָם
 בְּנִעִימָה. עֲטָרַת תְּסָאֲרַת } יָחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב רְגָזִי
 בְּיָד יי: } לְפָנֶיךָ יי:

קודם ברכת המזון של כל סעודות שבת יסור ידי כמים חתונים, ויאמר חז"ל
 יְדֵי אֶחָדִי אָנָּה. לְגַבִּי תֵּר מָנָה. לְסִמְרָא תִּדְרִינָא. דְּלִית בָּהּ מְסָשָׁא. אֲזַמְּן
 בְּתִלְתָּא. בְּכִסָּא דְּבִרְכָתָא. לְעֵלִית עֲלִיתָא. עֲתִיקָא קִדִּישָׁא:

ואמר ברכת המזון יאמר חז"ל

אֲשֶׁלִּימוּ סְעוּדָתָא דָּא. דְּמֵהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. דְּנִרְעָא קִדִּישָׁא
 דִּישְׂרָאֵל:

סדר מוצאי שבת

הקדל מזמרים של מחמדים אל קדש וזוא רחם

סֵד לְחֵד. בְּרוּךְ יי וְצוּרֵי הַמַּלְאָךְ. יְדֵי לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתֵי לְמִלְחָמָה:
 חֲסִדֵי וּמִצְוֹתֵי מִשְׁנֵבִי וּמִפְלִטֵי לִי מִגְּזִי וְכוּ חֲסִידֵי הַיָּדִיד עֲמִי
 תִּתְחַמֵּי: יי מִהֲאָדָם וְהַתְּעִידוּ בְּרָאֲטָשׁ וְהַתְּשַׁבְּרוּ: אָדָם לְהַבֵּל
 דְּמָה יָמִיד בְּצֵל עוֹבֵר: יי הַמִּשְׁמִיךְ וְהַיָּדִיד נֶעַ בְּהָרִים וְהַעֲשֵׂנוּ:
 בְּרוּךְ בָּרַק וְהַתְּפִיץ שְׁלַח חֲצִיךָ וְהַתְּהַמֵּם: שְׁלַח יְדִיךָ מִמִּדְּבָר פָּצְנִי
 וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּגִי נָכֹר: אֲשֶׁר־פִּתְּחָם דְּבַר־שׁוֹא וְהִטִּינָם
 יָמִין שְׂקָד: אֱלֹהִים שִׁיר תְּדַשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר אֲזַמְּרֶה־לָּךְ:
 כְּגֻזְהֵן תִּשְׁוֶעַה לְמַלְכִּים הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עֲבָדוֹ בְּמַרְבֵּי רָעָה: פָּצְנִי
 וְהַצִּילֵנִי

וְהַצִּילָנוּ מִיַּד בְּגִידֵנוּ אֲשֶׁר־פָּדָהּ וּבִשְׂטָן וּמִיָּגַם יָמִין שֶׁקָּרָא :
 אֲשֶׁר בָּנֵנוּ כְּנִבְעִים מְגִדִּים בְּנִעְזְרָהֶם בְּנִתְיָנוּ בְּחַיִּוֹת מְחַשְׁבוֹת
 תְּבִנֹת הַיָּכֹל : מִזֶּה מְלֵאִים מְפִיקִים מִן אֶלְזָן צֹאנֵנוּ מֵאֲלִפּוֹת
 מְרַבּוֹת בְּחֻצוֹתֵינוּ : אֲלֹפֵינוּ מְסַבְּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין
 צִוְּתָהּ בְּרַחֲבֵתֵנוּ : אֲשֶׁר הָעַם שֶׁבָּכָה לוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיוֹ :

ס לְמַנְצָהּ בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחְבֶּנּוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ פָּנֵינוּ
 אֲתָנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַדְּבָר בְּכִלְגֵּיִם יִשְׁוּעָתָהּ : יוֹדֶה עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים בֵּית־שְׁפוֹט עַמִּים
 מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ הַנְּחִם סֵלָה : יוֹדֶה עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדֶה
 עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ נְתָנָה יְבִלָה וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : וַיְבָרְכֵנוּ
 אֱלֹהִים וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסְרָאֵרָן :

ערבית למוצאי שבת.

וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ : יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ :

חיו בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ :

קהל וחיו בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ברוך

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֻכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֲתִים, וּמַחְלִיף
אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים,
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר,
וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבָּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכֵּנוּ וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי
תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבְתָּךְ אֵל
תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי. אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אוסר איך מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד:

כחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ:

ושננתם לבניך ודברת בם: בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך. והיו לטופות בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום. לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
בעת יורה ומלקוש. ואספת דגנה ותירשך ויצהרך:
ונתתי עשב בשדה לבהמתך. ואכלת ושבעת:
השחרו לכם פן יפתה לבבכם. וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרה אף יי בכם
ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה. ואבדתם מהרה מעל הארץ השוכה אשר
יי נתן לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם. וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטופות
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם.
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם.
כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי

בגדיהם לדורותם, ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
י' ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם:
אני י' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים, אני י' אלהיכם:

אמת, ואמונה כל זאת וקיים עלינו, כי הוא י' אלהינו
ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו, הפודנו מיד
מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים, האל
הנפרע לנו מצרנו, והמטלם גמול לכל אויבי נפשנו,
העשה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין
מספר: השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו,
המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרננו, על כל
שונאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות
ומופתים באדמת בני חם: המכה בעברתו כל בכורי
מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם, לחרות עולם:
המעביר בגיו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת
שונאיהם, בתהומות טבע: וראו בגיו גבורתו, שבחו
והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה
ובני ישראל, לך ענו שירה, בשמחה רבה, ואמרו
כלם:

מי כמוכה באלים י', מי כמוכה נאדר בקדש,
נורא תהלות עושה פלא: מלכותך ראו
בניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו:
י' מלוך לעולם ועד: ונאמר, כי פדה י' את

יַעֲקֹב וְגֵאֲלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי,
גֵּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ,
סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו
מִהָרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ, אוֹיֵב
דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה.
כִּי אֵל מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ.
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא בְרַעְוִיתָהּ וְהִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ
וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּתַיִּיכוֹן וּבִזְמִיכוֹן וּבְתַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלָּא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

יְתַבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרומֵם, וְיִתְעַשֶּׂא, וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה
וְיִתְהַלָּל. שְׁמֶה דְקוֹדֶשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בַּעֲשִׂיחַ וְלְעָלָא מְכָל)
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תוֹשְׁבַתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד הַתְהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שָׁכֵנוּ בְּאַהֲבָה:

בְּעִשְׂיָת זְכָרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַיִּין בְּחַיִּים, וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹרָהם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
בַּחוּר כְּיָשִׁיב הָרוּחַ וּמֹדִיד הַנֶּשֶׁם: כִּי־ן מֹדִיד הַמָּל:

מִכָּל־כֹּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי הוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מַמְיָת וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
בְּעִשְׂיָת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְדוּךָ סֶלָה,
כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
(בְּעִשְׂיָת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה:

בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי יוֹ"ט, אֲסִילֵי סוּס מִנְּחֵי"ם אוֹמְרִים וְה':

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ, וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֶּי
רְצוֹנְךָ, וְתַבִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קוֹדֵשׁ לְחוֹל בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, הַחֵל עֲלֵינוּ הַיָּמִים
הַבָּאִים

הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מכל חטא ומנקים
מכל עון ומדבקים ביראתך:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה יי, חונן הרעת:
השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו כלבנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה
שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרועה בתשובה:
סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחל לנו מלכנו, כי פשענו,
כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חונן המרבה
לסלוח:

ראה נא בעיניי, וריבה ריבנו, וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך,
כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל:
רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלת
ארוכה ומרפא לכל תהלואינו ולכל מקאובינו, רפואה
שלמה לכל מכותינו: כי אל מלך רופא גאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי, רופא הולי עמו ישראל:

ברוך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני
תבואתה לטובה, ותן (בקי ברכה) (בהורף מל
ומטר לברכה) על פני האדמה, ושלבענו מטובה,
וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב
אתה ומברך השנים. ברוך אתה יי, מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו, ושאגם לקבץ גליותינו, וקבצנו
יחד מהרה, מאהבע פגמות הארץ לארצנו. ברוך אתה
יי, מקבץ גדחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו כבראשונה, ויועצנו כבתחלה, והסר ממנו
יגון ואנחה, ומלוח עלינו מהרה, אתה יי לברך
בחסד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך
אוהב צדקה ומשפט: (בעיית המלך המשפט):

למלשינים אל תהי תקנה, וכל הרשעה פרגע תאבד, וכל איביה מהרה
יכרתו, והזרים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלים ותשפילים

ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שובר איבים ויכניע זרים:
על הצדיקים, ועל החסידים, ועל זקני שארית עמך בית ישראל, ועל
פליטת בית ספריהם, ועל גרי הצדק ועליו, יהמו נא רחמיה יי
אלהינו

אלהינו, ותן שכר טוב, לכל הבורחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמך, ואלוים לא גבוש פי בך בפתנו, ועל תסדך הגדול, באמת ושלשנו, ברוך אתה יי, מושען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשפון בתוכה באשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו, בגן עולם, ונבא דור עבדך מהרה לתוכה תבין, ברוך אתה יי, פונת ירושלים:

את צמח דור עבדך מהרה תצמית, וקרנו תרום בישועתך, פי לישועתך קונו כל תיום, ומצפים לישועה, ברוך אתה יי, מצמית קרן ישועה:

אב הרחמן, שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, חננו ונענו ושמע תפלתנו:

כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה יי, שומע תפלה:

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון פמיד, עבודת ישראל עמך:

בראש תורש אומרים כאן יעלה ויבא *

תחזית

(*) בראש תורש אומרים זהו

אלהינו נאלי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, תדאח ותרצה ושמע, ויפקה ויזכר וזכרנו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה למנוחה, ליתן ולחסד ולרחמים, לתת ולשלום, ביום דרית ראש התחדש הזה, לחודים סמוך תג תמצות הנה, לחודים סוכות תג תסבות הנה, וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה, ופקדנו בו לברכה, ודושינו בו לתת טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס ורחם עלינו ודושינו, כי אליה ענינו, כי אל מלך בען ורחם אתה: ותחזית ופי

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ , הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אָנֹכִי לָךְ שְׂאֵתָהּ הִיא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד .
צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ כִּגֹּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר עֲדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ : עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ , וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַבְּקִידוֹת לָךְ , וְעַל
גִּסְיָה שְׂבָבָל יוֹם עָכָשׁ , וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבֹל עִת , עָרֵב וְבוֹקֵר
וְיָהֳרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ , וְהַמְרִיָּם כִּי לֹא תָמוּ הַסְּדִיף , כִּי
מֵעוֹלָם קָוִינוּ לָךְ :

בחנוכה ובסורים אומרים כאן על הגסים *

וְעַל כָּלֵם יִתְכַבֵּר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד :

בעשיית וכתוב לחיים טובים, כל בני בריתך: וכי

(*) בחנוכה ופורים אומרים זה:

וְעַל הַגָּסִים . וְעַל הַפָּרְקָן , וְעַל הַגְּבוּרוֹת , וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת , וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת , וְעַל
הַמַּלְחָמוֹת , שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ , בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

פסורים

בחנוכה

בַּיָּמִי מִתְהַדָּה , בֶּן יוֹחָנָן , בְּהֵן גְּדוֹל ,
חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו , כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה , עַל עַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל ,
לְהַשְׁכִּיתָם תּוֹרָתְךָ , וּלְהַעֲבִידָם כַּחֲקֵי
רְצוֹנְךָ , וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים ,
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם , נִכַּתְּ אֶת
רִיבָם , נִתַּתְּ אֶת יָדֶיךָ , נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמַתָם , מִמֶּרְדֵּי גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים ,
וְנִרְבִּים בְּיַד מַעֲטִים , וּמִמַּאִים בְּיַד
מְתוֹרִים , וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְיָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ , וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ , וּלְעַמֶּיךָ
יִשְׂרָאֵל , עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה , וּפְדוּתָם
בַּיּוֹם הַזֶּה , וְאַתָּה כֹּהֵן בָּאֵל בְּנִיָּה ,
לְדָבִיד בְּיָתְךָ , וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ , וְיִתְהַדָּקוּ גִּדְּתָם ,
בְּתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ , וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנוּכָה אֵלֶינוּ , לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל : וְעַל כּוֹלֵם וְכוּ' .

בַּיָּמִי מִתְהַדָּה , בְּנֵי יוֹחָנָן , בְּהֵן גְּדוֹל ,
חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו , כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה , עַל עַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל ,
לְהַשְׁכִּיתָם תּוֹרָתְךָ , וּלְהַעֲבִידָם כַּחֲקֵי
רְצוֹנְךָ , וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים ,
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם , נִכַּתְּ אֶת
רִיבָם , נִתַּתְּ אֶת יָדֶיךָ , נִקְמַתְּ אֶת
נִקְמַתָם , מִמֶּרְדֵּי גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים ,
וְנִרְבִּים בְּיַד מַעֲטִים , וּמִמַּאִים בְּיַד
מְתוֹרִים , וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְיָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ , וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ , וּלְעַמֶּיךָ
יִשְׂרָאֵל , עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה , וּפְדוּתָם
בַּיּוֹם הַזֶּה , וְאַתָּה כֹּהֵן בָּאֵל בְּנִיָּה ,
לְדָבִיד בְּיָתְךָ , וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ , וְיִתְהַדָּקוּ גִּדְּתָם ,
בְּתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ , וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנוּכָה אֵלֶינוּ , לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל : וְעַל כּוֹלֵם וְכוּ' .

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיַּחַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטוֹב.
בָּרוּךְ אַתָּה יי. הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נָא לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תְּשִׁים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
סֵלָה אֲרוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכֵנוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:
בְּסֵר בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

בְּשִׁיחַ בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרֻסָּה טוֹבָה, וְגִידוֹת מוֹכּוֹת,
יְשׁוּעוֹת וְנִחְמָצוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדְעָה, וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מַדְמָה, וְלִמְקַלְלֵי, נַפְשֵׁי תְרוֹם,
וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ הִתְדַוּף
נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּשִׁים וְהַחֲשׁוּבִים עָלַי לְרַעָה כְּהִרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עָשָׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עָשָׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עָשָׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עָשָׂה לִמְעַן
קִרְשָׁתְךָ, לְטַעַן יַחֲלָצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּי, יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי סִי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי, עָשָׂה שְׁלוֹם בְּכִרְוֹמֹו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵיט וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִדְרָה בְּיָמֵינוּ,
וְחַן מְלָכֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעָרָה בִּירָאָה, בִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁימִים קְרִמִּיּוֹת: וְעֲרָה
לִי סִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁימִים קְרִמִּיּוֹת:

חֲשִׁין אֹמֵר חֲדֵי קָדִישׁ וְאֵהִ"כ אֹמְרִים זֶה, וְאֵה תֵל יוֹם טוֹב כְּאַחֲרֵי הַשַּׁבּוֹת הַנֵּא, וְעַ אֲמִירָה
בְּעֶרֶב שַׁבָּת, מִיָּן אֹמְרִים וִיהִי נֹלָם, וְאַתָּה קְרוֹי:

**וְיְהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:**

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׁרֵי יִתְלַוֵּן: אֲמַר לִי כַחֲסִי וּכְצוֹדִתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּת יָקוֹשׁ, מְדַבֵּר הַזֹּאת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לֶךְ,
וְהַיִּת כְּנִפְיוֹ הַחֲסָה, צָנָה וְסוֹתָרָה אֲבִיתוֹ: לֹא תִירָא כִּפְחָר לִילָה, מִחַץ
יַעֲוֶה יוֹסֵם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶס יְהוּדָה, מְקַטֵּב יִשׁוּר צִהְרִים: יְפוֹל מִצְדָּה אֱלֹהֵי
וּרְבָבָה

יִרְבֶּבֶה סִינִיָּה, אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: וְקִבְּצִיךָ תְּבִיט, וְשִׁלַּמְתָּ רִשְׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה יי מַחֲסִי, עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מַעֲוָהְךָ: לֹא תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנָעַע לֹא
יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכֹי יֵצֵא לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה,
פֶּן תִּנּוּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שְׁחֵל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמֹס כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִי
הִשְׁקָה וְאִפְלִטָה, אֲשַׁנְבְּדֶנּוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶנּוּ: עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה,
אֲחַלְצֶנּוּ וְאֶכְבְּדֶנּוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶנּוּ, וְאַרְאֶנּוּ בִישׁוּעָתִי: אֲחִיד יֵשׁוּס וְכֹרֵ.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מִלֹּא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵינָּה דִין מִן דִּין, וְאִמְרִין קִדְּיֵשׁ
בְּשִׁמְי מְרוֹמָא עֲקָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קִדְּיֵשׁ עַל אֶרְעָא
עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קִדְּיֵשׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא. יי צְבָאוֹת
מִלִּיא כָּל אֶרְעָא זִיו יִקְרָה, וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע
אַחֲרֵי, קוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
וְנִמְלִתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בְּתַרִּי קֹל זִיע סְגִיא דְּמִשְׁבַּחִין
וְאִמְרִין: בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד. יי מַלְכוּתִיהָ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא.
יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת
לְעוֹלָם, לְיִצְרַר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לִבָּבֶם אֵלֶיךָ.
וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ.
וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי מוֹב זִסְלָח, וְרַב
חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת, תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם, בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ,
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִסָּה, יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סִלָּה, יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ, יי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ, בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ
לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת,
וְחֵי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ.

וַיֵּשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוּ וַיֵּרְאוּתוּ, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנוּ וְלַעֲבֹדוּ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִינֵעַ לָרִיק, וְלֹא נִלְדַּד לְבִהְלָה:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמֹר
 חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה, וְנִירָשׁ טוֹבָה
 וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יְהוּם, יְיָ אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אֲדָרְךָ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ. בְּטַחוֹ בִּי עַד־
 עַד, כִּי בֵּיהָ יְיָ צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ,
 כִּי לֹא עֲזָבְתָּ הוֹרֵשִׁיךָ יְיָ: יְיָ חֲסֵן לְמַעַן צְדָקוֹ, וַיִּגְדִּיל
 תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר:

בימי הספירה סופרים באן את העומר ובחננוכה מדליק כאן השיץ גרות חנוכה

חשיץ אומר קדוש שלם, ואח"כ אומרים זה. והארי ו"ל אמר ויחן כך אמר חבורה

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי
 הָאָרֶץ, וְרוֹב דָּגָן וְתִירָשׁ: יַעֲבֹדְךָ עַמִּים.
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ לְאֲמִים, הָיָה גִבּוֹר לְאַחִיךָ,
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אֲמָה, אֲרָרְךָ אֲרוֹר וּמְבָרְכְךָ
 בְּרוּךְ: וְאַל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּרְבֶּךָ,
 וְהָיִיתָ לְקִנְיָן עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בִּרְכַּת
 אֲבֹרָהֶם, לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ, לְרִשְׁתְּךָ אֶת
 אֶרֶץ מִגְרִיךָ, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבֹרָהֶם:
 מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ, וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ,
 בִּרְכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל, בִּרְכוֹת תְּהוֹם רוֹבֶצֶת
 תַּחַת, בִּרְכוֹת שְׂדֵים וְרָחִם: בִּרְכוֹת אָבִיךָ
 גִּבְרוּ עַל בִּרְכוֹת הוֹרִי, עַד תֵּאֲזוֹת גִּבְעוֹת
 עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקִדְקִינָה נִזִּיר

אֶחָיו: וְאֶהְבֶּךָ וּבִרְכֶּךָ וְהִרְבֶּךָ, וּבִרְךָ פְּרִי
בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ,
שֹׁגֶר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ, עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה
מִכָּל הָעַמִּים, לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעִקְרָה
וּבְבִהְמֹתֶיךָ: וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל חוֹלִי, וְכָל
מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ, לֹא יִשְׁיֻמּוּ
בְּךָ, וְנָתַנָּם בְּכָל שְׁנָאֶיךָ:

הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע, יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים,
וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אֲבוֹתִי אֲבָרְכֵם
וְיִצְחָק, וְיִדְנֹו לְרֹוב בְּקָרֶב הָאָרֶץ: יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֶּה
אֶתְכֶם, וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹוב: יי אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיכֶם, יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם, אֶלֶף פְּעָמִים, וְיְבָרֶךְ
אֶתְכֶם, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה
בְּבֵאֶלְךָ, וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתְךָ: בָּרוּךְ טַנְאֶךָ
וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי
בִהְמֹתֶיךָ, שֹׁגֶר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ: יִצּוּ יי אֶתְךָ
אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ, וּבִרְכֶּךָ בְּאָרֶץ,
אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִפְתַּח יי לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב
אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מָטָר אֲרֻצֶּךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל
מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה:
כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בִּרְכֶּךָ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם
רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִעֲבוּט, וּמִשְׁלַח בְּגוֹיִם רַבִּים, וּבָךְ
לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁרִיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ, עַם, נוֹשֵׁעַ בְּיִי.

מִגֵּן עֲזָרָהּ. וְאֲשֶׁר חָרַב בְּאוֹתָהּ. וַיִּפְחֲשׁוּ אִי־בִידָהּ לָהּ.
וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרוּהָ:

מִחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיהָ וְכַעֲנַן חֲטֹאתֶיהָ, שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גֹאֲלָתִיהָ: רְנֵנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה
יְי, הִרְיָעוּ תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ, פָּצְחוּ הַרִים רִנָּה,
יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ. כִּי גֹאֵל יְי יַעֲקֹב, וּבִישְׂרָאֵל
יִתְפָּאֵר: גֹּאֲלֵנוּ יְי צָבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיָי תִּשְׁוּעַת עוֹלָמִים, לֹא תִבָּשׂוּ וְלֹא
תִכָּלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד: וְאִכְלֹתֶם אֶכּוֹל
וְשָׂבוּעַ. וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעֻתֶם, כִּי בִקְרֹב
יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יְי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבָּשׂוּ עַמִּי
לְעוֹלָם: כִּי בְשִׁמְחָה תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוְּבְלוּן, הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֵצִי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ
כָף: הִנֵּה, אֵל יִשְׁוּעָתִי אֶבְטַח, וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזִי
וְזִמְרַת יְהִי יְי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשִׁשְׁשׁוֹן,
מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא: הוֹדוּ לַיְי קְרָאוּ
בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו, הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ:
זָמְרוּ יְי, כִּי גֹאֲוֹת עָשָׂה, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צִהְלִי
וְרָגִי, יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן, כִּי גָדוֹל בְּקֶרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קִנְיָנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ,
זֶה יְי קִנְיָנוּ לוֹ, גִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב, לָכוּ וְנִלְכֶּה בְּאוֹר יְי: וְהָיָה אֱמוּנַת
עֲתָתָהּ, חֹסֶן יִשְׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת, יִרְאֵת
יְי, הִיא אוֹצְרוֹ: וַיְהִי דוֹד לְכָל דֹּרְכָיו מִשְׁבִּיל,

וַיֵּי עָמוֹ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי, מִקָּרֵב לִי, כִּי
 בָרְבִים הָיוּ עֲמָדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֵל שְׂאוּל,
 הַיּוֹנָתָן יָמוּת, אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
 הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל, חָלִילָה, חַי יְיָ, אִם יפֹּל
 מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה, כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה
 הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מֵת:
 וּפְדוּיֵי יְיָ יֵשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה, וְשִׁמְחַת עוֹלָם
 עַל רֹאשָׁם, שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ, וְנָסוּ יָגוֹן
 וְאַנְחָה: דִּפְכָת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי, פִּתְחַת
 שִׁקְי וְתֹאזְרֵנִי שִׁמְחָה: וְלֹא אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיהָ
 לְשִׁמוֹעַ אֵל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיהָ לָךְ, אֶת
 הַקֶּלָּה, לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְבֶּךָ יְיָ אֱלֹהֶיהָ: אֹז
 תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל, וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּיו,
 וְדִפְכָתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן, וְנַחֲמָתִים וְשִׁמְחָתִים
 מִיָּגוֹנָם:

בּוֹרָא גִיב שְׁפָתַיִם שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לְרַחֲוֶק וּלְקָרוֹב אָמַר
 יְיָ וּרְפָאֵתִיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְשִׁי רֹאשׁ
 הַשְּׁלִישִׁים, לָךְ דָּוִיד וְעַמָּךְ בֶּן יִשִׁי, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָךְ
 וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ, וַיִּקְבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם
 בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם, כֹּה לָחִי, וְאַתָּה שָׁלוֹם,
 וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שָׁלוֹם. יְיָ עֹז לְעָמוֹ יִתֵּן.
 יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עָמוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵתָה מוֹצֵא
 גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שָׁם

אתה מוציא ענותנותו, דבר זה כותב בתורה,
ושנוי בנביאים, ומשלש בכתובים:

כתוב בתורה. כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים, האל הגדול, הגבור והנורא,
אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד. וכתוב בתורה:
עשה משפט יתום ואלמנה, ואהב גר לכת לו לחם
ושמלה. שנוי בנביאים, דכתיב: כי כה אמר רם
ונשא שכן עד, וקדוש שמו, מרום וקדוש אשבון,
ואת דבא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים. משלש בכתובים, דכתיב: שירו לאלהים,
זמרו שמו. סולו לרוכב בערבות ביה שמו, ועלו
לפניו. וכתוב בתורה: אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו. יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם
אבותינו, אל יעזבנו ואל יטישנו. ואתם הדבקים ביי
אלהיכם חיים כלכם היום. כי נחם יי ציון נחם כל
חרבתיה וישם מדברה פערן וערבתה כגן יי. ששון
ושמחה ימצא בה. תודה וקול זמרה. יי חפץ למען
צדקו, יגדיל המורה ויאדיר:

שיר המעלות, אשרי כל ירא יי, תהלה בדרכיו: יגיע פפיה כי תאכל,
אשריה וטוב לה: אשתה כגפן פוריה, בירכתי ביתה, כגיה פשתלי
זיתים, סביב לשלחנה: דעה כי כן, יבורך גבור, ירא יי: יברכה יי מציון,
וראה בטוב ירושלים, כל ימי חיה: וראה בנים לבניה, שלום על ישראל:
עלינו, קריש יתום.

סדר ברכת הלבנה

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו בפרומים:
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו:
הללוהו

הַלְלוּהוּ שֵׁשׁ וְיָרַח, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת
שֵׁם יי. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם.
חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוּר:

הַיְרִינִי מוֹכֵן וּמְזוֹמֵן לְקִים תְּמִצּוֹת לְקַדֵּשׁ תְּלַבְנָת לְשֵׁם יְחִוּד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה עַל יְדֵי הַהוּא מְסִיר וְנִעְלָם
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

שֵׁשׁ פְּנֵי לַמּוֹדָת וַיִּשְׂר וְנִלְיו וְיִרְמִית וְיִרְמִית וְיִרְמִית וְיִרְמִית וְיִרְמִית וְיִרְמִית
לֹא יִכָּסֵּה כֹה כָּלִל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צַבָּאִים, חֹזֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא
יִשְׁנֻ אֶת־תְּפִקִּידָם, שְׁשִׁים
וְשִׁמְחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם, פּוֹעֵל
אֲמִת, שֶׁפִּעֲלָתוֹ אֲמִת, וְלִלְבָנָה
אֲמִר, שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תְּפִאֲרַת
לְעַמּוּסֵי בֶטֶן, שֶׁהֵם עֲתִידִים
לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ, וְלִפְאֲרָה־
לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מְלָכּוּתוֹ
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ תְּדֻשִׁים:

ג"פ ברוך יוצרך, ברוך עשך,
ברוך קונך, ברוך בוראך,

ורוקד ג"פ ואמר ג"פ

בשם שאני רוקד כנגדך ואני
יכול לנגוע בך, כך לא יוכלו כל
אויבי לנגוע בי לדעה:

ג"פ תפול עליהם אימתה ופחד
בגדול זרועך ידמו באבן:

ג"פ באבן ידמו זרועך בגדול ופחד
אימתה עליהם תפול:

ג"פ דוד מלך ישראל חי וקיים:
ויאמר לחבירו ג"פ שלום עליכם.

וחבירו משיב ג"פ עליכם שלום:

ג"פ סמן טוב ומזל טוב יהא לנו
ולכל ישראל, אמן:

קול דודי הנה זה בא, מרגל על ההרים
מקפץ על הגבעות, הומה דודי לצבי

או לעופר האילים, הנה זה עומד אחד
פתלנו, משגית מן החלונות, מציץ מן
התרכים:

שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבא עזרי:
עזרי מעם יי, עשה שמים וארץ: אל יתן למוט
רגלך, אל ינום שמך: הנה לא ינום, ולא ישן, שומר
ישראל: יי שמך, יי צלך, על יד ימינך: יומם השמש
לא יכבה, וירח בלילה: יי שמך מכל רע, ישמור
את נפשך: יי ישמור צאתך ובואך, מעתה ועד
עולם:

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו
ברקיע עז: הללוהו בגבורותיו,
הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע שופר,
הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול,
הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע,
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
יה, הללויה:

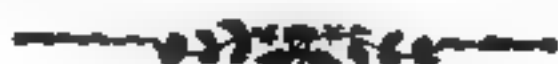
תנא רבי רבי ישמעאל, אלמלי
לא זכו ישראל, אלא
להקביל פני אביהם שבשמים,
פעם אחת בתודע דים: אמר

אֲבִי, הִלְכֵךְ צָרִיךְ לְמִימְרָא
 מַעְמָד: מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר,
 מִתְרַפֶּקֶת עַל הַיּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן
 מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
 לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה, וְלֹא
 יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מַעוֹט, וַיְהִי אֹזֶר
 הַלְבָנָה בְּאוֹר הַחֲמָה, וּבְאוֹר
 שְׁבַעַת יְמֵי בִּרְאשִׁית, כְּמוֹ
 שֶׁהִיְתָה קוֹדֶם מַעוֹטָה. שְׁנֵאֲמַר,
 אֶת שְׁנֵי הַמַּאֲרֹת הַגְּדֹלִים וַיִּתְקַן
 בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וּבִקְשׁוֹ אֶת יְיָ
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת רוֹיֵד מִלְכָּם, אָמֵן:

לְמַנְצֵחַ בְּגִינֹת סוֹמֵד שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פָּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה:
 לְרַעַת בְּאַרְץ בְּרָכָה בְּכָל נֹיִם יִשְׁעָתָה: יוֹדָה עַמִּים אֱלֹהִים
 יוֹדָה עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאָמִים כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאָמִים
 בְּאַרְץ תְּנַחֵם סֵלָה: יוֹדָה עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדָה עַמִּים בָּלָם. אֶרֶץ נְתִנָּה יְבִילָה
 יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֲפָסִי אֶרֶץ:

עֲלֵינוּ, ק"י. וַיִּנְסַח שׁוֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמֵּצֵא לְעִמּוּךְ רוּחָה. שְׁלַח תְּשׁוּבִי
 לְנִאֲנָחָה. וְגַם יִגוֹן וְאֲנָחָה: יֵאָתֶה לָּךְ צוּרִי.
 לְקַבֵּץ עִם מְפֹרֵי. מִיַּד גּוֹי אֲכֹזֵרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוּחָה:
 עֵת הַיּוֹדִים תִּעֲוֹרֶר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוּת
 טוֹבָה בָּבּוֹא גּוֹאֵל, לְשֵׁה פְּזוּרָה נִדְחָה: קָרָא יֵשַׁע לְעַם
 נִדְבָה. אֵל דָּגוּל מִרְבָּבָה. יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּא. לִישׁוּעָה
 וְלִרְוּחָה: בֵּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה.
 מִהֲרָה תִהְיֶה בְּעוּלָה. בָּאֵם הַבָּנִים שְׁמִיחָה: מַעֲיִנּוֹת
 אֲזִי יִזְבּוֹן. וּפְדוּיֵי יִי עוֹד יִשׁוּבוֹן. זְמִי יֵשַׁע יִשְׁאָבוֹן.
 וְהַצָּרָה נִשְׁכָּחָה: גָּחָה עִמָּךְ כָּאֵב רַחֲמָן, יִצְפָּצְפוּ עִם
 לֹא אֶלְמָן. דְּבַר יִי אֲשֶׁר נֶאֱמָן. בְּהַקִּימָךְ הַבְּטָחָה:
 וַיִּדְרִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נִגִּינָתָם יִפְצְחוּ בְּכוֹרֶץ. בְּלִי צוּחָה
 וּבְלִי פֶרֶץ. אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
 כְּנִבּוֹאת אֲבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל
 שְׁמִיחָה: חֲזַק יִמְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ.
 וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. בְּרָכָה וְהַצִּלָּה: בְּמוֹצָאֵי
 יוֹם גִּילָה. שְׁמֶךְ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תְּשׁוּבִי לְעַם סִגְלָה.
 רִיחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְּחָה: קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה. שְׁפָתֵינוּ אֵז הַרְגָּנָה.
 אָנָּה יִי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יִי הַצִּלִּיחָה נָּא:

חֹדֶשׁ שִׁשׁוֹנִי אֵל נָא וְהִבִּיא אֶת אֱלֹהֶיךָ הַגָּבִיא: אֲמִן וְחֲזַק רַפְיוֹן יָדִי.
 כָּרָה מִיֵּאֲכֹתִי וְכָל מַעֲפָרִי. נוֹאֲלִי זְכוֹר עֲוֹנִי וּמַרְוֵדִי, דְּבָרָךְ הַטּוֹב
 דָּקָם לְעוֹדֵדִי. הֶרֶץ וְשִׁלֵּת וְשִׁמְחָה לְבָבִי. אֵת אֱלֹהֶיךָ הַגָּבִיא: וְעַד וְהִכֵּן יִי
 סְפוּקִי. זְמַן מְזוֹנִי וְלָחֶם חֶקִי: חֲלִיב חֵיל גּוֹיִם חֵישׁ לְהַגִּיקִי. מוֹבָה תִּשְׁפָּע
 עוֹלָלִי וַיּוֹגְקִי. יָבֹא כִּשְׁתִּי לְעִיר מִשְׁכְּבִי. אֵת אֱלֹהֶיךָ הַגָּבִיא: כּוֹנֵן לְעַם זֶה צוּרִי
 צוּר לְחִבּוּשׁ. לָחֶם לְאֵכּוֹל וּבִגְד לְלִבּוּשׁ. מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִרְאֵה וְיַבּוּשׁ. גִּידָה
 הַר שְׁעִיר בְּקָרוֹב תִּכְבּוּשׁ, שְׁשׁוֹנִי יִגְדֵּל כְּרֹאוֹת סְבִיבִי. אֵת אֱלֹהֶיךָ הַגָּבִיא:
 עֲמֹן וּמִזָּב מִהֲרָה תִּכְלֶה. פְּדוּתְךָ לְעִמָּךְ בְּקָרוֹב תִּגְלֶה. צִיּוֹן תִּכְלֹא
 מִעַם אֲלֶה. קִרְיַת מֶלֶךְ רַב אֵז גְּעִלָּה. שְׁבוֹן תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צָבִי. אֵת אֱלֹהֶיךָ הַגָּבִיא:

אֲנִי וְאֶשְׁמַח בְּלִבִּי. בְּרֹאוֹתֵי כִי מֵאִיבִי. תִּרְיֹב רִיבִי.
וְלִצִּיּוֹן נוֹאֵל תָּבִיא. אִישׁ צִמְחַת תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: לָכֵן בְּעֵבְרִים יָחַד. תִּפּוֹל אִימָה
וּפָחַד. לָבָם יִפְחַד. בַּעַת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד. וְאוֹרְחוֹתָיו
יִצְלִיחַ. אֱלֹהֵינוּ: עוֹד מִמְּוָרַח לְמִעֲרָב. יַעֲזֹר לַעֲשׂוֹת הַרְג
רָב. בְּאֶרֶם וְעָרָב. לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה וּקָרָב. עַל אִיבֵינוּ
יִצְרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ: זָרִים מִלְכֵי אֲדָמָה. יִטּוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה.
מִשְׁמַע וְדוּמָה. נוֹסִי נִגְבַּת וַיָּמָה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם
יִבְרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ: רָנוּ כָּל עוֹבְרֵי אֶרֶץ. כִּי הִנֵּה רַעְנָן אֶזְרָח.
אוֹרוֹ זָרַח. קָנָה כִּפְתּוֹר וּפָרַח. עַל הַר צִיּוֹן יִפְרִיחַ.
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:

אֱלֹהִים יִסְעָדֵנוּ. בְּרָכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָכָר טוֹב יִזְכְּרֵנוּ. בְּכָל מְשֻׁלַּח יְדֵינוּ.
אֱלֹהִים יִסְעָדֵנוּ: בְּיוֹם רֵאשִׁי לְמִלְאכָה. יֵצֵאוּ אֶתְנוּ בְּרָכָה. וְיוֹם
הַשְּׁנִי בְּכָה. יִמְתִּיק אֶת סוּדֵנוּ. אֱלֹהִים: רַבָּה צְבָאִי יִשְׁעֵי. בְּשִׁלְשִׁי וּבְרַבִּיעִי.
בְּחִמְשִׁי אֶךְ לֹא בְּעִי. יִשְׁלַח אֶת פִּדְיוֹנוֹ. אֱלֹהִים: הִבֵּן טְבוּחַ טָבַח. בְּיוֹם
הַשְּׁשִׁי זָבַח. קוֹדֵשׁ הַלֵּוֹל וְשִׁבְחָה. עַל כָּל מַחְמַדֵּינוּ. אֱלֹהִים: מַעֲרָנִים לְנַפְשֵׁנוּ.
גִּמְלָן בְּיוֹם קִדְשֵׁנוּ, וְרַעְנוּנָה עֲרִשְׁנוּ, וְלִילָה אוֹר בְּעֵדֵנוּ. אֱלֹהִים:

אֱלֹהֵי חַיִּים נוֹאֵלִי. עֲבֹדֶךָ יִשְׁכַּלִּילִי. מִבֶּשֶׁר טוֹב אֱלֹהֵי.
אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: נֶאֱוֹו עַל הַהָרִים. שְׁלוּחֵי יוֹצֵר
הָרִים. וְרִגְלֵי הַמְּבַשְּׂרִים. בְּאֶמּוֹר שׁוּבִי שׁוּבִי. אֵלֵינוּ: חָבִי
כְּמַעַט רָגַע. כָּל מַחְלָה וְכָל נִגַּע. אִיבִיךָ אֶפְנֶע. יוֹם
נָקָם בְּלִבִּי. אֵלֵינוּ: מִלְכָּה יִבָּא לָךְ. יִפָּה אֶת כְּלָךְ. וְרַעֲיָתִי
לְמוֹלָךְ. גִּלְעָדִי הַתְּשׁוּבִי. אֵלֵינוּ: נוֹפֶת תְּמוּפָנָה. שְׁפָתִי
בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בָא עֵת לְחַנּוּנָה. צִיּוֹן נַחֲלַת צָבִי. אֵלֵינוּ:

אֲדִיר אִזִּים וְנוֹרָא. כִּצֹּר לִי לָךְ אֶקְרָא. " לִי לֹא אֶקְרָא: גִּדּוֹר פִּרְצַת
הַיִּכָּלִי. דְּגוּל מִהַר תִּכְלִילִי. " הִינֵה עוֹזֵר לִי: הֵן אֶתָּה הַקִּנְיָתִי.
וְלִישׁוּעָתָה קִנְיָתִי. " עוֹז יִשׁוּעָתִי: זָךְ וְנָקִי בַּפִּים. הֵן פּוֹרֵשִׁי בְּנַפְשִׁי. " אֶךְ
אֶפְסִים: מוֹבָה תַּחֲשִׁישׁ לְעַמְּךָ. יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֶאֱמָר. " עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ:
כּוֹנֵן בֵּית סְבוּנָה. לְהַרְבֵּץ בּוֹ צִיָּה. " בְּאוֹר פְּתִיחָה: מִכְּתָר לְהַצִּילִי.
נִהְיִי לְצִיּוֹן קוֹדֵשׁ נוֹרָלִי. " שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וּסְבוּרָה לְנִבְחָרִים. עֲזֹר

נא את הַיְיָאֲרִים. יי יוצר הָרִים: פֶּדֶה עַמּוֹ מֵעַיִם. צֹאנֶךָ מִדִּד נִזְוִים.
 יי עֲשֵׂה חַיִּים: קִרְבִּי קֵץ נִהְיָה. רַחֵם אֹם לֹא רַחֲמָה. יי אִישׁ מִלְחָמָה:
 שְׂבוֹן כְּבָאוֹ בְּאַהֲלָיו. תְּסִיד אֵל כְּתוּלָלָיו. יי כִּלְכֵּלָה. הִנֵּה יוֹשִׁיעֵנו:
 אִישׁ חֲסִיד הָיָה. בְּלִי מוֹוֹן וּמַחֲיָה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מִלְּבוֹשׁ.
 אֵין בְּגָד לְדָבוֹשׁ: נוֹנֵן בְּחִשּׁוּכָה אֵשָׁה. וְגַם בְּבָנִים
 חֲמִשָּׁה: דְּבָרָה לוֹ תְּאֵשָׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיאֵשָׁה. הַמְבִלִּי לָחֵם
 לֶאֱכֹל. בְּעָרוֹם וּבְחוֹסֵר כָּל: וְתוֹרָה מַצָּאתָ כִּי יִנְעֶתָ. מַה
 נֶאֱכַל מֵעַתָּה: זֶהִיר כְּבֹר נָשׁוּק. הֲלֹא תֵצֵא לְשׁוּק: חֲנוּן וְרַחוּם
 בְּמִרוּמָיו. אוֹלֵי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו: טוֹב לְקִיּוֹ מַחֲסָה. רָצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה: יַעֲזֹתָ בְּדַעַת וּבְחֻכְמָה. עֲצִתְךָ בְּלִי לְתַסְבִּימָה. כְּצִאתִי
 לְבִשְׁתִּי וְלְכַלְמָה. מְבִלִּי כְּסוּת וְשִׁלְמָה: וְאֵין בְּיָדִי לְפוֹרְטָה.
 אֲסִידוֹ שְׁוֶה פְּרוּטָה. מִתְּרָה וְשִׁאֲלָה מְשֻׁכָּנִים. מְלָבוּשִׁים גָּאִים
 מְתוֹקְנִים: גִּלְכָּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יִהְיוּ. עַל יי אֲשֶׁר אָהָבוּ: סָחוּ וְלָדִין
 בְּפִלּוֹלָם. אֵל יָשׁוּב דָּךְ גִּבְלָם: עֶבֶר בְּשׁוּק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה
 אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ: פֶּץ לוֹ הַמְבִשֵּׁר בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר:
 צוּנִי בְּכָל כְּבוֹדְךָ. כִּי הִנְנִי עֹבְדְךָ: קָרָא לְמִי בְּדַעַתוֹ. קְנוֹת
 עֹבֵד אֵין כְּמוֹתוֹ: רַחֵשׁ אִיךָ יִשְׁנָה דִּינוֹ. עֹבֵד לְמַכּוֹר אֶת
 אֲדוֹנוֹ: שֵׁת לוֹ חֻכְמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ רֶבּוֹ: נִגְרַר
 קָנָאוֹ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֵלֶיךָ וְהוֹבִים: תִּבְעוּ מַה
 מְלֹאכְתְּךָ. אִם בְּבָנִין חֻכְמָתְךָ. תְּכַלִּית מְרַקְלִין וּפְלִטְרִין.
 חֲרִי אֶתָּה בֶן חוֹרִין. יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַסְעֵלִים. פֶּעַל עִם פּוֹעֲלִים:
 שׁוֹעַ בְּחֻצֵי הַלֵּילָה. עֲנִי נִרְאָ עֲלִילָה: יוֹמָתִי וְנִמְכַרְתִּי
 לְחַעֲבִידִי. לְכְבוֹדְךָ וְלֹא לְכְבוֹדִי: בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיִן. הַשְׁלֵם
 זֶה הַבְּנִין: רַחֲמִיךָ יִכְמְרוּ בְּחִנִּינָתִי. כִּי לְטוֹבָה פּוֹנֵתִי: מְלֹאכִי
 רַחֲמִים מְמַעֲנָתוֹ. אִזּוֹ הִחֲלוּ לְבָנוֹתוֹ: רֶבּוֹ בְּנֵי הַמְּלֹכָה.
 וְתִשְׁלֵם כָּל הַמְּלֹאכָה: דֶּץ הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ. כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ:
 בְּדוֹלֵת מְגִדִּים גָּאִים. לְכִי עֲנִין הַבְּנָאִים: יוֹכֵר לָךְ עֲתָה.
 אֶתְמוֹל אֲשֶׁר דְּבָרְתָּ: תַּפְשִׁנִי בְּיָדָי וּבִבְרוּר. כְּנִמְתָּ לְעֲנִין
 שְׁחֲרוּר: זֶה קִימָה בְּאַמֶּת. וּפָרַח לוֹ אִישׁ הָאֶמֶת:

אל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:

אל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:

גאל

אָמַר יי לַיַּעֲקֹב.

בָּחַר יי בַּיַּעֲקֹב.

אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :
 אל תירא עבדי יַעֲקֹב :

נֹאֵל יי אֶת יַעֲקֹב .
 דִּרְךָ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב .
 הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב .
 וִירְךָ מִיַּעֲקֹב .
 זְכוֹר זֹאת לִיַּעֲקֹב .
 חֲדוֹת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב .
 טוֹבוֹ אוֹהֵלֶיךָ יַעֲקֹב .
 יוֹרוֹ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיַּעֲקֹב .
 כִּי לֹא נָחַשׁ בִּיַּעֲקֹב .
 לֹא הִבִּיט אֵוֶן בִּיַּעֲקֹב .
 מִי מָנָה עֲפָר יַעֲקֹב .
 נִשְׁפָּע יי לִיַּעֲקֹב .
 סִלַּח נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב .
 עֲתָה הָשִׁב שְׁבוֹת יַעֲקֹב .
 פָּדֶה יי אֶת יַעֲקֹב .
 צִוֶּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב .
 קוֹל קוֹל יַעֲקֹב .
 רִנֵּי וְשִׁמְחֵי לִיַּעֲקֹב .
 שׁוֹב יי אֶת שְׁבוֹת יַעֲקֹב .
 תִּתֵּן אֲמִת לִיַּעֲקֹב .

סדר הבדלה.

הִנֵּה. אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבָטַח, וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲוִי
 וְזָמַרְתָּ יְהוָה יי, וְיֵהִי לִי לְיִשׁוּעָה, וְשִׂאֲבָתָם
 מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן, מִמַּעֲיָנִי הִיְשׁוּעָה. לִי הִיְשׁוּעָה.
 עי

עַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה. יי צבאות עֲמָנוּ מִשְׁנֵב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יי צבאות אֱשֶׁרִי אָדָם
 בּוֹטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
 קָרָאנוּ: לַיהוּדִים הִיטָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה, וְשִׁשּׁוֹן
 וִיקָר. כִּן תִּהְיֶה לָנוּ, כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וּבְשֵׁם
 יי אֶקְרָא:

ע"י סג"ר מרדכי ורמון ורבותי:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׂמִים:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבָרִיל
 בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין
 יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ
 לְחוּל:

זמירות למוצאי שבת.

הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, חַמְּאֲתֵינוּ הוּא יִמְחֹל.
 זָרַעְנוּ וְכִסְּפָנוּ יִרְבֶּה כְּחוּל, וְכַפּוֹכִים
 בְּלִילָה: יוֹם פָּנָה כִּצֵּל תּוֹמָר. אֶקְרָא לֹאֵל עָלִי גּוֹמֵר.
 אָמֵר שׁוֹמֵר. אַתָּה בּוֹקֵר וְגַם לִילָה: צִדְקָתְךָ כְּתוּר
 תָּבוֹר. עַל חֲטָאֵי עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כִּיֹּם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר
 וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה: תִּלְפָּת עֹנֶת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מִנְחָתִי.
 יִנְעֵתִי

יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה: קולי כל יונטל.
 פתח לי שער המנטל. שראשי גמלא מל. קנזותי
 רסיסי לילה: העתר נורא ואיום. אשוע תנה פדיום.
 בנשף בערב יום. באישון לילה: קראתיך יהוה שיעני.
 ארח חיים תודיעני. מדרות תבצעני. מיום ועד לילה:
 טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מבעים. איה נא אלה
 עשי. הנותן זמרות בלילה: נחנו בדרך בחומר.
 סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה
 ללילה. הכבדיל:

אלהו הנביא. אליהו הנשיא. אליהו הנשיא. בכהרה יבא אלינו. עם
 משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש אשר שמו, על
 יד יקותיאל. איש נש ויכפר על בני ישראל. איהו: איש דורות שנים אשר
 ראו עינו. איש הנקרא בעל שער בסמיו. איש ואור עוד אור
 בכתיו. איהו: איש זקן על עזביו חמים. איש חש וגשבע כהיות
 גשמי מעונים. איש מל וכמר עצר שלש שנים. איהו: איש יצא למצא
 לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתפרכו
 פד וצפתת. איהו: איש מוסריו הקשיבו כמרים. איש גענה באיש כשמי
 גבוהים. איש סתו אחריו יי הוא האלהים. איהו: איש עתיד להשתלח
 משיח ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב
 לב בנים על אבות. איהו: איש קרא קנא קנאתי ליי בתפארה. איש
 רכב על סוסי אש בסערה. איש שלא טעם טעם סיתה וקבורה. איהו:
 איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמיענו מפיו
 בשורה טובה במהרה. הוציאנו מאפלה לאורה. איהו: איש תשבי תצלינו
 מפי האריות. תבשרנו בשורות טובות. תשכחנו בנים על אבות. במוצאי
 שבתות. איהו: אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שיום
 והחזיר לו שיום. יי יברך את עמו בשלום. איהו: כפתוב הנה אנכי
 שלח לכם את אליה הנביא. לפני בוא יום יי הגדול והמורא. והשיב לב
 אבות על בנים. ולב בנים על אבות:

יֵאָמֶר פִּוְרָה דְּרַכְיָי לְבָרִי . וְנִעְשִׂים אֵין אִישׁ אֶחָי . וְאֶדְרָבָם בְּאִפִּי , וְאֶרְכָּבָם
בְּחִכְתִּי : וְנָתַתְּ כֶּסֶף תָּן בְּעֵינֵי יְיָ : וְהָיָה דֹּד לְכָל דְּרַכְיָי מְשֻׁבֵּל
וְיָ עָמָו : בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ
כִּי־נָגַב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה :

טִיר לַמַּעֲלוֹת, אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים, מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עֲלֶה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלֶךָ, אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ, יְיָ צִלְּךָ, עַל יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יִכְבֶּה, וַיֵּרֶחַ בַּלַּיְלָה: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר
אֶת נַפְשְׁךָ: יְיָ יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֲב הַרְחֵמִים וְהַבְּרִיחוֹת, בְּסֶכֶן מוֹב וּבְכָזָל מוֹב, הִחַל
עֲלֵינוּ אֶת (בְּשַׁחַל יוֹסֵפַת בְּאֶסְכֶּז הַשְּׁבוּעַ לֹא יֵאָמֶר שִׁשִּׁיר וְסָ יִמִּי דְמַעְלָה) שְׁשִׁית
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁלוֹם, חֲשׂוֹבִים מִכָּל חֵטֵּא וּפְשָׁע, וּמִכָּל
מִכָּל עוֹן וְאִשְׁמָה וְרִשָּׁע, וּבִרְבָּקִים בְּהַלְבִּיד תוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְחָנּוּ
דָּעָה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל סִמְלָה, וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי שִׁשְׁתֵּי יְשׁוּעָה, וְלֹא תַעֲלֶה קִנְיָהנוּ
עַל לֵב אָדָם, וְלֹא קִנְיָת אָדָם תַּעֲלֶה עָלֵינוּ, כִּלְיָנוּ אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַרְחֵמֵנוּ,
שִׁים בְּרָכָה וְרוּחָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ, וּבְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ, וְעַל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, עֲצֵה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה, אֲכַזְּנוּ וּבְרַכּוּ גִדְלוֹ וְקִיּוֹ, קִיּוֹ
עֲצָתוֹ, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר, יִתֵּן לָךְ כִּלְכִּבְיָהּ וְכָל עֲצָתָהּ יִמְלֹא, וְנֶאֱמַר, וְתִגְדֹּר
אִמֶּר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרַכְיָהּ נָתַתְּ אִיר: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ, וְעַל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, עֲצֵה שְׂאִינָה טוֹבָה, וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה, תֹּאמַר עֲצָתוֹ, כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר, יְיָ הַפִּיר עֲצַת נָוִים, הִנֵּה טַחֲשֻׁבוֹת עַמִּים, וְנֶאֱמַר, עֲצֵה עֲצֵה
וְתַפֵּר, דְּבַר דָּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וּפָתַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲב הַרְחֵמִים,
אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת, בָּזָה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל שְׁבוּעַ, שְׁעָרֵי אֲדָרָה, שְׁעָרֵי אֲרֶךְ יָמִים
וְשָׁנִים, שְׁעָרֵי אֲרִיבֵת אֲפִים, שְׁעָרֵי בְרָכָה, שְׁעָרֵי בִּינָה, שְׁעָרֵי גִילָה, שְׁעָרֵי
גִדְלוֹה, שְׁעָרֵי גְאֻלָּה, שְׁעָרֵי גְבוּרָה, שְׁעָרֵי דִיצָה, שְׁעָרֵי דָעָה, שְׁעָרֵי הוֹד,
שְׁעָרֵי הוֹד, שְׁעָרֵי הַצִּלָּתָה, שְׁעָרֵי הַרוּחָה, שְׁעָרֵי נֶעַד טוֹב, שְׁעָרֵי זְרִיזוּת,

עוד יום כפור קטן. בהלכות המנחה מחמשים בסלית ותמידין ואמרים פרשת התמיד והקפודת. ואח"כ אמרים זה בסדר:

תפלה לעי, כי יעמוד, ולפני יי, ישפוך שית: יי שמעה תפילתי, ושוועתי אליה תבוא: אל תסתיר פניך ממני, ביום צר לי, רחם עלי אונה, ביום אקרא, מיד עני: כי כלו בעשן ימי, ועצמותי כמוקר גתרו: דאפה בעשב, ויבש לבי, כי שבתתי מאכול לחמי: מקול אגותי, דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר, הייתי כבוס תרבות: שקדתי ואהיה, בצפור בודד על ג: כל היום תרפוני אויבי, מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אכלתי ושקני בבכי כסבתי: מפני זעמך וקצפה כי נשאתי ותשליכני: ימי בצל גמלי, ואני כעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב, וזכרך לדור ודור: אתה תקום תרחם ציון, כי עת לחננה, כי בא מועד: כי רצו עבריה, את אבניה, ואת עפרה יתעני: ויראו נים, את שם יי, וכל מלכי הארץ, את כבודך: כי בנה יי ציון, גראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער, ולא בזה את תפלתם: תבתיב זאת לדור אחרון, ועם נברא יהלל יה: כי השקיף, סמרום קדשו, יי מלשמים אל ארץ הבים: לשמוע אנקת אסיר, לפתח בני המותה: לספר בציון שם יי, ותהלתי בירושלים: בהקבץ עמים יחרו, ומלכות לעבוד את יי: ענה בדרך כחי, קצר ימי: אמר, אלי אל תעלי בחצי ימי, בדור דורים שנהיה: לפנים הארץ יסרת, ומעשה ידך שמים: הטה יאברו, ואתה תעמוד, וכלם כבדו יברו, כלבוש החליפם ויחלופו: ואתה דעא ושטתיה לא יתמי: בני עבריה ישבנו וזרעם לפניה יכון:

יום זה יהי משקל כל חטאתי, בטרל במעוטי כדמות ירח, היום לבד מספר זכיותי ירבה, ויציץ ציץ ויהי פירח, ים: ודאי ודון לבי אצלו גלוי, חוטי עונותי עם דוקרשעי, דיני אני אדע באשקלוי, כי רע וביש ארגתי אל פשעי, הולך ביום ויום אחר בצעי, מבית מקום ספר תינוק בורח, ים: אכן בחבלי שוא עון מושך, אחר לך אלי באתי נצב, רפאות לארס מר גחש נושך, שואל ומתחנן נכאב געצב, יושב בענויי אבן מחצב, יד פה ועין אין לי טעם וריח, ים: הן ראש חדשים אל עמך נתת, לזמן כפרה על כל תולדותם, מאת אהוביה שומן השבת, על כן אקדמך בוחנתם.

מיום לפניו בא כי אז איתם, אשוב לאיש תושב לא
עוד אורח. יום: וברוב חסדך אתה מלכי, תקום תרחם
את ציון קדשנו, דירת מנוחתך שים כבוד, כי בה
נעלה עולות ראשי חרשנו, נא אל שלח נושא נזר
ראשנו, כי שם לבבנו שואף זורח. יום:

למנצח על הגתית, מזמור לדוד: יי ארוננו, מה אדיר שמה בכל הארץ,
אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים, יפדת עוז,
למען צורריך, להשפית אויב ומתנגם: כי אראה שמה, מעשה אצבעותיה,
ירח וכוכבים, אשר פוגגתה: מה אנוש כי תזכרנו, ובן אדם, כי תפקדנו:
ותחפרדו מעם מאלהים, וכבוד והוד תעטידנו: תסללהו במעשי ידך
כל שתה תחת רגליו: צונה ואלפים בלם, וגם ברהמות שרי: צפור שמים
ידני הים עובר ארמות. ימים: יי ארוננו, מה אדיר שמה, בכל הארץ:

ואחר כך אשרי ותצי קדיש, ואם יש עשרה שסחענין קורין ויחל ואחר קריאת ההפסרת
יברך חמטיר ברבות אחרונות, ומכניסין ס' לחיכל, ואומרים ח'ק ומחללין ש"ע ואומרים
עננו בשומע תעלה, והשי"ן בחורת תתלה אומרי עננו קורם ופאנו, ואח"כ מתחילין כאן:

לכו ונשובה אל יי, כי הוא מרח וירפאנו יי ויתפאנו: יתינו מיומים
ביום השלישי, יקימנו ונחיה לפניו: כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים
תחנונו לפניך, כי על רחמך הרבים: ארני שמעה ארני סלחה, ארני
הקשיבה ועשה אל תאחר, למענה אלהי. כי שמה נקרא על עירך ועל עמך:

חן יהי השיבנו יי אליה ונשובה, תדש ימינו בקדש: יי

אל. מלך וימנו יי ויחלח תמצא כסלות:

אנא יי אלהי השמים, תבון תפלתנו קמדת לפניך ותוציא כאור צדקנו
ומשפטנו בצדקים: אפרינו נאומה יי בינה בעינינו. בקראיט עננו
אלהי צדקנו:

ברחם אב ובר, סלח נא ובר, כי לא על ובר, תמצא כסלות:

וחתום שם תסחבי מרדכי בר שבתא, וחתום חבתיים כפסוק שנוכר בו מנחם:

אלהינו ואלהי אבותינו

מליחה

חן משאת פפי, מנחת ערב רצה נא בכושר, תבון
תפלתני קמדת לפניך בתום וביושר,
בקראי ענני צורי היום יפנה, קהל פאשר יביאו בני
ישראל

יִשְׁרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה: חֵן רִיחַ נִיחֹחַ אֲמַרִי פִי לְפָנֶיךָ
 צוֹר עוֹלָמִים. חֲלֹפִי וְדָמִי הִגִּמְעֵט בְּצוֹמִי תַמּוֹר חֲלָבִים
 וְדָמִים. הַבֵּל הַגִּיוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי (נִיא זֶה כִּמְהָ יָמִים)
 הַיּוֹם בְּנֵעִימִים. קֹהֵל כַּחֲטָאת כְּאֶשֶׁם וּכְמִנְחָה: חֵן דָּרוֹשׁ
 גַּא בְּיוֹם זֶה דּוֹרֵשִׁיךָ וְהַדָּרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב שְׁפָתַיִם. שְׁעָה
 לְמַעֲמָדָם וּמַהֲרֵם כְּכֶסֶף מְזַקֵּק שְׂבָעֲתִים. וְרָצָה שִׁיחָתָם
 כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאֲנוּמֵן הַמְּאֲתִים. קֹהֵל מִמִּשְׁקָה יִשְׁרָאֵל
 לְמִנְחָה: חֵן כָּלִיל וְעוֹלָה תַחֲנֹתִי תַחֲשֹׁב וּמִשְׁטִינִי רִיב
 תִּרְיֵב. וְתוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקִי טָרֵם יָבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב.
 שְׁפוּךְ בְּמִים לָבוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ כֹּל אִישׁ. קֹהֵל וְהַקָּרִיב
 הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיִּי מִנְחָה: חֵן יִשְׁרוֹן עֲמֹךְ יִשִּׁיר חֲסִדְךָ
 בְּטוֹב לִקְחָה. הַטָּה אֵלָיו אֲזִנֶּךָ וּשְׁמֶעַ וְעֵינֶיךָ פִּקְחָה. וְרֹאֵה כִּי
 טוֹב מִסְתוּפָה בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ. קֹהֵל וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ
 מִנְחָה: חֵן בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּינִי בִינָה.
 אִם גַּא מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדֶם מַעֲוֹנָה. וְלִקְחָתָה
 מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הִבֵּאתִי לָךְ בַּתְּחִנָּה. קֹהֵל וַיְהִי בַעֲלוֹת
 הַמִּנְחָה: חֵן שְׂרִי לֹא מִצֵּאנוֹךְ שְׁנִי כַח לְעֵדָה מִקְדָּם
 קִנִּיתָ. אֶחָד הַמִּרְבֶּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט בְּשׁוֹבוֹ נִפְשׁוֹ רָצִיתָ.
 אֵךְ יִכּוֹן לָבוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקָּרִיב אוֹתָהּ. קֹהֵל וְזֹאת
 תּוֹרַת הַמִּנְחָה: חֵן בְּהִיּוֹת מִזְבֵּחַ וּמִקְדָּשׁ עַל מְכוֹנוֹ
 וּגְבוּלוֹ. הָיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵים הָעוֹלָם לְגוֹרְלוֹ.
 וְעָתָה בְּאַשְׁמִתָּנוּ לוֹ חֲפִץ יְיָ לְהַמִּיתָנוּ. קֹהֵל לֹא לִקְחָה
 מִיָּדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה: חֵן תַּחֲנוּגִים יְדַבֵּר עֲמֹךְ יִבְקֹשׁ
 סְלִיחָה בְּלֵב מָר. הֵנוּ מִתְּצַב עַל מִצּוֹר וְעוֹמֵד עַל
 הַמִּשְׁמָר. מַחֲלָה פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחָת עֶרֶב וּמִצֵּפָה כּוֹפֵר.
 קֹהֵל כִּי אֲמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה: חֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ
 בְּנִת וְעָרֶיהָ מְקַצָּה. אֲסוּרִים רְעוּצִים פֶּתַח וְלַחֲפָשִׁי הוֹצֵא.

וְעַרְבָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְהִרְצָה. קִהִי עוֹד
פָּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: חֵן וְנִפְּאוֹצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקִבְּץ־יָדָךְ שְׁנִית
תּוֹסֶסָה, כְּרוּעָה עֲדָרוֹ תִרְעַם בְּנוֹה מִזֶּבֶת תְּאַסֶּסָה. וַיָּשֶׁב
מִצָּרָף וְטָהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּזָהָב וְכַכְּסֶסָה: קִרְח וְהָיוּ
לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה. אֵל מֶלֶךְ וְכוּ':

וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. תִּפְּנוֹן תִּפְּלָהֶנּוּ קְטוֹדָת לְפָנֶיךָ מִשְׁאַת פְּתִינוּ מִנְחָת
עָרֵב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵינוּ וְהִגִּינוּ לָבֵנּוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ:

כְּרַחֵם אֱלֹהֵינוּ וְכוּ'.

חֵן אֱלֹהֵי בְּשֵׁר עֲמָךְ מִפְּחָדְךָ סָמֵר, וּמֵאֵז עֲלוֹת הַשְּׁחֵר יַעֲמֹד
עַל מִשְׁמֵר, עַד עֵת מִנְחָת עָרֵב. קִהִי כִי אֲמָר אֲכַפְּרָה
סָנִיו בַּמִּנְחָה: חֵן לְהַקְשִׁיב לְמִשְׁטֵינֵנוּ מֵאֵן תִּמְאֵן, סְאוֹנוּ בְּרָעֵשׁ
אֵל נָא תִהְיֶי סוֹאֵן, וְאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר הֵלֹא רָבוּ: קִהִי מֵאֵין
עוֹד פָּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: חֵן יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ אֲשֶׁר בָּךְ מֵאֲמִין, אִם
בְּשִׁמְאֵל דְּחִיתוֹ קָרְבָהוּ בִימִין, בָּא לְשִׁחַר פָּנֶיךָ. קִהִי וַיִּקַּח מִן
הַבָּא בִידוֹ מִנְחָה: חֵן עוֹרְכֵי שְׁוֹעַ מִשְׁלָמֵי פָּרִים שְׁאִתּוֹתָם,
רָצָה וְתִשְׁלַךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל חֲטָאֵתָם, יַעֲרֵב עֲלֶיךָ שִׁיחָתָם
וְרִנָּתָם. קִהִי כַחֲטָאֵת וְכַעוֹלָה וְכַמִּנְחָה: חֵן וְזָכַר פָּר פָּנִים וְשִׁעִיר
פָּנִימִי וְחִיצוֹן, יִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, וְנִזְעָרֵב מִנְחָתָנוּ
בְּשֵׁה אַחַת מִן הַצֵּאֵן, מִן הַסֵּאֲתִים. קִהִי מִכְּשִׁיקָה יִשְׂרָאֵל
לְמִנְחָה: חֵן רָאָה כִי אֲזַלְתָּ יָדֵינוּ וַיִּשְׁלַח מְרוֹם שְׁחֹ, פָּסוּ אֲמוֹנִים
וּבָכָן לָקָחוּ, כְּבֹד פָּח וְעָרַל שְׁפָה. קִהִי וַיִּשְׁלַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בִּידוֹ מִנְחָה: חֵן בְּרַר נִיב שְׁאִתִּים כְּשִׁחַר פָּרוֹשׁ, עֲנֵגִי וּרְפָא
סוֹבְחָךְ הַהָרוֹם, חֲלָקֵת לְשׁוֹנֵי תִעָרֵב כְּשִׁמֵּן לָרוֹם. קִהִי אֶת
הָעוֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה: חֵן בֵּית תִּפְלָתָם מְקוֹם צָקוֹן לְחֶשֶׁם,
חָשׁוּב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם, הַכְּתָנִים אֶת הַחֲטָאֵת וְאֶת
הָאֲשָׁם: קִהִי וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת הַמִּנְחָה: חֵן יִצְוֶה יי חֲסָדוֹ קוֹמֵמִיּוֹת
הַשִּׁיבָנִי לְנוֹי, לְפָאֵר מְקוֹם מְקַדְּשֵׁי לְחִדְשׁ הַדָּר וַיִּי, וַיָּשֶׁב
מִצָּרָף וְטָהַר אֶת בְּנֵי לֵוִי. חוֹק וְהָיוּ לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה: אֵל מֶלֶךְ וְכוּ'

טוֹב יי לְכַל וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יי לְקַוֵּי לְנַפְשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ, טוֹב
וְיִחִיל וְדוֹמָם לְתַשׁוּעָתָה יי: טוֹב לְחִסּוֹת בִּי מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם: טוֹב

לְחִסּוֹת

פזמון

ואח"כ יאמר קשרה וחגגא יכבד קשרה מאברות ועשרת הדברות: קהל

הצטרפו

בְּרִיל וַיַּעֲבֹר:
בְּרִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲרַפֵּר לָן קִנְיָמִיה דְּדִדּוּר מְשִׁיחָא:
רַחֲמָנָא אֲרַפֵּר לָן צְלוּתִיה דְּשִׁלְמָה טַלְכָּא:
רַחֲמָנָא הוּב בְּרוּגְמָה וְלֹא גִיבֵר בִּיקָם מִן קִדְמָה:

אל מלך יושב וכו' תמצא במליחות לשני קמא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּלָח. תֵּלְחֵנוּ יִדְךָ
בְּמִשְׁפָּט. בָּבֵא תוֹכְחָה נִגְדָךְ. שְׁמֵנוּ מִסְסָרְךָ אֵל
תִּמְחַ. גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רִגְמָה. דְּלוֹת
מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ: קֶרֶב צֶדֶק מֵאֲלֶיךָ. הוֹרִינוּ בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ. צו
יִשׁוּעָתֵינוּ בְּמִפְגִּיעַ. וְהַשִּׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֵי תָם. פְּתַחְנוּ רְאֵה כִּי
שְׁמֵנוּ. זְכוֹר נֶאֱמַת עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוּ. חוֹתָם תְּעוֹדָה
תִּתִּיר. סוֹדְךָ שִׁים בְּלִיטוֹדְךָ. טַבּוֹר אֲגִן הַסֵּהר. נָא אֵל יִחְסֹר
הַמּוֹג. יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוֹךְ. מִגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוֹךְ.
כִּי תִשָּׁב לְבַצְרוֹן. לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

ווירוי הגדול של רבינו נסים וציר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם קוֹדֵם כָּל דָּבָר אֵין לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ
כִּי מִפְּנֵי שְׁעוֹנֵתִי רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת וְהַטָּאתִי עֲצָמוּ מִסְפָּר. וְכַמֶּשֶׁא כְּבֹד
יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. מִתְנַדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי בְּכִפִּיפַת רֹאשׁ. בְּכִפִּיפַת קוֹמָה.
בְּכִנְיַעַת חֵיל. בְּחִלְשֵׁי שׁוֹת פֶּתַח. בְּשִׁבְרֵי לֵב. בְּנִכְיֹת רֹחַ. בְּקִדָּה בְּכִרְיָעָה.
בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה בְּאִימָה בְּבַעֲתָה בְּרָהֵת בְּזוּעָה בְּחִלְחוֹל בְּיִרְאָה בְּמִוְרָא. אוֹמֵר
אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי מִקְצַת מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וּמִדְּרָכֵי הַכּוֹעָרִים. וּמִבְּעִלְלֵי
הַמְּקוֹלָקָלִים, לְאֶמְדָם אֵי אֶפְשָׁר. לְבָרָרָם אֵין כֹּחַ. לְגִלּוֹתָם לֹא אֶעֱצוֹר
חֵיל. לְדַבָּרָם לֹא אֶדַעֵם. לְהַגִּידָם אֲנִי כֹדֵאִי. לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה
וּמְחִילָה וּכְפָרָה מָה אֲנִי מֵהֵי. אֲנִי הֶבֶל וְרִיק אֲנִי רִמָּה וְתוֹלָעָה אֲנִי
עֶפֶר וְאֶפֶר. בּוֹשׁ אֲנִי כַחֲטָאִי. וּבוֹכָלָם אֲנִי מִפְשָׁעִי. אֵין לִי פֶתַח וּפֶה
לְהִתְנַדָּה לְפָנֶיךָ. גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשׁוֹא עֲצָמוּ פִשְׁעֵי מִסְפָּר. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלָמִתִּי
בְּגִנְיָב הַמִּצָּא בְּמִתְהַדָּת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאִי וּלְבִאֲרָם. יִכְלָה הַזְּמַן וְהֵם
לֹא יִכְלוּ. עַל אֵיזָה מַהֵם אֶתְבַּע. וְעַל אֵיזָה מַהֵם אֶבְקֵשׁ. וְעַל
אֵיזָה מַהֵם אֶתְנַדָּה. עַל הֶבֶל אוֹ עַל הַפֶּרֶט. עַל הַנְּסִתָּרוֹת אוֹ עַל
הַנְּגִלוֹת. עַל הַדְּאִשׁוֹנֹת אוֹ עַל הַאֲחִירוֹנֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיִּשְׁנוֹת.
עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַגְּדֻעוֹת. עַל הַנְּזָכְרוֹת אוֹ עַל הַנְּשָׁחוֹת מִמֶּנִּי.

יורע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה לא דעת ולא הבונה לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יורע. בער ולא מבין. גולן ולא גאמן. תיב ולא זבאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים רעים עשיתי וגם עבירות רעות עשיתי. ואם אתה דן אותי במעשי או לי ווי לי אלה עלי אויה עלי נפשי. ואם תבקש לנקותי במטהר ובחזקת חכמה לא ישאר כחי מאוכה כי אני פקט לפני אש וקעים יבשים לפני האור. פכה סינים מצפה על תרש. הבל הבלים אין בו טהרה:

במה אקדם, או כה רפואה אבקש כבן סורר וטורח הייתי, כעבד מורד על ארצו, בתלמיד תלך על רבו. את אשר מהרת סמאתי, ואשר סמאת מהרתי. את אשר מהרת אכרתי, ואשר אכרת מהרתי. את אשר אהבת שנאתי, ואשר שנאת אהבתי. את אשר הקלת החמרת, ואשר החמרת הקלתי. את אשר קרבתי רחמתי, ואשר רחמתי קרבתי. אך לא להכעיק גתפונתי. ובעונות כצח באתי לבקש סליחת מלפניך. שלמתי פני ככלב. העזתי כצח פזונה. וגשתי לפניה בבושת פנים. וכן פתוב ומצח אשה זונה הנה לך מאנת הכלים:

רבוננו של עולם, לא על עצמי בלבד אני כתפלל ומתוודה, כי אם בעד ובשר קהליך העובדים לפניה. ואף על פי שאני ראוי ולא זבאי להתוודות על עצמי, וכל שכן על אחרים, אבל פי דרכך להאריך אפה ומדתך להעביר קצפה ומתנהקת רחם על בריותיך, וביותר לשבים אליך ומורים לפניה ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם, ולא מכסים אותם. שכן פתוב מכסה פשעיו לא יצליח וביתה ועוזב ירחם, ומציל את נפשו מדינה של גיהנם:

רבוננו של עולם, מנהג בית דינה הצדק לא פמנהג פתי דיין של בני אדם שמרת בני אדם פשהוא תובע את חבירו במסון אל הבית דין או אל השופט, אם יכפור יציל מן המסון, ואם יודה מתחייב לתן, ובית דינה הצדק לא כן הוא, אלא אם יכפור אדם או לו ואוי לגפשו, ואם מודה ועוזב אתה מרחמיה:

רבוננו של עולם, לידי חטאני ופשעני לא היינו בושים ונכלמים, ועל כה היינו מתוודים, כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא, ולא יודע עוז רחמיה אלא בהעבירה חטאת יראיה, ולא על עצמי בלבד אני מתוודה כי אם בעד כל קהליך: יהי רצון מלפניך יי אליהם ואליהם שיתמלח ותמתול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
מתחנו שאלו אנחנו עיי פנים וקשי עורף לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בנרנו. גולנו. הברנו דופי. העוינו. והרשענו.
ודנו. חמסנו. מפלנו שקר. יעצנו רע. בזבנו.
לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו.
קשינו עורף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו.
תעתענו:

כרנו סמכותך ומסשפמך המזכים ולא שנה לנו: ואסת צדיק על כל
הבא עלינו: כי אסת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם, בושנו מכל דור, גלה ממנו משוש, דחה לבנו בתמאנו.
החבל אויבנו ונפרע פארנו, זבול בית מקדשנו חרב בעוינו
מירתינו היתה לשטת, יופי אדמתנו לזרים כחנו לזכרים ועדין לא שבנו
מטעותינו. והאין געז פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו נאבותינו חטאנו: אשמו:

לעינינו עשקו עמלינו. מסשך וממורס ממנו. נתנו עצם עלינו, סבלנו
על שכמנו. עבדים משלנו בנו. פורק אין סדרם. צרות רבות
סבבנו קראנו יי אלהינו. רחמך ממנו בעוינו. שבנו מאחריה. תעינו
ואברנו: ועדין לא שבנו מטעותינו והיאך געז פנינו ונקשה ערפנו. לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו
נאבותינו חטאנו: אשמו:

אל ארך אפים אתה, ובצל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית.
גדלת רחמך ורחמך, תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך, תפן
אלינו ברחמים, כי אתה הוא בצל הרחמים. בתחנו ובתפלה פנינו נקדם.
בהורעת לעניו מקדם: מתרון אפה שוב, כמו בתורתך בתוב, ובצל
כנפיה נחמה ונחלון: כמו וירד יי בען, תעבור על פשע ותמחה אשם.
כיום ויתיצב עמו שם, תאזין שועתנו ותקשיב כמו מאמר. כיום ויקרא
בשם יי, ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתַעֲנֵנוּ, אֲנִיךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים
 נִשְׁאָר עֵין וּפִשֶׁע וְחִטָּאָה, וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וְנַחֲלִיתֵנוּ:
 סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חִטָּאָנוּ, סָחֵל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פִשֶׁעֵנוּ, כִּי אִתָּה אֲדֹנָי
 מִזֵּב וְסִלַּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

חַטָּאֵנוּ צוּרָנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרָנוּ:

פַּעַם אַחַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִיפ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וּ פַעַמִּים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

פַּעַם א' יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ פֶחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ,
 עֲנֵנוּ כֶּסֶן דָּוִד עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמִּדְבָּרָה עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת
 רָצוֹן עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת רַחֲסִים עֲנֵנוּ,
 עֲנֵנוּ רַחֲמִים וְחַנוּן עֲנֵנוּ, רַחֲמָנָא עֲנֵנוּ, רַחֲמָנָא פְּרוּק, רַחֲמָנָא אֲתִמְלִי רַחֲמִין
 עֲלֵינוּ: וְעַל כָּל אָנָּשִׁי בֵּיתָנָא וְעַל כָּל אֲחֵנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַחֲשׁוּבָא לְגַתְרָא
 אֲפִקֵּינָּה בְּדִיל שְׂבָה רַבָּא: קְרִישׁ שִׁיפִּי

ואומרים ימנצח על הגתית (סופר ח'). ואם חל ערב ר"ח ביום ו' או בשבת ואומרים ח"ב
 קמן ביום ה' שלפניו א"א סופר ח'. רק אומרים כאן תחנון ואח"כ סופר יעקב ח' ביום
 צוה (סופר כ'), קריש יתום, עלינו:

סדר גטילת לולב.

חפלה נאה לומר קורם גטילת לולב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּכְפֹת חֲמָרִים
 וְעֵנֶף עֵץ עָבוֹת וְעֵרְבֵי נָחַל, אוֹתִיּוֹת שְׂמֶה הַמִּיּוֹחֵד הַקָּרֵב אֲחֵר אֵל אֲחֵר
 וְהָיוּ לְאַחֲרִים בְּיָדִי, וְלִידֵעַ אֵיךְ שְׂבָה נִקְרָא עָלַי וְיִרְאוּ מִנִּשְׁתִּי אֵלַי, וּבְנִעְנוּעֵי
 אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת כִּדְעַת עֲלִיוֹן לְנוֹה אֲפִרְיוֹן לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ,
 וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ מִצֹּת אֲרֻבָּעָה מִיָּמִים אֵלּוּ, כִּי אֵלּוּ קִיֻּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטוּתֶיהָ
 וְשִׁרְשֶׁיהָ וְתַרְנִיג כִּצּוֹת הַתִּלְוִים בָּהּ, כִּי כִוְנִי לִיחְדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ לִיחְדָּא שֵׁם יְיָ בּוֹיָה בִּיחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
 יִשְׂרָאֵל אָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על נטילת לולב:

בסעם הראשונה שמברך על הלולב מברך גם שהחיינו:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

סדר הלל.

אלו ימים שגומרים בהם את ההלל:

יום ראשון של פסח, שבעות, סוכות, שמיני עצרת וחמשה

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו לקרא את ההלל:

הללויה, הללו עבדי יי, הללו את שם יי: יהי
שם יי מבורך, מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם יי: רם
על כל גוים יי, על השמים כבודו: מי כפי
אלהינו, המגביהי לשבת: המשפילי לראות,
בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל, מאשפות
זרים אביון: להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי
עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה,
הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוועז:
היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו:
נעם ראה ויגם הירדן יסוב לאחור: הקרים דקרו

כאילים גבעות כבני צאן: מה לך היום כי תנום.
הירדן תשוב לאחור: ההרים תרקדו כאלים, גבעות
כבני צאן: מלפני ארון חולי ארץ, מלפני אלוה
יעקב: ההופכי הצור אגם מים. חלמיש למעינו מים:

בראש חדש ובסוף חזן מיום ראשון של סוף מדלגין זה

לא לט' לא לט', כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך: לשם
יאמרו העמים, איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה:
עצביהם פסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו, עינים להם
ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא ירחיקו: ידיהם ולא
ישישון, רגליהם ולא יחלכו, לא ידעו בגוונם: כסודם יהיו עשיהם, כל
אשר בוצח בהם: ישראל בטה ב', עורם ומגנם הוא: בית אהרן בטה
ב', עורם ומגנם הוא: יראי' בטה ב', עורם ומגנם הוא: לי

י זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את
בית אהרן: יברך יראי', הקטנים עם הגדולים:
יוסף יי עליכם, עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם
ליי, עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי, והארץ
נתן לבני אדם: לא המתים יהללוה, ולא כל יורדי
דומה: ואנחנו גברך יה, מעתה ועד עולם, יהללוה:

בראש חדש ובסוף חזן מיום ראשון של סוף מדלגין זה

אתבתי כי ישמע יי את קולי תחנני: כי הטה אונן לי וביט אקרא:
אפפוני חבלי מות, ומצרי שאול מצאני, צרה ורעון אמצא:
ובשם יי אקרא, אנה יי סלטה נפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר
פתאים יי, נלותי ולי ידושיע: שובו נפשי למנוחיי, כי יי נמל עליי:
כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן המטה, את רגלי מרחי: אתהלה
לפני יי, בארצות נחיים: האמנתי כי אדבר, אני עייתי קאר: אני אקרא
בתמי, כל האדם פוזב: לי

מה אשיב ליי, כל תגמולוהי עלי: כום ישועות אשא.
ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלים, נגדה נא לכל
עמו: יקר בעיניי המותה לחסידיו: אנה יי כי אני
עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי: לך
אזבח זבח תודה, ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלים.

נְנִידָה נָא לְכָל עַמּוֹ : בְּחִצְרוֹת בֵּית יי. בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַּיִם.
הִלְלוּיָהּ :

הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים : כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ
חֲסִדוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּיָהּ :

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב,   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל,   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן,   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי,   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְחַבֶּיהָ : יי לִי לֹא אֵירָא,
מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יי לִי בְּעוֹזֲרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה
בְּשִׁנְאִי : טוֹב לְהִסּוֹת בִּי, מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם : טוֹב לְחַסּוֹת
בִּי, מִבְּטוֹחַ בְּגִדִּיבִים : כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילָם : סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם : סָבְבוּנִי
בְּדַבּוּרִים הוֹעֵכִי כֹאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם :
דָּחָה דְּחִיתָנִי לְנִפּוֹל, וַיִּי עֲזָרָנִי, עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה : קוֹל רָגָה וִישׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים, יָמִין יי
עָשָׂה חַיִּל : יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עָשָׂה חַיִּל : לֹא
אָמוֹת כִּי אֶחֱיָה, וְאֶסְפָּר טַעֲשֵׁי יְהוָה : יִסּוֹר יִסְרָנִי יְהוָה,
וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי : פָּתַחוּ לִי שַׁעַר צֶדֶק, אֲבֹא בָם אֹדֶה
יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לַיי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ : אֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי,
וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה, אִידִּד : אֶבֶן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים, הִיתָה
לְרֹאשׁ פֶּנֶה, אֶבֶן : מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת, הִיא גִּפְלֹאת
בְּעֵינֵינוּ, מֵאֵת : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ, זֶה :

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא :   אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא :
אָנָּה יי הַצִּלְיָתָה נָא :   אָנָּה יי הַצִּלְיָתָה נָא :

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בִּרְכוּכֶם מִבֵּית יי. בְּיָד:
 אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בְּעִבּוֹתֵינוּ.
 עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. א״י: אֵלֵינוּ אֶתְּה וְאוֹרְךָ,
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ. א״י: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדֹּדוּ. הַיּוֹ:

יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ צְדִיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרָנָה
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיִּרְוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
 וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד. כִּי לָךְ טוֹב
 לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָאֵה לֵאמֹר. כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
 אֶתְה אֵל: בְּרוּךְ אֶתְה יי, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

יש בזה חזק לומר בראש חודש אחד חלל פסוק זה וטוב למינות ימים:
 ואברהם זקן בא בנים. וי בקר את אברהם בכל:

בראש חודש וביום טוב ובחורגים אמר התקן ק"ש עם תתקבל. (ובחנכת חצי קריש) וקורין.
 ואמר קה"ח ח"ק. אשרי ובדצ"ג וא"א למנחה. ח"ק. ותולצין התפילין ומתפללין פוסק:

תפלת מוסף לראש חודש.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבִי נִדְרִי לְאַלְהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אֶתְה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. נוֹמֵר חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל.
 וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אֶתְה יי מֶגֶן אֲבֹרָהִם:
 אֶתְה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מְחִיָּה מְחִיָּים אֶתְה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

כתוב משיב הרוח ומריר הנשם: . בקי מריר הקל:

מִכָּל־כֶּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מִחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוּמָךְ נֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישָׁנָי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת
 וּמִי הוֹמָה לָךְ, מִלֶּךְ מַמְיָת וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה
 הַמֵּתִים:

בחנות הרץ פוטרס כאן קדושה יי.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל
 הַקָּדוֹשׁ:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעֵמֶךָ נִתְּתָה, זְמַן כְּפָרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהַיּוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ
 זִבְחֵי רְצוֹן, וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֶדֶם. וְזָכְרוֹן
 לְכָל־יְהוּי. וְתִשְׁוֹעַת גִּפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזִּבְחֶךָ
 חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין, וְעוֹלֹת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִעֲלֶה
 עָלֶיךָ, וּשְׁעִירֵי עֲזִים נִעֲשֶׂה בְּרָצוֹן, וּבַעֲבוּדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלָנּוּ, וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדְךָ
 הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ, הָאֲמוּרִים לְפָנֶי מִזִּבְחֶךָ.
 אֲהַבֶּתָּ עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם, וּבָרִית אֲבוֹת לְבָנִים

וְהַמִּשְׁכָּן

י קדושה בחנות התפלה:

כִּתְּרָה יִתְּנֵה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּאכִים הַמְּנִי מַעֲלָה, עִם עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצָה
 בְּמָה: יִתֵּר פָּלֶם קָדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ, כִּדְבַר הָאֲמֹר עַל זֶה וְגִבְיָה.
 וְקָרָא זֶה אֵל וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל הָאָרֶץ
 בְּבוֹדוֹ: לְעִמָּתָם מִשְׁכָּתִּים וְאֲמָרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁה
 כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלָהּ: אֵת קָדוֹשׁ וְטִי

תזכור. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתעלינו בשמחה לארצנו, ותטענו
בגבולנו. והביאנו לציון עירך ברנה,
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים
בסדרם, ומוספים כהלכתם. ואת מוסף יום
ראש החודש הזה, נעשה ונקריב לפניך
באהבה, כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו
בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עולה ליי. פרים בני בקר
שנים, ואיל אחד. כבשים בני שנה שבעה
תמימים:

ומנחתם וקביהם כבדך. שלשה עשרונים לבן. ושני עשרונים לאיל,
ועשרון לבקש, וזין בנסב, ושעיר לבפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו. חדש עלינו את החודש
הזה, לטובה ולברכה. לששון ולשמחה.
לשועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים טובים
ולשלום. למחילת חטא ולסליחת עון (בשנת העבור ולבפחת
פסע). ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו. תחלה
וראש לפדיון גפישנו. כי בעמך ישראל בחרת מכל
האמות. וחקי ראשי חדשים להם קבעת: ברוך אתה
יי, מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ולתפלתם שעה,
והשב את העבודה לדביר ביתך, וראשי ישראל
ותפלתם

וּתְפַלְּתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶי לְרָצוֹן
תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְי, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוְרִים אֲנִינֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה ^{סודים ורבות} הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר הַיָּיָנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר, גִּדְּדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשׁוֹמֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גְּסִיף שְׂבָכָה יוֹם עָמְנוּ, וְעַל גְּסִלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂבָכָה עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
בְרַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קִנִּינוּ לָךְ:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים (*)

וְעַל כָּל־הַתְּבָרָה וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

וכר

(*) בחנוכה אומרים זה:

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַגְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל
הַמְּלַחֲמוֹת, שְׁעֵשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:
בַּיָּמִי מִתְּהִיָּה, בֶּן יִחְזִקִּי, כִּלְדָּן גְּדוֹל, תְּשַׁמְנֵא וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת
יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיתָם תּוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִידָם מַחֲקֵי
רָצוֹנָה, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָדֵם בְּעֵת צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת
רִבָּם, וְנָתַתָּ אֶת הַיָּנֹם, נִקְמַתָּ אֶת נִקְמַתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד תַּלְשִׁים,
וּרְבִים בְּיַד מַעֲטִים, וּמִמַּאִים בְּיַד מַדּוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַרִּיקִים, וְחַדִּים
בְּיַד עוֹמְקֵי תּוֹרָתְךָ, וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמָךְ
יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וּפּוֹדָקָן כְּהִיזָם הַזֶּה, וְאַתָּה כָּךְ בָּאוּ בְּגִיָּה,
לְרַבִּיד בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָה, וּמִדְּרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִידוֹת,
בְּחִצּוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה אֱלֹהֵינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל: וְעַל כּוֹלֵם וְכוּ'.

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֹק סֶלָה, וַיִּהְיוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁעֶתְנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב,
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָא לְהוֹדוֹת:
דַּס' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּגִדְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּהוֹרָה, הַפְתוּבָה
עַל יְדֵי מִלָּה עֲבָדְךָ, הַמְבַרְכָה מִפִּי אֲדֹנָי וּבְנָיו, בְּרָגִים
עִם קְדֻשָּׁתְךָ כְּאֶמֶר:

וּבְרַכְךָ יי יְהִי מְנוּ נְגִד הַיְכָל וַיִּשְׁמְרֶךָ נְגִד יְמִינוֹ:
יֵאָר יי בְּנָיו נְגִד הַיְכָל אֲלֵיךָ וַיִּחַדְךָ נְגִד שְׁמֵאלוֹ
יִשָּׂא יי בְּנָיו נְגִד הַיְכָל אֲלֵיךָ נְגִד יְמִינוֹ:
וַיִּשָּׂא לֶךְ נְגִד שְׁמֵאלוֹ שְׁלֹם נְגִד יְמִינוֹ:

שְׁלֹם שְׁלֹם מוֹבָה וּבְרַכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּרָנוּ
בְּאַחַד יָחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ, תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרַכָּה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלֹמֶךָ בְּרוֹב עוֹז וְשְׁלֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמְבַרְכֶּה אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי
אֱלֹהֵי, וְצוּר לְשׁוֹנֵי כְּרֹעַ, וְשֹׁפֵט מִדְּבַר כְּרֹמָה, וְלִמְקַלְלִי, גִּפְשֵׁי תַדּוּם,
וְנִפְשֵׁי פֶעֶכֶר לְכָל הַהוּיָה, פֶּתַח לִבִּי בַּהוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי כִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
גִּפְשֵׁי, וְכָל דְּקָמִים וְהַתּוֹשָׁבִים עָלַי לְרָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל סַחֲשִׁבָתָם,
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְטִיבָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשִׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְדֶיךָ הַשִּׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנִּי, יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי, עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הֵנָּה יַעֲשֶׂה שְׁלֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אַמֵּן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּסִבְרָה בְּיָמֵינוּ,
וְחֵן מִלְּפָנֶיךָ בַּהוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּרָה בְּיָרְאָה, בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹתֶיךָ: וְקִבְּרָת
לִי סִנְסַת יְהוּדָה וְיִדּוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹתֶיךָ:

קידוש לשלש רגלים

בשחר יום טוב בשבת פתחין כהן :

בלחש ויהי ערב ויהי בקר :

יום הששי. ויקלו השמים והארץ וכל צבאם : ויקלו אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :
תברך אלהים את יום השביעי וקדש אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו.
אשר ברא אלהים לעשות :

בשחר יום טוב בשבת פתחין כהן :

על חיינו סברי סרנו ונרננו ונבטוי : על חמץ ברשות סרנו ונרננו ונבטוי :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם } ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
העולם בורא פרי הגפן : } המוציא לחם מן הארץ :

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם, אשר
בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו, ותתן לנו יי אלהינו
באהבה (ישבת שבתות דמנוחה) מועדים לשמחה.
חגים וזמנים לששון את יום (ישבת השבת הנה ואת יום)

לחם	לשבות	לשבת
חג המצות	חג השבועות	חג המצות
הזה. זמן	חג. זמן	חג. זמן
חרותנו	תורתנו	שבתנו
(ישבת באהבה)	מקרא קדש	זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בתורת ואותנו קדשת מכל העמים.		
(ישבת ושב) ומועדי קדשך (ישבת באהבה וברצון)		
בשמחה ובששון הגדלתנו : ברוך אתה יי.		
מקדש (ישבת השבת) ישראל וזמנים :		

חם חל יום טוב במוצאי שבת מוטעין כהן :

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם, בורא מאורי תאש :
ברוך

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין
קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל
לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, בין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבלילה, ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבלילה וקדשת
את עמך ישראל בקדשתך, ברוך אתה יי, המבדיל
בין קדש לקדש:

בדיל ראשון של סוכות אוסרים תחלה לישוב בסוכה ואח"כ שהחיינו:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה:

לסוכות ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו לישוב בסוכה:

תפלת שלש רגלים לערבית לשחרית ולמנחה.

יסנתה כי שם יי אקרא הבן נדר לאלהיו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול הגבור
והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל,
וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם למען שמו,
באהבה:

מלך, עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יי מִגַּן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע:
בחידו משיב הרוח ומוריד הגשם. בקץ מוריד המל:

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך גופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים,
ומקים אמונתו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות,
ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְתַחִיזֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

בחורח חשיך אומרים כאן קדושה *

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ,
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת,
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדְתֶּךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתָּ:

בשחר יום כמוצאי שבת אומרים כאן ותודיענו *

ותחן

(*) קדושה בחורח תפלה:

<p>חזן וְקִדְשֵׁךָ וְנִעְרִיצֶךָ, קְדוֹשׁ שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפִי קָדוֹשׁ, דְּמִשְׁלָשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. בְּכַתוּב עַל יַד קָדוֹשׁ, הַמִּשְׁלָשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: שִׁיחַ קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יי צְבֹאֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חַוּ אֶזְרוֹ בְּקֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֶק, מְשַׁמְעִים קוֹל, מְתַנַּשְׁאִים לְעַמֹּת שְׂרָפִים, לְעַמֹּת מְשַׁבְּחִים וְאֹמְרִים: שִׁיחַ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמֻקָּמוֹ: חַוּ מְמֻקָּמוֹ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ, וְתַמְלוּךְ עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, מְתִי תַמְלוּךְ בְּצִיּוֹן, בְּקִדְוָה בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם נֶעֱרַר תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּבֵּל וְתִתְקַבֵּל בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָה, לְחֹר וְחֹר וּלְנִצָּחַת נִצָּחִים: וְעֵינֵינוּ תִּתְאִיגָה מִלְכוּתְךָ, בְּדַבַּר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזֶךָ, עַל יְדֵי דָּוִד, מְשִׁיחַ צִדְקָה: שִׁיחַ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן, לְחֹר וְחֹר תִּלְלוּתָהּ:</p>	<p>חזן וְקִדְשֵׁךָ וְנִעְרִיצֶךָ, קְדוֹשׁ שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפִי קָדוֹשׁ, דְּמִשְׁלָשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. בְּכַתוּב עַל יַד קָדוֹשׁ, הַמִּשְׁלָשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: שִׁיחַ קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יי צְבֹאֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חַוּ אֶזְרוֹ בְּקֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֶק, מְשַׁמְעִים קוֹל, מְתַנַּשְׁאִים לְעַמֹּת שְׂרָפִים, לְעַמֹּת מְשַׁבְּחִים וְאֹמְרִים: שִׁיחַ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמֻקָּמוֹ: חַוּ מְמֻקָּמוֹ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ, וְתַמְלוּךְ עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, מְתִי תַמְלוּךְ בְּצִיּוֹן, בְּקִדְוָה בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם נֶעֱרַר תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּבֵּל וְתִתְקַבֵּל בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָה, לְחֹר וְחֹר וּלְנִצָּחַת נִצָּחִים: וְעֵינֵינוּ תִּתְאִיגָה מִלְכוּתְךָ, בְּדַבַּר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזֶךָ, עַל יְדֵי דָּוִד, מְשִׁיחַ צִדְקָה: שִׁיחַ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן, לְחֹר וְחֹר תִּלְלוּתָהּ:</p>
--	--

אתח קדוש וכו'

(*) בשחר יום טוב כמוצאי שבת אומרים זה:

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מְשַׁמְשֵׁי צִדְקָה, וְתִלְכְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רַצוֹנָה.
וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מְשַׁמְשֵׁים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים
וּמִצְוֹת מִבְּרִים, וְתַנְחִילֵנוּ וְסִי שִׁשְׁוֹן וּמִצְוֵי קוֹדֶשׁ וְתַנְחִילֵנוּ וְתוֹרִישֵׁנוּ
קִדְשָׁת שִׁבְתָּ וְכְבוֹד מִעַד וְתַנְחִילֵנוּ תְּהִלָּה, וְתַבְּרֵל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קוֹדֶשׁ
לְתוֹר

וּתְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (יִשְׁכַּח שְׁכָתוֹת לְמַנְחָה וּ) מוֹעֲדִים
לְשִׁמְחַת חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁכָת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשית
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן
חרותנו	תורתנו	שמחתנו	שמחתנו

(יִשְׁכַּח בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קוֹדֶשׁ, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה רָבָא רַגִּיעַ, וְיִרְאֶה הַרְצָה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדֹתֵינוּ. וְיִזְכֹּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכֹּר מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבִדְךָ, וְיִזְכֹּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ, וְיִזְכֹּר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם
לפסח
 לשבועות | לסוכות | לשמיני עצרת ולשית || חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | שמיני עצרת וחג |
| הזה. זמן | הזה. זמן | הזה. זמן | הזה. זמן |
| זכרנו | זכרנו | זכרנו | זכרנו |

הַזֶּה. זָכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדֵינוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְרַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, תֵּם וְהַנֵּנוּ, וְרַחֲמֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֱלֹהֵינוּ עֲשִׂינוּ, כִּי אֵל כֹּלֵךְ חַיִּין וְרַחֲמֵינוּ אֲתָה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן, בְּאִשְׁרֵי
רְצִיתְךָ וְאַמְרַתְךָ לְבָרְכֵנוּ. (יִשְׁכַּח אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רְצָה נָא בְּמִנוּהֵתָנוּ) קֹדֶשׁ שָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן הִלָּקְנוּ
בְּתוֹרַתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחֵלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן (שְׁכָת וּ) מוֹעֲדֵי

קדשה

בשהל יום טוב במידאי שבת

לְתוֹל, בֵּין אֹד לְחֶשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קֹדֶשׁ שְׁכָת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּרִלָּה, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ, הַבְּרִלָּה וְקֹדֶשׁ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתְּךָ: וְחַן יֵצֵא

קִדְשֶׁךָ. וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדָּשְׁךָ נִשְׁכַּח וְיִשְׂרָאֵל
וְהַזְמִינִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׂעָה.
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפִּלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיכֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוא לְדוֹר וָדוֹר, גִּזְרֵךְ לָךְ
זָנִסְפָּר תִּהְיֶה, עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשֵׁמֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גְּסִיקָה שְׂבָכָה יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל גְּסִילֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂבָכָה עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
בְחַמֶּיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קִנֵּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲלָמוֹת וְיִתְרוֹסִים וְיִתְנַשְּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְעַל כָּל־מַעֲלָמוֹת וְיִתְרוֹסִים וְיִתְנַשְּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְכָל־חַיִּים יִזְדְּרוּ פָלָה, וְיִחַלְדוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוֹעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב,
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת:

גִּסְרֵי אֱלֹהֵינוּ נִאֲלָה אֲבוֹתֵינוּ, בִּרְכֵנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בְּהוֹרָה, הַבְּתוּכָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהֵרֹן וּבְנָיו, בְּהִנָּחִים
עִם קְדוּשָׁתְךָ פָּאֵמִי

וְבָרְכָהּ יי יהי פניו נגד ההיכל וישמרה. נגד ימינו:
 נא יי פניו נגד ההיכל אליה ויהנה נגד שאלנו
 נא יי פניו נגד ההיכל אליה נגד ימינו:
 וישם לה נגד שאלנו שלום נגד ימינו:

עוֹלָם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים.
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, בְּרַכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ כְּלָנוּ
 בְּאַחַד יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ.
 לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי.
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

למעריב שלום רב על ישראל עמך הנשים לעולם כי אתה הוא מלך
 ארון לכל השלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
 כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את
 עמו ישראל בשלום:

יהי רצון אמרי סי והגיון לבי לפניך, יי צורי ונאלי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדְעָה, וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרֻטָה, וְלִמְקַלְלֵי, וּפְשֵׁי תְהוֹם.
 וּנְפֹשֵׁי כְּעָפָר לְכָל הַהֵיחָה. בְּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּן
 גִּפְשֵׁי, וְכָל הַקְטִים וְהַחֹשֶׁשִׁים עָלַי לְרַעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ.
 עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
 קִדְשִׁתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנִּי, יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי סִי
 וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּבִרוּמֶיךָ, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אָמֵן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיתנה ביה המקדש, בסברה קמינו,
 ומן חלקנו בחירקה: ושם נעבדה בקרבה, בימי עולם ובשנים קדמוניות: ונעבדת
 ליי סנתח יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות:

בשביעי של פסח. בשבועות ובשמיני עצרת מזכירין נשמות
אחרי קריאת התורה

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמוֹת חַיֵּי צָבָא הַגָּזָה
לְיִשְׂרָאֵל שְׁמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם,
הָעַם וְהָאָרֶץ, וְנָפְלוּ מוֹת גְּבוּרִים בְּמַלְחַמַת
הַשְׁחָרֹר, בְּפַעְלוֹת הַגָּזָה וּבְמַעֲרֻכּוֹת סִינִי.
מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ בְּהַחֲלָצָם לְעִזְרַת
הָעַם, וְהָרוּ בַדָּמָם הַטָּהוֹר אֶת רִגְבֵי אֲדָמַת
קְדֻשָּׁנוּ וּמַדְבְּרוֹת סִינִי.

זָכַר עֲקֻדָּתָם וּמַעֲשֵׂי גְבוּרָתָם לֹא יִסּוּפוּ מֵאֲתָנוּ
לְעוֹלָמִים. תְּהִינָה נִשְׁמוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְעִם
נִשְׁמוֹת שְׂאֵר גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשָׁיו שְׁבִגְן-עֵדֶן
אָמֵן.

מי שאין לו אב יאמר זה:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים גְּשֻׁמַת אָבִא מִרֵי (פכ"ט) שְׁהִלָּה לְעוֹלָמִי, בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר
צָדִיקָה בְּעָרוֹ, בְּשֹׁכֵר-זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים, עִם
נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שְׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצָדִיקִיּוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שאין לו אם יאמר זה:

יזכור אלהים נשמת אבי מרתִי (פנים) שהלכה לעולמה, בעבור שאני
נדר צדקה בערה, ובשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים,
עם נשמות אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר
צדיקים וצדיקניות שבגן עדן, ונאמר אמן:

להורים ויתר הקרובים יאמר זה:

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי וקנתי דודי ודודתי אחי ואחיותי
בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נדר
צדקה בערם, ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמות
אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר צדיקים וצדיקניות
שבגן עדן, ונאמר אמן:

לנשמות מומתים על קידוש השם אומרים זה:

יזכור אלהים נשמת (פנים) ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי והן
מצד אמי הן שהיטת הן שנהרגו הן שגשחו ושגשחו ושגשחו ושגשחו
ושגשחו על קדוש השם, בעבור שאני צדקה בער הזכרת נשמותיהם
ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של
אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר צדיקים וצדיקניות
שבגן עדן, ונאמר אמן:

אחר אומרים אל מלא רחמים כו' תמצא במוסף של שבת:

אחר הזכרת נשמות אומר הש"ץ מי שכיר זה:

מי שכיר אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך את
ר' (פנים) בעבור שנדר צדקה בער הנשמות שהזכיר היום לכבוד המקום ולכבוד
התורה ולכבוד הרגל (כיוון ולכבוד היום הדין), בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו
ויצילהו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה, (כיוון ויכתבו ויחתמו לחיים טובים
בזה יום הדין וישלח ברבה והצלחה בכל מעשה ידיו (בשלוש ימים ויזכו לעלות
לרגל), עם כל ישראל אהיו, ונאמר אמן:

אב הרחמים, אשרי יהללו, תמצא במוסף של שבת:

מוסף לשלש רגלים.

מי שם יי אקרא הנו נדר לאליהו:

אלי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, הלא הגדול הגבור

ותנוד

וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן, נֹמֵל חֲסָדִים מִוִּכִּים, וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא נֵאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרָנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:
נְתִירָה מְשִׁיב רִיחַ וּמַרְדֵּי הַגִּשְׁמִים: כִּי מִרְדֵּי הַכֹּל:

מִכָּל־כֹּל חַיִּים בְּחַסֵּד; מַחֲיֶה מֵתִים. בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמַקְיִם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי הוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה
הַמֵּתִים:

בתורת הש"ס אומרים כאן קדושה (י) . אתה

(י) קדושה בתורת הש"ס

ליום טוב ולתענית רבא

לתור המועד

בְּתָר יִתְּנֵנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמַּוְּךְ מַעֲלָה
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִסָּה: יִתֵּר כָּלָם
קִרְשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, בְּרַבֵּר הָאֱמֹר עַל יַד גְּבִיּאָה,
וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמַר: שׁי"ה קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ,
יי צְבָאוֹת מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: יי כְּבוֹדוֹ
כָּלָה עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיחָ
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְתָּם מִשְׁפָּחִים וְאֹמְרִים:
שׁי"ה בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמָקוֹמוֹ: יי מְמָקוֹמוֹ הוּא
יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וְיִתֵּן עִם הַמִּיתָרִים שְׁמוֹ עָרֵב
וְזוֹכֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אֹמְרִים: שׁי"ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ, יי אַתָּה:
יי הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מִלְּכֵנוּ, הוּא
מִשְׁעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ, וְיִנְאֲלֵנוּ שְׁנִית, וְיִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי, לֵאמֹר, הֵן נִאֲלָתִי
וְאַתָּה אֲתִירִית בְּרִאשִׁית, לְהִזָּת לָכֶם לְאֱלֹהִים:
שׁי"ה אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

בְּתָר יִתְּנֵנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמַּוְּךְ מַעֲלָה
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִסָּה: יִתֵּר כָּלָם
קִרְשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, בְּרַבֵּר הָאֱמֹר עַל יַד גְּבִיּאָה,
וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמַר: שׁי"ה קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ,
יי צְבָאוֹת מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: יי כְּבוֹדוֹ
כָּלָה עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיחָ
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְתָּם מִשְׁפָּחִים וְאֹמְרִים:
שׁי"ה בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמָקוֹמוֹ: יי מְמָקוֹמוֹ הוּא
יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וְיִתֵּן עִם הַמִּיתָרִים שְׁמוֹ עָרֵב
וְזוֹכֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אֹמְרִים: שׁי"ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ, יי אַתָּה:
יי הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מִלְּכֵנוּ, הוּא
מִשְׁעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ, וְיִנְאֲלֵנוּ שְׁנִית, וְיִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי, לֵאמֹר, הֵן נִאֲלָתִי
וְאַתָּה אֲתִירִית בְּרִאשִׁית, לְהִזָּת לָכֶם לְאֱלֹהִים:
שׁי"ה אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

הַלְלוּהָ: אתה קדוש וי

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
 כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי. תאל
 הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו
 ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות,
 וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
 קראת:

נתת לנו יי אלהינו באהבה (משנת שבתות למנוחה) מועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה) את יום
 לפסח לשבועות למוטות לשמיני עצרת ולשית
 חג המצות חג השבועות חג הסוכות שמיני חג
 הזה זמן טהור זמן טהור זמן העצרת הזה
 תרונתנו תורתנו שמחתנו זמן שמחתנו
 (משנת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל
 ארמנו, ואין אנהנו יכולים לעלות
 ולראות ולהשתחוות לפניך, ולעשות
 חובותינו בבית בחירתך, בבית הגדול
 והקדוש, שנקרא שמך עליו, מפני היר

שנשחלח

קדוש בחור השין.

אדיר אהרנו יי אדיר. מה אדיר שמך בכל הארץ: והנה יי למלך
 על כל הארץ. ביום הזה יי אתך ושמו אתך: יי אברך
 לך שנה טובה לאמר: שיה ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור תלדיה:
 ויהי לדור ודור נגיד גדול, ולנצח נצחים קדושה גדולה, ושכנה אלחית משיח לא
 ימוש, לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי.
 תאל הקדוש:

שְׁנֵי שַׁת־לָחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ . יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֶּךְ רַחֲמָן, שֶׁתִּשׁוּב
 וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
 וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ . אָבִינוּ מִלְכֵנוּ,
 גָּדֹל כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה, וְהוֹפֵעַ
 וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי . וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם מִיִּרְכַּת־יָאָרֶץ . וְהַבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ,
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם . וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ . תְּמִידִים כְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם . וְאֶת מוֹסֵף יוֹם ^{לשבת וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה הַיּוֹם}

לשם"ע ולש"ת	לסוכות	לשבועות	לפסח
שְׁמִינִי עֶצְרַת	הַגּ הַסּוּכוֹת	חַג הַשָּׁבוּעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַחֲג הַזֶּה .	הַחֲג הַזֶּה .	הַחֲג הַזֶּה .	הַחֲג הַזֶּה .

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ,
 כְּמוֹ שִׁכְתָּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מַשָּׁה
 עֲבָדְךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

לשבת וביום השַׁבָּת, שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תִּמְיָמָם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סוּדָת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוּ : עוֹלֹת שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתּוֹ, עַל עוֹלֹת
 הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : זֶה קֶרְבֶּן שַׁבָּת, וְקֶרְבֶּן הַיּוֹם כְּאָמֹר :

ליום א' לסוכות	לשבועות	ליום א' לפסח
וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם	וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים	וּבַיּוֹם הַרְּאשׁוֹן
וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם	בְּהַקְרִיבְכֶם	בְּאֵר בָּעֵה
הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא	תִּדְשָׁה	מִנְחָה
קוֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם,	לִי בְשִׁבְעוֹתֵיכֶם	עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ פָּסַח
כָּל מִלְאֲכַת עֲבוֹדָה	קוֹדֶשׁ	שִׁבְעַת מִקְרָא

ליום א' דפסח	לשבת	ליום ב' דסוכות
ימים, מצות יאכל:	יהיה לכם	לא תעשו, וחנוותם
ביום הראשון מקרא	כל מצאת	חג ליי שבעת ימים.
קודש כל מצאת	עבודה לא	והקרבתם עולה אשה
עבודה לא תעשו.	תעשו, והקרבתם	ריח ניחוח ליי.
והקרבתם אשה	עולה לריח	פרים בני בקר שלשה
עולה ליי. פרים בני	ניחוח ליי.	עשר, אילים שנים,
בקר שנים ואיל אחד,	פרים בני בקר	בבשים בני שנה
ושבעה בבשים בני	שנים, איל אחד,	ארבעה עשר, תמימם
שנה, תמימם יהיו	שבעה בבשים	יהיו: ומנחתם
לכם: ומנחתם	בני שנה: ומנחתם	

בחול חמשה וביום אחרון של פסח אומרים והקרבתם:

ומנחתם ונספיקם במדבר שלשה עשרונים לפר, ושני עשרונים לאיל,
ועשרון לבבש, ויין פנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם:

לשבת ושלמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שביעי,
כלם ילבעו ויתענגו בטובקה, ובשביעי רצית בן וקדשתו,
חמדת ימים אותו קראת, וזכר למעשה בראשית:

ביום ב' דסוכות אומרים זה:

וביום השני. פרים בני בקר שנים עשר, אילם שנים,
בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימם: ומנחתם

ביום ג' דסוכות אומרים זה:

וביום השלישי. פרים עשתי עשר, אילם שנים,
בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימם: ומנחתם

ביום ד' דסוכות אומרים זה:

וביום הרביעי. פרים עשרה, אילם שנים, בבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימם: ומנחתם

ביום ה' דסוכות אומרים זה:

וביום החמישי. פרים תשעה, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים: ומנתתם

ביום ו' דסוכות אומרים זה:

וביום הששי. פרים שמונה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים: ומנתתם

בהושענא רבה אומרים:

וביום השביעי. פרים שבעה, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים: ומנתתם

לשמיני עצרת ולשמינת תורת:

ביום השמיני. עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו. והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח
לוי, פר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה,
תמימים: ומנתתם

בשבת אומרים:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שביעי, כלם
ישבעו ויתענגו בטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, תמדת
ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו (ישבת רצה במנוחתנו) מלך
רחמן, רחם עלינו, טוב ומטיב ההדרש
לנו, שובה אלינו בהמון רחמיה, בגלל אבות
שעשו רצונך. בנה ביתך בביתחלה, וכונן
מקדשך על מכוננו. והראנו בבנינו ושמחנו
בתקוננו. והשב כהנים לעבודתם, ולוים
לשירם ולזמרים, והשב ישראל לגויהם, ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי

רננינו, בכתוב בתורתך: שלוש פעמים
בשנה, יראה כל זכורך את פני יי אלהיך.
במקום אשר יבחר: בחד המצות, ובחד
השבועות, ובחד הסוכות. ולא יראה את פני
יירקם, איש כמתנת ידו, בברכת יי אלהיך,
אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך. לחיים
ולשלום. לשמחה ולששון. כאשר רצית
ואמרת לברכנו. ^(יטבת אלהיך ואלהי אבותיך רצה נא במחלתנו)
קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מסובך.
ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו ^(יטבת באהבה ובדצון) בשמחה ובששון.
^(יטבת שבת ו) מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקהשי
שמה. ברוך אתה יי, מקהש ^(יטבת השבת ו) ישראל
והזמנים:

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון
תמיד, עבודת ישראל עמך:

^{ביום כשמיני הש"ס לותחונה אחרים ותשרי וכו':}

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה }
הוא יי אלהינו, ואלהי }
אבותינו, לעולם ועד, צורנו }
צור חינו, מנן ושלחנו, אתה }
מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהי }
ישראל, ואלהי אבותינו, אלוי כל בשר, }
יחזנו, יחזר בראשית, ברכות והודאות }
לשמה גדול והקדוש, על שהחיינו }
וקיימנו, בן חמיש ותקומנו, וקיימנו }
גלותנו

נְדִימוֹתָנוּ לְחַצְרוֹת קִרְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֲקִידֶךָ, } הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלָם, } וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ
עַל שְׁמִינֵת סוּרִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּסוּרִים לָךְ, } וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ

הַמְּקוֹרוֹת לָךְ, וְעַל גְּשָׁמֶיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל גְּשָׁמֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִסְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲשֶׂיךָ קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וְיִתְלַלּוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב,
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲחָה לְהוֹדוֹת:

לְשִׁין בְּרִכַּת כְּהֹנִיִּם.

שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ
בְּאַחַד יָחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ בְּרוֹב עוֹז וְשְׁלֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלִי, נִפְשֵׁי תוֹדֹם,
וְנִפְשֵׁי כָּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ הִרְדּוּךָ
נִפְשֵׁי, וְכָל הַקְּטָנִים וְהַגְּדוֹלִים עָלַי רַחֵם מִדֶּחַה דְּפָר עֲצָתָם וּבִקְלָל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשֻׁתְּךָ, לִמְעַן יִתְלַצוֹן יִדְּיֶךָ הַשְׁעָה יְמִינֶךָ וְעַנִּי, יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי סִי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי, עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִדְּמוֹ, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן סִלְפִּיָּךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִדְּרָה בְּיָמֵינוּ,
וְסֵן מִלְּכָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם גִּבּוֹרֶךָ בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁתֶיךָ: וְעֲרַמְתָּ
לִי סִנְתָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁתֶיךָ:

כשנצטו הש"ס לזוהר חז"ל ונאמרו חז"ל

וְתַעֲרֹב לְפָנֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן, אֲנִי
 רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ דְּרַבִּים, הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֹדֶר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם,
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשֵׁם
 נֶעֱבְדְּךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:
 הַשִּׁיחַ מִסִּים בָּרוּךְ אַתָּה יי, שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה
 נֶעֱבֹד: (אמן) כוּדִים וכו'

קידוש ליום טוב שחרית.

בשבת אומרים: ושמרו כו'

לשלוש רגלים } לקראת קידוש } תקעו בתרועה שופר בפסח ליום ולענין כי
 אשר תקראו אותם במועדים: } חזק לישראל הוא משפט לאליהו יעקב:

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל:

כי ה' סגרי סדן ורגל ונכס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הנגון:

למיטת ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בסוכה:

סדר התרת נדרים.

המבקש התרת נדרים וקבלת נזילה מותר לפני בית דין ויותר טוב אם הם עושה שהם ערו
 קדושה. ואם אין יכול להיות כשני משרה ס'ם צריבין להיות בית דין דהיינו שלשה:

שמענו גא רבותי ה'נים מומחים, כל נדר או שבועה או אסר או קנס
 או חרם, שגדרתי או גשבעתי בהקיצו או בחלום. או גשבעתי
 בשמות

בשמות הקדשים שאינם נמחקים, ובשם הייה ברוך הוא, וכל מי
נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון, וכל שום אסור, ואפילו אסור
הנאה שאמרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור, בין בלשון אסור
או חרם או קונם, וכל שום קבלה אפילו של מצוה שקבלתי עלי, בין
בלשון נדר, בין בלשון נדרה, בין בלשון שבועה, בין בלשון נזירות,
בין בכל לשון, וגם הנעשה בתקיעת כף. בין כל נדר, ובין כל נדרה,
ובין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי, וכל מוצא שפתי שיצא מפי,
או שנהגתי ונמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות, או איזה הנגה
מובה, או איזה דבר טוב שנהגתי שלש פעמים, ולא התניתי שיהא בלי
נדר, הן דבר שעשיתי על עצמי, הן על אחרים, הן אותן הידועים לי,
הן אותן שפכר שכתתי, בכלהו, אתחרטנא בהו מעקרא, ושואל ומבקש
אני ממעלתכם התרה עליהם, כי יראתי פן אפשל וגלפדתי חס ושלום בעון
נדרים, ושבועות ונזירות, וחרמות ואסורין, וקונמות והסכמות, ואין אני
תודה חס ושלום על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי, רק אני מתחרט
על קבלת הענינים, בלשון נדר או שבועה, או נזירות או אסור, או חרם,
או קונם, או הסכמה, או קבלה בלב. ומתחרט אני על זה שלא אמרתי,
הני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה, ונזירות וחרם ואסור, וקונם וקבלה
בלב. לכן אני שואל התרה בכלהו. ואני מתחרט על כל הנזכר, בין
אם היו המעשים מדברים הנוגעים בממון, בין מהדברים הנוגעים בגוף,
בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה, בכלהו אני מתחרט, על לשון נדר
ושבועה ונזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין, המתחרט
והמבקש התרה, צריך לפרוט הנדר, אך דעו גא רבותי, כי אי אפשר
לפורטם כי רבים הם. ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים שאין להחזיר
אותן, על פן יהיו גא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

והכתירין משיבין לו גי פעמים בלשון זה:

הכל יהיו מותרים לך, הכל מחולים לך, הכל שרוים לך.
אין כאן לא נדר, ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם,
ולא אסור ולא קונם ולא נדוי, ולא שמתא, ולא ארור. אבל
יש כאן, מחילה סליחה וכפרה. וכשם שפתירים בבית דין
של מטה, כך יהיו מותרים בבית דין של מעלה:

אחר כך יאמר בלשון זה:

הרי אני מיטל מדעה לפניכם ואני מבטל כפאן ולהבא כל הנדרים וכל
שבועות ונזירות ואסורין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב
שאקבל עלי בפעמי. הן בהקין הן בחלום והן מנדרי תענית בשעת
מנחה. ובאם שאשכח לתנאי מדעא הזאת ואחזר מהיום עוד, מעתה

אני מתירם עליהם וכתובה עליהם שיהיו כולן במלון ומבוסלן לא שרדן
ולא בקיסין ולא יהיו חלין כלל וכלל בכולן אתה מתאבד בהן מעשה ועד עולם:

וזהו זה בשלם יחזיר לתמוך בשעה השבועה כמבואר בירד. וגם יחיד יש לאמרו אחר
התרת נדרים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואליה אבותי, שכל הקללות והאיומים והגזופים והתעבות והעמלות שקללתי או שארדתי או שגדתי או
שדחתי או ששחתי או עצמי או את אשתי או את בני ביתי או את
אתרים. או אתרים שקללו או שגדו או שדחתי או ששחתי אותי או
את אשתי או את אדעי או את בני ביתי. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואליה
אבותי, אלהי ששמים ובארץ. שאל ישלמו בנך ואל יעשו רשם, וכל
הקללות יתבטלו עלינו למעלה ולברכה ברכתיב ויהפוך יי אלהיך לך
את הקללה לברכה כי אהבה יי אלהיך:

ואחר כך גם העדה הקדושה יחזרו ויאמרו כי פעמים בלשון זה:

כולם מותרים לך. כולם שרוים לך. כולם מחוללים לך. בשם
שאנחנו מתירין בבית דין של מטה. בך יהיו מותרים
בבית דין של מעלה ולא יעשו שום רשם כלל. וכל הקללות
יתבטלו עלינו למעלה ולברכה ברכתיב ויהפוך יי אלהיך לך
את הקללה לברכה. כי אהבה יי אלהיך:

תפלה לערב ראש השנה.

תפלה זו אומרים בסוכה ראש השנה אחר תפלת המעשר:

אחות קמנה תפלותיה. עורכה ועמה תהלותיה. אל גא רפא גא לסחלתיה.
תבילה שנה וקללותיה:
בנועם כלים לך תקראנה. ושר ויהללים כי לך גא. על מה תעלים
שיגיה ותראה ורים אכלים גלותיה. תבילה שנה וקללותיה:
רעה את צאנה אריות קרו. ושפוק תרצה באומרים שרו. וכנת ימנה
סרצו וארו. לא השאירו עוללותיה. תבילה שנה וקללותיה:
סתי תעלה בנה מבור. ומבית כלל עליה תשבור. והפלא פלא בצאתה
בגבור. לזהם וכלה מכלותיה. תבילה שנה וקללותיה:
חילה קבעו העי כלו. ומיכה שבעו ובזו איש לו. ולבה קרעו. ובכל
זאת לא סקה געו מעולותיה. תבילה שנה וקללותיה:
ומירות הפת וחשקה תגביר. להפוך קרבת דורה. ותעביר. מלב ראבת
נפשה. ותסיר לבקש אהבת כלולותיה. תבילה שנה וקללותיה:

נחה

גָּהָה בְּגִמְתָּ לָעֵה רִבְצָה. רַב נִמְנַמְתָּ מִדּוֹד חֲפָצָה. וְהִיא כְּפֹרְתָת עֲלֵתָת
 גָּצָה. לֹא הִבְשִׁילָה אֲשַׁכְּלוּתֶיהָ. תִּבְלָה שָׁנָה וְקִלְלוּתֶיהָ:
 חֲזָקוֹ וְגִילוֹ כִּי שׁוֹד נָמַר. לָצוֹר הִזְחִילוֹ בְּרִיתוֹ שָׁמַר. לָכֶם. וְתַעֲלֶה לְצִיּוֹן.
 וְאָמַר. מוֹלֵד מוֹלֵד מִסְּלוּתֶיהָ. תִּחַל שָׁנָה וּבִרְכוּתֶיהָ:

תפלת ראש השנה לערבית לשחרית ולמנחה.

יִסְמַחַה כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הֵבוּ נִדְלָל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל.
 וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמִבִּיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ.
 בְּאַהֲבָה:

וְהִרְגֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכֹתֵב בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מִדֵּי הַמֵּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵל הַרְחָמִים, זוֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה הַמֵּתִים:

בְּחֹזֶק הַשִּׁיץ אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
 סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכָה לָאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ כְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם
 עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחֲךָ וְעַל מְכוּנְךָ וְהִיבָלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְאִימָתֶךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאת, וַיִּרְאוּךָ
כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים,
וַיַּעֲשׂוּ כָל־ם אֲגִדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם. כִּמּוֹ שִׁיר עֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְּׁלֵטָן לִפְנֶיךָ,
עוֹז בְּיָדֶךָ, וְגִבּוּרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל
כָּל מַה שֶּׁבָּרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירְאִיֶּךָ, וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹר שִׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחֲלִים לָךְ.
שְׁמִיחָה לְאַרְצֶךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד
עֲבָדֶךָ, וְעֲרִיכַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ, בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ:
וּבְכֵן צְהִי קִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ, וַחֲסִידִים
בְּרָגָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְכָל הַרְשָׁעָה
כָּלָה כִּפְעָשׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:
וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה לְבָרְכֶךָ,
עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ, יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּיָהּ:

קְרוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהָ מִבְּלַעֲדֶיךָ.
בְּכַתּוּב, וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל
הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלִיךְ הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ,
וְרָצִית בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת.

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדוֹתֶיךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָת:

כשחל יום במצאי שבת אומרים כאן ותודיענו י:

וְהִתְקַן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת
יוֹם) הַזְּכוֹרֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זְכוֹרֹן) תְּרוּעָה (לשבת בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קוֹדֶשׁ זֵכֶר לְיִצְיָאָה מִצָּרִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֵד
וְיִזְכֹּר זְכוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזְכוֹרֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכוֹרֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבִידֶךָ, וְזְכוֹרֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזְכוֹרֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזְּכוֹרֹן
הַזֶּה, זְכוֹנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בֹּו לְטוֹבָה, וּפְקֻדוֹתֵנוּ בֹּו לְבִרְכָּה, וְרוֹשִׁיעֵנוּ בֹּו
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְרִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חַסֵּד וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְרוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֲיָנֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלֹו בְּכִבּוּדֶךָ, וְהַנֶּשֶׂא עַל כָּל הָאָרֶץ
בִּיקְרָךְ, וְהוֹפֵעַ בְּהִדְרָךְ גָּאוֹן עֲזוּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי
תְּבֵל אֶרֶץ, וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל, כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ,
וַיִּבֵּן כָּל יִצּוֹר, כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ.

ומלכותו

י: כשחל יום טוב במצאי שבת אומרים זה:

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ, וְתִלְמִדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רַצוֹנֶךָ,
וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים
וּמִצְוֹת טוֹבִים, וְתִנְחַלֵּנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמִדְּעָרֵי קוֹדֶשׁ וְחַיֵּי גִדְּבָה, וְתוֹרִישֵׁנוּ
קֹדֶשׁ שִׁבְתָּ וּכְבוֹד מִדְּעַר וְחִגִּיטָה הַגָּדוֹל, וְתִבְדֹּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קוֹדֶשׁ
לְחֹל, בֵּין אֵוֶר לְחֻשָּׁה, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קֹדֶשׁ שִׁבְתָּ לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּרִלָּה, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ, הַבְּרִלָּה וְקֹדֶשׁ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְבָּתְךָ: וְתִתֵּן יי

וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה: (ושבת אלהינו ואלהי אבותינו.
 רצה נא במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ.
 (ושבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, ויגדלו
 בו כל ישראל מקדשי שמך) וּמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ
 בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת
 וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 מְקַדֵּשׁ (ושבת השבת ה) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן:

רַצָּה יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה.
 וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיהֶךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל
 וְתִפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶי לְרָצוֹן
 תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתִהְיוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בָּרוּךְ אַתָּה
 יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוְדִּים אֲנִיחָנו לָךְ, שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ
 וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשׁוּטוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גְּסָלֵינוּ
 וְטוֹבוֹתֵינוּ, שְׂבַכְךָ עַתָּה וְבִזְקָר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מְעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־יְתָרְךָ וְיִתְרוֹנֶיךָ וְיִתְגַּשָּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד:

ובתוב לחיים טובים כל בני בְּרִיתְךָ:

וכל החיים יזרוך סְלָה, וְיַהֲלִילוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטוֹב,
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָא לְהוֹדוֹת:

רש"ן אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הַפְּתוּכָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הַאֲמִירָה סְפִי אֲהֲרֹן וּבָנָיו, כְּהֹנִים
עִם קְדוּשָׁיְךָ בְּאַמֶּר:

וְבִרְכָּךָ יי יְהִי פָנֵינוּ גַּם הַיּוֹם וְיִשְׁמְרֶךָ גַּם יְמֵינוּ:
וְאֵר יי פָּנֵינוּ גַּם הַיּוֹם אֵלֶיךָ וְיִחַגְּךָ גַּם שְׁמֹאלוֹ
יִשָּׂא יי פָּנָיו גַּם הַיּוֹם אֵלֶיךָ גַּם יְמֵינוּ:
וְיִשָּׂם לְךָ גַּם שְׁמֹאלוֹ שְׁלוֹם גַּם יְמֵינוּ:

שְׁלֹם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ כְּלָנוּ
בְּאַחַד יָחַד בְּאֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ בְּרֹב עֹז וְשְׁלוֹם:

בְּחֶסֶד חַיִּים, בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרֻסָּה טוֹבָה, וְגִזְרֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנִחְמֻת
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַתְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

לְמַעַרְיֵב שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מְלֶכֶךְ
אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי כִי וְהִנֵּינוּ לְכִי לְפָנֶיךָ, יי צִירֵי וְגֹאֲלֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִדָּע, וְשִׁפְתֵי מַדְבֵּר מְדֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי, גִּפְשֵׁי תְהוֹם,
וְגִפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לָכִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּת
גִּפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחַיִּים עָלֵי לְרַעַה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִרְשֶׁתְךָ

קְדָשְׁתָּהּ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְדֶיךָ וְשִׁשָּׁה יְמִינְךָ וְעַנְיִי, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמִירִי כִּי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדּוֹמָיו, הִנֵּה יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֶיךָ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֶמְרָה אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וְסֵן תִּלְקֶנּוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְרָךָ בְּיִרְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁיוֹת: וְעֲרָכָה
לִי סִנְתָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁיוֹת:

בְּכִי לֵילוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲדָר שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֲבוֹרִיחַ

לְדָוִד מְזֻמָּר, לִי הָאָרֶץ וּמִלּוּאָהּ, תִּבְלֵ וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא
עַל יָמִים יִסָּדָה וְעַל גְּהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהָרֵי יְיָ,
וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וְכֵר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא
לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ,
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּוֹר דּוֹרְשֵׁי מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב
סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

וְאַחֵר כֵּךְ אֲמָרִים קִדִּישׁ שְׁלֵם. עֲלֵינוּ, קִדִּישׁ יְחִוּם.

וְהַגִּין לְבָרֵךְ אִישׁ אֶת אֲחִיו כְּדִיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּירְצוֹן וְהֵ.
לְזִכָּר לְנִקְבָּה

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכְתֵּב וְתִתְחַתֵּם: } לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבִי וְתִתְחַתֵּמִי:

לְנִקְבוֹת

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבִי

וְתִתְחַתֵּמִי:

לְזִכָּרִים

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבוּ וְתִתְחַתְּמוּ:

קִידוּשׁ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

בְּשַׁחַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁכְתָּה מִתְחִילִין כָּאֵן:

בְּלִחַשׁ וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בּוֹקֵר:

יְיָם הַשָּׁשִׁי. וַיִּכְלְוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיִּכְלֵ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִלְּאֲכָתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלְּאֲכָתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיִּבְרַךְ

בְּבִרְךָ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מַלְאָכָיו.
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בשחר ראש השנה בתול מתחילין כאן :

על חיינו סגרי סרנו וכדנו וכבוסנו : } על חמץ קרשוח קרנו ודנו ודבוסנו :
ברוך אתה יי אלהינו מלך } ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
העולם בורא קרי הגפן : } המוציא לחם מן הארץ :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן
וַקִּדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתָיו, וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (ישבת השבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְּכוֹרוֹן
הַזֶּה, יוֹם (ישבת זכרון) הַתְּרוּעָה (ישבת באהבה) מִקְרָא
קָדֵשׁ זִכָּר לַיְצִיאת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בַּחֲרָת
וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָהּ מִכָּל הָעַמִּים, וַדְּבָרְךָ אִמְתּוֹקִים
לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדֵּשׁ
(ישבת השבת הַזֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוֹרוֹן :
ומכר שדחיינו :

ואם חל חג טוב כמוצאי שבת בוספין כאן ואת :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין
קָדֵשׁ לְחֹל, בין אור לְחֹשֶׁךְ, בין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים, בין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בין
קִדְּשָׁת שַׁבָּת לְקִדְּשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּרִלָּה, וְאֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מַשְׁשָׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁת, הַבְּרִלָּה וְקִדְּשָׁת
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, המבדיל
בין קָדֵשׁ לְחֹל : ומכר שדחיינו :

בלי שני של ראש השנה נותנין להבית פרי חדש בברי הסקדש ויתן עיניו בו ויאמר שהדיינו .
 וכן צריך עוד לחזור ולברך שהדינו על הפרי רק הברכה שצריך לאותה הפרי ואם אין פרי
 חדש מ"פ יאמר שהדינו :

**ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיימנו
 זמן הזה :**

מנהגי ליל ראש השנה.

ונתנין לאכול תפוח, בתוך כדוש ואמר שיאכל יאמר זה :
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתבשר עלינו שנה טובה ומתוקה :

גם נותנין לאכול ראש של כבש וכו' ואילו של יחזק ואי ראש של דג ויאמר זה :
יהי רצון שנהיה לראש ולא לרגל :

ובאכלו רבנים יאמר זה :
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתברכה זכותנו ברצון :
 וכן נותנין לאכול פני סתירה . יש נותנין שלא לאכול בראש השנה שום דבר חסין .
 ונותנין ללמוד ר' פורקס מסכת ראש השנה קודם ברכת תפוח :

סדר תקיעת שופר.

קודם תקיעת שופר מוכיזים בזמור זה ו' פעמים :

**למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף.
 הריעו לאלהים בקול רגה : כי יי עליזון
 נורא, מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תהתינו,
 ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את נאון
 יעקב אשר אהב סלה : עשה אלהים בתרועה, יי
 בקול שופר : אמרו אלהים אמרו, אמרו למלכנו אמרו :
 כי מלך כל הארץ, אלהים אמרו משכיל : מלך
 אלהים על גוים, אלהים יושב על כסא קדשו : נדיבי
 עמים נאספו עם אלהי אברהם, כי לאלהים מגני
 ארץ מאד נעלה :**

קודם הקיעת שופר יאמר אלו פסוקים בקול רם והוא מנהג נשי' תנ"כ .
מן המצר קראתי יה עזני במרחב יה :

ויאמר ששה שופרים אלו שריה קדע שמן :

ק וְדִי שְׁמֵעָה אֵל תַּעֲלֶם אֲזִנָּה לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֵתִי
 ר אֵשׁ דְּבָרָה אֱמֶת וְלַעֲוֹלָם כָּל מְשַׁפֵּם צְדָקָה
 ע רֹב עֲבָדָה לְטוֹב אֵל יַעֲשִׁקוּנִי וְדִים
 שׁ שׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתָהּ כְּמוֹצֵא שֶׁלֹּד רָב
 ט וּב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִי בְּמִצְוֹתֶיהָ הֵאֱמַנְתִּי
 נ דְּבוֹת מִי רָצַח נָא יְיָ וּמְשַׁפְּטֶיהָ לְמַדְנִי

ויאמר מקדום שופר זה עולה אליהם בתרועה יי בקול שופר ואח"כ יבור :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵחֵינוּ וְקִיַּמְנוּ
 וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

יום בכר יצא התוקע יבור השומע בעצמו ב' ברכות ואם השומע אינו יודע לבור יבור התוקע.

וזהו שלא ידבר מברכות התקיעות עד אחר כל התקיעות

דחנות הש"ץ בדבר שאינו כענין התקיעות והתפלות. ואם שח בין ברכה להתקיעות צריך
 לחזור ולברך אפי' השומע. מוב לתקוע בצד ימין של פיו. וינבית חשופי קצת. למעלה וגם פה
 ושיא ידוע למעלה ולא לצדדים. צריך לבור ברכות ולתקוע פעם בלא פסיגת גלל. א"כ
 השומעים נכון שיכבדו :

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

ואחר התקיעות יתהלל

אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יְיָ בְּאוֹר פְּנֵיהֶם יִהְיֶה כּוֹן

בְּשִׁמְךָ יִגִּילֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּבְצִדְקָתְךָ יִרְמֹז
 כִּי תִסְאֲרֶת עִזְמוֹ אֶתָּה, וּבְרִצְוֹנְךָ תִּרְוֹם קִרְנֵנוּ
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ מִלָּה אֲשֶׁרִי הָעַם כִּי

מוסף לראש השנה.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ נִדְלָל לְאַלְהֵינוּ:
 אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל.
 וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבְיֵא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ.
 בְּאַהֲבָה:

וְכָרַם לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים, וְכָתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהָם:
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מוֹרֵד הַמֶּלֶךְ:

מִכָּל כֹּחַ חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 מִי כְמוֹךָ אֵב רַחֲמִים, זוֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה הַמֵּתִים:
 בְּחֹרֶת הַשֵּׁץ וּמִרְיָם כִּמֵּן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
 מִלָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
 לְחֹדֶר וְחֹדֶר הַמַּלְיָכִי לְאֵל כִּי תֵּהֵא לְגִדּוֹ מְדוּם וְקְדוּשָׁה:
 וּבִכְנֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם
 עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן בְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחְךָ וְעַל מְכוּנָה וְהִיבָלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְאִמְתֶּךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאת, וַיִּרְאוּךָ
כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים,
וַיַּעֲשׂוּ כָל־מִצְוָתְךָ אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם. כִּמּוֹ שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵטָן לִפְנֶיךָ,
עוֹז בְּיָדְךָ, וְגִבּוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל
כָּל מַה שֶּׁבָּרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירְאֶיךָ, וְתַקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ,
שְׁמִיחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹר
עֲבִירְךָ, וְעֲרִיכַת גֵּר לְבֵן יֹשֵׁי מְשִׁיחָךָ, בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ:
וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ, וְחֲסִידִים
בִּרְצָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְכָל הַרְשָׁעָה
כִּלְהָ כִּעָשָׁן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ:
וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַהֲרָה לְבָרְכָךָ
עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: **יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן**
לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ, וְאֵין אֵלֹהָ מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתּוּב, וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל
הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ,
וַרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת.

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדָתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָת:

וְהִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת
יוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זְכוֹן) הַתְרוּעָה (לשבת בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קוֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֵּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצָנוּ, וְנִתְרַחֲקָנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתִּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בִּרְחֻמֶּיךָ הַרְבִּיּוֹת,
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל בְּכוֹדוֹ. אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ,
גָּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה, וְהוֹפֵעַ
וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקִרְבַּ פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ, בִּרְנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ,
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם. וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְיוֹם)
הַזִּכְרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה,

בְּמַצּוֹת רְצוֹנָה, כְּמוֹ שִׁכְתָּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ עַל יְדֵי מַטֵּה עֲבֹדָה, מִפִּי כְבוֹדָהּ בְּאִמּוֹר:

לשבת וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרונים סולת
מנחה בלילה בשמן ונסכו: עולת שבת בשבתה, על עולת
התמיד ונסכה: זה קרבן שבת, וקרבן היום באמר:

ובחורש השביעי באחר לחרש, מקרא קודש יהיה לכם, כל מלאכת
עבודה לא תעשו, יום תרועה יהיה לכם. ועשותם עולה לרית
גיתוח ליי, פר בן בקר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר, ושני עשרונים לאיל,
ועשרון לכבש, חין פנסכו, ושני שעירים לכפר, ושני תמידים
בהלכתם: מלבד עולת החורש ומנחתה, ועולת התמיד ומנחתה. ונסכיהם
כמשפכם, לרית גיתוח אשה ליי:

לשבת ושמחתו במלכותה שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שבועי.
כלם ישבעו ויתענגו מבובקה, ובשביעי רצית בו וקנשתו.
חכרת ימים אותו קראת, ובר למעשה בראשית:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת נִדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמַשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹא שָׁם חָלְקֵנוּ כָהֶם, וְגוֹרְלָנוּ
כָּכָל הַמוֹנִם. וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים,
לִפְנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשׁוֹבֵיגַת עֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ
אֵין עוֹד. אֲמַת מַלְכֵנוּ, אִפֶּס זוֹלָתוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ:
וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֵל לְבָבָהּ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

ועל בן גבנה לך יי אלהי, לראות סברה בתפארת עזך להעביר גלגלים
מן הארץ, והאלילים פרות יפרתון, לתקן עולם במלכות שדי. וכי
בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יגידו וידעו כל
יושבי תבל, כי לך הכרע כל פרק השבע כל לשון. לפניה יי אלהי
יקרע ויפול, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבילו בלם את על כלכותה
מתמיד

וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךְ הִיא, וְלְעוֹלָם עַד
תַּמְלִיךְ בְּכָבוֹד, בְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יְיָ יִמְלִיךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר, לֹא הָבִיט אֵין בִּיעֶקֶב, וְלֹא רָאָה עָמֹל
בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ, וְתַרְוַעַת מַלְכָּךְ בּוֹ.
וְנֹאמַר, וַיְהִי בִישְׁרוֹן מַלְכָּךְ, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם, יַחַד
שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר, כִּי לִי
הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בְּנָוִים. וְנֹאמַר, יְיָ מַלְכָּךְ גָּאוֹת לְבִשׁ
לְבִשׁ יְיָ עוֹז הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָל בֶּל תִּמּוּט. וְנֹאמַר,
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא
מַלְכָּךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מַלְכָּךְ הַכְּבוֹד, יְיָ עוֹזוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ
גִבּוֹר מְלַחֲמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹא מַלְכָּךְ הַכְּבוֹד, מִי הוּא זֶה מַלְכָּךְ הַכְּבוֹד,
יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מַלְכָּךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר, כַּת אָמַר יְיָ מַלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמְרוּ, יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִכֻּלְעֲדֵי
אֵין אֱלֹהִים. וְנֹאמַר, וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּתַר צִיּוֹן לְשָׁפוֹט אֶת תּוֹר
עַשׂוֹ, וְחִיתָה לִי הַמְּלוּכָה. וְנֹאמַר, וְהָיָה יְיָ לְמַלְכָּךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ כִּי־הוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוּב
לֵאמֹר, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכָּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּל בְּכָבוֹדְךָ, וְהִנֵּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ
בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהִדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי
תִּבְלָל אֶרֶץ, וַיֵּדַע כָּל פֶּעוֹל, כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ,
וַיִּבִין כָּל יִצּוֹר, כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מַלְכָּךְ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: (יִשְׁבֹּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ)

רצת נא בקנותנו קדשנו במצותיך, ותן חלקנו
בתורתך, שלבענו משובך ושלמחנו בישועתך
לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, ונגוהו
בו כל ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך
באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת
וקיים לעד. ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ,
מקדש (לשבת השבת ה) ישראל ויום הזכרון:

מנהג ספרד לחקור גם בלחש תשרית תשרית ואחר כך אומרים היום הרת עולם,
גם בשבת אע"פ שאין חוקעין:

היום הרת עולם, היום יצאנו במשפט כל יצורי עולמים, אם פגמים אם
בעבדים. אם פגמים רחמנו ברחם אב על פגמים, ואם בעבדים
עינינו לך תלויות עד שתתגעג ותוציא כאור משפטנו, איום קדוש:

אתה זוכר מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניה
נגלו כל תעלמות, והמון נסתרות שמבראשית.

כי אין שכחה לפני כסא כבודך, ואין נסתר מנגד
עיניך. אתה זוכר את כל המפעל, וגם כל היצור לא
נבחר ממך. הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו, צופה
ומביט עד סוף כל הדורות, כי תביא חוק זכרון
להפקד כל רוח ונפש, להזכר מעשים רבים, והמון
בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת, ומלפנים
אותה גלית, זה היום תחלת מעשיך, זכרון ליום
ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב.
ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב, ואיזו לשלום.
איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות בו יפקדו להזכירם
לחיים ולמוות. מי לא נפקד כהיום הזה, כי זכר כל
היצור לפניך בא, מעשה איש ופקדתו, ועלילות
מצעדי גבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי

אִישׁ. אֲשֶׁר־אִישׁ שָׁלָא יִשְׁכַּחֲךָ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ
בָּךְ. כִּי דוֹר־שִׁיבָה, לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּחַ
כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא.
וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶם. וְגַם אֶת נֶחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ.
וְתִפְקְדֶהוּ בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בְּהִבְיָאֵךְ אֶת מִי
הַמְּבֹרָךְ. לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלָלֵיהֶם. עַל כֵּן
זָכְרוּנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זִרְעוֹ בַּעֲפָרוֹת
תִּבְרָל, וְצִאֲצֵאֵנוּ כְּחוֹל הַיָּם. כִּפְתּוֹב בַּתוֹרָתְךָ: וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת נֶחַ, וְאֶת כָּל הַחַיָּה. וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה,
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה, וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם. וַנֹּאמֶר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נִאֲקָתָם.
וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אֲבָרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
יַעֲקֹב. וַנֹּאמֶר, וַזָּכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת
בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהָם אֲזָכּוֹר, וְהָאָרֶץ
אֲזָכּוֹר. וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוֹב לֵאמֹר: זָכַר עֲשֵׂה
לְנַפְלָאֲתֵינוּ, חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. וַנֹּאמֶר, טָרֵף נָתַן לִירֵאָיו.
יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. וַנֹּאמֶר, וַיִּזְכּוֹר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם
כָּרֵב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדְךָ הַנְּבִיאִים כְּתוֹב לֵאמֹר:
הֲלוֹךְ וְקִרְאֵת בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ
זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֵּךְ
אֲחֵרִי כַּמִּדְבָּר, בָּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה. וַנֹּאמֶר, וַזָּכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ כִּימִי נְעוּרֶיךָ, וְהִקְיִמוּתִי לָךְ בְּרִית
עוֹלָם. וַנֹּאמֶר, הִבֵּן יִקְיֹר לִי אֲפָרִים אִם יִלָּד שְׁעִשׂוּעִים,
כִּי מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכּוֹר אֲזָכְרֶנּוּ עוֹד. עַל כֵּן הָמוּ מִעֵי
לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָא יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ. וּפְקֻדֵּנוּ בַּפְּקֻדֹת יְשׁוּעָה

וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם. וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
את הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַשְׁבוּעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה. וְתִרְאֶה
לְפָנֶיךָ עֲקִידָה שְׁעָקָד אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֵת יִצְחָק
בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְּב שָׁלֵם, כֵּן יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֵת
כָּעֶסֶךְ מַעֲלֵינוּ, וּבְטוֹבָךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן
אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִגִּלְתֶּךָ. וְקִים לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, אֵת הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֲמֹר. וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רְאִשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָעֵינִי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְיָ. כִּי זָכַר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת אֶתָּה הוּא
מַעֲוֹלָם, וְאִין שִׁכְחָה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ,
וְעֲקִידַת יִצְחָק, לְזִרְעוֹ (שֶׁל יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, זָכַר הַבְּרִית:

סנהדרין ספרד לחקוק גם בלחש תשרית תש"ת ואחר כך אומרים היום הרח עולם,
גם בזאת אע"פ שאין חוקעין:

היום הרח עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים. אם פבנים אם
פעבדים. אם פבנים רחמנו פרהם אב על פנים. ואם פעבדים
עינינו לך תלויים עד שתחננו ותצא כאור משפטנו, איום קדוש:
אתה נגלית בפענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם.
מן השמים השמעתם קולך. ונגלית עליהם
בערפלי טהר. גם כל העולם כלו חל מפניך. ובריות
בראשית חרדו ממך. בהגלותך מלפנו על הר סיני:

לְלַמֵּד לְעַמּוּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְתַשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלְךָ.
וּבְכָרוֹת קֹדֶשׁ מְלֶהבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם
נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבֶּקָר, וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים.
וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר, וְקוֹל שׁוֹפָר חָזָק מְאֹד, וַיַּחֲרֹד כָּל
הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. וַנֹּאמֶר, וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ
וְחָזָק מְאֹד. מִשֶּׁהַיָּד בָּרַךְ וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל. וַנֹּאמֶר,
וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאֶת הַלְּפִידִים, וְאֶת
קוֹל הַשׁוֹפָר, וְאֶת הָהָר עֹשֵׁן. וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדוּ
מִרְחוֹק. וּבִרְבֵּרִי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: עֲלֶה אֱלֹהִים
בְּתִרְוַעָה, יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר. וַנֹּאמֶר, בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר, הִרְיָעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי. וַנֹּאמֶר, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲנֻנוּ. כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא.
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

וַנֹּאמֶר, הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזוֹ:
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו, הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: הִלְלוּהוּ
בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹר: הִלְלוּהוּ בַתּוֹף וּמַחֹל,
הִלְלוּהוּ בַמִּנִּים וְעֶגְבִּי: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ, הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תִרְוַעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִתְּלַל יְהוָה, הִלְלוּיָהּ:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר: כָּל יוֹשְׁבֵי
תִּבְלָה וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ, כְּנִשְׂאֵי גַם הָרִים תִּרְאוּ, וְכִתְקוּעַ
שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ. וַנֹּאמֶר, וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בַּשׁוֹפָר
גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר, וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיִּי בְּהָר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וַנֹּאמֶר,
וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה, וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ, וְאֲדָנִי יִהְיֶה בַשׁוֹפָר
יִתְקַע, וְהִלֵּךְ בַּסַּעֲרוֹת תִּימָן. יִי צְבָאוֹת יִגְן עֲלֵיהֶם, כִּן
תִּגְן עַל עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוֹתָנוּ, וְשֵׁא
 נָם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ סָבִין הַגּוֹיִם
 וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כַּנֶּם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָצָה,
 וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ, כַּמִּצְוָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁחָה
 עֲבָדֶיךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
עוֹלוֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם
לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה וְאִין
דּוֹמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

פנה ספרד לחסד גם בלחש תשרית תשרית ואמר כך אומרים היום הרות עולם.
 גם בלחש אע"פ שאין תוקעין:

תְּרוּבֵי הַרֹת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּחַתְךָ יִצְחָר עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים אִם
 בְּעֲבָדִים, אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵי אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֲבָדִים
 עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת עַד שְׁתַּחֲנַנְנוּ וְתוֹצִיא בְּאֹזַר מִשְׁפָּחָנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ:
 רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׁעָה,
 וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 וּתַפִּלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן
 תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ, הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ, שְׁאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר,
 יוֹצֵר, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחְיִיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וְהַקִּיַּמְנוּ, וְתַאֲסֹף
 גְּלוּתֵינוּ } מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ, שְׁאֵתָה
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה

נְדִימָנוּ לְמַצְרוֹת קוֹשָׁה, לְשִׁמּוֹר חֲקִיָּה. } הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נִזְדָּה לָךְ
 וְלַעֲשִׂית רָצִינָה, וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שָׁלֵם. } וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
 עַל שְׁאִנְחָנוּ מִיָּדִים לָךְ. כְּרוֹךְ אֵל הַיּוֹדְאֹת: } הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ

הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָבְךָ יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַסְלֵאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂבָבְךָ עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְאַחֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
 וְעַל בָּדָם יִתְבָּרֶךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד: וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְרוּךְ סִלָּה, וַיִּהְיֶה וַיִּבָּרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סִלָּה, הָאֵל הַטּוֹב,
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

דְּשִׁין אֶלְהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרָכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַפְּתוּבָה
 עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ, הַאֲמִירָה סָפִי אֲדִירָן וּבְנָיו, בְּהַגִּים
 עִם קְדוּשָׁיְךָ בְּאַמֹּר:

וּבְרָכָה יְיָ יְהִי מְנִי נֶגֶד הַיִּכָּל וַיִּשְׁמְרֶךָ נֶגֶד יְמִינוֹ:
 יֵאָר יְיָ קִנּוּ נֶגֶד הַיִּכָּל אֱלֹהֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ נֶגֶד שְׁמָלוֹ
 וְשָׂא יְיָ קִנּוּ נֶגֶד הַיִּכָּל אֱלֹהֶיךָ נֶגֶד יְמִינוֹ:
 וַיִּשָּׂם לָךְ נֶגֶד שְׁמָלוֹ שְׁלוֹם נֶגֶד יְמִינוֹ:

שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּרָכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ,
 לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם:

בְּסִמְר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה, וְנִזְיוֹנוֹת טוֹבוֹת, יִשְׁוַעְתָּנוּ וְנִתְחַמֵּת
 נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי שִׁי וְהַגִּיזֵן לִפְנֵי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵי נִגְלֵי:

אֲלֵהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבָּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי, וּנְפִשֵׁי תַהוֹם,
 וְנְפִשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח לְבָבִי בַּתּוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ הַעֲדוּךָ
 נְפִשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַתּוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם וְקִלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם,
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַעֲדוּתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשְׁתָּךְ

קִרְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַשְׁשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי, יְהִי לְרִצִּין אֲמִרִי מִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹסָיו, הֲבֵא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצִּין מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבָנָה בֵּית דָּמָרְשׁ, בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ,
וְחַן מְלָכֵנוּ בְּתִדְרֹסָה: וְשָׁם נַעֲבֹדָה בְּיָרְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁתֵינוּ: וְנִזְרָקָה
לִי סִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻשָּׁתֵינוּ:

סדר תשליך.

ביום ראשון של ראש השנה אחרי תפילת מנחה הולכים לים
לנהר או לבורות מים ואומרים סדר תשליך. ואם חל בשבת הולכים
ביום שני של ראש השנה. לא יאמר י"ג המדות רק יכוון בהם.

גִּם אֲמִי אֵל כְּמוֹךָ בִּנְוִטָא עוֹן גְּוַעֲבֵר עַל פִּשְׁעִי
וְלִשְׁאֲרִית נִחְלָתִי הֲלֹא הִתְחַזֵּק לְעַד אֲפֹ וְכִי
חֲפִץ חֶסֶד הוּא: וְיָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ חִיבּוּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ
סוֹתִישְׁלִיךְ בְּמַצָּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם: יִתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב יֵא חֶסֶד לְאַבְרָהָם יֵב אִשָּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ
יִמִּימֵי קָדֶם: פִּיא אֲמֵן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהִי בְּעֲנֵנִי בְּמִרְחֵב
יְהִי: נִיִּי לִי דֹלָא אִירָא הֵמָּה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: וִיִּי לִי
בְּעוֹזְרֵי יוֹאֲנִי אִירָאָה בְּשִׁנְאִי: חֲטָאוֹת לִי כִּי מִבְּטָח
בְּאָדָם: טוֹב לִחְסוֹת בִּי מִבְּטָח בְּנָדִיבִים:
וְאַחֲרֵי כֵן יֹאמֶר הַמִּסְבֵּק הִי אֲרֵךְ אֲשִׁים וְכוּ' עַד וְעַל רַבִּעִים:

רָנְנוּ צְדִיקִים בִּי לְיִשְׁרָאֵל נִאֲוָה תְּהִלָּתָה: הוֹדוּ לִי בְּבִגְדֵי בִּגְדֵי
עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נִגִּן בְּתִרְוָעָה:
כִּי יִשְׂרָאֵל דָּבָר יְיָ וְכָל מַעֲשָׂתוֹ בְּאִמּוֹנָה: אֲוִיב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד

חֶסֶד יי מִלֵּאָה הָאָרֶץ : בְּדָבָר יי שְׁמַיִם גָּעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
 צָבָאִם : כּוֹנֵם כֶּנֶד מִי הַיָּם נוֹחֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירָאוּ
 מִי כָל הָאָרֶץ מִכֶּנֶן יִגְדּוּ כָל יוֹשְׁבֵי תִבֵּל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
 הוּא צֹה וַיַּעֲמֹד : יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים :
 עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר : אֲשֶׁרִי תִגְדִּי
 אֶטֹר יי אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר לְגִחְלָת לֹו : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יי רָאָה
 אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם : מִמְּכּוֹן שְׁכֵנֹתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ .
 הַיּוֹצֵר יִחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמִּלֵּךְ נוֹשֵׁעַ
 בְּרַב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בְּרַב כֹּחַ : שֹׁקֵר הַסּוֹם לְתַשׁוּעָה
 וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט : הִנֵּה עֵין יי אֵל יִרְאִיו , לְמִי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ :
 לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב : גַּם־שָׁנָה חֲכָתָה לִי , עֲזָרְנוּ
 וּמִגִּנָּנוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁלַח לִבָּנוּ , כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחֲנוּ : יְהִי
 חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ , כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

לֹא יָדַע וְלֹא יִשְׁחַתּוּ בְּכָל נֶד קֹדֶשׁ . כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ רָעָה אֶת יי כַּמִּים
 לַיָּם מִכַּמִּים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ יי : אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי .
 תְּהִי־יִנָּה אֲזַנְיָךְ קֹשֶׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי : אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר
 יי , אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד : כִּי עָמָךְ הַסְלִיתָה לְסַעַן הַתּוֹרָא : קוֹיִתִּי
 יי קוֹתָח גַּם־שִׁי , וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי : גַּם־שִׁי לְאֲדֹנָי , מִשׁוֹמְרִים
 לְבֹקֵר , שׁוֹמְרִים לְבֹקֵר : יִחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֶסֶד ,
 וְתִרְבֵּה עַמּוֹ סְדוֹת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל , מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ וְיִטְלֹוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתְךָ
 וְתִתְּנֵנָה עֲפָנוּ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְחַמֵּן לַעַיִן אֲרוּכִים וְסוּגִים בְּעֶשְׂקֵי תִרְחֶה
 וְקִוִּים מִצִּוְתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ אִמֵּן וְכֵן יְהִי רָצוֹן :

עֲשֵׂה לִי מַעֲלֹת אֱשָׁא עֵינִי אֶל הַדָּרִים, כִּי אֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מִמֶּנּוּ יְיָ עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וְאֶרֶח צְדִיקִים בְּאֹר גִּגְהָה הוֹלֵךְ וְאֹר עַד גִּבּוֹן הַיּוֹם:
 וְאֲנִי תַפְלִיתִי לֵךְ יְיָ עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַהֲבַת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה
 לֹא יָגֹם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹכֵר יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יִרְאִיו לְמִיֻּחָלִים לְחֶסֶדְךָ:
 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עוֹן וְחִירוֹת בְּמִקְוֵי: כִּי עֲמָךְ הַכְלִיחָה לְמַעַן תִּהְיֶה: הַנּוֹן
 וְנִחֵם יְיָ אֶרֶךְ אֲפִים וְגִדֵּל חֶסֶד: בְּאֹר פָּנֵי מַלְךְ חַיִּים וּרְצוֹנִי כְעַב מִלְקוֹשׁ:
 כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמַלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָתְךָ
 בְּאֹר פְּנִיךָ יִהְיֶה כִּי בְשִׁמְךָ הַמּוֹב עַל כָּל־שֵׁם יוֹדֵד עַל הַקָּדוֹן וְקוֹן אֲדָרִן שִׁינֵּי
 עַל פִּי מְדוּחָיו:

סדר כפרות.

מנהג לקחת בערב יום כפור לכפרה תרנגול לזכר
 ותרנגולת לנקבה ולאשה הרה תרנגול ותרנגולת.

לשולם יסבב מתחלה לעצמו קורבן שיסבב לבני ביתו ברוי שיבא ויכפר על החייב ולא
 ויחייב על החייב, וכן הוא אומר בבואן גדול וכפר בעדו ואח"כ בעד ביתו.

ואח"כ ואמר ג"מ:

בְּנֵי אָדָם יֹשְׁבֵי חַשְׁךָ וְצִלְמוֹת, אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרִזָּל.
 יוֹצִיָאם מִחַשְׁךָ וְצִלְמוֹת, וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק:
 אוֹיְלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתַּעַנּוּ, כָּל אֶכָּל
 תִּתַּעֲב גִּפְשָׁם, וַיִּגְיֵעוּ עַד שַׁעֲרֵי מוֹת, וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ
 בְּצַר לָהֶם, מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּרְפָּאֵם, וַיִּמְלֵם מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לֵי יְיָ חֶסֶד, וְגִפְלֹאוֹתָיו
 לְבְנֵי אָדָם, אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאכָה מִלֵּין אֶחָד מִנִּי אֱלֹהִים.
 לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׁרוּ, וַיַּחֲנֵנוּ, וַיֹּאמֶר: פִּדְעָהּ מִרְדָּת
 שְׁתַּת, מַצִּאתִי כּוֹפֵר:

המסבב לעצמו יאמר ג"פ:

זֶה תְּלִיפְתִּי. זֶה תְּמִירְתִּי. זֶה כְּפָרְתִּי. זֶה הַתְּרַנּוּל יִלֵּךְ לְמִיתָה. וְאֵי
אֵלֶּךְ וְאֶבֶּגְם לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

חִיבָא אַחֲרֵי הַסִּיבּוּב יִנְיחוּ כוּרְיָה פֻּעָם. וְיִקְבֵּל ד' מִיתָה. וְיִרְקוּ סְקִילָתָה. תּוֹשֵׁעוּ בְּצוּאֵי חֲנֻקָּה.
שׁוֹחֲטֵי הַרְגוּ שׁוֹרְטֵי הַיִּינוֹ שְׂרִיפָה. וְזֶה כְּפָרְתּוֹ. וְיֹאמַר גַּם שֶׁ הַחַת גַּם שֶׁ:

המסבב לעצמו ולאחר עמו יאמר ג"פ:

זֶה תְּלִיפְתִּי. זֶה תְּמִירְתִּי. זֶה כְּפָרְתִּי. זֶה הַתְּרַנּוּל יִלֵּךְ לְמִיתָה. וְאֵי
גַּבְסִי וְגַלְיָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

המסבב לגבר אחר יאמר ג"פ:

זֶה תְּלִיפְתֶּךָ. זֶה תְּמִירְתֶּךָ. זֶה כְּפָרְתֶּךָ. זֶה הַתְּרַנּוּל יִלֵּךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה
תִּבְגֵּם וְתִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

המסבב לשנים או שלושה גברים יאמר:

זֶה תְּלִיפְתֶּכֶם. זֶה תְּמִירְתֶּכֶם. זֶה כְּפָרְתֶּכֶם. זֶה הַתְּרַנּוּל יִלֵּךְ לְמִיתָה.
וְאַתֶּם תִּבְגְּסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

המסבב לנקבה יאמר ג"פ:

וְאַתָּה תְּלִיפְתֶּךָ. וְאַתָּה תְּמִירְתֶּךָ. וְאַתָּה כְּפָרְתֶּךָ. וְאַתָּה הַתְּרַנּוּל תִּלְךָ לְמִיתָה.
וְאַתָּה תִּבְגְּסִי וְתִלְכִּי לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

אשה המסבבת לעצמה אומרת ג"פ:

זֹאת תְּלִיפְתִּי. וְזֹאת תְּמִירְתִּי. וְזֹאת כְּפָרְתִּי. וְזֹאת הַתְּרַנּוּל תִּלְךָ לְמִיתָה.
וְאֵי אֵלֶּךְ וְאֶבֶּגְם לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

המסבב לשתי נקבות או יותר יאמר:

וְאַתֶּן תְּלִיפְתֶּכֶן. וְאַתֶּן תְּמִירְתֶּכֶן. וְאַתֶּן כְּפָרְתֶּכֶן. וְאַתֶּן הַתְּרַנּוּל תִּלְךָ
לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּבְגְּסֶנָּה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

נשים המסבבות לעצמן אומרות ג"פ:

וְאַתֶּן תְּלִיפְתֵנוּ. וְאַתֶּן תְּמִירְתֵנוּ. וְאַתֶּן כְּפָרְתֵנוּ. וְאַתֶּן הַתְּרַנּוּל תִּלְךָ
לְמִיתָה. וְאַתֶּן גַּבְסִי וְגַלְיָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

המסבב לאשה הרה יאמר ג"פ:

אֵלֶּיךָ תְּלִיפּוֹתֶיכֶם. אֵלֶּיךָ תְּמִירוֹתֶיכֶם. אֵלֶּיךָ כְּפָרוֹתֶיכֶם. אֵלֶּיךָ הַתְּרַנּוּלִים יִלְכּוּ
לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּבְגְּסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

אשה הרה המסבבת לעצמה אומרת ג"פ:

אֵלֶּיךָ תְּלִיפּוֹתֵי. אֵלֶּיךָ תְּמִירוֹתֵי. אֵלֶּיךָ כְּפָרוֹתֵי. אֵלֶּיךָ הַתְּרַנּוּלִים יִלְכּוּ
לְמִיתָה. וְאַתֶּן גַּבְסִי וְגַלְיָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִכִּים וְלִשְׁלוֹם:

סדר ליל יום כפור

נוהגים להוציא ספרי תורה מזהיכל קודם כל גדרי ומבקשים
סליחה על מה שפגעו בכבוד התורה ואומרים פסוק זה ג"פ:

אור זרוע לצדיק סתקדע ול' שרי לב שומחה סת בני' מרב:

על דעת המקום ועל דעת הקהל בישיבה של מעלה
ובישיבה של מטה אנו מתירין להתפלל עם העבריינים

ואח"כ אומרים זה וזה מתיקוני וזה:

קם רבי שמעון סליק ירד לגבי יצא, ושבת קמרי עלמא ואמר, רבין
עלמא שביר בגין שכינתא דאיהי בגלותא. ואם איהו באימא, הא
אבא ואמא ראינן חכמה ובינה יכלין למעבר התרה, דנא הוא דכתיב
י צבאות יעץ וס' יפר. אם התלמיד אומר דרב יביל למעבר התרה.
ואם נדר או גשפע בן דאיהו ר' דלא יפדוק לה, אלא דתהא בגלותא עד
זמנא ירעא, ונדר או שבושה איהו ביה, דאינן חכמה ובינה. דאיהו
אתתיר. הא תלת בני נשא יכלין לספסר לה, ואינן תלת אבהן לעלא
לקבליה, ואם לא תתיר. אגא בעינא מנה וסבל אינן דמתיבתא דלעלא
ותתא, דתעבר בגין רעיא מהימנא, דלא הו' משכינתא בכל אחר ואיהו
עאל שלם בינה וסגין סגיאין, וססר גרמה למיתה בגינה ובגין בגדא,
הדא הוא דכתיב ואם אין סגין לא סספך אשר פתכת, ואם הוא נדר
ססמרא דאבא ואמא ולא בעי. אגא סליק לגבי יהוא דאתמר בה פי
ישלא סמך דבר. דאתמר בה במפלגא סמך אל תדרוש דפסור נדר. ואף
על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה, דאיהו יפריש בין דם
לדם ואתפתחת מקורא דילה לרפאה לה במים דאורייתא סים חיים דלא
פסקין, ואפריש מנה דם נדה דאיהו לילית. דלא אתקריבת בהרה, דאיהו
תובא דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה,
דהוא אחר דאתיהיבת סתמן, ואתרעית בין דין לדין, בין דיני נפשות
לדיני סמונה, דאית סאן דפרע בסמונה ואית סאן דפרע בגמשה. ובין

וַיַּעַן לְעַע, בְּמִה דְּאַקְמוּדוּ אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּרֹד, דְּאֵיהִי חֲשִׁבָא שְׂבִינְתָא
 בְּגִלְוִתָא כְּמַצֹּרֶע. דְּאַחֲמַר בְּהַ בְּרֹד יִשְׁבַּ מַּחֲזֵן לְמַחְנָה, מַחֲזֵן וְדֹאֵי דֹא
 נְלִוְתָא דְּאֵיהִי לְבַר כְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, דְּאֵיהִי מוֹתָבָא דְּאַת ה'. וְאֵי מְקוֹרָא
 לֹא יָכִיל לְמַפְתַּח עַד דִּיפְתַּח לֵה הִיא דְּסַגִּיד לֵה, אֲנָא מְפִיסְנָא לֵה בְּגִין
 (יֹרֵד וְדֹא וְאֵי הִיא) דְּאֵיהִי יְחֻדָּא (דִּיחֻדָּה תִּמְן) וּבְגִין לְבוֹשִׁין דְּאַתְלָבֶשׁ,
 מִיר אַתְפַּתְתַּח מְקוֹרָא וְאַתְדַּבֵּיאת שְׂבִינְתָא, וְדֹא דְּמִלָּה, מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יֵי
 מוֹשִׁיעַ בְּשַׁע צָרָה, מוֹשִׁיעַ וְדֹא נִהָא דְּמְקוֹרָא דְּמְקוֹה בִּידָה. אֲמֵן:

תפלת יום כפור.

לערבית. לשחרית. למוסף. ולמנחה.

יְהוָה כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא דְּבֹו בְּרֹד לְאַלְהֵינוּ:
 אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל.
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ.
 בְּאַהֲבָה:

וְכָכֵי לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִידֵּי הַמָּל:

כָּכֵל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים.
 וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:

מי כמך אב נרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
בתורת הסיף אומרים כאן קדושה.

אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה: כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

לדור ודור תבליטו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:
ובכן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיחך ועל מכוונך והיכלך:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך,
ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך
כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים,
ויעשו כלם אגדה אחת, לעשות רצונך בלבב
שלם. כמו שירענו יי אלהינו, שהשלטן לפניך,
עוז בידך, וגבורה בימינך, ושמו נורא על
כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהללה ליראיו, ותקנה
טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך,
שמחה לארצך, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד
עבדך, ועריכת גר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו:
ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו, וחסידים
ברנה יגילו, ועולתה תקפץ פיה, וכל הרשעה
כלה פעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:
ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה לבדך
על כל מעשיך, בהר ציון משכן
כבודך, ובירושלים עיר קדשך, בכתוב

בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ.
בְּכַתוּב, וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהֵאֵל
הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ,
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת,
וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדְתְּךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתָהּ:

וְהַתָּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.
לְקֹדֶשׁ וְלִמְנוּחָה, וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(יִשְׁכַּח בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

לְמוֹסָף מִתְחִילִין בֵּין וּמִפְנֵי חֲטָאֵינוּ:

אֱלֹהִים

מוֹסָף לְיוֹם כְּפוּר

וּמִפְנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתֵּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתַגְדִּל בְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ,

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַנִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹז וְיִפְקְדוּנֵנוּ, וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבֹדָה, וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ, וְיִזְכְּרוּן כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לפליטה

מוסף ליום כפור

נָלֵךְ בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפַע
וְהַנְשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ,
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים בְּסִדְרָם, וּמוֹסָפִים
בְּהִלְכָתָם. וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם (יִשְׁבֹּת וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שִׁבְתְּבָת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מַעֲשֶׂה עֲבֹדָה, מִפִּי
בְּבוֹדָה כְּאֵמֹר:

לשבת וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמידים, ושני עֲשָׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שִׁבְת בְּשַׁבְתּוֹ, עַל עוֹלֹת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה קָרְבַּן שִׁבְת, וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאֵמֹר:
וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא קוֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם, כָּל מִלְאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לַיהוָה, רֵיחַ נִיחּוֹחַ, פֶּר בֶּן
בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה,
תְּמִידִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדָּת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר, וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל,
וְעֲשָׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ, וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכֶפֶר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים
בְּהִלְכָתָם: (מִלְכָּד חֲמֵסַת בְּכַפּוּרִים וְעוֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם)
יִשְׁמַחוּ

לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
הַזֶּה. וְכָרַע יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקַדְנוּ בוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַיִּים וְחַנּוּן, וְרַחֲמֵינוּ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי
אֱלֹהֵינוּ צִיֵּינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַחֲוֶה לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם ^(יִשְׁכַּח הַשָּׁכֶת)
הַזֶּה (וּבְיוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה, מַחֲוֶה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ

וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחֶה
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי. וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֹאמַר, מַחֲוֶה
כְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלַתֶּיךָ.
וְנֹאמַר, כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם,
מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. ^(יִשְׁכַּח אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי)

אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִצְוֹתֶיךָ (יִשְׁכַּח הַשָּׁכֶת) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, שׁוֹבְעֵנוּ מִטִּבְּךָ, וְשֹׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
^(יִשְׁכַּח וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שָׁכֶת קִדְּשָׁנוּ וְהֵנוּ בּוֹ כָּל)

יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שָׁמָּה) וְטַהֵר לְבָבוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, כִּי אֶתָּה
סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַיּוֹם וְדוֹר,
וּמִכָּל־עֲדָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֵלָּא אֶתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְכַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְשֵׁי ^(יִשְׁכַּח הַשָּׁכֶת וְ) יִשְׂרָאֵל

וְיוֹם הַכְּפוּרִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעֵמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם יְשׁוּעָה,
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל

^{וְהַפְלִיחֵם}

מוֹסֵף לְיוֹם כְּפוּר

יִשְׁכַּח יִשְׁמַחוּ בְּמִלְכּוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שָׁכֶת וְקוֹדְאֵי עוֹנֵנוּ, עִם מִקִּדְשֵׁי שְׁבִיעִי,
כָּל־שָׁבָעוּ וְיִתְעַנּוּ מִטוֹבָה, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁנוּ
חֲמִשָּׁת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָת, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְהִיר, רָצָה וּפָקַדְנוּ וְכוּ':

וּתְפַלְּתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶי לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתִתְחַוֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְי, הַמְחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לָדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בִּיָּדְךָ, וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ
הַמְקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גִּסְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל גִּסְלֹאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסֶדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְגַּשֵּׁא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

וּכְתוּב לַחַיִּים מִדְּבַר, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּק סְלָה, וַיִּתְּלֻּם וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶר
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, תָּאֵל הַטּוֹב
בְּרוּךְ אַתָּה יְי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

לְשִׁיךְ בְּרַכַּח בְּחַיִּים

שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד יָחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְי
אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלֹמֶךָ בְּרוּב עֹז וְשְׁלֹם:

בספר חיים ברכה ימים, ופרנסה טובה, ונזירות טובה, ישיעות ונחמות
נזכר ונכתב לפניך. אגתו וכל עמך ביה ישראל. לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

למעריב שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך
ארון לכל השלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוטה. ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום:

יהי רצון אדני סי ונהנין לבי לפניך. ה צרי תאלי:

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתהנתנו, שאין אנו עוי פנים וקשי עורף, לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אגחנו ולא חטאנו,
אבל אגחנו ואבותינו חטאנו:

אשכחנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. ודורשענו.
זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע.
כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו.
צדנו. קשינו עורף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו.
תעתענו:

סרנו סמיותך ומשפטיך הטובים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל
הבא עלינו. כי אמת עשית ואגתו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים,
הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל הי. אתה
חופש כל חדרי בטן, ובוחן כליות ולב. אין
(כל) דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך. ובכן.
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתבפר
לנו על כל חטאתינו, ותסלח לנו על כל עונותינו.
ותמחל לנו על כל פשעינו:

: על הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּאֵנָם וּבְרָצוֹן
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּאֵמוּץ הַלֵּב
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּבִלִי דָּעַת
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּרָעַת וּבְמִרְמָה
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּרָבוֹר פֶּה
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּהוֹנָאת רֵעַ
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּהִרְהוֹר הַלֵּב
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בּוֹעִידַת זְנוֹת
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בּוֹדוֹי פֶּה
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בּוֹלְזוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בּוֹדוֹן וּבְשִׁגְגָה
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּחֻזֶּק יָד
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּחִלּוֹל הַשֵּׁם
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּטִמְאַת שְׁפָתַיִם
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּטִפְשׁוֹת פֶּה
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בִּיצֵר הָרָע
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים
 : וְעַל כֻּלָּם , אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת , סְלַח לָנוּ , מְחַל לָנוּ ,
 כִּפּוּר לָנוּ :

: עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּכַפַּת שֶׁחַד
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּלָצוֹן
 : וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּלִשׁוֹן הָרָע
 : עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפְּנִיָּה , בְּמַשָּׂא וּבְמִתָּן

: ועל חטא שחטאנו לפניך . במאכל ובמשקה
 : על חטא שחטאנו לפניך . בגשק ובמרבית
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בגטית גרון
 : על חטא שחטאנו לפניך . בשית שפתותינו
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בשקור עין
 : על חטא שחטאנו לפניך . בעינים רמות
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בעזות מצח
 : ועל כלם , אלוה סליחות , סלח לנו , מחל לנו ,
 כפר לנו :

: על חטא שחטאנו לפניך . בפריקת עול
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בפלילות
 : על חטא שחטאנו לפניך . בצדית רע
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בצרות עין
 : על חטא שחטאנו לפניך . בקלות ראש
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בקשיות עורף
 : על חטא שחטאנו לפניך . בריצת רגלים להרע
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . ברכילות
 : על חטא שחטאנו לפניך . בשבועת שוא
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בשנאת חנם
 : על חטא שחטאנו לפניך . בתשומת יד
 : ועל חטא שחטאנו לפניך . בתמהון לבב
 : ועל כלם , אלוה סליחות , סלח לנו , מחל לנו ,
 כפר לנו :

: ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד :

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם אֱשֶׁם וְדָאִי וְתִלְדִּי :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרִי :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :
 סְקִילָה, שְׂרִפָּה, הֶרֶג, וְחֶנֶק. עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה, וְעַל
 מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶם קוֹם עֲשֵׂה,
 זָבִין שְׂאִין בָּהֶם קוֹם עֲשֵׂה, אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שְׂאִינֵם
 גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכֹר אֲמִרְנוֹם לְפָנֶיךָ,
 וְהוֹדִינוּ לָךְ עָלֵיהֶם, וְאֶת שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם
 גְּלוּיִם וִידוּעִים, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר, הַגְּסַתְרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ,
 וְהַגְּלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת. בִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל הוֹר וְדוֹר, וּמַבְלַעְדִּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
 וְסוֹלֵחַ. (אֵלֶּא אַתָּה) :

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי, וְעַכְשִׁיו שֶׁנִּוְצַרְתִּי, כְּאֵלֹו
 לֹא נִוְצַרְתִּי. עֲסֹר אֲנִי בַחַיִּי, קֵל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי,
 הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי סֵלֶא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה. יְהִי רָצוֹן סֶלְפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁלֹּא אֲחַטָּא עוֹד, וְמָה שֶׁחַטָּאתִי
 לְפָנֶיךָ, מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
 וְחִלִּים רַעִים :

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי טָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מְרֵמָה, וְלִמְקַלְלִי, נִפְשֵׁי תַדּוּם,
 וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְבַל תִּהְיֶה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאֶתְרִי מִצוֹתֶיךָ תִּקְדּוּךָ
 נִפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַתּוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה מִדֵּוָּה הַפֶּה עֲצָתָם וּבִלְקָל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשִׁמְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ דּוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי, יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי פִי
 וְתַעֲוִין לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנוֹצֵלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, וְהֵא עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֶמְרוּ אָמֵן :

יְיָ רַחוּם סְלִיחָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁינְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִקְדָּה בְּיָמֶיךָ,
וְסֵן חֲלָקָה בְּחִירָתָךְ: וְשֵׁם גְּעָרָךְ בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּרַמּוֹנִיּוֹת: וְנִרְבָּה
בְּיָמֶיךָ יִהְיֶה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּרַמּוֹנִיּוֹת:

תפלת נעילה.

אומרים אשרי ובא לציון תמזג בחסלת שחרית של מלך:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא רָבוּ גוֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ:
אֲדָלִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל.
וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ,
בְּאַהֲבָה:

וְהָבֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ תַּפִּיץ בְּחַיִּים, וְתִתֵּנוּ בְּסֻפֵּר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מִיָּד הַמֵּל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
בְּחֹזֶק הַשֵּׁן אומרים כאן קדושה

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלָּלוֹךָ
סִלָּתִי כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

לדור ודור תמליכו לאל כי הוא לבד מרומ וקדוש:
 ובכן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
 עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
 משיחך ועל מנוחך והיכלך:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך,
 ואימתך על כל מה שבראת, ויראותך
 כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים,
 ויעשו כלם אנדה אחת, לעשות רצונך בלבב
 שלם. כמו שידענו יי אלהינו, שהשלטן לפניך,
 עוז בידך, וגבורה בימינך, ושמו נורא על
 כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהלה ליראיך, ותקווה
 טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך,
 שמחה לארצך, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד
 עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו:
 ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו, וחסידים
 ברנה יגילו, ועולתה תקפץ פיה, וכל הרשעה
 כלה כעשן תכלה, כיתעביר ממשלת זרזון מן הארץ:
ותמלוד אתה הוא יי אלהינו מהרה לבקך
 על כל מעשיך, בהר ציון משכן
 כבודך, ובירושלים עיר קדשך, בכתוב
 בדברי קדשך: ימלוד יי לעולם אלהיך ציון
 לדור ודור, הללויה:

קדוש אתה ונורא שמו, ואין אלוה מבדעריך,
 בכתוב, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל
 הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו,
ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות,
וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו
לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה, את יום ^{(ישב השבת הזה,}
^{לקדש ולקדשה, ואת יום)} הבפרים הזה, למחילה
ולסליחה ולכפרה, ולמחל בו את כל עונותינו
^(ישב באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וידעה וישמע, ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון כשיח בן דוד
עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך.
לסליחה לסובח, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום הבפורים
הזה, זכרנו יי אלהינו בו לסובח, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
לחיים טובים, וברכר ישועה ורחמים, חסד וחנינו, ורחם עלינו והושיענו, כי
אלהי עינינו, כי אל מלך תען ורחם אותה:

אלהינו ואלהי אבותינו, מחול לעונותינו ביום ^{ישב השבת}
^{הזה וביום)} הבפרים הזה, כחה והעבר פשעינו
וחטאתינו מנגד עיניך, כאמור: אנכי אנכי הוא מוחה
פשעיך למעני, וחטאתיך לא אזכר, ונאמר, מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאתיך, שובה אלי כי גאלתיך.
ונאמר, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם,
מכל חטאתיכם, לפני יי תטהרו. ^{(ישב אלהינו ואלהי}
^{אבותינו, רצה נא במחלתנו)} קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך, שבענו משובך, ושמחנו בישועתך,
^(ישב) והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, ויגדלנו בו כל
ישראל מקדשי שמך, וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה

סֶלָחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְיוֹר.
וּמִבְלַעֲדָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי אֲתָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַבֵּל שׁ (שֶׁנֶּה שֶׁבַח וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעֵמֶךְ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה.
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתִפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתִחְוֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן:

מִזְרִים אֲנִיחָנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מְגִן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ
וְגִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ
הַמְקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גִּסְפֵּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל גִּסְפֵּי אֲוִתְךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
בְחַסִּידְךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִידֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קוֹיָנוּ לָךְ:
וְעַל כָּל־יְתֻבָּתְךָ וְיִתְרוֹסֶם וְיִתְגַּשָּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד:

נִתְנֵם לְחַיִּים מְדִבִּים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךְ סֶלָה, וְיִתְלָדוּ וְיִבָּרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה, תָּאֵל הַטּוֹב
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאֻה לְהוֹדוֹת:

דש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, הכתובה
על ידי משה עבדך, האמורה כפי אהלן ובנינו, בלעים
עם קדושיך באמור:

וברכה יי יהיה פניו נגד ההיכל וישמרה נגד ימינו:
ואר יי פניו נגד ההיכל אליה ויהנה נגד שמאלו
ישא יי פניו נגד ההיכל אליה נגד ימינו:
וישם לה נגד שמאלו שלום נגד ימינו:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים,
עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו בלנו
באחד יחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי
אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב, וטוב יהיה בעיניך,
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, בכל עת ובכל
שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזירות מצוות, ישועות ונחמות
גזבר וגחתם לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי רצון אדני יי והגיון לבי לפניך, יי צורי ונאלי:

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנונו, שאין אנו עני פנים וקשי עורף, לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו,
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשכחנו, בגדנו, גזלנו, הברנו דופי: העוינו, והרשענו.
ודנו, חמסנו, טפלנו שקר: יעצנו רע,
כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סרדנו, עוינו, פשענו,
צדדנו, קשינו עורף: רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו,
תעתענו:

סרנו ממצותיך ומשפטיך המצבים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל
תבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים.
תלא כל הנסתרות והנגלות אֶתָּה יודע:

אֶתָּה נותן יד לפושעים, וימינה פשוטה
לקבל שבים, ותלמדנו יי אלהינו
להתודות לפניך על כל עונותינו, למען נחודל
מעשק ידינו, ותקבלנו בתשובה שלמה
לפניך, באשים ובניחוחים, למען דבריך אשר
אמרת. אין קץ לאשי חובותינו, ואין מספר
לניחוחי אשמתנו, ואֶתָּה יודע שאחריתנו
רמה ותולעה, לפיכך הרבית סליחתנו. מה
אנו, מה חיינו, מה הסגנו, מה צדקותנו, מה
ישועתנו, מה פחנו, מה גבורתנו, מה נאמר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל
הגבורים כאין לפניך, ואנשי השם בלא היו,
וחכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל, כי
רוב מעשיהם תהו, וימי חייהם הקבל לפניך,
ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הכל הקבל:

אֶתָּה הבדלת אנוש מראש, ותפירהו
לעמוד לפניך, בי מי יאמר לך מה
תפעל, ואם יצדק מה יתן לך, ותתן לנו יי
אלהינו באהבה את יום (יהי יום טוב מאד של שבת היטבה הנה)
ואת יום (צום) הכפרים הנה. קץ ומחילה וסליחה

על כל עונותינו, למען נחידל מעשך ירינו,
ונשוב אליך לעשות חקי רצונך בלבב שלם.
ואתה ברחמך הרבים רתם עלינו, כי לא
תחפוץ בהשתתת עולם. שנאמר, הרשו יי
בהמצאו, קראהו בהיותו קרוב, ונאמר יעזוב
רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וישב אל
יי וירחמהו, ואל אלהינו, כי ירבה לסלוח.
ואתה אלה סליחות, חנון ורחום, ארך אפים,
ורב חסד ואמת, ומרבה להיטיב, ורוצה אתה
בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם,
שנאמר, אמור אליהם, הִי אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוֹה,
אם אחפוץ במות הרשע, כי אם בשוב רשע
מדרכו וחייה, שובו שובו מדרך־כם הרעים,
ולקמה תמותו בית ישראל, ונאמר, החפוץ
אחפוץ מות רשע, נאם אֲדֹנָי יְהוֹה, הֲלֹא בשובו
מדרך־ו וחייה. ונאמר, כי לא אחפוץ במות
המת, נאם אֲדֹנָי יְהוֹה, וְהַשִּׁיבוּ וְחִיו. כי אתה
סלחן לישראל, ומחלן לשבטי ישראל, בכל
דור ודור, ומבלעדיך אין לנו מלך, מוחל,
וסולח אלא אתה:

אלהי, עד שלא נוצרתי אני כדאי, ועכשיו שנוצרתי, כאלו
לא נוצרתי. עפר אני בחיי, קל וחומר במיתתי,
הרי אני לפניך בקלי מלא בושח וכלמה. יהי רצון מלפניך

יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂרָא אֶחָמָא עוֹד, וְזֶמֶה שְׁחַטְאֲתִי
לְפָנֶיךָ, מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
וְחַלְלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַרְבֵּר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי, וְנַפְשֵׁי תְרוּם,
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּהְיֶה תִּהְיֶה
נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחַיִּים עָלֶיךָ רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֻׁתְךָ. לְמַעַן יִתְלַצֵּן יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעַנְיִי, יִהְיֶה לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְנֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹסָיו, הֵיא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֶיךָ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִסְכְּרָה בְּיָמֵינוּ,
וְסֵן מִלְּקִנּוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּרָה בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֻכָּה
לִי סִנְתָה יְהוָה נִירוֹשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה בשנכנסין לסוכה.

הִרְיָנִי מוֹכֵן וּמְוֹשֵׁן לְקַיִים מִצּוֹת סוּכָה כַּאֲשֶׁר צִוִּנִי הַבּוֹרָא
יְתַפְּרֶךְ שְׁמוֹ בְּסִכּוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים כָּל הָאֻזְרָח
בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסִכּוֹת: לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם כִּי בְּסִכּוֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: תִּיבּוּ
תִּיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵידָאִין תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קַדִּישִׁין תִּיבּוּ תִיבּוּ
אוֹשְׁפִיזִין דְּמַהֲיָמְנוּתָא וּפְאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּכַתִּיב כִּי
חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נִחַלְתּוּ:

וְחִסּוֹכּוֹת חַם עֲנִי כְבוֹד וְזוֹחַ אִמּוֹ מוֹרִים וּמוֹרִים נְדוּלְתּוֹ שֶׁל הַקְבִּיָּה כִּי שֵׁם סוּכָה גִּימְטְרִיא
הוּיָהּ אֲרֻכָּי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּשְׁרָה שְׁכִינְתְּךָ בְּיָמֵינוּ, וְתִפְרֹם
עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלֹמֶךָ, בְּזִכּוֹת מִצּוֹת סִכָּה עֲאֻגְחֵנוּ מִקְוִיָּן לִיְחֻדָּא שְׁמָא
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיקָה הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ, לִיְחֻדָּא שֵׁם יְיָ בְּרִיה
בְּיִחְוָדָא שְׁרִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת אוֹתָם מִזֵּו כְּבוֹדָה הַקְדוּשָׁה וְהַמְּהוֹרָה,
נִמְרִי עַל רַאשֵׁיהֶם מְלִמְעָלָה כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, וּמִשָּׁם יוֹשִׁפֵּעַ שְׁפַע הַחַיִּים
לְעֲבָדֶיךָ וּמִכִּי אֲמַתְּךָ, וּבְזִכּוֹת צִאתִי מִבֵּיתִי הַתְעִצָּה וְדָרְךָ מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּצָה,

יחשב לי זאת כאלו הרחקתי גידוד, והרב בפסמי מעוני ומתמאלי מהרני, ומאושפיון על אין אושפיון דמהיכנותא התייגה אזיגה קשבות רב ברכות, ולרעבים גם צמאים תן לחם ומים הנאמרים, ותתן לי זכות לשבת ולחכות בסתר צל כנפיה, בעת פטירתי מן העולם, ולחכות כזרם ומממר, כי תמטיר על רשעים פחים, ותהא חשוכה מצות סוכה זו שאני מקים, כאלו קימתיה בכל פרמיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות התלויים בה, ותיטיב לנו התמימה, ותזכנו לישב ימים רבים על האדמה אדמת קודש בעבודתה וביראתה, ברוך יי לעולם אמן ואמן:

בליל ראשון כשנכנס לסוכה קודם שיטב לאכול ובכל יום קודם מעורתי יאמר זה:

אֲזַמִּין לְעֹדְתֵי אוֹשְׁפִיּוֹן עִלָּאין, אֲבָרְהִם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֶשֶׁה אֶהְרֹן וְדָוִד:

ביום הראשון אומר בקמטי מינה אברדם אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי יצחק יעקב יוסף משה אהרן ודוד:

ביום השני אומר בקמטי מינה יצחק אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יעקב יוסף משה אהרן ודוד:

ביום השלישי אומר בקמטי מינה יעקב אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יצחק יוסף משה אהרן ודוד:

ביום הרביעי אומר בקמטי מינה יוסף אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יצחק יעקב משה אהרן ודוד:

ביום החמישי אומר בקמטי מינה משה אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יצחק יעקב יוסף אהרן ודוד:

ביום השישי אומר בקמטי מינה אהרן אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יצחק יעקב משה יוסף ודוד:

ביום השביעי אומר בקמטי מינה דוד אושפיון עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיון עילאי אברדם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן:

כל יום שמים יזחר שיחיה לו עני ככל יום על ש' וכו' וידאח בעצמו כאלו הוא מאושפיון חגיל שומן אצלו ביומו ויתן לו סנה יפה כאלו הוא היה אחד סאבות סיסב אצלו, וס' שאמר שיחיה לו ר' עניים בכל יום ויום כנגד כולם בוודאי תגיה ברכה על ראשו:

תפלה כשיוצאין מן הסוכה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בשם שקימתה וישבתה בסוכה זו כן אנכה לשנה הבאה לישב בסוכת ערו של לונתן:

אם חל יום ראשון של סוכות ביום ב' או אומרים זה הסדר של הושענות.
 למען אסרה. אבן שתיה. אערוך שועי. אום אני חוסה. אל
 למושעות. אום נצורה. ואם חל ביום ב'. למען אסתה. אבן
 שתיה. אערוך שועי. אל למושעות. אום נצורה. ארון המושע.
 ואם חל ביום ה'. למען אסתה. אבן שתיה. אום נצורה. אערוך
 שועי. אל למושעות. ארון המושיע. ואם חל בשבת. אום נצורה.
 למען אסתה. אערוך שועי. אבן שתיה. אל למושעות. ארון
 המושיע. בכל יום אחר הושענות אומרים. כהושעת אללים בלוד עסקה וכו'.
 הושיעה את עסקה וכו'. וכשנת אחר הושענא אים נצורה אומרים כהושעת
 אדם יציר בפיה וכו'.

הושע נא:

למענה אלהינו הושע נא:
 למענה בוראנו הושע נא:
 למענה גואלנו הושע נא:
 למענה דורשנו הושע נא:

למען אמתה. למען בריתך. למען גדלך ותפארתך.
 למען דתך. למען הודך. למען ועודך. למען
 זכרך. למען חסדך. למען טובך. למען יחודך. למען
 כבודך. למען למוךך. למען מלכותך. למען נצחך.
 למען סודך. למען עוזך. למען פאריך. למען צדקתך.
 למען קדשך. למען רחמיה הרבים. למען שכינתך.
 הושע נא: למען תהלתך. הושע נא:

ליום הושענא דבה: כי אסרתני עולם חסד ויגה:

אבן שתית. בית הבחירה. גורן ארנון. דביר המוצנע. תר
 תמוריה. ותר יראה. זבול תפארתך. חנה דוד. טוב
 תלבנון. יפה נוף משוש כל הארץ. פלילת יופי. לינת הצדק.
 מכון לשבתך. נוה שאנון. סבת שלום. עלית שבטים. פנת
 יקרת. ציון המצינת. קודש הקדשים. רצוף אהבה. שכינת
 כבודך. הושע נא: תל תלפיות. הושע נא:
 להויר דך ורוע עם גבורה. תענו ידך תרום וסעף:

אִם אֲנִי חַמָּה. בָּרָה כַּחֲמָה. נוֹלָה וְסוּרָה. דְּמָתָה
לְתָמָר. הִהְרֹנָה עֲלֶיךָ. וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֹאן מִבְּחָה.
זְרוּיָה בֵּין מִכְעִיסֶיהָ. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בְּךָ. טוֹעֵנָת עֲלֶיךָ.
חִידָה לְיַחֲדָה. כְּבוּשָׁה בְּנוֹלָה. לוֹמְדָת יִרְאָתָה. מְרוּמָת
לְחֵי. נְתוּנָה לְמִכִּים. סוֹבֵלָת סְבִלָךְ. עֲנִיָּה סוֹעֶרָה. פְּדוּיָת
טוֹבִיָּה. צֹאן קִדְשִׁים. קָהֳלוֹת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ.
שׁוֹאֲגִים. הוֹשֶׁעַ נָא: תַּמּוּכִים עֲלֶיךָ. הוֹשֶׁעַ נָא:

דְּהוּר תַּמָּן אִמָּח לַיַּעֲקֹב. חֶסֶד לְאַכְרָם:

אֶדְוֶן הַמִּשְׁעָה. בְּלָתָהּ אֵין לְהַשְׁעָה. גְּבוּר וְרַב לְהַשְׁעָה. וְלֹדֹתִי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמִּשְׁעָה. וְיַצִּיר וְיַשְׁעָה. וְיַעֲקֹב הַמִּשְׁעָה.
חֲזוּקָה הַמִּשְׁעָה. מְלֹאִיָּהּ תַּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהַשְׁפִּיעַ. כָּל שִׁיחַ תַּרְשָׁא וְהַמִּשְׁעָה.
לְגִיא כָּל תַּרְשִׁיעַ. מְגִדִּים תַּמְתִּיק וְהַמִּשְׁעָה. נְשִׂאִים לְהַמִּיעַ. שְׁעִידִים לְהַגִּיעַ.
עֲנִיִּים מְלֹהֲמִיעַ. פּוֹתֵחַ יָד וְיַשְׁבִּיעַ. צִמְאִיָּה תַּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאִיָּה הַמִּשְׁעָה.
רְחוּמִיָּה הַמִּשְׁעָה. שׁוֹחֲרִיָּה הַמִּשְׁעָה. הוֹשֶׁעַ נָא: תַּמְסִיקָה הַמִּשְׁעָה. הוֹשֶׁעַ נָא:
דְּהוּר גְּעִימֹת פִּיטִינָה גִּצָּח:

אֶדְם וּבַחֲמָה. בְּשֶׁר וְרוּחַ וְנִשְׁמָה. גִּיד וְעֶצֶם וְקַרְמָה.
דְּמֹת וְצֵלִם וְרַקְמָה. הוּד לְהַבִּל דְּמָה. וְנִמְשָׁל
כְּבַהֲמוֹת גְּדָמָה. זִיו וְתֹאֵר וְקוֹמָה. חֲדוּשׁ פָּנֵי אֶדְמָה.
טִיעַת עֲצֵי נִשְׁמָה. יְקָבִים וְקָמָה. כְּרָמִים וְשִׁקְמָה.
לְתַבֵּל הַמִּסִּימָה. מְטָרוֹת עוֹז לְסַמָּה. נְשִׂיָּה לְקִימָה.
שִׁיחִים לְקוֹמָה. עֲדָנִים לְעֶצְמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה.
צִמְחִים לְנִשְׁמָה. קָרִים לְזֶרְמָה. רְבִיבִים לְשִׁלְמָה. שְׁתִּיָּה
לְרוֹמָמָה. הוֹשֶׁעַ נָא: תִּלְוִיָּה עַל בְּלִימָה. הוֹשֶׁעַ נָא:

דְּהוּר וְ אֶרְוִינֵנוּ סָה אֶדְרִי שִׁמָּה בְּכָל הָאָרֶץ. אֲשֶׁר הָיָה הַיָּדָה עַל הַשָּׁמַיִם:

אֶדְמָה מְאָרֶר. בְּהֶמָּה מְשַׁפְּלָת. גִּזְרֵן מִנְזֹם. דָּגֵן מִדְּלָקָת.
הוּן מְמָרָה. וְאֶכֶל מְמָהוּמָה. זִיחַ מְנָשֶׁל. חֶמֶת מְחָגֵב.
מִרְקָה מְנֹבִי. יְקָב מִלֶּק. כָּרֶם מְתוֹלַעַת. לָקֵשׁ מְאָרְבָּה. סָגֵד
מְצִלָּל. נִפְשׁ מְבַהֲלָה. שׁוֹבַע מְסִלָּעִם. עֲדָרִים מְדִלּוֹת. פִּירוֹת
מְשֻׁדָּפוֹן. צֹאן מְצִמִּיתוֹת. קָצִיר מְקַלְלָה. רֹב מְרוֹזֵן. שְׁבוּלָת
מְצֻמּוֹן. הוֹשֶׁעַ נָא: תִּבְוָאָה מְחִסִּיר. הוֹשֶׁעַ נָא:

דְּהוּר צִדִּיק וְ כָּל וְדָוִי. וְחִסִּיר בְּכָל מַעֲשָׂיו:

לִמְעַן אֵיתָן הַנּוֹרָק בְּלֶהֱבֹאֵשׁ: לִמְעַן בֶּן הַנֶּעֱקָד עַל
 עֲצִים וְאֵשׁ: לִמְעַן גִּבּוֹר הַנֶּאֱבָק עִם שׂוֹר אֵשׁ:
 לִמְעַן הַגָּלִים נִחִיתָ בְּאוֹר וַעֲנֵן אֵשׁ: לִמְעַן הוֹעֵלָה לְמָרוֹם
 וְנִתְעַלָּה בְּמִלְאֲכֵי אֵשׁ. לִמְעַן וְהוּא לָךְ כְּסֶגֶן בְּאַרְאֲלֵי
 אֵשׁ. לִמְעַן זָכָר הַבְּרוֹת הַנִּתְּנוֹת מֵאֵשׁ. לִמְעַן חֲפוּי
 יְרִיעוֹת וַעֲנֵן אֵשׁ: לִמְעַן מִכְּסֵי הַיָּרֵדָה עָלָיו בְּאֵשׁ.
 לִמְעַן יְרִידוֹת בֵּית אֲשֶׁר אֶהְבֵּת מִשְׁמֵי אֵשׁ. לִמְעַן
 כְּמֹה עַד שִׁקְעָה הָאֵשׁ. לִמְעַן לָקַח מִחֲתַת אֵשׁ וְהִסִּיר
 חֲרוֹן אֵשׁ. לִמְעַן מִקְנֵא קִנְיָא גְדוּלָּה בְּאֵשׁ. לִמְעַן נָחַ
 יָדוֹ וַיִּרְדּוּ אֲבֵנֵי אֵשׁ. לִמְעַן שֹׁם טִלָּה חֲלָב כִּלְיֵי אֵשׁ.
 לִמְעַן עָמַד בְּגוֹרֵן וְנִתְרַצָּה בְּאֵשׁ. לִמְעַן פִּלֵּל בְּעֶזְרָה
 וַיִּרְדֵּה הָאֵשׁ. לִמְעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בִּרְכָב וְסוּסֵי
 אֵשׁ. לִמְעַן קְרוּשִׁים מִשְׁלָכִים בְּאֵשׁ: לִמְעַן רַבּוֹ רַבָּן
 חֹזֵק וְנִהְרִי אֵשׁ: לִמְעַן שְׂמֻמוֹת עֵירָה הַשְּׂרוּפָה בְּאֵשׁ.
 הוֹשֵׁעַ נָא: לִמְעַן תוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי יִהוּדָה תַּשִּׁים כְּבִיּוֹר
 אֵשׁ. הוֹשֵׁעַ נָא:

לָךְ יְיָ הַגְדִּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפָּאֶרְתָּ וְהַנִּצַּח וְהַדּוֹר כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ: לָךְ
 יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמְּהַנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהָיָה יְיָ לְכֹלָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וּבִתְרוֹתֶיךָ כְּתוּב לֵאמֹר, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֶעֱרוֹךְ שׁוּעֵי, בְּבֵית שׁוּעֵי, גִּלְתִּי בְּצוֹם פִּשְׁעֵי, דִּרְשִׁיתִיךָ
 בּוֹ לְהוֹשִׁיעֵי, הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי, וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵי.
 זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעֵי, חֵי בֶן תִּשְׁעָשְׁעֵי, מִזֵּב בְּאֶנֶק שְׁעֵי, יוֹחֵשׁ
 מוֹשִׁיעֵי, בִּלְהַ מְרִשִׁיעֵי, לְבַל עוֹד תִּרְשִׁיעֵי, מִהֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי.
 נִצַּח לְהוֹשִׁיעֵי, שֵׁא נָא עֵז רִשְׁעֵי, עֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵי, פִּנָּה נָא
 לְהוֹשִׁיעֵי, צוֹר צָדִיק מוֹשִׁיעֵי, קִבֵּל נָא שׁוּעֵי, רוּסֵם קֶרֶן יִשְׁעֵי.
 שְׂדֵי מוֹשִׁיעֵי, הוֹשֵׁעַ נָא תוֹסִיעַ וְתוֹשִׁיעֵי, הוֹשֵׁעַ נָא:

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת, בְּאַרְבַּע שָׁבוּעוֹת, גָּשִׁים בְּשָׁעוֹת, דּוּפְקֵי עֶרְךָ שָׁעוֹת
 (גִּי' שָׁעוֹת). הוֹגֵי שְׁעֵשְׁעוֹת, וְחִידוֹתֵם מִשְׁתַּעֲשָׁעוֹת, וְזִנְקִים לְהִשְׁעוֹת.

חזכי ישועות. מפוליה בך שעות, יורעי בין שעות, כורעיק בשועות,
להבין שמועות, כפיק נשכעות, גותן תשועות, ספורות משכעות
(ג"י משכעות). ערות משכיעות, פועל ישועות, צדיק נשעות, קרית
(ג"י קרב) תשועות, רגש תשואות, שלש שעות, הושע נא: תחיש
להשועות, הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

כהושעת אלם בלוד עמך, בצאתך לישע עמך, בן הושע נא: כהושעת
גוי ואלהים, דרושים לישע אלהים, בן הושע נא: כהושעת
המון צבאות, ועמם מלאכי צבאות, בן הושע נא: כהושעת זבים מבית
עבדים, חנון בידם מעבדים, בן הושע נא: כהושעת מבועים בצול
גזרים, יקרך עמם מעבדים, בן הושע נא: כהושעת בנה משוררת
ניושע לנחה מצאת ויושע, בן הושע נא: כהושעת מאמר והוצאתי
אתכם, נקוב והוצאתי אתכם, בן הושע נא: כהושעת סובבי מזבח,
עומסי ערבה להקיף מזבח, בן הושע נא: כהושעת פלאי ארון כהפשע,
צער פלשת בחרון אף ונושע, בן הושע נא: כהושעת קהלות כבלה
שלחת, רחום למענך שלחת, בן הושע נא: כהושעת שבות שבתי יעקב,
תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב, והושיעה נא: כהושעת שוכרי מצות,
וחזכי ישועות, אל למשעות, והושיעה נא:

אני והו הושיעה נא:

חושיעה את עמך, ובך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם: והיו
דברי אלה אשר דתחננתי לפניי, קדושים אל יי אלהינו יוסם
ולילה, לעשות משפט עבדו ומשפטם עמו ישראל דבר יום ביומו: למען
רעת כל עמי הארץ, כי יי הוא האלהים אין עוד: כ"ט

לשבת אום נצורה כבבת, בוננת בדת נפש משיבת,
נומרת הלכות שבת, דורשת משאת שבת,
הקובעת אלפים תחום שבת, ומשיבת רגל משיבת,
זכור ושמור מקימת בשבת, חשה למהר ביאת שבת,
מורחת כל משישה לשבת, יושבת וממתנת עד כלות
שבת, כבוד ועונג קוראה לשבת, לבוש וכסות
מחלפת בשבת, מאכל ומשתה מכינה לשבת, נועם
מגדים מנעמות לשבת, סעודות שלש מקימת בשבת,
על שתי בפרות בוצעת בשבת, פורטת ארבע רשויות

בשבת, צווי הדרלקת נר מדרלקת בשבת, קדוש היום
מקדשת בשבת, רגן שבע מפרללת בשבת, שבועה כדת
קוראה בשבת, תנחילנה ליום שכלו שבת, הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

כהושעת אדם יציר כפיק לנענה: בשבת קודש המצאתו בופר ותענה.
בן הושע נא: כהושעת נר מצין מקדים תפס. דעה פונ
לבוד שביעי לנפס. בן הושע נא: כהושעת העם נהגה בצאן להנחות.
ותק שמת במרה על מי מצותה. בן הושע נא: כהושעת זכוריה במדבר
סין במתנה. תבס ולקמו בשש לחם משנה. בן הושע נא: כהושעת
מפוליה הורו הבנה במדעם. ישר בותם והודה למד הושע. בן הושע נא:
כהושעת כלכלו בעונג מן המסמר. לא דפק עינו וריתו לא נקר. בן
הושע נא: כהושעת משפטי משאות שבת נמרו. גור ושבתו רשיות
ותחמים שמרו. בן הושע נא: כהושעת סיני השמעו ברבור רביעי. ענין
זכור ושמד לקדש שביעי. בן הושע נא: כהושעת פקדו יריתו שבע
לתקף. ארו עד רדתה בשבת לתקף. בן הושע נא: כהושעת קהלת ועמו
בבית עולמים. רצוה בתענם שבעה ושבעה ימים. בן הושע נא: כהושעת
שבים עולי נלה לפדיום. תורתה בקראם כתע יום יום. בן הושע נא:
כהושעת משמחה בבגין שני הסתדרש. נטלין לזלב כל שבעה במקדש.
בן הושע נא: כהושעת תפוס ערבה שבת מרחים. מרביית מוצא ליסוד
מזבח מציתים. בן הושע נא: כהושעת ברפות וארוכות וגבוהות מעלמים.
במסדתן יופי לה מזבח מקלמים. בן הושע נא: כהושעת מדרים ומסיתים
ולא משנים. כלנו אמר ליה ועיננו ליה שונים. בן הושע נא: כהושעת יקב
מתעבקה מרבים ברענה. חננים אני והו הושיעה נא. בן הושע נא:
כהושעת חיל זרזים משרתים במעודה. קרבן שבת כפול עולה ומעודה.
בן הושע נא: כהושעת לויקה על רוכנם להרבות. אומרים סומד שיר ליום
השבת. בן הושע נא: כהושעת מעמקה במצותיה תמיד ישתעשעון. ודעם
והתליצם בשובה ונתת יושעון. בן הושע נא: כהושעת שבות שבמי יעקב.
תשוב ותשוב שבות אהלי יעקב. והושיעה נא: אני והו הושיעה נא:
כהושעת שומרי מצות. ותבוי ישעיות. אל למשעות. והושיעה נא.
אני והו הושיעה נא: תושיעה את עמי ובר.

ביום הושענא רבא אומרים הושענות אלו על הסדר דלהלן: למען אמתה. אבן שתית
אום אני חוסה. ארון המושיע. אדם ובהמה. ארמה סארר. למען איתן. בהשעת
אלים ואח"כ אומרים תחנונו וכל ההושענות.

התחנונו לשם ולתהלה. תשיבנו אל החבל ואל
הנחלה. תרוממנו למעלה למעלה, תקבצנו
לבית התפלה. תציבנו כיעין על פלגי מים שתולה.
תפדנו מכל נגע ומחלה. תעטרנו באהבה כלולה.
תשמחנו בבית התפלה, תנהלנו על מי מנוחות סלה,
תמלאנו חכמה ושלכה, תלבישנו עוז וגדלה, תכתירנו
בכתר כלולה, תישרנו בארח סלולה, תמיענו ביושר
מסלה, תחננו ברחמים ובחמלה, תזכירנו במי זאת
עולה, תושיענו לקץ הנאלה, תהדרנו בזיו המולה,
תדביקנו באזור חתולה, תגדלנו ביד הגדולה, תביאנו
לביתה ברנה וצהלה, תאדירנו בישע וגילה, תאמצנו
ברוח והצללה, תלבבנו בבנין עירך כבתחלה, תעוררנו
לציון בשכלולה, תזכנו בגנתה העיר על תלה,
תרכיבנו בששון וגילה, הושע נא: תחזקנו אלהי יעקב
סלה, הושע נא:

אנא הושעה נא:

אנא איון חין תאבי ישעה, בערבי נחל לשששעה, והושעה נא: אנא נאל
פנת נטעה, הומה בטאטאה, והושעה נא: אנא הפט לקרית טבעה,
ומחשבי ארץ בהטביעה, והושעה נא: אנא זכר לנו אב ידעה, חסדה
למו בהודיעה, והושעה נא: אנא מהורי לב בהפליאה יודע כי הוא
סלאה, והושעה נא: אנא כפיר פת תן לנו ישעה, לא-ותינו פהשבעה,
והושעה נא: אנא מלא משאלות עם משועה, געקד בחר מור פמו שועה,
והושעה נא: אנא סגב אשלי נטעה, עריצים פתניעה, והושעה נא:
אנא פתח לנו אוצרות רבעה, ציה מהם בהרביעה, והושעה נא: אנא
קוראה ארץ ברועעה, רעם בטוב מרעה, והושעה נא: אנא שערך
תעל טמשואה, תל תלפיות בהשיאה, והושעה נא:

אנא אל נא, הושע נא, והושעה נא:

אל גא תעני פשה אובר, שמע מספרה אל תאבר, הושע גא והושיעה
 גא: אל גא רעה את צאן הדבנה, קצופה ועליה הדונה, הושע גא
 והושיעה גא: אל גא צאנה וצאן מדעתה, פעלתה ורעתה, הושע גא
 והושיעה גא: אל גא עני הצאן, שיתם ענה בעת רצון הושע גא והושיעה
 גא: אל גא נשאי לה עין, מתקוממה יהיו כאין, הושע גא והושיעה גא:
 אל גא למסכי לה מים, כמסעי השועה ישאבון מים, הושע גא והושיעה
 גא: אל גא יעלו לציון מושעים, מפולים בה ובשחק נשעים, הושע גא
 והושיעה גא: אל גא תמצן בגדים, ועום לגער כל בוגדים, הושע גא
 והושיעה גא: אל גא תכור תכור, הנכרי בלתי וכו', הושע גא והושיעה
 גא: אל גא הורשיה בענפי ערבות, געם שעה מערבות, הושע גא
 והושיעה גא: אל גא ברה בעמוד שעה, אמרי רצה בפרולי ביום הושענא
 הושע גא והושיעה גא:

אנא אל גא, הושע גא, והושיעה גא, אבינו אתה:
 למען תמים ברחמינו, הנמלט ברחב צדקותיו, קצל משטף בבא מבול
 מים, לאם אני תמה, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען
 שלם בכל מעשים, המנסה בעשרה נסים, פשר מלאכים גם יקח גא מעם
 מים, לברה בחמה, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען רה ויחיד
 נחנט פרי למאה, ועק איה השעה לעולה, בשדוהו עבריו מצאנו מים,
 לנולת נסורה, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען קדם שאת ברכה,
 הנשטם ולשמה חפה, מיחם במקלות בשקתות המים, לדממה לתמר, הושע
 גא והושיעה גא אבינו אתה: למען צדק היות לה לבון, פחתן פאר יבהו,
 סאסה במסה במי מדיבת מים, להדר הטוב, הושע גא והושיעה גא אבינו
 אתה: למען פאר היות נביר לאחיו, ידורה אשר גבר באחיו, מספר
 קדבע מדליו יול מים, לא לנו כי אם למענה, הושע גא והושיעה גא
 אבינו אתה: למען עניו מכל ונאמן, אשר בצדקו כלכל הקן, משובד לנאל
 ומשוי ממים, לזאת הנשקפה, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען
 שמתו במלאכי מרדמים, הלובש אורים ותמים, מצוה לבא במקדש בקדוש
 ידים ורגלים ורחיצת מים, לתולת אהבה, הושע גא והושיעה גא אבינו
 אתה: למען נביאה מתולת מתנים, לכמהי לב דשמה עינים, לרגלה רצת
 עלות ורדת באר מים, לשובו אהליו, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה:
 למען משרת לא מש מאהל ורחת הקדש עליו אהל, בעברו בידון נכרתי
 המים, ליפה וברה, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען למד ראות
 למזבה אות, ועק איה נפלאות, מצה מל מצוה מלא המפל מים, לכילת
 לבנון, הושע גא והושיעה גא אבינו אתה: למען כלולי עשות מלחמתה,
 אשר בידם תתה ישעתה, צרופי מני בלקקם בידם מים, ללא בנרו בה,

הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען יתיר צוררים דש, אשר מרחם
למיד הקדש, מכתש לוחי הבקעת לו מים, למען שם קדשה, הושענא רבא
הושענא רבא אבינו אלה: למען טוב תלך ותרל, אשר מעשק עדה תרל,
בשוב עם מתמא צו שאב מים, למען פירות שלמים, הושענא רבא הושענא רבא
אבינו אלה: למען תהי מברכר בשיר, המלכ' תורה בכל כלי שיר, מצפה
לפניו בתאב שרות מים, לשמי בך מברס, הושענא רבא הושענא רבא אבינו
אלה: למען זה עליה בסערה, המקנא ומשיב עברה, לפלול ירדה אש
ולתכה עפר ומים, לעיניה ברכות, הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה:
למען ושרת באמת לרבו, פי שמים ברוח נאצל בו, בקחת מען נתמלא
גבים מים, לפצו מי כמזכה, הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען
הקדש עשות רצונה, המכרז תשובה לצאנה, אז בבא מתרף מתם עינת
מים, לציון מכלל יופי, הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען הרשוק
בתוך הצולה, וסורה למי גלה, בלי להתנאל הרשו ורעונים ומים, לקוראיה
בצר, הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען גמר חבסה ובינה, מפר
מהיר מפלש אמנה, מחבטת אמרים המשולים ברחבי מים, לרפתי עם,
הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען באי לה היום בכל לב, שופכים
לה שית בלא לב ולב, שואלים מסה עח מסרח מים, לשורדוק בים,
הושענא רבא הושענא רבא אבינו אלה: למען אושרי יגדל שמך, והם נחלתה
נעמה, צמאים לישקה בארץ עיפה למים, לתרת למי מעתה, הושענא רבא
הושענא רבא אבינו אלה:

חיי הושענא רבא. אל נא. אנא הושענא רבא: הושענא רבא.
סלה נא. והצליחה נא. והושיענו אל
מעוננו:

מניח הלוב מיד ורוקח חסד בידו, ויאמר זאת:

תענה אמונים, שופכים לה לב במים, הושענא רבא: למען בא באש
ובמים, גור וגם יקח נא מעט מים, והצליחה נא, והושיענו אל
מעוננו: תענה רגלים גור גור מים, הושענא רבא: למען תצמד בשער
השמים, ושב וחרר בארות מים, והצליחה נא הושענא רבא אל מעוננו: תענה
זבים חונים עלי מים, הושענא רבא: למען תלק כפצ' מקלות בשקתות
המים, מען וגל אבן סבאר מים, והצליחה נא הושענא רבא אל מעוננו: תענה
ידיים נוהלי דת משולת מים, הושענא רבא: למען כרו במשענותם מים,
להכין למי ולצאצאיו מים, והצליחה נא הושענא רבא אל מעוננו: תענה
מתחנים כבישיון עלי מים, הושענא רבא: למען נאמן בית מספיק לעם
מים, סלע נה ויזובי מים, והצליחה נא הושענא רבא אל מעוננו: תענה עונים

עלי באר מים, והשיעה נא: למען פקד במי מריבת מים, צמאים להשקותם מים, והצליחה נא והשיענו אל מעוננו: תענה קדושים מנמכים לה מים, והשיעה נא: למען ראש משודרים פתאב שתות מים, חלילת סין ונסד לה מים, והצליחה נא והשיענו אל מעוננו: תענה שואלים ברכוץ אשלי מים, והשיעה נא: למען תל תלפיות מוצא מים, תפתח ארץ ותרעף שמם, והצליחה נא והשיענו אל מעוננו:

רתם נא. קהל עדת ישורון. סלח ומחל עונם.
והשיענו אלהי ישענו:

אז פיעני עבדים אל יד אדונים, פאנו לפניה גרונים, והשיענו אלהי ישענו: גאה אדוני האדונים, נתננו בגו מדנים, רשוננו ובעלוננו וזולתה אדונים, והשיענו אלהי ישענו: הן נשנו היום בתחנון, עדיה רחום וחנון, וספרנו נפלאותיה בשנון, והשיענו אלהי ישענו: זבת חלב ודבש, נא אל היבש, חשרת מים פאבה תחבש, והשיענו אלהי ישענו: מענו בשמנה, ביר שבעה ושמנה, ישר צדיק אל אמונה, והשיענו אלהי ישענו: כרת ברית לארץ, עוד כל ימי הארץ, לביתו פרץ ביה פרץ, והשיענו אלהי ישענו: מתחננים עלי מים, בערבים על יבלי מים, נא זכר לנו גסוק המים, והשיענו אלהי ישענו: שיתים בדרך מטעתם, עומסים בשעתם, ענם בקול פניעתם, והשיענו אלהי ישענו: פועל ישועות, פנה לפעולם שעות, צדקם אל למשעות, והשיענו אלהי ישענו: קול רשם תשע, תפתח ארץ ויפרו ישע, רב להשיע ולא תספך רשע, והשיענו אלהי ישענו:

שערי שמים פתח, ואוצר הטוב לנו תפתח, תושיענו וריב אל תמתח, והשיענו אלהי ישענו:

סיז קול מבשר מבשר ואומר: והקהל תחד

אומין ישעך בא, קול דודי הנה זה בא, מבשר ואומר: קול בא ברכבות כתים, לעמוד על הר תזיתים, מבשר ואומר: קול גשתו בשומר לתקע, תחתיו הר יבקע, מבשר ואומר: קול דפק והציץ וזרח, ומש חצי ההר ממזרח, מבשר ואומר: קול הקים מלול נואמו, ובא הוא וכל קדושו עמו, מבשר ואומר: קול ולכל באי העולם, בת קול ישמע בעולם, מבשר ואומר: קול זרע עמוסי רחמו, נולדו פילד ממעי אמו, מבשר ואומר: קול תלה וילדה מי זאת, מי ישמע כזאת,

מבשר ואומר: קול מתוך פֿעל כל אלה, ומי ראה פֿאלה,
 מבשר ואומר: קול ישע וזמן הוֹחַד, הַיּוֹחַד אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד,
 מבשר ואומר: קול כִּבִּיר רוֹם וְתַחַת אִם יוֹלֵד נֹי פֿעַם
 אֶחָת, מבשר ואומר: קול לַעַת יִגָּאֵל עִמּוֹ נָאֹר, וְהָיָה לַעַת
 עָרֵב יִתְּנָה אֹר מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: קול מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן,
 כִּי חֲלָה גַם יִלְדָּה צִיּוֹן מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: קול גִּשְׁמֵעַ בְּכָל
 גְּבוּלָה, הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶתְלָהּ, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: קול שִׁימִי עַד
 דְּמִשְׁק מִשְׁכְּנוֹתֶיהָ, קִבְּלִי בְּנִיָּה וּבְנוֹתֶיהָ, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: קול
 עֲלֹי חֲבֻצֹת הַשָּׂרוֹן, כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר:
 קול פָּנוּ אֵלַי וְהִגְשְׁעוּ, הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר:
 קול צִמַּח אִישׁ צִמַּח שָׁמוֹ, הוּא דָּוִד בְּעֶצְמוֹ, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר:
 קול קוֹמוּ בְּפוֹשֵׁי עֶפֶר, הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר, מִבֶּשֶׁר
 וְאֹמֵר: קול רַבָּתִי עִם בְּתֻמְלִיכוֹ, מְגִדּוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְּכוֹ, מִבֶּשֶׁר
 וְאֹמֵר: קול שֵׁם רִשְׁעִים לְהֶאֱבִיד, עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד
 מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: קול תָּנָה יִשׁוּעוֹת לָעַם עוֹלָם, לְדָוִד וּלְדָוִדָּה
 עַד עוֹלָם, מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר:

דְּשִׁיץ נִיִּם קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאֹמֵר: וְהַקְהֵל תַּחַר

תוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּהּ, וּבִרְקָה אֶת גִּתְּלָתָהּ, וְדַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם: וְהָיָה
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנִתִּי לִפְנֵי יי, קְדוּבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ, יוֹסֵם
 וְלִיָּהּ, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן
 דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֲנִי עוֹד: פֿי

אחרי תפילות הערב יאמר זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹתֵר בְּגִבּוֹיָאִים טוֹבִים,
 וּבְמִגְדָּהֵיטָם הַטּוֹבִים, שֶׁתִּקְבֹּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְפּוֹתֵנוּ,
 וְזָכֵר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימָה, וְתַסִּיר מִחִיצַת הַבְּדִיל הַמַּפְסֵקת בֵּינֵינוּ
 וּבֵינֶךָ, וְתַאֲוִין שׁוֹעֲתֵנוּ, וְתַטִּיב לָנוּ הַתְּמִימָה, תוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה,
 וְתַתְּמֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים, וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן בְּשִׁבְעַת עֲוֹת חֲסִישָׁה גְּבוּרַת
 מְנוּחָקוֹת, עַל יְדֵי חֲכִימַת עֲרֻבָה סְנֵה גְּבִיָּהּ הַקְדוּשִׁים, וְתַתְּעוּרֵר
 הָאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, וְתַגְשִׁקֵנוּ מִנְּשִׁיקוֹת פִּיָּה, מִמַּתְקַת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל
 מַדִּינִין, וְתַאֲדֵר לְשִׁבְעַת עֲוֹת בְּשֵׁם (יִרְדָּה הָאֵל וְאִלֵּן) שְׁדֵּא מִלֵּ אֹרַח מִלְּךָ
 וּמִשָּׁם

וּשְׁמֵם תִּשְׁפִּיץ שְׁמֵעַ לְעִבְרָה הַמִּתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ מַחֲלָה שְׁמֵאֲרִיךָ יָמָיו וְתִמְחַל
 לוֹ תִּמְאִיו וְעִנּוּתָיו וּפְשָׁעָיו. וְתַפְשׁוּם יְמִינְךָ וְיָדְךָ לְקַבְּלֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ. וְאַצְרָךְ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁכִּיץ מִים גִּשְׁשׁ שׁוֹקֵקָה, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
 יִפְתַּח יְיָ לָנוּ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת טַמָּר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וְלִכְבֹּד אֶת
 כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ, אָמֵן:

סדר הקפות לשמחת תורה.

אַתָּה הָרֵאָתָ לָדַעַת, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד
 מִלְּבָדוֹ: לַעֲשֵׂה גִפְלֹאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ, כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאֵין כִּמְעַשְׂיֶיךָ:
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בִּמְעַשָּׂיו: יְהִי שֵׁם יי
 מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשּׁוֹר
 הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ: וְאִמְרָנוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם,
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתֵהֱלִיתְךָ: יי מֶלֶךְ
 יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי, עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי
 יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן, לְפָנֶי
 אֲדֹנָי כָּל: וְיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶז, וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוֹמָה יי
 וַיִּפְצֹ אִיבִיךָ, וַיִּגְסֹ מִשְׁנֵאִיךָ מִפָּנֶיךָ: קוֹמָה יי לְמִנוּחֶתְךָ,
 אַתָּה וְאָרֶז עֲוֹךְ: כִּהְגִּיךָ יִלְבָּשׁ צִדִּיק, וְחִסְדִּיךָ יִרְגֵּנוּ:
 בְּעִבּוֹר דָּוִד עִבְרָךְ, אֵל תֵּשֵׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָךָ: וְאִמְרָ בַּיּוֹם
 הַזֶּה הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יי קוֹיֵנוּ
 לוֹ, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מְלָכּוֹתְךָ מְלָכּוֹת כָּל
 עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
 תּוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלָּיִם:

אָב רַחֲמִים, הִמְכִּיכָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּכְנֶה תִּמְנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם, כִּי כָּה
 לָבָד כְּמִתְעַ, מֶלֶךְ אֵל רַם וְנֹשֵׂא אֲרֶז עוֹלָמִים:

הקפת אֲנָא יי הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנָא יי הַצְלִיחָה נָא, אֲנָא יי עֲנֵנו
 בְּיוֹם קִרְאָנוּ: אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, בּוֹחֵן
 לְבָבוֹת הַצְלִיחָה נָא, גּוֹאֵל חוֹק עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ: *
 וְתוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ: מוֹמֵר לְרוּחַ הַבּוֹ לַיְּ בְּנֵי אֱלֹהִים, הַבּוֹ לַיְּ כְבוֹד
 וְעוֹז, הַבּוֹ לַיְּ כְבוֹד שְׁמִי, תְּשַׁתְּחוּ לַיְּ בְּהִקְדַּת קוֹדֶשׁ: קוֹל יי עַל הַמַּיִם,
 אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל מַסְרָבִים: לְמַנְצַח בְּנֵינֹת מוֹמֵר שֶׁר: אֱלֹהִים יִתְנַעַנֵּנִי
 וַיְבָרְכֵנִי, יֵאָר פָּנָיו אֶתֵּנִי מְלָה: אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְסִינָה תִּתִּיר צְרוּרָה: כִּי אֲמַרְתִּי
 עוֹלָם תִּסְדֵּר יִבְנֶה:

הקפת ב רֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁ הַצְלִיחָה נָא
 וְחֵיק וְחִסִּיר עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

עֲרוֹת יי נֶאֱמָה, מְחַבֵּמַת פָּתִי: קוֹל יי בְּכַח: לְרַעַת בְּאֶרֶץ בְּרָכָה, בְּכָל
 גּוֹיִם יִשְׁוּעָתָה: קֶבֶל רַגְלֵי עֲמָה שְׁנֵבֶנֶי מִתְּהַנֵּנִי עוֹדָה: לֵךְ זָרוּעַ עִם
 גְּבוּרָה, תִּשְׁוֹ זֶדֶךְ תְּרוֹם יְסִינָה:

הקפת ג וְיֵשֶׁר הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹמֵל דְּלִים הַצְלִיחָה נָא, מוֹב
 וּמַסִּיב עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

מִקְוֵי יי יִשְׁרִים, מְשַׁמְחֵי לֵב: קוֹל יי בְּהִקְדֵּד: יִדְוֶה עַמִּים אֱלֹהִים, יִדְוֶה עַמִּים
 כָּלָם: נָא גְבוּר הוֹרֵשׁ יִתְרָה, בְּבִגְתִּי שְׁמָרִם: תִּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב,
 תִּסְדֵּר לְאַבְרָהָם:

הקפת ד יוֹרֵעַ מִחֲשָׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, כְּבִיר וְנָאֹר תַּחֲלִיחָה נָא,
 לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

מִצְוֹת יי בָּרָה מְאִינֵת עֵינַיִם: קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
 בִּירְקִיָּהם כְּמוֹ עֵגֶל, לְבִנּוֹן וְשֶׁרִיזוֹן כְּמוֹ בּוֹרְאִים: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֵלִים,
 כִּי תִשְׁפּוֹם עַמִּים מִיִּשׂוֹר, וְלְאֵלִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם מְלָה: בְּרָכְבֶּם מִתְּהַבֵּם רַחֲמֵי צְדָקָתָה
 תִּסְדֵּר גְּמִלָּם: גַּעֲיֹמֹת בִּיְסִינָה גִּצָּח:

הקפת ה מְלִיךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא, נָאֹר וְנָאֹר הַצְלִיחָה נָא,
 סוֹמֵךְ גּוֹמְלִים עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

יִרְאֵת יי מְהוּרָה, עוֹמְדַת יָעַד: קוֹל יי תוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: יִדְוֶה עַמִּים
 אֱלֹהִים, יִדְוֶה עַמִּים כָּלָם: תִּסֵּן קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מוֹבֵךְ גִּהֵל עֲדֻתָה,
 יי אֲדוֹנֵיט מֶה אֲדִיר שְׁמָה בְּכָל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תִּתֵּן הוֹדָה עַל הַשְּׂמָיִם:
 הַקְפֵּהוּ עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָה נָא, פּוֹדֶה וּמַצִּיל תַּחֲלִיחָה נָא.
 צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

מְשַׁפְּטֵי יי אֶמֶת, צְדָקוֹ יִתְדֵיו: קוֹל יי יִתֵּל מִדְּבָר, יִתֵּל יי מִדְּבָר קִרְשׁוֹ
 אֶרֶץ נְהַמָּה יְבוּלָה, יְבָרְכֵנִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִתֵּד גִּמְלָה לְעַמָּה פְּגוּה,
 וּזְכִיר קִרְשָׁתָה: צְדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיר בְּכָל מַעֲשָׁיו:

הקפת וקדוש ונורא חושיעת נא, רחום וחנון הצליחה נא,
שומר הברית ענגנו ביום קראנו: תזמך תמימים
חושיעת נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו ענגנו
ביום קראנו:

הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ועפת צופים: קול יי יחלל
אילות ויחלש יערות, ובהיכלו קול אומר כבוד: יי למבול
ישב, וישב יי מלך לעולם: יי עוז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום:
יברכנו אלהים, ויירא אותו כל אפסי ארץ: שושנתנו קבל ושמע צעקתנו,
יורע תעלומות: לך יי הגדלה ותגבורה ותתפארת ותגאח ותהוד, כי כל
בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: והיה יי למלך על
כל הארץ ביום תהא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אח"כ אומר תחון שמע ישראל וקורין בתורה ואח"כ מנביתין הס"ת והחון מתחיל שישו ושמחו:
מזיננו ושמחו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה, כי טוב
סחרה מכל סחורה, מסו ומפניגים יקרה. נגיד ונשיש
בזאת התורה, כי היא לנו עז ואורה. אהללה אלתי, ואשמחה
בו, ואשימה תקותי בו, אהודנו בסוד עם קרובו, אלהי צורי
אחסה בו. נניי: בכל לב ארצן צדקותיה, ואספירה תהלתה.
בששון תשיבנו לביתך, על חסדך ועל אמתך. נניי:

תתקבצו מלאכים זה אל זה, זה לקבל זה, ואמר זה לזה: מי הוא זה ואי
זה הוא, מאיזו פני כפא, פרשו עליו ענני. מי עלה למרום, מי
עלה למרום, מי עלה למרום, והוריד עוז מבטחה, התקבצו: משה עלה
למרום, משה עלה למרום, משה עלה למרום, והוא הוריד עוז
מבטחה. התקבצו:

אניל ואשמח בשמחת תורה, בא יבא צמח בשמחת תורה, תורה היא
עץ חיים, לכלם חיים, פי עמך מקור חיים. אברכהם שמח בשמחת
תורה. יצחק שמח בשמחת תורה. יעקב שמח בשמחת תורה. משה,
אהרן שמחו בשמחת תורה. אליהו, שמואל, דוד, שלמה, שמחו
בשמחת תורה, תורה היא עץ חיים, לכלם חיים, פי עמך מקור חיים,
אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשר בחר בכם
אל, והעתיקם בתורה ממדבר (י"א מסיני) מתנה:

כחצוצרין חספס תורה להיכל אומרים וכו'

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו:
 ומקדש שניו הודו על ארץ ושמים. ביום קדון לעמו תהלה לכל חסידיו לפני
 ישראל עם קדוהו הלויה:

לדוד מזמור, ליי הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה: כי הוא על ימים
 יסדה, ועל גהרות יכוננה: מי יעלה בדר יי, ומי יקום במקום
 קדשו: יקי בפנים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע
 למרמה: ישא ברכה מאת יי. וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד דורשיו,
 מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם, והנשאו פתחי עולם,
 ויבא מלך הכבוד: כי זה מלך הכבוד, יי עוז וגבור, יי גבור מלחמה:
 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם, ויבא מלך הכבוד: כי הוא זה
 מלך הכבוד, יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ובנחה יאמר והחזן אומר חצי קדיש ומתפללים תפילת מוסף, החזן
 מתפלל תפילת גשם וגומרים את התפילה ואומרים קדיש תתקבל, אין כאלוקינו
 ועלינו.

ברכות הדלקת נרות של חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו להדליק נר של חנוכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שעשית נסים לאבותינו
 בימים ההם בזמן הזה:

ביום ראשון של חנוכה סבוכים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחננו וקיימנו והגיענו
 לזמן הזה:

ומיד אחר הדלקת נר הראשון שהוא עיקר יאמר הנרות הללו כ"ו ויגמור הדלקתן כשיד שאומר
 הנרות הללו וכו':

הנרות הללו אגחנו כדליקים על הנסים ועל הנפלאות ועל
 התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה
 על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו
 קדש הם ואין לנו רשות להטמאם בהם אלא לראותם בלבד כדי
 להודות ולהלל לשמך הגדול על נסך ועל ישועתך ועל נפלאותך:

אחד הדלקה נהגין לומר פיוט זה:

מ עוז צור ישועתי לך נאה לשבת. תבין בית תפלתו. ושמ תודה נזבת.
לעת תבין סגרת. מצד המנחה. או אגמור. בישור מזמור. תגבת המנחה:

ר עות שבעה נפשי. בגן כחי בלה. חיי מרדו בקישי. בישעבוד מלכות
עגלה. וקדו הגדולה. הוציא את הסגלה. חיל סרעה וכל ערעו. ירדו קאבן
במצולה:

ך ביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. וזא נגיש ודגלני. בי זרים עכרתני.
וין רצל ססרתני. כמעט שעכרתני. בין דגל. ודגדג. לקן שבעים נושעתני

כ רות קומת בראש. בקיט, אגני דן המדהא. ונהנתה לו לפח ולמקס. ונאותו
נישבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו קדית. רוב דני וקניניו. על העץ
הלית:

י וגם נקדצו עלי. אחי בימי השמנים. וקדצו יומות מגדלי. וטמאו קל-
השמנים. ומותר בקקלים. געשה גם לשושנים. בני ביקה. ומי שמונה.
דקעו שיר קדנים:

ח יסוף זרע קדשי. והרב קן הישועה. נקום נקמת דם עבדיה. מאמר
הישועה. כי ארבה לו הישועה. ואין קן לימי הרעה. ורחא ארסון. דצל
צמון. תקם דני רועה שבעה:

ברכות קודם המניחה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו
במצותיו. וצונו על מקרא מגלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שעשה נסים
לאבותינו. בימים ההם בזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

אחד המורה אבותינו זה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הרב את ריבנו. וסדן את דיננו. והבוקם
את נקמתנו. והמשיכם גמול לכל אויבי נפשנו. והגפרע לנו מצרינו:
ברוך אתה יי הגפרע לעמו ישראל מכל צריהם. האל הטוב שיע:

אשר הניא עצת נוס ונסר מהשבות ערומים: בקום עלינו אדם רשע. נצר זרן
מזרע עמלק: נאה בעשרו וקרה לו בור. וקדלתו וקשה לו לכד: דמה בנקשו
ללכוד וקלכד. בקש להשמיד ונשמד מדה: דמן הודיע איבת אבותיו. ועורר
שנאת אחים לבנים: ולא זכר רחמי שאול. כי בהמלתו על אנג נולד אויב: זמם
רשע להקריח צדיק. ונקלכד ממא בידי מור: חסד גבר על שגגת אב. ורשע הוסיף

תקא על חסאיו: סמן בלבו סחשבות ערוסות. ונתסבר לעשות רעה: יחז שלח בקורשי אלי. כספו נחן להקריח זכרם: קראת מרדכי מי תא קצת ודתי דמן. נתנו בשושן: לבש שק וקשר מספר. ונזר צים וישב על האפר: מי זה יצמוד לבשר שגה ולסחור ממאת עין אבותינו: נזן פרח מלילב, הן ברסה גמדה לעורר ישנים: סריסיה הבהילו להמן. להשקותו יין חמרת פנינים: עמר בעצרו ונסל ברשעו. עשה לו עץ וגתלה עליו: פידם פתחו כל יושבי תבל. כי מור דמן נהפך לסורג: צדיק נחלץ מיד רשע, איזב נמן פתח נששו: קיטו עליהם געשות פורים. ולשמום בדר שנה ושנה: ראית את תפלת מרדכי ואסתר. דמן ובגיו על העץ תלית:

ביום סחלץ נאן אדר המשיע.

שושנת יעלב צהלה ושמחה בראותם יחד הכלת מרדכי השועתם היית לנצח ותקוהם בכל הזר ודור. להודיע שכל תיה לא יבשו ולא יקלמו לנצח כל החוסים בה. אדור דמן אשר בקש לאבדי ברוך מרדכי היהודי. ארורה ורש אשר מפחידיו ברוקה אסתר בעדי, וגם תרבונה זכור לטוב:

מילה אסתר אדר קיאת המילה ואתה קרוט ובסאש זה נעם ואתה קדוש:

דיני בדיקת חמץ

ואם הבעה"ב בקצאו איז בודק ומצה לחבירו לברוך הבירי יכור: (ה) נודגים להניח חמץ קשה במקום מסומר ברי סיכאם הבודק: (ו) יבדוק לאור הנר ולא לאור הלכנה וכן אם לא בודק בליל י"ד בשבועה ביום י"ד לא יבדוק לאור החבט אלא לאור הנר: (ז) בודק בגר שעה יחזי ולא בגר גרות ביהוד ובשעת החזק יבדוק בגר שובן או הלכ: (ח) יבדוק כל המקומות שיש לחוש שהבניסר שם חמץ וכל אורז צריך לבכר חדריו קודם הבדיקה והביסים ובחי ימים של בגדים צריכין בדיקה:	(א) אור ל"ד [ונסמל ויד בשבת אור ל"ג] תיכף בשעת צה"ב בודקין את התבא. וחזי שעה קודם אסור כהאבה ולאכול יותר כבבירה פת: (ב) קודם הבדיקה יברך אקב"ו על ניעור חמץ. התחיל לבודק בלא ברכה יברך ב"ו שלא סיום בדיקתו: (ג) הפסיק בין ברכה יתהלל הבדיקה סדרים שאינם סגנין הבדיקה יחזור ויברך אבל בענין הבדיקה סותר להפסיק: (ד) בברכה אהת יכול לבודק כמה בתים ויובל להקמיר אחר סכ"כ אצלו בשעה שמכרך לבודק על כסך ביבה שברך בעה"ב ועכ"פ יבדוק גם הוא שמעה בו יותר ככשירות

סדר בדיקת חמץ.

קודם בדיקת חמץ אומרים זה :

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי שהוא קטיר ונגעלם בשם כל ישראל ויהי נועם ובר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ביעור חמץ :

ומיד אחר הבדיקה יבטל ויאמר :

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דלא חמתיח, ודלא בערתיח, ודלא ידענא ליה, לבטל ולהוי הפקר בעפרא דארעא :

ואם אינו מכין כלסון תרגום יתמר הנסול כלסון שמכין, בלתיק או כלסון, ואמר הבדיקה יוהר כחמץ מחשייר להלכיש :

כיום יר בניסן בשעה חמישית יעשה לו סדורה בשני קצווי וישרטט וחיכך יבטלנו ויאמר : הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי שהוא קטיר ונגעלם בשם כל ישראל ויהי נועם ובר :

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחזתיח ודלא חזתיח, דחמתיח ודלא חמתיח, דבערתיח ודלא בערתיח, לבטל ולהוי הפקר בעפרא דארעא :

סדר ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו ברחילו ורחיבו ליחוד שם ייח בויח בייחודא שלים בשם כל ישראל, הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה ומפרתם לכם מטהרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה : עד מטהרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, והקרבתם מנחה חדשה ליהוה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר :

היום יום אחד לעומר :

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן

למנצח בנינות מן מור שיר: אלהים יתגנו ויברכנו יאר פניו אהנו סלה:
לדעת בארץ ירקה בכל נים ישועתה: יודוק עמים אלהים יודוק עמים כלם:
ישמחו וינגנו לאמים כי השמח עמים מישור ולאמים בארץ הנחם סלה: יודוק
עמים אלהים יודוק עמים כלם: ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו
אלהים ויירא אותו כל אפסי ארץ:

עב"ג יח"ג
ק"ע ע"ב
ג"ד יכ"ט
ב"ר ע"ג
ח"ב ס"ד
יג"ל ס"ק
ל"ד ע"ה

אנא בלח גדלת וסינך תהיר צדוקת
קבל רנת עסק שנגנו סהנונו נרא
נא גבור דורשי יחודך כבבת שפזם
קרבם סהנונו ורחמי צדוקתך כביר נסלם
חסין קדוש ברוב טובך נהל צדוקתך
יחיד נאה לעשה פנת דוכרי קדשך
שועתנו קבל ושפע צדוקתנו ייבוע העלמות

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

רבוט של שלם אתה איותנו על ידי כושה עברך דפאר ספירת
העומר קרי למהרנו מקלפוחינו ובשפאוחנו כמו שכתבת בתורתך וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות המימות
תהינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום כרי שימחרו נפשות
עמך ישראל מזהמתם ודכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו יאלי אבותינו
שבכות ספירת העומר שפפרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירה
ואטהר ואתקדש בקדשה של מעלה ועל ידי זה ישפע שפע
רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם
ולטהרנו ולקדשנו בקדשך העליונה אמן סלה:

היום אשקח ימים שנים שבת אהר ושלשה
ימים לעשר:
היום אחד אשקח יום שנים שבת אחד וארבעה
ימים לעשר:
היום שנים עשר יום שנים שבת אחד וחמשה
ימים לעשר:
היום שלשה עשר יום שנים שבת אחד ושלשה
ימים לעשר:
היום ארבעה עשר יום שנים שבת אחד ושני
ימים לעשר:
היום חמשה עשר יום שנים שבת אחד ושני
ימים לעשר:

היום שנים לעשר:
היום שלשה ימים לעשר:
היום ארבעה ימים לעשר:
היום חמשה ימים לעשר:
היום ששה ימים לעשר:
היום שבעה ימים שנים שבת אחד לעשר:
היום שמונה ימים שנים שבת אחד ויום אחד
לעשר:
היום תשעה ימים שנים שבת אחד ושני ימים
לעשר:
היום עשר ימים שנים שבת אחד ושני ימים
לעשר:

כ"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
והמשה ימים לעומר: יום שבת

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
ושלשה ימים לעומר: יום שבת

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
לעומר: מלכות שבת

היום שלשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ויום אחד לעומר: חמדת שבת

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ושני ימים לעומר: גבורה שבת

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ושלשה ימים לעומר: מים שבת

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
וארבעה ימים לעומר: כל שבת

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה
ימים לעומר: סוד שבת

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות
וששה ימים לעומר: יסוד שבת

היום שנים וארבעים יום שהם חמשה שבועות
לעומר: מלכות שבת

היום שלשה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
ויום אחד לעומר: סוד שבת

היום ארבעה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
ושני ימים לעומר: גבורה שבת

היום חמשה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
ושלשה ימים לעומר: מים שבת

היום ששה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
וארבעה ימים לעומר: כל שבת

היום שבעה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
וחמשה ימים לעומר: סוד שבת

היום שמונה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
וששה ימים לעומר: יסוד שבת

היום תשעה וארבעים יום שהם חמשה שבועות
לעומר: מלכות שבת

היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום
אחד לעומר: סוד שבת

היום שלשה עשר יום שהם שני שבועות ושני
ימים לעומר: גבורה שבת

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות
ושלשה ימים לעומר: מים שבת

היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות
וארבעה ימים לעומר: כל שבת

היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות
וחמשה ימים לעומר: סוד שבת

היום עשרים יום שהם שני שבועות ושלושה
ימים לעומר: יסוד שבת

היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות
לעומר: מלכות שבת

היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות
ויום אחד לעומר: סוד שבת

היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
ושני ימים לעומר: גבורה שבת

היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
ושלשה ימים לעומר: מים שבת

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וארבעה ימים לעומר: כל שבת

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וחמשה ימים לעומר: סוד שבת

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וששה ימים לעומר: יסוד שבת

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות
לעומר: מלכות שבת

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות
ויום אחד לעומר: סוד שבת

היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני
ימים לעומר: גבורה שבת

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
ושלשה ימים לעומר: מים שבת

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
וארבעה ימים לעומר: כל שבת

סדר התפילות ליום העצמאות

ערבית בליל יום העצמאות

מתחילים בברכת שהחיינו בשם ובמלכות ואין אומרים „והוא רחום“. אומרים „ברכו“ בניגון של חג.

בסיום תפילת העמידה („שמונה עשרה“) אומרים חצי הלל בברכה לפנייה ואחריה, קדיש תתקבל, ספירת העומר, עלינו, אדון עולם.

שחרית ליום העצמאות

מתפללים תפילה חגיגית. לאחר חזרת הש"ץ אומרים חצי הלל, בשם ובמלכות, חצי קדיש.

אין אומרים תחנון ואם חל יום העצמאות בבה"ב אין אומרים סליחות ולא אבינו מלכנו ולאחר קריאת התורה (הרגילה) קוראים ההפטרה „עוד היום בשוב לעמוד“ (ישעיה י') ללא ברכות ההפטרה. אחר הקריאה אומרים תפילה לשלום המדינה ומי שבירך לחיילי צה"ל. בימים שאין קריאת התורה, אומרים התפילה לשלום המדינה ומי שבירך לאחר חצי הקדיש של ההלל.

מרבבים במשתה ושמחה והודיה לה' על הנסים, הפורקן, והתשועות שעשה לעם ישראל במלחמות קוממיותו.

במנחה אין אומרים תחנון ואין נפילת אפים. לפני אשרי אומרים „הודו לה'“ (תמצא בעמ' 230 לפני קבלת שבת).

בַּר יוֹחָאִי גִמְשַׁחַת אֲשֵׁרִיקָ. שְׁמֵן שֶׁשֶׁן מִחֲבִרִיקָ:
 בַּר יוֹחָאִי שְׁמֵן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ. גִּמְשַׁחַת מִסִּידַת הַקֹּדֶשׁ.
 נִשְׁאַת צִיץ גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ. חֲבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ פֶּאֶרֶק: נִי יוֹסֵפִי
 בַּר יוֹחָאִי מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבָּת. יוֹם גִּסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ.
 בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעֵמֻדָּת. שָׁם קָנִיתָ הוֹדֶךָ וְהַדְרֶךָ: נִי יוֹסֵפִי
 בַּר יוֹחָאִי עֲצֵי שִׁטִּים עוֹמְדִים. לְמוֹדֵי יְיָ הֵם לוֹמְדִים. אֹר
 מוֹפֵלֵא אֹר הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים. הֵלֵא הִמָּה יִרְדֶּךָ מוֹרֶךָ:
 נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי בָּאתָ לְשִׁדָּה תַפְסוּחִים. וְעָלִיתָ לְלִקּוּט בּו
 מְרַקְחִים. סוֹד תִּזְרָה בְּצִיצִים וּפְרָחִים. נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמָר
 בְּעִבְרֶיךָ: נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי נֶאֱזָרְתָּ בְּגִבּוֹרָה. וּבְמִלְחָמוֹת
 אֵשׁ. דַּת הַשְּׁעָרָה. וְחֲרַב הוֹצֵאתָ מִתְעָרָה. שְׁלֵפָתָ נִגְד
 צוֹרְרֶיךָ: נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי לְמָקוֹם אֲבִנִי שִׁישׁ. הִנֵּעַתָּ לִפְנֵי
 אֲרִיָּה לִישׁ. גַּם גָּלַח כּוֹתֶרֶת עַל עִישׁ. תִּשְׁוֹרִי וּמִי יִשְׁוֹרֶךָ:
 נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. בּוֹ יְרוֹק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים.
 שֶׁבַע שְׁבָתוֹת סוֹד הַמִּשְׁשִׁים. קִשְׁרָתָּ. קִשְׁרֵי שֵׁן קִשְׁרֶיךָ:
 נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְרוֹמָה. הַשְׁקַפְתָּ לְכַבּוֹדוֹ
 פְּנִימָה. לִיב גְּתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה. אֶת כְּרוֹב מְשַׁח זֵיו
 אֹרֶךְ: נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי אֹר מוֹפֵלֵא רוֹם מַעֲלָה. יִרְאֵת
 מְלָה בֵּיט פִּי רַב לָהּ. תַּעֲלוּמָה וְאֵין קוֹרָא לָהּ. נַעֲמָתָ עֵין
 לֹא תִשְׁוֹרֶךָ: נִי יוֹסֵפִי בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדָתָהּ. אֲשֶׁרִי הָעַם
 הֵם לוֹמְדֶיךָ. וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל סוֹרֶךָ. לְבוּשֵׁי חֲשֵׁן
 תוֹמִיקָה וְאוֹרֶיךָ: נִי יוֹסֵפִי

תפלת טל לטובה יום ראשון של פסח

ברוך אתה אבינו אלהים ^{ברוך אתה אלהים} בעם זו ברוך להחיות
טל גיא ודשא להחיות הרים בצל להחיות את
ישראל טל קהן להחיות:

ברוך אתה יי קטן אלהים:

שנה גבור לשלם עולמי מנה בנים אלה רב להשיע:
הנחמנו היום לרבים בסמים וכל נאח הלא כל
גבסמים טל וכל גבורות מסימים חקק בלישת מסימים
טל להחיות בו וכלן סעמים:

אלהינו ואלהי אבותינו:

טל חן לרצות ארצך שיתנו ברכה בדין חב עין ומירוש
בקריתך קטם עיר בה קפצך בטל:
טל צנה שנה טובה ומשפחה פרי הארץ לגאון ולתפארת עיר
בשנה נחלת שיקה בידך עשרות בטל:
טל נפת עלי ארץ ברוכה ממנו שמים שבעה ברכה להאיר מתוך
השכה כנה אשךך משוכה בטל:
טל יעסים צוף הרים טעם בלחן מוקדמים טענה טל
ממקדמים זמרה גנים וכל גרים בטל:
טל נשובע מלא אטמים הדינת תחיש ימינו חוד קצקך נשמד
שמינו מן רנה שמינו בטל:
טל בו תברך מיון במשמענו טל יהי ריון אשה אשור והשם
באון אלא חקק לה רצון בטל:
שואקה הוא יי אלהינו משיב הרוח ומוריד הדמל:
לברכה ולא לקללה: אמן לחיים ולא למות: אמן לשובע
ולא לריון: אמן טלכל חיים וכו'

תפלת גשם לטובה של שמיני עצרת ושבת תורה

אף ברי אמת שם שר מטה להעביב ולהענין
להריק ולהמטה מים אבים בם גיא לעמטה לקבל

יִתְעַצְרוּ בְּנִשְׁיוֹן שְׁמִיר. אֲמוּנִים נָנוּן בָּם שׁוֹאֲלֵי מָטָר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבָרֶהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדוֹנֵי מַתְּיָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
יִטְרִיחַ לְפָלֶג מִפְּלֶג נָשָׁם. לְמוֹנֵג פָּנָי נָשִׁי בַצָּחוֹת לְשָׁם.
מִים לְאֶדְרֶךְ כְּנִית בְּרָשָׁם. לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם לְנִפְוֵי נָשָׁם.
לְהַחֲיוֹת מוֹכִירִים גְּבוּרַת הַנָּשָׁם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

זְכוֹר אֵב נִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ כַּמִּים. גְּבֻרָתוֹ כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פִּלְגֵי מִים.
נִגְנָתוֹ הַצִּלָּתוֹ מֵאֵשׁ וּמִמִּים. דְּרָשׁוֹ בְּזָרְעוֹ עַל כָּל מִים: בְּעִבוּרוֹ אֶל
תַּמְנֵעַ מִים:

זְכוֹר הַגּוֹלֵד בְּבִשּׁוּרַת יָקוֹב גֵּא מַעֲט מִים. וְשִׁתָּה לְהוֹרוֹ לְשִׁחְמוֹ
לְשִׁפּוֹךְ דָּמֹ כַּמִּים. זֶהֱרָ גַם הוּא לְשִׁפּוֹךְ לֵב כַּמִּים. חֲסִיד וּמַצָּא בְּאֵרוֹת
מִים: בְּצִדְקָה חוֹן חֲשֵׁרַת מִים:

זְכוֹר טַעַן מִקְלוֹ וְעִבְרַת יִרְדֵּן מִים. יִחַד לֵב וְגִל אֲבֹן מִפִּי בְּאֵר מִים.
כְּנִיבֵק לוֹ שׁוֹר בְּלוֹל מֵאֵשׁ וּמִמִּים. לֵבֵן הַבְּסִחְתּוֹ הָיִיתָ עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמִּים:
בְּעִבוּרוֹ אֶל תַּמְנֵעַ מִים:

זְכוֹר מִשׁוֹי בְּתִיבַת גּוֹמָא מִן הַמִּים. נִמְצָה דָּלָה דָּלָה וְהִשְׁקָה צֶאֱן
מִים. סְגוּלָּתְךָ עִת צִמָּאוֹ לַמִּים. עַל הַסִּלְעַ הֵךְ וַיֵּצֵא מִים: בְּצִדְקָה חוֹן
חֲשֵׁרַת מִים:

זְכוֹר פְּקִיד שְׁתוֹת טוֹבֵל חֲמֹשׁ טְבִילוֹת בַּמִּים. צוּעָה וּמִרְחִיץ כִּפּוֹי
בְּקִדּוּשׁ מִים. קוֹבֵא וּמְזִיג טְהֻרַת מִים. רוֹחֵק מַעַם פֶּחוֹ כַּמִּים: בְּעִבוּרוֹ
אֶל תַּמְנֵעַ מִים:

זְכוֹר שְׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטִים שֶׁהִעֲבֵרְתָּ בְּגִזְרַת מִים. שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָּמֹ
מִרְיוֹת מִים. תוֹלְדוֹתֶם גִּשְׁפֹּךְ דָּמָם עֲלֶיךָ כַּמִּים. חֲסִין כִּי נִפְשָׁנוּ אֶפְסֵי
מִים: בְּצִדְקָם חוֹן חֲשֵׁרַת מִים:

שְׂאִתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:
לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְקֶלָהּ: אֲמֵן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת: אֲמֵן לְשׁוֹבֵעַ
וְלֹא לְרָחוּץ: אֲמֵן. מְכַלְכֵּל חַיִּים וְכוּ'

תא :

תח:

●

Ⓢ

צנ:

25

●

תנא :

● 2014

ⓈⓂ

תא :

תנ"ך:

29

20

● 2010年10月10日

● 40

● 2007 年 12 月 1 日

19

• **19**

1991

• **NOTES**

1. **INTRODUCTION**

• Ng
• N

• **•**

1. **Introduction**
 2. **Methodology**
 3. **Results**
 4. **Discussion**
 5. **Conclusion**
 6. **References**
 7. **Appendix**
 8. **Index**
 9. **Glossary**
 10. **Notes**
 11. **Footnotes**
 12. **Endnotes**
 13. **Supplementary Material**
 14. **Tables**
 15. **Figures**
 16. **Equations**
 17. **Formulas**
 18. **Diagrams**
 19. **Charts**
 20. **Graphs**
 21. **Tables**
 22. **Figures**
 23. **Equations**
 24. **Formulas**
 25. **Diagrams**
 26. **Charts**
 27. **Graphs**
 28. **Tables**
 29. **Figures**
 30. **Equations**
 31. **Formulas**
 32. **Diagrams**
 33. **Charts**
 34. **Graphs**
 35. **Tables**
 36. **Figures**
 37. **Equations**
 38. **Formulas**
 39. **Diagrams**
 40. **Charts**
 41. **Graphs**
 42. **Tables**
 43. **Figures**
 44. **Equations**
 45. **Formulas**
 46. **Diagrams**
 47. **Charts**
 48. **Graphs**
 49. **Tables**
 50. **Figures**
 51. **Equations**
 52. **Formulas**
 53. **Diagrams**
 54. **Charts**
 55. **Graphs**
 56. **Tables**
 57. **Figures**
 58. **Equations**
 59. **Formulas**
 60. **Diagrams**
 61. **Charts**
 62. **Graphs**
 63. **Tables**
 64. **Figures**
 65. **Equations**
 66. **Formulas**
 67. **Diagrams**
 68. **Charts**
 69. **Graphs**
 70. **Tables**
 71. **Figures**
 72. **Equations**
 73. **Formulas**
 74. **Diagrams**
 75. **Charts**
 76. **Graphs**
 77. **Tables**
 78. **Figures**
 79. **Equations**
 80. **Formulas**
 81. **Diagrams**
 82. **Charts**
 83. **Graphs**
 84. **Tables**
 85. **Figures**
 86. **Equations**
 87. **Formulas**
 88. **Diagrams**
 89. **Charts**
 90. **Graphs**
 91. **Tables**
 92. **Figures**
 93. **Equations**
 94. **Formulas**
 95. **Diagrams**
 96. **Charts**
 97. **Graphs**
 98. **Tables**
 99. **Figures**
 100. **Equations**
 101. **Formulas**
 102. **Diagrams**
 103. **Charts**
 104. **Graphs**
 105. **Tables**
 106. **Figures**
 107. **Equations**
 108. **Formulas**
 109. **Diagrams**
 110. **Charts**
 111. **Graphs**
 112. **Tables**
 113. **Figures**
 114. **Equations**
 115. **Formulas**
 116. **Diagrams**
 117. **Charts**
 118. **Graphs**
 119. **Tables**
 120. **Figures**
 121. **Equations**
 122. **Formulas**
 123. **Diagrams**
 124. **Charts**
 125. **Graphs**
 126. **Tables**
 127. **Figures**
 128. **Equations**
 129. **Formulas**
 130. **Diagrams**
 131. **Charts**
 132. **Graphs**
 133. **Tables**
 134. **Figures**
 135. **Equations**
 136. **Formulas**
 137. **Diagrams**
 138. **Charts**
 139. **Graphs**
 140. **Tables**
 141. **Figures**
 142. **Equations**
 143. **Formulas**
 144. **Diagrams**
 145. **Charts**
 146. **Graphs**
 147. **Tables**
 148. **Figures**
 149. **Equations**
 150. **Formulas**
 151. **Diagrams**
 152. **Charts**
 153. **Graphs**
 154. **Tables**
 155. **Figures**
 156. **Equations**
 157. **Formulas**
 158. **Diagrams**
 159. **Charts**
 160. **Graphs**
 161. **Tables**
 162. **Figures**
 163. **Equations**
 164. **Formulas**
 165. **Diagrams**
 166. **Charts**
 167. **Graphs**
 168. **Tables**
 169. **Figures**
 170. **Equations**
 171. **Formulas**
 172. **Diagrams**
 173. **Charts**
 174. **Graphs**
 175. **Tables**
 176. **Figures**
 177. **Equations**
 178. **Formulas**
 179. **Diagrams**
 180. **Charts**
 181. **Graphs**
 182. **Tables**
 183. **Figures**
 184. **Equations**
 185. **Formulas**
 186. **Diagrams**
 187. **Charts**
 188. **Graphs**
 189. **Tables**
 190. **Figures**
 191. **Equations**
 192. **Formulas**
 193. **Diagrams**
 194. **Charts**
 195. **Graphs**
 196. **Tables**
 197. **Figures**
 198. **Equations**
 199. **Formulas**
 200. **Diagrams**
 201. **Charts**
 202. **Graphs**
 203. **Tables**
 204. **Figures**
 205. **Equations**
 206. **Formulas**
 207. **Diagrams**
 208. **Charts**
 209. **Graphs**
 210. **Tables**
 211. **Figures**
 212. **Equations**
 213. **Formulas**
 214. **Diagrams**
 215. **Charts**
 216. **Graphs**
 217. **Tables**
 218. **Figures**
 219. **Equations**
 220. **Formulas**
 221. **Diagrams**
 222. **Charts**
 223. **Graphs**
 224. **Tables**
 225. **Figures**
 226. **Equations**
 227. **Formulas**
 228. **Diagrams**
 229. **Charts**
 230. **Graphs**
 231. **Tables**
 232. **Figures**
 233. **Equations**
 234. **Formulas**
 235. **Diagrams**
 236. **Charts**
 237. **Graphs**
 238. **Tables**
 239. **Figures**
 240. **Equations**
 241. **Formulas**
 242. **Diagrams**
 243. **Charts**
 244. **Graphs**
 245. **Tables**
 246. **Figures**
 247. **Equations**
 248. **Formulas**
 249. **Diagrams**
 250. **Charts**
 251. **Graphs**
 252.

• [Twitter](#)

- **NG**

- **NG**

- 2007
- 2008

• **20**

- 2019年
- 2020年

• 25

• **NO₂**

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

ה דָּרָא דְּלֹא אָפֶשֶׁר לְמַפְרֵם בְּשִׁלְתּוֹ
וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחַמִּי גְבוּאן חוּוֹ
ב לֹא שְׁלֵטָא בֵּיה עֵין בְּגוּ עֶדְוֵן גַּבֵּי
מִטְּוִילִי בֵּיה תַּנְגָּא לְבַהֲרֵי דְּשִׁבְיָה
ע לִיה רַמְיָי דִּין הוּא פֶּרֶם בְּאַמְתָּנוּ
שְׁפִרְגָּא לִיה פֶּשְׁבִּין תְּקוּף הִמְנוּ
דְּפֶר לָן עֲלִמִין עֲלִמִין מְדִמוּ
מִנַּת דִּילָן דְּמִלְקֶדְמִין פֶּרֶשׁ בְּאַרְמוֹ
מ לֹלֵא דְּלוֹיָתָן וְתוֹר מוֹדֵרָנוּ
וְחַד בְּתֵד בִּי סְבִיד וְעָבִיד קָרְבוּ
ב קָרְנוֹהִי מְנַח בְּהִמּוֹת בְּרָבוּ
יִקְרִשֶׁע נֹון לְקַבְּלִיה בְּצִיצוֹי בְּגִבּוֹר
מ קָבֵב לִיה פְּרִיָּה בְּחַרְבִּיה בְּרִבְרָבוּ
אַרְסִטוֹן לְצַדִּיקִי יִתְקֵן וְשִׁירוֹ
מ סִתְרִין עֲלֵי תַפִּי דְּכַכּוֹר וְגוֹמֵר
גִּידִין קִמְיָהוּן אֲפֶרֶסְטוֹן גִּידֵי
ו מִתְּפִנְקִין וְרוֹי בְּבִסִּי חוּי
חֲמֵר מֵרֵה דְּמִפְּרָא שִׁית גְּמִיד בִּי נִעֵי
ז פֶּאִין פֶּד שְׁמַעְתּוֹן שְׁבַח דָּא שִׁיד
קִבְּעִין פֶּן תִּקְוִין בְּהִנְהוּ תְּבוֹר
ז תּוֹפּוֹן דִּי תִיתְּבוֹן בְּעִילָא דֵּד
אַרִי תִצִּיתּוֹן לְמִלִּי דְּנִפְקֵן בְּתֵדֵד
מ רוֹמָם הוּא אֱלֹהִין בְּקֶדְמָא וּבְתֵרָא
צָבִי וְאַתְרָעִי בֶן וּמִסֵּר לָן אוֹרֵי

קלח לט אביה די ברוב אילפנו שאנו. מחדל לט מלכנו די רבו עונינו:

אֶל אֶרֶץ אֲפִים אָתָּה. וּבַעַל הַרְחִמִים
נִקְרָאתָ. וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. נִדְרֹת
רַחֲמֶיךָ וּמַסְדִּיךָ. תִּזְכֹּר יְיָ וּבְכָל יוֹם
לְזֵרַע יִדְרֶךָ. תִּסָּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי
אָתָּה הוּא בַּעַל הַרְחִמִים. בְּתַתִּנֵּן וּבְתַפְּלָה
סִנִּיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדֵעַתָּ לְעֵינֵי מַקְדָּם:
מִסְרֹן אִפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרְתְךָ בְּתוֹב.
וּבַעַל קִנְיִיךָ נִחָסָה וְנִתְלוּקָן. כִּי־וּמִן
יְיָ בְּעֵנָן. תַּעֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה אֱשָׁם.
כִּי־וּמִן נִתְיָצַב עִמּוֹ שָׁם. תִּצְוֶנוּ שְׁעֵתָנוּ
וְתִקְשִׁיב קִנּוֹ מֵאֵמֶר. כִּי־וּמִן נִקְרָא בְּשֵׁם
יְיָ. וְשֵׁם נִאֲמָר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

וַיְהִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲדָרָא אֲפִיס, וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצָר חֶסֶד
לְאֲדָפִים, נוֹשֵׂא עוֹן וְשֹׁשֶׁע וְחִטָּא, וְנִקְהָ: וְסִלְחָתָא לְעוֹנֵנוּ
וְלְחִטָּאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ, סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי חִטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ
מִלִּפְנֵינוּ, כִּי פִשְׁעֵנוּ, כִּי אִתָּהּ אֲדָנִי טוֹב וְסִלְחָתָא, וְרַב חֶסֶד
לְכָל קוֹרְאֶיהָ:

ד'ש'יעה ה' בי וְמַר חֲסִיד. ב' פִּי אֲמִינִים מִבְּנֵי אָדָם: חֲדָי ה' שְׁהֵיחָה לִּי נָקִים
עָלִיט אָדָם: אֵד חַיִּים בְּלָעוּ בְּתִירוֹת אֶפֶס בָּנִי:

עֲרֵכֶם אֵב עַל בָּנִים. מִן תִּרְחֹם יְיָ עָלֵינוּ: לֵאמֹר
 יְיָ עֲבָאוֹת עָמְנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֲדֹנָי יִעֲלֶב
 בָּהֶן: יְיָ הוֹשִׁיעָה בְּמִלָּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ:

סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה בְּטוֹבֶל מַחֲדָּה. וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִסְעֵרִים וְעַד הַנָּה וְשָׁם נֶאֱמָר: וַיֹּאמֶר יְיָ סֵלַחְתִּי כְדָבָר:

כִּמְהָ אֱלֹהֵי אֲנֹנָהּ וּשְׁשָׁעָה. פָּקַח עֵינֶיהָ וַתֵּרָא וְהִמָּוִתוּתָהּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָהּ
עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֶיהָ אֲנֹנָהּ כְּמִסְלִים חֲתָנֶיהָ לְפָנֶיהָ. כִּי עַל רַחֲמֶיהָ
נִבְרָא: אֲדֹנֵי שְׁשָׁעָה אֲדֹנֵי סֻלָּהָתָה אֲדֹנֵי הַקִּיּוּבָה וַעֲשֵׂה אֵל תַּאֲמִר. לְשִׁעָנָהּ אֱלֹהֵי
כִּי שִׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָהּ וְעַל עַמָּהּ:

ש"ח יצחק ב"ר מאיר חסד ואמת אלהי ואלהי אבותינו
 ישראל עמך תחנה עורכים. שהם מצירים ולהשע צריכים. צריכם
 עליהם עול מאריכים. כל זאת הגעתם וישתק מברכים: חלי
 ומכאוב להפתח לא גמסר. עלוכם מצער ומרם לא גמסר. קדוש בידך
 לפתח מיסר. כאמנתך הנקיה ולא כאמנת בשר. הלוכל צדקה ולו
 במעיל עטויה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך מנפילתה המטויה.
 בכתך הגדול ובזרועך הנטויה: טועים אומרים נחלתך לחבל. כבודך
 להסיר ובהבל להתבלבל. יראתך הקדושה לגמוש ולגבל: באהבתך
 ובחמלתך מנשא ומנטל. עצתם תסכל וטהיבותם תבטל. רבה מהומה
 ביניהם הבל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל: בעבור כבוד עצמה ושם
 קדשה הבהל. טראות הפלא לבל ברשעים יתחלל. יועציהם ואיתניהם
 תוליד שולל. ובהם תעולל כאשר בי נתעולל: מקים מעפר דל ואכזר
 מאשפה. בנסתך כל תהן לבל ולחרפה. אם בפקודיך מתעצלת ומרפה.
 על כל פשעיה אהבתך תהא מחפה: יהרה חפכם לפניה אדוני האדונים.
 בין פה ובין פה קרואים לה בנים. רחמיה יקדמו אלהי עליונים ותחתונים.
 טרם ישטפונ הים הירדנים: תפצי קרבתך על כל הבאות. החישה לט
 ישועות הנבאות. קדוש עשה עמם לטובה זאת. חזק ואמץ נאלם יי
 צבאות: אל סיר ויעבור וכו

נשא לבגט אל כפים אל אל כפמים: תבא לפניה אנקח אסיר בגדל ורועה הותר
 בני חסותה: לארני אלהי הרחמים והסליחות כי קרנט בוי: ברחם אב ובני

חסד ע"ס א"כ

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יי אבינו אתה: בכל קדאנו אליך
 קרבע. דם ונשא אתה בקרבענו: נמלתנו הטובות גם בתובנו.
 לא בצדקותינו וביושר לבבנו: דודנו גם בי זנחנו. נאלנו כי עבדים אנחנו:
 הגנו בעונינו עד דכא. ותקצר נפש לה מחפה: ואיה חסדיך הראשונים
 עמנו. מעולם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו. יי אל באמך
 תוביחנו: תלחלות רבות בלוי בטרנו. גא אל בתמתך תיסרנו: מורח
 הצרות אין להספר. איה שוקל ואיה מופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי
 אמת עשית ואנחנו הרשענו: פעם וחרון מני יחדל. כי קטן יעקב ודל:
 לחץ יוסר ועול מני יחבל. כי בשל בח הסבל: מנת מדתנו לא תנבה.
 כי נשארנו סעט מרובה: נחם על הרעה לאימתך. מטה בלפי חסד
 אמנותך: סלחה אם ענינו ענו בעי. עזרנו כי עליך נשענו: ערפנו כוף
 לה להשתעבר. באהבה וביראה אותך לעבור ולכבד: פוקדיך קדשו צומות
 לקבוע. דעתם קצרה צרכם לתבוע: צקון לתשם אליך תבא. תתל לאיש
 איש געו ומכאובו: קול יעקב נדם סתרו מתיך. תשמע השמים מבין

שבת

שבתה: חנה רודף באה תכלה. שנת שלומים לריב ציון תגלה: שרת ורדה
 סטער קנותנו. ואל תשליכנו לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינה תקרבונו.
 ככלות כחנו אל תעזבנו: תביט ותציץ ותשגית לרחמיך. תתאזר בחנינותיה.
 תתלבש בצדקתיה. תתכסה ברחמיך. ותתעטף בחסידותך. ותבא לפניך
 מרת מרים וענותנותך: אל מלך יעקב ויעבור ובר

פזמון עם המתבר שמואל כהן י"ץ

מִלְאָכֵי רַחֲמִים מִשְׁרַתִּי עֲלִיּוֹן. חֲלוּ נָא פָנֵי אֵל
בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן. אוֹלֵי יָחוּם עִם עָנִי וְאֲבִיּוֹן אוֹלֵי
יִרְחָם: אוֹלֵי יִרְחָם שְׁאֵרִית יוֹסֵף, שְׁפָלִים וְנִבְזִים
פְּשׁוּחֵי שִׁסָּף, שְׁבוּיֵי חָגָם מְכוּרֵי בֵּלָא כְּסָף, שׁוֹאֲגִים
בְּתַפְלָה וּמִבְקָשִׁים רַחֲמֵיךָ, אוֹלֵי יִרְחָם מְעַנֵּי כָּבֵל,
מְלֻמְדֵי מִכּוֹת בְּעָנִי סָבֵל, מְנוּד רֹאשׁ גִּתּוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל, מְשַׁל בְּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבִזְיוֹן, אוֹלֵי יִרְחָם
וְיִרְא בְּעָנִי עַמּוֹ, וְיִקְשֹׁב וְיִשְׁמַע הַצָּגִים לַעַמּוֹ, וְעוֹדִים
בְּלַחַשׁ מוֹסֵר לְמוֹ, וְעֵינֵיהֶם תּוֹלִים לְמִצּוֹא רַחֲמֵיךָ, אוֹלֵי:
אוֹלֵי יִרְחָם אוֹמְרֵי סֵלַח נָא, אוֹמְצֵי שְׂבָחוֹ בְּכָל עֵת
וְעוֹנָה, אֲגוּדִים בַּצָּרָה לְשִׁפּוֹךְ תְּהִיָּה, אֵת פָּנֵי אֱלֹהֵיהֶם
שׁוֹפְכִים לֵב דִּיּוֹן, אוֹלֵי יִרְחָם לִקְהָה בְּכַפְלִים,
לְעוֹשֶׂה אֲרִיזוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים, לָקָה וּמִשְׁתַּלְמָת
בְּעוֹן שׁוֹלִים, לֹא שִׁבְחָה בְּכָל זֹאת מִקְתָּב עוֹן
חֲבִיּוֹן, אוֹלֵי יִרְחָם כְּבוֹשֵׁי פָנִים, הַשּׁוֹמְעִים
חֲרָפָתָם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים, נִצְחוֹ מְקוּיִם וּלְיִשְׁעוֹ
נִשְׁעָנִים, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו בְּכִלְיוֹן, אוֹלֵי יִרְחָם
יִחַלֵּץ עָנִי בְּעָנִיו, חֲבוּשׁוֹ יִתִּיר מֵאֶרֶץ שָׁבִיב, יִגְהַר
מִזּוּרוֹ וְיִחְבּוֹשׁ חֲלִי, צִעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וְיַחֲיֶשׁ עֵת פְּדִיּוֹן,
אוֹלֵי יָחוּם עִם עָנִי וְאֲבִיּוֹן אוֹלֵי יִרְחָם: אל מלך יעבור ובר
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי, וְהִטְרִיף כִּי סְעוּלָם הָסֵה: זָכְרֵנוּ יי בְּרָצוֹן עֲבָדֶיךָ, פְּקֻדֵּנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר צְדָקָה רַחֲמֵיךָ גְּדוּלַּת שִׁבְט נִסְתָּה, הֵר צִיּוֹן

זו שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים, אהבת ציון אל תשכח לצנח: אתה
תקום תרחם ציון כי עת לתגנה כי בא מיעד: זכור יי לבני אדום, את
יום ירושלים, האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק
ולישאאל עבריה, אשר גשפעת לדם בה, ותרבר אליהם אברה את זרעכם
בבוכי השמים, וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם, ונחלו
לעולם: זכור לעבריה לאברהם ליצחק וליעקב, אל תפן אל קשי העם
הזה, ואל רשעו ואל חטאתו: זכור לע ברית אבות כאשר אמרת, וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפוד
והארץ אפוד:

זכור לע ברית ראשונים כאשר אמרת, וזכרתי להם ברית ראשונים אשר
הוצאתי אתם מארץ כצרים לעיני רגלים להיות לדם לאלהים אני
יי: עשה עמנו כמה שהבטתנו, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם,
לא סאתים ולא געלותים לבלותם להפיר בריתי אתם, כי אני יי אלהיהם:
השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב, ושב יי אלהיה את שבותה ורחמיה
ושב וקבצה סכל העמים אשר הפיצה יי אלהיה שמה: קבץ נרחינ כמה
שכתוב, אם יהיה נרחק בקצה השמים משם יקבצה יי אלהיה ומשם
יקחה: מזה פשעינו פעב ובענן כמה שכתוב, מחיתי כעב פשעיה ובענן
חטאתיה שובה אלי כי גאלתי: מזה פשעינו למענה כאשר אמרת,
אנכי אנכי הוא מזה פשעיה למעני ותמאטיה לא אפוד: הלכנו חטאינו
פשענו ובענן כמה שכתוב, לכו נא ונבחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם
פשינו פשענו אם יאדימו כחולע כצמר יהיו: ורחק עלינו מים טהורים
ונטהרנו כמה שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם סלל טמאותיכם
וסכל גולליכם אמר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב,
כי אל רחום יי אלהיה לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבותיה אשר גשבע להם: ומל את לבבנו לאהבה את שםך כמה שכתוב,
ומל יי אלהיה את לבבך ואת לבב זרעה לאהבה את יי אלהיה בכל
לבבך ובכל נפשך למען חייה: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב,
ובקשתם משם את יי אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך:
תביאנו אל הר קדשך ושמחתנו בבית תפלתך כמה שכתוב, ותביאותים
אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על
מוצאי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליה ונשובה.

חדש ימינו בקדמ: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו:
יהיו לרצון אמרי פינו, והגיון לבנו לפניך, יי צורנו
וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח
ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה בכלות כחנו אל תעזבנו:
אל תעזבנו יי אלהינו, אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות
לשובה, ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרה:
ונחמתנו: כי לך יי הוחרלנו, אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם בתחנונו, שאין
אנו עדי פנים וקשי עורף, יי יידי לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו,
צדיקים אנחנו ולא חסאנו, אבל אנחנו ואבותינו חסאנו:
אשמנו, בגרנו, גזלנו, דברנו דפי: הענינו, והדשענו, זרנו, חסנו,
טפלו שקר: יעצנו רע, כזבנו, לצני, מרדנו, נאצנו, סרדנו,
ענינו, פשענו, צרדנו, קשינו עורף: רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו:
סרנו מסצויתך, ומסשפטיה דבאים, ולא שיה לנו: ואתה צדיק על כל דבר וכליט,
כי אמת עשית, ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נישענו, ותן בלבנו לעזוב דרך רשע, וחיש
לנו ישע פתוח על יד גביאך, יעזוב רשע דרכו ואיש און
מחשבותיו, וישוב אל יי וירחמה ואי אלהינו כי ירבה לסלות:
משיח צדקך אמר לפניך, שגיאות מי יבין מנסתרות נקני:
נקנו יי אלהינו מכל פשעינו, וטהרנו מכל טמאותינו,
וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו, בכתוב על יד גביאך,
וזרקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם מכל טמאותיכם, ומכל
גדוליתכם אטהר אתכם: עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך
תאבי ישעך, יבירו וידעו כי ליי אלהינו תרחמים ותסליחות:
אל רחום שמה, אל חנון שמה, בני נקרא שמה, יי עשה למען שמה:
עשה למען אמתך, עשה למען ברייתך, עשה למען גדלך ותפארתך,
עשה למען דתך, עשה למען הודך, עשה למען ועודך, עשה למען זכרך,
עשה למען חסדך, עשה למען מידך, עשה למען יחודך, עשה למען
קבודך, עשה למען למודך, עשה למען מלכותך, עשה למען נצחך,
עשה למען סודך, עשה למען ענה, עשה למען פארה, עשה למען
צדקתך, עשה למען קדשך, עשה למען דחסיך דבאים, עשה למען
שכינתך, עשה למען תהלתך, עשה למען אהביך שוכני עפר, עשה למען
אברהם

אברהם יצחק ויעקב. עשה למען כסיה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה.
עשה למען ירושלים עיר קדשה. עשה למען ציון כשכן בבורה. עשה
למען שממות היכלה. עשה למען הריכות כזבחה. עשה למען הרוגים
על שם קדשה. עשה למען כבודתם על יתרה. עשה למען באי באש
ובמים על קדוש שמה. עשה למען יונקי שרים שלא הקאו. עשה למען
גבולי חלב שלא פשעו. עשה למען תיטקות של בית דבן. עשה למענה
אם לא למענו. עשה למענה והיטיענו:

ענו יי ענו. ענו אלהינו ענו. ענו אבינו ענו. ענו בוראנו ענו.
ענו נואלנו ענו. ענו דורשנו ענו. ענו האל הנאמן ענו. ענו
נהיך וחסיד ענו. ענו זך וישר ענו. ענו חי וקים ענו. ענו טוב
ומטיב ענו. ענו יודע יצר ענו. ענו כובש פעמים ענו. ענו לובש
צדקות ענו. ענו מלך מלכי המלכים ענו. ענו נורא וגשגב ענו. ענו
סולח ומוחל ענו. ענו עונה בעת צרה ענו. ענו פודה וביציל ענו.
ענו צדיק וישר ענו. ענו קרוב לקוראיו ענו. ענו רחום וחנון ענו.
ענו שומע אל אביונים ענו. ענו תומך המימים ענו. ענו אלהי
אבותינו ענו. ענו אלהי אברהם ענו. ענו פהר יצחק ענו. ענו אביר
יעקב ענו. ענו עזרת השבטים ענו. ענו משגב אמהות ענו. ענו
קשה לקעום ענו. ענו רך לרצות ענו. ענו עונה בעת רצון ענו.
ענו אבי יתומים ענו. ענו דין אלכמות ענו:

מי שענה לאברהם אבינו בדר המורה הוא יענו: מי שענה ליצחק בנו
בשנעקר על גבי המזבח הוא יענו: מי שענה ליעקב בבית אל הוא
יענו: מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יענו: מי שענה לאבותינו
על ים סוף הוא יענו: מי שענה למשה בחורב הוא יענו: מי שענה לאהרן
במחנה הוא יענו: מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יענו: מי
שענה ליהושע בגלגל הוא יענו: מי שענה לשמואל במצפה הוא יענו:
מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יענו: מי שענה לאליהו בדר
הכרמל הוא יענו: מי שענה לאלישע בירחו הוא יענו: מי שענה ליונה
במעי הדגה הוא יענו: מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יענו:
מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך פבשן האש הוא יענו: מי שענה
לדניאל בגוב האריות הוא יענו: מי שענה למרדכי ואסתר בששן הפירה
הוא יענו: מי שענה לעזרא בגולה הוא יענו: מי שענה לכל הצדיקים
והחסידים והתמימים והישרים הוא יענו:

רחמנא דעני לעני ענין. רחמנא דעני לתבירי לבא ענין. רחמנא דעני
למביכי רוחא ענין. רחמנא ענין. רחמנא חוס. רחמנא פרוק
רחמנא שויב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

וְשִׁירָם מִלֵּחַ לְנוּ כִּסּוּ כִּי־סֵל עַד וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֵיךָ :
 דַּאֲדֻנָּה יי חֲסִידֶיךָ, הַקְּדִיכָה לְקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ : הַקְּדִיכָה לְקוֹל שׁוֹמְעֵנוּ קִלְכֵּנוּ
 וְאַל־הִיט בִּי אֱלֹהֶיךָ וְתַפְּלֵל : שְׂמַע יי וְחַנּוּנוּ יי הִנֵּה עֵינֵי לְנוּ :
 בְּרַחֵם אֲנִי, לֵי יְהִי־שִׁמְךָ, מִלֵּחַ נָא, רַבָּה :

מִלִּיתָה מִיּוֹם עַד הַשָּׁרִיף וּבְסוּף הַחוּם שִׁי' כִּאִיר חֲזָק :
 אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי יִיבֹתֵינוּ

(•) תַּעֲנִית צָבוֹר קָבַעַ תְּבוּעַ צָרִים, שׁוּב עֲדִיךָ חֲפֵשׁ וְלַחֲקוֹד דְּרָכִים, רַחֵ
 לְרַצוֹת בְּשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה עָרְכִים, קִשָּׁה לְכַעֵס תַּת לְאַפִּים אָרְכִים :
 צָרְדִיךָ מִקְשָׁמִים עָרִים בְּלִי הַפְּשִׁים, פֶּאֶר הַרְחֵמִים וְהַכְּלִיחוֹת הוֹד הַבְּשִׁים.
 עָרְךָ שׁוֹמְעֵנוּ לָךְ לְכָר גּוֹשִׁים, מֶדֶר חַיִּים וּפְרִיזָה לִיצוּרִים הוֹשִׁים : וְסִתְּמֵת
 הַבִּירָה וְהַתְרוֹקֵן מוֹדֵר הַיִּלְחָן, כּוֹזֵן וְכוֹזִיחַ כִּתֵּר בְּעִבּוּרֵת בְּלִחָן, לְשִׁיכֵת
 הַנֶּפֶשׁ תְּחִיב בְּבִשִּׁית וְלִחָן, כְּמַעֲבָר וּמִשְׁבִּיעַ נֹאֵל וְרוֹפֵא וְסִלְחָן : יֵאוֹת לָךְ
 יַעַן כְּמִנְתָּךְ גִּשְׁמִית, מוֹב רִוְחָךְ הֵיוֹת גּוֹזֵעַת וְכִתְּבִינִסָּת, חִלָּף שׁוֹאֲלֵת
 כּוֹבֵלֵת וְכִתְּבִינִסָּת וְכִר דִּאֲגוּהִי לְפָנֶיךָ מִשִּׁיחָה וְכִתְּבִינִסָּת : וְאַל־הִי הִיא נִשְׁחִית
 זָבָה תִּסְיָה, הוֹחִיחָה הַעֲבָר מִי כְּבוֹד חֲסִין יָהּ, רַחֵךְ אֲכַנּוּתְךָ בְּחִלָּקָה
 לְלִיזוֹנָה אֲפִסְנָא, גְּבוּל חֶסֶד לְעִלּוּכָה הִלּוּז אֲפִסְנָא : בְּקִי־אִים וּמִשְׁכִּים
 לְרַצוֹתֶיךָ בְּרָבִים עָרְכִים, אֲפִסְנָא פֶּסַח בְּלִחָם קִטְטוֹר כְּעִרְבִים, סִאֲהִבִּי
 לְאַבִּירָם שְׂבִשְׁמִים וְדִיּוֹם וּמִעֲדָבִים, יִרְאִיו גְּרָבִים דְּהוּ שְׁחָרִים וְעָרְכִים :
 הַקְּדִשְׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אֲסָפוֹת, יִשְׁרְנוּ רִנָּה וְתַפְּלָה וְשִׁקְרָנוּ סָפּוֹת,
 חֲשׂוֹךְ לְכִטָּה מִעֵזוֹן וְשִׁלּוּכָנוּ תִשְׁפּוֹת, זָקוֹף רֵל מִעֲפָר וְאַבִּיוֹן כִּאֲשָׁפוֹת :
 בְּתוֹר הַמַּעֲלָה וּבְסִרְחַת הַגּוֹעַת תְּרוֹמּוֹת, עֲרָכְנוּ שִׁים לְמוֹב יוֹשֵׁב בְּרוֹמּוֹת,
 וּבְמִקְנֵה מוֹדֵר תְּרִית קָלוֹת וְרַמּוֹת, מִצּוֹא תַפְּלָתֵנוּ חֶסֶד לְאַדְרָה
 רַחֲמִימוֹת : אֵל מִיךְ וְנִרְ

וְשִׁיעָה יי כִּי נִסְד חֲסִיד כִּי פֶסַח אֲמוּנִים סִבְנִי אָרְסוּ כִּי אָרְסוּ אֵין צוֹרִיק וְאַרְץ
 אֲשֶׁר יַעֲלָה מוֹב וְלֹא יִחָסֵא : הוֹשַׁע יי אֵת דָּסָה אֵת שְׁאִרִית יִשְׂרָאֵל :
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁע בְּנֵי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : בְּרַחֵם אֲנִי וְנִרְ

מִלִּיתָה מִיּוֹם עַד הַשָּׁרִיף וּבְסוּף הַחוּם שִׁי' כִּאִיר חֲזָק :
 אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי יִיבֹתֵינוּ
 אֲנִשִּׁי אֲמָנָה אֲבָרוּ, בָּאִים בְּכִת מַעֲלִידֵם, גְּבוּרִים לְעִמּוֹד בְּפִרְץ, וְחִיִּים
 אֵת הַגּוֹרֹת, הֵיוּ לָנוּ לְתוֹסָה, וְלִכְחֻסָּה בְּיוֹם זַעַם, וּזְעָכִים אֵת
 בְּלִחָשִׁם, חֲכָה עוֹצָרִים בְּשׁוֹעַם, מָרָם קִרְאוּךָ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לְעִתֵּר וְלִרְצָה
 בָּאֵב רַחֲמִיךָ לְמַעַנִם, לֹא הִשְׁכַּחְתָּ פְּגִידָם רִקָּם, מְרֹב עֲוִינוֹת אֲבָרָנוֹם,
 גִּאֲבָנוּ מְנוּ בְּחִטְאֵינוּ, סִעֵי הַסָּה לְכַנְחָנוֹת, עֲזָבוּ אֹתָנוּ לְאַנְחָנוֹת, פֶּסַח
 צוֹדֵרִי פִרְץ, צָמְתוּ מִשִּׁבִּי חֲכָה, קָבִי בְּפִרְץ אֵין, רִאִיִּים לְרַצוֹתֶיךָ בְּעִתֵּר,
 שְׂמִימֵנוּ בְּאַרְבַּע פָּנוֹת, תְּרוֹפָה לֹא כִצָּאֵנוּ, שְׂכָנוּ אֱלֹהֶיךָ בְּבוֹשֶׁת סָאִים,
 לְשִׁתְּרָה אֵל בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ : אֵל מִיךְ וְנִרְ

(•) מִי שֶׁאֵינוֹ צֵם יֹאמֶר תְּסִילֵת צָבוֹר וְכו'.

לְקַדֵּם לְרוּנֵנוּ, שְׂרִי עֲשִׂינוּ אֶת שְׁלָנוּ, תִּקְרָה עֲשֶׂה אֶת שְׁלָהּ, אֵל תִּשָּׁב עֲמָנוּ
בְּדִין, מְדַבֵּר וּמַחֲרֵב וּמַדְרֵב כְּלָמֵנוּ, הִיכָר נִפְשֵׁנוּ בְּעֵצָהּ, יְהִי כָלֵח לָנוּ,
מַחֲלָ לָנוּ, כִּפָּר לָנוּ, כִּיּוֹם רִדְתָּהּ כְּעֵקֶן: אֵל בִּיר וְכוּ

רְאִינוּהָ יְיָ הַפְלֵנוּ, וְהַקְשִׁיכָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: שְׁמַע יְיָ קִיָּנוּ נִקְרָא הִנֵּנוּ וְעֲנֵנוּ:
שְׁמַע יְיָ צְדָק דִּקְשִׁיכָה רִנָּהּ, הַאֲזִינָה הַפְלֵנוּ: שְׁמַע יְיָ יִקְרָנוּ, יְיָ הִנֵּה
עֵינֵי לָנוּ: בְּרַחֵם אֵל וְכוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסר ע"ס א"כ כפול

אֲזוּן תַּחַן וְהַבִּיט עֲתִידָהּ, אֵף הָפַר וְשָׁכַךְ עֲבָרָהּ, בָּאֵי לְחַלּוֹתָהּ בְּנִפְשׁ
מְרָה, בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִכָּצֹא עֲזָרָה: גַּעֲזֵה נִאֻמִּים עֲזִיבָהּ חֲזָה, נִחֲמָה
קוֹמָתָם נָא אֵל תִּבְּזֶה, דְּרוּשׁ עֲלֵבוֹנָם כִּצֹּר וּבִיטָה, דְּרוּךְ פִּירָה וְנִצְרָה
יִזְהֶ: הֲלֹא אָתָּה הָיִיתָ וְהָיָה, הָיוּ תִהְיֶה בְּחֵדֶר נִאֻמָּה, וְנִבְרָה יִבִּין וְיִעַ
אֲבִינָהּ, וְהָנִים כָּלִים כִּתְנִיבָהּ הַרְוָהּ: וּשְׁמַע בְּעֵזִים וּבְנִאֻמִּים נִבְרָה, וּזְרוּ
בְּאִפְסִים וְלֹא נָחוּ, חֲכָלָה רוּחָם וְלִעְפָּר שְׁתִּי, הָרָשׁוּ חוֹרְשִׁים וּמִעֲנִית
הַמִּתִּיחוּ: מְבַעֲרֵי כְּבוֹץ וְאִין פּוֹצֶה, מִדְּרִפְיָהֶם שְׁלֹו כִּקְצָה אֵל קִצָּה, יוֹם
יוֹם לִוְחָמָם כִּנְצָה, יֵר פִּירְשִׁים כִּלְחָץ לִיצָה: כִּיּוֹם תִּהְיֶה בְּיָמֵינוּ וְנִאֻמָּה,
כּוֹשֵׁל רַבָּה וְעֲרָבָה שְׂבִיחָה, לִישַׁע חוֹכִים וְהִנֵּה צֹחֶה, לְבָטִים קָמִים וְכָרוּ
שׁוֹחָה: מַעֲרִיכִים כּוֹד כִּמְקָה לְהַרְיָחָם, מִכְּבִידִים עוֹל לְהַבְשִׁיל כְּהֵם, נִוְאָקִים
אֲלֵיךְ בְּהַתְעַלֵּף רוּחָם, נִחַת לִנְצָה כְּבוֹדֶךָ בְּרָחֵם: שִׁיחַ צָקִים בְּמַעֲמָד
צָפוּף, כְּלִיחָה מְבַקְשִׁים בְּקִדְקוֹד כְּפוּף, עוֹשִׁקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנוּם לְשִׁחוּף,
עוֹלָם יִמְסְבוּ וְיִהְיוּ לְסַפּוּף: פִּירָה דְּבִקְיָה כִּהְרִין וּכְלָוִי, פִּלְגִים כִּיִּצְוֹר וְתִנָּם
לְעֵלָוִי, צִוָּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיק בְּהֵלָוִי, צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ בְּגֵלָוִי: קִנָּה
וְנוֹקֵם קִנָּה לְשִׁמְךָ, קִצֵּץ עֲלֵם כִּיִּצְוֹר עֲכָה, רָחֵם עֲבָרֵנוּ וְשׁוּב מִנְעִמָה,
רִיבָה רִיבָנוּ מִעַם חֲרָמָה: שְׂבִיחָתָהּ הַשֵּׁב לְחִיק אֲדָמוֹנִי, שְׁאֵן הוֹשֵׁב לְוִי
וּכְהֵנִי, תִּטָּה אֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנִי, הַרְצֵנִי בְּקִרְאִי יְיָ יְיָ: אֵל בִּיר וְעֲבָדֵי וְכוּ

פזמון שם המסחר בראשי חיבות אבותי

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֲרָה אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלָפִים, נִשְׂאָ עוֹן וּמַשַּׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה, וְכִלְחָת
לְעוֹנֵנוּ וְלְחַטָּתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה,
בְּרֵאוֹתֵי כָל עֵיר עַל תִּלָּה בְּנוֹיָהּ, וְעֵיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלָת
עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִיָּה, וּבְכָל זֹאת אָנוּ לָיָה וְעֵינֵינוּ
לָיָה, " " : מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּנַלְגָּלִי, וְלִפְנֵי קוֹנֵה
הַתְּחִנָּתֵנוּ הַפִּילִי, וּבְעַד עִמְךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי, כִּי כָל לֵבָב
הָיוּ וְכָל רֹאשׁ לְחָלִי, " " : תִּמְכָּתִי יִתְדוֹתֵי בִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה

הבנות

תבות, ובשערי דמעוות כי לא נשלכות לכן שפכתי
 שית פני בוחן לבות, בטוח אני באלה ובזכות שלשת
 אבות. " : יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות.
 שתשים דמעוטינו בנאדה להיות, ותצילנו מכל גזרות
 אקזריות, כי לך לבד עינינו תלויות. " : אל מלך וכו'

ובור ותפוך עד חשמה בעלמא ובזמן קריב :

סליחות לעשרה בטבת.

פוערס סלח לנו כמו כיום שני עד ורב חסד לכל כוראך.

כי עם ה' תחסד ותרבה עמו פרות : פרה אלהים את ישראל סבל צרותיו : והוא
 יכרת את ישראל סבל צונותיו : פרה יי נפש עקרו ולא יאשמו כל בחוסים
 ב' : כרחם אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

סיוור ע"ס מ"ב

אזכרת מצוק אשר קראני, בשלשה סבות בחדש הזה הפני, גרעני
 געיאני הבאני, אה עתה הלאני : דעבני בשמחה בו שמאלית
 נימנית, הלא שלשתן קבעתי תענית, ומלך יון אנסי לכתוב דת יוגית,
 על גבי חרשו חרשים האריכו מענית : וועמתי בתשעה בו בבלימה וחרפר,
 חשה מעלי מעיל הוד וצפר, סרוף סורף בו בעותן אמרי שפר, הוא
 עזרא הכופר : יום עשירי צנה בן בוזי התוזה, כתב לך בספר המחוזה,
 לזכרון לעם נכס ונקזה, את עצם היום הזה מען סדר חרשים בעשרה
 בו העיר, נהי ילל במו פי אפער, סדר פורעניות בתוך לבבי יבעיר,
 בבא אלי הקלים לאמר הבתה העיר : על אלה על פני אבק זריתי, פצתי על
 ארבעתן לו חן בלבי יריתי, צרות על אלה קבר לי פריתי, צדיק הוא
 יי כי פירו מדיתי : קראתי שמך סתנתם על בעתי, ראה עניי ושכע קול
 פניעתי, שמע תתנתי חיש נא ישועתי, אל תעלם אזנה לזותתי לשועתי :
 ירח טבת מאד לקיתי בו, ונשתנו עלי סדרי נתיבו, סדרתי פשעתי יגלה לי
 טובו, האומר לים עד פה תבא : אל מלך וכו'

אלהים באו גוים בגוללה, כסאו את היכל קדשה, שמו את ירושלים לעינים :
 אלהים ודים קט עליט, נשרת שריצים בקשו נפשנו, ולא שמוה לנזקם :
 כרחם אב וכו'

סליחה ע"ס מ"ב וס"ה חתום אברדום בי כעתם חזק.

אלהינו ואלהי אבותינו

אכן הראשה, לעיים ולתרישה, ונתלי מרשה, מעור ראש בלואמים :
 בקרפי לב נכאב, גרוה נדאב, נשארנו כאין אב, והייע ביהומים :
 וכו'

רָכָה וְעִנּוּנָה, בְּשׁוֹשָׁנִים סִנָּה, וְעֵתָה הִיא נוֹגָה, כְּסוּדָה בְּיַד קָמִים: הֵיטָה
כְּאַלְמָנָה, קָרְיָה נֶאֱמָנָה, וְזָרַע מִי כֶּנֶה, וְנִכְבְּרוּ כָּלֹא דָמִים: כְּעִנְיָה וְרָכָה,
צִלָּתָה לְמַלּוּכָה, וְנִמְעִיתָה אֲרָכָה, זֶה פְּמָה שָׁנִים וַיָּמִים: בֵּית יַעֲקֹב לְבָנָה,
לְלֶעֱג וּלְעֹנָה, וְהָעִיר הִעֲלִיזָה, לְכַנְיָע כְּדָמִים: רוּחָה תְּרַעֲלָה, בְּיַד בְּנֵי
עוֹלָה, הִרְצוּיָה כְּעוֹלָה, וְכִקְטוּרֶת הַסָּמִים: כְּאַסָּה לְזִנּוּת, הַתּוֹרֶת אֲבִי זִנּוּת,
וְלֹא כְּצֹאֵה כְּזִנּוּת, לִילּוּת וְגַם יָמִים: עוֹדָא אֵל עֲלִיוֹן: כִּי־יָהּ צָבִיוֹן, לְהִשָּׁיב
לָרִיב צִיוֹן, שֶׁנֶּת שְׁלֹמִים: תִּדְּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם, מְעוֹנָה אֵלֵינוּ קֶדֶם: וְלִבֵּן כְּצֶדֶק
אוֹדֶם, וְכִשְׁלָג פְּתָמִים: חֲזַקְנוּ בִּירְאָתָהּ, וּבִקְיוֹם תּוֹרָתָהּ, וּפְקַדְנֵי בִישׁוּעָתָהּ,
אֵל מְלֵא רַחֲמִים: אֵל בִּלְדָּה וְכוּ'

פזמון שם הסתבר בראשי התרונות אברהם יצחק אפרים חזק.
אֲבוֹתַי כִּי בָטְחוּ בְשֵׁם אֱלֹהֵי צוּרֵי, גִּדְּלוּ וְהִצְלִיחוּ
וְגַם עָשׂוּ פְרִי, מִעֵת הִדְּחוּ וְהִלְכוּ עִמּוֹ קָרִי,
הָיוּ הָלוֹךְ וְחִסּוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי: בְּעֲשִׁירֵי לַחֹדֶשׁ
סָמָה מֶלֶךְ בָּבֶל, וְזָרַע עַל עֵיר הַקֹּדֶשׁ, וְנִקְרַב רַב הַחוּבָל,
נִתְּתִי הָדָשׁ וְעִנִּיתִי בְּבָבֶל, וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ לְאַבֶּל
כְּנוּרֵי, אֲבוֹתִי: רֵאשִׁית בְּכוּרָה לְרֵאשִׁית הַחֵרֶם, שֵׁם
אַחֲרִים הַזְּבִירָה וְהָעוֹן גּוֹרֵם, אֵל לֹא הַבִּירָה וְשִׁטְפָה
בְּזֶרֶם, צָרָה כְּמַבְפִּירָה כָּעֵת בְּמָרוֹם תִּמְרִיא, אֲבוֹתִי:
אֱלֹהִים הִבִּיא יוֹם רָעָה וּמִצּוֹר, צֹוָה צָרִי סְבִיבִי עוֹלָלִי
לְבִצּוֹר, יוֹם הִרְךָ לְבָבִי, וְאֵין כֹּחַ לְעִצּוֹר, וְדָבָר אֵל נָבִיא,
מִשׁוֹל אֵל בֵּית הַמִּרְי, אֲבוֹתִי: מִיּוֹשִׁבֵי שַׁעַר הָעֶבֶר אֲדָרַת,
חֲמָתוֹ כְּאֵשׁ בָּעַר וְהָרִים עֲטָרַת, וּמִלְּבָנוֹן יַעַר הַשְּׁלִיךְ
תִּפְאָרֶת, וְרוּחַ כּוֹעֵה וְסַעַר תִּסְכֵּם שַׁעַרַת בְּשָׂרֵי, אֲבוֹתִי:
יִפְּיִפִּית נִמְשָׁלֶת, וְעֵתָה קְדוֹרָנִית, בָּעוֹן כִּי כִשְׁלֶת, וְלִכְךָ
אַחֲוָרָנִית, וְנִבּוֹךְ וְנִחְשָׁלֶת, רֵאשׁוֹנָה וְשֵׁנִית, וְהַחֲתִיל לֹא
חֲתִלֶת, מִעַט צָרִי, אֲבוֹתִי: צָדִיק הַצּוֹר תָּם, נִשְׁוֹא עוֹן
גִּלְאָה, מְכָרוֹב לְמִפְתָּן, לְפָנַת גַּג הָאָה, מִעוֹן הַנִּכְתָּם,
וְצִעֲקָתָם בָּאָה, רַבָּה רָעָתָם, כְּעֵץ עֲשָׂה פְרִי, אֲבוֹתִי:
חֲזֹק כָּל קָמִי תוֹכֵן הָעֲלִילוֹת, כִּי מָלְאוּ יָמֵי בְרוּעַ

מִפְעֻלֹת, וּמִבּוֹשֶׁת עֲלֹמִי שִׁבְחָתִי גְּמוּלוֹת, נוֹתֵן לְחַמִּי
וְגִמְמִי פִּשְׁבִּי וְצַמְרִי. אֲבוֹתִי: קָמִי פִּיהֶם פָּעֲרוּ וּנְחַלְתִּי
בְּלָעוּ. מֵאֵד עָלַי גָּבְרוּ וְדָמִי שָׁתוּ וְלָעוּ, גָּבְרִים עָלַי
צָרוּ, וְאֵת אֲחִי הִרְעוּ, הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ בְּנֵי שְׁעִיר
הַחֹרִי. אֲבוֹתִי: אָמְרוּ לָכֵן נִכְלָם וְנִשְׁבִּיתָה זְכָרָם, אֵל
קָנָא וְנוֹקֵם גְּמָלָם יִשְׁאוּ אֶת שִׁבְרָם, כְּמַעֲשֵׂיהֶם שְׁלָם
וַיִּבְשׁוּ מִשִּׁבְרָם, כֹּאִישׁ חֲלוּם חוֹלָם שְׁלִישָׁה סָלִי
חֹרִי. אֲבוֹתִי: פָּצְעִי לֹא רִפְכָּה וְחִבּוּרוֹתִי רָצַח, וְעֵינַי
הוֹכְחָתָה צוּפָה לְדוֹדֵי צַח, הָעוֹד לֹא שִׁכְכָה חֲמַתוֹ לְנִצָּח,
עַל מָה עָשָׂה כָּכָה וְכֵּה חָרִי. אֲבוֹתִי: רַחֲמוּ זֶה אֵלֵי אֵל
לְעַד תִּזְנַח, אֲרָכּוּ יָמֵי אֲבֹלִי וְעוֹד לִבִּי נֶאֱנַח, שׁוֹבָה אֵל
לְאַהֲלֵי מְקוֹמָךְ אֵל תִּנָּח שְׁלָם יָמֵי אֲבֹלִי בִּי תִבָּא עַל
שִׁבְרִי. אֲבוֹתִי: יֵי מִנַּת חֶלְקִי חוֹשָׁה לִי לְעִזְרָה, וּפִתְחֵת
שִׁלְקֵי שְׁמִיחָה לִי לְאַזְרָה, וְתַגִּיהָ אֶת חֲשָׁבִי בְּאַזְרָה לְהַאֲרִיחַ.
אֶת נִשְׁפָּה חֲשָׁקִי כִּי אֶתָּה גִּירִי. אֲבוֹתִי: מִיָּגוֹן וְאַנְחָה פִּדְּהָ אֵל
אֶת גִּפְשִׁי, עָשָׂה לְעַמְּךָ הַנִּחָה, מִלִּפְנֵי וּקְדוּשִׁי, תִּהְיוּ
לְרוּחָה, אֶת צוּם הַחֲמִישִׁי, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה צוּם הַרְבִּיעִי
וְצוּם הָעֲשִׂירִי. אֲבוֹתִי: אֵל מֶלֶךְ וְכוּ.

זכור רחמיך עד חשמה בענלא ובזמן קריב.

סליחות לתענית אסתר.

לומרם פסח דב עד זרב חסר לכל קוראין.

קוּה קִיט אֵל יְיָ נִיט אֵלֵינוּ וַיִּשְׁמַע שְׁעָמֵינוּ: אֵף אֶבֶח מִשְׁמַחֲנָה יְיָ קִינֹה לְשִׁמְךָ
וְלִזְכְּרֶךָ, פִּאֲטָה נִפְשִׁי בְּרַחֲמֵי אֲבִי וְכוּ.

סליחה ע"ש א"ב ובסוף חנוכה שם תמצוי מנחתם ברבי מכיר יחיה אמן ואמן.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲדָם בְּקוֹם עָלִינוּ חֵיל אֲחֻזָּתֵנוּ לְרַעוּד, בְּהִסְתַּפְּחוֹ לְמַלְכוּת תַּעֲרָה, כְּמַעַם
כְּשָׁלֵנוּ לְמַעוֹד, גָּמְרוּ לְמַכְרֵנוּ כְּתִל וְחִרְיָן פָּלִי מִסְעוֹד, אָמְרוּ לָכֵן
וְנִכְחִירָם מִנוּי, וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: גִּלְגוּ עֵינֵי לְמַרוֹם קְרִאתֶיךָ אוֹיְבֵי
לְקוֹב, הַבֵּרַת שֵׁם וְשִׁמְרָה וְנִמְחָה שֵׁם לְקוֹב, וְצַד צוּרֵי בְּנִקְלִידֵם אֲשֶׁר נִקְלְוּ
לְעִלּוֹב

לַעֲקֹב, וַיֹּאכֶר לֹא יִדְאָה יָהּ, וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: זְרוּיִם עָנָה וַיֵּנֶה וְלֹא
 כָּלֵב לְכַלּוֹתָם, חֲבוּ לַפָּנִים וְרָדָם בַּהֲבֵרַת כִּכְעֵת לְהַחֲלוֹתָם, טוֹב דִּבְרוּ הַקִּים
 לַעֲיֵי הַגּוֹיִם לְהַעֲלוֹתָם, בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא כֹאֲשֵׁתִים וְלֹא נַעֲלָתִים לְכַלּוֹתָם:
 יִדַּע רָמֵז הַקּוֹרוֹת לָעַם כְּעֶשֶׂר וּכְהֹרֶם, כִּתֵּב הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר וְכִר הַדּוֹר סִפְרוֹם
 לְשִׁכּוֹת הָמָן כְּקִהְרָם, הָמָן הָעֵץ קָדָם, תַּחַת הַנֶּעֱצוּץ יַעֲלֶה בְרוּשׁ וְתַתַּת
 הַסִּרְפָּר יַעֲלֶה הָדָם: כְּקִשִּׁיב דְּבַר שֶׁקֶר כְּתִב שִׁמְנֶה וְעֶצֶב, נִתְעַטֵּף בְּבִגְדֵי
 שָׂרָד כְּמַעֲהָ בְּמַעֲנֵן קָצֵב, כְּדֹר לְהַשְׁתַּבֵּשׁ בְּשׂוֹנִים כְּפִי בֵּית הַמִּחְצֵב, וַיָּבֹא
 גַּם הַשָּׂטָן בְּהוֹבֵם לְהַתְנַצֵּב: לֵעַם הַנִּמְצָאִים בְּשִׁירָן בְּאַבְנֵים כְּזֹבַח גִּכְרֹם, פָּגַר
 פִּיו לְהַשְׁטִינֵם וּלְהַסְגִּירָם בִּיד נֹהֵן כְּבָרָם, צוּר הַסִּבִּים לְכַתּוּב אֶנְתִּי לֹאֲבֹר
 שְׂכָרָם, אֲמַרְתִּי אֶפְאִיהֶם אֲשִׁבִּיתָה כְּמִנְיֹת זָכָרָם: קְדוּשִׁים כְּלֵאֲכִי הַשֵּׁרֶת כִּי
 יִבְרִין בְּצַעֲקָה, רַחוּם הֵבִים לְבָרִית וְאֵל תִּפְרֹ לְהַרְחִיקָה, שְׂמֵחָה בְּזִרְשָׁה וְתִלְבֵּשׁ
 בִּגְדֵי אֱלִמּוּת וּמִנְיָקָה, וְהַשֵּׁם יֵדֶה עַל רֹאשָׁהּ וְהַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְנַעֲקָה: תִּשְׁבִּי
 שֵׁם אֲזוּר שֶׁק בְּנִיתָיו הַחֲבוּשָׁת, כֹּהֵר וְהוֹדִיעַ יִשְׁנֵי כִכְפָּל אֲבוֹת שְׁלִישִׁת,
 נִחַץ לְרוּעָה כִּה לֵךְ נִרְדָּם לְהַתְנַצֵּת, קִים קָרָא אֵל אֱלֹהֵיךְ אוֹלֵי יַתְעִישִׁת:
 חִיתִּים טִים צִיִּר נַעֲשֶׂה לְבִלְשָׁן סִפָּר, מַנְיָנוּת לְכָדוֹ לְאַחַר גִּזְרָה כַּעַם לְהַפִּיר,
 בֶּן קִישׁ הַקִּישׁ דִּלְתוֹת בֵּית הַכֹּפֶר, וַיָּבֵם שֶׁק וַיִּשָּׁב עַל הָאֶפֶר: רַבִּין תִּינוּקִית
 לַפָּנִי יָמִים שְׁלִשָּׁה צָמִים וּכְבִּדָּנִים, בְּקוֹל יַעֲקֹב לְהַלוֹשׁ יְדֵי גִזְרֵי פָנִים, יָדִיו
 אֲנִינָה לֹאֵל הַצִּילֵנִי מִגִּלְבוּנִים, פֶּן יָבֹא וְהַכֵּנִי אִם עַל בָּנִים: כִּיֹּה אֵלֶּה וּכְיֹה
 אֵלֶּה בְּנֵי אִיתִי וְרַבִּנִי, כָּלֵם צַעֲקוֹ וְתַעֲלֵי שְׁוַעְתָּם אֵל יי, יָהּ לְקוֹל רִנָּן כְּבוֹא
 שְׂאֵל לַפָּנִי, וְכֹה קוֹל הַצֶּאֱן הָיָה בְּאֻזִּי: רוּעָה הַיִּשְׁבּוּ הֵם קִטְנֵי קֶדֶשׁ זָרַע,
 יָהּ הַצֵּל לְקוֹחֵי לְמִית כִּיֹּהִב הָרַע, חֲנָן וּבְכֹדוֹ רַחֲמֵינוּ וְבִקֵּשׁ לְבָבוֹת הַמֵּאֲרָע,
 צִיִּי פִקְרָא מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַכֹּפֶר וַיִּקְרַע: יְהוּדֵי הַזִּקְעַי יִלְדִּיו לְכַתֵּה וְאֲבִיהֶם
 כְּמַטְעֵלָה, אִישׁ אִישׁ בְּשָׁלֹשׁ אֲמוֹת וְהַרְבִּיעִית אֲזוּר כְּנִלָּה, מִשְׁנֶה נֶקֶם חֲזָה
 וְשִׁמְת וְשָׁח תְּהִלָּה, אוֹתִי הַשִּׁיב עַל כְּנֵי וְאוֹתוֹ תִּלָּה: וְתַכְתּוֹב אֶסְתִּיר הַזִּקְקָה
 לְקָרָא כְּבִהֲלֵל סְהוּדִים, מִמְּטַעֲלָה קִימוֹ כִּה שֶׁקֶלְלוֹ לְכַתֵּה דוּדִים, גַּם
 יַעֲסֵם לְפָרָם כָּאֵז פִּלְאוֹ כְּסִהוּדִים, בָּעֵת הַזֹּאת רֹחַ וְהַצֵּלָה יִשְׁמֹד
 לְיִהוּדִים: אֵל סִלֵּךְ וְכוּ

כִּי עָמָה סְקִיר חַיִּים בְּאֹרֶךְ גִּרְאָה אִיר: בְּקִרְאָנוּ עָנַנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ כְּצִיר הַרְחִיקָת
 לֵט חֲנָנוּ וְשִׁטַּע תַּשְׁלֵּהֵט: וְעִקָּה יִגְדֵל גַּם כֵּחַ אֲרָנִי כְּאִשֶּׁר דִּכְרָת לְאַמֵּר: כִּיֹּה אֵב וְכוּ

סְלִיחָה מְיוֹסֵד עִם אִיִּב וּכְמוֹף וְחִתּוֹם שֶׁב הַסִּחְכֹּר שִׁמְעוֹן בֶּר יִצְחָק.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֶתְּהָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלִאוֹת, בְּעַמִּים הַיִּדְעָה עוֹז נִרְאוֹת, גְּאֻלָּת בְּזִרְעַ עֲמָה
 מִתְּלָאוֹת, דְּכִית צִרְיָהִם בְּמוֹתֵי תְּהִלָּאוֹת: הָאֲזִיב בְּקִימוֹ לְעוֹרֵר כְּרָדִים,
 וְדַמָּה לְהַכְרִית פְּרִחֵי עֲרָדִים, זָמֵם לְשִׁקּוֹל לְגִנּוּי אֲרוּנִים, חֲלִיפֵי מֵאֵת כְּפָרִי
 אֲרָנִים: טִלְאִיק הַזִּהְרָת שְׁקָלֵיהֶם לְהַקְדִּים, יִרְעָה הַעֲתִידוֹת וְדַרְשָׁת נִשְׁקָרִים,
 כְּבוֹי

כְּבוֹי־לְהַמְצִיא לְלֵהֵב יוֹקֵדִים, לְקִיּוּמֵם לְמָוֶת לְתַחִי נִפְקָדִים: כַּמְכָּה צָרָח
בְּעֶבְרֵם לְפָנִים, נִמְכְּרוּ לְהֵיוּ קְדוֹקָנוֹת וְנִפְגִּים, כְּכָבוֹם מוֹקְשִׁים בְּכָל דְּפָנִים,
עֲצִיבֵהֶם לָךְ הַיּוֹלִים וּבְסִתְרָךְ גִּצְפָנִים: פֹּדֵר נִהְפָּךְ בְּאוֹיְבִים לְשָׁלוֹם, צְלִיבָת
הַיּוֹבֵן אֲנִי לְקָלוֹם, קָלַע וּבִלְעַ פָּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט, רִיבֵי עִם בְּאַיִמָּנִים לְעֵלוֹם:
שָׁלוֹם וְאַמֶּת נִכְתָּב מִכָּל צָר, הַוִּקְחָה יִשְׁעַ כָּלֵעַ וּמִצָּד, שִׁוְרֵד הַשְׁדָּד וּבְרִשְׁתּוֹ
נִוְצָד, מִלְּשֹׁנִי נִסְתָּף נִצְמַת וְנִרְצָד: עָשׂוּ שְׂמֵחוֹת וּלְדוֹרוֹת קִבְּלוּם, וּמִקְרָאוֹ
שְׁלֵשׁ וְלֹא רַבְעוּם, נִכְבְּמוּ כִמְעַל וּלְמַחֲה מִבְּעוֹם, בְּכַפֵּר נִחְקֵק עַל כַּחַ
קִבְּלוּם: רָמָה יָדָךְ לְסֵלּוֹת לְפֹשְׁעִים, יִהְיֶה וְהִרְסָה הַקִּמְתָּ מוֹשִׁיעִים, צִדְקָתָם
עוֹמֶדֶת לְעַד לְשַׁעֲשִׁיעִים, חֶקֶר בְּבוֹרֵם לְהַזְכִּיר לְנוֹשְׁעִים: קָנָא לְשִׁבְךָ נִרְאָה
וְנִקְדָּשׁ, חֲזוּה בְרַחֲמֶיךָ נִהְרָם וְנִדָּשׁ, זְרוֹיִעַ קִבֵּץ וְשִׁיר לָךְ יִתְדָשׁ, קִיָּם וְהַחֲמִים
בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וּכְעִשׂוֹתֶךָ נִרְאוֹת בְּאוֹתָן הַיָּמִים, אֲתָנוּ הַפְּלֵא תְשׁוּעַת
עוֹלָמִים, מִצּוֹא לְפָנֶיךָ בּוֹפֵד וְתַהוֹמִים, אֵל בְּיָדָךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אֵל מִיֹּד וּבֹי

פזמון סוסד ע"פ חשר"ק ובסוף חתום שם הכחור משלים.

בְּכַמְתִּי מִסֶּפֶר חֲלִינֵנוּ פָּנֶיךָ, לְשׁוֹעַת נִבְאִים אֵל תַּעֲלֵם
אֲנִיךָ, הַקִּיֵּב תַּחֲנֻתָם מִשְׁמִי מְעוֹנָה, כְּבִימִי
מִוֹר וְהִדָּם הוֹשַׁעַת בְּנִיךָ: תַּהֲלֹת יִשְׂרָאֵל אֲתָה יוֹשֵׁב,
שׁוֹעַתָם מֵאֲזִין וְרַגְלָתָם קוֹשֵׁב, רַפְּאוֹת לְמַחֲץ מִקְדָּיִם
וּמַחֲשֵׁב, קִנּוּיֶיךָ לְהִיטִיב וְנִוְיָהֶם לְיִשָּׁב, בִּמְתִי: צָר וְאוֹיֵב
הַלְטִישׁ עֵינָיו, פִּיהוּ פָּעַר לְשִׁאוֹף עֵינָיו, עֲשֵׂת בְּשָׁלוֹ
לְהַשְׁמִיד קְהַל הַמוֹנִיּוֹ, סָגַל לְאַבֵּד חֲרַת בְּנִשְׁתוֹנָיו, בִּמְתִי:
נֹקֶם לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים, מִדָּדָת מִדָּתָם כְּזָדוֹ
לְאַהוּבִים, לוֹחֵם וְנִינּוֹ הוֹתֵלוֹ מוֹצֵלָבִים, כְּבַחְרוֹזֹת דָּגִים
חֹרְזוֹ תַּחֲוָבִים, בִּמְתִי: יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ צוּרִים, טִבְחָה
לְשִׁית בָּעַם נִצּוּרִים, חֲלָפָה הִדָּת וְנִפְלוּ כְּגָרִים, זוֹלַעְפוֹ
זוֹעֲמוֹ מוֹבְסִים מוֹגָרִים, בִּמְתִי: וּבִכֵּן יִתְעַלָּה שְׁמֶךָ וְיִתְנַשָּׂא,
הוֹדֶךָ שְׁמִי שָׁמַיִם פֶּסֶה, דְּכִים בְּרוֹמָמָה נְתוּנִים לְמוֹשָׁה,
גִּיא וְאַפְסִיָּה, תַּהֲלִתֶךָ מִכְּסָה, בִּמְתִי: בִּינָה הַגִּינֵנוּ עֲתָה
וְרֵאָה בְּצָר, הַשִּׁיבֵנוּ לְמִנוּחָתֶךָ כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצָר, אֲדוֹן
קָרְאוּנֶךָ מִן הַמִּצָּר, אָנָּה הוֹצִיאֵנוּ לְמִרְחָב וְחַלְצֵנוּ
מִצָּר, בִּמְתִי: מְאֹד תִּרְבֶּה לָנוּ מְהִילָה, שְׁמַע תִּפְלָה,

וְהַעֲבֵר תַּפִּלָּה, לְוַחֲצִינוּ יִשְׁלִימוּ אֶתְנוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ תִּשְׁלִיךְ
בְּמִצּוֹלָה, מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא. כַּסִּי: אֵל מֶלֶךְ וְכוּ

וְכוּ רֹחֵם יְדֵי מִלְּחָמָה בְּעֵלְמָא וְכוּן קְרִיב.

סליחות לשבעה עשר בתמוז.

אומרים פסח לנו עד ורב חסד לכל קוראין:

אֵל חֲסִידוֹ, דְּסִי לוֹ עַד יְכוּנָן וְעַד יְשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַּיִם תְּהִלָּה בְּאַרְבַּע: כִּי עֲמָה סְקִיר
חַיִּים בְּאִירָה גְּרָאָה אִיר: אֱלֹהִים בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִבְלָסְנוּ בְּעוֹנֵינוּ: כִּרְחֵם אֵב וְכוּ

סליחה סיוסו ע"פ א"כ. אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתְאָנוּ לָךְ יוֹצֵר רוּחוֹת, בְּרוּב עֲיָנוּ בְּבָרוּ אֲנָחוֹת, גְּזֵרוֹת עֲצָמוּ וְרַבּוּ
צָרִיחוֹת, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז גִּשְׁתְּבָרוּ הַלּוֹחוֹת: גָּלִינוּ מִבֵּית
הַבְּחִירָה, דִּינֵנוּ גִּחְתָּם וְגִנְזָרָה גְּזָרָה, וְחִשָּׁךְ בְּעֵרְנוּ אִירָה, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי
בְּתַמּוֹז גִּשְׁתְּרָפָה הַתּוֹרָה: הָרַבּוּ אֲיוּבֵינוּ הַהִיכָל, וְכִרְחָה שְׂבִינָה מִזִּיִּת הַיִּכָּל,
וְגִשְׁתְּרָנוּ בֵּיד יָדִים לְהִתְאַבֵּל, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִקְמַד צָלָם בְּהִיכָל:
זָרוּנוּ מִעִיר אֵל עִיר, וְנִלְבַּד כְּמֵן רַב וְצָעִיר, הִרְבָּה מִשְׁרֵשְׁנוּ וְאִישׁ בָּה
הִבְעִיר, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִבְקָעָה הָעִיר: טָפַשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ צָר
הַמִּשְׁמִיד, וְנִבְלָל מִחֲתָן וְכִלָּה אֲצַעֲדָה וְצָעִיר, יַעֲן פַּעֲסָנוּךְ גִּתְנוּ לְהַשְׁמִיד,
כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז בִּבְלָל הַתְּכִיד: פָּלָה כְּמֵן כָּל הַיָּד וְשִׁבַּח, חֲרַבּוּ
שָׁרָף אֲיוּב עָלֵינוּ לְאַבָּח, לְהִיּוֹת עִלָּלִים וְיוֹגָקִים מוֹכְנִים לְאַבָּח, כִּי בִשְׁבָעָה
עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז בְּמִלּוּ עוֹלָה וְזָבַח: מִרְדְּנוּ לְשִׁיבָן מִעֲזוּבוֹת, לָכֵן גִּתְּפִירָנוּ בְּכָל
פְּנוֹת, גִּתְּפִיק מְחוּלָנוּ לְקִינוֹת, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז בְּמִלּוּ קִרְבָּנוֹת:
סִרְדְּנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת, לָכֵן לְקִדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לֹאמַר קִינוֹת, עוֹזְבָנוּ בְּלִי
לְהַכְנוֹת, כִּי בִשְׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז גִּרְמֵנוּ לָנוּ עֲזוּבוֹת: פִּירְנוּ בְּלִי מִצִּיא
וְרוּחָה, לָכֵן רַבְתָּה בְּנוּ אֲנָה, צוּר רָאָה נִפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה, וְשִׁבָעָה עֶשְׂרֵי
בְּתַמּוֹז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשָּׁן וְלִשְׁמָחָה: קִשְׁנוּ עוֹרָךְ וְרַבְתָּה בְּנוּ אֲבִין, לָכֵן
גִּתְנוּ לְמַשְׁסָה וְרַפְּשׁוֹן, רָאָה יְיָ וְחִלָּצְנוּ מֵאֲסוֹן, וְשִׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִפָּךְ
לָנוּ לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן: שָׁעֵנוּ שׁוֹכֵן רוּחָה, וְקִבֵּץ נְפֻשׁוֹתֵינוּ מִקְצוֹת אֲדָמָה,
תֹּאמַר לְצִיּוֹן קוֹמָה, וְשִׁבָעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִפָּךְ לָנוּ לְיוֹם יִשְׁעָה וְנִתְחַדָּה: אֵל מֶלֶךְ וְכוּ

אֱלֹהִים אֵל דְּסִי לָךְ אֵל תַּחֲרֵם וְאֵל תַּשְׁקוּם אֵל: כִּי הִגָּה אֲיוּבִיךָ נִתְקִינָן וּמִשְׁנִיאָךְ
נִשְׁאֵנוּ רָאשׁ: אֵל נִקְמֻת יְיָ אֵל נִקְמֻת הוֹפִיעַ: כִּרְחֵם אֵב וְכוּ

סליחה שם תחברי מנחם ברבי מכיר יערל ויחי לנצח ה"י עד פסח.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶמְרָר בְּבָכִי מִפְּנֵי יָד שְׁלוּחָה בְּעִי, בְּנִאֲצִי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וְקִבְעִי,
נָח וּבִרְחָ וְנִסַּע עֶשְׂרֵי וְעוֹלָה לְשִׁבְעִי. דְּמִנִּי הַצִּיקְנִי הַסִּיקְנִי בְּתוֹרֶשׁ

הרביעי

הַרְבִּיעִי: הֵבִיא מַעַד בְּמִלְאָתוֹ לְשֹׁכֵר בְּחֹרֵי גִמְזוֹ, וְרָכָה בּוֹ פְּעֻמֹּת
בְּכִסְיֵים וְזִמְזוֹ, וְבוֹלוֹ בְּשֵׁר שְׁאֵנֹת מְבֹכּוֹת אֶת הַתְּמוּז, חִיבֵנִי אֵיבֵנִי
אִי בִירַח תְּמוּז: טָמְנָה פְתִים הַמָּטָה בְּבִקְרָא תִלְאוֹת מִשְׁלָתוֹת, יָכְלוּ לִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ בְּאַלְתוֹת, כִּי עֲקָשָׁי בְּכֹלָה עֲלוּבָה בְּחֶפֶת שְׁלוֹת
וְהַצְלָתוֹת, לְרֹדְעֵי לֹא הִתְאַנֵּי שֵׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְתוֹת, מִיָּד עָרִיתִי תְּלִי
וְכִתְּמִי אֶצְעָרָה וְצִמִּיר, נִגְרוֹת בְּיוֹם אֲפֹ כְּשִׁחֲתִי וְדָכִי לְהַשְׁמִיד, מָרַד עֲבוּרָתוֹ
וְקִיץ מִזִּבְחוֹ קָצָתִי לְהַעֲמִיד, עַל כֵּן מִלְּשַׁבַּת הַבְּלָאִים בְּטִלִּי הַתְּמִיד: פֹּר
הַתְּפִלָּה וְנִתְפָּאֵרָה מִיַּעֲרָה עֲנִיָּה, צִיָּה נִמְשָׁלָה מִכָּלִי חֹבֵל וְנִמְרָפָה בְּאֵנִיָּה,
קָהֳקָה בְּחִטָּאָהּ בְּרֹאשָׁהּ וּבְכַפָּל תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה, רִיבּוּהָ צָרָה בְּהִיוֹם
וְהַבְּקָעָה הָעִיר בִּשְׁנֵיָה: שְׁלוּחָה בְּצָבִי מֶרַח כִּיָּין דּוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה, שָׁנָה
לְשׁוֹנָם וְנִתְנִיָּה בְּשָׁה צִמְרָה וְחִלָּקָה לְהַתִּירָה, תִּצְעַק עַל כָּלִי חֲמָדָה שָׁבוּ
גִּסְתִּירָה, תִּתְחַבֵּר עֲנִיָּה נָצַל בְּשִׁירָה אֶפֶסְטִמֹס הַתּוֹרָה: חֲרָף עֲשׂוּקִים וְרִצּוּצִים
בְּעִבּוֹר הַרְעִיטָה כָּבֵל, יְרוּרִים בְּהִלָּה לְאֹכֹל וּבְהִסְתָּר פָּנִים מִלְּהַסְתִּיבֵל, יָר
הַשָּׁלִים מִבְּנֵי שְׁקוּצִים נֶאֱכָל, עַתָּה צָרָה בְּהַתְּבִינִי וְהַעֲמִיד צֶלֶם בְּהִיכָלִי:
רוּזִים סְגוּפִים בָּנִים הָיוּ מִקֶּדֶם רֹאשׁוֹנִים, סְמוּכּוֹת צְרוּתֵיהֶם זוֹ לְזוֹ כִּמְחַ
שָׁנִים, לֹקִים בְּאִשָּׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבוּרִים וְהַעֲקֹרְבִים שׁוֹנִים, הַזִּנִּים אֶבֶר
שְׁבָרָם וּבְטִל סְבוּיִם בְּאִשׁוּנִים: אֵל כִּנָּא בְּהַתְּאִמֵּק בְּמִקְנֵי־אֵיָּה רִשְׁוִים רְטוּבִים,
מִחֲבִים תִּקִּים עוֹמְרִים לְעוֹלָמִים, בְּנִמְיָעִים מִחֲטָבִים בְּאַהֲבִים, הַאֲמַת וְהַשְׁלוֹם
בְּצוּמֹת חֲטוּבִים, נָצַח הָיוּתָם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וּלְמַעֲרִים מוֹבִים: אֵל מִלִּי וְיִי

פזמון סם הסחנני שלמה.

שְׁעָה נֶאֱסָר, אֲשֶׁר גִּמְסָר, בְּיָד בָּבֶל וְגַם שְׁעִיר, לָךְ
יְהִימָה, זֶה פִּמָּה, וְיִתְחַנֵּן כִּבְּן צִעִיר, יוֹסֵף גְּבֵר הָאוֹיֵב
וְתִבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אֶבֶף, וְאֶסְפּוֹקֶכָף, בְּיוֹם חֲמִשָּׁה שְׁפִזְרוֹנִי,
וְעַל רִגְלִי, הָעֶגְלִי, הַלּוֹחֹת יִצְאוּנִי, וְגַם הַשְּׁמִיד, הַתְּמִיד,
וּמַעֲצָתוֹ כִּלְאֵנִי, וְלִכְדָּ צָר, עִיר מִבְּצָר, וּבְסוּגֵר הִבִּיאֵנִי,
וְהוֹשֵׁם אֶלִּיר, בְּהִיכָל כָּלִיר, וְהַמְּנַחָה הוֹנָחָה, וְדַתָּה צָר
בְּאִשׁ הַבְּעִיר: יִים: מָאֵד אֶתְחַלֵּל, וְאֶתְחַלְחַל, בְּיוֹם שְׁרִי
הַחֲפִנִי, וְהַשְּׁפִיפּוֹן, מִצָּפוֹן, כְּשִׁבּוֹלֶת שְׁטַפְנִי, מֵאוֹר
חֹשֶׁךְ, וְגַם לְשֹׁךְ, כִּמוֹ כְּהוֹר צִנְפִּנִי, וְגַם צִיד, שְׁלַחֲיָה,
וְהַצִּמִּיר וְהַשְּׁעִיר, יִים: הוֹד לְבִי, וּמִשְׁגִּבִּי, הִלְעַד אֶפֶף
יַעֲשֵׂן, הִלְא תִרְאָה, עִם גִּלְאָה, אֲשֶׁר הִשְׁתָּר כִּמוֹ כְּבִשָּׁן,

בְּדוֹר פְּרָצִי, בְּבֶן פְּרָצִי, וּמִהֲדָק לְקוֹט שׁוֹשָׁן, בְּנֵה בֵּית
זָבוּל, לְהָשִׁיב גְּמוּלָה, הַכְרֵמָל וְהַבְּשָׁן, וְעֵין פִּקָּח, וְנֶקֶם
קָח, מֵאֲצָר וּמִדִּישָׁן, שְׂפוֹט אֱלֹהִים, וְאִזּוּ יִשְׁלָם, הַמִּבְקָעַת
וְהַמִּבְעִיר, יוֹם נָבֵר הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הָעִיר: אֵל מֶלֶךְ וְרֵ

אֵלֶּיךָ וְחִמֶּיךָ מִן הַשָּׁמַיִם בְּעֶלְמָא וּבְכּוֹמֵן קִיבֵּי:

ברכות התורה

העולה מברך בְּרָכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

וענין הקהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּתָר בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן תּוֹרָה:

ואחרי הקריאה יתברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָת
אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן
תּוֹרָה:

שקורין בשבת למנחה ובשני ובחמישי

אתה שלש מאות אמה ארץ התבה השמים
אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צור
תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה השמים תחתים שנים
ושלשים תעשה: לוי ואני הנני מביא את-
המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר
אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר-בארץ יגע: והקמתי את-בריתי אתה
ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי-בניך אתה: ומכל-החי מכל-בשר
שנים מכל תביא אל-התבה לרחות אתה
וכר ונקבה יחד: ישראל מהעוף למינהו וסו-
הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יבא אליה לתחת: ואתה קח-לך
מכל-סאכל אשר יאכל ואספת אליה והיה
לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים בן עשה:

ויאמר יהוה אל-אברהם להילך כסאדך
ומכילדתך וכבית אביה אל-הארץ אשר
אראך: ואעשה לני גדול ואברכה ואגדלה
שם ויהיה ברכה: ואברכה סבוכה ומקללה
אמר ונברכו בך כל משפחת האדמה:
לוי וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה
גילה אתו לוס ואברהם בן-חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברהם
את-שרי אשתו ואת-לוס בן-אדו ואת-
כל-דבש אשר רכשו ואת-הנפש אשר-
עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
ארצת כנען: ויעברו אברהם בארץ עד
סקום שלם עד אלון סרה והנניעט או
בארץ: וירא יהוה אל-אברהם ויאמר
לזרעך אמן את-הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו: ועתק שם
הזרע סקום לבית-אל ויס אלה בתי-אל
מים

בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-
פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי-
אור: וירא אלהים את-האור כירטוב
יבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא
אלהים ליום ולחשך קרא לילה ויהי-
ערב ויהי-בקר יום אחד: לוי ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים והי סביל בין מים
למים: ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי-כן: ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: ישראל
ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים
אל-סקום אתה והראה היבשה ויהי-כן:
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמעה המים
קרא ימים וירא אלהים כירטוב: ויאמר
אלהים תרשא הארץ דשא עשב מורע ורע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר ורעו-בו על-
הארץ ויהי-כן: ותוצא הארץ דשא עשב
מורע ורע למינה ועץ עשה-פרי אשר
ורעו-בו למינה וירא אלהים כירטוב: ויהי-
ערב ויהי-בקר יום שלישי:

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתו את-האלהים התהלך-נח:
ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-
יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא
הארץ חסם: וירא אלהים את-הארץ והנה
גשתה ביהשחית כל-בשר אשר-אצטרפו על-
הארץ: ויאמר אלהים לנח קן כל-בשר בא
לפני קרמלאה הארץ חסם מפניהם והנני
משחיתם את-הארץ: עשה לך תבת עצי-
גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה
מבית ומחוץ בגפר: וזה אשר תעשה

מִים וְהָיָה מְקוֹם וַיְבַרְכֵם מִכָּל לֵהָאָה
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ
וַנְסוּעַ הַנִּגְבָּה : יִשְׂרָאֵל וַיְהִי רָעֵב בְּאֶרֶץ
וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרָיִם לְטֹר שֵׁם פַּרְעֹה הָרָעֵב
בְּאֶרֶץ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתִּי הִנֵּה־נָא יֹדְעֵתִי כִּי
אִשָּׁה יִפְתִּימָאָה אֵת : וְהִיא בְּיִרְאֹו אֶתְךָ
הַמִּצְרָיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתִּי זֹאת וְהָרַע אֶתִּי וְאַתָּה
יָחִיו : אִמְרִי־נָא אֲחֵתִי אֵת לְמַעַן יִסְבְּלִי
כְּעֹבוֹלְךָ וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ :

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי כְּמֵרָא וְהָאֵשׁ
פָּתַח־הָאֵהָל כְּחֵם הַיּוֹם : וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא
וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ
לִקְרֹאתָם כַּפְתָּח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה :
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִינָא מִצְּאֵתִי הֵן בְּעִילִיָּה אֶל־
גַּא תַעֲבֹר מַעַל עֲבָדָה : יִקְחִינָא מַעֲטִימִים
וְרַחֲצִי רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ : וְאַקְהֶה
פַּת־לָהֶם וְסִעְרוּ לָבָבְכֶם אֲחִי תַעֲבֹרוּ בְּיַעֲלִי
בֶּן עֲבָדְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ בֶּן תַּעֲשֶׂה
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : לֹא וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה
אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַה־רִּי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח
סָלַח לְאִשִּׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת : וְאַל־יִהְיֶה בְּךָ רֵץ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח בְּרֶבֶךָ רָה וְשָׁב וַיָּתֵן אֶל־
הַנָּעִר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲסִמָּה
וְחֵלֶב וּבֹן־הַבֶּקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּתֵן לַפְּנִיָּהִם
וְהוֹאִיעַמָּד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ :
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אִשְׁתָּה וַיֹּאמֶר
הִנֵּה בָאֵהָל : וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעִיר
תִּיהַ וְהִנֵּה־בֶן לְשָׂרָה אִשְׁתָּה וְשָׂרָה שִׂמְעַת
פִּתַּח הָאֵהָל וְהָאֵל אַחֲרָיו : וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה
זָקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים הַדֵּל לְהִיט לְשָׂרָה אֲרֻחַ
כְּנָשִׁים : וְתַצְחֵק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אֲחִי
בָּלַתִּי הִיתָה־לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לְמָה זֶה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר
הֲאֵף אֲמַנִּם אֵלַי וְאֲנִי זָקֵנָתִי : הִיפֹלֵא מִדְּבַר
דְּבָרִי לְמַעַר אֲשֶׁב אֵלֶיךָ כִּפְתָּ תִּיהַ
וְלִשְׂרָה בֶּן :

וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה כֹּאֵה שְׁנָה וְעֶשְׂרִים שְׁנָה
וְשֶׁבַע שָׁנִים שֵׁנִי חַיִּי שָׂרָה : וַתָּכַח שָׂרָה
בְּקִרְבָּתָה אַרְבַּע הָיָה חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ פְּנֵעַ וַיָּבֹא
אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבָתָּה זִכִּי וְעִיָּא : וַיָּקָם
אַבְרָהָם כִּעַל פָּנָיו מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַת
לֵאמֹר : גִּרְוֹתֵיכֶם אֲנִי עִמָּכֶם הֵנּוּ לִי אֲחֹתִי
קָבֵר עִמָּכֶם וְאַקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי : וַיַּעֲנוּ
בְּנֵי־חַת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ : שְׁמַעְנוּ
אֲדֹנָי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֵתָּה בְּתוֹכָנוּ בְּכִבְדָּךָ
קָבְרִיט קָבֵר אֶת־מֵתָהּ אִישׁ מִלֵּט אֲחִי
קָבְרוּ לֹא־יִכְלָה מִמָּה מִקְבֵּר מֵתָהּ : וַיָּקָם
אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַסְדֵּי־הָאֶרֶץ לְבְנֵי־חַת :
לֹא וַיְדַבֵּר אֹתָם לֵאמֹר אֲסִינָא אֲחִי־נַפְשְׁכֶם
לְקָבֵר אֶת־מֵתִי מִלִּפְנֵי שְׁמַעְנוּ וּפְגַעוּ־לִי
בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחֵר : וַיְהִי־לִי אֶת־מַעֲרַת
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לֹא אֲשֶׁר בְּקִצָּה שָׂרָה בְּכֶסֶף
סָלָא וְהִנֵּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאֲחֹתִי־קָבֵר :
וַעֲפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי
אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנוֹ בְּגִירָתָה לְכָל בָּאֵי שְׁעַר־
עִיר לֵאמֹר : לֹא־אֲדֹנִי שְׁמַעְנִי הַשְׂדֵּה נְתַתִּי
לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ נְתַתִּיָּה לְעֵינִי בְּנֵר
עָמִי נְתַתִּיָּה לָךְ קָבֵר מֵתָהּ : וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם
לִפְנֵי עַסְדֵּי־הָאֶרֶץ : יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן
בְּאָזְנוֹ עַסְדֵּי־הָאֶרֶץ לֵאמֹר אֵף אֲסִי־אֵתָּה לֹא
שְׁמַעְנִי נְתַתִּי בְּכֶסֶף הַשְׂדֵּה קָח מִמֶּנִּי וְאַקְבְּרָהּ
אֶת־מֵתִי שָׁמָּה : וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם
לֵאמֹר לוֹ : אֲדֹנִי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
שֶׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינָה מֵהָהוּא וְאֶת־מֵתָהּ
קָבֵר : וַיִּשְׁכַּע אַבְרָהָם אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנוֹ
בְּנֵי־חַת אַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לְסוֹחֵר :
וְהָאֵל הַתְּלֹדֹת יִצְחָק בְּרַאֲבְרָהָם אַבְרָהָם
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק : וַיְהִי יִצְחָק בְּרַאֲבְרָהָם
שְׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי
מִפֶּתַח אֲרָם אֲחֹת לָבֵן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה :
וַיַּעֲבֵר יִצְחָק לִיהוָה לְנִכְחַת אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה
וְהָאֵל וַיַּעֲבֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּדַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ :

ויהי צהר היום ויהי חם ויהי חם ויהי חם
למה זה אנכי והלה לדרש את הנהגה
לוי ואמר יהיה לה שני טים בבטנה ושני
לאסים סמעה יפרח ולאם כלאם ואמן
ורב יעבד צעיר: ויסלא יסיה ללדת והנה
חומם בבטנה: ויצא הראשון אדמלי כל
קאדרת שער ויקרא שמו עשו: ואחרי כן
יצא אחיו נדח אחות בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויהי בן שנים שנה בלדת אתם:
ישאל ויגדלו הנערים והי עשו איש ידע
ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כיציד בפז ורבקה
אהבת את יעקב: ויוד יעקב נדח ויבא עשו
מן השדה ודא עיף: ויאמר עשו אל
יעקב הלעיטני נא כן האדם האלם הזה
כי עיף אנכי עליון קרא שמו אדום: ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתה לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הלה לטת ולמדה לי
בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו ויסכר את בכרתו ליעקב:
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
ועשה ניקם וילך ויבא עשו את הבכרה:
והי רעב בארץ מלכר הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם ויילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים נדרה: וירא אליו יהוה ויאמר
אל הנדר מצריכה שכן בארץ אשר אמר
אלהיך: נדר בארץ הזאת ואהיה עטף ואברכה
כירלה ולירעה אתן את כל הארצות האל
והקטתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביה: והרביתי את ירעה ככוכבי השמים
ונתתי לירעה את כל הארצות האל והתברכו
בירעה כל בני הארץ: עקב אשר שמע
אברהם בקלי נשמי משמתי מצותי
חקתי ותורתי:

ויהי חם ויהי חם ויהי חם
למה זה אנכי והלה לדרש את הנהגה
לוי ואמר יהיה לה שני טים בבטנה ושני
לאסים סמעה יפרח ולאם כלאם ואמן
ורב יעבד צעיר: ויסלא יסיה ללדת והנה
חומם בבטנה: ויצא הראשון אדמלי כל
קאדרת שער ויקרא שמו עשו: ואחרי כן
יצא אחיו נדח אחות בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויהי בן שנים שנה בלדת אתם:
ישאל ויגדלו הנערים והי עשו איש ידע
ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כיציד בפז ורבקה
אהבת את יעקב: ויוד יעקב נדח ויבא עשו
מן השדה ודא עיף: ויאמר עשו אל
יעקב הלעיטני נא כן האדם האלם הזה
כי עיף אנכי עליון קרא שמו אדום: ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתה לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הלה לטת ולמדה לי
בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו ויסכר את בכרתו ליעקב:
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
ועשה ניקם וילך ויבא עשו את הבכרה:
והי רעב בארץ מלכר הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם ויילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים נדרה: וירא אליו יהוה ויאמר
אל הנדר מצריכה שכן בארץ אשר אמר
אלהיך: נדר בארץ הזאת ואהיה עטף ואברכה
כירלה ולירעה אתן את כל הארצות האל
והקטתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביה: והרביתי את ירעה ככוכבי השמים
ונתתי לירעה את כל הארצות האל והתברכו
בירעה כל בני הארץ: עקב אשר שמע
אברהם בקלי נשמי משמתי מצותי
חקתי ותורתי:

ויעקב יעקב שבע וילך תרנה:
ויפלע במקום נילן שם כירבא השמש ויקח
מאבני הסלם וישם כראשיתו ויעקב במקום

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו
אחיו ארצה שער שדה אחים: ויצא אהם
לאמר פה תאמרון לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עמלכין נרמי ואמר עדעתה:
והירלי שור חמור צאן ועבד ושפתה ואשלחת
להגיד לאדני לסצאיתן בעתה: לוי וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו ונמ הלה לקראתך וארבע מאות
איש עמם: וירא יעקב סאד ויצר לו ויחץ
את ההעם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני סתות: ויאמר אסדבא
עשו אליהם ונאמנה ונאמנה ונאמנה ונאמנה
נאמנה

הגשאר למליטה : ישראל ואמר יעקב אלהי
אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהיה האמר אלי
שיב לארצה ולטילהה ואיטיבה עסק :
קמנתי מכל החסדים ומללדאמת אשר
עשית את עבדך כי במקלי עברתי את
הירדן הוה נעמה הייתי לשני סתעות :
הצילני נא מיד אחי מיד עשו כירא אנכי
אלו פריבא והבני אם על בגים : והמה
אלהם היטב איטיב עקד ושסתי את ירעה
פתול הים אשר לא יספר סרב :

וישב יעקב בארץ כנני אביו בארץ
ענען : אלה תלדות יעקב יוסף ברשבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת בני ולפה נשי אביו
ובא יוסף את דבתם רעה אל אביו :
וישראל אהב את יוסף מכל בליו ברבו
וקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים :
לוי נירא אחיו כירא אהב אביו מכל
אחיו וישנא אתו ולא יכלו רביו לשלם :
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד
שנא אתו : ויאמר אליהם שמעתי חלום
הוה אשר חלמתי : והנה אנחנו סאלים
אלים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
ונסנצבה והנה תספיה אלמתי כלם
ותשתרען לאלמתי : ויאל ואמר לו אחיו
המלה המלה עליט אמסשל המשל בנ
יוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל
דבריו : ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר פוכבים משתחיים
לי : ויספר אל אביו ואל אחיו ויגדו בו
אליו ויאמר לו מה חלום הוה אשר חלמתי
הבוא נבוא אני ואמה ואחיה להשתחות לה
ארצה : ויגדו אביו אחיו ואביו שסר
את הדבר :

ויהי סקן שנתים ימים וסרעה חלם
והנה עמד עליהוא : והנה כוההאר עלת

שבע פרות יפות מראה ובראח בשר
והרענה באח : והנה שבע פרות אחיות
עלות את ריהן כוההאר רעות מראה ודקות
בשר והעמדנה מעל הפרות על שסת
הוא : והאבלנה הפרות רעות הכראה
ודקת הבשר את שבע הפרות ילת הכראה
והבראח ויקן פרעה : לוי וישן ויחלם
שנית והנה : שבע שבלים עלות בקנת
אחד בריאות וטבות : והנה שבע שבלים
רקות וזדופת קדים צמחת את ריהן :
ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והסלאות ויקן פרעה
והנה חלום : ישראל ויהי בבקר ותפעס רגלו
וישלה ויקרא את כל הרסמי סצרים
ואת כל הכסיה וספר פרעה להם את
חלמו ואין פותר אותם לסרעה : וידבר שר
המשקים את פרעה לאמר את חסאי אני
סיכר היום : פרעה קצף על עבדיו
ויחן אחי במשמר בית שר הסבחים
אחי ואת שר האפים : ויחלמה חלום בלילת
אחד אני והוא איש קפתרון חלמו חלמט :
ושם אתם נער עברי עבר לשר הסבחים
ונספרלו ויפתר לו את חלמתי איש
כהלם פתר : ויהי כאשר פתרי לו בן היה
אחי השיב על בני ואחיו חלה : וישלה
פרעה ויקרא את יוסף וירצחו סוהגור
ויגלה ויחלף שסלתי ויבא אל פרעה :

ויגש אליו יהודה ויאמר כי ארני ידבר
נא עבדך דבר באוני אדני ואל ידור אפה
בעבדך כי כסה כפרעה : אדני שאל
את עבדך לאמר היש לכם אב אריאח :
ונאמר אל אדני יש לו אב וכן וילד וקנים
קמן ואחיו סת נותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו : לוי והאמר אל עבדך
הודדו אלי ואשימה עיני עליו : ונאמר
אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו
ועזב את אביו ומת : והאמר אל עבדך

לֵךְ יְהִי עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָא בְּנֵיהֶם :
וְאֲנִי בָבְאִי מִפֶּחַן כְּתָה עָלַי רָהֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד בְּכֶרֶת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרָתָה
וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָהֶם :
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר כִּי־
אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם
אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קָהֵם־נָא
אֵלַי וְאֶבְרַכֵּם :

וְאֱלֹהִים שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ : רְאוּבֵן
שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה : יִשָּׁשְׂכָר וְגָלוּן וּבְנִימֵן :
דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר : וְהִי כָל־נַפְשׁ יִצְחָק
יִרְדְּוּ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ וַיֹּסֶף הִוא בְּמִצְרָיִם :
וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא :
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּחוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ בְּעֶצְמוֹ בְּמִסְרָא
כְּאֵד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם : לִי וַיָּגֶם מֶלֶךְ־
חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף :
וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֹצָם
מְאֹד : הִנֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פַּרְעֹה וְהָיָה כִּי־
תִּקְרָאנָה מַלְחָמָה וְנֹסַף גַּם־זֶה עַל־שִׁנְאֵינוֹ
וְנִלְהַם־יָבֵט וְעָלָה מִן־הָאֶרֶץ : מִשִּׁיטָּה עָלָיו
שָׂרֵי מִסִּים לִכְעַן עַמּוֹ בְּסִבְלָתָם וַיָּבִן עָרֵי
מִסְכָּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס :
וְכַאֲשֶׁר יָעַט אֱלֹהִים יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹוּ
מִמֶּנִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרָיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה : וַיִּטְרֹדוּ אֶת־חַיֵּיהֶם
בְּעִבְדָּה קָשָׁה בְחָמֹר וּבְלִבָּיִם וּבְכָל־עֲבֹדָה
בְּשָׂדֶה אֶת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם
בְּפָרָה : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמִלְחָמָה הָעֲבָדִים
אֲשֶׁר שָׁם הָאֵת שְׂפֹרֶת־וְשֵׁם הַשְּׁנִיט פֹּעָה :
וַיֹּאמֶר בְּלִדְכֹן אֶת־הָעֲבָדִים וְרָאִיתִן עַל־
הָאֲבָנִים אֲסִיִּן וְהָאֲדָמָה אֲרֹעַ וְאִם־בֵּית הִוא
וְחַיָּה : וְהִירָאֵן הַמִּלְחָמָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא
עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְהִתְחַיֵּן
אֶת־הָאֱלֹהִים :

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲנִי
יְהוָה : וְאֵרָא אֶל־אֲבֹתָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב

בְּאֵד)

אֶמְלֵא יָד אֲחִיכֶם תִּקְסֵן אֹתְכֶם לֹא תִסְמָן
לְרֹאוֹת פָּנַי וְהִי כִי עָלִיט אֶל־עֲבֹדָה אֲבִי
וְנִטְּלוּ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי : יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲבִיט שָׁבוּ שְׂבָר־לִיט מִגִּם־אֶכֶל : וְלֹא־אֶכֶר
לֹא נִכַּל לָדַת אִם־יִטְּ אֲחִיט תִּקְסֵן אֹתְכֶם
וְהָיָה כִּי־לֹא נִכַּל לְרֹאוֹת פָּנַי הָאִישׁ
וְאֲחִיט תִּקְסֵן אִינֵנו אֹתְכֶם : וַיֹּאמֶר עֲבֹדָה
אֲבִי אֲלִיט אֹתָם וְדַעְתָּם כִּי שְׁנִים יִלְדֵה־לִּי
אֶשְׁתִּי : וַיָּצֵא הָאֱדֹם מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר אֶךְ מִרְרָף
מִרְרָף וְלֹא רָאִיתִי עַד־הַנֶּה : וְלִכְתָּתָם גַּם־
אֶת־זֶה מִעַם פָּנַי וְקָרָהוּ אֶכֶן וְהוֹרֹתָם אֶת־
שִׁבְתִּי בְּרָעָה שְׂאֵלָה : וְעָתָה בָּבְאִי אֶל־
עֲבֹדָה אֲבִי וְהִנֵּנִי אִינֵנו אֹתָם וְנִפְשׁוּ
כְּשֹׁרָה בְּנַפְשׁוֹ :

וַיְהִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי יִמְיָ־יַעֲקֹב שְׁנֵי הָיוּ שִׁבְעַת שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה : וַיִּקְרְבוּ יָמֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמֹת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־
נָא מִצָּאִיתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּתַּת
יָרְכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֶמְתָּ אֶל־נָא
תִּקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם : וְשִׁכְבְּתִי עִם־אֲבֹתִי
וְנִשְׁאֲתֵנִי מִמִּצְרָיִם וְקִבְּרֵתִנִי בְּקִבְרֹתָם
וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדִבְרֶךָ : וַיֹּאמֶר
הַשִּׁבְעָה לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־
רֹאשׁ הַבֶּכָה : לֵאמֹר וְהִי אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם :
וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנִּי יוֹסֵף בָּא
אֵלַי וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמֶּטֶה :
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁדֵי נִרְאָה־אֵלַי
כִּי־לֹחַ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִבְרָה אֹתִי : יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנֵּנִי מִפָּרָה וְהִרְבִּיתִּיךָ וְנִתְחַזַּקְתָּ לְקַהֵּל
עַמִּים וְנִתְחַזַּקְתָּ אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְרֹעֶה אֶתְרִיךָ
אֶתְחַזַּק עִזְלָם : וְעָתָה שְׁנִיבְנִיךָ הַגּוֹלָדִים לָךְ
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד־בָּאִי אֵלַי מִצְרָיִם
לִי־הֵם אֶפְרָיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרָאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן
וְהִדָּלִי : וְעַל־דָּתְךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אֶתְרִיךָ

אֶת־כָּל־הָעֵץ הַזֶּה לָכֶם מִן־הַיָּדֶה : וְכֵלֵא
בְּיָדְךָ וּבְיָדִי כָל־עֲבֹדָה וּבְיָדִי כָל־מִצְוֹת
אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹתַי מִיּוֹם
הַיּוֹם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא
מִעַם פְּרָעֹה : יְהוָה וְאָמְרוּ עֲבָדֵי פְרָעֹה
אֵלֵינוּ עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמִקְשׁ
שֶׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבִדוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי אֲבָרָה מִצְוֹת :
וַיּוֹשֶׁב אֶת־מִשְׁכָּה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָנוּ עָבָד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי נִסֵּי הַיִּלָּכִים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּגִיעֵרִי
וּבִזְמַנִּי נִלְךָ בְּבָנִי . וּבְקִטְלִי בְּצִמְצָמִי
וּבְבִקְרָטִי נִלְךָ כִּי תַעֲבֹדָה לָנוּ : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהוָה בֶּן יְהוָה עִמָּכֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
אִתְּכֶם וְאֶת־סִפְכֶם רֹאֵה כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם :
לֹא כֹן לָנוּ נָא הַגִּבֹּרִים וַעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אִתָּה אֲתָם מְבַקְשִׁים וַיַּעֲרֹשׁ אֲתָם מֵאֵת
פְּנֵי פְרָעֹה :

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרָעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחֲם
אֱלֹהִים דָּוִד אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הָיָה
כִּי . אָמַר אֱלֹהִים פֹּו־יָתֶם הָעָם בְּרֹאֲתָם
מִלְחָמָה וְלָכֵן מִצְוֹתָם : נִסֵּי אֱלֹהִים . אֶת־
הָעָם דָּוִד הַמִּדְבָּר יִסֶּה וְחִמְשִׁים עָלוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־עֶצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁפִּיעַ הַשָּׁפֵעַ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּסֶד יִסָּד אֱלֹהִים
אִתְּכֶם וְהִלָּלִיתֶם אֶת־עֲצֹמֹתַי מִיּוֹם אִתְּכֶם :
וַיִּסַּח מִסִּבָּת וַיִּהְיֶה בְּאֵתָם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר :
וַיִּהְיֶה הַיָּד לִפְנֵיהֶם יוֹסֵם בְּעֶמֶד עֵינֵי
לְחֹתָם הַדָּוִד וְלִלְכָה בְּעֶמֶד אֵשׁ לְהַאֲרִי
לָהֶם לִלְכָּת יוֹסֵם וְלִלְכָה : לֹא־יִשְׁלַח עֶמֶד
הָעֵינִי יוֹסֵם וְעֶמֶד הָאֵשׁ לִלְכָה לִפְנֵי הָעָם :
יְיָ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּבְרָ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּהְיֶה לִפְנֵי כִי
הַחֲיָה בֶּן מִנְדִּל נִבְרָן הָיָה לִפְנֵי בְּגֵל
צִפֹּן וְכִי תִהְיֶה עַל־הָעָם : וַיֹּאמֶר פְּרָעֹה לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹרַ עֲלֵיהֶם
הַמִּדְבָּר .

כִּי לֹא יִהְיֶה וְשִׁמִּי יִהְיֶה לֹא נִדְעָמִי לָהֶם : וְכֵן
הִקְסִמִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־נָתַן בָּהֶם : וְכֵן
אֲנִי שִׁמְעָמִי אֶת־נִמְאָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מִצְרַיִם מִצְרַיִם אִתְּכֶם וְאָמְרוּ אֶת־בְּרִיתִי :
יְיָ לָנוּ אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי
אִתְּכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם בְּזִמְנֵי נִמְוִיה
וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים : וְלִקְרָתִי אִתְּכֶם לִלְכָּת
וְהִיָּתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעָם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אִתְּכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם
מִצְרַיִם : וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁאַמְתִּי אֶת־יְדֵי לָתֵת אִתָּה לְאֲבֹתֶיכֶם לִיִּצְחָק
וְלִיִּצְחָק וְנִתְּתִי אִתָּה לָכֶם מִצְרַיִם אֲנִי
יְהוָה : וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה בֶּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמִצְרַיִם קִשָּׁה :
וַיֹּאמֶר וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : בֹּא
דַּבֵּר אֶל־פְּרָעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ : וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה לִפְנֵי
יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי
וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרָעֹה וְאֲנִי קָרָל שִׁפְטִים :
וַיִּכְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצֵא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרָעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעֹה
כִּי־אֲנִי הַקְּבָרִיתִי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לִבְ עֲבָדָיו
לִפְנֵי שְׁתֵּי אֱלֹהֵי בְּקִרְבוֹ : וְלִפְנֵי
הַסִּפֹּר בְּאֵתִי בְּנֵה וּכְרִי־בְנֵה אֶת אֲשֶׁר
וְהוֹעֲלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֲתִנִּי אֲשֶׁר־עָמְתִי
בָּם וַיִּדְעָם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וַיִּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרָעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֲבָרִים עַד־מָתַי מֵאֲנִי לַעֲנֹת
מִפְּנֵי שֶׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי : יְיָ כִּי אִם־מֵאֵן
אִתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הָיָה מִבְּיַד מִיָּד
אַרְבֶּה בְּגִבְלָה : וְכִסָּה אֶת־עֵינֵי הָאֶרֶץ וְלֹא
יִכָּל לִרְאֹת אֶת־הָאֶרֶץ וְאֶת־אֶת־יְהוָה
בְּפִלְשָׁה תִשְׁאַמְתִּי לָכֶם מִן־הַבֶּרֶד וְאֶת־

הכרזו : וחוֹקֵי אֶת־לִב־פָּרְעֹה וְיִתְּרוֹ
אֶחָדֵיהֶם וְאֶבְדָּה בַּפָּרֹעַ וּבְקִלְיוֹלֹ וְיִדְשׁוּ
מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַעֲשׂוּ־בִן : יִשְׂרָאֵל וְיִתְּרוֹ
לְסֻלָּה מִצְרַיִם כִּי כָחַר הָעַם וַהֲפֹךְ לִכְבֹּ
פָּרֹעַ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעַם וְאֶמְרוּ כֹד־זָמַת
עָשִׂינוּ כִּי־עָלִיתָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם :
וַיֹּאמֶר אֶת־דִּבְכּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לִקַּח עִם :
וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחֹר וְכָל רֶכֶב
מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־כֻּלּוֹ : וַיִּתְּשׁ יְהוָה אֶת־
לֵב פָּרֹעַ סֻלָּה מִצְרַיִם וַיִּדְרֹף אֶחָדִי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ בֵּית רַמֶּה :
וַיֵּשְׁבֻּעַ יִתְרוֹ כִּתָּן מִדָּן חֲתָן מִשָּׁה אֶת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמִשָּׁה וּלְיִשְׂרָאֵל
עִם כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם :
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ
מִשָּׁה אֶתְרָה עֲלוֹתֶיהָ : וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר
לָהּ הָאֶחָד גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם : וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אָמַר אֱלֹהֵי אֲבִי
בָּעֲזָרִי וַיַּצֵּלֵנִי מִתַּרְבַּב פָּרֹעַ : לֵי וַיָּבֹא יִתְרוֹ
חֲתָן מִשָּׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מִשָּׁה אֶל־
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־הָיָה חֲתָן לְשֵׁם בֶּן־הָאֱלֹהִים :
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מִשָּׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ
וְאִשְׁתְּךָ וְשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה : וַיָּצֵא מִשָּׁה
לְקִרְיַת חֲתָנוֹ וּשְׁשֹׁנִי וַיִּשְׁקֻלּוּ וַיִּשְׁאֲלוּ
אִישׁ לַרְעֻתָהּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֵלֶּה : וַיִּסְפֹּר
מִשָּׁה לְחֲתָנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְפָרֹעַ וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־
הַהֲלָאָה אֲשֶׁר מִצְרַתָּם בְּרֹדֶף וַיִּצְלַם יְהוָה :
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן יִתְרוֹ עַל כָּל־הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־
עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִילוֹ מִיַּד
מִצְרַיִם : וַיֹּאמְרוּ יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר
הֵצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וְסִיךְ פָּרֹעַ אֲשֶׁר
הֵצִיל אֶת־הָעָם מִפֶּתַח יַד־מִצְרַיִם : עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־יִגְדֹּל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבָר
אֲמִירָה יְהוָה עָלֵיהֶם : וַיָּקַח יִתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה עֲלֵה
וְהָבִיתִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶבְרָהָם וְכָל יֹאכָבֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶכְל־לֶחֶם עִם־יִתְרוֹ מִשָּׁה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים :

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר פָּסַד לְפָנֵיהֶם :
כִּי חֲסִידָה עָבַד עֲבָדֵי עֲשֵׂי עֲשֵׂים יִתְּכֹר
וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחַפְשֵׁי הָעָם : אִם־בְּנָפוֹ
יָבֹא בְּנָפוֹ יָצָא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הָיָה וַיִּצְאָה
אִשְׁתּוֹ עִם : אִם־אֲדֹנָיו יִתְּדֻלּוּ אִשָּׁה
וַיִּלְדֶּה־לּוֹ בָנִים אִם בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּה
הַיָּתִידָה לְאֲדֹנֶיהָ וְהָיָה יָצָא בְּנָפוֹ : וְאִם־אֶסֶר
יֹאמְרוּ הָעֲבָדִים אֲדֹבְתִי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־בָּנָיו לֹא יֵצֵא הַפָּסִי : וְהַיָּתִידָה אֲדֹנָיו
אֶל־הָאֲדֹנִים וְהָיָה אֶל־הַדֹּלֶת אוֹ אֶל־
הַמְּוִזָּה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אֲדֹנִי בְּמִרְצָע
וַעֲבָדוֹ לְעַלְמִים : לֵי וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּיתוֹ
לְאִמָּה לֹא תֵצֵא בְּצֵאת הָעֲבָדִים : אִם־
רָעָה בְּעֵצֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לּוֹ יִסְדֶּה וְהַפְדָּה
לְעַם נִכְרִי לֹא־יִמְשָׁל לְמַכְרָה בְּבִגְדוֹ־כָּה :
וְאִם־לִבְנוֹ יִסְדֶּה בְּשִׁשְׁפֶּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־
לָהּ : אִם־אֲתֵרֶת יָקַח־לָהּ עֲצָהּ כְּסִיתָהּ
וְעֵטָהּ לֹא יִתַּע : וְאִם־שָׁלֹשׁ־אֵלֶּה לֹא
יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיִּצְאָה הָעָם אֵין כֶּסֶף : יִשְׂרָאֵל כִּכְרָה
אִישׁ נָמֹת מֹת יִמָּת : וְאִשְׁרָאֵל לֹא צִדָּה
וְהָאֱלֹהִים אֵמֶה לָּהּ וְשִׁמְתִי לָּהּ כֶּסֶם אֲמִירָה
יָעִם עִמָּה : וְכִי־יִמָּד אִישׁ עַל־רַעְיוֹ לְהִרְעוּ
בְּעִרְסָה מִעַם מוֹבָדֵי הַקָּהֶל לָמוֹת : וּמִכָּה
אֲבִיו וְאִשּׁוֹ מֹת יִמָּת : וְגִבּוֹ אִישׁ וּמִכָּה
וּמִצָּא בִּיתוֹ מֹת יִמָּת : וּמִכָּל אֲבִיו וְאִשּׁוֹ
מֹת יִמָּת : וְכִי־יִדְּבֹן אֲנָשִׁים וְהָבָה־אִישׁ
אֶת־רַעְיוֹ בְּאֵבֹן אוֹ בְּאֵגֶרֶף וְלֹא יִסֹּת וַיִּפֹּל
לְמַשְׁכָּב : אִם־יָקָם וְהִתְחַלֵּק בְּחֵצֵי עַל־
מַשְׁעֻבָּתוֹ וְנִקְסָה הַמִּכָּה בֶּן שְׁבֹתוֹ יִתֵּן
וְדָפָא וְדָפָא :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : רַבִּי
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לָהּ הַתְּרוּמָה כֶּסֶף כָּל־
אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבֹעַ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת־הַתְּרוּמָה :
וְהָיָה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּכֶם וְהָיָה וְכֶסֶף
תְּחֻשָּׁתוֹ : וְהִתְכַּלֵּת הָאֲבִיבִים וְהוֹלֵעַת עֵצִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים : וְעֹרֹת אֵילִם מִמִּצְרַיִם וְעֹרֹת הַחֲזִשִׁים
וְעֵצִי עֲשִׂים : לֵי שִׁמֹן לְסֹאֵר בְּעֵשִׂים

לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני
שהם ואבני סלעים לאפר ולחשן: ועשו
לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני
מראה אלה את הבגית המסגן ואת
תבנית כלכליו וכן תעשו: ישראל ועשו
ארון עצי שטים אמהים וחצי ארז ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמחו: וצפית אותו
זהב מזהר מבית ומחץ תצפט ועשית
עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע
מבעת זהב ונתתה על ארבע פעמיתיו
ושתי מבעת על צלעו האחת ושתי מבעת
על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב: והבאת את ההבדים
במבעת על צלע הארון לשאת את הארון
בהם: במבעת הארון יהיו הבדים לא
יסרו כמנו: ונתת אל הארון את העדות
אשר אתן אליה:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו
אליה שמן זית ונה כהית לסאור להעלות נר
תמיד: באהל סעד מרחץ לפרכת אשר
עלה הערת יערך אותו אהרן ובניו מערב עד
בקר לפני יהוה חקת עולם לדורתם
מאת בני ישראל: ואתה תקרב אליה
את אהרן אחיה ואתיבניו אתו סמוך בני
ישראל לכהנני לי אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיהמר בני אהרן: ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיה לכבוד ולתפארת:
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאות
רוח חכמה ועשו אתי בגדי אהרן לקדשו
לכהנני לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפוד ומעיל וכהנת חשבץ סצנפת ואבגם
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיה ולבניו
לכהנני לי: והם יקחו את הזהב ואת
התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש: לוי ועשו את האפוד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש מסור
פעשה חשב: שתי כתפת חבורת יהיה

לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפודתו
אשר עליו כמעשהו כמנו יהיה זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש מסור: ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות
בני ישראל: ישראל ששה משמחם על
האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש
אבן פתחו יהם תפתח את שתי האבנים
על שמות בני ישראל סככת מסבצות זהב
תעשה אתם: ושבת את שתי האבנים על
כתפת האפוד אבני זכרן לבני ישראל
תשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
שתי כתפיו לזכרון:

וידבר יהוה אלימשה לאמר: כי תשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתת איש
כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אלהם: והי יהנו כל האבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:
לוי כל העבר על הפקדים סבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר
לא יידבה והדל לא ימעיט כמחצות
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם: ולקחת את כסף הפקדים
מאת בני ישראל ונתת אותו על עבדת
אהל סעד והיה לבני ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על נפשתיכם: ויחל וידבר
יהוה אלימשה לאמר: ועשית ביד נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונתת אותו בין אהל
סעד ובין המזבח ונתת שמה סים: ורחצו
אהרן ובניו כמנו את ידיהם ואת רגליהם:
בבאם אל אהל סעד ורחצו סים ולא ימותו
אז בגשתם אל המזבח לשלח להקטיר
אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא יכנו ויהיה להם חק עולם לו
ולירעו לדורתם:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

ויאמר אלהים אלה הדברים אשר צוה
 יהוה לעשות אתם: לשבת ימים העשה
 מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
 שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
 יומת: לא תבשרו אש בכל משבתיכם
 ביום השבת: יי ואמר משה אל כל
 עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר
 צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם הרופה
 ליהוה כל גריב לבו וביאה את תרומת
 יהוה זהב וכסף ונחשת: ותבית אתכם
 ותורעת שני ושש ועזים: וערת ארס
 קמרים וערת תחשים ועצי עמים: ושמן
 למאור וקשמים לשמן המשיחה ולקטרת
 הסמים: ואבגרישם ואבגז מלאים לאפוד
 ולחשן: וכל חבם לבב בקם יבאו ויעשו
 את כל אשר צוה יהוה: ויהי את
 המשכן את אהליו ואת מכסו את קרסו
 ואת ברשיו את בריחיו את עמודיו ואת
 ארניו: את הארון ואת בריו את תבפרת
 ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בריו
 ואת כלכליו ואת לחם הפנים: ואת
 מנרת המאור ואת כליה ואת צרתיה ואת
 שמן המאור: ואת מנפת הקטרת ואת
 בריו ואת שמן המשיחה ואת קטרת הסמים
 ואת מסך הפתח לפתח המשכן: ואת
 מנפת העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו
 את בריו ואת כלכליו את הכיור ואת
 בריו: ואת קלעי החצר את עמודיו ואת
 ארניה ואת מסך שער החצר: ואת יתדות
 המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם:
 ואת בגדי השדר לשרת בקדש את בגדי
 הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
 וצאו כל עדת בני ישראל סלפני משה:
 אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר
 צוה משה עבד ה' ויהי עת איתכר
 בן אהרן הכהן: ויצלאל בן אחי בן דוד
 למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה

את משה: ואחז אהליאב בן אחיפסקה
 לכסהו חלש וחשב וקם בהכלתו ובאתכון
 ובתולעת השני ובשש: יי כל יהוה
 הששוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
 יהי: ויהי ההנפה פשע ועשירים פפר
 ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש:
 וכסף פקודי העדה מאת פפר ואלף ושבע
 מאות וחמשה ושלשים שקל בשקל הקדש:
 בקע לגלגל מחצית השקל בשקל הקדש
 לכל העבר על הפקדים סגן עשרים שקל
 ומעלה לשש מאות אלף ושלש מאות אלפים
 וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת פפר
 הפסל לצקת את ארני הקדש ואת ארני
 הפרכת מאת ארנים למאת הפפר פפר
 לאהרן: ויהי ואת האלף ושבע המאות
 וחמשה ושלשים עשה ויהי לעמודים ועפרה
 ראשיהם וחשק אתם: ונחשת ההנופה
 שבעים פפר ואלפים וארבע מאות שקל:
 ויעש כה את ארני פתח אהל מועד ואת
 מנפת הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו
 ואת כלכלי המנפה: ואת ארני החצר
 סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתדות
 המשכן ואת כל יתדות החצר סביב: וסד
 ההכלת והארנסן ותולעת השני עשו בגדי
 שדר לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש
 אשר לאהרן בשר צה יהוה את משה:
 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהים אדם פריקריב סבם קרבן ליהוה סד
 הבהמה סד בקר וסד הצאן וקריבו את
 קרבניהם: אם עלה קרבן סד בקר זכר
 תמים קריבו אלפתח אהל מועד וקריב
 ארנו לרצו לפני יהוה: וסמך יהו על
 ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו:
 יי ושחט אתהו בקר לפני יהוה וקריבו
 בני אהרן הכהנים את דמם וקריבו את הדם
 על המנפה סביב אשר פתח אהל מועד:

והפשיט את העלה ותת אתה לטהרה :
 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וקרינו
 עצים על האש : וקרינו בני אהרן הכהנים
 את הנחמים את הראש ואת הפדר על
 העצים אשר על האש אשר על
 המזבח : וקרינו וקרינו ירחץ במים והקטיר
 רבן את הכל המזבח עלה אשה בית
 גיהנום ליהוה : וקרינו וקרינו וקרינו
 מן העצים או מן העצים לעלה וקר תשים
 יקרינו : וקרינו אתו על יד המזבח
 צמנה לפני יהוה וקרינו בני אהרן הכהנים
 את ראשו על המזבח סביב : וקרינו אתו
 לנתנו ואת ראשו ואת פדרו וקרינו רבן
 אתם על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח : וקרינו והקרינו ירחץ במים
 והקרינו רבן את הכל והקטיר המזבח
 עלה הוא אשה בית גיהנום ליהוה :

וכתב אלה מועד יאכלו : לא תאפה
 חסן חלקם נהתי אתה כאש קדש קדשים
 הוא כהן וקרינו : כל יקר בני אהרן
 יאכלנה הקטיר לרובכם כאש ויהוה כל
 אשר יקרינו ביום יקרינו :

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
 ולבניו ולקרינו ישראל : ויאמר אל אהרן
 כחלה ענין פדר קר לחטאת ואל לעלה
 המזבח והקרינו לפני יהוה : ואל בני ישראל
 הדבר לאמר קחו עשר עזים לחטאת ועל
 נקבש בני עזת המזבח לעלה : ועל
 ואל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחת
 כללה בלשון כי היום יהוה נראה אליכם :
 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל
 כועד וקרינו כל העלה ועשרו לפני יהוה :
 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
 תעשו וקרא אליכם כבוד יהוה : ויאמר
 משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את
 החטאת ואת העלה וקרינו בעד העם
 ועשה את קרינו העם וקרינו בעד פאשר
 צוה יהוה : ויקרינו אהרן אל המזבח
 וישחט את העל החטאת אשר לו : ויקרינו
 בני אהרן את הדם אליו ויטפל אצבעו
 בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק
 אל יסוד המזבח : ואת החלב ואת
 הבליח ואת החבת כן יקרינו מן החטאת
 הקטיר המזבח פאשר צוה יהוה את
 משה : וקרינו וקרינו וקרינו וקרינו
 בלשון כחץ לכמה : וישחט את העלה
 ויטפלו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
 על המזבח סביב : ואת העלה הקרינו
 אליו לטהרה ואת הראש וקרינו על
 המזבח : ורחץ את הקרינו ואת הכהנים
 וקרינו על העלה המזבח : וקרינו את
 קרינו העם וקרינו את העל החטאת אשר
 לדם וקרינו וקרינו וקרינו : וקרינו
 את העלה וקרינו בלשון :

ויקרינו וקרינו אל משה לאמר : ויאמר
 אהרן ואת בניו לאמר ואת הורח העלה
 הוא העלה על פוקדה על המזבח כל
 הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו :
 ולבש כהן מדי כד ומכנסים כד ולבש
 על בשרו והרים את דליו אשר תאכל האש
 את העלה על המזבח וקרינו אצל המזבח :
 וישחט את בניו ולבש בגדים אתרים
 והוציא את הדל אל מנחן לכמה אל
 מקום טהור : והאש על המזבח תוקד בו
 לא הכהן ובעד עליה רבן עצים בקרי
 בקרי ועוד עליה העלה והקטיר עליה
 חבני השלמים : אש תמיד תוקד על
 המזבח לא הכהן : וקרינו וקרינו וקרינו
 הכהן הקרי אתה בני אהרן לפני יהוה
 אל פני המזבח : והרים כפניו בקרי
 סכלת הכהן וקרינו וקרינו וקרינו
 אשר על המזבח והקטיר המזבח בית גיהנום
 וקרינו ליהוה : וקרינו כקרי יאכלו
 אהרן ובניו מצות האכל במקום קדש

וידבר יהוה אל משה לאמר : ודבר
אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע
גולה זכר ונקבה שבעת ימים כימי נדת
דוהה המצא : וביום השמיני יוכל בשער
הגולה : ולעולם יום ולעשרת ימים תשב
בדפס סהרה בקל-קדש לא-תזע ואל-
הבגדש לא תבא עד-מלאות ימי סהרה :
ויאס-נקבה הולד ומצאה שבעים
קנדה ולעולם יום ולעשרת ימים תשב
על-דפס סהרה : ובמלאות ימי סהרה לבן
או לבת תבא בגש בד-ענתו לעלה
ובז-יונה אחר לחטאת אל-פחה אהל-
מועד אל-הבוק : והקריבו לפני יהוה וכפר
עליה ומטה ממך דמה ואם הורה
הולדת לזכר או לנקבה : ואם-לא תמצא
ידה כי שיה ודקתה שתי-חרים או שני בני
יחיה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
בבוק ומטה : ויחל וידבר יהוה אל משה
ואל-אהרן לאמר : אדם כי יהיה בעור-
בשרו שאת או-כפחת או בלידת ויהיה
בעור-בשרו נגע צרעת והבא אל-אהרן
הכהן או אל-אחד קבוצי הכהנים : וראה
בבוק : ואח-הנגע בעור-בשרו ושער בנגע
הפך לבן וקראה הנגע עכב סעור בעורו
נגע צרעת הוא וראה בבוק ומצא אותו :
ואם-בהרת לבנה הוא בעור בעורו ועכב
אח-כראה מזה-שור וישערה דא-תפך לבן
והסגיר בבוק את-הנגע שבעת ימים :
וראה בבוק ביום השביעי ויהיה הנגע עמד
בעינו לא-פשה הנגע בעור והסגיר בבוק
שבעת ימים עתה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ואם
היה הרת המצורע ביום סהרתו והבא
אל-הבוק : וראה בבוק אל-כתחין למחנה
וראה בבוק ויהיה נרפא נגע-הצרעת מ-
הצורע : ויהיה בבוק ולקח לכסוד עתי-
צפרים תחת סהרות ועץ ארז ולעץ תולעת

ואזב : ויהיה בבוק ולקח את-הצרעת האמה
אל-כל-תורש על-סמך חיים : כי אם-
הצרע היתה יקח אלה ואת-עץ הארז ואת-
לעני והתולעת ואת-האזב ומכל אותם ואת
הצרע היתה ביום הצרע העדשה על הכים
החיים : ויהיה על הכסוד מדהצרעת שבע
פעמים ומטה ולקח את-הצרע היתה על-
פני השדה : וביום הכסוד את-בגדיו וקלח
את-כל-עשיו ורחץ במים וסור ואחר יבוא
אל-המטה וישב סתח לאהל שבע-
ימים : ויהיה ביום השביעי תלח את-כל-
שערו את-דאשו ואת-זקו ואם נפת עינו
ואת-כל-שערו תלח וביום את-בגדיו ורחץ
את-בשרו במים וסור : ויחל ויבדוק
השמיני יקח עיר-בשם הסימם וכבשה
אחת בת-ענתה הסימם ולעשרה עשר-נים
סלח כיתה בלילה בשמן ולג אחד לשמן :
והעמיד בבוק הכסוד את האיש הכסוד
ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח
הבוק את-דבבש האחד והקריב אותו לאשם
ואח-לג השמן ותקף אהם הנטפה לפני יהוה :
וידבר יהוה אל משה אחרי מות לעני
בני אהרן בקדחתם לפני-יהוה ויסתו :
ויאמר יהוה אל משה דבר אל-אהרן אחיה
ואליהם בכל-עשר אל-הקדש מבית לפרכת
אל-פני הצפרת אשר על-הארץ ולא ימות
כי בנען אראה על-הצפרת : בואת יבא
אהרן אל-הקדש בפר בד-בקר לחטאת
ואל לעלה : בתחת-כר קדש ילפש ומכנס-
בר יהיה על-בשרו ובאנגוס בר יחור
ובסצנפת בר יחנה בגד-קדש הם ורחץ
במים את-בשרו ולבשם : ומאת עדת בני
ישראל יקח עיר-שערי עוים לחטאת ואח-
אחד לעלה : והקריב אהרן את-פר החטאת
אשר-לו וכפר בעורו ובגדו ביקו : כי ולקח
את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה
פתח אהל מועד : וקח אהרן על-שני

השעירים נולדו טרל אחד ליהוה וטרל
אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר
אשר עשה עליו וטרל ליהוה וטרל
הקטאת: והשעיר אשר עליו וטרל
לעזאזל יעמידו לפני יהוה לכפר עליו
לעלות אתו לעזאזל הסדרה: והקריב
אהרן את הפר הקטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ולחם את הפר הקטאת אשר לו:
וישראל ולקח סלאתם וטרל אשר בעל
המזבח כלפני יהוה וסלאת רפיון קטרת
סמים בקה והביא קבית לפרכת: ונתן
את הקטרת על האש לפני יהוה וכסהו ענן
הקטרת את הקטרת אשר על המזבח ולא
יסח: ולקח סגסגת רפר יהוה באצבעו על
פני המזבח קדמה ולפני הקטרת יזה שבע
פנינים סודרים באצבעו: וישם את שעיר
הקטאת אשר לעם והביא את דם אל
מזבח לפרכת ועשה אחדים באשר עשה
דם הפר ויהוה אתו על הקטרת ולפני
הקטרת: וכפר על הגרש סמכת בני
ישראל וספשיהם לקלחם סמכת: ויעשה
לאהרן סודר השלח אתם ביהוה סמכתם:
ולאדם לא ידעה: באהל סודר בבוא לכפר
בדש גרמאנו וכפר פשוט וכפר ביהו
ובער נלחם ישראל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ופר אל
כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים
יהיו: כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש
אמו ואביו תירא ואחיו אשר תשחרו אני
יהוה אלהיכם: אלהיכם אלהיכם חללה
בסגה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
לוי וקני חובתו וכל שלמים ליהוה לרצונכם
המזבח: ביום ובהם יאמר וסמכת
זה וזה שמים השלישי באש ישרף: ואם
האכל האכל ביום השלישי פטל הוא לא
ידעה: ואכלו עמו ישא כי את קדש יהוה
חלל וקדשה תנפש נהא סמכת: ובקדשכם

ויהוה יהוה אל משה לאמר: ואלה הדברים
בני ישראל ואמרת אליהם לנפש לא יטמא
בעצמו: כי אם לעצמו הקריב אליו לאכו
ולאביו ולבנו ולבנתו ולאחיו: ולאחיתו
הבתולה הקרובה אליו אשר לא ידעה לאיש
לה יטמא: לא יטמא בעל בעצמו לחלו:
לא יקדשה קדשה בראשם וסמכת וקדש לא
יגדש ובקדשם לא יגדשו שדמם: קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחלו שם אלהיהם כי
את אשר יהוה להם אלהיהם הם סמכתם
ויהו קדש: לוי משה ונה וטרל לא יקח
ואשה נרשית מאשה לא יקח קדש הוא
לאחיו: וקדשתי קדשתי אלהיהם הוא
סמכת קדש יהוה לוי כי קדוש אני יהוה
סמכתם: ובת איש פהו כי סמכת לזנות
את אביו הוא סמכת באש השדמם: והפסח
הגדל סמכתו אשר יצק על דמיו: שכן
הסמכתו וסמכתו אתיו ללבש את הדברים
את דמיו לא יפרע ובגדיו לא יקדש: ועל
כל זמנת סמכת לא יבא לאביו ולאמו לא
יטמא: וסמכתו לא יצא ולא יחלל את
סמכתו אלהו כי נור שכן סמכת אלהו עליו
אני יהוה: ישראל והוא אשר בבחלתו יקח:
אלמנה וקדשה וטרל ונה את אלה לא
יקח כי סמכתו סמכתו יסא משה: ולא
יחלל ידש בעצמו כי אני יהוה קדשתי:
נדבר יהוה אל משה בקדש סגסגת לאמר:

וְדַבַּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר אֵלָיו כִּי הִבֵּאתִי
אֶתְּךָ אֶתְּרָאֵל אֶתְּרָאֵל אֶתְּרָאֵל אֶתְּרָאֵל אֶתְּרָאֵל
שָׁבָה לְיְהוָה שֵׁשׁ שָׁנִים תִּרְעֶה עֵדָה וְשֵׁשׁ
שָׁנִים תִּסֹּר כְּרֶמֶס וְאִסַּפְתָּ אֶת־הַבְּוֹאֶתָהּ
לִי וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁבָה שְׁכֵנְךָ יִהְיֶה
לְאָרֶץ שְׁבֹת לַיהוָה עֵדָה לֹא תִרְעֶה וְכִרְכָּה
לֹא תִזְכֹּר אֶת־כַּפִּית קִצִּירָהּ לֹא תִקְצֹר
וְאֶת־עֲנָבֵי גִידָהּ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁכֵנְךָ
יִהְיֶה לְאָרֶץ וְהַיְתָה שְׁבֹת הָאָרֶץ לָכֶם
לֹא־לֵה לָהּ וְלַעֲבָדָהּ וְלַאֲמָתָהּ וְלַשְׁכִּירָהּ
וְלַתּוֹשְׁבֵי הַנְּגָרִים עִקָּה וְלַהֲמָתָהּ וְלַחֵיה
אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ תִּהְיֶה כְּלֹת־בְּוֹאֶתָהּ לֹא־לָהּ
יִרְאֶה וְכִפְרָתָהּ לָהּ שִׁבְעַת שְׁבֹתָה שְׁנִים שִׁבְעַת
שָׁנִים שִׁבְעַת פַּעַמִּים וְהָיָה לָהּ יָסוּי שִׁבְעַת שְׁבֹתָה
הַשְּׁנִים תִּשְׁעַת וָאַרְבָּעִים שָׁנָה וְהַעֲבַרְתָּ שִׁפְרָה
הַרְוֵעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַבְּשָׂרִים תִּזְכְּרוּ שִׁפְרָה בְּכָל־אַרְצְכֶם
וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם
דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הוּא תִהְיֶה
לָכֶם וּשְׁבֹתָם אִישׁ אֶל־אֶחָיו וְאִישׁ אֶל־
מִשְׁפַּחַתוֹ הַשָּׁבוּ יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִרְעֶה וְלֹא תִקְצֹר אֶת־
סִיחֵיהָ לֹא תִבְצֹר אֶת גִּידָהּ כִּי יוֹבֵל הוּא
קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִיְּהוָה תֹּאכְלוּ אֶת־
תְּבוּאָתָהּ בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה הַשָּׁבוּ אִישׁ
אֶל־אֶחָיו :

אִם־בְּהִקְתִּי תִלָּם וְאֶת־מִצְוֹתֵי הַשְּׁבֹתָה
וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם
וְנָתַתִּי אֶתְּרָאֵל וְיֹבֵלָה וְעֵץ הַשֵּׁדָה יִתֵּן פִּרְיוֹ
וְהָיָה לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשֵּׁן אֶת־
זֶרַע וְאִכְלֶתֶם לְרִמְכֶם לְשִׁבְעַת וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטָּה
בְּאַרְצְכֶם לִי וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם
וְאִין מִתְרִיד וְהַשְׁבֹּתִי הִיא רְעָה מִן־הָאָרֶץ
וְהָרֵב לֹא־תִעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם וְהִרְפִּיתֶם אֶת־
אִיבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְהָרֵב וְהִרְפִּיתֶם כֶּכֶם
חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה כֶּכֶם רִבְבָה יִרְדָּפוּ וְנָפְלוּ
אִיבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְהָרֵב וּפְנִיתִי אֶל־כֶּם

וְהַפְּרִיתִי אֶתְּכֶם וְהַפְּרִיתִי אֶתְּכֶם וְהַפְּרִיתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם יִשְׂרָאֵל וְאִכְלֶתֶם יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׂאֵן וְנִשְׂאֵן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל גִּשְׁמִי אִתְּכֶם וְהָיָה לָכֶם
בְּתוֹכְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאֹתָם תִּהְיֶה
לִי לְעָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי
אֶתְּכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם כְּהֵיית לָהֶם עֲבָדִים
וְאֲשֶׁר־מָטָה עֲלֵיכֶם וְאֹלֶה אִתְּכֶם קוֹמָמוֹת
וְדַבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי
בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּאֶהֱל לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִשְׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת לְצֵאתֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם לֹא־כֹר
שָׁאוּ אֶת־יִרְאֵשׁ כָּל־עַדָּה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־
זָכָר לְגִלְגָּלָתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיִסְעָלָה
כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
לְצִבְאוֹתָם אֹתָהּ וְאֶתְּרָאֵל וְאֶתְּכֶם יִהְיֶה אִישׁ
אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבוֹתָיו הִיא
לִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִעֲמְדוּ אִתְּכֶם
לְרֹאשׁוֹן אֶל־יִצְחָר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר לְשִׁמְשֹׁן
שְׁלִימָאֵל בֶּן־צִוְיָשָׁר לְיִחִזְכָּר נַחֲשֹׁן
בֶּן־עֲמִינָדָב לְיִשְׁשָׁכָר נִתְנָאֵל בֶּן־צִוְיָדָר
לְיִבְלָאֵל אֶל־יָאֵב בֶּן־חֵלֶן לְבִנְיָמִן יוֹכָפֶה לְאֶפְרַיִם
אֶל־יִשְׁמָעֵל בֶּן־עֲמִינָדָר לְכַנְשָׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־
פְּדָהצָר לְבִנְיָמִן אֶבְדֹן בֶּן־גִּרְעֵנִי לְלֵוִי
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִינָדָר לְאֶשֶׁר פְּגַעִיָאֵל בֶּן־
עֲקָרֹן לְלֵוִי אֶל־יָסָף בֶּן־דְּעֻוָּאֵל לְנִפְתָלִי
אֲהִירָע בֶּן־עֵינָן אֶל־קָרוֹאִי הַעֲדָה גִּשְׁיָאֵל
מִמִּצְרַיִם אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
יִשְׂרָאֵל וְיִקָּח מִטָּה וְאֶתְּרָאֵל אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בִשְׁמוֹת וְאֶת כָּל־הַעֲדָה הַקְּהִילוּ
בְּאֶהֱל לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וְהִתְלַחְדוּ עַל־מִסְפַּחָתָם
לְבֵית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וְיִסְעָלָה לְגִלְגָּלָתָם כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדוּם בְּמִדְבַר סִינַי :

וְדַבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר נִשְׂאֵן אֶת־
רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשֹׁן גְּמִלְיָאֵל לְבֵית אֲבוֹתָם
לְמִשְׁפַּחָתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיִסְעָלָה עַד

וַיַּעַשׂ כִּן אֱהֲרֹן אֵלֶימוֹל פָּנֵי הַכְּהֹנִים הַעֲלָה
 עֲרֹמֶה פֶּאֶשֶׁר צִנֵּה יְהוָה אֶת־מִשְׁעָה׃ וְהָ
 מִשְׁעָה הַכְּהֹנִים מִקְלָה וְהָב עֲרֹמֶה עַד־
 פֶּרֶת׃ מִקְלָה הָיָא בְּכֹרֶאֱהָ אֵשֶׁר הִרְאָה יְהוָה
 אֶת־מִשְׁעָה בֶן עֶשֶׂה אֶת־הַכְּהֹנִים׃ יִי וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֱלֹהֵימֶשֶׁה לְאָכֹר׃ קָח אֶת־הַלֵּלוֹם כִּתּוּב
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְסִדְרָתָם אִתָּם׃ וְכִדְתַּעֲשֶׂה לָהֶם
 לְסִדְרָם הַזֶּה עֲלֵיהֶם כִּי חֲטָאת וְהַעֲבִירוּ חֹשֶׁן
 עַל־כָּל־בָּשָׂרָם וְכִבֹּס בְּגָדֵיהֶם וְהִסְתַּח׃
 וְלִקְחֹ פֶר כֹּן־בָּבֶר וּבִגְדָתוֹ סֵלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן וַאֲרֵעֵנִי כֹן־בָּבֶר תִּקַּח לְחֲטָאת׃
 וְהַכְרַבְתָּ אֶת־הַלֵּלוֹם לִפְנֵי אֱהֹל מוֹעֵד וְהַכְרַבְתָּ
 אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יִשָּׂא וְהַכְרַבְתָּ
 אֶת־הַלֵּלוֹם לִפְנֵי יְהוָה וְסִקְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלֵּלוֹם׃ וְהִנִּיף אֱהֲרֹן אֶת־
 הַלֵּלוֹם הַנִּסָּה לִפְנֵי יְהוָה כֹּאֵחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלֵּלוֹם יִסְמְכוּ
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת־
 הָאֵשֶׁר חֲטָאת וְאֶת־הָאֵשֶׁר עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר
 עַל־הַלֵּלוֹם׃ וְהַעֲבֹדְתָּ אֶת־הַלֵּלוֹם לִפְנֵי אֱהֲרֹן
 וּלִפְנֵי בְנָיו וְהִנִּסְתָּ אִתָּם תַּעֲסֹק לַיהוָה׃
 וְהַבְרַלְתָּ אֶת־הַלֵּלוֹם כִּתּוּב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָ לִי הַלֵּלוֹם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵימֶשֶׁה לְאָכֹר׃ שְׁלַח־לָקֹחַ
 אַנְשִׁים וְיִתְּרוֹ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְכַסֵּף
 אֲבֹתָיו הַשְּׁלֹחַ כָּל נָשִׂיא בָהֶם׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם
 כֹּשֶׂה כַדְבָּר פֶּאֶחַן עַל־פִּי יְהוָה כָּלֶם אַנְשִׁים
 רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ יִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
 לְמֹסֶה רָאוּבֵן שִׁכָּרִי בֶן־זִמְדִּי׃ לְמֹסֶה עִסְקֵנוֹן
 שִׁקֵּם בֶן־חֹזִי׃ לְמֹסֶה יְהוֹדָה בָּלָב בֶּן־
 יִכְנָה׃ לְמֹסֶה יִשְׁשָׁר יִצְחָק בֶּן־יוֹסֵף׃ לְמֹסֶה
 אֶפְרַיִם הוֹשֶׁע בֶּן־נֹחַן׃ לְמֹסֶה בְּנִימִן פִּלְגִּי
 בֶן־דָּפְסֵא׃ לְמֹסֶה זְבוּלֹן גִּדְיָאֵל בֶּן־סִטְרִי׃
 לְמֹסֶה יִסָּר לְמֹסֶה בְּנֵימִן גִּדְיָאֵל בֶּן־סִטְרִי׃
 לְמֹסֶה לֵן עִמְיָאֵל בֶּן־גִּמְלִי׃ לְמֹסֶה אֲשֶׁר
 סִתְרִי בֶן־סִיכָאֵל׃ לְמֹסֶה נִסְתָּלִי גִחְזִי בֶן־

בֶּן־הַסִּימִי שְׁנֵה תִּפְסֵד אִתָּם כִּלְהָבָא לְצָבָא
 צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֱהֹל מוֹעֵד׃ וְאֵת עֲבֹדַת
 מִשְׁפַּחַת דְּגִרְשֵׁנִי לַעֲבֹד וּלְכִיטָא׃ יִי וְנִשְׂאָא
 אֶת־יְרִיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֱהֹל מוֹעֵד כִּכְפֹּרֶת
 וּכְכֹסֶה הַתִּחַשׁ אִישׁ־עֲלָיו סִלְגָּעִלָה וְאֶת־
 סִסְקָה פֶתַח אֱהֹל מוֹעֵד׃ וְאֵת קִלְעִי הַחֲצֹר
 וְאֶת־סִסְקָה פֶתַח עֲשֹׂר הַחֲצֹר אֲשֶׁר עַל־
 הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַסִּימִי סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם
 וְאֶת־כָּל־קִלְעֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 לָהֶם וְעֲבָדוֹ׃ עַל־פִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו הִרְאָה כָּל־
 עֲבֹדָתָם בְּנֵי הַגִּרְשֵׁנִי לְכָל־מִשְׁפָּחָם וְכָל־
 עֲבֹדָתָם וּמִקְדָּתָם גְּלוּלָה בְּמִשְׁכַּנְתָּם אֶת־
 כָּל־מִשְׁפָּחָם׃ וְאֵת עֲבֹדָתָם מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
 הַגִּרְשֵׁנִי בְּאֱהֹל מוֹעֵד וּמִשְׁכַּנְתָּם בֵּית אֱיֹתָקֹד
 בֶּן־אֱהֲרֹן רִבּוֹן׃ יִשָּׂא בְנֵי סִדְרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם
 לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְסֵד אִתָּם׃ כִּכֹּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמִעֲלָה וְעַד בֶּן־הַסִּימִי שְׁנֵה תִּפְסֵד
 כִּלְהָבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד׃
 וְאֵת מִשְׁכַּנְתָּם מִשְׁפָּחָם לְכָל־עֲבֹדָתָם
 בְּאֱהֹל מוֹעֵד כִּרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיתָיו וְעִסְקֵנוֹ
 וְאֶרְנָז׃ וְעִסְקֵנוֹ הַחֲצֹר סָבִיב וְאֶת־הַלֵּלוֹם
 וְיִתְּרֵיהֶם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלִיָּהֶם וְכָל־עֲבֹדָתָם
 וּבְשִׁמְתָּ תִּפְסֵד אֶת־כָּל־מִשְׁכַּנְתָּם מִשְׁפָּחָם׃
 וְאֵת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי סִדְרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
 בְּאֱהֹל מוֹעֵד בֵּית אֱיֹתָקֹד בֶּן־אֱהֲרֹן רִבּוֹן׃

עד כאן סידר באסכנו ובפולן מוססין ח

וַיִּפְקֹד מִשְׁעָה וְאֱהֲרֹן תַּעֲשִׂימִי הַעֲדָה אֶת־בְּנֵי
 הַקְּהֹלִי לְכִיטָּתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ כִּכֹּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעֲלָה וְעַד בֶּן־הַסִּימִי שְׁנֵה
 כִּלְהָבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּאֱהֹל מוֹעֵד׃ וְהָיָ
 סִקְדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת
 נְחֹשֶׁתִים׃ אֵלֶּה סִקְדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹלִי כָּל־
 הַעֲבֹד בְּאֱהֹל מוֹעֵד אֲשֶׁר פִּקֵּד מִשְׁעָה וְאֱהֲרֹן
 עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מִשְׁעָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵימֶשֶׁה לְאָכֹר׃ וְכָל־אֵל־
 אֱהֲרֹן וְאֶמְרָתָם אֲלֵיו בְּהַעֲלֹתָ אֶת־דַּעֲוַת אֵל־
 מוֹל בְּנֵי הַכְּהֹנִים אִיחָד שְׁבָעַת תַּנְחִית׃

הַמִּלֵּא כִּי הֶעֱלִיתִנִּי מִצֵּרָתִי וּבֵיתִי חָלָב
וְדָבַשׁ לִהְיוֹתִי בְּמִדְבָּר כִּי הִשְׁתַּדֵּר עָלַי
בְּמִדְבָּרִי :

וַיֹּדַע יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה וְאַלְמֹהֶרָן לֵאמֹר :
זֶאת חֲקַת הַתִּיָּחָ אֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה לֵאמֹר
דַּבֵּר : אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָקֵט אֶלֶיךָ פָּרָה
אֲדָמָה הַמִּסֵּה אֲשֶׁר אֶתְּכֶנָּה סִים אֲשֶׁר לֹא
עָלָה עָלֶיהָ עַל : וְנִתְּתָם אֵלֶיהָ אֶל־אֱלֹעֶר
הַבֶּהֱן וְהִצִּיא אֹתָהּ אֶל־מִדְבָּר לַמִּדְבָּר וְשָׂתָם
אֹתָהּ לַפָּנִי : וְלָקַח אֱלֹעֶר הַבֶּהֱן מִדָּמָה
בְּאֶצְבָּעוֹ וְהָיָה אֵל גִּזְתָּ פָנָי אֶהְיֶה עִדֵּי מִדָּמָה
שֶׁבַע פַּעֲמִים : וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לַעֲיִנִּי אֶת־
עֶרְוַת הָאֶתְּכָשָׁרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרִשְׁתָּהּ יִשְׂרָף :
וְלָקַח הַבֶּהֱן עֵץ אֲזִי וְאֹב וְשָׁנִי חֹלְעֵת
וְהִשְׁלִיךְ אֶל־חֲדָתָהּ שְׂרֵפֶת הַפָּרָה : לֹא וְכַסֵּם
בְּגִלְדֵי הַבֶּהֱן וְרָחַץ בְּשִׁירֵי בָּסִים וְאֶת־יָכָא
אֶל־הַמִּדְבָּרָה וְסָמָא הַבֶּהֱן עֲדֵה־עֶרְבִי : וְהִשְׂרַף
אֹתָהּ יָכַסֵּם בְּגִלְדֵי בָּסִים וְרָחַץ בְּשִׁירֵי בָּסִים
וְסָמָא עֲדֵה־עֶרְבִי : וְהָסִי אִישׁ מִדֹּר אֵת
אֲפֶר הַפָּרָה וְהִצִּיחַ סִדֵּן לַמִּדְבָּרָה בְּמִקְוִים
מִדֹּר וְהָיָה לַעֲדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁכָּתָה
לֹא נִדָּה וְסָמָא הָיָה : יִשְׁחָל לְכַסֵּם הָאֶפֶר
אֶת־אֲפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגִלְדֵי וְסָמָא עֲדֵה־
הָעֶרְבִי וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָיָה בְּתוֹכָם
לְהִקַּח עוֹלָם : הַגִּזְעַ בְּמִת לְכַלֵּנֶפֶשׁ אָדָם
וְסָמָא שֶׁבַעַת יָסִים : הָיָה וְתַחֲסִיבֵי בָּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבָיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִסְתַּר וְאֶם־לֹא
יִתְבָּא בָּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבָיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא
יִסְתַּר : כִּלְדִּגְלַעַת בְּמִת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־
יָסָה וְלֹא יִתְבָּא אֶת־סִשְׁקֵן יְהוָה מִסָּא
וְכִכְרֵתָה הַגִּפֶּשׁ הָיָה סִי־יִשְׂרָאֵל כִּי סִי גִדָּה
לֹא־יִדָּק עָלָיו מִסָּא יְהוָה עוֹד מִסָּאֵת בִּי :
זֹאת הַהוֹלָה אָדָם כִּי־יָסָה בְּאֵהֶל כִּלְדִּבָּא
אֶל־הָאֵהֶל וְכִלְדִּבָּאֵשׁ בְּאֵהֶל יִסָּא שֶׁבַעַת
יָסִים : וְכֹל קָלִי פִלֹּתָ אֲשֶׁר אֶתְּכֶנָּה סִי־סִי
עָלָיו מִסָּא הָיָה : וְכֹל אֲשֶׁר־יִזַּע עַל־פָּנָי
הַשְּׂדֵה כִּלְדִּבָּאֵשׁ אֶת־בְּנֵי־אָדָם

וְסִי : לַמִּסָּה־לִּי נִאִי־אֵל בְּיָסָה : אֵלֶּה סִמָּת
הָאָדָם אֲשֶׁר־שָׁלַח מִסָּה לְחַד אֶת־הָאָרֶץ
כִּי־כָא כִי־כָא לְחַדֵּעַ בְּרִטֹן יְהוָה :
יִשְׁחָל וְיִשְׁלַח אֹתָם מִסָּה לְחַד אֶת־הָאָרֶץ
כִּי־כָא וְאֵלֶּם עָלָיו זֶה בְּלִגְבִּי וְעָלִיתִם אֶת־
הָרֶר : וְדָאִיתִם אֶת־הָאָרֶץ מִה־הָיָה וְאֶת־
הָעֵם וְיִשְׁבַּע עָלֶיהָ הַחֹק הָיָה וְהָיָה הַמִּעַם
הָיָה אֶת־רֶב : וְכָא הָאָרֶץ אֶת־הָיָה יִשְׁבַּ
כִּי הַמִּבְּנָה הָיָה אֶם רָעָה וְכָא הָעֵרִים אֶת־
הָיָה יִשְׁבַּ בְּלִגְבִּי הַבְּמִצִּים אֶם בְּמִצִּים :
וְכָא הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הָיָה אֶת־הָיָה הַשְּׁמֵנָה
עַל־אֶתְּכֶנָּה וְהָיָה לְכַסֵּם כִּסְרֵי־הָאָרֶץ
וְהָיָה יִסְ בְּיָסָה עֲנָבִים :

וְיִקַּח לְחַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִי־חַד בְּנֵי־חַד
וְאֶתְּכֶנָּה בְּנֵי־אֵלֶּם וְאֶתְּכֶנָּה בְּנֵי־רִאשֹׁן :
וְיִקַּח לְחַד מִסָּה וְאֶתְּכֶנָּה סִי־יִשְׂרָאֵל
וְאֶתְּכֶנָּה וְאֶתְּכֶנָּה גִּשְׁיָא עֲדָה קִרְיָא מִדֹּר
אֶתְּכֶנָּה : וְיִקַּח עַל־מִסָּה וְעַל־אֶתְּכֶנָּה
וְאֶתְּכֶנָּה רִבְלִיִּם כִּי כִלְדִּבָּאֵשׁ כִּלְסִי
קִרְיָא וּבְתוֹכָם יְהוָה וְכִדֹּעַ הַתְּנַשֵּׁא עַל־
קִרְיָא יְהוָה : לֹא וְיִשְׁכַּע מִסָּה וְיִפֹּל עַל־פָּנָי :
וְיִקַּח אֶתְּכֶנָּה וְאֶתְּכֶנָּה לְאֶתְּכֶנָּה בְּכִי
וְיִקַּח יְהוָה אֶתְּכֶנָּה וְאֶתְּכֶנָּה וְהָיָה
אֶתְּכֶנָּה וְאֶתְּכֶנָּה יִסְתַּר בְּכִי־אֶתְּכֶנָּה : וְאֶתְּכֶנָּה
עַל־קִרְיָאֵם מִתְּכֶנָּה קִרְיָא וְכִלְדִּבָּאֵשׁ : וְהָיָה
בְּיָסָה : אִישׁ וְשִׁיט עָלֶיהָ : קִרְיָא לְאֶתְּכֶנָּה
סִי־יְהוָה הָיָה אֶתְּכֶנָּה יִסְתַּר יְהוָה הָיָה
הַקִּדֹּשׁ רִבְלִיִּם בְּנֵי־לִי : יִשְׁחָל וְאֶתְּכֶנָּה
אֶתְּכֶנָּה שִׁשְׁעִינָא בְּנֵי־לִי : הַמִּעַם
סִי־יְהוָה וְאֶתְּכֶנָּה יִשְׂרָאֵל אֶתְּכֶנָּה מִדֹּר
יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְּכֶנָּה אֶתְּכֶנָּה לְכַסֵּם אֶתְּכֶנָּה
עַבְדָּה מִסָּה יְהוָה וְלַעֲמֹד לְפָנָי הָעֲדָה
לְכַסֵּם : וְיִקַּח אֶתְּכֶנָּה וְאֶתְּכֶנָּה בְּנֵי־
לִי אֶתְּכֶנָּה וּבְכַסֵּם גִּם־כַּסֵּם : לִכֹּן אֶתְּכֶנָּה וְכִלְ
עַבְדָּה הַגִּזְעִים עַל־יְהוָה וְאֶתְּכֶנָּה מִה־הָיָה כִּי
הָיָה עָלָיו : וְיִשְׁלַח מִסָּה לְכַסֵּם לְחַד
וְאֶתְּכֶנָּה בְּנֵי־אֵלֶּם וְאֶתְּכֶנָּה לֹא נִשְׁלַח :

או בקרב יסבא שבעת ימים : ולקח לפנא
 כעשר שרפת הקטאח נתנו עליו סוס
 חיים אל-כלי :
 וירא בלק בוצפוד את פלא-שר-עשה
 ישראל לאמרי : ונער מאב כפני העם
 מאד כי רב-הוא ויגזן מאב כפני בני
 ישראל : ולאמר מאב אל-יבני סדן עשה
 ילחכו הקהל את-פל-סביבתו בלחך
 השור את ירק העדה ובלק בוצפוד בלה
 למאב בעת ההוא : יי נישלח בל-אבים
 אל-בלעם בוצפוד פתחה אשד על-דבר
 ארץ בני-עמי לקרא-לו לאמר רעה עם
 יצא סמ-הים רעה בסה את-עין הארץ והוא
 ישב סמלי : נעמה לקהלא אהלי את-
 העם הזה קי-עצום הוא סמלי אולי אוכל
 נקה בו ואנרשט מן-הארץ כי ידעתי את
 אשר-תקרה סכנה ואשד האר יאמר :
 נילכו וקני מאב ווקני מרן וקסמים בידם
 נילכו אל-בלעם וידברו אלו דברו בלק :
 יסאל נאמר אליהם ליש סה הלילה
 ותשבותי אתכם נבר פאשר ידבר יהיה אלי
 נישכו שני-מאב עס-בלעם : ויבא אלהים
 אל-בלעם נאמר כי האנשים האלה עמר :
 נאמר בלעם אל-האלהים בלק בוצפוד
 בלה מאב שלח אלו : רעה העם היצא
 סמ-הים נכס את-עין הארץ עשה לכה
 קה-הלי אלו אולי אוכל להלחם בו
 וגרשתי : נאמר אלהים אל-בלעם לא
 תלה עמכם לא תאז את-העם כי
 ברוך הוא :
 וידבר יהיה אל-משה לאמר : פתחם
 בוצפוד בראיהו נבון העב את-הסחי
 סעל בני-ישראל בקנאו את-קמתי בתוכם
 ולא-כליתי את-בני-ישראל בקמתי : לבן
 אמר הקני נתן לו את-גרתי שלום :
 יי והיתה לו ולזרעו אחיו ברוח פתח
 עולם פתח אשר קנא לאחיו נקבר על-
 לה

בני ישראל : ולשם איש תחלל המטה
 אשר הבה את-המקלות וקני בוצפוד
 נעלא בית-אב לשקעני : ולשם האשה
 המטה המדנית פובי בת-אור ראש אסות
 בית-אב בסדן היא : יסאל וידבר יהיה
 אל-משה לאמר : צור את-המקלות
 והביתם אותם : כי צורים הם לכם
 בנבלתם אשר-נקלו לכם על-דבר-שעור
 ועל-דבר פובי בת-אשד מרן אתכם
 המטה ביום-המפנה על-דבר-שעור : ויהי
 אחרי המפנה ונאמר יהיה אל-משה ואל
 אדעור בוצפוד הקהל לאמר : קנא את-
 ראש : כל-עדת בני-ישראל מכן עשרים
 ענה וסעלה לבית אבהם כל-יצא צבא
 בוצפוד : וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
 בערבית מאב על-ידן ירחו לאמר : מכן
 עשרים ענה וסעלה פאשר צנה יהיה את-
 משה ובני ישראל היצאים בארץ מצרים :
 וידבר משה אל-ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צנה יהיה :
 איש קי-ידור נדר ליהיה או-השבע שבעה
 לאמר אסר על-גשמי לא יחל דברו קכל-
 היצא ספיו מעשה : ואשה קי-תדר נדר
 ליהיה ואסרה אסר בבית אביה בנשתי :
 ולשם אביה את-נדרה ואסרה אשר אסרה
 על-נפשה והתחיל לה אביה וקמו קל-
 נדריה וכל-אמר אשר-אסרה על-נפשה
 יקום : ואסדניא אביה אתה בתם שמעו
 כל-נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה
 לא יקום ויהיה יסלח-לה קי-תגא אביה
 אתה : ואסדה הקנה לאיש ונדרה עליה
 או סכסא עשתי אשד אסרה על-נפשה :
 וישמע אישה ביום שמעו והתחיל לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה
 יקמו : ואם ביום שמעו אישה יקמו אותה
 והפך את-נדרה אשר עליה ואת סכסא
 עשתי אשד אסרה על-נפשה ויהיה יסלח-
 לה

וידבר יהיה אל-משה לאמר : פתחם
 בוצפוד בראיהו נבון העב את-הסחי
 סעל בני-ישראל בקנאו את-קמתי בתוכם
 ולא-כליתי את-בני-ישראל בקמתי : לבן
 אמר הקני נתן לו את-גרתי שלום :
 יי והיתה לו ולזרעו אחיו ברוח פתח
 עולם פתח אשר קנא לאחיו נקבר על-
 לה

לה: יי ותר אלכנה תרשעה כל אשר
אסרה על נפשה יקום עליה: ואם בית
אשה גרה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה: ושם אשה והתרש לה לא
תא אתה וקמו כל גרלה וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקום: ואם דבר יפר
אתם ואשה ביתם ששנו כל מצא שפתיה
לגרה ולאסר נפשה לא יקום אשה
הפךם מהה יסח לה: ייאל כל גר
וכל שבעת אסר לעת נפש אשה יקום
ואשה יפרט: ואם התרש יחלש זה
אשה מיום אל יום ותקום את כל גרלה
או את כל אסרה אשר עליה תקום אתם
כי התרש לה ביום שמש: ואם דבר יפר
אתם אתר ששנו תשא את עותה: אלה
הדקים אשר צוה יהוה את משה בן איש
לאשה ביד אב לבית בנעיה בית אביה:
אלה מסעי בני ישראל אשר תצאו
סארן מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן:
ותכתב משה את כוצאתם למסעיהם על
פי יהוה ואלה כסעיהם למוצאותם: ומסע
ברעכסם בתרש הראשון בחמשה עשר יום
לתרש הראשון כמחרת הפסח יצאו בגר
ישראל ביד רמה לעני כל סעיהם:
וימצוהם סעיהם את אשר הנה יהוה
בהם כל גר וכל אלהם עשה יהוה
שפטים: ומסע בגרשאל ברעכסם ויחט
בסבת: ומסע מסכת ויחט באהם אשר
במצח המדבר: ייאל ומסע באהם נלשב
על פי החיות אשר על פני בעל צפון ויחט
לפני מגדל: ומסע ספני החיות בעבר
בתוך נחם המדבר וילכי גרה על שנת
יסים במדבר אתם ויחט במרה: ומסע
מקרה ויבאו אילמה ובאילם שמים עשנה
עית פים ושבעים מקרים ויחט ימים:
ומסע באילם ויחט על ים סוף:
אלה יסעיהם אשר דבר משה אל כל

ישראל בעבר הים במדבר בערבה כל
סוף ביד פאח ויבן הקל וילכו ויחצרו וי
ותב: אשר אשר יום מחרב הרר ויחצרו
יד קבל פתח: ויחצו בארבעים ענה
במשכיהם תרש באחד לתרש דבר משה
אל בני ישראל כל אשר צוה יהוה אלה
אלהם: יי אתר הפחו את סדון מלה
האמר אשר ילשב בחשבון ואת עז מלה
הפחו אשר ילשב בעשירות בארבע:
בעבר הים בארץ טאב ויחט משה
באר את החמה הווא לאמר: יהוה
אלהי דבר אלע פתח לאמר רב לכם
שבת ביד הוה: פנו: ומסע לכם ויבאו הר
האמר ואל כל שבני בערבה ביד
וישאלה ויבנו ויחצו הים ארץ הפגוע
ותלבנו עד דגרה תגדל גר פרת:
ייאל ראה נהי לפניהם את הארץ באו
חש את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק ויעקב לה
לכם ולחכם אחרים: ואמר אלכם בעת
הוא לאמר לא אביל לבדי שאת אהבם:
יהוה אלהיכם ודגה אהבם ותקום היום
בכוכבי השמים לדב: ייאל אלה אבותכם
יקח עליכם בכם אלה פעמים ויבנה אהבם
באשר דבר לכם:

ואתחנן את יהוה בעת ההוא לאמר:
אדני יהוה אלהי החיות להראות את
עכרה את גרלה ואת יהוה הווא אשר
מאל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשה ויבנה ויחט: אעברה נא ויחט
את הארץ במיכה אשר בעבר הים הים
הסוב הוה ותלבנו: יי ויחט יהוה פי
למענכם ולא ששע אלי ויאמר יהוה אלי
רב לה אליהם דבר אלי עוד בדבר הוה:
עלה: ראש הפסח ושלא ענה יסה ויפנה
ויתקע ויחט ויחט בענה כילא: תעבר
את הים סוף: ויחט את יהוה ויחט

ואמצאו בידו יעבר לפנל העם הזה וזה
 יגחיל אותם את הארץ אשר תראה :
 ונשב בליא סל בית פעור : ועתה ישראל
 שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי
 קלמר אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהיה אליה
 אבותיכם נתן לכם : לא תספו על הרבו
 אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
 מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר
 עשה יהוה בבעל פעור כי בלהאיש אשר
 הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
 סקרבך : ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
 חיים כלכם היום : ישראל ראה : למדתי
 אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה
 אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם
 כי הוא חכמתכם וביתכם לעני העמים
 אשר ישמעו את בל החקים האלה ואמרו
 רק עמיכם ונכון רגוי גדול הזה : כי
 מיני גדול אשר לו אלהים קרבים אליו
 ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו : ומי
 גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 והיה : עקב תשמעו את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
 אלהיך לה את הברית ואת הברית אשר
 נשבע לאבותיך : ואברהם ויברכה ויברכה
 ויברך פרי בטנה ושרי אדמתה דגנה
 ותירשה ויצהרה שר אלהיה ועשתת
 צאנה על האדמה אשר נשבע לאבותיך
 לתת לה : ברובה תהיה מפל העמים לא
 יהיה בך עקר ועקרה ובהסתה : והסיר
 יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים
 אשר ירעת לא ישימם בך ונתנם בכל
 שנאיה : ואבלת את כל העמים אשר יהיה
 אלהי נתן לה לא יתחוס עינה עליהם ולא

חעבר את אלהיכם כי בוקש הוא לי :
 כי תאמר בלבבך רבים היום האלה ממני
 איכה אוכל להרשם : לא תירא מהם
 וכו' תזכר את אשר עשיתי יהוה אלהיך
 לפרעה ולכל מצרים : המסת הנדל ל אשר
 ראו עיניך והאמת והמפתים והיד הנקרה
 והורע הנשלה אשר הוצאה יהוה אלהיך
 כריעטה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ושלח
 יהוה אלהיך בם ער אבר הנשאים
 והגסתרים מפניה : לא תצרץ מפניהם כי
 יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא :
 לוי ונשל יהוה אלהיך את ידו ונא
 סגנה מעט מעט לא תוכל פלחם סגר פו
 תרבה עליה חית השדה : ונתנם יהוה
 אלהיך לפניך והדם סרוסה גדלה עד
 השמים : ונתן מלכיהם בינה והאבדת
 את שמם סתת השמים לא יתוצב
 איש בקניה עד השמרה אתם : פסילי
 אלהיהם תטרפון באש לא יתחם בסף
 וזה עליהם ולקחת לה פן תוקש בו כי
 תועבת יהוה אלהיך הוא : ולא תביא
 חזקה אל ביתה והיית חרם פסח עקץ
 תשקצנו ותעב : ותעבנו כי ירם הוא :
 כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון
 לעשות למען תחיו וירביתם ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם : תכרת את כל הדרה אשר
 הוליקה יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
 במדבר למען ענתה לגסה לרעת את
 אשר בלבבך ותשמי מצותי אם לא :
 ויענה וירעבה ויאכלה את דמם אשר לא
 ירעת ולא ידעו אבותיה למען הודיעה כי
 לא על הלתם לבד יהיה האדם כי על כל
 סוצא פרייה יהיה האדם : ישראל שמלתה
 לא בקחה מעליה ותלה לא בצקה זה
 ארבעים שנה : וידעת עס לבבה כי באשר

וַיִּסַּח אֵלֶי אֱלֹהֵיהֶם הַגִּדְעָן וְהַבְּרִיתִים אֶת־שֵׁם
מְדַבְּרֵיהֶם הַזֶּה : לֹא־תַעֲשֶׂן כֹּן לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אִם־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־יְבָרַךְ
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׂבִיבוֹתָם לְשׁוֹם אֶת־
שְׂמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּן תִּדְרָשׁוּ וּבֹאת שָׁמָּה :
יִשְׂרָאֵל וְהִבְאֵתָם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וְהִבְחִילָם
וְאֵת מַעֲשֵׂיהֶיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יָדְכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָחֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקִרְכֶם
וְזִמְתֵּיכֶם : וְאָכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּשְׂמֵחֵיכֶם בְּכָל־מִשְׁלַח יָדְכֶם אִתְּם וּבְהִיבֵכֶם
אֲשֶׁר בָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תַעֲשֶׂן
כְּכָל־אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עֲשִׂים כֹּה הָיָה אִישׁ כָּל־
הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו : כִּי לֹא־בֹאתֶם עֲדֵעֲתָה אֶל־
הַמִּטְעָה וְאֶל־הַנִּחְלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָהֶם : וַעֲבַדְתֶּם אֶת־תִּירְדֹן וַיִּשְׁבְּתֶם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אִתְּכֶם
וְהִנֵּה לָכֶם מִכָּל־אֵיבֵיכֶם סָבִיב
וַיִּשְׁבְּתֶם־בְּכֶסֶף :

שְׂפָטִים וְשֹׁטְטִים הַתְּוֹלָה בְּכָל־שְׁעָרֶיהָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם לְשִׁבְתָּהּ וְשִׁמְשָׁה
אֶת־הָעָם מִשְׁפָּט־צֶדֶק : לֹא־תִמָּסֶה מִשְׁפָּט
לֹא תִגְדֹּר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁד כִּי הַשֹּׁד
תַּעֲרֹץ צִיָּה תִקָּסֵם וַיִּסַּח דְּבַר צִדִּיקִים :
צֶדֶק צֶדֶק הַיְדָר לִסְעָן תַּחֲוִיה וַיִּדְרֹשׁ אֶת־
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם : לֹא־
תִסַּע לָהֶם אֲשֶׁר־הָיָה כָּל־עַץ אֶצֶל סוּפַת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּהֶם : וְלֹא־תִקַּם לָהֶם
מִצְוָה אֲשֶׁר שָׁמָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא־
תִקַּח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁד וְשָׁה אֲשֶׁר יְהוָה
בּוֹ טֹם כָּל דְּבַר יָדָע כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הָיָה : כִּי־יִסָּצֵא בְּקִרְבָּהּ בְּאֶחָד
שְׁעָרֶיהָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם אִישׁ אֶת־
אִשָּׁה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לַעֲבֹד בְּרִית : וְלֹא־יַעֲבֹד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ
לְכָל־צִבְיָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי : וְהָיָה־
לָהֶם וְשִׁמְשָׁה וְדִרְשָׁה הַיָּסֵב וְהָיָה אִמָּת נָכוֹן
הַדָּבָר

וַיִּסַּח אֵלֶי אֱלֹהֵיכֶם הַגִּדְעָן וְהַבְּרִיתִים :
וְהִבְחִילָם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְכֹת
בְּדִרְבָּיו וְלִירְאָה אֹתוֹ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
סָבִיבֵהּ אֶל־אֶרֶץ שׁוֹבָה אֶרֶץ נִחְלֵי טֹם
עֵינָהּ וְהַרְמֵת יָצְאִים בְּבִקְעָה וּבְרָר : אֶרֶץ
הַסֵּה וְשִׁעֲלָה תִנָּן וְהַמֵּה וְרִמָּן אֶרֶץ־רִמָּה
שָׁם וּרְבֹשׁ : אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בִסְכָבֶתָהּ
תִּאֲכַל־בָּהּ לָחֶם לֹא־תִחַסֵּר כֹּל כֹּה אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבִיָּה בְּרֹל וּבְרִיתֶיהָ תִתְּצֵב נִחְשָׁת :
וְאִכְלָת וְשִׁבְעָת וּבְרִית אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
עַל־הָאֶרֶץ תִּטְבֶּה אֲשֶׁר תִּתְּוֹלָה :

וְרָאִת אֲנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה
וְקִלְלָה : אֶת־הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר תַּשְׁכֵּנוּ אֶל־
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם : וְהַקִּלְלָה אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ
אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְכִדְמֶם מִן־דִּלְדֹרָה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אֶרֶץ
אֲלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יַדְעֶתֶם : וְהָיָה כִּי
יִבְיָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ
כֹּאֲשֶׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִהְיָתָ אֶת־הַבְּרִכָּה עַל־
הָר גְּרִיִּים וְאֶת־הַקִּלְלָה עַל־הָר עֵיבָל :
הַלֹּא־תִמָּסֶה בְּעֵבֶר תִּירְדֹן אֶת־יִירְדֹה מִבְּאֵר
הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנָעָנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִל
הַגִּלְגָּל אֶצֶל אֲלֹנֵי סִדֵּה : כִּי אִתְּם עֲבָרִים
אֶת־תִּירְדֹן לִבְאֵר לְרִשְׁתָּה אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיִּדְרֹשְׁתֶּם אֹתָהּ
וַיִּשְׁבְּתֶם־בָּהּ : לֹא־וַיִּשְׁכַּדְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת־קִלְ
הַחֲקִים וְאֶת־הַשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן
לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם : אֱלֹהֵי הַחֲקִים וְהַשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תַּשְׁמִיחַן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ כְּלִי־יָסִים
אֲשֶׁר־אִתְּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה : אֲבָר
תִּאֲבִדוּן אֶת־כָּל־הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר עָבַדְתֶּם
הַגִּזִּים אֲשֶׁר אִתְּם יָרִשִׁים אִתְּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם
עַל־הָהָרִים הָרָסִים וְעַל־הַתְּבָעוֹת וְהַתְּחָת כָּל־
עֵרְבָעָן : וְנִחְשָׁתֶם אֶת־סוּבָתְכֶם וְשִׁבְתֶּם
אֶת־מִצְבֹּתֶם וְאֲשִׁרְיֵיהֶם תַּשְׁרִפֶּן בָּאֵשׁ

הבט לשנאה : והנה ביתם תהיה את
בני את אשר יהיה לו לא יכל לבטל את
בן האשה על פני בן השנאה הבט :
כי את הבט בן השנאה יציר לתת
לו פי שלים בכל אשר ימצא לו כי
הוא ראשית אלו לו מספס הבט :
ישראל כיהיה לאיש בן סדר וסדר אינו
שם בקול אביו ובקול אם וסדר אלו ולא
ישמע אלהים : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
ארו אלזקני עירו ואלשער סכס : ואמר
אלזקני עירו בנט זה סדר וכלה אינו
שם בקול חלל וסבא : ותגשו כל
אנשי עירו באבנים וסו ובקרת הרע
סכס וכל ישראל ישמעו וראו :

והיה כיתבוא אל הארץ אשר יהיה
אלהיה נתן לה נחלה ורשתה וישבת בה :
ולקחה כראשית : כל פרי האדמה אשר
תביא סארה אשר יהיה אלהיה נתן לו
ושם בטנא והלכת אל הסכס אשר
יבחר יהיה אלהיה לשון שם שם :
ובאת אל הבט אשר יהיה בים
רם ואמר אליו הנני הים ליהיה
אלהיה כיתבאתי אל הארץ אשר נשבע
יהיה לאבותי לתת לו : לי ולקח הבט
הטנא סדר והנני לפני סכס יהיה
אלהיה : וענית ואמרת לפני יהיה אלהיה
ארכי אבד אבי ביד סכס נער שם
בסרי סכס והישר לטי גדול עצום ורב :
וירש אתנו הסכס ויענט ויהט עליט
עבדה קשה : ותצעק אל יהיה אלהיה
אבותי וישמע יהיה את קולו וראו את
עניו ואת עמלו ואת לחצו : ויצא יהיה
סכס ביד חזקה וכוץ נסיה ובסראגל
ובאותו ובמסות : ויבא אל הסכס הים
ותן לו את הארץ הארץ ובה חלב
ודבש : ועשה הים הבאתי את ראשית פרי
הארץ אשר נתת לי יהיה והנני לפני
יהיה

ויעשה הים ויהיה את ישראל :
והוצאת את האיש הזה או את האשה
ההוא אשר שם את הדבר הרע הזה אל
שערה את האיש או את האשה וסכלתם
באבנים וסו : עלי פי שנים ערים או
עלטה ערים סכס הסת לא יסת עלי פי
עד אחד : יד הערים תהיה בראשנה
להסילו ויד גלהם בארנה ובקרת הרע
סכס : כי יסל סכס דבר לסכס ביד
דם לדם ביד דין וכן נע לנע דבר
ריב בשערה וסכס תלית אל הסכס
אשר יבחר יהיה אלהיה ס : ובאת אל
הבטים הללם ואל הסכס אשר יהיה
פנים הים ורשת והנני לו את דבר
הסכס : ועשית עלי פי דבר אשר ינח
לו סכס הים והוא אשר יבחר יהיה
ושמרת לעשות בכל אשר יהיה : ישראל על
פי הנחלה אשר יהיה ועל הסכס אשר
יאמר לה תעשה לא תסור סכס אשר
ינח לו יסו וסכס : והאיש אשר יעשה
גדולו לכלי שם אלהיה העמר לכה
שם את יהיה אלהיה או אלהיה וסו
האיש ההוא ובקרת הרע סכס : וכל
העם ישמעו וראו ולא יידון עוד :

כיתצא לסכס על איבה נתן
יהיה אלהיה ביד ושכית שכית : וראית
בשביה אשת וסכס וסכס כה לכה
לה לאשה : והבאתה אלהיה בידה וכלה
את ראשה ועשתה את צפרניה : והסרה
את סכלת שביה סעליה וסכס בביתה
ובכחה את אביה ואת אמה יח יסו ואמר
כן תבוא אליה ובעלה יהיה לה לאשה :
והיה אסל חסות כה וסכס לנשמה
יסר לאת צפרנה בים לאת עסר כה
תחת אשר עניה : לי כיתחין לאיש
שמי נשים האמת והבה וראית שטאה
והנני בים האשה והשנאה והיה הבט

יהיה אליה והשתחית לפני יהוה אלהיה:
ושמרת בכל דבר אשר נתתי לך יהוה
אלהיה ולביתך אתה והלוי והגר אשר
בקרבך: ישראל פי חבלה לעשר את כל
מעשר תביאתך בשנה השלישית שנת
הקציר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו: ואסרת לפני יהוה
אלהיה בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
צויתני לא עברתי מצותיה ולא שחת:
לא אכלתי באני כמנו ולא בערתי ממנו
בסמא ולא נתתי ממנו למת שבעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי בכל אשר צויתני:
השקיפה מסעון קדשך מן השמים וברך את
עמך את ישראל ואת הארץ אשר נתתה
לנו כאשר גשבעת לאבותינו ארץ זבת
חלב ודבש:

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם וטעריכם
כל איש ישראל: טעם נשיכם ונדה אשר
בקרב מחנה מחטב עצים עד שאב מים:
דערה בבית יהוה אלהיה ובאלתו אשר
יהוה אלהיה כרת עמך היום: לוי למען הקים
אתה היום: לו לעם ודא יהיה לך
לא להים כאשר דבר לך ובאשר גשבע
לאבותיך לאברהם ליצחק ויעקב: ולא
אתם לבדכם אנכי כרת את הברית
הזאת ואת האלה הזאת: פי את אשר ישנו
פה עמל עמל היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמל היום: ישראל ברי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר
עברתם: ותראו את שקציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם: פריש בכם
איש ארשה או מספתה או שבת אשר
לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים והם פניש בכם

שש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו
לאמר שלום יהיה לי כי בשרדות לבי אלה
למען כפות הרות את העמא: לא יאבה
יהוה כלל לו כי או יעשן אף יהוה וקנאתו
באיש שהוא ורבה בו כל האלה הבתובה
בספר הזה וסחה יהוה את שמו בתחת
השמים: והבדילו יהוה לרעה סבל שבטי
ישראל בכל אלות הקדושת הבתובה בספר
התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם
אשר יקמו מאתריכם והגבלי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את ימכות הארץ ההוא
ואת תחלתה אשר יחלה יהוה בה: נפרית
ומלת שרפה כל ארצה לא תורע ולא
הצמח ולא יעלה בה כל עשב כסה שבת
סרס ועמרת ארמה וצבאים אשר רפה יהוה
באפו ובחמתו: ואמר כל דגים על ימה
עשה יהוה בכה לארץ הזאת מה חרי האף
גדול הזה: ואמר על אשר עזבו את
ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עמם
בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו
אלהים אחרים וישתחו להם אלהים אשר
לא ידעום ולא חלק דם: וימר אף יהוה
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה
הבתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל
אדמהם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אתרת כיום הזה: הנסחת ליהוה
אלהינו והגלות לנו ולבנותי עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת:

וילך משה וידבר את הדברים האלה
אל כל ישראל: ויאמר אלהם בן סאה
ועשרים שנה אנכי היום לא יאכל עוד
לצאת ולבא ויהוה אמר אלי לא תעבד את
היורד הזה: יהוה אלהיך הוא עבד לפניך
הוא יסיד את דגים האלה סלפניה
וירשתם יושע הוא עבד לפניך כאשר דבר
יהוה: לוי ועשה יהוה לכם כאשר עשה
לסיוח

עַל אֲבִיךָ וְעַל יְהוָה וְעַל אֶרֶץ וְעַל מִלְּחָמָה :
 בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ נָחֵם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַעֲבֹד
 גְּבֻלַּת עַמִּים לְכַכְּפֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי חָלַק
 יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶלֶל גְּחֻלָּתוֹ : יִסְצֹאֲהוּ
 בְּאֶרֶץ כְּדָר וּבְתוֹחַ יֵלֵךְ יִשְׁכֵּן יִסְבֹּגֻטוּ
 יִבְנֶנּוּ יִבְנוּ יִצְנֶנּוּ כְּאִשּׁוֹן עֵינָיו : כְּנֶשֶׁר יַעֲזֹר
 קַעַל עַל-עוֹלָיו יִרְחֹם יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ
 יִשְׁאֲרֵהוּ עַל-אֲבָרָתוֹ : יְהוָה בְּרַד יִתֵּן וְאֵן
 עִשֵּׂי אֵל נָכָר :

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ כִּשֵּׁת אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ : וְאִמְרָה
 יְהוָה סִסְטֵי בָּא וְהוֹחַ כִּשְׁטִיר לְמֹת הוֹסִיעַ
 סִבֵּר פֶּאֶרְךָ וְאַתָּה כְּרַבְבָּת קֹדֶשׁ כִּיכִיט אִישׁ
 דָּת לְמֹת : אִם חֲקֹב עַמִּים כְּלִי-קִדְשִׁי בְּדָה
 וְהֵם הָבֹו לְרִנְלָה יִשְׂאֵה כִּדְבָרְהֶיךָ : הוֹרַח
 צִוְּהִי-לֵט מִשְׁחָה כְּוֹרֶשֶׁת קְהֵלֶת יַעֲקֹב :
 וְהִי בִישְׁרֹן כִּלְהָ בְּרַחֲמֶיךָ רָאשֵׁי עַמִּינִת
 שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רְאוּבֵן וְאַלְמִינָה וְהִי
 סִתִּי כִסְפֹּר : וְזֹאת לִיהוֹדָה וְיִאמֹר שִׁמְעֵה
 יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאַל-תַּעַשׂ חֲבִיטָנוּ יְדִיו רַב
 לוֹ וְנִזְרֹר כִּצְרוּ הַהֵהָה : לִי וּלְלוֹי אֲבִיר תְּכִיָּה
 וְאוֹרִיָּה לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּכִסֵּה
 תְּרִיבָה עַל-סֵט כְּרִיבָה : הַאֲבִיר לְאִבּוֹ
 וְלֹא-סֵט לֹא רִאיוֹתָיו וְאַתָּה-אֲחִיו לֹא דְבִיר וְאַתָּה-
 בְּנִיו לֹא יָדַע כִּי עָזְרוּ אֲבִירָתָהּ וּבְרִיתָהּ
 יִצָּח : יְחִי כִשְׁפָטִיָּה לְיַעֲקֹב וְתוֹרִיָּה
 לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמֵשׁ כְּסוּדָה בְּאַפָּה וּכְלִיל עַל-
 סוּבָהָה : בְּרַךְ יְהוָה חֵיל וּפְעַל יְדֵיו תִּרְחֹם
 כְּהֵן כְּתָנִים קָכִי וְכִשְׁמֹאִי כְּדִי-סוּכִין :
 לְבָנִים אֲבִיר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶסֶח עָלָיו
 חֲפֵץ עָלָיו כְּלִי-חַיִּים וּבֵן כְּתָמִי שִׁכֵּן :
 יִשְׂאֵל אֲלִיָּסָה אֲבִיר מְבָרַח יְהוָה אֲרָצוֹ
 מִכְּנֵד עַמִּים כְּסֵל וּמִתְרַם רִבְצָת הַהֵהָה :
 וּמִכְּנֵד תְּבוּאָת שְׁמֵשׁ וּמִכְּנֵד גִּרְשׁ יִרְחִים :
 וּמִרְאֵשׁ הַדִּי-יָקָדִם וּמִכְּנֵד גְּבֻשָׁת שֶׁלֶם : וּמִכְּנֵד
 אֲרָץ וּמִלֵּא-וֹדֶעַן עֵינֵינוּ סִנָּה תְּבוּאָתָהּ לְרִאֵשׁ
 יִסְפָּה תִקְדֹּשׁ נִזִּיר אֲחִיו : כְּבוֹד שׁוֹרֵי הַדָּר לוֹ

לְסִיחָן וְלַעֲוֹג סִלְכֵי הַאֲבִיר וְהָאֲרָצָה אֲשֶׁר
 הִשְׁמִיד אֹהֶם : וְעַתָּה יְהוָה לִפְנֵיכֶם וְעֲשִׂיתֶם
 לָהֶם כְּכָל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹהֶם :
 חוֹקוֹ וְאִמְצֹו אֲלִיהֶם וְאַל-תִּהְיֶה כְּפִנֵּיתָם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא הַחֵלֶךְ עִמָּךְ לֹא יִפָּקֶה
 וְלֹא יִשְׁוֹבֶה : יִשְׂרָאֵל וְיִקְרָא כִּשְׁמֵהּ לִיהוֹשִׁיעַ
 וְיִאמֹר אֱלֹו לַעֲזִי כְּלִי-יִשְׂרָאֵל חוֹק וְאִמָּץ כִּי
 אִתָּה תְּבוּא אֲתִיהֶם הוּא אֱלֹהֵי-אֶרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
 תִּגְחִילָנָה אוֹתָם : וְיְהוָה הוּא : הַחֵלֶךְ לִפְנֵיךָ
 הוּא יְהוָה עִמָּךְ לֹא יִפָּקֶה וְלֹא יִשְׁוֹבֶה לֹא
 חִירָא וְלֹא תִתֵּן : וְיִקְרָא כִּשְׁמֵהּ אֲתִיהֶם
 הוּא וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי-הַבְּרִית בְּנֵי לוֹי תְּכַשֵּׁם
 אֲתִיהֶם בְּרִית יְהוָה וְאַל-תִּזְכְּנוּ יִשְׂרָאֵל :
 נִצְוֹ מִשְׁחָה אוֹתָם לְאִמְרֵי מִקָּץ : שְׁבַע עֲשָׂרִים
 בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּתַנֵּי הַסְּבוֹת : בְּבוֹא
 כְּלִי-יִשְׂרָאֵל לְרִאֵת אֲתִיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 כְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְתָּר תִּקְרָא אֲתִיהֶם הוּא
 גִּבֹּר כְּלִי-יִשְׂרָאֵל בְּאֲזִיָּהֶם : דְּקָהֶל אֲתִיהֶם
 הַאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַנְּשִׁים אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי
 לְמַעַן יִשְׁבְּעוּ וְלִמְעַן יִקְרָאוּ אֲתִיהֶם
 אֲתִיהֶם וְיִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֲתִיהֶם הַתּוֹרָה
 הַיָּתִיד : וּבְגִיתָם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּ יִשְׁבְּעוּ וְלִמְעַן
 לִירָאָה אֲתִיהֶם אֱלֹהֵיכֶם כְּלִי-חַיִּים אֲשֶׁר
 אֲתִיהֶם חַיִּים עַל-הָאֲרָצָה אֲשֶׁר אֲתִיהֶם עֲבָרִים
 אֲתִיהֶם שְׁמֵהּ דְּרִשְׁתָּה :

הַאֲנָשִׁים הַנְּשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַנְּשִׁים
 אֲבִירָתִי בְּשַׁעֲרֵי עַל-דְּשָׁא וּבְרִיבִים עַל-
 עֲשָׂב : כִּי שֵׁם יְהוָה אֲבִירָה הֵבֵן גִּבֹּר
 לְאִלְהוּת : לִי הַצֹּר תְּכִיָּה פִּגְלֵי כִי בְּלִי-
 דְּרָכֵי מִשְׁמֵשׁ אֵל אֲמִינָה וְאֵן עוֹל צְדִיק
 וְלִשְׁדֵּה הוּא : שְׁמֵת לוֹ לֹא בְּנֵיו מִסְּמֵד דְּדֹר עֲקָשׁ
 וּפְתִלְתִּל : חִי רַבְתִּי יְהוָה חַיִּים מִצִּי חַיִּים
 כְּלִי-חַיִּים תִּתֵּן לְרִאֵת עִם גְּבִיל וְלֹא תִכֵּם
 הַלֵּא-הוּא אֲבִירָה קִנָּה הוּא עֲשִׂיהָ וְיִכְנֶנָּה :
 יִשְׂרָאֵל וְכֹרֵ וְסוֹת עוֹלָם בְּתִי שְׁמֵת דְּרִי-יְהוָה

17

צור כל העולם צורין בכל העולם • האל
תאמן האמן וישלח • סגור וקצם •
שכל דבריו אמת ונצח • האמן אמת הוא
ידע אלדד • האקנים דבריה ודבר אחר
בדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל כל
נאמן ורחמן אמת • ברך אשה ידע האל
תאמן בכל דבריו •

רחם על ציון כי היא בית חקנו ולשון
נפש האשמה והעלמה בקרבה גיט • ברך
אמת ידע כי שבת ציון בבגד •
שבת ידע אלדד • האקנים דבריה
עברה • ובמלכות בית דוד קשתה • בקרבה
יבא ויגל לבנו מלכנו לא ישוב • ולא
יחל עוד אנשים את קבוצ • כי בשם
ברכה נשבעת לו שלא יקבה נח לשלם
ועד • ברך אמת ידע ברך וזר •

ידע סגור כלדע • האל אמת בן דבר
בכלה אל ידע לאמר בקול ידע ידע
סגור אמת האל בן אמת •
יבש • קרבה • אמת ידע לסתים אמת
לשמה את שבתו ובתו באשם הפצה
ומחזקים במרתו • ונהלי להם בביתו
ובחוסתו יד • וישם טוב מבנים ובקטת
שולם אמת אמת לא יקבת • ובני דבר
האמת על ידע לשבתו ולמדתו את שם
ידע להחיות לו לעבדים כל שבת שבת
במלך ומחזקים בביתו • והביתים אל
הד קרלי ושמחתים בבית האל שולחם
הביתם קרצו על שבתו כי ביתו בית הפלה
יבא לכל העולם • נאם אדני ידע בקבץ
נרתי וזרעל עוד אקבץ עליו לנקבץ •
ברוך אמת ידע אלדד כלד העולם

סימן לקריאת חזל המועד פסח

משך • תורא • קדש • בכסא • פסל • במדברא • שלח • בוכרא •

וחז כאל זס לי כל פסח בשנת לו באל בשנת לו ב' בשנת •

ואם כל פסח במדבר בשנת מהבין מד בקיאות כל דרך זס •

משך • תורא • פסל • קדש • בכסא • במדברא • שלח • בוכרא •

לשם בשנת זכר פסח קרין רחם אמת אלי ב' פסל לך כי עד באל אמת ולמספר חקירות

קריאה

ליום ראשון דחול המועד פסח

ויקרא כ"ב כ"ב

וידבר יהוה אל משה לאמר : עזר ארבעה
 ארעו כי יולד יהיה לבעת ימים ההם
 אחד ומחס השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
 ליהוה : וישור ארבעה אתו ואת-בט לא
 תשחטו ביום אחד : וכיהובתו וכתהודה
 ליהוה לרצונכם תושר : ביום ההוא יאכל
 לאדהתירו סמנו עד-בקר אני יהוה : ושחרתם
 סצולתי ועיניכם אתם אני יהוה : ולא תחלו
 אהלים קדש ונקדשתי ביום בני ישראל
 אני יהוה מקדשכם : המציא אתכם מארץ
 מצרים להיוות לכם לאלהים אני יהוה : פ
 בשנת ג וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה
 אשר תקרא אתם מקראי קדש אלה הם
 מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום
 השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל-
 מלאכת לא העשו שבת הוא ליהוה בכל
 משבתתכם : פ לוי ונשנת ג אלה מועדי יהוה
 מקראי קדש אשר תקרא אתם במועדים :
 בתוך הראשון בארבעה עשר לחודש בין
 הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום
 לחודש הזה תג המצות ליהוה שבעת ימים
 מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש
 יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא העשו :
 והקרבנות אשר ליהוה שבעת ימים ביום
 השביעי מקרא קדש כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו : פ בשנת ד וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כיהובאו
 אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-

קצירה ורבאתם את-עבר ראשית קצירכם
 אל-הבית : והניף את-העמר לפני יהוה
 לתנכם כמחרת השבת וניפנו הבית :
 וקציתם ביום הניפכם אתהעמר כבש תמים
 בדשנה לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים
 סלת בלולת בשמן אשר ליהוה ריח ניחח
 ונקטו ונכנה כי יין רביעת הבית : ולחם וקלי
 וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד
 הביאכם את-קרבן אלהיכם הקט עולם
 לדלתכם בכל משבתתכם : פ ישראל ונשנת ח
 וקצרתם לכם כמחרת השבת מיום הביאכם
 את-עמר התנופה שבע שבתות תמימות
 תהיינה : עד כמחרת השבת השביעת הקציר
 חמשים יום והקרבנות מנחה חדשה ליהוה :
 משבתתכם תביאו לחם תנופה שנים שני
 עשרנים סלת תהייה חמץ תאפינה בבגדים
 ליהוה : והקרבנות על-הלחם שבעת קבשים
 המיסם בני שלה וסר בדבקר אחד ואילם
 שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסביתם אשת
 ריחנית ליהוה : ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לחב שלמים :
 והניף הבית : אתם על לחם הבגדים תנופה
 לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה
 לבית : וקראתם בעצם : היום הזה מקרא-
 קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו
 וקט : עולם בכל-משבתתכם לדלתכם :
 ובקצרתם את-קציר ארצכם לא-תכלה קצת
 שדה בקצירה ולקט קצירה לא תלקט לעני
 ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : פ רביעי

שבעת ימים: ונתתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחודש
השביעי תחג אותו: בסדר השבוע שבעת
ימים כל הארץ בישראל ישובו בסדר:
למען ידעו דרתיכם כי בסדר זה שבתתי את
בני ישראל בהוציאיו אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את מועדי
יהוה אל בני ישראל:

לרביעי בחוה"מ:

בדבר כיה ^{י"ב} והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בקר
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה המימים יהיו לכם: ומנחתם סלת
כלולה בשמן שלשה עשרונים לשני
עשרונים לאיל תעשו: עשרון עשרון תניחה
לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם: מלכוד עלת
הבקר אשר לעלת החמיר תעשו את אלה:
כאלה תעשו ליום שבעת ימים להם אשה
ריח ניחח ליהוה על עולת החמיר ועשה
ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כלמלאכת עבודה לא תעשו:

ליום ב' דחוה"מ פסח

שבת י"ג ^{י"ג} וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש-לוי
כל בכור פטר כל דרתם בבני ישראל בחדש
ובבמה לוי הוא: ויאמר משה אל-ה' ^{י"ג}
וזכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בתוך יד הוציא יהוה
אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם
יצאים בתוך האביב: לוי יהוה כד-יבואת
יהוה אל-ארץ הנגבתי והחתי והאמורי
והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת
לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-
העבודה הזאת בחודש הזה: שבעת ימים
תאכל מצת זבת חלב ודבש תג ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר בתוך השביעי
באתם לחודש יהיה לכם שבועון זכרון תרועה
מקרא קדש: כלמלאכת עבודה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה: ס וידבר יהוה אל-
משה לאמר: אף בעשור לחודש השביעי הזה
יום הפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה:
וכלמלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי
יום פורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא-הענה
בעצם היום הזה ונקרתה מעמיה: וכל הנפש
אשר תעשה כלמלאכה בעצם היום הזה
והאברתי את הנפש ההוא מקרב עמיה: כל
מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם: שבת שבתיו הוא לכם ועניתם
את נפשותיכם בתשעה לחודש בערב מערב
עוד-ערב תיטבתו שבתכם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחודש
השביעי הזה תג הכבוד שבעת ימים ליהוה:
ביום הראשון מקרא קדש כלמלאכת עבודה
לא תעשו: שבעת ימים הקריבו אשה ליהוה
ביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עזרת הוא כלמלאכת עבודה
לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו
ואתם מקרא קדש להקריב אשה ליהוה עלה
המנחה זבת גססים דברי-יום ביום: כלכוד
שבלת יהוה ומלכוד כהנתיכם ומלכוד כל
גדיתכם ומלכוד כד-דבתיכם אשר תתנו
ליהוה: אף בחמשה עשר יום לחודש השביעי
באספקס את-הבואת הארץ תתנו את-תע-
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדור פפת תבליים וענף עזרעלה
וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם

מצות יאכל את עבדת תבנים ולא יאכל
 יד תבין לא יאכלה לה שאר בקל נבלה :
 והגדת לבנה ביום זהא לאמר בעבוד זה
 יצאה ידה לי בצאתי מצרים : והיה לה
 לאות על ידה ולקרות בין עמיה למען תהיה
 הנהגת ידה בטהרה כי ביד חזקה וזמנה יצאה
 מצרים : ולקחת את חזקה וזמנה וזמנה
 ממים יסכה : יסאל ויהי קריבא ידה
 אל ארץ הבגלי באשר נשבע לה ולאברהם
 ויחנה לה : ותעברת כל בשר ודם לידה
 וכל פטר וטור בבהמה אשר ידה לה תכרים
 לידה : וכל אשר חזר תהיה בידה ואם
 לא תעדה וזרפתו וכל בקור אדם בבניה
 הטהרה : והיה כד יסאלה בנה כמר לאמר
 מדוע זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו ידה
 מצרים מבית עבדים : ויהי כד ידקשה פרעה
 לשלחו וידג ידה כל בקור בארץ מצרים
 מבשר אדם ועד בקור בהמה עליו אני זבת
 ליהודה כל פטר ודם חכרים וכל בקור בני
 אפרה : והיה לאות על ידה ולקחת בין
 עמיה כי בחוק יד הוציאנו ידה מצרים :

לרביעי (והקרבתם)

ליום ג' דחיה מ פסח

עסות כ"ב כד
 אם בקר תלך את עמי אהיה עמי עמך
 לא תהיה לו בנשה לא תשימן עליו נשה :
 אסיתבל התפל סלמה רעה עד דבא השמש
 תשיבנו לו : כי הוא בסיתת לבנה הוא
 שסלתו לערו בטה יסב ויהי כד יצחק
 אלי ושמעתי כי חנן אני : לוי אלהים לא
 תקלל ונשיא בעסק לא האר : סלמה
 ורמיה לא האמר בקור בגיה התנול :
 בן הנשה לשרה לצאנה שבעה ימים ידה
 עמיאלי ביום השמיני התנול : ואנשי
 קרש תהיו לי ובשר בשדה מרפה לא
 האלו לבלב תשלכך אתו : לא תשא
 עיני שוא אלתשת ידה עס רשע ליהיה

עד והם : לא תהיה אתה ידנים ליה
 לא תהיה על דב לבנת אתי רבים
 להטח : וכל לא תהיה בריב : כי תפגע
 שור אבה או חסד תענה השב השב
 לו : כד יאמר דבד שגאף רבץ תחת
 סלע ויהיה סלע לא ישוב תשוב עס :
 יסאל לא תבה כששם אבה בריב :
 מברכך תחזק ונקי וצדיק אלהיה
 כי לא אצדיק רשע : וישד לא תפגע
 השוד יעור פקדים ויפלה דברי צדיקים :
 ונר לא תלחץ ואמם ידעם אהיה שגל
 כד יערים הנהם בארץ מצרים : ויש
 סנים תורע אהיה אהיה ואכפת אתי
 תבואתה : ותקבילת השכמה ונשפת
 ואכלו אבתי עקה ויהלם האכל בית
 השדה כד תעשה לנרטה ליתת : ששת
 ימים תעשה בעמיה וביום השביעי תשבת
 למען יטח שורה ותמלה ויגשש בן אמה
 ודג : ובכל אשר אהיה אליהם תשבת
 ויש אלהים אתים לא תזכיר לא יסע
 על פיה : עלט ראלים תרג לי בשנה :
 אהיה הבנה השמר שבעת ימים האכל
 מצות באשר ציתת למען תרש האליב
 כד יבא יצא מצרים ולא ירא פני רחם :
 ותג הקציד בגור סעיה אשר תורע
 בשדה ותג האמר בצאת השנה באספה
 את כעשה סד הטהרה : שלש שנים
 בשנה ידא כל חטור אל בני האון
 יהיה : לא תזכר על חטון נדובתי ולא
 לך תלבידני עד דבד : ראשית בגדי
 ארמיה תבא בית יהיה אלהיה לא תבשל
 נדי בלג אס : לוגע (והקרבנות)

ליום ד' דחיה מ פסח

עסות ל"ד א
 ואמר יהיה אליה פסח לה ענילית
 אננים כראשנים וכתבתי על הלה את
 הדברים אשר היו על הלה וראשנים
 איה

אשר שבת : וזה נכון לבקר וללכת בבקר
אלהר סני ונצבת לי עם על ראש
הר : ואיש לא יעלה עמו תמאיש אל
ירא בכל היר גס הוצאן והבקר אל ירע
אל סל והר הוא : לו ופסל שני
לוח אבנים קראנים ושלם משה בבקר
נעל אלהר סני כאשר צוה יהוה אלה
ניקח בידו שני לוח אבנים : וירד יהוה
בגלן והתצב עם עם ויקרא בשם יהוה :
ועבר יהוה : על פני ויקרא יהוה : יהוה
אל רחם ותען אלה אפים ורבה חסד ואמת :
בצר חסד לאלים נשא עון וחסד והסאה
ונקה לא ינקה פסד : עון אבות על בנים
ועל בני בנים על שלשים ועל דבעים :
והסתר משה ויקר ארצה ויכתו : ואמר
אסנא סנאמי חן בעיניך אדני ילהנא
אדני בקרבני כי גסקשה ערף הוא וסלחת
לעונני ולהסאהנו ונהלחט : ואמר יהוה
אנכי פרת ברית נגד כל עמך אעשה
נסלאת אשר לא ינבראו בכל הארץ ובכל
המים וראה כל העם אשר אלה בקרב
את עמך יהוה קרנורא וזה אשר אני
עשה עמך : שם לך את אשר אנכי סמך
היום הנני נעש כחך את האדני והנעלי
והחלי והפרי והחזי והיבטי : השכר לך
פוחתות ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פוחתה לסקש בקרבה : כי את
סנחם תמלון ואת סנחםם השכרן
והתאשרו תכרתן : כי לא תשתחה לאל
אחר כי יהוה קנא שנו אל קנא הוא : פד
תסלח ברית ליושב הארץ חט : אדני
אלהים תברך לאלהים וקרא לך ואכלת
סנחך : ולקחת כנחתי לבנה חט
בנחתי אדני אלוהיך ותט את בנה אדני
אלוהיך : אלוהי סנכה לא תעשה לך :
ישראל את דג המצות השמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתך למעט

הדש האביב עי בתרש ואלבי תחא
סמחיים : כל פסח רחם לי וכל סנכה
תולר פסח שור וזה : וסר חסר סנכה
בשה ואם לא תסרה ועשהו כל בקור
בנה תסרה ולא יראו פני ריבם : שבת
ימים תעבר וביום השבת השבת ביהוש
ובקציר השבת : חט שבעת תעשה לך
בביר קציר הים ותג האסוף הקבוצת
השנה : שלש פעמים בשנה יראה קל
וכורק אדני הארץ : יהוה אלהי
ישראל : כראויש נים כפנה והרבהתי
את עבדך ולא יתקד איש את ארצך
בעלך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה : לא תתשרם על
רסן דם יובתי ולא יליו לבקר וכן
תג הפסח : ראשית גבורי ארצתך
תביא בית יהוה אלהיך לאיתבעל נני
בבלב אס : לרביעי (הקריטם)

ליום ה' דחיה"מ פסח

בכור פסח
ידבר יהוה אל משה בסך גרסיני
בשנה השנית לצאתם בארץ מצרים
בתרש הראשון לאמר : ועשו בנר
ישראל את הפסח בסנחך : בארבעת
עשר יום בתרש הזה בין הערבים תעשו
אחו בקצתו ככל דכתיב וכל סנחך
תעשו אלו : וידבר משה אל בני ישראל
לעשת הפסח : ועשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים
בסדר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה
בן עשו בני ישראל : לו יהי אנשים אשר
הם סנחך לנפש אדם ולא יכלו לעשות
הפסח ביום הראשון לפני משה ולפני
אדני ביום הראשון : ואמר האנשים
ההם אלו אנחנו סנחך לנפש אדם
למח נעל לבקתי הקריב את קרבן יהוה
בסעוד קתור בני ישראל : ואמר אל

בו ככל-הקח הפסח יעשו אתם : ודאיש
אשר-הוא פהור ונדרה לא-יהיה וחלל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש והוא מעמיה
כי : קרבן יהיה לא הקריב במעוה המא
יטא האיש הזה : וקרינו אתכם ור
ועשה פסח ליהיה כהקח הפסח ובמקדשו
בו יעשה וזה אתה יהיה לכם ולנו
ולאזרח הארץ : לזכר (והקרינו)

מזה עשרו ואשכנה סדיונה וזה לכם :
ישאל נדרה וזה אל-כונה לאמר : ובר
אל-בני ישראל לאמר איש איש כיהיה
קמא : לנפש או בדרה וזה לכם או
לזרתיכם ועשה פסח ליהיה : בחול
השלי בארבעה עשר יום בין השברים
יעשו אתם על-מנחת וסורים ואכלה : לא
יקאיו סבלו עד-לער ועצם לא יקרינו

קריאה לחול המועד סוכות

בכל יום מחול המועד סוכות קורין ארבע פעמים פרשת אותו היום

וביום השלישי פרים בגיגה קרי שנים
שלים שנים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :
וביום השלישי פרים שבעה אילים שנים
בבשים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :
וביום השלישי פרים שבעה אילים שנים
בבשים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :

וביום השלישי פרים בגיגה קרי שנים
שלים שנים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :
וביום השלישי פרים שבעה אילים שנים
בבשים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :
וביום השלישי פרים שבעה אילים שנים
בבשים בגיגה ארבעה עשר המים :
ובתחתם וסביתם לפרים לאילם ולקבשים
בספרם בספרם : ושעיר המזבח אחד סלבו
עלת המזבח וסביתם וסביתם :

קריאה לשבת חול המועד פסח וסוכות

הדבר הזה אשר דברה אעשה כדצאתי חן
בעלי ואדעה בשם : ואמר הראני נא את
כבודך : ואמר אני אעביר קר-שבי על-
פניה וקראתי בשם יהיה לפני והנחתי את-
אשר יאהו ורדתי את-אשר אהם : ויהי
ויאמר לא הכול לראות את-פני כי לא-ראני
האדם וחי : ואמר יהיה הנה מקום אהי ונצבת
עליהם : והיה בעבור כבודי ושםיהו בגברת
הצור ושבת כפי עליה עד-עברי : ויסתתרי
את-פני וראית את-אחורי ופני לא יראו :
פריעי ויאמר יהיה אלם שרה פסלך שגור
לחם אבנים קראשנים וכתבתי על-החלל את-

ויאמר משה אליהו וראה אתה את-אמר אלי
העל את-העם הזה ואתה לא
תדעלני את אשר-תעלה עמי ואתה אהיה
עשיתי בשם-והמזבח חן בעיני : ועלה
אבדנא סצאתי חן בעיניך הנדעני נא את-
דרכך ואדעל לסען אמצאחן בעיניך וראיה
כי עסקי הטי הודי ויאמר פני ילכו והנחתי
לה : ויאמר אליה אב-אין פניה ואלים אר-
תעלה : ובקרי : ידע אפוא כדצאתי
בבעיניך אני ועסקי הודי בלכתה עמנו
תפליט אני ועסקי כדצאתי אשר על-פני
האדמה : פ לי ואמר יהיה אלם שרה נא את-

הרבים אשר היו על הלכות הראשונים אשר
שברה : והיה נכון ובשר ועלית בבקר אל
הר סיני וצבת לי שם על ראש הר : ואיש
לא יגלה עלך וסאיש אל ירא בקל-ההר
גם-הצאן והבקר אליך אל-מיל ההר
הוא : ובימי ויככל שגללות אנשים
בראשונים וישלם סנה בבקר ועל-אלה
כני כאשר צוה יהוה אלהינו ויבא ביום שני
לחת אבנים : ובר ירה בקו ויתעב עמו
שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה : על-פני
ויקרא יהוה : יהוה אל רחום ורחן אלהים
ורבה : ואת : נצח רסו לא-לפים נשא
עין ופסע ורמאה ונקת לא ונקת פקד : עין
אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים
ועל-רביבים : ויכר כסדה ויקר ארצה
וישקט : ויאמר אלהים כצאתי מן-ענינה
אדני ילדני צדני כהרבת בני עסיקה-ערה
דוא וסדת לעוננו ולהטאנו וטלהט :
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך
אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בקל-הארץ
ובכל-דמיסורא כל-דעם אשר-אלה בקרב
את-מקשה יהוה ברמא הוא אשר אני עשה
עמך : שני שבר-לה צרת אשר אנכי כעיה
היום הנני עוש ספניה אלה-האבני והבנעני
וההני והפרוי וההני והיביו : השמר לה
פנהכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא

עליה פנהכרת לבקש פנהכרת : כי את-
מכרתם תלצון ואת-מכרתם תשברון ואת-
אשר-הכרתון : כי לא תשברנה לאל אלה
כי יהיה קנא עמו אל קנא דוא : פנהכרת
ברית ליושב הארץ חטא אלהי אלהים וברית
לא-להם והוא לה ואבית כוכבו : ולבת
מכרתו לבנה ונני בנהי אצרו אלהי
והני את-בנה אצרו אלהי : אלהי סכרת
לא תעשה-לה : שני אתהג דסכות תשמי
סכרת ימים האכל סכות אשר צויהו לסכרת
הד-האביו כי כהרש האביו ואת-מכרתו
כל-פסד רחם לי וכל-סכרת תכל פסד שור
והרה : ופסד דכור הפנה כשה ואסל לא
הפנה ועפנה כל בטר בנה תפנה ולא-
יראו פני רחם : שבת ימים העבר וקיום
השכני השבת כהרש וקשר תשבת : ורג
סכרת תעשה לה בטר קציר חמים ורג
האסף תספת דשנה : שני פנמים בישנה
יראה כל-סכרת את-פני הארץ : יהוה אלהי
ישראל : כי-ארוש עים כפניה והרמתי
את-גבלה לא-דירכו איש את-צדקה
כעלה לראות את-פני יהוה אלהי שני
פנמים בשנה : לא-השקט על-תשן דמי
וברי ולא-יילן לבקר וכת רג דפסח : ראשית
בטרי אדכרת תביא בית יהוה : אלהי לא
תבשל גדי בדלב אסו :

לכססיר קורין בכפר תורה שני כפי סדר היום

הפסחה לשבת חול המועד סוכות ביחזקאל לח

והיה : ביום ההוא ביום בוא נגד-אדמת
ישראל נאם אדני יהוה תעלה תכתי
באפי : ובקנאתי באש-עברהי דברתי אסל לא
ביום הלא-יהיה רעש גדול על אדמת ישראל
והעני כפני דני הים ועוף דשמים תחת
השמה וכל-הרמס הרמס על-אדמה וכל-
האדם אשר על-פני האדמה והרמס הרמס
וגאלו דכדלות וכל-הדמה לארץ תפל :
זכראתי עליו לכל-דלי הרב נאם אדני יהוה

הרב איש באני תהיה : ונעפתי את
כדור ודגם ונשם שוסף ואבני אלהים אס
ונפליה אכסור עליו ועל-אנפיו ועל-עמיו
רבים אשר אתו : והרגדלתי והתקדתי
ועדעתי לעני טים רבים ודני כדאני יהוה :
ואתה בדאדם הנבא על-נו ואכרת כה אכר
אדני יהוה הנני אלהי גיגשיא ראש בער
והכל : ושכבתיה וששאתיה והעליתיה
כדכתי צפון ורבאיתיה על-דני ושראלי :
והביתי

והבית קשתו כד שאלה וזלזל סד יסנה
אמר : עלה ישראל תפול אמת וכל
אנשי ודעם אשר אתה לעם אשר קלונם
וזית השדה נתתה לאכלה : על פני השדה
הפול בי אני וברתי נאם אתי יהוה :
ושלחת אש בקטנ ובשבי האיים לבח
ודע קראני יהוה : ואת שם קדשי אדני
בתוך גמי ישראל ולא אמת את שם קדשי
עד ודעו וגו' כי אני יהוה קדש
באשר אל : תה באה ונהלתה נאם אתי יהוה
הוא היום אשר רבתי : וצא יצא : עני
ישראל ובער והשיס בן שס ונחנה בקשת
ובתלים ובקל יד וכלת ובער בתם אש
שבע שנים : ולא ישא עצים מזה שנה
ולא יחטט מזה עצים כי בנשק יבעוראש

ולכל את שלליתם וכו' אתי בליתם נאם
אתי יהוה יהוה ביום האמת אתי סקד
שם קדש ביהוה ב העצרים קדש היום
וזקת היא אלהים נקטת שם אתה
ואת מלכותה וקדש נאם היום : וקדש
בית ישראל למען פד את ישראל שבקדש
העצרים : וקדש בלשם הארץ והיה ליום
לשם יום הבל נאם אתי יהוה : ואש
חמיר יבולו עצרים הארץ סקד אתי
העצרים אלהים על פני הארץ למטה
סקד שבקדש יחיה : וקדש העצרים
בארץ ויהי עצם אש ובער אתו צדק עד
קדש אתו ובערים אלהים וסד : ונאם
לשעיר המטה וסד הארץ :

המסד מסד ונחנה עד חנה ישראל ונחנה
סד נחנה ונחנה : קדש ונחנה יאמר :

סד נחנה ונחנה : קדש ונחנה יאמר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר פדל בגביאים מלכים ורצה
ברבניהם הנאמרים באמת ברוך אתה יהוה הבורח בטהרה ובמשנה עבד
ובישראל עמו ובגביאי האמת וצדק :

ואמר והפטרה מברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם • צור כל העולמים • צורק ככל הדורות • האל
הנאמן האומר ועשת • כדבר ומקום • שכל דבר אמת וצדק :
נאמן אמת הוא יהוה אלהינו ונאמרים דברך • ודבר אמת כדברך אמת • לא ישוב
דוקם כי אל כל נאמן ונאמן אמת : ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו :
נאמן על ציון כי היא בית ה' • ולעלובת נפש ונפש בקדש ביהוה : ברוך
אתה יהוה סלחן ציון בבניה :

שמהנו יהוה אלהינו בעליו תבוא עבדך ובכלבות בית חור סעודה בטהרה יבא
ויאל לבנו על כסאו לא ישוב • ולא ינהלו עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך
ישיבנו לו שלא יקבה גרו לעולם ועד : ברוך אתה יהוה כבודך :

(לגו תלש ולגו חול המועד של סוכה)

על בתורה ועל העבודה ועל הנביאים (לגו ועל יום השבת חור) ועל יום נפוש דב
הסבות הזה • לשם ולשם השמיני ות העצרת הזה • לפעם דג המצות הזה • לנפוש חב
השבעה הזה • שבתה לט יהוה אלהינו (לגו לקדש הסבות) לששון ולשבתה לקבול
ולהפארת : על הכל יהוה אלהינו אנחנו כודים לך ומקדשים אותך יהוה שבת
בפי כל מי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש חסד (ו) ישראל והנביאים :

(יום בירקן אפרים יהללה חסד מתמלית מוסף של יום ומכירתו של שבת

מנהגי הקריאה בארץ ישראל ראה בהלכות קריאה במבוא.

בבבב¹ יהי ביום כלל משה לתקום את
 המעון וימשה אתו וימשה אתו וימשה
 כלו ואת המועד ואת כל כלו וימשה
 וימשה אתם : וימשה נשיא ישראל וימשה
 בית אבותם הם נשיא המעלה הם העמדים
 על המעדים : וימשה את קרבנם לפני
 יהוה ששענולת עב ושני עשר בקר שענולת
 על שני הנשיאים ושני לאחד ויקריבו אותם
 לפני המעון : ויאמר יהוה אל משה לאמר :
 קח סאתם והיו לעבד את עבדתי אהל סועד
 ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדותו :
 ויקח משה את הענולת ואת הבקר נתן
 אותם אל הלוים : את שתי הענולת ואת
 ארבעת הבקר נתן לבני נרשון כפי עבדתם :
 ואת ארבע הענולת ואת שבעת הבקר נתן
 לבני סרדי כפי עבדתם ויהי איתם בקר
 אהל הבקן : ולבני קהת לא נתן קרעבדות
 והקדש עליהם בעתה וימשה : ויקריבו
 הנשיאים את הנפת המועד ביום המשה
 אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
 המועד : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד
 ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם
 לנפת המועד : לי יהי המקריב ביום
 הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
 לסמך ידו ויקריבו קערת כסף אהל שלשים
 וסאה מסקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם : מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה וזהב מלאה
 קמחת : פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד

לחמאת : ולבית השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתידים חמשה קבשים בגרשנה
 חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :
 ביום השני והקריב נתנאל בן עזר
 נשיא יושבר : הקריב את קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים וסאה מסקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם :
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
 עשרה וזהב מלאה קמחת : פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
 עזים אחד לחמאת : ולבית השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתידים חמשה קבשים
 בגרשנה חמשה זה קרבן נתנאל בן עזר :
 ביום השלישי נשיא לבני ובאלן אליאב
 בן חלן : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 וסאה מסקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם : מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה וזהב מלאה
 קמחת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
 לחמאת : ולבית השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתידים חמשה קבשים בגרשנה חמשה
 זה קרבן אליאב בן חלן :

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליאזר
 בן שדיאור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 וסאה מסקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם : מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה וזהב מלאה
 קמחת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
 לחמאת

¹ ית לקיח נכל יום פן רית סמן פן יצ ס דבר יום כיום פני נשיאים : ויח יצ ואת חנוכה
 ויחנה ויח פני כיום כל שם יח ויח שם רתן אל ויח פני יום :

וַיַּעַל בְּנֵי אֶהֱרָן אֶל־מִלְכָּם פְּנֵי הַבְּטוּלָה הָעֹלָה
וַתִּהְיֶה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְהָיָה
מִצְעֵה הַבְּטוּלָה מִקִּשָּׁה וְהָיָה עַד־יִדְכָּה עַד־
וְהָיָה מִקִּשָּׁה וְהָיָה בְּטֹרָה אֶשֶׁר הָיְתָה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה אֶת־דָּמִנְיָה׃

קריאה לפורים

שְׂמַח יִי הוּא עֲמִלְק וְיִלְחָם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִסְדֵּם׃
וְיִאָּכֵר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה שֶׁל בְּתָרְלֵנוּ אֲנִשִּׁים
וְהָיָה הַלָּחֶם בְּעֲמִלְק מִדֶּר אֲנִכִּי נִצַּח עַל־דָּאֵשׁ
הַגְּבֻעָה וּמִסָּה הָאֱלֹהִים בִּידֵי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה שֶׁ
בְּאֶשֶׁר אֶמְרֵלָּו בְּשֵׁה לְהַלְחֹם בְּעֲמִלְק וּמִסָּה
אֶהֱרָן וְחֹדֶר עֲלֹ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה לִר וְהָיָה
בְּאֶשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יְדו וְגִבֹּר וְיִשְׂרָאֵל וְהָאֶשֶׁר
יָנִיחַ יְדו וְגִבֹּר עֲמִלְק׃ וְהָיָה מֹשֶׁה בְּבָרִים
וְיִקְדָּאֲבֹן וְיִשְׁלִיחַ תַּחֲתָיו וְיִשְׁבַּע עֲלֵיהֶם וְהָיָה
וְחֹדֶר הַמִּבְטָח בִּידֵי מֹשֶׁה אֶת־וְהָיָה אֶת־וְהָיָה
יְדֵי אֶמְנֵה עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ׃ וְהָיָה שֶׁיִּדְכָּה
אֶת־עֲמִלְק וְהָיָה עִם לְיִדְכָּה׃ יִשְׁחַל וְיִאָּכֵר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־יָמָיו וְיִשְׁחַל בְּלִמְדָּה וְיִשְׁחַל
בְּאִנִּי וְיִשְׁחַל כִּי־מִתָּה אֶמְנֵה אֶת־וְיִשְׁחַל
עֲמִלְק מִתָּה הַשֶּׁמֶשׁ׃ וְהָיָה מֹשֶׁה מִבְּטָח
וְיִקְדָּאֲבֹן יְהוָה וְיִשְׁחַל׃ וְיִשְׁחַל כִּי־וְיִשְׁחַל
בֶּן מִלְכָּה לְיְהוָה בְּעֲמִלְק מִדֶּר׃

אֶת־וְיִשְׁחַל בְּרִסְדֵּם׃ קְדָבֹן קְדָבֹן פְּנֵי הַבְּטוּלָה
עֲלֵימִים וְהָיָה מִשְׁחַל מִדֶּר אֶת־וְיִשְׁחַל
שְׂבָעִים שְׂבָעִים בְּשֵׁה הַקִּשָּׁה שְׂבָעִים׃ מִלְכָּה
כָּל־וְיִשְׁחַל בְּשֵׁה לְמִתָּה׃ בֶּן אֶת־
עֲשֶׂר־וְהָיָה מִלְכָּה קְדָבֹן׃ פֶּר אֶת־
בֶּן־בֶּקֶר אֶל אֶת־בְּשֵׁה אֶת־בְּשֵׁה
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶת־לְחִמָּה׃ וְלִבְנֵה
הַקִּלְמִים בְּקֶר שְׂנֵים אֵילִם הַקִּשָּׁה עֲתָרִים
וְיִשְׁחַל בְּבָשִׁים בְּגִרְשֵׁה הַמִּשְׁחָה וְיִשְׁחַל
אֶת־וְיִשְׁחַל בְּרִסְדֵּם׃

וְהָיָה הַמִּבְטָח בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֶל־
פֶּסַח וְיִשְׁחַל וְיִשְׁחַל קְדָבֹן שְׂבָעִים
עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל שְׂנֵים עֶשְׂרֵה בְּפֹת וְהָיָה
שְׂבָעִים עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל וְיִשְׁחַל הַקִּשָּׁה
הָאֶת־לְכָה וְיִשְׁחַל הַמִּדְּרָק הָאֶת־לְכָה
הַבָּלִים אֶל־וְיִשְׁחַל מִלְכָּה בְּשֵׁה הַקִּשָּׁה׃
בְּפֹת וְהָיָה שְׂבָעִים עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל מִלְכָּה
עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל הַבָּה בְּשֵׁה הַקִּשָּׁה בְּלִיָּה
הַקִּשָּׁה עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל׃ בְּלִיָּה בְּקֶר לְעֹלָה
שְׂנֵים עֶשְׂרֵה פְּרִים אֵילִם שְׂנֵים עֶשְׂרֵה בְּבָשִׁים
בְּגִרְשֵׁה שְׂנֵים עֶשְׂרֵה וְיִשְׁחַל וְיִשְׁחַל עִזִּים
שְׂנֵים עֶשְׂרֵה לְחִמָּה׃ וְכָל בְּקֶר וְיִשְׁחַל
הַקִּלְמִים עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל פְּרִים אֵילִם שְׂבָעִים
עֲשֶׂר־וְיִשְׁחַל בְּבָשִׁים בְּגִרְשֵׁה שְׂבָעִים וְיִשְׁחַל
בְּגִרְשֵׁה הַמִּבְטָח אֶת־וְיִשְׁחַל אֶת־וְיִשְׁחַל
מֹשֶׁה אֶל־וְיִשְׁחַל מִדֶּר אֶת־וְיִשְׁחַל
אֶת־וְיִשְׁחַל אֶת־וְיִשְׁחַל מִדֶּר אֶת־וְיִשְׁחַל
אֶת־וְיִשְׁחַל מִדֶּר אֶת־וְיִשְׁחַל אֶת־וְיִשְׁחַל
אֶת־וְיִשְׁחַל מִדֶּר אֶת־וְיִשְׁחַל אֶת־וְיִשְׁחַל
מִלְכָּה וְיִשְׁחַל וְיִשְׁחַל שְׂבָעִים הַקִּשָּׁה׃

קריאה לראש חדש

בראשי חדשים קורין ד' אנשים אין פוחתין מהם ואין מוסיפים עליהם ואין מפטירין בנביא. סדר הקריאה בפרשת התמיד (פינחס כ"ה) עד סוף ובראשי חדשיכם. ולפי שיש באמצע פרשה קטנה של וביום השבת שאין בה רק ב' פסוקים (ויצטרך לסיים ג' פסוקים סמוך לפרשה) לפיכך קורא כהן ג' פסוקים וידבר צו ואמרת. והלוי חוזר וקורא מן ואמרת, ואת הכבש, ועשירית האיפה. וישראל קורא עולת תמיד עד ובראשי חדשיכם. ורביעי קורא ובראשי חדשיכם עד סוף.

^{בסדר נח}
וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את-
קרבני לחמי לאשיריח גידולי תשמחו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה חמשים שנים ליום
עלה. תמיד: את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנוחה בלולה בשמן דבשת הקיץ:
עלת תמיד תעשה ביד סיני לריח גידול אשה ליהוה: ונסכו דבשת הקיץ
לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח גידול ליהוה:
וביום העלות שני-כבשים בני-שנה חמשים ושני עשרונים סלת מנוחה
בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה המימם: ושלושה עשרונים סלת מנוחה בידקה
בשמן לפי הארד ושני עשרונים סלת מנוחה בלולה בשמן לאיל הארד:
ועשרון עשרון סלת מנוחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח גידול
אשה ליהוה: ונסכיהם יהיו יהוה לפי ושלישית הקיץ לאיל ורביעית
הקיץ לכבש יין ואת עלת הדש בידשו קדשו השנה: ושעיר עזים אחד
לתפאת ליהוה על עלת התמיד תעשה ונסכו:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶתְּךָ :
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

מוֹדָה אֲנִי לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂרַפּוּאֲתִי בַיָּדְךָ
 וּמִיתַתִּי בַיָּדְךָ יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ שְׂתַרְפָּאֲנִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
 וְאִם אֲמוֹת תִּהְיֶה מִיתַתִּי כַּפָּרָה עַל כָּל חַטָּאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
 שִׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לִפְנֶיךָ וְתֵן חֶלְקִי בְּגֵן עֵדֶן וּבְנִי
 לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים :

סדר וידוי השלם להרמב"ן ז"ל

מוֹדָה אֲנִי לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲבִרְהֵם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֶחָדֵנִי הָאֲדֹנִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד • עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ • עוֹשֶׂה חֶסֶד
 מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ • הָיָה וְהָיָה וְהָיָה • מְהִיָּה אֶת הַכֹּל •
 שְׂרַפּוּאֲתִי בַיָּדְךָ וּמִיתַתִּי בַיָּדְךָ • יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַרְפָּאֲנִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה כִּי אַתָּה אַל רֹפֵא רַחֲמָן •
 וְאִם בַּר מִיָּנֵן אֲמוֹת תִּהְיֶה מִיתַתִּי כַּפָּרָה עַל כָּל חַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי
 וּפְשָׁעֵי שִׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לִפְנֶיךָ וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְגֵן עֵדֶן וּבְנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים וְאֲנִי מוֹדָה וּמֵאֲמִין
 כִּי אַתָּה גִּמְצָא מְצִיאוֹת גְּמוּרָה • וְאַתָּה אֶחָד וְלֹא כָּל הָאֲחֵרִים •
 וְרֹאשׁ לְכָל הַנִּמְצָאִים • וְאֵינְךָ גּוֹף וְלֹא כֹחַ בְּגוֹף • וְלֹא יְשִׁינוּךָ
 מְשִׁיגֵי הַגּוֹף וּמִקְרִי • וְאֵין בְּךָ דְּבַר מִתּוֹאֲרֵי הַגּוֹפִים • וְאַתָּה
 בְּרָמוֹן לְכָל הַנִּמְצָאִים • וְאַתָּה רֹאשׁ לְהַעֲבֹד וּלְהָרִים • וְאַתָּה הַצֹּתֵן
 גְּבוּאָה בְּפִי כָּל הַנְּבִיאִים • וְנִבְוֹאת מִשָּׁה עֲבָדְךָ נְבִיאָךְ לְמַעַלְה מִכָּל
 הַנְּבִיאִים • וְאַתָּה נָתַתְּ לָנוּ עַל יְדֵי מֶן הַשָּׁמַיִם תּוֹרָה שְׁלֵמָה וּמְשִׁיבַת
 נֶפֶשׁ • וְהִיא זֹאת תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַמְּצוּיָה בִּינֵינוּ • וְהִנֵּיעָה אֵלָיו
 מִפִּי הַגְּבוּרָה • וְלֹא תִהְיֶה זֹאת תּוֹרָה נִעְדָּרֶת וְלֹא נִסְוָה • וְאַתָּה
 יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם וְלֹא תִתְרַשֵּׁל בָּהֶם • וְיִדְּכָךְ לְגִמּוּל טוֹב
 לְצַדִּיקִים וּלְהַעֲנִיֵּשׁ לְרָשָׁעִים • וְתִבְיֵא מְשִׁיחֵנוּ הָאֱהוּב וְתַחֲיֵה
 מַתְיָנוּ • יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְתִגְיֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

מצוה לעמוד בשעת יציאת הנפש ליד הגוסס והעומדים שם
יאמרו יגדל, אדון עולם, אנא בכח ועל כן בקוה לך :

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל-מציאותו :
אחד ואין יחיד כיחודו. נעלם וגם אין סוף לאחרותו : אין
לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדשתו : קדמון
לכל-דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשית : הנו
אדון עולם לכל-נוצר. יורה גדלותו ומלכותו : שפע נבואתו
נתנו. אל-אנשי סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל במשה
עוד. נביא ומביט את-תמונתו : תורת אמת נתן לעמו אל.
על-יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר. דתו
לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר
בקדמתו : גומל לאיש חסד במפעלו. נותן לדשע רע
ברשעתו : ישלח לקץ ימין משיחנו. לפדור מחבי קץ
ישועתו : מתים יהיה אל בלב חסדו. ברוך עדי-עד שם
תהלתו :

אדון עולם אשר מלך. במדרם כל-יציר נברא :
לעת געשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא :
ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוך נזר : והוא
היה והוא הוה. והוא יהיה בתפארה : והוא
אחד ואין שני. להמשיך-לו להחבירה : בלי
ראשית בלי תכלית ולו העוז והמשרה : והוא
אלי וחי גואלי. וצור חבלי בעת צרה : והוא
גסי ומנום לי. מנת פוסי ביום אקרא : בידו
אפקיד רוחי. בעת אישן ואעירה : ועם-דוהי
גויתי. יי לי ולא אירא :

אָנָא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינָה תְּהִיר צְרוּרָה
 בְּקַבֵּל רַגְת עֲמָה שְׁגִבְנוּ מַהֲרֵנוּ נוֹרָא
 נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָה בְּבִבְת שְׁמַרְם
 בְּרַכְם מַהֲרֵם רַחֲמִם צְדָקָתָה תְּמִיד גְּמִלֵם
 חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבָה גֵּהֵל עֲדָתָה
 יַחִיד גֵּאָה לְעֲמָה פְּגִה זֹכְרֵי קְדוּשָׁתָה
 שׁוֹעֲתֵינוּ בְּקַבֵּל וְשִׁמְעַ צַעֲקָתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

עַל כֵּן נִקְוָה לָּהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֲרָתָהּ עֲזָה
 לְהַעֲבִיד גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַפְרִתוּן. לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוּת
 אֱלֹהֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. כִּי לָּהּ
 תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
 וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתָהּ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעַד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא. וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: כְּפָתוּב בְּתוֹרָתָהּ
 יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

עם יציאת הנפש אומרים :

פעם אחת שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

ג'ס בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

י' פְּעָמִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים :

פעם א' יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד :

יש נוהגים להדליק נרות בשעת יציאת הנפש.

סדרק כנפולא חייב לזכור לנזק של סופר כחם מהמקד של ידיו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

מי שנתן לך כל בית שלמון וכן כלבים וסו אחר כדכח וז' כטו' שנה קריב ד' חמיו לקריב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וכן וכלכל אתכם בדין וחסיד אתכם בדין וידע מספר כלכם בדין ועתיד להתחזיר ולהחיות אתכם בדין: ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים,
ומקים אמונתו לישיגי עפר, מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים.

כשנכחין לך המות נכית הקצות ליצרים זה:

הצור תמים קעלו כי כל דרכיו משפט. אל אמונה יאין עול צדיק וישך הוא.
הצור תמים בכל פלל. כי יאמר לו מה תפעל. השליט במטה ובמעל. נמית
ובחיה כוריד שאל ויעל. הצור תמים בכל מעשה. מי יאמר לו מה תעשה.
האומר ועשה. החד חנם לט תעשה. ובזכות הנעקד כשה. הקשיבה ועשה:
צדיק בכל דרכיו הצור תמים. ארך אפים ומלא רחמים. חמול נא וחוס נא על
אבות ובנים. כי לך ארון הסליחות והרחמים. צדיק אתה יי להקשות ולהחיות.
אשר בידך פקרון כל רוחות. חלילה לך וברוננו למחות. ויהיו נא עיניך ברחמים
עלינו פקחות. כי לך ארון הרחמים והסליחות. אדם בן שנה יהיה. או אלק
שנים יהיה. מה יתרון לו. כלא היה יהיה. ברוך בין האמת מביט ומחיה: ברוך
הוא כי אמת דינו. וכי שומט הכל בפענו. וכי שלם לאדם חשבוננו ודינו. והכל לך מו
הודיה והגודל ענו. כי צדק משפטך יצדק בך ברה ותאפה בשפטך. ואין לתדור
אחר מדת שפטך. צדיק אתה יי וישך משפטך. הן אמת. שומט צדק ואמת. ברה
בין האמת. שכל משפטיו צדק ואמת. נפש כל חי בידך. צדק מלאה יבינה
וידך. רחם על פלישת צאן נדיה. ותאמר למלאה הרף נדך. גדל העצה
ורב העלילה. אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם. לתת לאיש
בדרכיו וכפרי מעליו. להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו: יי נתן נבי
לקח. יהי שם יי מקורך. ויהא רחום יכפר עון ולא ישחית. והדבה
להשיב אפו ולא יעיד פל חסדו:

אחרי קבורת המת אומרים מזמור כ"ט ובימים שאין אומרים בהם תנו
מזמור כ"ז והיתומים אומרים קדיש והקהל צונה אתם עד במלכותה ויקרה:

יְתַגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּהוּא עָתִיד
לְאַתְחֵדְתָּא וּלְאַהֲיָא מִתְיָא וּלְאַסְקָא לְחַיִּי עֲלֵמָא וּלְמַבְנֵי
בְּרִיתָא דִּירוּשָׁלַם וּלְשָׁכְלָל הִיכְלָה בְּגוּהַ וּלְמַעְקָר
פּוּלְהֵנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וּלְאַתְבָּא פּוּלְחָנָא דְּשִׁמְיָא
לְאַתְרָהּ. וְיִמְלִיךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וְיִקְרָה:

בְּהֵיכָן וּבִיזְמָן וּבְהֵי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבִזְמָן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעַד מִן כָּל-בְּרִיתָא
וּשְׁיִרְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאַמִּידָן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

חזן יהא שלמא רבא מן שמיא וחדים מוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

חזן עשה שלום במרומיו בְּרַחֲמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אחרי הקבורה תולשים עשבים חודקים לאחוריהם ואומרים:

וְיִצִּיצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: (יש אומרים:) וְכֹחַ
כִּי עֵפֶר אֲנִי:

אחרי שיצאו מבית הקברות רוחצים את הידיים מתיישבים שלוש פעמים.
אומרים ויהי בוצם עד בישועתי וכוסיפיים ואומרים:

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים הַמָּעַה מֵעַל
כָּל פָּנִים וְחָרַפְתָּ עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי דְּבָר:
כְּשִׁנְפִטִּים מֵאֵבֶל שְׂבָא דְּגִיְהָ צִיּוֹן:

הַמְּקוֹם יִגְהַם אוֹתָם (לרבים: אוֹתָבָם) בְּרִנָּה
שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם:

תלפזח

הלאומית
הספריה הלאומית

S 0=70 A 3728

סדן סדור תפלות לחייל :

C.1

2104828-10

Z2G 2G

